

Holy Bible

Aionian Edition®

Czech Bible Kralicka 1613

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®
Czech Bible Kralicka 1613
New Testament
Language: Czech
Czech Republic

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Crosswire.org

Source version: 1/27/2023

Source copyright: Public Domain

Last edition of the 1613 Czech King, 1579-1613

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Předmluva

Čeština at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Čeština at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoa Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Obsah

NOVÝ ZÁKON

Matouš	1
Marek	24
Lukáš	38
Jan	62
Skutky Apoštola	80
Římanům	104
1 Korintským	114
2 Korintským	124
Galatským	131
Efezským	135
Filipským	139
Koloským	142
1 Tesalonickým	145
2 Tesalonickým	147
1 Timoteovi	149
2 Timoteovi	152
Titovi	154
Filemonovi	156
Židům	157
Jakubův	165
1 Petrův	168
2 Petrův	171
1 Janův	173
2 Janův	176
3 Janův	177
Judův	178
Zjevení Janovo	179

PŘÍLOHA

Průvodce Čtenáři
Glosář
Mapy
Osud
Ilustrace, Doré

NOVÝ ZÁKON

Tedy Ježíš řekl: Otče, odpust' jim, neboť nevědí, co činí.

A rozdělivše roucho jeho, metali los.

Lukáš 23:34

Matouš

1 Kniha rodu Ježíše Krista syna Davidova, syna Abrahamova. **2** Abraham zplodil Izáka. Izák pak zplodil Jákoba. Jákob zplodil Judu a bratří jeho. **3** Judas pak zplodil Fáresa a Záru z Támar. Fáres pak zplodil Ezroma. Ezrom zplodil Arama. **4** Aram pak zplodil Aminadaba. Aminadab pak zplodil Názona. Názon zplodil Salmona. **5** Salmon zplodil Bóza z Raab. A Bóz zplodil Obéda z Rut. Obéd pak zplodil Jesse. **6** Jesse zplodil Davida krále. David pak král zplodil Šalomouna, z té, kteráž byla Uriášova. **7** Šalomoun zplodil Roboáma. Roboám zplodil Abiáše. Abiáš zplodil Azu. **8** Aza zplodil Jozafata. Jozafat zplodil Joráma. Jorám zplodil Oziáše. **9** Oziáš pak zplodil Joátama. Joátam pak zplodil Achasa. Achas zplodil Ezechiáše. **10** Ezechiáš pak zplodil Manassesa. A Manasses zplodil Amona. Amon pak zplodil Joziáše. **11** Joziáš pak zplodil Jekoniáše a bratří jeho v zajetí Babylonském. **12** A po zajetí Babylonském Jekoniáš zplodil Salatiela. Salatiel pak zplodil Zorobábele. **13** A Zorobábel zplodil Abiuda. Abiud pak zplodil Eliakima. Eliakim zplodil Azora. **14** Azor potom zplodil Sádochá. Sádoch zplodil Achima. Achim pak zplodil Eliuda. **15** Eliud zplodil Eleazara. Eleazar zplodil Mátana. Mátan zplodil Jákoba. **16** Jákob pak zplodil Jozefa, muže Marie, z nížto narodil se JEŽÍŠ, kterýž slove Kristus. **17** A tak všech rodů od Abrahama až do Davida bylo rodů čtrnácté, a od Davida až do zajetí Babylonského rodů čtrnácté, a od zajetí Babylonského až do Krista rodů čtrnácté. **18** Jezukristovo pak narození takto se stalo: Když matka jeho Maria zasnoubena byla Jozefovi, prvé než se sešli, nalezena jest těhotná z Ducha svatého. **19** Ale Jozef muž její spravedlivý jsa, a nechtěv jí v lehkost uvésti, chtěl ji tajně propustiti. **20** Když pak on o tom přemyšloval, aj, anděl Páně ve snách ukázal se jemu, řka: Jozefe synu Davidův, neboj se přijít Marie manželky své; nebo což v ní jest počato, z Ducha svatého jest. **21** Porodit' pak syna, a nazůveš jméno jeho Ježíš; ont' zajisté vysvobodí lid svůj od hříchů jejich. **22** Toto pak všecko stalo se, aby se naplnilo, což povědínō bylo ode Pána skrze proroka, řkoucího: **23** Aj, panna těhotná bude, a porodí syna, a nazůveš jméno jeho Emmanuel, kteréž se vykládá: S námi Bůh. **24** Procítiv pak Jozef ze sna, učinil, jakož mu přikázal anděl Páně, a přijal

manželku svou. **25** Ale nepoznal jí, až i porodila Syna svého prvorzeného, a nazvala jméno jeho Ježíš.

2 Když se pak narodil Ježíš v Betlémem Judově za dnů Heródesa krále, aj, mudrci od východu slunce vypravili se do Jeruzaléma, řkoucí: Kde jest ten narozený král Židovský? Nebo viděli jsme hvězdu jeho na východu slunce, a vypravili jsme se, abychom se klaněli jemu. **3** To uslyšev Heródes král, zarmoutil se i všecken Jeruzalém s ním. **4** A protož svolav všecky přední kněží a učitele lidu, tázel se jich, kde by se Kristus měl naroditi. **5** Oni pak řekli jemu: V Betlémem Judově. Nebo tak jest psáno skrze proroka: **6** A ty Betléme, země Judská, nikoli nejsi nejmenší mezi knížaty Judskými; nebot' z tebe vyjde vývoda, kterýž pásti bude lid můj Izraelský. **7** Tehdy Heródes tajně povolav mudrců, pilně se jich vyptával, kterého by se jím času hvězda ukázala. **8** A když je propouštěl do Betléma, řekl: Jdouce, vyptejte se pilně na to děťátko, a když naleznete, zvěstujtež mi, at' i já přijda, pokloním se jemu. **9** Oni pak vyslyševše krále, jeli. A aj, hvězda, kterouž byli viděli na východu slunce, předcházela je, až i přesdě, stála nad místem, kdež bylo děťátko. **10** A uzřevše hvězdu, zradovali se radostí velmi velikou. **11** I všedše do domu, nalezli děťátko s Marií matkou jeho, a padše, klaněli se jemu; a otevřevše poklady své, obětovali jemu dary, zlato a kadidlo a mirru. **12** A od Boha napomenutí jsouce ve snách, aby se nenavraceli k Heródesovi, jinou cestou navrátili se do krajiny své. **13** Když pak oni odjeli, aj, anděl Páně ukázal se Jozefovi ve snách, řka: Vstana, vezmi děťátko i matku jeho, a utec do Egypta, a bud' tam, dokudž nepovím tobě; nebot' bude Heródes hledati děťátko, aby je zahubil. **14** Kterýž vstav v noci, vzal děťátko i matku jeho, a odsel do Egypta. **15** A byl tam až do smrti Heródesovy, aby se naplnilo povědění Pána skrze proroka, řkoucího: Z Egypta povolal jsem Syna svého. **16** Tehdy Heródes uzřev, že by oklamán byl od mudrců, rozhněval se náramně, a poslav, zmordoval všecky dítky, kteréž byly v Betlémem i v všech končinách jeho, od dvouletých a níže, podlé času, na kterýž se byl pilně vyptal od mudrců. **17** Tehdy naplněno jest to povědění Jeremiáše proroka, řkoucího: **18** Hlas v Ráma slyšán jest, naříkání a plác a kvílení mnohé; Ráchel plácící synů svých, a nedala se potěšiti, proto že jich není. **19** Když pak umřel Heródes, aj, anděl Páně ukázal se Jozefovi ve

snách v Egyptě, 20 Řka: Vstana, vezmi dítě i matku jeho, a jdíž do země Izraelské; nebot' jsou zemřeli kteříž hledali bezživotí dítěte. 21 Kterýžto vstav, vzal dítě i matku jeho, a přišel do země Izraelské. 22 Ale uslyšev, že by Archelaus kraloval v Judstu místo Heródesa otce svého, obával se tam jít; avšak napomenut byv od Boha ve snách, obrátil se do krajiny Galilejských. 23 A přišed, bydlil v městě, kteréž slove Nazarét, aby se naplnilo, což pověděno bylo skrze proroky, že Nazaretský slouti bude.

4 Tehdy Ježíš veden jest na poušt' od Ducha, aby pokoušín byl od dásbla. 2 A postiv se čtyřdceti dnů a čtyřdceti nocí, potom zlačněl. 3 A přistoupiv k němu pokušitel, řekl: Jsi-li Syn Boží, rci, at' kamení toto chlebové jsou. 4 On pak odpovídaje, řekl: Psánот' město Heródesa otce svého, obával se tam jít; avšak jest: Ne samým chlebem žív bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrize ústa Boží. 5 Tedy pojal jej dásbel do svatého města, a postavil ho na vrchu chrámu. 6 A řekl mu: Jsi-li Syn Boží, spustí se dolů; nebo psáno jest, že andělům svým přikázal o tobě, a na ruce uchopí tebe, abys někde o kámen nohy své neurazil. 7 I řekl mu Ježíš: Zase psáno jest: Nebudeš pokoušeti Pána Boha svého. 8 Opět pojal ho dásbel na horu vysokou velmi, a ukázal mu všecka království světa i slávu jejich, 9 A řekl jemu: Toto všecko tobě dám, jestliže padna, budeš mi se klaněti. 10 Tedy řekl mu Ježíš: Odejdiž, satane; nebot' psáno jest: Pánu Bohu svému klaněti se budeš, a jemu samému sloužiti budeš. 11 Tedy opustil ho dásbel, a aj, andělé přistoupili a sloužili jemu. 12 A když uslyšel Ježíš, že by Jan byl vsazen, navrátil se do Galilee. 13 A opustiv Nazarét, přišed, bydlil v Kafarnaum při moři, v krajinách Zabulon a Neftalím, 14 Aby se naplnilo povědění skrize Izaiáše proroka, řoucīho: 15 Země Zabulon a Neftalím při moři za Jordánem, Galilea pohanská, 16 Lid, kterýž bydlil v temnostech, viděl světlo veliké, a sedícím v krajině a stínu smrti, světlo vzešlo jím. 17 Od toho času počal Ježíš kázati a praviti: Pokání čiřte; nebot' se přiblížilo království nebeské. 18 A chodě Ježíš podlé moře Galilejského, uzřel dva bratry, Šimona, kterýž slove Petr, a Ondřeje bratra jeho, ani pouštějí síť do moře, (nebo byli rybáři.) 19 I díjim: Podte za mnou, a učiním vás rybáře lidí. 20 A oni hned opustivše síti, šli za ním. 21 A poodšed odtud, uzřel jiné dva bratry, Jakuba syna Zebedeova, a Jana bratra jeho, na lodí s Zebedeem otcem jejich, ani tvrdí síti své. I povolal jich. 22 A oni hned opustivše lodí a otce svého, šli za ním. 23 I procházel Ježíš všecku Galilei, uče v shromážděních jejich a káže evangelium království, a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh v lidu. 24 A rozešla se o něm pověst po vší Syrii. I vodili k němu všecky nemocné, rozličnými neduhy a trápeními obklíčené, i dásbelníky, i náměščníky, i šlakem poražené, a uzdravoval je. 25 I šli za ním zástupové mnozí z

3 V těch pak dnech přišel Jan Křtitel, káže na poušti v zemi Judské, 2 A řka: Pokání čiřte, nebo přiblížilo se království nebeské. 3 Totot' jest zajisté ten předpověděný od Izaiáše proroka, řoucīho: Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímě čiřte stezky jeho. 4 Ten pak Jan měl roucho z srstí velbloudových, a pás kožený okolo bedr svých, a pokrm jeho byl kobylky a med lesní. 5 Tedy vycházel k němu Jeruzalém a všecko Judstvo, i všecka okolní krajina Jordánská, 6 A křtěni byli od něho v Jordáne, vyznávajíce hřichy své. 7 Uzřev pak mnohé z farizeů a z saduceů, že jdou k jeho křtu, řekl jim: Pokolení ještěrčí, i kdo vám ukázal, kterak byste utéci měli budoucího hněvu? 8 Protož neste ovoce hodně pokání. 9 A nemyslte, že můžete říkat sami u sebe: Otce máme Abrahama. Nebot' praví vám, že může Bůh z kamení tohoto vzbudit syny Abrahamovi. 10 A již' jest i sekera k kořenu stromů přiložena. Každý tedy strom, kterýž nenese ovoce dobrého, vytáť a na oheň uvržen bývá. 11 Ját' křtím vás vodou ku pokání, ten pak, kterýž po mně přichází, jestit' mocnější nežli já, jehožto nejsem hoden obuvi nositi. Ont' vás křtiti bude Duchem svatým a ohněm. 12 Jehožto věječka v ruce jeho, a vyčistíť humno své, a shromáždí pšenici svou do obilnice, ale plevy pálití bude ohněm neuhasitelným. 13 Tehdy přišel Ježíš od Galilee k Jordánu k Janovi, aby pokřtěn byl od něho. 14 Ale Jan velmi zbraňoval jemu, řka: Já mám od tebe křtěn být, a ty pak jdeš ke mně? 15 A odpovídaje Ježíš, díjemu: Nechej nyní; nebot' tak sluší na nás, abychom plnili všelikou spravedlnost. Tedy nechal ho. 16 A pokřtěn jsa Ježíš, vystoupil i hned z vody; a aj, otevřína jsou mu nebesa, a viděl Ducha Božího, sstupujícího jako holubici, a přicházejícího na něj. 17 A aj, hlas s nebe řoucí: Tentot' jest ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo.

Galilee a z Desíti měst, i z Jeruzaléma i z Judstva i z tvůj má něco proti tobě: **24** Nechejž tu daru svého Zajordání.

5 Vida pak Ježíš zástupy, vstoupil na horu; a když před oltářem a odejdi; prvě smíř se s bratrem svým, se posadil, přistoupili k němu učedníci jeho. a potom přijda, obětuj dar svůj. **25** Vejdi v dobrou vůli s protivníkem svým rychle, dokudž jsi s ním na cestě, atby snad nedal tebe protivník tvůj soudci, a soudce dal by tě služebníku, a byl bys uvržen do žaláře. **26** Amen pravím tobě: Nevyjdeš odtud, dokudž i posledního haléře nenavrátíš. **27** Slyšeli jste, že říkáno bylo starým: Nezcizoložíš. **28** Ale já' pravím vám: Že každý, kdož by pohleděl na ženu ku požádání jí, již zcizoložil s ní v srdci svém. **29** Jestliže pak oko tvé pravé horší tě, vylup je a vrz od sebe; nebot' jest užitečněji tobě, aby zahynul jeden oud tvůj, než by celé tělo tvé uvrženo bylo do ohně pekelného. (**Geenna g1067**) **30** A pakli ruka tvá pravá horší tě, utni ji a vrz od sebe; nebo užitečněji jest tobě, aby zahynul jeden oud tvůj, než by všecko tělo tvé uvrženo bylo do pekelného ohně. (**Geenna g1067**) **31** Též řečeno jest: Kdož by koli propustil manželku svou, aby jí dal lístek rozloučení. **32** Ját' pak pravím vám: Že kdožkoli propustil by manželku svou, kromě příčiny cizoložstva, uvodí ji v cizoložstvo, a kdož propuštěnou pojme, cizoloží. **33** Opět slyšeli jste, že říkáno bylo starým: Nebudeš křív přisahati, ale splníš Pánu přisahy své. **34** Ale já' pravím vám: Abyste nepřisahali všelijak, ani skrže nebe, nebo trůn Boží jest; **35** Ani skrže zemi, nebo podnož jeho jest; ani skrže Jeruzalém, nebo město velikého toho Krále jest. **36** Ani skrže hlavu svou budeš přisahati, nebo nemůžeš jednoho vlasu učiniti bílého aneb černého. **37** Ale bud' řec vaše: Jistě, jistě; nikoli, nikoli. Což pak nad to více jest, to od zlého jest. **38** Slyšeli jste, že říkáno bylo: Oko za oko, a zub za zub. **39** Ját' pak pravím vám: Abyste neodpírali zlému. Ale udeří-li tě kdo v pravé líce tvé, nasad' jemu i druhého. **40** A tomu, kdož se s tebou chce souditi a sukni tvou vzítí, nech mu i pláště. **41** A nutil-li by tě kdo míli jednu, jdi s ním dvě. **42** A prosícímu tebe dej, a od toho, kdo by chtěl vypůjčiti od tebe, neodvrať se. **43** Slyšeli jste, že říkáno bylo: Milovati budeš bližního svého, a nenáviděti budeš nepřítele svého. **44** Ale já' vám pravím: Milujte nepřáty své, dobročeťte těm, kteříž vás proklínají, dobře číreňte nenávidícím vás, a modlte se za ty, kteříž vás utiskují a vám se protiví, **45** Abyste byli synové Otce svého, kterýž jest v nebesích; nebo slunci svému velí vzchodití

Kdož by pak řekl bratru svému: Rácha, povinen bude před radou státi; a kdož by řekl: Blázne, musí pekelný ohně trpěti. (**Geenna g1067**) **23** Protož obětoval-li bys dar svůj na oltář, a tu bys se rozpomenul, že bratr

na dobré i na zlé, a déšť dává na spravedlivé i na kradou. **20** Ale skládejte sobě poklady v nebi, kdež nespravedlivé. **46** Nebo milujete-li ty, kdož vás milují, ani mol ani rez nekazí, a kdež zloději nevykopávají jakou odplatu máte? Zdaliž i publikáni téhož nečiní? ani nekradou. **21** Nebo kdež jest poklad váš, tuť jest i **47** A budete-li pozdravovati toliko bratří svých, což srdce vaše. **22** Svíce těla jestíš' oko; protož jestliže by více činíte? Však i publikáni to činí. **48** Budtež vy oko tvé sprostné bylo, všecko tělo tvé světlé bude. **23** tedy dokonalí, jako i Otec váš, kterýž jest v nebesích, Paklít' by oko tvé bylo nešlechetné, všecko tělo tvé dokonalý jest.

6 Pilně se varujte, abyste almužny své nedávali

před lidmi, proto abyste vidíni byli od nich, jinak nebudete mítí odplaty u Otce svého, kterýž jest v nebesích. **2** Protož když dáváš almužnu, netrub před sebou, jako pokrytcí činí v školách a na ryncích, aby chváleni byli od lidí. Amen pravím vám, majíť odplatu svou. **3** Ale ty když almužnu dáváš, nechť neví levice tvá, co činí pravice tvá, **4** Aby almužna tvá byla v skrytě, Otec pak tvůj, kterýž vidí v skrytě, odplatí tobě zjevně. **5** A když bys se modlil, nebývej jako pokrytcí. Obyčej zajisté mají, v školách a na úhlech ulic stojíce, modliti se, aby byli vidíni od lidí. Amen pravím vám, žet' mají odplatu svou. **6** Ale ty když bys se modlil, vejdi do pokojíka svého, a zavra dvěře své, modliž se Otcí svému, kterýž jest v skrytě, a Otec tvůj, kterýž vidí v skrytě, odplatí tobě zjevně. **7** Modléce se pak, nebuděž marnomluvní jako pohané; nebo se domnívají, že pro tu svou mnohomluvnost vyslyšání budou. **8** Nepřirovnávejtež se tedy jim, nebot' ví Otec váš, čeho jest vám potřebí, prvé než byste vy ho prosili. **9** A protož vy takto se modlite: Otče náš, kterýž jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé. **10** Přid' království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. **11** Chléb náš velezdejší dej nám dnes. **12** A odpust' nám viny naše, jakož i my odpouštíme vinníkům našim. **13** I neuvod' nás v pokušení, ale zbab nás od zlého. Nebo tvé jest království, i moc, i sláva, na věky, Amen. **14** Nebo jestliže odpustíte lidem poklesky jejich, odpustíti i vám nebeský Otec váš. **15** Jestliže pak neodpustíte lidem pádů jejich, aniž Otec váš odpustí vám pádů vašich. **16** Když byste se pak postili, nebývejtež jako pokrytcí zasmušili; nebot' pošmuřují tvář svých, aby vědomé bylo lidem, že se postí. Amen pravím vám, vzalit' jsou odplatu svou. **17** Ty pak, když se postíš, pomáž hlavy své a tvář svou umej, **18** Aby nebylo zjevné lidem, že se postíš, ale Otcí tvému, kterýž jest v skrytě. A Otec tvůj, kterýž vidí v skrytosti, odplatí tobě zjevně. **19** Neskládejte sobě pokladů na zemi, kdež mol a rez kazí, a kdež zloději vykopávají

tmaře bude. Jestliže tedy světlo, kteréž jest v tobě, jest tma, sama tma jaká bude? **24** Žádný nemůže dvěma pánum sloužiti. Neb zajisté jednoho nenaviděti bude, a druhého milovati, aneb jednoho přídržeti se bude, a druhým pohrdne. Nemůžete Bohu sloužiti i mammoně. **25** Protož pravím vám: Nepečujte o život svůj, co byste jedli a co pili, ani o tělo své, čím byste se odívali. Zdaliž není život více nežli pokrm, a tělo nežli oděv? **26** Hledte na ptactvo nebeské, žež nesejí ani žnou, ani shromažďují do stodol, ale Otec váš nebeský žíví je. I zdaliž vy jich mnohem nepřevyšujete? **27** A kdo z vás pečlivě myslé, může přidati ku postavě své loket jeden? **28** A o oděv proč se staráte? Považte kvítí polního, kterak roste, nepracuje ani přede. **29** Pravímt' pak vám, že ani Salomoun ve vší slávě své tak odín nebyl, jako jedno z nich. **30** Poněvadž tedy trávu polní, ješto dnes jest, a zítra do peci bývá vložena, Bůh tak odívá, i zdaliž mnohem více vás neodívá, ó malé víry? **31** Nepečujtež tedy, říkajíce: Co budeme jísti? aneb co budeme pít? aneb čím se budeme odívati? **32** Nebo toho všeho pohané hledají. Vít' zajisté Otec váš nebeský, že toho všeho potřebujete. **33** Ale hledejte nejprv království Božího a spravedlnosti jeho, a toto vše bude vám přidáno. **34** Protož nepečujte o zítřejší den, nebo zítřejší den pečovati bude o své věci. Dostit' má den na svém trápení.

7 Nesudtež, abyste nebyli souzeni. **2** Nebo kterýž soudem soudíte, týmž budete souzeni, a kterou měrou měříte, bude vám zase odměreno. **3** Kterakž pak vidíš mrvu v oku bratra svého, a v oku svém břevna neznamenáš? **4** Aneb kterak díš bratru svému: Nech at' vyjmou mrvu z oka tvého? A aj, břevno v oku tvém. **5** Pokrytče, vyjmi nejprv břevno z oka svého, a tehdy prohlédneš, abys vyňal mrvu z oka bratra svého. **6** Nedávejte svatého psům, aniž mecte perel svých před svině, atť snad nepotlačily jich nohama svýma, a obrátíce se, neroztrhaly vás. **7** Proste, a dánor' bude vám; hledejte, a naleznete; tlucete, a bude vám otevříno. **8** Nebo každý, kdož prosí, běre; a kdož

hledá, nalézá; a tomu, kdož tluče, bude otevříno. **9** Ježíš: Viziž, abys žádnému nepravil. Ale jdi, ukaž An který z vás jest člověk, jehož kdyby prosil syn se knězi, a obětuj dar ten, který přikázal Mojžíš, na jeho za chléb, dal by jemu kámen? **10** A prosil-li svědectví jim. **5** A když vcházel Ježíš do Kafarnaum, by za rybu, zdali dá jemu hada? **11** Poněvadž tedy přistoupil k němu setník, prose ho, **6** A řka: Pane, vy, jsouce zlí, umíte dobré dary dávati dětem svým, služebník můj leží doma šlakem poražený, velmi se čím více Otec váš, který jest v nebesích, dá dobré trápě. **7** I dí jemu Ježíš: Já přijdu a uzdravím ho. **8** A věci těm, kteříž ho, prosí? **12** A protož všecko, jakž odpovídaje setník, řekl: Pane, nejsemť hoden, abys byste chtěli, aby vám lidé činili, tak i vy čiřte jim; všel pod střechu mou, ale toliko rci slovo, a uzdraven tot' zajisté jest zákon i proroci. **13** Vcházejte těsnou bude služebník můj. **9** Nebo i já jsem člověk pod branou; nebo prostranná brána a široká cesta jest, mocí, maje pod sebou žoldněře, a dím-li tomuto: Jdi, kteráž vede k zahynutí, a mnoho jest těch, kteříž tedy jde, a jinému: Přid', a přijde, a služebníku svému: vcházejí skrze ni. **14** Nebo těsná jest brána a úzká Učíři toto, a učíři. **10** To uslyšev Ježíš, podivil se, a cesta, kteráž vede k životu, a málo jest nalézajících jdoucím za sebou řekl: Amen pravím vám, ani v Izraeli ji. **15** Pilně se pak varujte falešných proroků, kteříž tak veliké víry jsem nenalezl. **11** Pravím pak vám, žeť přicházejí k vám v rouše ovčím, ale vnitř jsou vlcí přijdou mnozí od východu i od západu, a stoliti budou hltaví. **16** Po ovocích jejich poznáte je. Zdaliž zbírají z s Abrahalem, s Izákem a s Jákobem v království trní hrozný, aneb z bodláčí fíky? **17** Takt' každý strom nebeském, **12** Ale synové království vyvrženi budou dobrý ovoce dobré nese, zlý pak strom zlé ovoce do temnosti zevnitřních. Tamť bude pláč a škripení nese. **18** Nemůžet' dobrý strom zlého ovoce nésti, zubů. **13** I řekl Ježíš setníkovi: Jdiž, a jakžs uvěřil, ani strom zlý ovoce dobrého vydávati. **19** Všeliký staň se tobě. I uzdraven jest služebník jeho v tu strom, kterýž nenese ovoce dobrého, vyt'at a na oheň hodinu. **14** A přišed Ježíš do domu Petrova, uzrel uvržen bývá. **20** A tak tedy po ovocích jejich poznáte svegruší jeho, ana leží, a má zimnici. **15** I dotekl se je. **21** Ne každý, kdož mi říká: Pane, Pane, vejde do ruky její, a přestala jí zimnice. I vstala a posluhovala království nebeského, ale ten, kdož činí vůli Otce jím. **16** A když byl večer, přivedli k němu mnohé, mého, kterýž v nebesích jest. **22** Mnozít' mi dějí v kteříž dábelství měli, a on vymítal duchy slovem, a onen den: Pane, Pane, zdaliž jsme ve jménu tvém všecky, kteříž se zle měli, uzdravil, **17** Aby se naplnilo neprorokovali, a ve jménu tvém dáblu nevymítili, a povědění skrze Izaiáše proroka, řkoucího: Ont' vzal v tvém jménu divů mnohých nečinili? **23** A tehdyt' na se mdloby naše, a neduhu nesl. **18** Vida pak Ježíš jim vyznám, že jsem vás nikdy neznal. Odejděte zástupy mnohé okolo sebe, kázel přeplaviti se na ode mne, činitelé nepravosti. **24** A protož každého, druhou stranu. **19** A přistoupiv jeden zákonník, řekl kdož slyší slova má tato a plní je, připodobním muži jemu: Mistře, půjdu za tebou, kamžkoli půjdeš. **20** I dí moudrému, kterýž ustavěl dům svůj na skále. **25** I dí jemu Ježíš: Lišky doupata mají, a ptactvo nebeské spadl příval, a přišly řeky, a válí větrové, a obořili se hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu sklonil. na ten dům, ale nepadl; nebo založen byl na skále. **21** Jiný pak z učedníků jeho řekl jemu: Pane, dopust' **26** Každý pak, kdož slyší slova má tato, a neplní jich, mi prvé odjíti a pochovati otce mého. **22** Ale Ježíš připodobněn bude muži bláznu, kterýž ustavěl dům řekl jemu: Pod' za mnou, a nech at' mrtví pochovávají svůj na písku. **27** I spadl příval, a přišly řeky, a válí mrtvé své. **23** A když vstoupil na lodí, vstoupili za větrové, a obořili se na ten dům, i padl, a byl pád jeho ním i učedníci jeho. **24** A aj, bouře veliká stala se na veliký. **28** Stalo se pak, když dokonal Ježíš řeči tyto, moři, tak že vlny přikrývaly lodí. On pak spal. **25** A že se převělmi divili zástupové učení jeho. **29** Nebo přistoupivše učedníci jeho, zbudili jej, řkouce: Pane, učil je jako moc maje, a ne jako zákonníci.

zachovej nás, hynemet'. **26** I dí jim: Proč se bojíte, ó malé víry? Tehdy vstav, přímluvil větrům a moři, i

8 A když sstupoval s hory, šli za ním zástupové mnozí. **2** A aj, malomocný přišed, klaněl se jemu, řka: Pane, kdybys jen chtěl, můžeš mne očistit. **3** I vztáh Ježíš ruku, dotekl se ho, řka: Chci, bud' čist. A hned očistěno jest malomocnštví jeho. **4** I dí jemu

stalo se utíšení veliké. **27** Lidé pak divili se, řkouce: Kteráž jest tento, že ho i větrové i moře poslouchají? **28** A když se přeplavil na druhou stranu do krajiny Gergezenských, potkali se s ním dva dábelníci z

hrobů vyšlí, ukrutní náramně, tak že žádný nemohl starých; sic jinak rozpuknou se sudové, a víno se tou cestou chodit. 29 A aj, volali, řouce: Co je vyleje, a sudové se zkazí. Ale víno nové lejí do nám po tobě, Ježíši, Synu Boží? Přišel jsi sem před nových nádob, a bývá obě zachováno. 18 A když on časem trápití nás. 30 A bylo opodál od nich stádo to k nim mluvil, aj, kníže přistoupivší, klanělo se jemu, veliké veprů, pasoucích se. 31 Ďáblové pak prosili ho, řuc: Dcera má nyní umřela. Ale pod', vlož na ni ruku řouce: Jestliže nás vymítáš, dopustiž nám vjít do svou, a budet' živa. 19 A vstav Ježíš, šel za ním, i toho stáda veprů. 32 I řekl jim: Jdete. A oni vyšedše, učedlníci jeho. 20 (A aj žena, kteráž nemocí svou vešli do stáda těch veprů. A aj, hnalo se prudce trápena byla ode dvanácti let, přistoupivší po zadu, všecko stádo těch veprů s vrchu dolů do moře, i dotkla se podolka roucha jeho. 21 Nebo řekla sama v ztonuli v vodách. 33 Pastýři pak utekli. A přišedše do sobě: Dotknu-li se jen tolíku roucha jeho, uzdravena města, vypravovali to všecko, i o těch dábelnících. 34 budu. 22 Ježíš pak obrátil se, a uzřev ji, řekl: Doufaj, A aj, všecko město vyšlo v cestu Ježíšovi, a uzřevše dcero, víra tvá tě uzdravila. I ozdravěla ta žena té ho, prosili, aby šel z končin jejich.

9 A vstoupiv na lodí, přeplavil se, a přišel do města svého. 2 A aj, přinesli mu šlakem poraženého, ležícího na loži. A viděv Ježíš víru jejich, dí šlakem poraženému: Doufaj, synu, odpuštěnit' jsou tobě hřichové tvoji. 3 A aj, někteří z zákonníků řekli sami v sobě: Tento se routhá. 4 A viděv Ježíš myšlení jejich, řekl: Proč vy myslíte zlé věci v srdcích svých? 5 Nebo co jest snáze říci: Odpuštěnit' jsou tobě hřichové, čili říci: Vstaň a chod? 6 Ale abyste věděli, žeť má moc Syn člověka na zemi odpouštěti hřichy, tehdby dí šlakem poraženému: Vstana, vezmi na sebe lože své, a jdi do domu svého. 7 Tedy vstav, odšel do domu svého. 8 A vidouce to zástupové, divili se a velebili Boha, kterýž dal takovou moc lidem. 9 A jda odtud Ježíš, uzřel člověka sedícího na cle, jménem Matouše. I dí mu: Pod' za mnou. I vstav, šel za ním. 10 Stalo se pak, když seděl Ježíš za stolem v domě, a aj, mnozí celní a hříšníci přišedše, stolili s Ježíšem a s učedlníky jeho. 11 A vidouce to farizeové, řekli učedlníkům jeho: Proč s celnými a hříšníky jí mistr váš? 12 Ježíš pak uslyšev to, řekl jim: Nepotřebují' zdraví lékaře, ale nemocní. 13 Jdouce pak, uče se, co jest to: Milosrdenství chci a ne oběti. Nebo nepřišel jsem volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání. 14 Tehdy přistoupili k němu učedlníci Janovi, řouce: Proč my a farizeové postíme se často, učedlníci pak tvoji se nepostí? 15 I řekl jim Ježíš: Zdaliž mohou synové ženichovi rmoutiti se, dokudž s nimi jest ženich? Ale přijdou dnové, když bude od nich odjet ženich, a tehdy' se budou postiti. 16 Žádný zajisté nepříšivá záplaty sukna nového k rouchu vetchému; nebo ta záplata jeho odtrhla by díl od roucha, a větší by díra byla. 17 Aniž lejí vína nového do nádob

starých; sic jinak rozpuknou se sudové, a víno se to k nim mluvil, aj, kníže přistoupivší, klanělo se jemu, veliké veprů, pasoucích se. 31 Ďáblové pak prosili ho, řuc: Dcera má nyní umřela. Ale pod', vlož na ni ruku řouce: Jestliže nás vymítáš, dopustiž nám vjít do svou, a budet' živa. 19 A vstav Ježíš, šel za ním, i toho stáda veprů. 32 I řekl jim: Jdete. A oni vyšedše, učedlníci jeho. 20 (A aj žena, kteráž nemocí svou vešli do stáda těch veprů. A aj, hnalo se prudce trápena byla ode dvanácti let, přistoupivší po zadu, všecko stádo těch veprů s vrchu dolů do moře, i dotkla se podolka roucha jeho. 21 Nebo řekla sama v ztonuli v vodách. 33 Pastýři pak utekli. A přišedše do sobě: Dotknu-li se jen tolíku roucha jeho, uzdravena města, vypravovali to všecko, i o těch dábelnících. 34 budu. 22 Ježíš pak obrátil se, a uzřev ji, řekl: Doufaj, A aj, všecko město vyšlo v cestu Ježíšovi, a uzřevše dcero, víra tvá tě uzdravila. I ozdravěla ta žena té chvíle.) 23 Přišed pak Ježíš do domu knížete, a uzřev trubače i zástup hlučící, 24 Řekl jim: Odejděte; nebo neumřela děvečka, ale spí. I posmívali se jemu. 25 A když byl vyhnán zástup, všed tam, ujal ji za ruku její. I vstala ta děvečka. 26 A roznesla se pověst ta po vší té zemi. 27 A když šel odtud Ježíš, šli za ním dva slepi, volajice a řouce: Smiluj se nad námi, Synu Davidův. 28 A když všel do domu, přistoupili k němu ti slepi. I dí jim Ježíš: Věříte-li, že to mohu učiniti? Řekli jemu: Ovšem, Pane. 29 Tedy dotekl se očí jejich, řka: Podlé víry vaší staň se vám. 30 I otevříny jsou oči jejich. Zapověděl jim pak tuze Ježíš, řka: Viztež, at' nižádný nezví. 31 Ale oni vyšedše, rozhlásali jej po vší té zemi. 32 A když oni vycházeli, aj, přivedli mu člověka němého, majícího dábelství. 33 A když vyvrženo bylo dábelství, mluvil němý. I divili se zástupové, řouce: Ze nikdy nic nebylo vídáno takového v Izraeli. 34 Farizeové pak pravili: Mocí knížete dábelského vymítá dásby. 35 I obcházel Ježíš všecka města i městečka, uče v školách jejich a káže evangelium království, a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh v lidu. 36 A když hleděl na zástupy, slitovalo se mu jich, že byli opuštěni a rozptýleni jako ovce, nemajíce pastýře. 37 Tehdy řekl učedlníkům svým: Žeř zajisté jest mnohá, ale dělníků málo. 38 Protož proste Pána žně, at' vypudí dělníky na žen svou.

10 A svolav dvanácte učedlníků svých, dal jim moc nad duchy nečistými, aby je vymítali, a aby uzdravovali všelikou nemoc, i všeliký neduh. 2 Dvanácti pak apoštolů jména jsou tato: První Šimon, kterýž slove Petr, a Ondřej bratr jeho, Jakub Zebedeův a Jan bratr jeho, 3 Filip a Bartoloměj, Tomáš a Matouš, kterýž býval celný, Jakub Alfeův a Lebbeus, přijmím

Taddeus, 4 Šimon Kananitský, a Jidáš Iškariotský, mordují tělo, ale duše nemohou zamordovat; než kterýž i zradil ho. 5 Těchto dvanácte poslal Ježíš, raděj se bojte toho, kterýž může i duší i tělo zatratit příkazuje jím, řka: Na cestu pohanů nechodte, a v pekelném ohni. (Geenna g1067) 29 Zdaliž nebývají do města Samaritánských nevcházejte. 6 Ale raděj prodávání dva vrabečkové za penízek? A však jeden jděte k ovцem zahynulým z domu Izraelského. 7 z nich nepadá na zem bez Otce vašeho. 30 Vaši pak Jdouce pak, kažte, řkouce: Že se přiblížilo království i vlasové na hlavě všickni sečteni jsou. 31 Protož nebeské. 8 Nemocné uzdravujte, malomocné čistte, nebojte se, dražší jste vy nežli mnoho vrabčů. 32 mrtvé křeste, dábelství vymítejte; darmo jste vzali, Kdožkoli tedy vyzná mne před lidmi, vyznám't i já darmo dejte. 9 Neberete s sebou zlata, ani stříbra, ani jej před Otcem svým, kterýž jest v nebesích. 33 peněz do opasků svých, 10 Ani mošny na cestu, ani Kdož by pak mne zapřel před lidmi, zapřím' ho i dvou sukňí, ani obuvi, ani hůlky; hodent' jest zajisté já před Otcem svým, kterýž jest v nebesích. 34 děník pokrmu svého. 11 A do kteréhožkoli města Nedomnívejte se, že bych přišel pokoj dáti na zemi. nebo městečka vešli byste, vzeptejte se, kdo by v něm Nepřišelt' jsem, abych pokoj uvedl, ale meč. 35 Přišel hodný byl, a tu pobudte, až i vyjdete. 12 A vcházejíce jsem zajisté, abych rozdělil člověka proti otcí jeho, do domu, pozdravte ho. 13 A jestliž bude dům ten a dceru proti mateři její, a nevěstu proti svegruši hodný, pokoj váš přijdiž nař; pakli by nebyl hodný, její. 36 A nepřátelé člověka domácí jeho. 37 Kdo pokoj váš navratíž se k vám. 14 A kdožkoli nepřijal by miluje otce neb matku více nežli mne, není' mne vás, a neuposlechl by řečí vašich, vyjdouce ven z hoden; a kdož miluje syna neb dceru více nežli mne, domu neb z města toho, vyrazte prach z noh svých. není' mne hoden. 38 A kdož neběre kříže svého a 15 Amen pravím vám: Lehčejí bude zemi Sodomských nenásleduje mne, není' mne hoden. 39 Kdo nalezne a Gomorských v den soudný nežli městu tomu. 16 duši svou, ztratí' ji; a kdo by ztratil duši svou pro Aj, já posílám vás jako ovce mezi vlky; protož budte mne, naleznet' ji. 40 Kdo vás přijímá, mne přijímá; opatrní jako hadové, a sprostní jako holubice. 17 a kdo mne přijímá, přijímá toho, kterýž mne poslal. Vyštříhejte se pak lidí; nebot' vás vydávati budou do 41 Kdo přijímá proroka ve jménu proroka, odplatu sněmů, a v shromážděních svých budou vás bičovati. proroka vezme; a kdož přijímá spravedlivého ve 18 Ano i před vládaře i před krále vedeni budete pro jménu spravedlivého, odplatu spravedlivého vezme. mne, na svědecktví proti nim, i národům. 19 Když 42 A kdož by koli dal jednomu z těchto maličkých pak vás vydadí, nebudtež pečliví, kterak aneb co tolíko číši vody studené k nápoji ve jménu učedlníka, byste mluvili; dánot' bude zajisté vám v tu hodinu, co zajisté pravím vám, neztratí' odpлатy své. budete mítí mluviti. 20 Nebo ne vy jste, kteříž mluvíte, ale Duch Otce vašeho, kterýž mluví v vás. 21 Vydáť pak bratr bratra na smrt, i otec syna, a povstanout' dítky proti rodičům, a zmordují je. 22 A budete v nenávisti všechném pro jméno mé, ale kdož setrvá až do konce, tent' spasen bude. 23 Když se pak vám budou protiviti v tom městě, utecte do jiného. Amen zajisté pravím vám, nezchodíte měst Izraelských, až příde Syn člověka. 24 Není' učedlník nad mistra, ani služebník nad pána svého. 25 Dostit' jest učedlníku, aby byl jako mistr jeho, a služebník jako pán jeho. Poněvadž hospodáře Belzebubem nazývali, čím pak více domácí jeho? 26 Protož nebojte se jich; nebo není nic skrytého, což by nemělo být zjeveno, ani tajného, ješto by nemělo zvědínno být. 27 Což vám pravím ve tmách, pravte na světle, a co v uši slyšíte, hlásejte na domích. 28 A nebojte se těch, kteříž

11 I stalo se, když přestal Ježíš těch příkazaní dávatí dvanácti učedlníkům svým, bral se odtud, aby učil a kázal v městech jejich. 2 Jan pak uslyšev v vězení o skutcích Kristových, poslav dva z učedlníků svých, 3 Řekl jemu: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného čekati máme? 4 I odpovídaje Ježíš, řekl jím: Jdouce, zvěstujtež Janovi, co slyšíte a vidíte. 5 Slepí vidí, a kulhaví chodí, malomocní se čistí, a hluší slyší, mrtví z mrtvých vstávají, a chudým evangelium se zvěstuje. 6 A blahoslavený jest, kdož se nehorší na mně. 7 A když oni odešli, počal Ježíš praviti zástupům o Janovi: Co jste vyšli na poušť viděti? Třtinu-li větrem se klátíci? 8 Aneb co jste vyšli viděti? Člověka-li měkkým rouchem oděněho? Aj, kteříž se měkkým rouchem odívají, v domích královských jsou. 9 Aneb co jste vyšli viděti? Proroka-li? Jistě pravím vám, i více nežli proroka. 10 Tento jest zajisté, o němž

psáno: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, lačněl, on i ti, kteříž s ním byli? 4 Kterak všel do který připraví cestu tvou před tebou. 11 Amen pravím domu Božího a chleby posvátné jedl, kterýchž jemu vám, mezi syny ženskými nepovstal větší nad Jana neslušelo jísti, ani těm, kteříž s ním byli, než toliko Křtiteli; ale kdo jest nejmenší v království nebeském, samým kněžím? 5 Aneb zdali jste nečtli v zákoně, jestiť větší nežli on. 12 Ode dnů pak Jana Křtiteli že kněží v sobotu v chrámě sobotu ruší, a jsou bez až dosavad království nebeské násilí trpí, a ti, kteříž hřichu? 6 Ale pravímt' vám, že větší jest tuto nežli násilí činí, uchvacují' je. 13 Nebo všickni proroci i ten chrám. 7 Než kdybyste věděli, co jest to: Milosrdensví zákon až do Jana prorokovali. 14 A chcete-li přijít, chci a ne oběti, nepotupovali byste nevinných. 8 onť' jest Eliáš, který přijít měl. 15 Kdo má uši k Syn zajisté člověka jest pánum i soboty. 9 A odšed slyšení, slyš. 16 Ale k komu připodobním pokolení odtud, přišel do školy jejich. 10 A aj, byl tu člověk, toto? Podobné jest dětem, sedícím na ryncích a maje ruku uschlou. I tázali se ho, řkouc: Sluší-li v na tovaryše své volajícím, 17 A říkajícim: Pískali sobotu uzdravovati? aby jej obžalovali. 11 On pak jsme vám, a neskákali jste; žalostně jsme naříkali, dí jim: Který z vás bude člověk, ještě by měl ovci a neplakali jste. 18 Přišel zajisté Jan, nejeda ani jednu, a kdyby ta upadla do jámy v sobotu, i zdaliž nepije, a řkou: Ďábelství má. 19 Přišel Syn člověka, nedosáhne jí a nevytáhne? 12 A čím lepší jest člověk jeda a pije, a řkou: Aj, člověk žráč a piján vína, než ovce? A protož sluší' v sobotu dobře činiti. 13 přítel publikánů a hříšníků. Ale ospravedlněna jest Tedy řekl člověku tomu: Vztáhni tu ruku svou. I vztáhl, moudrost od synů svých. 20 Tehdy počal přimlouватi a přivedena jest k zdraví jako druhá. 14 Farizeové pak městům, v nichž bylo činěno nejvíce divů jeho, že vyšedše, drželi radu proti němu, kterak by jej zahladili. pokání nečinili: 21 Běda tobě Korozaim, běda tobě 15 A věděv to Ježíš, šel odtud. I šli za ním zástupové Betsaido. Nebo kdyby v Týru a Sidonu byli činěni mnozí, a uzdravil je všecky. 16 A s pohružkou přikázal divové ti, kteříž jsou činěni v vás, dávno by byli v žíni jim, aby ho nezjevovali, 17 Abi se naplnilo povědění a v popele pokání činili. 22 Nýbrž pravím vám: Týru a skrze Izaiáše proroka, řkoucího: 18 Aj, služebník ten Sidonu lehčejí bude v den soudný nežli vám. 23 A můj, kteréhož jsem vyvolil, ten milý můj, v němž se ty Kafarnaum, kteréž jsi až k nebi vyvýšeno, až do dobré zalíbilo duši mé. Položím Ducha svého na pekla sstrčeno budeš. Nebo kdyby v Sodomě činěni něj, a soud národům zvěstovati bude. 19 Nebude byli divové ti, kteříž jsou činěni v tobě, byliť by zůstali se vaditi, ani křičeti, aniž kdo na ulicích uslyší hlas až do dnes. (Hadēs g86) 24 Ano více pravím vám, že jeho. 20 Třtiny nalomené nedolomí, a lnu kouřícího se zemi Sodomských lehčejí bude v den soudný nežli neuhasí, až i vypoví soud k vítězství. 21 A ve jménu tobě. 25 V ten čas odpověděv Ježíš, řekl: Chválím tě, jeho národové doufati budou. 22 Tehdy přiveden k Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před němu dábelstvím posedlý, slepý a němý. I uzdravil moudrými a opatrnými, a zjevit jsi je nemluvnátkům. jej, tak že ten slepý a němý i mluvil i viděl. 23 I 26 Jistě, Otče, žeť' se tak líbilo před tebou. 27 Všecky děsili se všickni zástupové a pravili: Není-liž tento věci dány jsou mi od Otce mého, a žádnýť' nezná ten Syn Davidův? 24 Ale farizeové to uslyševše, Syna, jediné Otec, aniž Otce kdo zná, jediné Syn, řekli: Tento nevymítnitá dáblů než skrze Belzebuba, a komuž by chtěl Syn zjeviti. 28 Podtež ke mně kníže dábeleské. 25 Ježíš pak znaje myšlení jejich, všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám dí jim: Každé království rozdelené samo proti sobě odpočinutí dám. 29 Vezměte jho mé na se, a učte spustne, a každé město neb dům proti sobě rozdelený se ode mne, nebot' jsem tichý a pokorný srdcem, a nestane. 26 A jestližet' satan satana vymítá, proti naleznete odpočinutí dušem svým. 30 Jho mé zajisté sobě rozdelen jest. Kterak tedy stane království jeho? jestiť rozkošné, a břímě mé lehké.

12 V ten čas šel Ježíš v sobotu skrze obilí, učedníci pak jeho lačně jsouci, počali vymínati klasy a jisti. 2 Farizeové pak spatřivše to, řekli jemu: Hle, učedníci tvoji činí, čehož nesluší činiti v sobotu. 3 On pak řekl jim: Co jste nečtli, co učinil David, když

27 A vymítám-lit' já dábly skrze Belzebuba, synové vaší skrze koho vymítají? Protož oni soudcové vaši budou. 28 Paklit' já Duchem Božím dábly vymítám, přišloť' jest jistě mezi vás království Boží. 29 Aneb kterak kdo může do domu silného vjítí a jeho nádobí pobratí, leč by prvé svázel toho silného, a teprv by

dům jeho obloupit mohl? 30 Kdož není se mnou, proti činil vůli Otce mého nebeského, ten jest bratr můj, i mně jest; a kdo neshromažduje se mnou, rozptyluje' sestra má, i matka má.

31 Protož pravím vám: Všeliký hřich i rounání bude lidem odpuštěno, ale rounání proti Duchu nebude odpuštěno lidem. 32 A kdyby kdo řekl slovo proti Synu člověka, bude jemu odpuštěno, ale kdož by mluvil proti Duchu svatému, nebude jemu odpuštěno, ani v tomto věku, ani v budoucím. (aiōn g165) 33 Čiňte aneb strom dobrý, i ovoce jeho dobré; aneb čiňte strom zlý, i ovoce jeho zlé. Nebot' po ovoci strom bývá poznán. 34 Pokolení ještěrčí, kterakž byste mohli dobré věci mluvit, jsouce zlí? Nebo z hojnosti srdce ústa mluví. 35 Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce vynáší dobré, a zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé. 36 Ale pravím vám, že z každého slova prázdného, kteréž mluvit budou lidé, vydadí počet v den soudný. 37 Nebo z slov svých spravedliv budeš, a z řečí svých budeš odsouzen. 38 Tehdy odpověděli některé z zákonníků a farizeů, řouce: Mistře, chceme od tebe znamení viděti. 39 On pak odpovídaje, dí jím: Pokolení zlé a cizoložné znamení hledá, ale znamení jemu nebude dáno, jediné to znamení Jonáše proroka. 40 Nebo jakož byl Jonáš v bříše velryba tři dni a tři noci, tak' bude Syn člověka v srdci země tři dni a tři noci. 41 Muži Ninivitští stanou na soudu s pokolením tímto, a potupí je, proto že pokání činili k Jonášovu kázání, a aj, vícet' nežli Jonáš tuto. 42 Královna od poledne povstane k soudu s pokolením tímto, a potupí je; nebo přijela od končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu, a aj, vícet' tuto nežli Šalomoun. 43 Když pak nečistý duch vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinutí, ale nenalezá. 44 Tedy říká: Navrátim se do domu svého, odkudž jsem vyšel. A přijda, nalezne prázdný, vyčištěný a ozdobený. 45 Tedy jde a vezme s sebou sedm jiných duchů horších, nežli jest sám, a vejouce, přebývají tam, i bývají poslední věci člověka toho horší nežli první. Takt' se stane i tomuto zlému pokolení. 46 A když on ještě mluvil k zástupům, aj, matka a bratří jeho stáli vně, žádajíce s ním promluvit. 47 I řekl jemu jeden: Aj, matka tvá a bratří tvoji stojí vně, chtíce s tebou mluvit. 48 On pak odpovídaje, řekl tomu, kterýž jemu pověděl: Kdo jest matka má? A kdo jsou bratří moji? 49 A vztáhna ruku svou na učedníky své, řekl: Aj, matka má i bratří moji. 50 Nebo kdož by koli

13 A v ten den vyšed Ježíš z domu, sedl podlé moře. 2 I sešli se k němu zástupové mnozí, tak že vstoupiv na lodí, seděl, všecken pak zástup stál na břehu. 3 I mluvil jím mnoho v podobenstvích, říka: Aj, vyšel rozsevač, aby rozsíval. 4 A když on rozsíval, některá padla podlé cesty, a přiletěli ptáci, i szobali je. 5 Jiná pak padla na místa skalnatá, kdež neměla mnoho země; a rychle vzešla, proto že neměla hlubokosti země. 6 Ale když slunce vzešlo, vyhořela, a proto že neměla kořene, uschlala. 7 Jiná pak padla do trní; i zrostlo trní, a udusilo je. 8 A jiná padla v zemi dobrou; i vydalo užitek, některé stý, jiné šedesátý a jiné třicátý. 9 Kdo má uši k slyšení, slyš. 10 Tedy přistoupivše učedníci, řekli jemu: Proč jim v podobenstvích mluvíš? 11 On pak odpověděv, řekl jím: Proto že vám dáno jest znati tajemství království nebeského, ale jim není dáno. 12 Nebo kdož má, dáno bude jemu, a rozhjnít' se; ale kdož nemá, i to, což má, bude od něho odjato. 13 Protot' v podobenstvích mluvím jím, že vidouce, nevidí, a slyšice, neslyší, ani rozumějí. 14 A plní se na nich proroctví Izaiáše, řkoucí: Slyšením slyšeti budete, ale nesrozumíte; a hledíce, hleděti budete, a nepoznáte. 15 Nebo ztučnělo srdce lidu tohoto, a ušima těžce slyšeli, a oči své zamhouřili, aby někdy neviděli očima, a ušima neslyšeli, a srdecem nesrozuměli, a neobrátili se, abych jich neuzdravil. 16 Ale oči vaše blahoslavené, že vidí, i uši vaše, že slyší. 17 Amen zajisté pravím vám, že mnozí proroci a spravedliví žádali viděti to, co vidíte, ale neviděli, a slyšeli to, což slyšíte, ale neslyšeli. 18 Vy tedy slyšte podobenství rozsevače. 19 Každý, kdož slyší slovo o tom království a nerozumí, přichází ten zlý a uchvacuje to, což jest vsáto v srdce jeho. To jest ten, kterýž podlé cesty vsát jest. 20 V skalnatou pak zemi vsátý jest ten, kterýž slyší slovo, a hned je s radostí přijímá. 21 Než nemá v sobě kořene, ale jest časný, a když přichází ssouzení neb protivenství pro slovo, hned se horší. 22 Mezi trní pak vsátý jest ten, kterýž slyší slovo, ale pečování tohoto světa a oklamání zboží udušuje slovo, i bývá bez užitku. (aiōn g165) 23 V dobrou pak zemi vsátý ten jest, kterýž slyší slovo a rozumí, totiž kterýž užitek nese. Nesesť pak někdo stý, a jiný šedesátý, jiný pak třicátý. 24 Jiné

podobenství předložil jim, řka: Podobno jest království a koupí pole to. 45 Opět podobno jest království nebeské člověku, rozsívajícímu dobré semeno na poli nebeské člověku kupci, hledajícímu pěkných perel. 46 svém. 25 Když pak lidé zesnuli, přišel nepřítel jeho, a Kterýž když nalezl jednu velmi drahou perlu, odšed, nasál koukole mezi pšenici, a odšel. 26 A když zrostla prodal všecko, což měl, a koupil ji. 47 Opět podobno bylina a užitek přinesla, tedy ukázal se i koukol. 27 I jest království nebeské vrší puštěné do moře, a ze přistoupiče služebníci hospodáře toho, řekli jemu: všelikého plodu shromažďující. 48 Kteroužto, když Pane, zdaliž dobrého semene nenasál na poli svém? naplněna byla, vytáhše na břeh a sedíce, vybírali, Kde že se pak vzal koukol? 28 A on řekl jim: Nepřítel což dobrého bylo, do nádob, a což bylo zlého, preč člověk to učinil. Služebníci pak řekli mu: Chceme-li zamítati. 49 Takt' bude při skonání světa. Vydou tedy, at' jdeme a vyrháme jej? 29 On pak odpověděl: andělé, a oddělí zlé z prostředku spravedlivých, (aiōn Nikoli, abyste trhajíce koukol, spolu s ním nevytrhali g165) 50 A uvrhou je do peci ohnivé. Tam' bude pláč pšenice. 30 Nechte at' obé spolu roste až do žně. a škrípení zubů. 51 Díjim Ježíš: Srozuměli-li jste A v čas žně dím žencům: Vytrhejte nejprv koukol a tomuto všemu? Řekli jemu: I ovšem, Pane. 52 On svažte jej v snopky k spálení, ale pšenici shromažďte pak řekl jim: Protož každý učitel umělý v království do stodoly mé. 31 Jiné podobenství předložil jim, řka: nebeském podobný jest člověku hospodáři, který Podobno jest království nebeské zrnu horčičnému, vynáší z pokladu svého nové i staré věci. 53 I stalo kteréž vzav člověk, vsál na poli svém. 32 Kteréžto se, když dokonal Ježíš podobenství ta, bral se odtud. zajisté nejmenší jest mezi všemi semeny, když pak 54 A přišed do vlasti své, učil je v škole jejich, tak zrostе, větší jest nežli jiné bylinky, a bývá strom, že se velmi divili, a říkali: Odkud má tento moudrost tak že ptáci nebeští přiletíce, hnízda sobě dělají na tuto a moc? 55 Zdaliž tento není syn tesařů? Zdaliž ratolestech jeho. 33 Jiné podobenství mluvil jim: matka jeho neslove Maria, a bratři jeho Jakub a Jozes Podobno jest království nebeské kvasu, který vzavši a Šimon a Judas? 56 A sestry jeho zdaliž všecky u žena, zadělala ve třech měřicích mouky, až by zkysalo nás nejsou? Odkudž tedy má tyto všecky věci? 57 I všecko. 34 Toto všecko mluvil Ježíš v podobenstvích zhoršili se na něm. Ježíš pak řekl jim: Neníť prorok k zástupům, a bez podobenství nemluvil jim, 35 Aby beze cti, než v své vlasti a v domě svém. 58 I neučinil se naplnilo povědění skrze proroka, řkoucího: Otevru tu mnoho divů pro nevěru jejich.

v podobenstvích ústa svá, vypravovati budu skryté věci od založení světa. 36 Tedy propustiv zástupy, šel domů Ježíš. I přistoupili k němu učedníci jeho, řkouce: Vylož nám podobenství o koukoli toho pole. 37 On pak odpovídaje, řekl jim: Rozsevač dobrého semene jest Syn člověka. 38 A pole jest tento svět, dobré pak símě jsou synové království, ale koukol jsou synové toho zlostníka. 39 A nepřítel, kterýž jej rozsívá, jestit' dábel, žež pak jest skonání světa, a ženci jsou andělé. (aiōn g165) 40 Protož jakož vybrán bývá koukol a ohněm spálen, takť bude při skonání tohoto světa. (aiōn g165) 41 Pošle Syn člověka anděly své, i vyberouť z království jeho všecka pohoršení, i ty, kteříž činí nepravost, 42 A uvrhout' je do peci ohnivé. Tam' bude pláč a škrípení zubů. 43 A tehdáž spravedliví stkvíti se budou jako slunce v království Otce svého. Kdo má uši k slyšení, slyš. 44 Opět podobno jest království nebeské pokladu skrytému v poli, kterýž nalezna člověk, skrývá, a radostí naplněn jsa pro něj, odchází a prodává všecko, což má,

14 V tom čase uslyšel Heródes čtvrták pověst o Ježíšovi. 2 I řekl služebníkům svým: To jest Jan Křtitel. Onť jest vstal z mrtvých, a protož se divové dějí skrze něho. 3 Nebo jav Heródes Jana, svázel jej byl a dal do žaláře, pro Herodiadu manželku Filipa bratra svého. 4 Nebo byl řekl jemu Jan: Nesluší tobě mítí jí. 5 A chtěv zabít jej, bál se lidu; nebo za proroka jej měli. 6 Když pak slaven byl den narození Heródesova, tancovala dcera Herodiady u prostřed, i zalíbila se Heródesovi. 7 Pročež s přísahou zaslíbil jí dátí, zač by ho jen požádala. 8 A ona jscii prvě navedena od mateře své, řekla: Dej mi zde na mise hlavu Jana Křtitela. 9 I zarmoutil se král, ale pro přísahu a pro ty, kteříž spolu s ním stolili, rozkázal dáti. 10 A poslav kata, stál Jana v žaláři. 11 I přinesena jest hlava jeho na mise, a dána té děvečce. I nesla mateři své. 12 A přišedše učedníci jeho, vzali tělo a pochovali je; a šedše, pověděli Ježíšovi. 13 To uslyšev Ježíš, plavil se odtud na lodičce na místo pusté soukromí. Což uslyševše zástupové, šli za

ním pěšky z měst. **14** A vyšed Ježíš, uzřel zástup smrtí at' umře. **5** Ale vy pravíte: Kdož by koli řekl mnohý. I slitovalo mu se jich, a uzdravoval nemocné otcí neb mateři: Dar jest to, čímž by tobě ode mne jejich. **15** A když bylo k večerou, přistoupili k němu pomoženo býti mohlo. A neutil by otce svého neb učedníci jeho, řouce: Pusté jest místo toto, a čas již mateře své. **6** I zlehčili jste přikázaní Boží pro své pominul. Propust' zástupy, at' jdouce do městeček, ustanovení. **7** Pokrytci, dobře prorokoval o vás Izaiáš, nakoupí sobě pokrmů. **16** Ježíš pak řekl jim: Není řka: **8** Přibližuje se ke mně lid tento ústy svými, a rty jim potřebí odcházeti, dejte vy jim jisti. **17** A oni řkou mne ctí, ale srdce jejich daleko jest ode mne. **9** Ale jemu: Nemáme zde, než pět chlebů a dvě rybě. **18** nadarmo' mne ctí, učice učení přikázaní lidských. On pak dí jim: Přinestež mi je sem. **19** A rozkázav **10** A svolav zástup, řekl jim: Slyšte a rozumějte. zástupu posaditi se na trávě, a vzav těch pět chlebů **11** Ne to, což vchází v ústa, poškvŕnuje člověka, a dvě rybě, vzhled v nebe, požehnal, a lámaje, dával ale což z úst pochází, tot' poškvŕnuje člověka. **12** učedníkům ty chleby, a učedníci zástupům. **20** I jedli Tehdy přistoupivše učedníci jeho, řekli mu: Víš-li, všickni a nasyceni jsou. I sebrali, což zbylo drobtů, že farizeové, slyševše tu řeč, zhoršili se? **13** A on dvanácte koší plných. **21** Těch pak, kteříž jedli, bylo odpovídaje, řekl: Všeliké štípení, jehož neštípl Otec okolo pěti tisíců mužů, kromě žen a dětí. **22** A i hned můj ten nebeský, vykrojeně bude. **14** Nechte jich, přinutil Ježíš učedníky své, aby vstoupili na lodí a vůdcové' jsou slepí slepých. Povede-lit' pak slepý předešli jej na druhou stranu, dokudž by nepropustil slepého, oba v jámu upadnou. **15** I odpověděv Petr, zástupů. **23** A propustiv zástupy, vstoupil na horu řekl jemu: Vylož nám to podobenství. **16** Ježíš pak soukromí, aby se modlil. A když byl večer, sám byl řekl: Ještě i vy bez rozumu jste? **17** Nerozumíte-liž, že tam. **24** Lodí pak již byla u prostřed moře, zmítající všecko, což v ústa vchází, do břicha jde, a vypouští se vlnami, nebo byl vítr odporný. **25** Při čtvrtém pak se ven? **18** Ale které věci z úst pocházejí, z srdce bdění nočním bral se k nim Ježíš, jda po moři. **26** jdou, a tyt' poškvŕnují člověka. **19** Z srdce zajisté A vidouce jej učedníci po moři jdoucího, zlekali se, vycházejí zlá myšlení, vraždy, cizoložstva, smilstva, řouce: Obluda jest. A strachem kříčeli. **27** Ale i hned krádeže, křivá svědecství, rounání. **20** Tyt' jsou věci Ježíš promluvil k nim, řka: Doufejtež, ját' jsem, nebojte poškvŕnující člověka. Ale neumýtma rukama jisti, tot' se. **28** I odpověděv jemu Petr, řekl: Pane, jestliže nepoškvŕnuje člověka. **21** A vyšed odtud Ježíš, bral jsi ty, rozkaž mi k sobě přijít po vodě. **29** On pak se do krajín Tyrských a Sidonských. **22** A aj, žena řekl: Pod'. A vystoupiv Petr z lodí, šel po vodě, aby Kananejská z končin těch vyšedší, volala, řkuci jemu: přišel k Ježíšovi. **30** Ale vida vítr tuhý, bál se. A počav Smiluj se nade mnou, Pane, synu Davidův. Dceru tonouti, zkříkla, řka: Pane, pomoz mi. **31** A i hned Ježíš mou hrozně trápi dábelství. **23** On pak neodpověděl ji vztah ruku, ujal jej a řekl jemu, Ó malé víry, pročež slova. I přistoupivše učedníci jeho, prosili ho, řouce: pochyboval? **32** A jakž oni vstoupili na lodí, utísil se Odbud' ji, neboť volá za námi. **24** On pak odpověděv, vítr. **33** Ti pak, kteříž na lodí byli, přistoupivše, klaněli řekl: Nejsem poslán než k ovcem zahynulým z domu se jemu, řouce: Jistě Syn Boží jsi. **34** A přeplavivše Izraelského. **25** Ale ona přistoupivši, klaněla se jemu, se, přišli do země Genezaretské. **35** A poznavše jej řkuci: Pane, pomoz mi. **26** On pak odpověděv, řekl: muži místa toho, rozeslali po vší té krajině vůklo, a Není slušné vzít chléb dětem a vrci štěňatům. **27** shromáždili k němu všecky neduživé. **36** A prosili ho, A ona řekla: Takt' jest, Pane. A však štěňátka jedí aby se aspoň podolka roucha jeho dotkli. A kteřížkoli drobty, kteříž padají z stolů páñů jejich. **28** Tedy odpovídaje Ježíš, řekl jí: Ó ženo, veliká jest víra tvá. Staniž se tobě, jakž chceš. I uzdravena jest dcera její v tu hodinu. **29** A odšed odtud Ježíš, šel k moři Galilejskému, a vstoupiv na horu, posadil se tam. **30** I přišli k němu zástupové mnozí, majíce s sebou kulhavé, slepé, němé, polámané a jiné mnohé. I kladli je k nohám Ježíšovým, a on je uzdravoval, **31** Tak že se zástupové divili, vidouce, ano němí

15 A v tom přistoupí k Ježíšovi Jeruzalémští zákonníci a farizeové, řouce: **2** Proč učedníci tvoji přestupují ustanovení starších? Nebo neumývají rukou svých, když mají jísti chléb. **3** A on odpovídaje, řekl jim: Proč i vy přestupujete přikázaní Boží pro ustanovení svá? **4** Nebo přikázel Bůh, řka: Cti otce svého i matku, a kdož by zlořečil otci neb mateři,

mluví, polámaní zdraví jsou, kulhaví chodí, slepí synu Jonášův; nebo tělo a krev nezjivilo tobě, ale vidí. I velebili Boha Izraelského. **32** Ježíš pak svolal Otec můj, kterýž jest v nebesích. **18** I ját' pravím učedlníky své, řekl: Líto mi zástupu. Nebo již tři dni **tobě**, že jsi ty Petr, a na této skále vzdělám církev trvají se mnou, a nemají, co by jedli; a propustiti jich svou, a brány pekelné nepřemohou jí. (**Hadēs g86**) lačných nechci, aby nezhynuli na cestě. **33** I říkou mu **19** A tobě dám klíče království nebeského. A což učedlníci jeho: Kde bychom vzali takový zástup nasytili? **34** I řekl jim a což bys koli rozvázal na zemi, budet' rozvázáno Ježíš: Kolik chlebů máte? A oni říkou: Sedm, a málo i na nebi. **20** Tedy přikázal učedlníkům svým, aby rybiček. **35** I rozkázel zástupům, aby se posadili na žádnému nepravili, že by on byl ten Ježíš Kristus. **21** zemi. **36** A vzav těch sedm chlebů a ty ryby, učiniv A od té chvíle počal Ježíš oznamovati učedlníkům díky, lámal a dal učedlníkům svým, učedlníci pak svým, že musí jít do Jeruzaléma, a mnoho trpěti od zástupu. **37** I jedli všickni a nasyenci jsou. A sebrali, starších a předních kněží a od zákonníků, a zabít což zbylo drobtů, sedm košů plných. **38** Bylo pak býtí, a třetího dne z mrtvých vstáti. **22** I odved ho těch, kteříž jedli, čtyři tisíce mužů, kromě žen a dětí. Petr, počal mu přimlouватi, řka: Odstup to od tebe, **39** A rozpustiv zástupy, vstoupil na lodí. I přišel do Pane, nikoli nestane se tobě toho. **23** Kterýžto obrátví krajiny Magdala.

16 I přistoupivše farizeové a saduceové, pokoušejíce, prosili ho, aby jim znamení s nebe ukázal. **2** On pak odpovídaje, řekl jim: Když bývá večer, říkáte: Jasno bude, nebo se červená nebe. **3** A ráno: Dnes bude nečas, nebo se červená zasmušilé nebe. Pokrytci, způsob zajisté nebe rozsouditi umíte, znamení pak časů těchto nemůžete? **4** Národ zlý a cizoložný znamení hledá, ale znamení jemu nebude dáno, než tolíko znamení ono Jonáše proroka. A opustiv je, odšel. **5** A plavivše se učedlníci jeho přes moře, zapomenuli vzít chleba. **6** Ježíš pak řekl jim: Hledte a varujte se kvasu farizejského a saducejského. **7** Oni pak rozjímalí mezi sebou, říkouce:

Nevzali jsme chleba. **8** A znaje to Ježíš, řekl jim: Co to rozjímate mezi sebou, ó malé víry, že jste chlebů nevzali? **9** Ještě-liž nerozumíte, ani nepamatujete na těch pět chlebů a na pět tisíců, a kolik jste košů nazbírali? **10** Ani na těch sedm chlebů, a na čtyři tisíce, a kolik jste košů nazbírali? **11** I kterakž nerozumíte, že ne o chlebu mluvil jsem vám, pravě, abyste se varovali kvasu farizejského a saducejského? **12** Tedy srozuměli, že neřekl, aby se varovali od kvasu chleba, ale od učení farizeů a saduceů. **13** Přišed pak Ježíš do krajin Cesaree Filipovy, otázel se učedlníků svých, říka: Kým práv lidé býti mne, Syna člověka? **14** A oni řekli: Některí Janem Křtitellem, jiní pak Eliášem, jiní pak Jeremiášem, aneb jedním z proroků. **15** I dí jim: dotekl se jich, říka: Vstaňte a nebojte se. **16** I odpověděv Šimon Vy pak kým mne býti pravíte? **17** A dí jim: Říkáte: Vstaňte a nebojte se. **18** Pozdvihše Petr, řekl: Ty jsi Kristus, ten Syn Boha živého. **19** Když pak sstupovali s té hory, přikázal jim Ježíš, odpovídaje Ježíš, řekl mu: Blahoslavený jsi Šimone, říka: Žádnému nepravte tohoto vidění, dokudž by Syn

se, řekl Petrovi: Jdi za mnou, satane, ku pohoršení jsi mi; nebo nechápáš těch věcí, kteréž jsou Boží, ale kteréž jsou lidské. **24** Tedy řekl Ježíš učedlníkům svým: Chce-li kdo za mnou přijít, zapříž sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následujž mne. **25** Nebo kdož by chtěl duši svou zachovati, ztratí' ji; kdož by pak ztratil duši svou pro mne, naleznět' ji. **26** Nebo co jest platno člověku, by všecken svět získal, své pak duši uškodil? Aneb kterou dá člověk odměnu za duši svou? **27** Syn zajisté člověka příde v slávě Otce svého s anděly svými, a tehdáž odplatí jednomu každému podlé skutků jeho. **28** Amen pravím vám: Jsou některí z stojících tuto, kteříž neokusí smrti, až i uzří Syna člověka, přicházejícího v království svém.

17 A po šesti dnech pojal Ježíš Petra a Jakuba a Jana bratra jeho, i uvedl je na horu vysokou soukromí, **2** A proměnil se před nimi. I zastvkěla se tvář jeho jako slunce, roucho pak jeho učiněno bílé jako světlo. **3** A aj, ukázali se jim Mojžíš a Eliáš, rozmlouvající s ním. **4** A odpověděv Petr, řekl Ježíšovi: Pane, dobré jest nám tuto býti. Chceš-li, uděláme tuto tři stánky, tobě jeden a Mojžíšovi jeden Eliášovi jeden. **5** Když pak on ještě mluvil, aj, oblak světlý zastínil je. A aj, hlas z toho oblaku říká: Tentot' jest ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo, toho poslouchejte. **6** To uslyšavše učedlníci, padli na tváři své a báli se velmi. **7** A přistoupiv Ježíš, pak oči svých, žádného neviděli, než samého Ježíše. **8** Pozdvihše pak oči svých, žádného neviděli, než samého Ježíše. **9** Když pak sstupovali s té hory, přikázal jim Ježíš, říka: Žádnému nepravte tohoto vidění, dokudž by Syn

člověka nevstal z mrtvých. 10 I otázali se ho učedníci jednoho z maličkých těchto věřících ve mne, lépe jeho, řouce: Což to pak zákoníci praví, že má Eliáš by jemu bylo, aby zavěšen byl žernov osličí na prvé přijíti? 11 Ježíš pak odpovídaje, řekl jim: Eliáš hrdlo jeho, a pohřízen byl do hlubokosti mořské. zajisté přijde prvé, a napraví všecky věci. 12 Ale 7 Běda světu pro pohoršení. Ačkoli musí být, aby pravím vám, že Eliáš již přišel, a však nepoznali ho, přicházela pohoršení, ale však běda člověku, skrže něhož přichází pohoršení. 8 Protož jestliže ruka tvá aneb noha tvá pohoršuje tě, utniž ji a vrz od sebe. Lépe jest tobě do života vjít kulhavému aneb bezrukému, nežli dvě ruce aneb dvě noze majícímu uvrženu být do ohně věčného. (aiōnios g166) 9 A pakli oko tvé pohoršuje tebe, vylup je a vrz od sebe. Lépe jest tobě jednookému do života vjít, nežli obě oči majícímu uvrženu být do pekelného ohně. (Geenna g1067) 10 Viztež, abyste nepotupovali žádného z maličkých těchto. Neboť pravím vám, že andělé jejich jej sem. 18 I přimluvil tomu dábelství Ježíš. I vyšlo v nebesích vždycky hledí na tvář Otce mého, který od něho; a uzdraven jest ten mládenec v tu hodinu. v nebesích jest. 11 Přišel zajisté Syn člověka, aby 19 Tedy přistoupivše učedníci k Ježíšovi soukromí, spasil to, což bylo zahynulo. 12 Co se vám zdá? řekli: Proč jsme my ho nemohli vyvrci? 20 Ježíš Kdybyle některý člověk měl sto ovcí, a zbloudila by pak řekl jim: Pro nevěru svou. Amen zajisté pravím jedna z nich, zdalž nenechá těch devadesáti devíti, a vám: Budete-li mítí víru jako zrno horčičné, díte hoře jda na hory, nehledá té pobloudilé? 13 A nahodí-liť mu této: Přejdi odsud tam, i přejde, a nebudet' vám nic se nalezti ji, amen pravím vám, že se raduje nad ní nemožného. 21 Toto pak pokolení nevychází, jediné více, než nad těmi devadesáti devíti nepobloudilými. skrze modlitbu a půst. 22 A když byli v Galilei, řekl 14 Takt' není vůle Otce vašeho, který jest v nebesích, jim Ježíš: Syn člověka bude vydán v ruce lidské, 23 aby zhynul jeden z maličkých těchto. 15 Zhřešil-li A zamordujíť jej, ale třetího dne z mrtvých vstane. I by pak proti tobě bratr tvůj, jdi a potresci ho mezi zarmoutili se náramně. 24 A když přišli do Kafarnaum, sebou a jím samým. Uposlechl-li by tebe, získal přistoupili ku Petrovi ti, kteříž plat vybírali, a řekli: Což jsi bratra svého. 16 Jestliže by pak neuposlechl, mistr váš nedává platu? 25 A on řekl: Dává. A když přijmi k sobě ještě jednoho aneb dva, aby v ústech přišel domů, předsel jej Ježíš, řka: Co se tobě zdá, dvou neb tří svědků stálo každé slovo. 17 Pakliť by Šimone? Králové zemští od kterých berou daň aneb jich neuposlechl, pověz církvi. Jestliže pak i církve plat? Od synů-li svých, čili od cizích? 26 Dí jemu neuposlechne, budíž tobě jako pohan a publikán. 18 Petr: Od cizích. I řekl mu Ježíš: Tedy synové jsou Amen pravím vám: Cožkoli svížete na zemi, budet' svobodní. 27 Ale abyhom jich nepohoršili, jda k moři, svázáno i na nebi; a cožkoli rozvížete na zemi, budet' vrz udici, a tu rybu, kteráž nejprvě uvázne, vezmi, a rozvázáno i na nebi. 19 Opět pravím vám: Jestliže otevra ústa její, nalezneš groš. Ten vezma, dej jim za by dva z vás svolili se na zemi o všelikou věc, za mne i za sebe.

18 V ten čas přistoupili učedníci k Ježíšovi, řouce:

Kdo pak jest největší v království nebeském? 2 A zavolav Ježíš pacholátku, postavil je u prostřed nich, 3 A řekl: Amen pravím vám: Neobrátíte-li se a nebudete-li jako pacholátku, nikoli nevejdete do království nebeského. 4 Protož kdož by se koli ponížil jako pacholátko toto, tent' jest největší v království nebeském. 5 A kdož by koli přijal pacholátko takové ve jménu mému, mnet' přijímá. 6 Kdo by pak pohoršil

deset tisíců hřiven. **25** A když neměl čím zaplatiti, pro království nebeské. Kdo může pochopiti, pochop. kázal jej pán jeho prodati, i ženu jeho i děti i všecko, **13** Tehdy přineseny jsou k němu dítky, aby na ně což měl, a zaplatiti. **26** Tedy padna služebník ten, ruce vzkládal a modil se. Učedlníci pak přimlouvali klaněl se jemu, řka: Pane, poshověj mi, a všecko jim. **14** Ale Ježíš řekl: Nechte dítěk a nebraňte jim zaplatím tobě. **27** I slitovav se pán nad služebníkem jítí ke mně; nebo takovýčt' jest království nebeské. tím, propustil ho a dluh jemu odpustil. **28** Vyšed pak služebník ten, nalezl jednoho z spoluслužebníků svých, kterýž mu byl dlužen sto peněz, a chopiv se ho, hrdloval se s ním, řka: Zaplat' mi, cos dlužen. **29** **g166** **17** Ale on řekl jemu: Co mne nazýváš dobrým? Tedy padna spoluслužebník ten k nohám jeho, prosil Žádný není dobrý, než jediný, totiž Bůh. Chceš-li ho, řka: Poshověj mi, a všecko zaplatím tobě. **30** On pak vjítì do života, ostríhej přikázaní. **18** Dí jemu: pak nechtěl, ale odšed, dal jej do žaláře, dokudž by Kterých? Ježíš pak řekl: Nezabiješ, nezicoložíš, nezaplatil dluhu. **31** Vidouce pak spoluслužebníci jeho, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví. **19** Cti co se dálo, zarmoutili se velmi; a šedše, pověděli otce svého i matku, a milovati budeš bližního svého pánu svému všecko, co se bylo stalo. **32** Tehdy jako sebe samého. **20** Dí jemu mládenec: Všechno toho povolav ho pán jeho, dí mu: Služebníče zlý, všecken ostříhal jsem od své mladosti. Čehož mi se ještě ten dluh odpustil jsem tobě, nebs mne prosil. **33** nedostává? **21** Řekl mu Ježíš: Chceš-li dokonalým Zdaliž i ty neměl se smilovati nad spoluслužebníkem býti, jdž a prodej statek svůj, a rozdej chudým, a svým, jako i já smiloval jsem se nad tebou? **34** I budeš míti poklad v nebi, a pod', následuj mne. **22** rozhněvav se pán jeho, dal jej katům, dokudž by Uslyšev pak mládenec tu řeč, odšel, smuten jsa; nezaplatil všechno, což mu byl dlužen. **35** Takt' i Otec nebo měl statku mnoho. **23** Ježíš pak řekl učedlníkům můj nebeský uční vám, jestliže neodpustíte jeden svým: Amen pravím vám, že bohatý nesnadně vejde do království nebeského. **24** A opět pravím vám: Snázeť jest velbloudu skrze uši jehly projítí, nežli bohatému vjítì do království Božího. **25** A uslyšavše to učedlníci jeho, užasli se velmi, řkouce: I kdož tedy může spasen býti? **26** Pohleděv pak Ježíš, řekl jim: U lidí' jest to nemožné, ale u Boha všecko jest možné.

19 I stalo se, když dokonal Ježíš řeči tyto, bral se z Galilee, a přišel do končin Judských za Jordán. **2** I šli za ním zástupové mnozí, a uzdravil je tam. **3** I přistoupili k němu farizeové, pokoušejíce ho a řkouce jemu: Sluší-li člověku propustiti manželku svou z kterékoli příčiny? **4** On pak odpovídaje, řekl jim: Což jste nečtí, že ten, kterýž stvořil s počátku, muže a ženu učinil je? **5** A řekl: Protož opustí člověk otce i matku, a připojí se k manželce své, i budou dva jedno tělo. **6** A tak již nejsou dva, ale jedno tělo. A protož, což Bůh spojil, člověk nerozlučuj. **7** Řekli jemu: Pročéž tedy Mojžíš rozkázal dátí lístek rozloučení, a propustiti ji? **8** Dí jim: Mojžíš pro tvrdost srdce vašeho dopustil vám propouštěti manželky vaše, ale s počátku nebylo tak. **9** Protož pravím vám: že kdožkolí propustil by manželku svou, (leč pro smilství,) a jinou pojme, cizoloží, i kdož propuštěnou pojme, cizoloží.

10 Řekli jemu učedlníci jeho: Poněvadž jest taková pře s manželkou, není dobré ženit se. **11** On pak řekl jim: Ne všicknit' chápají slova toho, ale ti, jimž jest dáno. **12** Jsout' zajisté panicové, kteříž se tak z života matky zrodili; a jsout' panicové, kteříž učiněni jsou od lidí; a jsout' panicové, kteříž se sami v panictví oddali

15 A po vzkládání na ně rukou odebral se odtud. **16** A aj, jeden přistoupiv, řekl jemu: Mistře dobrý, co dobrého budu ciniti, abych měl život věčný? (*aiōnios*) **17** Ale on řekl jemu: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než jediný, totiž Bůh. Chceš-li ho, řka: Poshověj mi, a všecko zaplatím tobě. **18** On pak vjítì do života, ostríhej přikázaní. **19** Dí jemu: pak nechtěl, ale odšed, dal jej do žaláře, dokudž by Kterých? Ježíš pak řekl: Nezabiješ, nezicoložíš, nezaplatil dluhu. **20** Vidouce pak spoluслužebníci jeho, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví. **21** Cti co se dálo, zarmoutili se velmi; a šedše, pověděli otce svého i matku, a milovati budeš bližního svého pánu svému všecko, co se bylo stalo. **22** Tehdy jako sebe samého. **23** Dí jemu mládenec: Všechno toho povolav ho pán jeho, dí mu: Služebníče zlý, všecken ostříhal jsem od své mladosti. Čehož mi se ještě ten dluh odpustil jsem tobě, nebs mne prosil. **24** Nedostává? **25** Řekl mu Ježíš: Chceš-li dokonalým Zdaliž i ty neměl se smilovati nad spoluслužebníkem býti, jdž a prodej statek svůj, a rozdej chudým, a svým, jako i já smiloval jsem se nad tebou? **26** I budeš míti poklad v nebi, a pod', následuj mne. **27** rozhněvav se pán jeho, dal jej katům, dokudž by Uslyšev pak mládenec tu řeč, odšel, smuten jsa; nezaplatil všechno, což mu byl dlužen. **28** Takt' i Otec nebo měl statku mnoho. **29** Ježíš pak řekl učedlníkům můj nebeský uční vám, jestliže neodpustíte jeden svým: Amen pravím vám, že bohatý nesnadně vejde do království nebeského. **30** Mnozí pak první budou poslední, a poslední první.

20 Nebo podobno jest království nebeské člověku hospodáři, kterýž vyšel na úsvitě, aby najal dělníky na vinici svou. **2** Smluviv pak s dělníky z peníze denního, odeslal je na vinici svou. **3** A vyšed okolo hodiny třetí, uzrel jiné, ani stojí na trhu zahájíce. **4** I tém řekl: Jdětež i vy na vinici, a co

bude spravedlivého, dám vám. 5 A oni šli. Opět vyšel bylo, aby on sloužil, a aby dal život svůj mzdu na při šesté a deváté hodině, učinil též. 6 Při jedenácté vykoupení za mnohé. 29 A když vycházeli z Jericho, pak hodině vyšed, nalezl jiné, ani stojí zahálejíce. I šel za ním zástup veliký. 30 A aj, dva slepi sedící u řekl jim: Pročež tu stojíte, celý den zahálejíce? 7 Řkou cesty, uslyšavše, že by Ježíš tudy šel, zvolali, řouce: jemu: Nebo nižádný nás nenajal. Díjim: Jdětež i vy na Smiluj se nad námi, Pane, synu Davidův. 31 Zástup vinici, a což by bylo spravedlivého, vezmete. 8 Večer pak přimluval jim, aby mlčeli. Oni pak více volali, pak řekl pán vinice šafáři svému: Zavolej dělníků a řouce: Smiluj se nad námi, Pane, synu Davidův. 32 zaplat' jim, počna od posledních až do prvních. 9 A I zastaviv se Ježíš, zavolal jich, a řekl: Co chcete, přišedše ti při jedenácté hodině najatí, vzali jeden abych vám učinil? 33 Řkou jemu: Pane, at' se otevrou každý po penizi. 10 Přišedše pak první, domnivali se, oči naše. 34 I slitovav se nad nimi Ježíš, dotekl se oči že více vezmou, ale vzali i oni jeden každý po penizi. jejich, a hned prohlédly oči jejich. I šli za ním.

11 A vzavše, reptali proti hospodáři, 12 Řouce: Tito poslední jednu hodinu dělali, a rovně jsi je nám učinil, kteříž jsme nesli břím dne i horko. 13 On pak odpovídaje, řekl jednomu z nich: Příteli, nečiním tobě křivdy. Zdaliž jsi z peníze nesmluvil se mnou? 14 Vezmiž, což tvého jest, a jdi předce, já pak chci tomuto poslednímu dátí jako i tobě. 15 Zdaliž mi nesluší v mé učiniti, což chci? Čili oko tvé nešlechetné jest, že já dobrý jsem? 16 Takt' budou poslední první, a první poslední; nebo mnoho jest povolaných, ale málo vyvolených. 17 A vstupuje Ježíš do Jeruzaléma, pojď dvanácte učedníků soukromí na cestě. I řekl jim: 18 Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a Syn člověka vydán bude předním kněžím a zákonníkům, a odsoudí ho na smrt. 19 A vydadíť jej pohanům ku posmívání a k zbičování a ukřížování, ale třetího dne z mrtvých vstane. 20 Tehdy přistoupila k němu matka synů Zebedeoých s syny svými, klanějíci se a proseči něco od něho. 21 Kterýž řekl jí: Co chceš? Řekla jemu: Rci, at' tito dva synové moji sedají, jeden po pravici tvé a druhý po levici, v království tvém. 22 Odpovídaje pak Ježíš, řekl: Nevíte, zač prosíte. Můžete-li pít kalich, kterýž já pít budu, a křtem, jímž já se křím, křtění být? Řekli jemu: Můžeme. 23 Díjim: Kalich zajisté můj pít budete, a křtem, jímž já se křím, pokřtěni budete, ale seděti po pravici mé a po levici mé, neníť mé dátí, ale těm, kterýmž připraveno jest od Otce mého. 24 A uslyšavše to deset jiných, rozhněvali se na ty dva bratry. 25 Ale Ježíš svolav je, řekl: Víte, že knížata národů panují nad nimi, a kteříž velicí jsou, moc užívají nad nimi. 26 Ale ne tak bude mezi vámi. Nýbrž kdožkoli chtěl by mezi vámi být velikým, budiž služebník váš. 27 A kdož by koli mezi vámi chtěl být přední, budiž váš služebník; 28 Jako i Syn člověka nepřišel, aby jemu slouženo

21 A když se přiblížili k Jeruzalému, a přišli do Betfage k hoře Olivetské, tedy Ježíš poslal dva učedníky své, 2 Řka jim: Jdětež do městečka, kteréž proti vám jest, a hned naleznete oslici přivázanou a oslátko s ní. Odvěžtež je a přivedte ke mně. 3 A řekl-lit' by kdo co vám, rcete, že Pán jich potřebuje, a hned propustí je. 4 Toto se pak všecko stalo, aby se naplnilo povědění skrze proroka, řoucího: 5 Povězte dceři Sionské: Aj, král tvůj běže se tobě tichý, a sedě na oslici, a na oslátku té jhu podrobené. 6 I jdouce učedníci, a učinivše tak, jakž jim byl příkazal Ježíš, 7 Přivedli oslici i oslátko, a vložili na ně roucha svá, a jej na vrchu na ně posadili. 8 Mnohý pak zástup stali roucha svá na cestě, jiní pak ratolesti z stromů sekali, a metali na cestu. 9 A zástupové, kteříž s předu i s zadu šli, volali, řouce: Hosanna synu Davidovu. Požehnaný, kterýž se běže ve jménu Páně. Hosanna na výsostech. 10 A když vjel do Jeruzaléma, zbourilo se všecko město, řouce: I kdo jest tento? 11 Zástupové pak pravili: Toto jest ten Ježíš, prorok z Nazaréta Galilejského. 12 I všež Ježíš do chrámu Božího, a vymítl všecky prodávající a kupující v chrámě, a stoly penězoměnců a stolice prodávajících holubice převracel, 13 A řekl jim: Psánot' jest: Dům dům modlitby slouti bude, ale vy učinili jste jej peleší lotrovskou. 14 I přistoupili k němu slepi a kulhaví v chrámě, a uzdravil je. 15 Vidouce pak přední kněží a zákonníci divy, kterýž činil, a dítky, any volají v chrámě a praví: Hosanna synu Davidovu, rozhněvali se. 16 A řekli jemu: Slyšíš-liž, co tito praví? Ježíš pak řekl jim: I ovšem. Nikdá-liž jste nečtli, že z úst nemluvnátek a těch, kteříž prší pozívají, dokonal jsi chválu? 17 A opustiv je, šel ven z města do Betany, a tu zůstal. 18 Ráno pak navracuje se do města, zlačněl. 19 A vida jeden fíkový strom podlé cesty,

šel k němu, a nic na něm nenalezl, než lístí toliko. I jemu: Zlé ty zle zatratí, a vinici svou pronajme jiným dí jemu: Nikdy více nerod' se z tebe ovoce na věky. vinařům, kteríž budou vydávati jemu užitek časy I uschl fík ten pojednou. (aiōn g165) 20 A vidouce to svými. 42 Řekl jim Ježíš: Nikdy-li jste nečti v písmích: učedníci, divili se, řkouc: Kterak hned usechl fík ten! Kámen, kteríž zavrhl dělníci, ten učiněn jest v hlavu 21 I odpověděv Ježíš, řekl jim: Amen pravím vám: úhlovou? Ode Pána stalo se toto, a jest divné před Budete-li míti víru a nebudete-li pochybovat, netolik očima našíma. 43 Protož pravím vám, že bude odjato to fíkovému stromu učiníte, ale kdybyste i této hoře od vás království Boží, a bude dáno lidu činícímu řekli: Zdvihni se a vrz sebou do moře, staneť se. 22 užitky jeho. 44 A kdož by padl na ten kámen, rozrazít' A všecko, zač byste koli prosili na modlitbě, věřice, se; a na kohož upadne, setřet' jej. 45 A slyšavše vezmete. 23 A když přišel do chrámu, přistoupili k přední kněží ta podobenství jeho, porozuměli, že by němu přední kněží a starší lidu, když učil, řkouc: o nich mluvil. 46 I hledajíce ho jíti, báli se zástupů; Jakou mocí tyto věci činíš? A kdo tobě tu moc dal? nebo ho měli za proroka.

24 Odpovídaje pak Ježíš, řekl jim: Otížit' se i já vás na jednu věc, kterouž povíte-li mi, i já vám povím, jakou mocí tyto věci činí? 25 Křest Janův odkud byl? S nebe-li, čili z lidí? A oni rozvažovali mezi sebou, řkouc: Díme-li s nebe, díť nám: Proč jste pak nevěřili jemu? 26 Pakli díme: Z lidí, bojíme se zástupu. Nebo všickni mají Jana za proroka. 27 I odpovídajíce Ježíšovi, řekli: Nevíme. Řekl jim i on: Aniž já vám povím, jakou mocí tyto věci činím. 28 Ale co se vám zdá? Člověk jeden měl dva syny. A přistoupiv k prvnímu, řekl: Synu, jdi na vinici mou dnes, a dělej. 29 Ale on odpověděv, řekl: Nechci. A potom usmysliv sobě, šel. 30 I přistoupiv k druhému, řekl též. A on odpověděv, řekl: Jdu, pane. Ale nešel. 31 Který z těch dvou naplnil vůli otcovu? Řekli jemu: Ten první. Dí jim Ježíš: Amen pravím vám, že publikáni a nevěstky předcházejí vás do království Božího. 32 Nebo přišel k vám Jan cestou spravedlnosti, a nevěřili jste mu, ale publikáni a nevěstky uvěřili jemu. Vy pak viděvše to, aniž jste potom usmyslili sobě, abyste věřili jemu. 33 Jiné podobenství slyše: Byl jeden hospodář, kteríž vzdělal vinici, a opletli ji plotem, a vkopal v ní pres, a ustavěl věži, i pronajal ji vinařům, a odšel pryč přes pole. 34 A když se přiblížil čas ovoce, poslal služebníky své k vinařům, aby vzali užitky její. 35 Vinař pak zjímaše služebníky jeho, jiného zmrskali, jiného zabili, a jiného ukamenovali. 36 Opět poslal jiných služebníků více než prvé. I učinili jim též. 37 Naponsledy pak poslal k nim syna svého, řka: Ustýdnout' se syna mého. 38 Vinař pak uzrevše toho syna, řekli mezi sebou: Tentot' jest dědic; podte, zabíme jej, a uvažme se v dědictví jeho. 39 I chytivše ho, vyvrhli jej ven z vinice, a zabili. 40 Protož když přijde pán vinice, co učiní vinařům těm? 41 Řekli

22 I odpovídaje Ježíš, mluvil jim opět v podobenstvích, řka: 2 Podobno jest království nebeské člověku králi, kterýž učinil svadbu synu svému. 3 I poslal služebníky své, aby povolali pozvaných na svadbu, ale nechtěli přijíti. 4 Opět poslal jiné služebníky, řka: Povězte pozvaným: Aj, oběd svůj připravil jsem, volové moji a krmný dobytek zbit jest, a všecko hotovo. Podtež na svadbu. 5 Ale oni nedbavše, odešli, jiný do vsi své, a jiný po kupectví svém. 6 Jiní pak zjímaše služebníky jeho, a posměch jim učinivše, zmordovali. 7 A uslyšav to král, rozhněval se; a poslav vojska svá, zhubil vražedníky ty, a město jejich zapálil. 8 Tedy řekl služebníkům svým: Svadba zajisté hotova jest, ale ti, kteríž pozvání byli, nebyli hodni. 9 Protož jděte na rozcestí, a kteréžkoli naleznete, zovtež na svadbu. 10 I vysedše služebníci ti na cesty, shromáždili všecky, kteréžkoli nalezli, zlé i dobré. A naplněna jest svadba hodovníky. 11 Tehdy všed král, aby pohleděl na hodovníky, užrel tam člověka neoděněho rouchem svadebním. 12 I řekl jemu: Příteli, kteraks ty sem všel, nemaje roucha svadebního? A on oněměl. 13 Tedy řekl král služebníkům: Svížice nohy jeho i ruce, vezměte ho, a uvrztej do temností těch zevnitřních. Tam' bude pláč a škřipení zubů. 14 Nebo mnoho jest povolaných, ale málo vyvolených. 15 Tehdy odšedše farizeové, radili se, jak by polapili jej v řeči. 16 I poslali k němu učedníky své s Herodiány, řkouc: Mistře, víme, že pravdomluvný jsi, a cestě Boží v pravdě učíš, a nebdáš na žádného; nebo nepatríš na osobu lidskou. 17 Protož pověz nám, co se tobě zdá: Sluší-li daň dátí císaři, čili nic? 18 Znaje pak Ježíš zlost jejich, řekl: Co mne pokoušíte, pokrytcí? 19 Ukažte mi peníz daně. A oni podali mu peníze. 20 I

řekl jim: Čí jest tento obraz a nápis? **21** Řekli mu: jimi ani pohnouti. **5** Všecky pak své skutky činí, aby Císařův. Tedy díjim: Dávejež tedy, co jest císařova, byli vidíni od lidí. Rozšířují zajisté nápisy své, a veliké císaři, a co Božího, Bohu. **22** To uslyšavše, divili se, dělají podolky pláštů svých, **6** A milují přední místa a opustivše jej, odešli. **23** V ten den přišli k němu na večeřich, a přední stolice v shromážděních, **7** A saduceové, kteríž praví, že není z mrtvých vstání. pozdravování na trhu, a aby byli nazýváni od lidí: I otázali se ho, **24** Řkouce: Mistře, Mojžíš pověděl: Mistři, mistři. **8** Ale vy nebývejte nazýváni mistři; nebo Umřel-li by kdo, nemaje dětí, aby bratr jeho právem jeden jest Mistr váš, Kristus, vy pak všickni bratři jste. švagrovství pojal ženu jeho, a vzbudil símě bratru **9** A Otce nenazývajte sobě na zemi; nebo jeden jest svému. **25** I bylo u nás sedm bratrů. První pojav Otec váš, kteríž jest v nebesích. **10** Ani se nazývajte ženu, umřel, a nemaje semene, zůstavil ženu svou vůdcové; nebo jeden jest vůdce váš, Kristus. **11** Ale bratru svému. **26** Takž podobně i druhý, i třetí, až kdo z vás největší jest, bud' služebníkem vaším. **12** do sedmého. **27** Nejposléze pak po všech umřela i Kdož by pak sám se povyšoval, bude ponížen; a žena. **28** Protož při vzkříšení kterého z těch sedmi kdož by se ponížil, bude povýšen. **13** Ale běda vám, bude žena? Nebo všickni ji měli. **29** I odpověděv zákonníci a farizeové pokrytci, že zavíráte království Ježíš, řekl jim: Bloudíte, neznajíce písem ani moci nebeské před lidmi; nebo sami tam nevcházíte, a Boží. **30** Však při vzkříšení nebudou se ani ženiti těm, kteríž by vjíti chtěli, vcházetí nedopouštěte. **14** ani vdávati, ale budou jako andělé Boží v nebi. **31** Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytci, že zázráte O vzkříšení pak mrtvých zdaliž jste nečtli, co jest domy vdovské, a to pod zámyslem dlouhého modlení; vám povědíno od Boha, kteríž dí: **32** Já jsem Bůh Abrahamův, a Bůh Izákův, a Bůh Jákobův? Bůh' není Bůh mrtvých, ale živých. **33** A slyševše to zástupové, divili se učení jeho. **34** Farizeové pak uslyšavše, že by k mlčení přivedl saducejské, sešli se v jedno. **35** I ([Geenna g1067](#)) **16** Běda vám, vůdcové slepí, kteříž otázal se jeden z nich zákonník, pokoušeje ho, a řka: říkáte: Přisáhl-li by kdo skrze chrám, to nic není; ale **36** Mistře, které jest přikázaní veliké v zákoně? **37** I kdo by přisáhl skrze zlato chrámové, povinen jest. **17** řekl mu Ježíš: Milovati budeš Pána Boha svého z Blázni a slepcí, což jest většího, zlato-li, či chrám, celého srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší myslí kteříž posvěcuje zlata? **18** A přisáhl-li by kdo skrze své. **38** To jest přední a veliké přikázaní. **39** Druhé oltář, nic není; ale kdo by přisáhl skrze ten dar, kterýž pak jest podobné tomu: Milovati budeš bližního svého jest na něm, povinen jest. **19** Blázni a slepcí, i co jest jako sebe samého. **40** Na těch dvou přikázaních většího, dar-li, či oltář, kteríž posvěcuje daru? **20** A všecken zákon záleží i proroci. **41** A když se sešli protož kdožkoli přisahá skrze oltář, přisahá skrze něj, farizeové, otázal se jich Ježíš, **42** Řka: Co se vám zdá i skrze to všecko, což na něm jest. **21** A kdož přisahá o Kristu? Čí jest syn? Řkou jemu: Davidův. **43** Dí jim: skrze chrám, přisahá skrze něj, i skrze toho, kterýž Kterakž pak David v DUCHU nazývá ho Pánem, řka: přebývá v něm. **22** A kdož přisahá skrze nebe, přisahá **44** Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé, dokudž skrze trůn Boží, i skrze toho, kterýž na něm sedí. **23** nepoložím nepřátele tvých za podnože noh tvých? **45** Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytci, že dáváte Poněvadž tedy David Pánem ho nazývá, i kterakž desátky z máty a z kopru a z kmínu, a opouštíte to, syn jeho jest? **46** A nižádný nemohl jemu odpovědět což těžšího jest v zákoně, soud a milosrdenství a slova, anží směl kdo více od toho dne jeho se tázati. věrnost. Tyto věci měli jste činiti a oněch neopouštěti.

23 Tehdy Ježíš mluvil zástupům a učedníkům svým, **2** Řka: Na stolici Mojžíšově posadili se zákonníci a farizeové. **3** Protož všecko, což by koli rozkázali vám zachovávat, zachovávejte a číre, ale podlé skutků jejich nečíre; nebot' praví, ale nečiní. **4** Svazují' zajisté břemena těžká a nesnesitelná, a vzkládají na ramena lidská, ale prstem svým nechť

kteríž sic zdadí se zevnitř krásní, ale vnitř jsou plní kostí umrlčích i vší nečistoty. **28** Tak i vy zevnitř zajisté zdáte se lidem spravedliví, ale vnitř plní jste pokrytství a nepravosti. **29** Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytci, nebo vzděláváte hroby proroků, a ozdobujete krví proroků. **31** Protož osvědčujete sami proti sobě, že jste synové těch, kteříž proroky zmordovali. **32** I vy také naplňte míru otců svých. **33** Hadové, plémě ještěrší, i jakž byste ušli odsudku do pekelného ohně? (**Geenna g1067**) **34** Protož aj, já posílám k vám proroky a moudré a učitele, a vy z těch některé zmordujete a také naplňte míru otců svých, a budete je honiti z města do města, **35** Aby ukřížujete, a některé z nich bičovati budete v školách svých, a budete je honiti z města do města, **36** Amen pravím vám: Přijdou tyto všecky na krve Abele spravedlivého, až do krve Zachariáše Barachiašova, kteréhož jste zabili mezi chrámem a oltářem. **37** Jeruzaléme, Jeruzaléme, morděři proroků, a kterýž kamenuješ ty, když byli k tobě posíláni, kolikrát jsem chtěl shromáždit dítky tvé, a nechť jste. **38** Aj, zanecháváť se vám dům váš (by možné bylo.) také i vyvolené. **39** Nebot' pravím vám, že mne již více nikoli neuzříte od této chvíle, až i díte: Požehnaný, kterýž se běre ve jménu Páně.

24 A vyšed Ježíš, bral se z chrámu. I přistoupili učedníci jeho, aby ukázali jemu stavení chrámové. **2** Ježíš pak řekl jim: Vidíte-liž tyto všecky věci? Amen pravím vám: Nebude zůstaven tuto kámen na kameni, kterýž by nebyl zbořen. **3** A když se posadil na hoře Olivetské, přistoupili k němu učedníci soukromí, řouce: Pověz nám, kdy to bude, a které znamení příchodu tvého a skonání světa? (**aiōn g165**) **4** I odpověděv Ježíš, řekl jim: Vízte, aby vás někdo nesvedl. **5** Nebo mnozí přijdou pod jménem mým, řouce: Ját' jsem Kristus, a svedout' mnohé. **6** Budete slýchati zajisté boje a pověsti bojů. Hledtež, abyste se nekormoutili; nebo musí to všecko být; ale ne i hned bude konec. **7** Nebo povstane národ proti národu a království proti království, a budou hladové a morové a země třesení po místech. **8** Ale tyto všecky věci jsou počátkové bolestí. **9** A tehdy vydadí vás v ssouzení, a budou vás mordovatí, a budete v nenávisti u všech národů pro jméno mé. **10** A tehdyt'

nebeští, jediné sám Otec můj. **37** Ale jakož bylo za dnů Noé, takt' bude i příchod Syna člověka. **38** Nebo podlé možnosti jeho, i odšel hned na cestu. **16** Odšed jakož za dnů těch před potopou žrali a pili, ženili se a pak ten, kterýž vzal pět hřiven, těžel jimi, i vydělal vdávaly se, až do toho dne, když Noé všel do korábu, jiných pět hřiven. **17** Též i ten, kterýž dvě, získal i on **39** A nezvěděl, až přišla potopa, a zachvátila všecky: jiné dvě. **18** Ale ten, kterýž vzal jednu, odšed, zakopal takt' bude i příští Syna člověka. **40** Tehdy' dva budou ji v zemi, a skryl peníze pána svého. **19** Po mnohem na poli; jeden bude vzat, a druhý zanechán. **41** Dvě pak času přišel pán těch služebníků, i činil s nimi budou mleti ve mlýně; jedna bude vzata, a druhá počet. **20** A přistoupiv ten, kterýž byl pět hřiven vzal, zanechána. **42** Bdětež tedy, poněvadž nevíte, v kterou hodinu Pán váš přijít má. **43** Toto pak vězte, že byť mi, aj, jiných pět hřiven získal jsem jimi. **21** I řekl mu věděl hospodář, v které by bdění zloděj měl přijít, pán jeho: To dobré, služebníče dobrý a věrný, nad bděl by zajisté, a nedal by podkopati domu svého. **44** Málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Protož i vy budete hotovi; nebo v tu hodinu, v kterouž Vejdíž v radost pána svého. **22** Přistoupiv pak ten, se nenadějete, Syn člověka přijde. **45** Kdož tedy jest kterýž byl dvě hřiveně vzal, dí: Pane, dvě hřiveně jsi mi ten služebník věrný a opatrny, kteréhož ustanovil pán dal, aj, jiné dvě hřiveně získal jsem jimi. **23** Řekl mu jeho nad čeledí svou, aby jím dával pokrm v čas? **46** pán jeho: To dobré, služebníče dobrý a věrný, nad Blahoslavený služebník ten, kteréhož přijda pán jeho, málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. nalezl by, an tak činí. **47** Amen pravím vám, že nade Vejdíž v radost pána svého. **24** Přistoupiv pak i ten, vším statkem svým ustanoví jej. **48** Jestliže by pak kterýž vzal jednu hřivnu, řekl: Pane, věděl jsem, že jsi řekl zlý služebník ten v srdci svém: Prodlívá pán můj ty člověk přísný, žna, kde jsi nerozsíval, a zbíráje, přijít, **49** I počal by bít spolu služebníky, jísti pak a kde jsi nerozsypal. **25** I boje se, odšel jsem a skryl pít s opilci: **50** Přijdeť pán služebníka toho v den, v hřivenu tvou v zemi. Aj, teď máš, což tvého jest. **26** A kterýž se nenaděje, a v hodinu, v kterouž neví. **51** I odpovídaje pán jeho, řekl mu: Služebníče zlý a lenivý, oddělíť jej, a díl jeho položí s pokrytcí. Tam' bude pláč a škrípení zubů.

25 Tehdy podobno bude království nebeské desíti pannám, kteréžto vzavše lampy své, vyšly proti ženichovi. **2** Pět pak z nich bylo opatrnych, a pět bláznivých. **3** Ty bláznivé vzavše lampy své, nevzaly s sebou oleje. **4** Opatrné pak vzaly olej v nádobkách svých s lampami svými. **5** A když prodlíval ženich, zdřímal všecky a zesnuly. **6** O půlnoci pak stal se křik: Aj, ženich jde, vyjděte proti němu. **7** Tedy vstaly všecky ty panny, a ozdobily lampy své. **8** Bláznivé pak opatrny řekly: Udělte nám oleje svého, nebo lampy naše hasnou. **9** I odpovědely ty opatrné, řkouce: Aby se snad nám i vám nenenestalo. Jděte raději k prodavačům, a kupte sobě. **10** A když odešly kupovati, přišel ženich, a které hotovy byly, vešly s ním na svadbu. I zavírny jsou dvěře. **11** Potom pak přišly i ty druhé panny, řkouce: Pane, pane, otevř nám. **12** A on odpověděv, řekl: Amen, pravím vám, neznám' vás. **13** Bdětež tedy; nevíte zajisté dne ani hodiny, v kterou Syn člověka přijde. **14** Nebo jako člověk vychází na cestu, povolal služebníků svých, a poručil jim statek svůj. **15** I dal jednomu pět

hřiven, jinému pak dvě, a jinému jednu, každému dnú Noé, takt' bude i příchod Syna člověka. **16** Odšed jakož za dnů těch před potopou žrali a pili, ženili se a pak ten, kterýž vzal pět hřiven, těžel jimi, i vydělal vdávaly se, až do toho dne, když Noé všel do korábu, jiných pět hřiven. **17** Též i ten, kterýž dvě, získal i on **39** A nezvěděl, až přišla potopa, a zachvátila všecky: jiné dvě. **18** Ale ten, kterýž vzal jednu, odšed, zakopal takt' bude i příští Syna člověka. **40** Tehdy' dva budou ji v zemi, a skryl peníze pána svého. **19** Po mnohem na poli; jeden bude vzat, a druhý zanechán. **41** Dvě pak času přišel pán těch služebníků, i činil s nimi budou mleti ve mlýně; jedna bude vzata, a druhá počet. **20** A přistoupiv ten, kterýž byl pět hřiven vzal, zanechána. **42** Bdětež tedy, poněvadž nevíte, v kterou hodinu Pán váš přijít má. **43** Toto pak vězte, že byť mi, aj, jiných pět hřiven získal jsem jimi. **21** I řekl mu věděl hospodář, v které by bdění zloděj měl přijít, pán jeho: To dobré, služebníče dobrý a věrný, nad bděl by zajisté, a nedal by podkopati domu svého. **44** Málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Protož i vy budete hotovi; nebo v tu hodinu, v kterouž Vejdíž v radost pána svého. **22** Přistoupiv pak ten, se nenadějete, Syn člověka přijde. **45** Kdož tedy jest kterýž byl dvě hřiveně vzal, dí: Pane, dvě hřiveně jsi mi ten služebník věrný a opatrny, kteréhož ustanovil pán dal, aj, jiné dvě hřiveně získal jsem jimi. **23** Řekl mu jeho nad čeledí svou, aby jím dával pokrm v čas? **46** pán jeho: To dobré, služebníče dobrý a věrný, nad Blahoslavený služebník ten, kteréhož přijda pán jeho, málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. nalezl by, an tak činí. **47** Amen pravím vám, že nade Vejdíž v radost pána svého. **24** Přistoupiv pak i ten, vším statkem svým ustanoví jej. **48** Jestliže by pak kterýž vzal jednu hřivnu, řekl: Pane, věděl jsem, že jsi řekl zlý služebník ten v srdci svém: Prodlívá pán můj ty člověk přísný, žna, kde jsi nerozsíval, a zbíráje, přijít, **49** I počal by bít spolu služebníky, jísti pak a kde jsi nerozsypal. **25** I boje se, odšel jsem a skryl pít s opilci: **50** Přijdeť pán služebníka toho v den, v hřivenu tvou v zemi. Aj, teď máš, což tvého jest. **26** A kterýž se nenaděje, a v hodinu, v kterouž neví. **51** I odpovídaje pán jeho, řekl mu: Služebníče zlý a lenivý, oddělíť jej, a díl jeho položí s pokrytcí. Tam' bude pláč a škrípení zubů.

Pane, když jsme tě vídali lačného, a krmili jsme, neb příhodného času, aby ho zradil. 17 Prvního pak dne žíznivého, a dávalit' jsme pít? 38 Aneb když jsme tě přesnici, přistoupili k Ježíšovi učedlníci, řkouce jemu: viděli hostě, a přijali jsme, neb nahého, a přioděli Kde chceš, at' připravíme tobě, abys jedl beránka? jsme? 39 Aneb když jsme tě viděli nemocného neb v 18 On pak řekl: Jděte do města k jednomu, a rcete žaláři, a přicházeli jsme k tobě? 40 A odpovídaje Král, jemu: Vzkázal' Mistr: Čas můj blízko jest, u tebe' jisti dí jim: Amen pravím vám: Cožkoli jste činili jednomu budu beránka s učedlníky svými. 19 I učinili učedlníci z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili. 41 tak, jakž jim poručil Ježíš, a připravili beránka. 20 A Potom i těm na levici dí: Jděte ode mne zločeňení do když byl večer, posadil se za stůl se dvanácti. 21 A ohně věčného, který jest připraven dáblu i andělům když jedli, řekl: Amen pravím vám, že jeden z vás jeho. (aiōnios g166) 42 Nebot' jsem lačněl, a nedali jste mne zradí. 22 I zarmoutivše se velmi, počali každý mi jisti; žíznil jsem, a nedali jste mi pít; 43 Hostem z nich říci jemu: Zdali já jsem, Pane? 23 On pak jsem byl, a nepřijali jste mne; nah, a neodivali jste odpovídaje, řekl: Kdo omáčívá se mnou rukou v mise, mne; nemocen a v žaláři, a nenavštívili jste mne. 44 ten mne zradí. 24 Syn zajisté člověka jde, jakož psáno Tedy odpovědí jemu i oni, řkouce: Pane, když jsme o něm, ale běda člověku tomu, skrze něhož Syn tebe vídali lačného, neb žíznivého, neb hostě, neb člověka zrazen bude. Dobré by bylo jemu, by se byl nahého, neb nemocného, aneb v žaláři, a neposloužili nenarodil člověk ten. 25 Odpovídaje pak Jidáš, který jsme tobě? 45 Tedy odpoví jim, řka: Amen pravím ho zrazoval, dí: Zdali já jsem, Mistře? Řekl jemu: vám: Čehož jste koli nečinili jednomu z nejmenších Ty jsi řekl. 26 A když oni jedli, vzav Ježíš chléb, a těchto, ani mně jste nečinili. 46 I půjdou tito do trápení věčného, ale spravedliví do života věčného. (aiōnios jezte, to jest tělo mé. 27 A vzav kalich, a díky činiv, g166)

26 I stalo se, když dokonal Ježíš řeči tyto všecky, řekl učedlníkům svým: 2 Víte, že po dvou dnech velikanc bude, a Syn člověka zrazen bude, aby byl ukřízován. 3 Tehdy sešli se přední kněží a zákonníci, i starší lidu na síní nejvyššího kněze, kterýž sloul Kaifáš. 4 A radili se spolu, jak by Ježíše Istvě jali a zamordovali. 5 Ale pravili: Ne v den sváteční, aby nebyl rozbroj v lidu. 6 Když pak byl Ježíš v Betany, v domu Šimona malomocného, 7 Přistoupila k němu žena, mající nádobu alabastrovou masti velmi drahé, i vylila ji na hlavu jeho, když seděl za stolem. 8 A vidouce to učedlníci jeho, rozhněvali se, řkouce: I k čemu jest ztráta tato? 9 Nebo mohla tato mast prodána být za mnoho, a dáno být chudým. 10 A znaje to Ježíš, dí jim: Proč za zlé máte této ženě? Dobrý zajisté skutek učinila nade mnou. 11 Nebo chudé vždycky máte s sebou, ale mne ne vždycky míti budete. 12 Vyliivši zajisté tato mast tuto na mé tělo, ku pohřebu mému to učinila. 13 Amen pravím vám: Kdežkoli kázáno bude evangelium toto po všem světě, také i to bude praveno, co učinila tato, na památku její. 14 Tedy odšed k předním kněžím jeden ze dvanácti, kterýž sloul Jidáš Iškariotský, 15 Řekl: Co mi chcete dát, a já vám ho zradím? A oni odvážili jemu třídceti stříbrných. 16 A od té chvíle hledal

hodiny bdíti se mnou? 41 Bdětež a modlte se, abyste Ježíš: Ty jsi řekl. Ale však pravím vám: Od toho času nevešli v pokušení. Ducht' zajisté hotov jest, ale tělo uzříte Syna člověka sedícího na pravici moci Boží, nemocno. 42 Opět podruhé odšed, modlil se, řka: a přicházejícího na oblacích nebeských. 65 Tedy Otče můj, nemůže-li tento kalich minouti mne, než nejvyšší kněz roztrhl roucho své, řka: Rouhal se. abych jej pil, staniž se vůle tvá. 43 I přišed, nalezl je, Což ještě potřebujeme svědků? Aj, nyní jste slyšeli a oni zase spí; nebo byly oči jejich obtíženy. 44 A rounání jeho. 66 Co se vám zdá? A oni odpovídajíce, nechav jich, opět odšel, a modlil se potřetí, touž řeč řekli: Hodent' jest smrti. 67 Tedy plili na tvář jeho, a říkaje. 45 Tedy přišel k učedníkům svým, a řekl jim: pohlavkovali jej; jiní pak hůlkami jej bili, 68 Říkajíce: Spětež již a odpočívejte. Aj, přiblížila se hodina, a Hádej nám, Kriste, kdo jest ten, kterýž tebe udeřil? 69 Syna člověka zrazují v ruce hrášných. 46 Vstaňtež, Ale Petr seděl vně v síni. I přistoupila k němu jedna podlme. Aj, přiblížil se ten, kterýž mne zrazuje. 47 děvečka, řukci: I ty jsi byl s Ježíšem tím Galilejským. A když on ještě mluvil, aj, Jidáš, jeden ze dvacáti, 70 On pak zapřel přede všeimi, řka: Nevím, co pravíš. přišel, a s ním zástup mnohý s meči a s kyjmi, od 71 A když vycházel ze dveří, uzřela jej jiná. I řekla těm, předních kněží a starších lidu. 48 Ten pak, kterýž jej kteříž tu byl: I tento byl s Ježíšem tím Nazaretským. zrazoval, dal jím znamení, řka: Kteréhokoli políbím, 72 I zapřel opět s přisahou: Neznám toho člověka. 73 ten jest; držtež jej. 49 A hned přistoupiv k Ježíšovi, A po malé chvíli přistoupivše ti, kteříž tu stál, řekli řekli: Zdráv bud', Mistře, a políbil jej. 50 Ale Ježíš řekl Petrovi: Jistě i ty z nich jsi, nebo i řeč tvá známa jemu: Příteli, nač jsi přišel? Tedy přistoupili, a ruce tebe činí. 74 Tedy počal se proklínati a přisahati, řka: vztáhli na Ježíše, a jali ho. 51 A aj, jeden z těch, Neznám toho člověka. A hned kohout zapíval. 75 I kteříž byli s Ježíšem, vztáh ruku, vytrhl meč svůj; a rozpomenul se Petr na slovo Ježíšovo, kterýž jemu udeřiv služebníka nejvyššího kněze, utáhl ucho jeho. byl řekl: Prvé než kohout zapívá, třikrát mne zapíš. 52 Tedy dí jemu Ježíš: Obrat' meč svůj v místo jeho; A vyšed ven, plakal hořce.

nebo všickni, kteříž meč berou, od meče zahynou. 53

Zdaliž mniš, že bych nyní nemohl prositi Otce svého, a vydal by mi více nežli dvanacte houfů andělů. 54

Kterakž by se pak naplnila písma, svědčící, že tak musí být? 55 V tu hodinu řekl Ježíš zástupům: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyjmi jímati mne. Na každý den sedával jsem u vás, uče v chrámě, a nejali jste mne. 56 Ale toto se všecko stalo, aby se naplnila písma prorocká. Tedy učedníci všickni opustivše ho, utekli. 57 A oni javše Ježíše, vedli ho k Kaifášovi nejvyššímu knězi, kdež zákonníci a starší byli se sešli. 58 Ale Petr šel za ním zdaleka, až do síně nejvyššího kněze. A všed vnitř, seděl s služebníky, aby viděl konec. 59 Přední pak kněží a starší i všecka ta rada hledali falešného svědectví proti Ježíšovi, aby jej na smrt vydali, 60 Ale nenalezli. Ani, když mnozí falešní svědkové předstupovali, nic nenalezli. Naposledy pak přišedše dva falešní svědkové, 61

Řekli: Tento pověděl: Mohu zboroti chrám Boží, a ve třech dnech jej ustavěti. 62 A povstav nejvyšší kněz, řekl jemu: Nic neodpovídáš, co tito proti tobě svědčí? 63 Ale Ježíš mlčel. I odpovídaje nejvyšší kněz, řekl jemu: Zaklínám tě skrz Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li ty Kristus Syn Boží? 64 Dí mu

27 A když bylo ráno, vešli v radu všickni přední kněží a starší lidu proti Ježíšovi, aby jej na smrt vydali. 2 I svázavše jej, vedli, a vydali ho Pontskému Pilátovi hejtmanu. 3 Tedy vida Jidáš zrádce jeho, že by odsouzen byl, že leje toho, navrátil zase třídceti stříbrných předním kněžím a starším, 4 Řeka: Zhrešil jsem, zradiv krev nevinnou. Oni pak řekli: Co nám do toho? Ty viz. 5 A povrh ty stříbrné v chrámě, odšel pryč, a odšed, oběsil se. 6 Přední kněží pak vzavše ty stříbrné, řekli: Neslušit' jich vložiti do pokladnice, nebo mzda krve jest. 7 A poradivše se, koupili za ně pole to hrnčírovo, ku pohřebu poutníků. 8 Protož nazýváno jest pole to pole krve, až do dnešního dne. 9 A tehdy naplnilo se povědění proroka řoucoucího: A vzali třídceti stříbrných, mzdu ceněného, kterýž řacován byl od synů Izraelských, 10 A dali je za pole hrnčírovo, jakož mi ustanovil Pán. 11 Ježíš pak stál před vládařem. I otákal se ho vládař, řka: Ty-li jsi ten král Židovský? Ježíš pak řekl jemu: Ty pravíš. 12 A když na něj přední kněží a starší žalovali, nic neodpověděl. 13 Tedy dí mu Pilát: Neslyšíš-li, kteraké věci proti tobě svědčí? 14 Ale neodpověděl jemu ani k jednomu slovu, tak že se vládař velmi divil. 15 Měl pak obyčej vládař v svátek propouštěti lidu

vězně jednoho, kteréhož by chtěli. **16** I měli v ten čas sám sobě nemůž pomoci. Jestliže jest král Izraelský, vězně znamenitého, kterýž sloul Barabáš. **17** Protož nech at' nyní sstoupí s kříže, a uvěříme jemu. **43** když se lidé sešli, řekl jim Pilát: Kterého chcete, at' Doufalt' v Bohu, nech at' ho nyní vysvobodí, chce-lit' vám propustím? Barabáše-li, čili Ježíše, kterýž slove mu; nebo pravil: Syn Boží jsem. **44** Takž také i lotři, Kristus? **18** Nebo věděl, že jej z závisti vydali. **19** A kteříž byli s ním ukřižováni, utrhali jemu. **45** Od šesté když seděl na soudné stolici, poslala k němu žena pak hodiny tma se stala po vší zemi až do hodiny jeho, řkuci: Nic neměj činiti s spravedlivým tímto, deváté. **46** A při hodině deváté zvolal Ježíš hlasem nebo jsem mnoho trpěla dnes ve snách pro něho. **20** velikým, řka: Eli, Eli, lama zabachtani? To jest: Bože Ale přední kněží a starší navedli lid, aby prosili za můj, Bože můj, proč jsi mne opustil? **47** A někteří z Barabáše, Ježíše pak aby zahubili. **21** I odpověděv těch, kteříž tu stáli, slyšice, pravili: Eliáše volá tento. vládař, řekl jim: Kterého chcete z těch dvou, at' vám **48** A hned jeden z nich běžev, a vzav hubu, naplnil propustím? A oni řekli: Barabáše. **22** Dí jím Pilát: Co ji octem, a vloživ na trest, napájel ho. **49** Ale jiní pak učiním s Ježíšem, kterýž slove Kristus? Řekli pravili: Nech tak, pohledíme, přijde-li Eliáš, aby ho mu všickni: Ukřižován bud'. **23** Vládař pak řekl: I vysvobodil. **50** Ježíš pak opět zvolal hlasem velikým, což jest zlého učinil? Oni pak více křičeli, řkouce: vypustil duši. **51** A aj, opona chrámová roztrhla se Ukřižován bud'. **24** A vida Pilát, že by nic neprospl, na dvé, od vrchu až dolů, a země se trásla, a skále ale že by větší rozbroj byl, vzav vodu, umyl ruce před se pukalo, **52** A hrobové se otvírali, a mnohá těla lidem, řka: Čist jsem od krve spravedlivého tohoto. Vy zesnulých svatých vstala. **53** A vyšedše z hrobů po vizte. **25** A odpověděv všecken lid, řekl: Krev jeho na vzkříšení jeho, přišli do svatého města, a ukázali se nás i na naše dítky. **26** Tedy propustil jim Barabáše, mnohým. **54** Tedy centurio a ti, kteříž s ním ostříhalí ale Ježíše zbičovav, vydal, aby byl ukřižován. **27** Ježíše, vidouce země třesení a to, co se dálo, báli Tedy žoldnéři hejtmanovi, vzavše Ježíše do rathouzu, se velmi, řkouce: Jistě Syn Boží byl tento. **55** Byly shromáždili k němu všecku rotu. **28** A svlékše jej, také tu ženy mnohé, z daleka se dívajíce, kteréž byly přiděli ho pláštěm brunátným. **29** A spletše korunu přišly za Ježíšem od Galilee, posluhujíce jemu, **56** z trní, vstavili na hlavu jeho, a dali třtinu v pravou Mezi nimiž byla Maria Magdaléna, a Maria, matka ruku jeho, a klekajíce před ním, posmívali se jemu, Jakubova a Jozesova, a matka synů Zebedeových. řkouce: Zdráv bud', ó králi Židovský. **30** A plíjíce na **57** A když byl večer, přišel člověk bohatý z Arimatie, něho, brali tu třtinu a bili jej v hlavu. **31** A když se mu jménem Jozef, kterýž také byl učedník Ježíšův. **58** naposmívali, syléklí s něho plášt', a oblékli jej v roucho Ten předstoupil před Pilátou, a prosil za tělo Ježíšovo. jeho. I vedli ho, aby byl ukřižován. **32** A vyšedše, Tedy Pilát rozkázel dátí tělo. **59** A vzav tělo Jozef, nalezli člověka Cyrenenského, jménem Šimona. Toho obvinul je v plátno čisté. **60** A vložil do svého nového přinutili, aby nesl kříž jeho. **33** I přišedše na místo, hrobu, kterýž byl vytessel v skále; a přivaliv kámen kteréž slove Golgota, to jest popravné místo, **34** veliký ke dverům hrobovým, odšel. **61** A byla tu Maria Dali mu píti octa, smíšeného se žlučí. A okusiv, Magdaléna, a druhá Maria, sedíce naproti hrobu. **62** nechtěl píti. **35** Ukřižovavše pak jej, rozdělili roucha Druhého pak dne, kterýž byl po velikém pátku, sešli jeho, mecíce los, aby se naplnilo povědění proroka: se přední kněží a farizeové ku Pilátovi, **63** Řkouce: Rozdělili sobě roucho mé, a o můj oděv metali los. Pane, rozpomenuli jsme se, že ten svůdce řekl, ještě **36** A sedíce, ostříhalí ho tu. **37** I vstavili nad hlavu živ jsa: Po třech dnech vstanu. **64** Rozkaží tedy jeho vinu jeho napsanou: Totot' jest Ježíš, ten král ostříhati hrobu až do třetího dne, at' by snad učedníci Židovský. **38** I ukřižováni jsou s ním dva lotři, jeden jeho, přijdouce v noci, neukradli ho, a řekli by lidu: na pravici a druhý na levici. **39** Ti pak, kteříž chodili Vstalt' jest z mrtvých. I budget' poslední blud horší nežli tudy, rounhali se jemu, ukřívujíce hlav svých. **40** A první. **65** Řekl jim Pilát: Máte stráž; jděte, ostříhejte, říkajíce: Hej, ty jako rušiš chrám a ve třech dnech jakž víte. **66** A oni šedše, osadili hrob strážnými, vzdělavaš, pomoži sám sobě. Jsi-li Syn Boží, sstupiž zapečetivše kámen.

s kříže. **41** Tak podobně i přední kněží posmívalyce se s zákonníky a staršími, pravili: **42** Jiným pomáhal, **28** Na skonání pak soboty, když již svitalo na první den toho téhodne, přišla Maria Magdaléna, a

druhá Maria, aby pohleděly na hrob. 2 A aj, země třesení stalo se veliké. Nebo anděl Páně sstoupiv s nebe a přistoupiv, odvalil kámen ode dveří, a posadil se na něm. 3 A byl oblíčej jeho jako blesk, a roucho jeho bílé jako sníh. 4 A pro strach jeho zděsili se strážní, a učiněni jsou jako mrtví. 5 I odpověděv anděl, řekl ženám: Nebojte se vy, nebot' vím, že Ježíše ukřižovaného hledáte. 6 Neníť ho tuto; nebo vstal' jest, jakož předpověděl. Podte, vizte místo, kdež ležel Pán. 7 A rychle jdouce, povězte učedlníkům jeho, že vstal z mrtvých. A aj, předchází vás do Galilee, tam jej uzříte. Aj, pověděl jsem vám. 8 I vyšedše rychle z hrobu s bázní a s radostí velikou, běžely, aby učedlníkům jeho zvěstovaly. 9 Když pak šly zvěstovati učedlníkům jeho, aj, Ježíš potkal se s nimi, řka: Zdrávy budete. A ony přistoupivše, chopily se noh jeho, a klaněly se jemu. 10 Tedy dí jim Ježíš: Nebojtež se. Jděte, zvěstujte bratřím mým, at' jdou do Galilee, a tamť mne uzří. 11 Když pak ony odešly, aj, někteří z stráže přišedše do města, oznámili předním kněžím všecko, co se stalo. 12 Kteřížto shromáždilvše se s staršími, a uradivše se, mnoho peněz dali žoldnéřům, 13 Řkouce: pravte, že učedníci jeho nočně přišedše, ukradli jej, když jsme my spali. 14 A uslyší-lit' o tom hejtman, myť ho spokojíme, a vás bezpečny učiníme. 15 A oni vzavše peníze, učinili, jakž naučeni byli. I rozhlášeno jest slovo to u Židů až do dnešního dne. 16 Jedenácte pak učedlníků šli do Galilee na horu, kdež jim byl uložil Ježíš. 17 A uzrevše ho, klaněli se jemu. Ale některí pochybovali. 18 A přistoupiv Ježíš, mluvil jim, řka: Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi. 19 Protož jdouce, učeť všecky národy, křtice je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, 20 Učíce je zachovávati všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všecky dny, až do skonání světa.

Amen. (aiōn g165)

Marek

1 Počátek evangelium Ježíše Krista, Syna Božího; 2

Jakož psáno jest v prorocích: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou. 3 Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé čínte stezky jeho. 4 Křtil Jan na poušti, a kázal křest pokání na odpuštění hřichů. 5 I vycházela k němu všecka krajina Judská i Jeruzalémství, a křtěni byli od něho všickni v Jordáně řece, vyznávajíce hřichy své. 6 Byl pak Jan odín srstmi velbloudovými, a pás kožený na bedrách jeho, a jídlo kobylyk a med lesní. 7 A kázal, řka: Jde za mnou silnější nežli já, kterémuz nejsem hoden, sehná se, rozvázat řeménka u obuvi jeho. 8 Já zajisté křtil jsem vás vodou, ale onť vás křtíti bude Duchem svatým. 9 I stalo se v těch dnech, přišel Ježíš z Nazarétu Galilejského, a pokřtěn jest od Jana v Jordáně. 10 A hned vystoupil z vody, uzřel nebesa otevřená a Ducha jako holubici sstupujícího na něj. 11 A hlas stal se s nebe: Ty jsi ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo. 12 A hned ho Duch vypudil na poušť. 13 I byl tam na poušti čtyřidceti dnů, a pokoušín byl od satana; a byl s zvěří, a andělé přisluhovali jemu. 14 Když pak byl vsazen Jan, přišel Ježíš do Galilee, káže evangelium království Božího, 15 A pravě: Že se naplnil čas, a přiblížilo se království Boží. Čínte pokání, a věřte evangelium. 16 A chodě podlé moře Galilejského, uzřel Šimona a Ondřeje bratra jeho, ani pouštěj sítí do moře, (nebo rybáři byli.) 17 I řekl jim Ježíš:

Podte za mnou, a učiním vás rybáře lidí. 18 A hned opustivše sítí své, šli za ním. 19 A po odšed od tud maličko, uzřel Jakuba syna Zebedeova, a Jana bratra jeho, ani na lodí tvrdí sítí. 20 A hned povolal jich. A oni opustivše otce svého Zebedeua na lodí s pacholky, šli za ním. 21 I vešli do Kafarnaum. A hned v sobotu šed do školy, učil. 22 I divili se náramně učení jeho; nebo učil je, jako moc maje, a ne jako zákonníci. 23 I byl v škole jejich člověk, maje ducha nečistého. Kterýž zvolal, 24 Řka: Ach, což jest tobě do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi zatrudit nás. Znám tě, kdo jsi, že ten Svatý Boží. 25 I přimluvil mu Ježíš, řka: Umlkně a vyjdí z něho. 26 I polomcovav jím duch nečistý a křče hlasem velikým, vyšel z něho. 27 I lekl se všickni, tak že se tázali mezi sebou, řkouc: I co jest toto? Jakéž toto nové učení, že mocně i těm duchům

nečistým rozkazuje, a poslouchají ho? 28 I roznesla se pověst o něm hned po vši krajině Galilejské. 29 A hned vyšedše ze školy, přišli do domu Šimonova a Ondřejova s Jakubem a s Janem. 30 Šimonova pak svegruše ležela, majíc zimnici. A hned jemu pověděli o ní. 31 A přistoupiv, pozdvihl jí, ujav jí za ruku její, a hned přestala jí zimnice. I posluhovala jim. 32 Večer pak při západu slunce, nosili k němu všecky nemocné i dábelníky. 33 A bylo se všecko město zběhlo ke dveřím. 34 I uzdravoval mnohé ztrápené rozličnými neduhy, a dábelství mnohá vymítal, a nedopouštěl mluvit dábólum; nebo znali ho. 35 A přede dnem velmi ráno vstav, vyšel a odšel na pusté místo, a tam se modlil. 36 I šli za ním Šimon i ti, kteříž s ním byli. 37 A nalezše jej, řekl jemu: Všickni tě hledají. 38 I dí jím: Podmež do okolních městeček, abych i tam těch dnech, přišel Ježíš z Nazarétu Galilejského, a kázal. Nebo na to jsem přišel. 39 I kázal v školách pokřtěn jest od Jana v Jordáně. 40 Tedy přišel z vody, uzřel nebesa otevřená a Ducha jako holubici k němu malomocný, prose ho, a klekna před ním, řekl jemu: Chceš-li, můžeš mne očistit. 41 Ježíš pak slitovav se, vztáhl ruku, dotekl se ho a řekl jemu: Chci, bud' čist. 42 A když to řekl, hned odstoupilo od něho malomocenství, a očistěn jest. 43 I zapověděv mu přísně, hned ho odbyl, 44 A řekl mu: Viziž, abys žádnému nic nepravil. Ale jdi, ukaž se knězi, a obětuj za očistění své to, což příkázel Mojžíš, na svědeckví proti nim. 45 On pak vyšed, počal vypravovati mnoho a ohlašovati tu věc, tak že již nemohl Ježíš do města zjevně víjet, ale vrně na místech pustých byl. I scházeli se k němu odevšad.

2 A opět všel do Kafarnaum po kolikas dnech. I uslyšáno jest, že by doma byl. 2 A hned sešlo se jich množství, tak že již nemohli se směstknati ani přede dveřmi. I mluvil jim slovo. 3 Tedy přišli k němu, nesouce šlakem poraženého, kterýž ode čtyř nesen byl. 4 A když k němu nemohli přistoupiti pro zástupy, loupalí střechu, kdež byl, a probořivše ji, spustili po provazích dolů ložce, na němž ležel šlakem poražený. 5 A vida Ježíš víru jejich, dí šlakem poraženému: Synu, odpouštěj se tobě hřichové tvoji. 6 A byli tu někteří z zákonníků, sedíce a myslíce v srdcích svých: 7 Co tento tak mluví rouhavě? Kdo můž odpustiti hřichy, jediné sám Bůh? 8 I poznav Ježíš hned duchem svým, že by tak přemyšlovali sami v sobě, řekl jim: Proč o tom přemyšljujete v srdcích svých? 9 Co jest snáze, říci šlakem poraženému: Odpouštěj

se tobě hřichové, čili říci: Vstaň, vezmi lože své a dobře činiti, čili zle, život zachovati, čili zamordovati? chod? 10 Ale abyste věděli, že Syn člověka má moc Oni pak mlčeli. 5 A když pohleděl na ně vůkol s na zemi odpouštěti hřichy, dí šlakem poraženému: hněvem, zarmoutiv se nad tvrdostí srdce jejich, řekl 11 Tobě' pravím: Vstaň, a vezmi lože své, a jdi do člověku: Vztáhni tu ruku svou. I vztáhl, a učiněna domu svého. 12 I vstal hned, a vzav lože své přede jest ta ruka jeho zdravá jako druhá. 6 A vyšedše všemi, odšel, tak že se děsili všickni, a chválili Boha, farizeové, hned s Herodiány drželi radu proti němu, řkouce: Nikdy jsme toho neviděli. 13 I vyšel opět k kterak by ho zahubili. 7 Ježíš pak odšel s učedlníky moři, a všecken zástup přicházel k němu, i učil je. svými k moři, a veliké množství od Galilee šlo za 14 A pomíjeje, uzřel Léví Alfeova, sedícího na cle. I ním, i z Judstva, i od Jeruzaléma, i od Idumee, dí jemu: Pod'za mnou. A on vstav, šel za ním. 15 I i z Zajordání; i ti, kteříž byli okolo Tyrů a Sidonu, stalo se, když seděl Ježíš za stolem v domě jeho, že množství veliké, slyšice, kteraké věci činí, přišli k i publikáni mnozí a hřišníci seděli spolu s Ježíšem a s němu. 9 I rozkázel učedlníkům svým, aby lodičku učedlníky jeho; nebo mnoho jich bylo, a šlo za ním. 16 ustavičně nahotově měli pro zástup, aby ho netiskli. Zákonníci pak a farizeové viděvše, že jedl s publikány 10 Nebo mnohé uzdravoval, tak že nař padali, aby a s hřišníky, řekli učedlníkům jeho: Což to, že s se ho dotýkali, kteržkoli měli neduhy. 11 A duchové publikány a hřišníky jí a pije? 17 To uslyšav Ježíš, dí nečistí, jakž ho zazrelí, padali před ním a křičeli, jim: Nepotřebuj zdraví lékaře, ale nemocní. Nepřišel' řkouce: Ty jsi ten Syn Boží. 12 Ale on velmi jim jsem volati spravedlivých, ale hřišních ku pokání. 18 přimlouval, aby ho nezjevovali. 13 I vstoupil na horu, Učedlníci pak Janovi a farizejští postívali se. I přišli a povolal k sobě těch, kterýchž se jemu vidělo; i přišli řekli jemu: Proč učedlníci Janovi a farizejští postí se, a k němu. 14 I ustanovil jich dvanácte, aby s ním byli, a tvoji učedlníci se nepostí? 19 I řekl jim Ježíš: Kterakž aby je poslal kázati, 15 A aby měli moc uzdravovati mohou synové ženichovi postiti se, když jest s nimi nemoci a vymíti dábelství: 16 Šimona, jemuž dal ženich? Dokudž mají s sebou ženicha, nemohouť se jméno Petr, 17 A Jakuba Zebedeova, a Jana bratra postiti. 20 Ale přijdout' dnové, když od nich odjat bude Jakubova, (a dal jim jméno Boanerges, to jest synové ženich, a tehdáž se budou postiti v těch dnech. 21 hromovi,) 18 A Ondřeje, a Filipa, a Bartoloměje, a Ano žádný záplaty sukna nového nepříšívá k rouchu Matouše, a Tomáše, a Jakuba Alfeova, a Taddea, a starému; jinak odtrhne ta záplata nová od starého, Šimona Kananitského, 19 A Jidáše Iškariotského, i bývá větší díra. 22 A žádný nevlévá vína nového kterýž i zradil jej. I šli s ním domů. 20 A opět sšel do nádob starých; jinak rozpučí nové víno nádoby, a se zástup, tak že nemohli ani chleba pojisti. 21 A víno se vyleje, a nádoby se pokazí. Ale víno nové slyšavše o tom příbuzní jeho, přišli, aby jej vzali; nebo má litu býti do nádob nových. 23 I stalo se, že šel pravili, že by se smyslem pominul. 22 Zákonníci pak, Ježíš v sobotu skrze obilí, i počali učedlníci jeho, kteříž byli přišli z Jeruzaléma, pravili, že Belzebuba cestou jdouce, vymínati klasy. 24 Tedy farizeové řekli má, a že v knížeti dábelském vymítá dáby. 23 A jemu: Pohled', cot' dělají v sobotu, čehož nenáleží. 25 povolav jich, mluvil k nim v podobenstvích: Kterak I řekl jim: Nikdy-liž jste nečtli, co učinil David, když může satan satana vymitati? 24 A jestliže království v nouze byla, a lačněl, on i ti, kteříž s ním byli? 26 sobě se rozdvojí, nemůže státi království to. 25 A Kterak všel do domu Božího za Abiatara nejvyššího rozdvojí-li se dům proti sobě, nebude moci dům ten kněze, a jedl chleby posvátné, (jichž neslušelo jísti státi. 26 Tak jestliže povstal satan sám proti sobě, než samým kněžím,) a dal i těm, kteříž s ním byli? 27 a rozdvojen jest, nemůže státi, ale konec běre. 27 I pravil jim: Sobota pro člověka učiněna jest, a ne Žádný nemůže nádobí silného, vejda do domu jeho, člověk pro sobotu. 28 Protož Syn člověka jest pánum rozebrati, leč by prvé silného toho svázal; a tehdý dům jeho zloupí. 28 Amen pravím vám, že všickni hřichové odpuštěni budou synům lidským, i rounání, jímž by se rouhal, 29 Ale kdo by se rouhal proti Duchu svatému, nemá odpusťení na věky, ale hoden jest věčného odsouzení. (aiōn g165, aiōnios g166) 30

3 I všel opět do školy, a byl tu člověk, maje ruku uschlou. 2 I šetřili ho, uzdraví-li jej v sobotu, aby ho obžalovali. 3 I řekl tomu člověku, kterýž měl uschlou ruku: Povstaň u prostřed. 4 I dí jím: Sluší-li v sobotu

Nebo pravili: Ducha nečistého má. 31 Tehdy přišli aby postavena byla pod nádobu neb pod postel? bratří a matka jeho, a stojíce vně, poslali k němu, Však aby na svícen vstavena byla. 22 Nebo nic aby ho vyvolali. 32 A seděl okolo něho zástup. I řekli není skrytého, co by nebylo zjeveno; aniž jest co tak jemu: Aj, matka tvá a bratří tvoji vně hledají tebe. 33 ukrytého, aby na jevo nevyšlo. 23 Jestliže kdo má uši k Ale on odpověděl jim, řka: Kdo jest matka má a bratří slyšení, slyš. 24 I mluvil k nim: Vizte, co slyšíte. Kterou moji? 34 A obezřev učedníky vůkol sebe sedící, řekl: měrou budete měřiti, bude vám odměřeno, a přidáno Aj, matka má a bratří moji. 35 Nebo kdož by koli činil bude vám poslouchajícím. 25 Nebo kdožt má, tomu vůli Boží, ten jest bratr můj, i sestra má, i matka. bude dáno; a kdo nemá, i to, což má, bude od něho odjato. 26 I pravil: Tak jest království Boží, jako kdyby člověk uvrhl símě do země. 27 A spal by, a vstával by ve dne i v noci a semeno by vzešlo a zrostlo, jakž on neví. 28 Nebo sama od sebe země užitek plodí, nejprv bylinu, potom klas, potom plné obilí v klasu. 29 A když sezrá úroda, i hned přičíní srp; nebo nastala žeř. 30 I řekl: K čemu připodobníme království Boží? Aneb kterým podobenstvím je ukážeme? 31

Jest jako zrno horčičné, kteréž, když vsáto bývá do země, nejmenší jest ze všech semen, kteráž jsou na zemi. 32 Ale když vsáto bývá, roste, a bývá větší než všecky bylinky, a činí ratolesti veliké, tak že pod stínem jeho mohou sobě ptáci nebeští hnízda dělati. 33 A takovými mnohými podobenstvimi mluvil jim slovo, jakž mohli slyšeti. 34 Bez podobenství pak nemluvil jim, ale učedníkům svým soukromí vykládal všecko. 35 I řekl jim v ten den, když již byl večer: Plavme se na druhou stranu. 36 A nechavše zástupu, pojali jej, tak jakž byl na lodičce. Ale i jiné lodičky byly s ním. 37 Tedy stala se bouře veliká od větru, až se vlny na lodivily, tak že se již naplňovala lodí. 38 A on z zadu na lodí spal na podušce. I zbudili jej, a řekli jemu: Mistře, nedbáš, že hyneme? 39 I probudiv se, přimluvil větru, a řekl moři: Umlknij, a upokoj se. I přestal vítr, a stalo se utišení veliké. 40 I řekl jim: Proč se tak bojíte? Jakž to, že nemáte víry? 41 I báli se bázni velikou, a pravili jeden k druhému: I kdo jest medle tento, že i vítr i moře poslouchají jeho?

5 Tedy přeplavili se přes moře do krajiny Gadarenských. 2 A jakž vyšel z lodí, hned se s ním potkal člověk z hrobů, maje ducha nečistého. 3 Kterýž bydlil v hrobích, a aniž ho kdo mohl řetězy svázati, 4 Proto že často byv pouty a řetězy okován, polámal řetězy, a pouta roztrhal, a žádný nemohl ho skrotiti. 5 A vždycky ve dne i v noci na horách a v hrobích byl, kříče a tepa se kamením. 6 Uzřev užitek přinášejí, jiné třídcatý, a jiné šedesátý, a jiné pak Ježíše zdaleka, běžel a poklonil se jemu, 7 A stý. 21 Dále pravil jim: Zdali rozsvícena bývá svíce, kříče hlasem velikým, řekl: Co jest tobě do mne,

Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Zaklínám tě skrze s třesením, věduci, co se stalo při ní, přistoupila a Boha, abys mne netrápil. **8** (Nebo pravil jemu: Vyjdíž, padla před ním, a pověděla mu všecku pravdu. **34** On duchu nečistý, z člověka tohoto.) **9** I otázel se ho: pak řekl jí: Dcero, víra tvá tě uzdravila, jdiž u pokojí, a Jakt' říkají? A on odpovídaje, řekl: Množství jméno bud' zproštěna od trápení svého.) **35** A když on ještě mé jest, nebo jest nás mnoho. **10** I prosil ho velmi, mluvil, přišli z domu knížete školy, řouce: Dcera tvá aby jich nevyhnánel z té krajiny. **11** Bylo pak tu při umřela, proč již zaměstknáváš Mistra? **36** Ježíš pak, horách stádo veprů veliké pasoucích se. **12** I prosili hned jakž uslyšel to, což oni mluvili, řekl knížeti školy: ho všickni ti dáblové, řouce: Pust' nás do veprů, Neboj se, toliko věř. **37** I nedal žádnému za sebou jít, at' do nich vejdem. **13** I povolil jim hned Ježíš. jediné Petrovi, Jakubovi a Janovi, bratru Jakubovu. A vyšedše duchové nečistí, vešli do těch veprů. **14** I přišel do domu knížete školy, a viděl tam hluk, běželo to stádo s vrchu dolů do moře, (a bylo jich ke ano pláčí a kvílí velmi. **39** I všed tam, řekl jim: Co se dvěma tisícům,) i ztonuli v moři. **15** Ti pak, kteříž ty bouříte a plačete? Neumřelat' děvečka, ale spí. **40** veprě pásl, utekli, a oznámili to v městě i ve vsech. I posmívali se jemu. On pak vyhnav všecky, pojal I vyšli, aby viděli, co by to bylo, což se stalo. **15** I otce a matku děvečky, a ty, kteříž s ním byli, i všel přišli k Ježíšovi, a uzřeli toho, kterýž býval trápen od tam, kdež děvečka ležela. **41** A vzav ruku děvečky, dábelství, an sedí, odín jsa, a maje zdravý rozum, řekl jí: Talitha kumi. Což se vykládá: Děvečko, (toběť toho, kterýž mívá množství. I báli se. **16** A kteříž to pravím,) vstaň. **42** A hned vstala děvečka, a chodila; viděli, vypravovali jím, kterak se stalo tomu, kterýž nebo byla ve dvanácti letech. I zděsili se divením měl dábelství i o veprích. **17** Tedy počali ho prositi, převelikým. **43** A přikázal jím pilně, aby žádný o tom aby odšel z krajin jejich. **18** A když vstoupil na lodí, nezvěděl. I rozkázal jí dáti jistí.

prosil ho ten, kterýž trápen býval od dábelství, aby s ním byl. **19** Ježíš pak nedopustil mu, ale řekl jemu: Jdi k svým do domu svého, a zvestuj jim, kterak veliké věci učinil tobě Pán, a že slitoval se nad tebou. **20** I odšel, a počal ohlašovati v krajině Desíti měst, kterak veliké věci učinil mu Ježíš. I divili se všickni. **21** A když se přeplavil Ježíš na lodí zase na druhou stranu, sšel se k němu zástup mnohý. A byl u moře. **22** A aj, přišel jeden z knížat školy, jménem Jairus, a uzřev jej, padl k nohám jeho. **23** A velmi ho prosil, řka: Dcerka má skonává. Pod', vlož na ni ruce, aby uzdravena byla, a budet' živa. **24** I šel s ním, a zástup mnohý šel za ním, i tiskl jej. **25** (Tedy žena jedna, kteráž tok krve měla dvanácte let, **26** A mnoho byla trápena od mnohých lékařů, a vynaložila všecken statek svůj, a nic jí bylo neprospělo, ale vždy se hůře měla, **27** Uslyšavši o Ježíšovi, přišla v zástupu po zadu, a dotkla se roucha jeho. **28** Nebo řekla byla: Dotknu-li se jen roucha jeho, uzdravena budu. **29** A hned přestal krvotok její, a pocítila na těle, že by uzdravena byla od neduhu svého. **30** A hned Ježíš poznav sám v sobě, že z něho moc vyšla, obrátil se v zástupu, řekl: Kdo se dotekl roucha mého? **31** I řekli mu učedníci jeho: Vidíš, že tě zástup tiskne, a pravíš: Kdo se mne dotekl? **32** I hleděl vůkol, aby ji uzřel, která to učinila. **33** Ta pak žena s bázni a

6 I vyšel odtud a přišel do vlasti své, a šli za ním učedníci jeho. **2** A když bylo v sobotu, počal učiti v škole, a mnozí slyšice, děsili se, řouce: Odkud tento má tyto věci? A jaká jest to moudrost, kteráž jest dána jemu, že i takové moci dějí se skrze ruce jeho? **3** Zdaliž tento není ten tesař, syn Marie, bratr pak Jakubův a Jozesův a Judův a Šimonův? A zdaliž nejsou i sestry jeho zde u nás? I horšili se na něm. **4** I řekl jim Ježíš: Není prorok beze cti, jediné vlasti své a v rodině své a v domě svém. **5** I nemohl tu divu žádného učiniti, jediné málo nemocných, vzkládaje na ně ruce, uzdravil. **6** I podivil se jejich nevěře, a obcházel vůkol po městečkách, uče. **7** A svolav k sobě těch dvanácte, počal je posílati po dvou a dvou, a dal jím moc nad duchy nečistými. **8** A přikázal jim, aby ničeho nebrali na cestu, jediné toliko hůl, ani mošny, ani chleba, ani do opasku peněz, **9** Ale aby obuté měli nohy v střevíce, a neobláceli dvou sukní. **10** A pravil jim: Kdežkoli vešli byste do domu, tu ostaňte, dokudž nevyšli byste odtud. **11** A kdož by koli vás nepřijali, ani vás neposlouchali, vyjdouce odtud, vyrazte prach z noh svých na svědectví jim. Amen pravím vám: Lehčejí bude Sodomským a Gomorským v den soudný než městu tomu. **12** Tedy vyšedše, kázali, aby pokání činili. **13** A dábelství mnohá vymítali, a mazali olejem mnohé nemocné, i

uzdravovali. **14** A uslyšev o tom Heródes král, (nebo at' jdouce do okolních vesnic a městeček, nakoupí zjevné učiněno bylo jméno jeho,) pravil, že Jan Křtitel sobě chleba; nebo nemají, co by jedli. **37** On pak vstal z mrtvých, a protož divové dějí se skrze něho. odpověděv, řekl jím: Dejte vy jim jísti. I řkou jemu: **15** Jiní pak pravili, že jest Eliáš; a jiní pravili, že jest Jdouce, koupíme za dvě stě grošů chleba, a dáme jim prorok, aneb jako jeden z těch proroků. **16** To uslyšev jísti? **38** I díj jim: Kolik chlebů máte? Jděte a zvezte. Heródes, řekl: Totot' jest ten Jan, kteréhož jsem já. A když zvěděl, řekl: Pět, a dvě rybě. **39** I rozkázel stáal. Ontě z mrtvých vstal. **17** Ten zajisté Heródes jim, aby se kázali posaditi všechném po houfích na poslav, jal Jana, a vsadil jej do žaláře pro Herodiadu zelené trávě. **40** I usadili se rozdílně, po stu a po manželku Filipa bratra svého, že ji byl za manželku paděsáti. **41** A vzav těch pět chlebů a ty dvě rybě, pojal. **18** Nebo pravil Jan Heródesovi: Neslušíš tobě popatřiv do nebe, dobročeš, i lámal chleby, a dal míti manželky bratra svého. **19** Herodias pak lest učedníkům svým, aby kladli před ně. A dvě rybě skládala proti němu, a chtěla jej o hrdlo připravit, rozdělil mezi všecky. **42** I jedli všickni, a nasyceni ale nemohla. **20** Nebo Heródes ostýchal se Jana, jsou. **43** Potom sebrali drobtů dvanácte košů plných, i věda jej být muže spravedlivého a svatého. I šetřil z ryb. **44** A bylo těch, kteříž jedli ty chleby, okolo pěti ho, a slýchaje jej, mnoho i činil, a rád ho poslouchal. tisíců mužů. **45** A hned přinutil učedníky své, aby **21** Když pak přišel den příhodný, v němž Heródes, vstoupili na lodí, a předešli jej přes moře k Betsaidě, pamatuje den svého narození, učinil večeři knížatům až by on propustil zástup. **46** A propustiv je, šel na svým a hejtmanům a předním mužům z Galilee, **22** A horu, aby se modil. **47** A když byl večer, byla lodí u když dcera té Herodiady tam vešla a tancovala, a prostřed moře, a on sám na zemi. **48** A viděl je, a zalíbila se Heródesovi i spoluhozvánkům, řekl král oni se s těžkostí plavili; (nebo byl vítr odporný jim.) děvečce: Pros mne, zač chceš, a dáma'. **23** I přisáhl jí: A při čtvrtém bdění nočním přišel k nim, chodě po že začkoli prosití budeš, dám tobě, by pak bylo až do moři, a chtěl jich pominouti. **49** Oni pak užrevše jej, polovice království mého. **24** Ona pak vyšedší, řekla an chodí po moři, domnívali se, že by obluda byla. I mateři své: Zač budu prosití? A ona řekla: Za hlavu zkříkli. **50** (Nebo jej všickni viděli, a zstrašili se.) Ale Jana Křtitele. **25** A všedší hned s chvátáním k králi, hned promluvil k nim a řekl jim: Doufejtež, já' jsem, prosila, řkuci: Chci, abys mi dal hned na mise hlavu nebojte se. **51** I vstoupil k nim na lodí, a utíšil se vítr; Jana Křtitele. **26** Král pak zarmoutiv se velmi, pro a oni mnohem více sami v sobě se děsili a divili. **52** příslahu a pro spoluhozvánky nechtěl jí oslyšeti. **27** Nebo nerozuměl z strany chlebů; bylo zajisté srdce Protož král ten poslav hned kata, rozkázel přinesti jejich zhrublo. **53** A přeplavivše se, přišli do země hlavu Janovu. **28** A on odšed, stál jej v žaláři, a přinesl Genezaretské, a tu lodí přistavili. **54** A když vyšli z hlavu jeho na mise, a dal ji děvečce, a děvečka dala lodí, hned jej poznali. **55** A běhajíce po vši krajině té, ji mateři své. **29** Tedy uslyševše to učedníci jeho, počali na ložících nositi nemocné, kdežkoli uslyšeli o přišli, a vzali tělo jeho, a pochovali je v hrobě. **30** něm, že by byl. **56** A kamžkoli vcházel do městeček Tehdy sšedše se apoštolé k Ježíšovi, zvěstovali jemu neb do měst neb do vsí, na ulicech kladli neduživé, a všecko, i to, co činili, i co učili. **31** I řekl jim: Podte prosili ho, aby se aspoň podolka roucha jeho dotkli. A vy sami obzvláštně na pusté místo, a odpočíre koližkoli jich koli se jeho dotklo, uzdraveni byli.

maličko. Nebo bylo množství těch, kteříž přicházeli a odcházeli, tak že ani k jídlu chvíle neměli. **32** I plavili se na lodí na pusté místo soukromí. **33** A vidouce je zástupové, že jdou pryč, poznali jej mnozí. I zbhěl se tam ze všech měst pěšky, a předešli je, a shromáždili se k němu. **34** Tedy vyšed Ježíš, užrel zástup mnohý, a slitovalo mu se jich, že byli jako ovce, nemajíce pastýře. I počal je učiti mnohým věcem. **35** A když se již prodlilo, přistoupivše k němu učedníci jeho, řekli: Pustět' jest toto místo, a již se prodlilo. **36** Propust' je,

7 I sešli se k němu farizeové a někteří z zákonníků, kteříž byli přišli z Jeruzaléma. **2** A užrevše některé z učedníků jeho obecnýma rukama, (to jest neumytáma,) jísti chleby, reptali o to. **3** Nebo farizeové i všickni Židé nejedí, leč by ruce umyli, držíce ustanovení starých. **4** A po trhu nejedí, leč se umyjí. A jiné mnohé věci jsou, kteréž přijali, aby je zachovávali, jako umývání koflíků, žejdlíků a medenic i stolů. **5** Potom otázali se ho farizeové a zákonníci: Proč učedníci tvoji nezachovávají ustanovení starých, ale

neumyтýma rukama jedí chлeb? 6 On pak odpověděв, Sidonských, přišel k moři Galilejskému, prostředkem řekl jim: Dobrě prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, krajin Desíti měst. 32 I přivedli jemu hluchého a jakož psáno jest: Lid tento rty mne ctí, srdce pak zajikavého, a prosili ho, aby na něj ruku vzložil. 33 A jejich daleko jest ode mne. 7 Ale nadarmot' mne ctí, pojav jej soukromí ven z zástupu, vložil prsty své v učice učení a ustanovení lidská. 8 Nebo opustivše uši jeho, a plinuv, dotekl se jazyka jeho. 34 A vzezrev příkazání Boží, držíte ustanovení lidská, umývání k nebi, vzdechl a řekl jemu: Efata, to jest, otevři se. žejdílků a koфlíků, a jiné věci mnohé tém podobné 35 A hned otevřiny jsou uši jeho, a rozvázán jest činíte. 9 I pravil jim: Čistě vy rušíte příkazání Boží, svazek jazyka jeho, i mluvil právě. 36 I příkazal jim, abyste ustanovení svá zachovali. 10 Nebo Mojžíš aby žádnému nepravili. Ale jakžkoli on jím příkazoval, pověděl: Cti otce svého i matku svou, a kdož by oni mnohem více ohlašovali. 37 A převělmi se divili, zlorečil otci neb mateři, at' smrtí umře. 11 Ale vy řouce: Dobrě všecky věci učinil. I hluchým rozkázel pravíte: Řekl-li by člověk otci neb mateři: Korban, slyšetí, i němým mluvití.

(totiž, dar jest to.) čímž by tobě ode mne pomoženo být mohlo. 12 A nedopustíte mu nic více učiniti otci svému neb mateři své, 13 Rušíce slovo Boží ustanovením svým, kteréž jste ustanovili. A mnohé tém podobné věci činíte. 14 I svolav všecken zástup, pravil jim: Slyšte mne všickni a rozumějte. 15 Nic není z zevnitřku vcházejícího do člověka, což by jej poškvrniti mohlo; ale to, což pochází z něho, toť jest, což poškvrňuje člověka. 16 Má-li kdo uši k slyšení, slyš. 17 A když všel do domu od zástupu, tázali se ho učedníci jeho o tom podobenství. 18 I řekl jim: Tak jste i vy nerozumní? Což nerozumíte, že všecko, což z zevnitřku do člověka vchází, nemůže ho poškvrnit? 19 Nebo nevhází v srdce jeho, ale v břicho, a potom ven vychází, čistěci všeliké pokrmy. 20 Pravil pak, že to, což pochází z člověka, to poškvrňuje člověka. 21 Nebo z vnitřku z srdce lidského zlá myšlení pocházejí, cizoložstva, smilstva, vraždy, 22 Krádeže, lakovství, nešlechetnosti,lest, nestydatost, oko zlé, routhání, pýcha, bláznovství. 23 Všecky tyto zlé věci pocházejí z vnitřku, a poškvrňují člověka. 24 A vstav odtud, odšel do končin Týru a Sidonu, a všed do domu, nechtěl, aby kdo věděl, ale nemohl se tajiti. 25 Nebo uslyševši o něm žena, jejíž dcerka měla ducha nečistého, přišla a padla k nohám jeho. 26 (Byla pak ta žena pohanka, Syrofenitská rodem.) I prosila ho, aby dábelství vyvrhl z její dcery. 27 Ale Ježíš řekl jí: Nechat' se prvé nasýt dítky; nebť není slušné vzít chлeb dětem a vrci štěňatům. 28 A ona odpověděla a řekla mu: Ovšem, Pane, nebo štěňátka jedí pod stolem drobty synů. 29 I řekl jí: Pro tu řec jdi, vyšloť jest dábelství z tvé dcery. 30 I odšedší do domu svého, nalezla děvečku, ana leží na loži, a dábelství z ní vyšlo. 31 Tedy vyšed zase z končin Tyrských a

8 V těch dnech když velmi veliký zástup byl, a neměli, co by jedli, svolav Ježíš učedníky své, řekl jim: 2 Lítost mám nad zástupy; nebo již tři dni trvají se mnou, a nemají, co by jedli. 3 A rozpustím-li je lačné do domů jejich, zhynou na cestě; nebo někteří z nich zdaleka přišli. 4 Odpověděli mu učedlníci jeho: I odkud bude moci kdo tyto nakrmiti chleby zde na poušti? 5 I otázal se jich: Kolik máte chlebů? A oni řekli: Sedm. 6 I kázel zástupu posaditi se na zemi. A vzav těch sedm chlebů, díky učiniv, lámal a dával učedlníkům svým, aby předkládali. I kladli před zástup. 7 A měli rybiček maličko. Jichž požehnav, kázel i ty před ně klásti. 8 I jedli a nasyceni jsou; a sebrali, což pozůstalo drobtů, sedm košů. 9 Těch pak, kteříž jedli, bylo okolo čtyř tisíců. I propustil je. 10 Potom hned vstoupiv na lodí s učedlníky svými, přeplavil se do krajin Dalmanutských. 11 I vyšli farizeové, a počali se s ním hádati, hledajíce od něho znamení s nebe, pokouzejíce ho. 12 A on vzdech duchem svým, dí: Co pokolení toto znamení hledá? Amen pravím vám: Nebude dáno znamení pokolení tomuto. 13 A opustiv je, vstoupil zase na lodí, i plavil se dále. 14 I zapomenuli s sebou vzít chlebů, a neměli než jeden chлeb s sebou na lodí. 15 Tedy příkazoval jim, řka: Vizte a pilně se šetřte kvasu farizejského a kvasu Heródesova. 16 I přemyšlovali, řouce jeden k druhému: Chleba nemáme. 17 A znaje to Ježíš, řekl jim: Co přemyšljujete o tom, že chleba nemáte? Ještě neznáte, ani nerozumíte? Ještě máte oslepené své srdce? 18 Oči majíce, nevidíte? A uši majíce, neslyšíte? A nepomníté, 19 Že jsem pět chlebů lámal mezi pět tisíců? Kolik jste plných košů drobtů sebrali? Řekli jemu: Dvanácte. 20 A když také sedm chlebů mezi čtyři tisíce, kolik jste plných košů

drobtů vzali? I řkou jemu: Sedm. 21 I řekl jim: Kterakž dobréť jest nám tuto býti. Protož udělejme tři stánky, nerozumíte? 22 I přišel do Betsaidy, a přivedli k němu tobě jeden, Mojžíšovi jeden, a Eliášovi jeden. 6 Nebo slepého, prosíce ho, aby se ho dotekl. 23 I ujav toho nevěděl, co mluví; byli zajisté přestrašeni. 7 I stal se slepého za ruku, vyvedl jej ven z městečka, a plinuv oblak zastěnující je, a přišel hlas z oblaku, řoucí: na oči jeho, a vloživ na něj ruce, otázal se ho, viděl-li Tentot' jest ten Syn můj milý, jeho poslouchejte. 8 A by co. 24 A on pohleděv zhůru, řekl: Znamenám lidi; hned obezrevše se, žádného víc neviděli než samého nebo vidím, že chodí jako stromové. 25 Potom opět Ježíše s sebou. 9 A když sstupovali s hory, přikázel vložil ruce na oči jeho, a kázal mu hleděti zhůru. I jim, aby toho žádnému nevypravovali, co viděli, než uzdraven jest, tak že i zdaleka jasně viděl všecky. až Syn člověka z mrtvých vstane. 10 I zachovali tu 26 I odeslal jej do domu jeho, řka: Aniž do toho věc u sebe, tížice mezi sebou, co by to bylo z mrtvých městečka chod', aniž komu z městečka prav. 27 Tedy vstáti. 11 I otázali se ho, řouce: Což to pak zákonníci vyšel Ježíš a učedníci jeho do městeček Cesaree praví, že Eliáš musí přijít prvě? 12 On pak odpověděv, Filipovy. A na cestě tázal se učedníků svých, řka řekl jim: Eliáš přijde nejprvě, napraví všecky věci, a jim: Kým mne praví býti lidé? 28 Kteříž odpověděli: jakož psáno jest o Synu člověka, že musí mnoho Janem Křtitelem, a jiní Eliášem, jiní pak jedním z trpěti, a za nic položen býti. 13 Ale pravím vám, že i proroků. 29 Tedy on řekl jim: Vy pak kým mne býti Eliáš přišel, i učinili mu, což chtěli, jakož psáno jest o pravíte? Odpověděv Petr, řekl jemu: Ty jsi Kristus. něm. 14 Tedy přišed k učedníkům, uzřel zástup veliký 30 I přikázel jim s pohružkou, aby o něm žádnému okolo nich, a zákonníky, an se hádají s nimi. 15 A nepravili. 31 I počal učiti je, že Syn člověka musí hned všecken zástup uzřev jej, ulekli se; a zběhše se, mnoho trpěti, a potupen býti od starších a předních přivítali ho. 16 I otázal se zákonníků: Co se hádáte kněží a zákonníků, a zabít býti, a ve třech dnech z spolu? 17 A odpovídaje jeden z zástupu, řekl: Mistře, mrtvých vstáti. 32 A zjevně to slovo mluvil. Protož přivedl jsem syna svého k tobě, kterýž má ducha chytiv jej Petr, počal mu domlouвати. 33 Kterýžto němého. 18 Ten kdyžkolí jej pochopí, lomcuje jím, a obrátiv se, a pohleděv na učedníky své, přimluvil on se sliní, a škríp zubami svými, a svadne. I řekl Petrovi, řka: Jdiž za mnou, satane; nebo nechápáš, jsem učedníkům tvým, aby jej vyvrhli, ale nemohli. co jest Božího, ale co lidského. 34 A svolav zástup 19 A on odpovídaje jemu, řekl: Ó národe nevěrný. s učedníky svými, řekl jim: Chce-li kdo za mnou Ale dokudž s vámi budu? A dokudž vás trpěti budu? přijíti, zapří sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj Přivedte jej ke mně. 20 I přivedli ho k němu. A jakž jej mne. 35 Nebo chtěl-li by kdo duši svou zachovati, uzřel, hned ním duch lomcoval; a padna na zemi, ztratit ji; pakli by kdo ztratil duši svou pro mne a pro válel se a slinil. 21 I otázal se otce jeho: Dávno-li se evangelium, tent' ji zachová. 36 Nebo co prospěje jemu to stalo? A on řekl: Od dětinství. 22 A často člověku, by všecken svět získal, a své duši škodu jím metal i na oheň i do vody, aby jej zahubil. Ale učinil? 37 Aneb jakou dá člověk odměnu za duši můžeš-li co, spomoz nám, slituje se nad námi. 23 svou? 38 Nebo kdož by se koli za mne styděl a za A Ježíš řekl jemu: Můžeš-li tomu věřiti; všeckoť jest má slova v tomto pokolení cizoložném a hříšném, možné věříćimu. 24 A i hned zvolav otec mládence i Syn člověka styděti se bude za něj, když přijde v toho s slzami, řekl: Věřím, Pane, spomoz nedověře slávě Otce svého s anděly svatými.

9 I pravil jim: Amen pravím vám, žeť jsou některí z stojících tuto, kteříž neokusí smrti, až i uzří království Boží přicházející v moci. 2 A po šesti dnech pojal Ježíš Petra a Jakuba a Jana, i uvedl je na horu vysokou soukromí samy, a proměnil se před nimi. 3 A učiněno jest roucho jeho stkvoucí a bílé velmi jako sníh, ještě tak bílého bělič na zemi učiniti nemůže. 4 I uzřeli Eliáše s Mojžíšem, ani s Ježíšem mluví. 5 A odpověděv Petr, řekl Ježíšovi: Mistře,

me. 25 Uzřev pak Ježíš, že se zbíhá zástup, přimluvil duchu tomu nečistému, řka jemu: Duchu němý a hluchý, já tobě přikazuju, vyjdí z něho, a nevházej více do něho. 26 Tedy křiče a velmi jím lomcuje vyšel. I učiněn jest jako mrtvý, tak že mnozí pravili, že umřel. 27 Ale Ježíš ujav jej za ruku, pozdvihl ho. I vstal. 28 A když všel do domu, učedníci jeho otázali se ho soukromí: Proč jsme my ho nemohli vyvrcti? 29 I řekl jim: Toto pokolení nijakž nemůž výjiti, jediné skrze modlitbu a půst. 30 A jdouce odtud, šli spolu

skrze Galilei, ale nechtěl, aby kdo věděl. **31** Nebo učil Tedy přistoupivše farizeové, otázali se ho: sluší-li učedníky své a pravil jim: Že Syn člověka dán bude muži propustiti ženu? pokoušejíce ho. **3** On pak v ruce lidské, a zamordujíť jej, ale zamordován jsa, odpovídaje, řekl jim: Co vám přikázal Mojžíš? **4** třetího dne z mrtvých vstane. **32** Oni pak nesrozuměli Kteříž řekli: Mojžíš dopustil lístek rozlučení napsati a tomu povědění, a však ostýchali se ho otázati. **33** I propustiti. **5** I odpověděv Ježíš, řekl jim: Pro tvrdost přišel do Kafarnaum, a v domě byv, otázal se jich: srdce vašeho napsal vám to přikázaní. **6** Ale od Co jste na cestě mezi sebou rozjímal? **34** Ale oni počátku stvoření muže a ženu učinil je Bůh. **7** Proto mlčeli. Nebo hálali se byli na cestě mezi sebou, opustí člověk otce svého i matku, a přidržeti se kdo by z nich byl větší. **35** A posadiv se, zavolal bude ženy své. **8** I budou ti dva jedno tělo. A tak již dvanácti, a dí jim: Chce-li kdo první býti, budet' ze nejsou dva, ale jedno tělo. **9** Protož což Bůh spojil, všech nejposlednější a všech služebník. **36** A vzav člověk nerozlučuj. **10** A v domě opět učedníci jeho pacholátko, postavil je u prostřed nich, a vzav je otázali se ho o též věci. **11** I dí jim: Kdož by koli na lokty, řekl jim: **37** Kdož by koli jedno z takových propustil manželku svou a jinou pojal, cizoloží proti pacholátek přijal ve jménu mé, mnet' přijímá; a ní. **12** A jestliže by žena propustila muže svého a za kdož by mne koli přijal, ne mnet' přijímá, ale toho, jiného se vdala, cizoloží. **13** Tedy přinášeli k němu kterýž mne poslal. **38** I odpověděl mu Jan, řka: Mistře, dítky, aby se jich dotýkal. Ale učedníci přimlouvali viděli jsme jednoho, an ve jménu tvém dásby vymítá, těm, kteříž je nesli. **14** To viděv Ježíš, nelibě to kterýž nechodí s námi; i bránili jsme mu, proto že nesl, a řekl jim: Nechte dítěk jítí ke mně, a nebraňte s námi nechodí. **39** Ježíš pak řekl: Nebraňtež mu. jim, nebo takových' jest království Boží. **15** Amen Nebot' není žádného, kterýž by divy činil ve jménu pravím vám: Kdož by koli nepřijal království Božího mé, aby mohl snadně zle mluvit o mně. **40** Nebo jako dítě, nikolit' do něho nevejde. **16** A bera je na kdož není proti nám, s námit' jest. **41** Kdož by koli lokty své, a vzkládaje na ně ruce, požehnání jim zajisté dal vám pítí číši vody ve jménu mé, proto dával. **17** Potom když vyšel na cestu, přiběhl jeden, že jste Kristovi, amen pravím vám, neztratíť nikoli a pokleknal před ním, otázal se ho: Mistře dobrý, co učiním, abych života věčného dědičně došel? (aiōnios g166) **18** I řekl mu Ježíš: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než jediný Bůh. **19** Přikázaní umíš: Nezcizoložíš, nezabiješ, neukradneš, nevydáš falešného svědectví, neoklamáž, cti otce svého i matku. **20** A on odpověděv, řekl jemu: Mistře, toho všeho jsem ostříhal od své mladosti. **21** Tedy Ježíš pohleděv na něj, zamiloval ho, a řekl jemu: Jednoot' se nedostává. Jdi, a cožkoli máš, prodej, a dej chudým, a budeš míti poklad v nebi; a pod', následuj mne, vezma kříž. **22** On pak zarmoutiv se pro to slovo, odšel, truchliv jsa; nebo měl mnohá zboží. **23** A pohleděv vůkol Ježíš, dí učedníkům svým: Jak nesnadně ti, kteříž statky mají, vejdou do království Božího. **24** Tedy učedníci užasli se nad témi řečmi jeho. Ježíš pak zase odpověděv, dí jim: Synáčkové, bude solen, a všeliká obět solí bude osolena. **50** kterak nesnadné jest doufajícím v statek do království Dobráť' jest sůl. Pakli sůl bude neslaná, čím ji osolíte? Mějte sůl sami v sobě, a pokoj mějte mezi sebou.

10 A vstav odtud, přišel do končin Judských skrze krajinu za Jordánem ležící. I sešli se k němu zase zástupové, a jakž obyčej měl, opět je učil. **2**

všecko možné jest. 28 I počal Petr mluviti k němu: se Ježíš, kázel ho zavolati. I zavolali toho slepého, Aj, my opustili jsme všecko, a šli jsme za tebou. řkouce jemu: Dobré myslí bud' vstaň, volá tě. 50 On 29 Odpověděv pak Ježíš, řekl: Amen pravím vám, pak povrh plášt' svůj, a zchopiv se, šel k Ježíšovi. 51 I žádného není, ješto by opustil dům, neb bratří, neb odpověděv Ježíš, dí jemu: Co chceš, at' učiním? A sestry, neb otce, neb matku, neb manželku, neb dítky, slepý řekl jemu: Mistře, at' vidím. 52 Tedy Ježíš řekl neb rolí pro mne a pro evangelium, 30 Aby nevzal jemu: Jdi, víra tvá té uzdravila. A hned prohlédl, a šel stokrát tolík nyní v času tomto domů a bratrů a sester cestou za Ježíšem.

a matek a dítěk a rolí s protivenstvím, a v budoucím věku život věčný. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Mnozí pak první budou poslední, a poslední první. 32 Byli pak na cestě, jdouce do Jeruzaléma, a Ježíš šel napřed. I byli předšeni, a jdouce za ním, báli se. Tedy pojav opět dvanácte, počal jim praviti, co se jemu má státi, 33 Rka: Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a Syn člověka vydán bude předním kněžím a zákonníkům i odsoudí jej na smrt, a vydadí jej pohanům. 34 Kteřížto posmívati se budou jemu, a ubíčují ho, a uplijí i zabijí jej, ale třetího dne z mrtvých vstane. 35 Tedy přistoupili k němu Jakub a Jan, synové Zebedeovi, řkouce: Mistře, chceme, zač bychom koli prosili tebe, abys učinil nám. 36 On pak řekl jim: Co chcete, abych vám učinil? 37 I řekli jemu: Dej nám, abychom jeden na pravici tvé a druhý na levici tvé seděti v slávě tvé. 38 Ježíš pak řekl jim: Nevíte, zač prosíte. Můžete-li pít kalich, kterýž já pij, a křtíti se křtem, kterýž já se křím? 39 A oni řekli jemu: Můžeme. Ježíš pak řekl jim: Kalich zajisté, kterýž já pij, pít budete, a křtem, kterýž já se křím, křtíni budete, 40 Ale seděti na pravici mé neb na levici mé, neníť má věc dáti, ale kterýž připraveno jest. 41 A uslyšavše to deset, počali se hněvati na Jakuba a na Jana. 42 Ale Ježíš povolav jich, řekl jim: Víte, že ti, kteříž sobě zalibuj vládnouti nad národy, panujíť nad nimi; a kteříž velic u nich jsou, moc provozují nad nimi. 43 Ne takť' bude mezi vámi. Ale kdožkoli chtěl by mezi vámi být veliký, budiž váš služebník. 44 A kdožkoli z vás chtěl by být přední, budiž služebník všech. 45 Nebo i Syn člověka nepřišel, aby mu sloužili, ale aby sloužil, a aby dal duši svou na vykoupení za mnohé. 46 Tedy přiši do Jericho, a když vycházel on z Jericha, i učedníci jeho a zástup mnohý, Timeův syn, Bartimeus slepý, seděl podlé cesty, žebře. 47 A když uslyšel, že by byl Ježíš Nazaretský, počal volati a říci: Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou. 48 I přimlouvali mu mnozí, aby mlíčel. Ale on mnohem více volal: Synu Davidův, smiluj se nade mnou. 49 Tedy zastaviv

11 A když se přiblížili k Jeruzalému a Betfagi i

Betany při hoře Olivetské, poslal dva z učedníků svých. 2 A řekl jim: Jděte do městečka, kteréž proti vám jest, a hned vejdouce tam, naleznete oslátko přivázané, na kterémž nižádný z lidí neseděl. Odvídžice, přivedte. 3 A řekl-lit' by vám kdo: Co to činíte? rcete: že ho Pán potřebuje. A hned je pošle sem. 4 I odešli, a nalezli oslátko přivázané vně u dveří na rozcestí. I odvázali je. 5 Tedy někteří z těch, kteříž tu stáli, řekli jim: Co činíte, odvazujíce oslátko? 6 Oni pak řekli jim, jakož byl přikázel Ježíš. I nechali jich. 7 Protož přivedli oslátko k Ježíšovi, a vložili na ně roucha svá. I vseďli na ně. 8 Mnozí pak stlali roucha svá na cestě, a jiní ratolesti sekali zstromů, a metalí na cestu. 9 A kteříž napřed šli, i ti, kteříž za ním šli, volali, řkouce: Hosanna. Požehnaný, kterýž se běre ve jménu Páně. 10 Požehnané království otce našeho Davida, kterýž přišlo ve jménu Páně. Hosanna na výsostech. 11 I všel do Jeruzaléma Ježíš, i do chrámu. A spatiři tu všecko, když již byla večerní hodina, vyšel do Betany se dvanácti. 12 A druhého dne, když vycházel z Betany, zlačněl. 13 A uzrev zdaleka fík, an má lístí, šel, zda by co nalezl na něm. A když přišel k němu, nic nenalezl kromě lístí; nebo nebyl čas fíků. 14 Tedy odpověděv Ježíš, řekl jemu: Již více na věky nižádný z tebe ovoce nejez. A slyšeli to učedníci jeho. (aiōn g165) 15 I přišli do Jeruzaléma. A všed Ježíš do chrámu, počal vymíti ty, kteříž prodávali a kupovali v chrámě, a stoly penězoměnců a stolice prodávajících holuby převracel. 16 A nedopustil, aby kdo nádobu nesl skrze chrám. 17 I učil je, řka jim: Zdaliž není psáno, že dům můj dům modlitby slouti bude u všech národů? Vy pak učinili jste jej peleší lotrů. 18 Slyšeli pak to zákonníci i přední kněží, a hledali, kterak by jej zahubili; nebo se ho báli, proto že všecken zástup divil se učením jeho. 19 A když byl večer, vyšel z města. 20 A jdouce ráno, uzrevi ten fík, an usechl z kořene. 21 Tedy zpomenuv Petr, řekl jemu: Mistře, aj, ten fík, kterémuž jsi zlořečil,

usechli. 22 I odpověděv Ježíš, řekl jim: Mějte víru 14 Kteřížto příšedše, řekli jemu: Mistře, víme, že jsi Boží. 23 Nebo amen pravím vám, že kdož by koli pravdomluvný, a nedbáš na žádného; nebo nepatříš řekl hoře této: Zdvihni se a vrz sebou do moře, a na osobu lidskou, ale v pravdě cestě Boží učíš. Sluší nepochyboval by v srdci svém, ale věřil by, že se li dař dávat císaři, čili nic? Dáme-liž, čili nedáme? stane, cožkoli dí, stanet' se jemu tak, což by koli řekl. 15 On pak znaje pokrytství jejich, řekl jim: Co mne 24 Protož pravím vám: Zač byste koli, modléce se, pokoušíte? Přineste mi peníz, atť pohledím. 16 A oni prosili, věřte, že vezmete, a stanet' se vám. 25 A když podali. Tedy řekl jim: Čí jest tento obraz a nápis? se postavíte k modlení, odpouštějte, máte-li co proti A oni řekli mu: Císařův. 17 I odpověděv Ježíš, řekl komu, aby i Otec váš nebeský odplustil vám hřichy jím: Dávejtež tedy, což jest císařova, císaři, a což vaše. 26 Nebo jestliže vy neodplustíte, ani Otec váš, jest Božího, Bohu. I podivili se tomu. 18 Potom přišli kterýž v nebesích jest, odplustí vám hřichů vašich. 27 k němu saduceové, kteríž praví, že není z mrtvých I přišli zase do Jeruzaléma. A když on procházel se vstání. I otázali se ho, řouce: 19 Mistře, Mojžíš nám chrámě, přistoupili k němu přední kněží a zákonníci a napsal: Kdyby čí bratr umřel, a ostavil manželku, a starší. 28 I řekli jemu: Jakou mocí to činíš? A kdo synů by neměl, aby bratr jeho pojmal manželku jeho, a tobě dal tu takovou moc, abys tyto věci činil? 29 Tedy vzbudil símě bratra svému. 20 I bylo sedm bratrů. A odpovídaje Ježíš, řekl jim: Otížit' se i já vás na jednu první pojď manželku, a umřev, nepozůstavil semene. věc. Odpovězte mi, a povím vám, jakou mocí to činím. 21 A druhý pojď ji, také umřel, a aniž ten ostavil 30 Křest Janův s nebe-li byl, čili z lidí? Odpovězte semene. A třetí tolíkéž. 22 A tak ji pojalo těch sedm, a mi. 31 I rozjímal sami mezi sebou, řouce: Díme-li: nezůstavili semene. Nejposléze pak po všech umřela S nebe, dít': Proč jste tedy neuvěřili jemu? 32 Pakli i ta žena. 23 Protož při vzkříšení, když z mrtvých díme: Z lidí, bojíme se lidu. Nebo všickni o Janovi vstanou, čí z těch bude manželka? Nebo jich sedm smyslili, že právě byl prorok. 33 I odpověděvše, řekli mělo ji za manželku. 24 A odpovídaje Ježíš, řekl jim: Ježíšovi: Nevíme. A Ježíš odpovídaje, řekl jim: Aniž Zdaliž ne proto bloudíte, že neznáte písem ani moci já vám povím, jakou mocí to činím.

12 Tedy počal jim mluviti v podobenstvích: Vinici štípil člověk, a opletli ji plotem, a vkopal pres, a ustavěl věži, a pronajal ji vinařům, i odšel na cestu. 2 A když toho čas byl, poslal k vinařům služebníka, aby od vinařů vzal ovoce z vinice. 3 Oni pak javše jej, zmrskali ho, a odeslali prázdného. 4 I poslal k nim zase jiného služebníka. I toho též kamenovavše, ranili v hlavu, a odeslali zohaveného. 5 I poslal opět jiného. I toho zabili, a mnoho jiných, z nichž některé zmrskali, a jiné zmordovali. 6 Ještě pak maje jediného syna milého, i toho poslal k nim naposledy, řka: Ustýdnout se syna mého. 7 Ale vinař řekli jedni k druhým: Tentot' jest dědic; podte, zabíme jej, a budet' naše dědictví. 8 Tedy javše jej, zabili ho, a vyvrhlí ven z vinice. 9 Což tedy učiní pán vinice? Přijde, a zatrátí vinaře ty, a dá vinici jiným. 10 Zdaliž jste písma toho nečtli? Kámen, kterýž zavrhlí stavitelé, ten učiněn jest hlavou úhlovou. 11 Ode Pána stalo se toto, a jest divně před očima našima. 12 I hledali ho jítí, ale báli se zástupu; nebo poznali, že podobenství to proti nim pověděl. A nechavše ho, odešli pryč. 13 Potom poslali k němu některé z farizeů a Herodiánů, aby jej polapili v řeči.

O myrtých pak, že mají vstáti, zdaliž jste nečtli v knize Mojžíšově, kterak ve kři promluvil k němu Bůh, řka: Já jsem Bůh Abrahamův, a Bůh Izákův, a Bůh Jákobův? 27 Není Bůh mrtvých, ale Bůh živých. Protož vy velmi bloudíte. 28 Tedy přistoupil jeden z zákonníků, slyšev je spolu se hádající, a vida, že jim dobře odpověděl, otázal se ho: Které jest příkazání první ze všech? 29 A Ježíš odpověděl jemu, že první ze všech příkazání jest: Slyš, Izraeli, Pán Bůh náš Pán jeden jest. 30 Protož milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší myslí své, i ze všech mocí svých. To jest první příkazání. 31 Druhé pak podobné toto: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. Většího příkazání jiného nad tato není. 32 I řekl jemu ten zákonník: Mistře, dobrě jsi v pravdě pověděl. Nebo jeden jest Bůh, a není jiného kromě něho; 33 A milovati ho ze všeho srdce, a ze vší myslí, a ze vší duše, i ze všech mocí, a milovati bližního jako sebe samého jest nadě všecky zápalý a oběti. 34 A viděv Ježíš, že by moudře odpověděl, dí jemu: Nejsi daleko od království Božího. A žádný

více nesměl se ho tázati. **35** I odpovídaje Ježíš, řekl, pak brat bratra na smrt a otec syna, a povstanou děti uče v chrámu: Kterak praví zákonníci, že Kristus proti rodičům, a budou je mordovati. **13** A budete v jest syn Davidův? **36** Nebo David praví v Duchu nenávisti všechném pro jméno mé. Ale kdož setrvá svatém: Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé, až do konce, tent' spasen bude. **14** Když pak uzříte ažt' i položím nepřátele tvé za podnože noh tvých. **37** ohavnost zpuštění, o kteréž povědínou jest skrze Poněvadž sám David nazývá jej Pánem, kterakž tedy Daniele proroka, ana stojí, kdež by státi neměla, (kdo syn jeho jest? A mnohý zástup rád ho poslouchal. čte, rozuměj,) tehdáž ti, kdož by v Židovstvu byli, at' **38** I mluvil jim v učení svém: Varujte se zákonníků, utekou na hory. **15** A kdož by na střeše byl, nesstupuj kteříž chtějí v krásném rouše choditi, a pozdravování do domu, ani vcházej, aby co vzal z domu svého. býti na trzích, **39** A na předních stolicech seděti v **16** A kdo na poli, nevracuj se zase, aby vzal roucho školách, a přední místa míti na večeřech, **40** Kteřížto své. **17** Běda pak těhotným a těm, kteréž krmí v těch zřírají domy vdovské, a to pod zámyslem dlouhých dnech. **18** Protož modlte se, aby utíkání vaše nebylo modliteb. Tit' vezmou soud těžší. **41** A posadiv se v zimě. **19** Nebot' budou ti dnové ssouzení, jakéhož Ježíš proti pokladnici, díval se, kterak zástup metal nebylo od počátku stvoření, kteréž Bůh stvořil, až peníze do pokladnice. A mnozí bohatí metali mnoho. dosavad, aniž bude. **20** A byť nebyl ukrátil Pán těch **42** A příšedší jedna chudá vdova, i vrhla dva šarty, což dnů, nebyl by spasen žádný člověk. Ale pro vyvolené, jest čtvrtá částka peníze. **43** I svolav učedníky své, kteréž vyvolil, ukrátil těch dnů. **21** A tehdáž řekl-li by dí jim: Amen pravím vám, že tato chudá vdova více vám kdo: Aj, ted' jest Kristus, aneb aj, tamto, nevěřte. uvrhla, než tito všickni, kteříž metali do pokladnice. **22** Nebot' povstanou falešní Kristové a falešní proroci, **44** Nebo všickni z toho, což jim zbyvalo, metali, ale a budou činiti divy a zázraky k svedení, by možné tato z své chudoby, všecko, což měla, uvrhla, všecko bylo, také i vyvolených. **23** Vy pak šetřte se. Aj, živnost svou.

13 A když vycházel z chrámu, dí jemu jeden z učedníků jeho: Mistře, pohled', kteraké kamení a jaké stavení! **2** Tedy Ježíš odpovídaje, řekl jemu: Vidiš tato tak veliká stavení? Nebudet' ostaven kámen na kameni, kterýž by nebyl zbořen. **3** A když se posadil na hoře Olivetské proti chrámu, otázali se jeho soukromí Petr, Jakub a Jan a Ondřej: **4** Pověz nám, kdy to bude? A které znamení, když se toto všecko bude plnit? **5** Ježíš pak odpovídaje jim, počal praviti: Vizte, aby vás někdo nesvedl. **6** Nebot' mnozí přijdou ve jménu mé, řouce: Já jsem Kristus, a mnohé' svedou. **7** Když pak uslyšíte o boji a pověst o válkách, nestraňujte se; nebo musí to být, ale ne i hned konec. **8** Povstanet' zajisté národ proti národu a království proti království, a budou země třesení po místech, a hladové i bouřky. **9** A toť počátkové bolestí. Vy pak šetřte se. Nebo vydávati vás budou na sněmy a do shromáždění; budeste biti, a před vládci a králi stanete pro mne, na svědectví jim. **10** Ale ve všech národech nejprv musí být kázáno evangelium. **11** Když pak vás povedou, vyzrazujíce, nestarejte se předtím, co byste mluvili, aniž pečlivě přemyšljujte, ale což vám bude dáno v tu hodinu, to mluvte; nebo nejste vy, kteříž mluvíte, ale Duch svatý. **12** Vydát'

po ssouzení tom, slunce se zatmí, a měsíc nedá světla svého. **25** A hvězdy nebeské budou padati, a moci, které jsou na nebi, pohnou se. **26** A tehdážt' uzří Syna člověka, an se běře v oblacích s mocí velikou a s slávou. **27** I tehdyť pošle anděly své, a shromáždí vyvolené své ode čtyř větrů, od končin země až do končin nebe. **28** Od fíku pak učte se podobenství tomuto: Když již ratolest jeho odmladne, a vypučí se lístí, znáte, že blízko jest léto. **29** Takž i vy, když uzříte, ano se tyto věci dějí, vězte, že blízko jest a ve dveřích. **30** Amen pravím vám, žeť nepomine pokolení toto, až se tyto všecky věci stanou. **31** Nebe a země pominou, ale slova má nikoli nepominou. **32** Ale o tom dni a hodině žádný neví, ani andělé, kteříž jsou v nebesích, ani Syn, jediné Otec. **33** Vizte, bděte a modlte se; nebo nevíté, kdy bude ten čas. **34** Jako člověk, kterýž daleko odšel, opustiv dům svůj, a poručiv služebníkům svým vládařství, a jednomu každému práci jeho, vrátnému přikázal, aby bděl. **35** Protož bděte; nebo nevíté, kdy Pán domu přijde, u večer-li, čili o půlnoci, čili když kohouti zpívají, čili ráno. **36** Aby snad přijda v nenadále, nenaalezl vás, a vy spíte. **37** A cožt' vám pravím, všechném' pravím: Bděte.

14 Po dvou pak dnech byl hod beránka a přesnic; I řekl jim: To jest krev má smlouvy té nové, kteráž i hledali přední kněží a zákonníci, kterak by jej se za mnohé vylévá. **25** Amen pravím vám, žeť již lstivě jmouce, zamordovali. **2** Ale pravili: Ne v svátek, více nikoli nebudu pít z plodu vinného kořene, až do aby snad nebyl rozbroj v lidu. **3** A když byl v Betany, onoho dne, když jej pítu budu nový v království Božím. v domu Šimona malomocného, a seděl za stolem, **26** A sezpívavše písničku, vyšli na horu Olivetskou. přišla žena, mající nádobu alabastrovou masti velmi **27** Potom řekl jim Ježíš: Všickni vy zhoršíte se nadrahou, z nardového koření. A rozbívši alabastrovou mnou této noci. Nebo psáno jest: Bítu budu pastýře, a nádobu, vylila ji na hlavu jeho. **4** I hněvali se některé rozprchnou se ovce. **28** Ale když z mrtvých vstanu, mezi sebou, řkouc: I proč ztráta masti této stala se? předejdouť vás do Galilee. **29** Tedy Petr řekl jemu: **5** Nebo mohlo toto prodáno být, dráže než za tři sta Byť se pak všickni zhoršili, ale já nic. **30** I řekl jemu peněz, a dáno být chudým. I zpouzeli se na ni. **6** Ale Ježíš: Amen pravím tobě, že dnes této noci, prvé Ježíš řekl: Nechte jí. Proč jí rmoutíte? Dobrý skutek než kohout po dvakrát zapívá, třikrát mne zapříš. učinila nade mnou. **7** Však chudé máte vždycky s **31** On pak mnohem více mluvil: Bycht' pak měl s sebou, a když budete chtít, můžete jim dobře činiti, tebou i umřiti, nikolit' nezapřím tebe. A takž také i ale mne ne vždycky míti budete. **8** Ona což mohla, všickni mluvili. **32** I přišli na místo, kterémž jméno to učinila; předešlat', aby těla mého pomazala ku Getsemany. Tedy řekl učedníkům svým: Sedtež tuto, pohřebu. **9** Amen pravím vám: Kdežkoli bude kázáno až se pomodlí. **33** A pojav s sebou Petra a Jakuba toto evangelium po všem světě, takéť i to, což učinila a Jana, počal se lekat a velmi teskliv být. **34** I díjim: tato, bude vypravováno na památku její. **10** Tedy Smutnáť jest duše má až k smrti. Počekejtež tuto a Jidáš Iskariotský, jeden ze dvanácti, odšel k předním bděte. **35** A poodšed maličko, padl na zemi a modlil kněžím, aby jim ho zradil. **11** Oni pak uslyševše, se, aby, bylo-li by možné, odešla od něho hodina ta. zradovali se, a slíbili mu peníze dátí. I hledal, kterak **36** I řekl: Abba, Otče, všecko jest možné tobě. Přenes by ho příhodně zradil. **12** Prvního pak dne přesnic, kalich tento ode mne, ale však ne, což já chci, ale když velikonoční beránek zabíjín býval, řkou jemu co ty. **37** I přišel a nalezl je, ani spí. I řekl Petrovi: učedníci jeho: Kde chceš, at' jdouce, připravíme, Šimone, spiš? Nemohl-lis jediné hodiny bdít? **38** abys jedl beránka? **13** I poslal dva z učedníků svých, Bděte a modlte se, abyste nevešli v pokušení. Ducht' a řekl jim: Jděte do města, a potkáť vás člověk dčbán zajisté hotov jest, ale tělo nemocno. **39** A opět odšed, vody nesa. Jdětež za ním. **14** A kamžkoli vejde, rcete modlil se, táz slova mluvě. **40** A navrátil se, nalezl hospodáři: Mistři praví: Kde jest večeřadlo, v němž je, ani opět spí, (nebo oči jejich byly obtíženy;) aniž bych jedl beránka s učedníky svými? **15** A on vám věděli, co by jemu odpověděli. **41** I přišel po třetí, a ukáže večeřadlo veliké, podlázené a připravené. Tu řekl jim: Spětež již a odpočívejte; dostit' jest. Přišlat' nám připravte. **16** I odešli učedníci jeho, a přišli do ta hodina; aj, Syna člověka zrazují v ruce hříšných. města, a nalezli tak, jakož jim byl pověděl. I připravili **42** Vstaňte, podlme. Aj, kterýž mne zrazuje, blízkot' beránka. **17** Když pak byl večer, přišel se dvanácti. jest. **43** A hned, když on ještě mluvil, přišel Jidáš, **18** A když seděl za stolem a jedli, řekl Ježíš: Amen kterýž byl jeden ze dvanácti, a s ním zástup veliký s pravím vám, že jeden z vás mne zradí, kterýž jí se meči a s kyjmi, od předních kněží a od zákonníků a mnou. **19** A oni se počali rmoutiti, a praviti jemu jeden starších. **44** Zrádce pak jeho byl jim dal znamení, řka: každý obzvláštně: Zdali já jsem? A jiný: Zdali já? **20** Kteréhožkoli políbím, tent' jest; jmětež ho, a vedte On pak odpověděv, řekl jim: Jeden ze dvanácti, kterýž opatrne. **45** A přišed, hned přistoupiv k němu, řekl: omáčívá se mnou v mise. **21** Syn zajisté člověka Mistře, Mistře, a políbil ho. **46** Tedy oni vztáhli nař jde, jakož psáno o něm, ale běda člověku tomu, ruce své, a jali jej. **47** Jeden pak z těch, kteříž tu okolo skrze něhož Syn člověka bude zrazen. Dobré by bylo stáli, vyrh meč, udeřil služebníka nejvyššího kněze, a jemu, aby se byl nenařodil člověk ten. **22** A když oni utáli jemu ucho. **48** I odpověděv Ježíš, řekl jim: Jako jedli, vzav Ježíš chléb, a dobrčeřiv, lámal a dával na lotra vyšli jste s meči a s kyjmi, abyste mne jali? jim, řka: Vezměte, jezte, to jest tělo mé. **23** A vzav **49** Na každý den býval jsem u vás, uče v chrámě, a kalich, a díky učiniv, dal jim. A pili z něho všickni. **24** nejali jste mne. Ale aby se naplnila písma. **50** Tedy

opustivše jej, všickni utekli. **51** Jeden pak mládenček ho Pilát: Ty-li jsi ten král Židovský? A on odpověděv, šel za ním, odínsa rouchem lněným po nahém těle. řekl jemu: Ty pravíš. **3** I žalovali na něj přední kněží i popadli jej mládenci. **52** On pak opustiv roucho, mnoho. On pak nic neodpovídal. **4** Tedy Pilát otázal nahý utekl od nich. **53** I přivedli Ježíše k nejvyššímu se ho opět, řka: Nic neodpovídáš? Hle, jak mnoho knězí, a sešli se k němu všickni přední kněží i starší i proti tobě svědčí. **5** Ale Ježíš předce nic neodpověděl, zákonníci. **54** Petr pak šel za ním zdaleka až na dvůr tak že se podivil Pilát. **6** V svátek pak propouštěval nejvyššího kněze; i seděl s služebníky, zhřívají se u jím jednoho z vězňů, za kteréhož by koli prosili. **7** I ohně. **55** Ale přední kněží i všecka ta rada hledali byl jeden, kterýž sloul Barabáš, s svárlivými v vězení, proti Ježíšovi svědectví, aby jej na smrt vydali, a však kteříž v svadě vraždu byli spáchali. **8** A zvolal zástup, nenalezli. **56** Nebo ač mnozí křivé svědectví vydávali počal prospiti, aby učinil, jakož jim vždycky činival. **9** proti němu, však svědectví jejich nebyla jednostejná. Pilát pak odpověděl jim, řka: Chcete-li, propustím vám **57** Tedy někteří povstavše, křivé svědectví dávali krále Židovského? **10** (Nebo věděl, že jej z závisti proti němu, řkouce: **58** My jsme slyšeli tohoto, že vydali přední kněží.) **11** Ale přední kněží ponukli řekl: Já zbořím chrám tento rukou udělaný, a ve zástupu, aby jím raději propustil Barabáše. **12** A třech dnech jiný nerukou udělaný postavím. **59** Ale Pilát odpověděv, řekl jim zase: Což pak chcete, at' ani to jejich svědectví nebylo jednostejné. **60** Tedy učiním tomu, kteréhož králem Židovským nazýváte? povstav nejvyšší kněz u prostřed, otázal se Ježíše, **13** A oni opět zvolali: Ukřižuj ho. **14** A Pilát pravil řka: Neodpovídáš ničeho, což tito na tebe svědčí? jim: I co zlého učinil? Oni pak více volali: Ukřižuj **61** Ale on mlčel, a nic neodpověděl. Opět nejvyšší ho. **15** Tedy Pilát, chtě lidu dosti učiniti, pustil jim kněz otázal se ho a řekl jemu: Jsi-liž ty Kristus, ten Barabáše, a dal jím Ježíše ubičovaného, aby byl Syn toho Požehnaného? **62** A Ježíš řekl: Ját' jsem, a ukřižován. **16** Žoldnéři pak uvedli jej vnitř do síně, uzříte Syna člověka, an sedí na pravici moci Boží, do rathouzu, a svolali všecku zběř. **17** I oblékli jej v a přichází s oblaky nebeskými. **63** Tedy nejvyšší šarlat, a korunu zpletše z trní, vložili naň. **18** I počali kněz roztrh roucha svá, řekl: I což ještě potřebujeme ho pozdravovati: Zdráv bud', králi Židovský. **19** A bili svědků? **64** Slyšeli jste rouchání. Co se vám zdá? hlavu jeho třtinou, a plili na něj, a sklánějíce kolena, Oni pak všickni potupili jej, že jest hoden smrti. **65** I klaněli se jemu. **20** A když se jemu naposmívali, počali někteří naň plvati, a tvář jeho zakrývati, a jej svlékli s něho šarlat, a oblékli jej v roucho jeho vlastní. poličkovati, a říkati jemu: Prorokuj. A služebníci kyjí jej I vedli jej, aby ho ukřižovali. **21** I přinutili nějakého bili. **66** A když byl Petr v síně dole, přšla jedna z děvek Šimona Cyrenenského, pomíjejícího, (kterýž šel z nejvyššího kněze. **67** A uzrevši Petra, an se ohřívá, a pole, otce Alexandrova a Rufova,) aby nesl kříž jeho. popatřívši naň, dí: I ty s Ježíšem Nazaretským byl **22** I vedli jej až na místo Golgota, to jest, (vyložil-ji. **68** Ale on zapřel, řka: Aniž vím, ani rozumím, co li by,) popravné místo. **23** I dávali mu pítí víno s ty pravíš. I vyšel ven před síně, a kohout zapzpíval. mirrou, ale on nepřijal. **24** A ukřižovavše jej, rozdělili **69** Tedy děvka, uzrevši jej opět, počala praviti těm, roucha jeho, mecíce o ně los, kdo by co vzít měl. kteříž tu okolo stáli, že tento z nich jest. **70** A on opět **25** A byla hodina třetí, když ho ukřižovali. **26** A byl zapřel. A po malé chvíli opět ti, kteříž tu stáli, řekli nápis viny jeho napsán: Král Židovský. **27** Ukřižovali Petrovi: Jistě z nich jsi, nebo i Galilejský jsi, i řeč také s ním dva lotry, jednoho na pravici, a druhého tvá podobná jest. **71** On pak počal se proklínati a na levici jeho. **28** I naplněno jest písмо, řkoucí: A přisahati: Neznám člověka toho, o němž pravíte. **72** s nepravými počten jest. **29** A kteříž chodili mimo A hned po druhé kohout zapzpíval. I rozpomenul se něj, rouhal se jemu, potřásajíce hlavami svými, a Petr na slovo, kteréž byl řekl jemu Ježíš: Že prvé než říkajíce: Hahá, kterýž rušíš chrám, a ve třech dnech kohout dvakrát zapzpívá, třikrát mne zapříš. A vyšed, vzděláváš, **30** Spomoz sobě samému, a sstup s plakal.

15 A hned ráno, uradivše se přední kněží s staršími a s zákonníky i se vším shromážděním, svázavše Ježíše, vedli jej a dali Pilátovi. **2** I otázal se

kříže. **31** Též i přední kněží posmívajíce se, jeden k druhému s zákonníky pravili: Jinýmt' pomáhal, sám sobě pomoci nemůže. **32** Kristus, ten král Izraelský, nechaž' nyní sstoupí s kříže, at' uzříme, a uvěříme.

A i ti, kteříž s ním ukřížování byli, útržku mu činili. pak Ježíš z mrtvých ráno v neděli, ukázal se nejprv 33 A když byla hodina šestá, stala se tma po vší Marii Magdaléně, z níž byl vyvrhl sedm džáblů. 10 zemi až do hodiny deváté. 34 A v hodinu devátou Ona pak šedší, zvěstovala těm, kteříž s ním bývali, zvolal Ježíš hlasem velikým, řka: Elói, Elói, Iama lkajícím a plačícím. 11 A oni slyšavše, že by živ byl, zabachtani? Což se vykládá: Bože můj, Bože můj, a vidín od ní, nevěřili. 12 Potom pak dvěma z nich pročs mne opustil? 35 A některíž z okolo stojících, jdoucím ukázal se v jiné způsobě, když šli přes pole. slyševše to, pravili: Hle, Eliáše volá. 36 A běžev 13 A ti šedše, pověděli jiným. Ani těm nevěřili. 14 jeden, naplnil hubu octem, a vloživ na trest, dával Potom sedícím spolu jedenácti ukázal se, a trestal jemu píti, řka: Ponechte, uzříme, přijde-li Eliáš, aby nedověru jejich a tvrdost srdce, že těm, kteříž jej viděli jej složil. 37 Ježíš pak zvolal hlasem velikým, pustil vzkříšeného, nevěřili. 15 A řekl jim: Jdouce po všem duši. 38 A opona v chrámě roztrhla se na dvě, od světě, kažte evangelium všemu stvoření. 16 Kdož vrchu až dolů. 39 Viděv pak centurio, kterýž tu naproti uvěří a pokří se, spasen bude; kdož pak neuvěří, stál, že tak volaje, vypustil duši, řekl: Jistě člověk budet' zatracen. 17 Znamení pak ti, kteříž uvěří, tato tento Syn Boží byl. 40 Byly pak tu i ženy, zdaleka se míti budou: Ve jménu mému džábly budou vymítiati, dívajíce, mezi nimiž byla Maria Magdaléna, a Maria jazyky novými mluviti, 18 Hady bráti, a jestliže by co Jakuba menšího, a Jozesova mátě, a Salome, 41 jedovatého pili, nikolit' jim neuškodí; na nemocné ruce Kteréž, když ještě byl v Galilei, chodily za ním a vzkládati budou, a dobré se míti budou. 19 Když pak posluhovaly jemu, i jiné mnohé, kteréž byly s ním jím odmluvil Pán, zhůru vzat jest do nebe, a sedí na vstoupily do Jeruzaléma. 42 A když již byl večeř, (že pravici Boží. 20 A oni vyšedše, kázali všudy, a Pán byl den připravování, to jest před sobotou,) 43 Přišed jim pomáhal, a slov jejich potvrzoval činěním divů.

Jozef z Arimatie, počestná osoba ūřadná, kterýž také očekával království Božího, směle všel ku Pilátovi, a prosil za tělo Ježíšovo. 44 Pilát pak podivil se, již-li by umřel. A povolav centuriona, otázal se ho, dávno-li je umřel. 45 A zvěděv od centuriona, dal tělo Jozefovi. 46 I kupiv plátna, a sňav ho, obvinul v plátno, a položil do hrobu, kterýž byl vytesán z skály, a přivalil kámen ke dverům hrobovým. 47 Ale Maria Magdaléna a Maria Jozesova dívaly se, kde by byl položen.

16 A když pominula sobota, Maria Magdaléna a Maria Jakubova a Salome nakoupily vonných věcí, aby přijdouce, pomazaly Ježíše. 2 Protož velmi ráno v první den po sobotě přišly k hrobu, an již slunce vzešlo. 3 I pravily vespolek: Kdo nám odvalí kámen ode dveří hrobových? 4 (A vzhledše, uzřely odvalený kámen.) Byl zajisté veliký velmi. 5 A všedše do hrobu, uzřely mládence, an sedí na pravici, oděného rouchem bílým. I ulekl se. 6 On pak řekl jim: Nebojte se. Ježíše hledáte Nazaretského, toho ukřížovaného. Vstalt' jest, není' ho tuto; aj, místo, kdež jej byli položili. 7 Ale jděte, povězte učedníkům jeho i Petrovi, žež' vás předejdě do Galilee. Tam jej uzříte, jakž pověděl vám. 8 A vyšedše rychle, utekly od hrobu; nebo přišel na ně strach a hrůza. A aniž komu co řekly, nebo se bály. 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Vstav

Lukáš

chrámě. Nebo on návěští jim dával, a zůstal němý.

23 I stalo se, když se vyplnili dnové konání úřadu

1 Poněvadž mnozí usilovali sepsati pořádně jeho, odšel do domu svého. **24** A po těch dnech vypravování těch věcí, kteréž u nás jisté jsou, **2** počala Alžběta manželka jeho, a tajila se za pět Jakž nám vydali ti, kteříž od počátku sami viděli, a měsíců, řkuci: **25** Že tak mi učinil Pán ve dnech, v služebníci toho Slova byli: **3** Vidělo se i mně, kterýž nichž vzezrel, aby odjal mé pohanění mezi lidmi. jsem toho všeho pravé povědomosti z gruntu bedlivě **26** V měsíci pak šestém poslán jest anděl Gabriel došel, tobě o tom pořádně vypsalí, výborný Teofile, **4** od Boha do města Galilejského, kterémuž jméno Abys zvěděl jistotu těch věcí, jimž jsi vyučován. **5** Nazarét, **27** Ku panně zasnoubené muži, kterémuž Byl za dnů Heródesa krále Judského kněz nějaký, jméno bylo Jozef, z domu Davidova, a jméno panny jménem Zachariáš, z třídy Abiášovy, a manželka Maria. **28** I všed k ní anděl, dí: Zdráva bud' milostí jeho ze dcer Aronových, a jméno její Alžběta. **6** Byli obdařená, Pán s tebou, požehnaná ty mezi ženami. pak oba spravedliví před oblíčejem Božím, chodice **29** Ona pak uzřevši ho, zarmoutila se nad řečí jeho, a ve všech přikázaných a spravedlnostech Páně bez myslila, jaké by to bylo pozdravení. **30** I řekl jí anděl: ouhony. **7** A neměli plodu, proto že Alžběta byla Neboj se, Maria, nebo jsi nalezla milost u Boha. **31** A neplodná, a oba se byli zstarali ve dnech svých. **8** počneš v životě, a porodíš syna, a nazůveš jméno I stalo se, když on úřad kněžský konal v pořádku jeho Ježíš. **32** Tent' bude veliký, a Syn Nejvyššího třídy své před Bohem, **9** Že vedlé obyčeje úřadu slouti bude, a dát' jemu Pán Bůh stolici Davida otce kněžského los naň přišel, aby položil zápal, vejda do jeho. **33** A kralovati bude v domě Jákovově na véky, chrámu Páně. **10** A všecko množství lidu bylo vně, a království jeho nebude konce. (aiōn g165) **34** I řekla modlíc se v hodinu zápalu. **11** Tedy ukázal se jemu Maria andělu: Kterak se to stane, poněvadž já muže anděl Páně, stojí na pravé straně oltáře zápalu. **12** Auzřev jej Zachariáš, zstrašil se, a bázeň připadla svatý sstoupí v tě, a moc Nejvyššího zastíní tobě; na nej. **13** I řekl jemu anděl: Neboj se, Zachariáši, nebot' jest uslyšána modlitba tvá, a Alžběta manželka a protož i to, což se z tebe svatého narodí, slouti bude Syn Boží. **36** A aj, Alžběta, přítelkyně tvá, i tvá porodí tobě syna, a nazůveš jméno jeho Jan. ona počala syna v starosti své, a tento jest jí šestý **14** Z čehož budeš mítí radost a veselé, a mnozí se měsíc, kteráž sloula neplodná. **37** Nebot' nebude z jeho narození budou radovati. **15** Bude zajisté nemožné u Boha žádné slovo. **38** I řekla Maria: Aj, veliký před oblíčejem Páně, a vína i nápoje opojného děvka Páně, staniž mi se podlé slova tvého. I odšel nebude pítí, a Duchem svatým bude naplněn hned od od ní anděl. **39** Tedy povstavši Maria v těch dnech, života matky své. **16** A mnohé z synů Izraelských odešla na hory s chvátáním do města Judova. **40** I obráti ku Pánu Bohu jejich. **17** Nebot' on předejdě vešla do domu Zachariášova, a pozdravila Alžběty. před oblíčejem jeho v duchu a v moci Eliášově, aby **41** I stalo se, jakž uslyšela Alžběta pozdravení Marie, obrátil srdce otců k synům, a nevěříci k opatrnosti zplésalo nemluvňátko v životě jejím, a naplněna jest spravedlivých, aby postavil Pánu lid hotový. **18** I řekl Duchem svatým Alžběta. **42** I zvolala hlasem velikým Zachariáš andělu: Po čemž to poznám? Nebo já a řekla: Požehnaná ty mezi ženami, a požehnaný starý jsem, a manželka má zstarala se ve dnech plod života tvého. **43** A odkud mi to, aby přišla matka svých. **19** I odpověděv anděl, řekl jemu: Ját' jsem Pána mého ke mně? **44** Nebo aj, jakž se stal hlas Gabriel, kterýž stojím před oblíčejem Božím, a poslán pozdravení tvého u uších mých, zplésalo radostně jsem, abych mluvil s tebou, a tyto věci veselé tobě nemluvňátko v životě mém. **45** A blahoslavená, kteráž zvěstoval. **20** A aj, budeš němý, a nebudeš moci uvěřila, nebot' dokonány budou ty věci, kteréž jsou mluvit až do dne, v kterémž se tyto věci stanou, povědny jí ode Pána. **46** Tedy řekla Maria: Velebí proto že jsi neuvěřil řečem mým, kteréž se naplní duše má Hospodina, **47** A veselí se duch můj v Bohu, časem svým. **21** Lid pak očekával Zachariáše, a divili spasiteli svém, **48** Že vzezrel na ponížení děvky se, že on tak prodléval v chrámě. **22** Vyšed pak, své; neb aj, od této chvíle blahoslavit mne budou nemohl mluvit k nim. I srozuměli, že vidění viděl v všickni národonové. **49** Nebot' mi učinil veliké věci ten,

kterýž mocný jest, a svaté jméno jeho, **50** A jehož posilovalo se v duchu, a bylo na poušti až do dne milosrdenství od pokolení až do pokolení bojícím se zjevení svého lidu Izraelskému.

51 Dokázal moci ramenem svým, rozptýlil pyšné myšlením srdce jejich. **52** Sházel mocné s stolic, a povyšil ponížených. **53** Lačné nakrmil dobrými věcmi, a bohaté pustil prázdné. **54** Přijal Izraele, služebníka svého, byv pamětliv na milosrdenství, **55** Jakož mluvil otcům našim, Abrahamovi a semení jeho na věky. (aiōn g165) **56** I zůstala Maria s ní asi za tři měsíce, a navrátila se do domu svého. **57** Alžbětě pak naplnil se čas, aby porodila, i porodila syna. **58** A uslyšeli sousedé a přítelé její, že Hospodin veliké učinil s ní milosrdenství své, i radovali se spolu s ní. **59** Stalo se pak v den osmý, přišli obřezovati dítěte, a nazývali jej jménem otce jeho Zachariášem. **60** Ale odpověděvší matka jeho, řekla: Nikoli, ale slouti bude Jan. **61** I řekli jí: Však žádného není v rodu tvém, kterýž by sloul jménem tím. **62** I dávali návěští otci jeho, jak by ho chtěl nazývat. **63** A on požádal deštičky, napsal, řka: Jan jest jméno jeho. I divili se všickni. **64** A hned otevřela se ústa jeho a jazyk jeho, i mluvil, velebě Boha. **65** Tedy přišla bázeň na všecky sousedy jejich, a po všech horách Judských rozhlásána jsou všecka ta slova. **66** A všickni, kteříž o tom slyšeli, skládali to v srdci svém, řkouc: I jaké dítě toto bude? A ruka Páně byla s ním. **67** Zachariáš pak otec jeho naplněn jest Duchem svatým, a prorokoval, řka: **68** Požehnaný Pán Bůh Izraelský, že navštívil a učinil vykoupení lidu svému. **69** A vyzdvihl nám roh spasení v domě Davida, služebníka svého, **70** Jakož mluvil skrze ústa proruk svých svatých, kteříž byli od věků, (aiōn g165) **71** O vysvobození z nepřítel našich, a z ruky všech, kteříž nás nenáviděli, **72** Aby učinil milosrdenství s otci našimi, a rozpomenul se na smlouvou svou svatou, **73** Na příslahu, kterouž přísáhl Abrahamovi, otci našemu, žeť nám to dá, **74** Abychom bez strachu, z ruky nepřítel svých jsouce vysvobozeni, sloužili jemu, **75** V svatosti a v spravedlnosti před oblíčejem jeho, po všecky dny života svého. **76** Ty pak, dítě, prorokem Nejvyššího slouti budeš, nebo předejděš před tváří Páně připravovati cesty jeho, **77** Aby dáno bylo umění spasitelné lidu jeho na odpuštění hříchů jejich, **78** Skrze střeva milosrdenství Boha našeho, v nichž navštívil nás, vyšed z výsosti, **79** Aby se ukázel sedícím v temnostech a v stínu smrti, k spravení noh našich na cestu pokoje. **80** Dítě pak rostlo, a

2 I stalo se v těch dnech, vyšlo poručení od císaře Augusta, aby byl popsán všecken svět. **2** (To popsání nejprvé stalo se, když vládarem Syrským byl Cyrenius.) **3** I šli všickni, aby zapsáni byli, jeden každý do svého města. **4** Vstoupil pak i Jozef od Galilei z města Nazarétu do Judstva, do města Davidova, kteréž slove Betlém, (proto že byl z domu a z čeledi Davidovy.) **5** Aby zapsán byl s Marií, zasnoubenou sobě manželkou těhotnou. **6** I stalo se, když tam byli, naplnili se dnové, aby porodila. **7** I porodila Syna svého prvoroveného, a plénkami ho obvinula, a položila jej v jeslech, proto že neměli místa v hospodě. **8** A pastýři byli v krajině té, ponocujíce, a stráž noční držíce nad svým stádem. **9** A aj, anděl Páně postavil se podlé nich, a sláva Páně osvítila je. I báli se bázní velikou. **10** Tedy řekl jim anděl: Nebojtež se; nebo aj, zvěstuj vám radost velikou, kteráž bude všemu lidu. **11** Nebo narodil se vám dnes spasitel, kterýž jest Kristus Pán, v městě Davidově. **12** A toto vám bude za znamení: Naleznete nemluvnátko plénkami obvinuté, ležící v jeslech. **13** A hned s andělem zjewilo se množství rytířstva nebeského, chválicích Boha a řkoucích: **14** Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle. **15** I stalo se, jakž odešli od nich andělé do nebe, že ti pastýři řekli vespolek: Podle až do Betléma, a vizme tu věc, kteráž se stala, o níž Pán oznámil nám. **16** I přišli, chvátajíce, a nalezli Marii a Jozefa, i to nemluvnátko ležící v jeslech. **17** A viděvše, rozhlášovali, což jim pověděno bylo o tom děťátku. **18** I divili se všickni, kteříž slyšeli o tom, což jim bylo mluveno od pastýřů. **19** Ale Maria zachovávala všecky věci tyto, skládajici je v srdci svém. **20** I navrátili se pastýři, velebice a chválce Boha ze všeho, což slyšeli a viděli, tak jakž bylo jim pověděno. **21** A když se naplnilo dní osm, aby obřezáno bylo to děťátko, i nazváno jest jméno jeho Ježíš, kterýž bylo nazváno od anděla, prvé než se v životě počalo. **22** A když se naplnili dnové očištěvání Marie podlé zákona Mojžíšova, přinesli jej do Jeruzaléma, aby ho postavili Pánu, **23** (Jakož psáno jest v zákoně Páně, že každý pacholík, otvírajec život, svatý Pánu slouti bude.) **24** A aby dali oběť, jakž pověděno jest v zákoně Páně, dvě hrdičky aneb dvě holoubátek. **25** A aj, byl člověk v Jeruzalémě,

jemuž jméno Simeon. A člověk ten byl spravedlivý a nábožný, očekávající potěšení Izraelského, a Duch svatý byl v něm. **26** A bylo jemu zjeveno od Ducha svatého, že neuzří smrti, až by prvé užřel Krista Páně. **27** Ten přišel, ponuknut byv od Ducha, do chrámu. **28** Tedy on vzal jej na lokty své, i chválil Boha a řekl: **29** Nyní propouští služebníka svého, Pane, podlé slova svého, v pokoji. **30** Nebo viděly oči mé spasení tvé, **31** Kteréž jsi připravil před oblíčejem všech lidí, **32** Světlo k zjevení národům, a slávu lidu tvého Izraelského. **33** Otec pak a matka jeho divili se těm věcem, kteréž praveny byly o něm. **34** I požehnal jim Simeon, a řekl Marii, matce jeho: Aj, položen jest tento ku pádu a ku povstání mnohým v Izraeli, a na znamení, kterémuž bude odpíráno, **35** (A tvou vlastní duši pronikne meč,) aby zjevena byla z mnohých srdcí myšlení. **36** Byla také Anna prorokyně, dcera Fanuelova z pokolení Asser. Ta se byla zstarala ve dnech mnohých, a živa byla s mužem sedm let od panenství svého. **37** A ta vdova byla, v letech okolo osmdesáti a čtyřech, kteráž nevycházela z chrámu, posty a modlitbami sloužecí Bohu dnem i nocí. **38** A ta v touž hodinu přišedší, chválila Pána, a mluvila o něm všechném, kteréž čekali vykoupení v Jeruzalémě. **39** Vykonavše pak všecko podlé zákona Páně, vrátili se do Galileje, do města svého Nazaréta. **40** Děťátko pak rostlo, a posilovalo se v duchu, plné moudrosti, a milost Boží byla v něm. **41** I chodívali rodičové jeho každého roku do Jeruzaléma na den slavný velikonoční. **42** A když byl ve dvacáti letech, a oni vstupovali do Jeruzaléma, podlé obyčeje toho dne svátečního, **43** A když vykonali ty dny, a již se navracovali, zůstalo dítě Ježíš v Jeruzalémě, a nevěděli Jozef a matka jeho. **44** Domnívajíce se pak o něm, že by byl v zástupu, ušli den cesty. I hledali ho mezi příbuznými a mezi známými. **45** A nenalezše jeho, navrátili se do Jeruzaléma, hledajíce ho. **46** I stalo se po třech dnech, že nalezli jej v chrámě, an sedí mezi doktory, poslouchaje jich, a otazuje se jich. **47** A děsili se všickni, kteříž jej slyšeli, nad rozumností a odpovědní jeho. **48** A užrevše ho, ulekli se. I řekla matka jeho k němu: Synu, proč jsi nám tak učinil? Aj, otec tvůj a já s bolestí hledali jsme tebe. **49** I řekl jím: Co, že jste mne hledali? Zdaliž jste nevěděli, že v těch věcech, kteréž jsou Otce mého, musím já být? **50** Ale oni nesrozuměli těm slovům, kteráž jim mluvil. **51** I šel s nimi, a přišel do Nazaréta, a byl poddán jím. Matka pak jeho zachovávala všecka slova ta v srdci svém. **52** A Ježíš prospíval moudrostí, a věkem, a milostí, u Boha i u lidí.

3 Léta pak patnáctého císařství Tiberia císaře, když Pontský Pilát spravoval Judstvo, a Heródes byl čtvrtákem v Galilei, Filip pak bratr jeho byl čtvrtákem Iturejské a Trachonitidské krajiny, a Lyzaniš čtvrtákem Abilinským, **2** Za nejvyššího kněze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Páně k Janovi synu Zachariášovu na poušti. **3** I chodil po vši okolní krajině Jordánské, káže křest pokání na odpuštění hříchů, **4** Jakož psáno jest v knize proroctí Izaiáše proroka, řkoucího: Hlas volajícího na poušti: Přípravujte cestu Páně, příme číňte stezky jeho. **5** Každé údolí bude vyplněno, a každá hora a pahrbek bude ponížen; i budou křivé věci spraveny, a ostré cesty budou hladké. **6** A uzřít' všeliké tělo spasení Boží. **7** Pravil pak zástupům vycházejícím, aby se křtili od něho: Plemeno ještěří, kdo vám ukázal, kterak byste utekli budoucího hněvu? **8** Protož neste ovoce hodné pokání, a neříkejte u sebe: Otce máme Abrahama. Nebot' pravím vám, že jest mocen Bůh z kamení tohoto vzbuditi syny Abrahamovi. **9** A již' jest i sekera k kořenu stromů přilčzena. Protož každý strom, kterýž nenese ovoce dobrého, vytáť a na oheň uvržen bývá. **10** I tázali se ho zástupové, řkouce: Což tedy činiti budeme? **11** A odpovídaje, pravil jím: Kdo má dvě sukně, dej nemajícímu, a kdo má pokrmy, tolíkéž učiň. **12** Přišli pak i celní křtíti se, i řekli jemu: Mistře, co budeme činiti? **13** A on řekl jím: Nic více nevybírejte mimo to, což jest ustaveno. **14** I tázali se ho také i žoldněři, řkouce: A my což činiti budeme? I řekl jím: Nad žádným se nepotřásejte, aniž podvodně číňte, a dosti mějte na svých žoldích. **15** A když pak lid očekával, a myslili všickni v srdcích svých o Janovi, nebyl-li by snad on Kristus, **16** Odpověděl Jan všechném, řka: Ját' zajisté křtím vás vodou, ale jdět' silnější nežli já, kterémuž nejsem hoden rozvázati řeménka u obuvi jeho. Tent' vás křtíti bude Duchem svatým a ohněm. **17** Jehožto věječka v ruce jeho, a vyčistit' humno své, a shromázdí pšenici do obilnice své, ale plevy pálití bude ohněm neuhasitelným. **18** A tak mnohé i jiné věci, napomínaje, zvěstoval lidu. **19**

Heródes pak čtvrták, když od něho byl trestán pro Psánot' jest: Že ne samým chlebem živ bude člověk, Herodiadu manželku Filipa bratra svého, i ze všech ale každým slovem Božím. 5 I vedl jej dábel na horu nešlechetností, kteréž činil Heródes, 20 Přidal i toto vysokou, a ukázal mu všecka království okršku země nadé všecko, že vsadil Jana do žaláře. 21 I stalo se, pojednou. 6 A řekl jemu dábel: Tobě' dám tuto všecku když se křtil všecken lid, a když se pokřtil i Ježíš, a moc i slávu; nebo mně dána jest, a komuž bych koli modlil se, že otevřelo se nebe. 22 A sstoupil Duch chtěl, dám ji. 7 Protož ty pokloníš-li se přede mnou, svatý v tělesné způsobě jako holubice na něj, a stal budet' všecko tvé. 8 I odpověděv Ježíš, řekl jemu: Jdi se hlas s nebe, říkoucí: Ty jsi ten Syn můj milý, v pryč ode mne, satanáši; nebo psáno jest: Pánu Bohu tobě' mi se zaříbilo. 23 Ježíš pak počínal býti jako ve svém budeš se klaněti, a jemu samému sloužiti. 9 třídcíti letech, jakž dominín byl, syn Jozefův, kterýž Tedy vedl jej do Jeruzaléma, a postavil ho na vrchu byl syn Heli, 24 Kterýž byl Matatův, kterýž byl Léví, chrámu, a řekl mu: Jsi-li Syn Boží, pust' se odtud kterýž byl Melchův, kterýž byl Jannův, kterýž byl dolů. 10 Nebo psáno jest: Že andělům svým přikáže Jozefův, 25 Kterýž byl Matatiášův, kterýž byl Amosův, o tobě, aby tě ostríhalci, 11 A že tě na ruce uchopí, kterýž byl Naum, kterýž byl Esli, kterýž byl Nagge, abys neurazil o kámen nohy své. 12 A odpovídaje, dí 26 Kterýž byl Mahatův, kterýž byl Matatiášův, kterýž mu Ježíš: Povídání' jest: Nebudeš pokoušeti Pána byl Semei, kterýž byl Jozefův, kterýž byl Judův, 27 Boha svého. 13 A dokonav všecka pokušení dábel, Kterýž byl Johannův, kterýž byl Resův, kterýž byl odšel od něho až do času. 14 I navrátil se Ježíš v Zorobábelův, kterýž byl Salatielův, kterýž byl Neriův, moci Ducha do Galilee, a vyšla pověst o něm po 28 Kterýž byl Melchiův, kterýž byl Addiův, kterýž byl vši té okolní krajině. 15 A on učil v školách jejich, Kozamův, kterýž byl Elmódamův, kterýž byl Erův, a slaven byl ode všech. 16 I přišel do Nazaréta, 29 Kterýž byl Józův, kterýž byl Eliezerův, kterýž byl kdež byl vychován, a všel podlé obyčeje svého v den Jórimův, kterýž byl Matatův, kterýž byl Léví, 30 sobotní do školy. I vstal, aby četl. 17 I dána jemu kniha Kterýž byl Simeonův, kterýž byl Judův, kterýž byl Izaiáše proroka. A otevřev knihu, nalezl místo, kdež Jozefův, kterýž byl Jónamův, kterýž byl Eliachimův, bylo napsáno: 18 Duch Páně nadě mnou, proto že 31 Kterýž byl Meleův, kterýž byl Ménamův, kterýž byl pomazal mne, kázati evangelium chudým poslal mne, Matatanův, kterýž byl Nátanův, kterýž byl Davidův, a uzdravovati skroušené srdecem, zvěstovati jatym 32 Kterýž byl Jesse, kterýž byl Obédův, kterýž byl propuštění a slepým vidění, a propustiti ssoužené Bózův, kterýž byl Salmonův, kterýž byl Názonův, 33 v svobodu, 19 A zvěstovati léto Páně vzácné. 20 A Kterýž byl Aminadabův, kterýž byl Aramův, kterýž zavřev knihu, a vrátil služebníku, posadil se. A všech byl Ezromův, kterýž byl Fáresův, kterýž byl Judův, v škole oči byly obráceny nař. 21 I počal mluvit k kterýž byl Jákobův, 34 Kterýž byl Izákův, kterýž byl nim: Že dnes naplnilo se písмо toto v uších vašich. Abrahamův, kterýž byl Táre, kterýž byl Náchorův, 35 22 A všickni jemu posvědčovali, a divili se libým Kterýž byl Sáruchův, kterýž byl Ragaův, kterýž byl slovům, pocházejícím z úst jeho, a pravili: Zdaliž tento Fálekův, kterýž byl Heberův, kterýž byl Sále, 36 Kterýž není syn Jozefův? 23 I dí k nim: Zajisté díte mi toto byl Kainanův, kterýž byl Arfaxadův, kterýž byl Semův, podobenství: Lékaři, uzdrav se sám. Které věci slyšeli kterýž byl Noé, kterýž byl Lámechův, 37 Kterýž byl jsme, žež činil v Kafarnaum, učí i zde v své vlasti. 24 Matuzalémův, kterýž byl Enochův, kterýž byl Járedův, I řekl jim: Amen pravím vám, žež' žádný prorok není kterýž byl Malalehelův, kterýž byl Kainanův. 38 Kterýž vzácen vlasti své. 25 Ale v pravdě pravím vám, žež byl Enosův, kterýž byl Setův, kterýž byl Adamův, mnoho vdov bylo za dnů Eliáše v lidu Izraelském, když zavřino bylo nebe za tři léta a za šest měsíců, a když byl hlad veliký po vši zemi, 26 Však Eliáš k žádné z nich není poslán, než toliko do Sarepty Sidonské k ženě vdově. 27 A mnoho malomocných bylo v lidu Izraelském za Elizea proroka, a však žádný z nich nemí očištěn, než Náman Syrský. 28 I naplněni byli všickni v škole hněvem, slyšice to. 29

4 Ježíš pak, pln byv Ducha svatého, vrátil se od

Jordánu, a puzen jest v Duche na poušť. 2 A za čtyřdacetí dní pokoušin byl od dábla, a nic nejedl v těch dnech. Ale když se skonali, potom zlačněl. 3 I řekl jemu dábel: Jestliže jsi Syn Boží, rci kamenu tomuto, at' jest chléb. 4 I odpověděl jemu Ježíš, řka:

A povstavše, vyvedli jej ven z města, a vedli ho až Odejdi ode mne, Pane, nebot' jsem člověk hříšný. na vrch hory, na níž město jejich bylo vzděláno, aby **9** Hrůza zajisté byla jej obklíčila, i všecky, kteříž s jej dolů sstrčili. **10** Ale on bera se prostředkem jich, ním byli, nad tím lovením ryb, kteréž byli popadli, ušel. **11** I sstoupil do Kafarnaum, města Galilejského, A též Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteříž byli a učil je ve dny sobotní. **12** I divili se velmi učení jeho, tovaryši Šimonovi. I dí Šimonovi Ježíš: Nebojž se. nebo mocná byla řeč jeho. **13** Byl pak v škole člověk, Již od tohoto času lidi budeš loviti. **14** A přivezše mající ducha dábelství nečistého. I zvolal hlasem k břehu lodí, a všecko opustivše, šli za ním. **15** I velikým, **16** Řka: Ach, což jest tobě do nás, Ježíši stalo se, když byl v jednom městě, a aj, muž plný Nazaretský? Přišel jsi zatratiti nás? Znám tě, kdo malomocenství. A uzřev Ježíše, padl na tvář, a prosil jsi, že ten Svatý Boží. **17** I přimluvil jemu Ježíš, řka: ho, řka: Pane, kdybys chtěl, můžeš mne očistiti. **18** Umknij a vyjdi od něho. A povraha jej dábel mezi ně, I vztáhl ruku, dotekl se ho, řka: Chci, bud' čist. A vyšel od něho, a nic mu neuškodil. **19** I přišel strach hněd odešlo od něho malomocenství. **20** I přikázal na všecky, a rozmlouvali vespolek, řkouce: Jaké jemu, aby žádnemu nepravil, ale jdi, ukaž se knězi, jest toto slovo, že v moci a síle přikazuje nečistým a obětuj za očištění své, jakož přikázal Mojžíš, na duchům, a vycházej? **21** I rozcházela se o něm svědectví jím. **22** Tedy rozhlašovala se více řeč o pověst po všelikém místě té okolní krajiny. **23** Vstav něm, a scházeli se zástupové mnozí, aby jej slyšeli, a pak ze školy, všel do domu Šimonova. Svegruše uzdravováni byli od něho v svých nemozech. **24** On pak Šimonova trápena byla těžkou zimnicí. I prosili pak odcházel na pouště, a modlil se. **25** I stalo se v ho za ni. **26** Tedy stojí nad ní, přimluvil zimnici, i jeden den, že on učil. A seděli také tu i farizeové a přestala jí. A ona hned vstavši, posluhovala jím. **27** Zákona učitelé, kteříž se byli sešli ze všech městeček Při západu pak slunce všickni, kteříž měli nemocné Galilejských a Judských i z Jeruzaléma, a moc Páně rozličnými neduhy, vodili je k němu, a on na jednoho přítomna byla k uzdravování jich. **28** A aj, muži nesli každého z nich ruce vzkládav, uzdravoval je. **29** Od na loži člověka, kterýž byl šlakem poražený, i hledali mnohých také dábelství vycházel, kříčící a říkající: vněti ho a položti před něj. **30** A nenalezše, kterou Ty jsi Kristus, Syn Boží. Ale přimluvaje, nedopouštěl by jej stranou vnesli pro zástopu, vstoupili na dům, jím mluviti; nebo věděli, že jest on Kristus. **31** A jakž a skrže podlahu spustili jej s ložem u prostřed před byl den, vyšed, bral se na pusté místo. I hledali ho Ježíše. **32** Kterýžto viděv víru jejich, řekl mu: Člověče, zástupové, a přišli až k němu, a zdržovali ho, aby odpuštěnit' jsou tobě hřichové tvoji. **33** Tedy počali neodcházel od nich. **34** On pak řekl jim: I jiným' přemyšlovati zákonníci a farizeové, řkouce: Kdo jest městům musím zvěstovati království Boží; nebo na to tento, kterýž mluví rouhání? Kdo může odpustiti hřichy, jediné sám Bůh? **35** Poznav pak Ježíš myšlení jejich, odpovídaje, řekl jim: Co přemyšlujete v srdečích svých? **36** Co jest snáze říci: Odpouštěj se tobě hřichové tvoji, čili říci: Vstaň a chod? **37** Ale abyste věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštěti hřichy, řekl šlakem poraženému: Tobě' pravím: Vstaň, a vezma lože své, jdi do domu svého. **38** A hned vstav před nimi, vzal, na čemž ležel, i odšel do domu svého, velebě Boha. **39** I užasli se všickni, a velebili Boha, a naplněni jsou bázní, řkouce: Viděli jsme dnes divné věci. **40** A potom vyšel a uzřel celného, jménem Lévi, sedícího na cle. I řekl jemu: Pod' za mnou. **41** A opustiv všecko, vstav, šel za ním. **42** I učinil jemu hody veliké Léví v domě svém, a byl zástup veliký publikánů i jiných, kteříž s ním stolili. **43** Tedy reptali zákonníci a farizeové, řkouce učedníkům

5 Stalo se pak, když se zástup na něj valil, aby slyšeli slovo Boží, že on stál podlé jezera Genezaretského. **6** I uzřel dvě lodí, any stojí u jezera, rybáři pak sstoupivše z nich, vypírali síti. **7** I vstoupil na jednu z těch lodí, kteráž byla Šimonova, prosil ho, aby od země odvezl malíčko. A posadiv se, učil z lodí zástupy. **8** A když přestal mluviti, dí k Šimonovi: Vez na hlubinu, a rozestřete síti své k lovení. **9** I odpověděv Šimon, řekl jemu: Mistře, přes celou noc pracovavše, nic jsme nepopadli, ale k slovu tvému rozestru síť. **10** A když to učinili, zahrnuli množství veliké ryb, tak že se trhala síť jejich. **11** I ponukli tovaryšů, kteříž byli na druhé lodí, aby přišli a pomohli jim. I přišli a naplnili obě lodí, tak že se pohřížovaly. **12** To uzřev Šimon Petr, padl k nohám Ježíšovým, řka:

jeho: Proč s publikány a hříšníky jíte a pijete? **31** I dal jméno Petr, a Ondřeje bratra jeho, Jakuba a Jana, odpověď Ježíš, řekl jim: Nepotřebují' zdraví lékaře, Filipa a Bartoloměje, **15** Matouše a Tomáše, Jakuba ale nemocní. **32** Nepřišel' jsem volati spravedlivých, Alfeova, a Šimona, kterýž slove Zelótes, **16** Judu ale hříšných ku pokání. **33** A oni řekli jemu: Proč Jakubova, a Jidáše Iškariotského, kterýž potom byl učedníci Janovi postí se často a modlí se, podobně i zrádce.) **17** I sstoupiv s nimi, stál na místě polním, farizejští, tvoji pak jedí a pijí? **34** On pak řekl jim: Zdali a zástup učedníků jeho, a množství veliké lidu ze můžete synům ženicha, dokudž s nimi jest ženich, všeho Judstva i z Jeruzaléma, i z Týru i z Sidonu, kázati se postiti? **35** Přijdout' pak dnové, když odjat kteříž při moři jsou, kteříž byli přišli, aby jej slyšeli, a bude od nich ženich, tehdážt' se budou postiti v těch uzdraveni byli od neduhů svých, **18** I kteříž trápeni byli dnech. **36** Pravil pak jim i podobenství. že žádný od duchů nečistých. A byli uzdravováni. **19** A všecken záplaty roucha nového nepříšívá k rouchu vetchému; zástup hledal se ho dotknouti; nebo moc z něho sic jinak to nové roztrhuje, a vetchému nepřipadá vycházela, a uzdravovala všecky. **20** A on pozdvih očí záplata z nového. **37** A žádný nevlévá vína nového svých na učedníky, pravil: Blahoslavení chudí, nebo do nádob starých; sic jinak víno nové rozpučí nádoby, vaše jest království Boží. **21** Blahoslavení, kteříž nyní a samo vyteče, a nádoby se pokazí. **38** Ale víno nové lačníte, nebo nasyceni budete. Blahoslavení, kteříž v nádoby nové má lito být, a obé bude zachováno. **39** A aniž kdo, když pije staré, hned chce nového, ale nyní pláchte, nebo smáti se budete. **22** Blahoslavení budete, když vás nenáviděti budou lidé, a když vás vyobcují, a haněti budou, a vyvrhou jméno vaše jako zlé, pro Syna člověka. **23** Radujte se v ten den, a veselte se, nebo aj, odplata vaše mnohá v nebesích. Takt' zajisté činívali prorokům otcové jejich. **24** Ale běda vám bohatým, nebo vy již máte potěšení své. **25** Běda vám, kteříž jste nasyceni, nebo lačněti budete. Běda vám, kteříž se nyní smějete, nebo kvílití a plakati budete. **26** Běda vám, když by dobré o vás mluvili všickni lidé; nebo tak činívali falešným prorokům otcové jejich. **27** Ale vámt' pravím, kteříž slyšíte: Milujte nepřáty své, dobré čiňte těm, kteříž vás nenávidí, **28** Dobročeťe těm, kteříž vás proklínají, a modlite se za ty, kteříž vám bezpráví činí. **29** A udeřili by tebe kdo v líce, nasad' mu i druhého, a tomu, kterýž tobě odjímá plášť, také i sukně nebraň. **30** Každému pak prosícímu tebe dej, a od toho, kterýž běre tvé věci, zase nežádej. **31** A jakž chcete, aby vám lidé činili, i vy jim též podobně čiňte. **32** Nebo jestliže milujete ty, kteříž vás milují, jakou míti budete milost? Nebo i hříšníci milují ty, od nichž milování bývají. **33** A budete-li dobré činiti těm, kteříž vám dobré činí, jakou máte milost? Však i hříšníci totéž činí. **34** A budete-li půjčovati těm, od kterýchž se nadějete zase vzítí, jakou máte milost? Však i hříšníci hříšníkům půjčují, aby tolíkéž zase vzali. **35** Nýbrž milujte nepřáty své, a dobré čiňte, a půjčujte, nic se odtud nenadějíce, a budet' odplata vaše mnohá, a budete synové Nejvyššího. Nebo on dobrativý jest i k nevděčným a zlým. **36** Protož budte milosrdní, jako i Otec váš

6 I stalo se v druhou sobotu, že šel Ježíš skrze obilí.

I trhali učedníci jeho klasy, a rukama vymírajíce, jedli. **2** Tehdy některí z farizeů řekli jim: Proč činíte, čehož nesluší činiti v sobotu? **3** I odpověď Ježíš, řekl jim: Což jste ani toho nečtli, co učinil David, když lačněl, on i ti, kteříž s ním byli? **4** Kterak všel do domu Božího, a chleby posvátné vzal a jedl, a dal i těm, kteříž s ním byli, jichž nenáleží jísti než toliko samým kněžím? **5** I řekl jim: že jest Syn člověka pánum také i dne sobotního. **6** Stalo se pak i v jinou sobotu, že všel do školy Ježíš a učil. A byl tu člověk, jehož práv ruka byla uschlá. **7** I šetřili ho zákonníci a farizeové, bude-li v sobotu uzdravovati, aby nalezli, z čeho by jej obžalovali. **8** Ale on znal přemyšlování jejich. I dí člověku, kterýž měl ruku uschlou: Vstaň, a stíj v prostředku. A on vstav, stál. **9** Tedy řekl jim Ježíš: Otíži se vás na jednu věc: Sluší-li v sobotu dobré činiti, čili zle, duši zachovati, čili zatratiti? **10** A pohleděv na ně na všecky vůkol, dí člověku tomu: Vztáhni tu ruku svou. A on učinil tak. I přivedena jest k zdraví ruka jeho jako druhá. **11** Oni pak naplněni jsou hněvivou nemoudrostí, a rozmlouvali mezi sebou, co by učiniti měli Ježíšovi. **12** I stalo se v těch dnech, vyšel na horu k modlení. I byl tam přes noc na modlitbě Boží. **13** A když byl den, povolal učedníků svých, a vyvolil z nich dvanaácte, kterýž i apoštoly nazval: **14** (Šimona, kterémuz také

milosrdný jest. **37** Nesudte, a nebudete souzeni. Ale rci slovem, a budet' uzdraven služebník můj. **8** Nepotupujte, a nebudete potupeni. Odpouštějte, a Nebo i já jsem člověk pod mocí postavený, maje budet' vám odpuštěno. **38** Dávejte, a budet' vám pod sebou žoldnéře, a dím tomuto: Jdi, a jde, a dáno. Míru dobrou, natlačenou, a natřesenou, a jinému: Přid', a přijde, a služebníku svému: Učíř toto, osutou dadít' v lňo vaše; touž zajisté měrou, kterouž a učiní. **9** Tedy uslyšav to Ježíš, podivil se jemu, a měříte, bude vám zase odměřeno. **39** Pověděl jim obráтив se, řekl zástupu, kterýž za ním šel: Pravím také i podobenství: Zdali může slepý slepého vésti? vám, že ani v Izraeli nenalezl jsem tak veliké víry. **10** Zdaž oba do jámy neupadnou? **40** Není' učedlník Vrátivše se pak domů ti, kteříž posláni byli, nalezli nad mistra svého, ale dokonalý bude každý, bude- služebníka, kterýž nemocen byl, zdravého. **11** I stalo li jako mistr jeho. **41** Což pak vidíš mrvu v oku se potom, šel do města, kteréž slove Naim, a šli s bratra svého, a břevna, kteréž jest v tvém vlastním ním učedlníci jeho mnozí a zástup veliký. **12** A když oku, neznamenás? **42** Aneb kterak můžeš říci bratrui se přiblížil k bráně města, aj, mrtvý byl nesen ven, svému: Bratře, nechat' vyňmu mrvu, kteráž jest v oku syn jediný matky své, a ta vdova byla, a zástup města tvém, sám v oku svém břevna nevida? Pokrytče, mnohý s ní. **13** Kteroužto uzřev Pán, milosrdenstvím vyvrz prvé břevno z oka svého, a tehdy prohlédneš, hnút jest k ní, a řekl jí: Neplačiž. **14** A přistoupiv, abys vyňal mrvu, kteráž jest v oku bratra tvého. **43** dotekl se már. (Ti pak, kteříž nesli, zastavili se.) I Nebot' není ten strom dobrý, kterýž nese ovoce zlé, řekl: Mládenče, tobě' pravím, vstaň. **15** I posadil se aniž jest strom zlý, kterýž nese ovoce dobré. **44** Každý ten mrtvý, a počal mluvit. I dal jej mateři jeho. **16** zajisté strom po svém vlastním ovoci bývá poznán; Tedy podjala všecky bázeň, i velebili Boha, řouce: nebo nezbírají s trní líků, ani s hloží zbírají hroznů. **45** Prorok veliký povstal mezi námi, a Bůh navštívil lid Dobrého člověka z dobrého pokladu srdce svého vynáší svůj. **17** I vyšla řeč ta o něm po všem Judstu i po vši dobré, a zlý člověk ze zlého pokladu srdce svého okolní krajině. **18** I zvěstovali Janovi učedlníci jeho vynáší zlé. Nebo z hojnosti srdce mluví ústa jeho. **46** o všech těchto věcech. A zavolav kterých dvou z Co pak mi říkáte: Pane, Pane, a nečiníte, což pravím? učedlníků svých Jan, **19** Poslal k Ježíšovi, řka: Ty-li **47** Každý kdož přichází ke mně, a slyší slovo mé, a jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného čekati máme? **20** zachovává je, ukáži vám, komu by podoben byl. **48** Přišedše pak k němu muži ti, řekli: Jan Křtitel poslal Podoben jest člověku stavějícímu dům, kterýž kopal nás k tobě řka: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného a vytusal hluboko, a založil grunty v skále. A když čekati máme? **21** A v touž hodinu mnohé uzdravil od se povodeř strhla, obořila se řeka na dům ten, ale neduhů, od nemocí a duchů zlých, a slepým mnohým nemohla ním pohnouti, nebo byl založen na skále. **49** zrak dal. **22** Odpověděv pak Ježíš, řekl jim: Jdouce, Ale kdož slyší a nečiní, podoben jest člověku, kterýž povězete Janovi, co jste viděli a slyšeli, že slepí vidí, staví dům svůj na zemi bez gruntu. Na kterýž obořila kulhaví chodí, malomocní očistění přijímají, hluší se řeka, a on hned padl, i byl pád domu toho veliký.

7 A když vykonal všecka slova svá při přítomnosti lidu, všel do Kafarnaum. **2** Setníka pak nějakého služebník nemocen jsa, k smrti se přiblížoval, kteréhož on sobě mnoho vážil. **3** I uslyšav o Ježíšovi, poslal k němu starší židovské, prose ho, aby přišel a uzdravil služebníka jeho. **4** A oni přišedše k Ježíšovi, prosili ho snažně, řouce: Hoden jest, abys mu to učinil. **5** Nebo miluje národ náš, a školu on nám vystavěl. **6** Tedy Ježíš šel s nimi. A když již nedaleko byl od domu, poslal k němu ten setník práty, řka jemu: Pane, nepřidávej sobě práce. (Nejsem zajisté hoden, abys vše pod střechu mou. **7** A protož jsem i sebe samého za nehodného položil, abych přišel k tobě.)

evangelium. **23** A blahoslavený jest, kdož by se na mně nezhoršil. **24** A když odešli poslové Janovi, počal praviti zástupům o Janovi: Co jste vyšli na poušť spatiřovati? Třtinu-li, kteráž se větrem klátí? **25** Aneb nač jste hleděti vyšli? Na člověka-li měkkým rouchem oděného? Aj, kteříž v rouše slavném a v rozkoší jsou, v domích královských jsou. **26** Aneb co jste vyšli viděti? Proroka-li? Jistě pravím vám, i více nežli proroka. **27** Tentot' jest, o kterémž jest psáno: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou. **28** Nebo pravím vám, většího proroka mezi syny ženskými nad Jana Křtiteli není žádného, ale kdož jest menší v království

Božím, větší' jest nežli on. **29** Tedy všecken lid slyše a dvanácte s ním. **2** I ženy některé, kteréž byl to i publikáni, velebili Boha, byvše pokřtěni křtem uzdravil od duchů zlých a od nemocí: Maria, kteráž Janovým. **30** Ale farizeové a zákonníci pohrdli radou slove Magdaléna, z níž bylo sedm dáblů vyšlo, **3 A** Boží sami proti sobě, nebyvše pokřtěni od něho. **31** I Johanna manželka Chuzova, úředníka Heródesova, řekl Pán: Komu tedy přirovnám lidi pokolení tohoto, a a Zuzanna, a jiné mnohé, kteréž posluhovały jemu z čemu podobni jsou? **32** Podobni jsou dětem, kteříž na statků svých. **4** Když se pak scházel zástup mnohý, rynku sedí, a jedni na druhé volaj, říkajice: Pískali a z měst hrnuli se k němu, mluvil v podobenství: **5** jsme vám, a neskákali jste; žalostně jsme naříkali Vyšel rozsevač, aby rozsíval símě své. A když on vám, a neplakali jste. **33** Nebo přišel Jan Křtitel, ani rozsíval, jedno padlo podlé cesty, i pošlapáno jest, chleba nejeda, ani nepije vína, a pravíte: Ďábelství a ptáci nebeští zzobali je. **6** A jiné padlo na skálu, má. **34** Přišel Syn člověka, jeda a pije, a pravíte: Aj, a vzešlé uvadlo, proto že nemělo vláhy. **7** Jiné pak člověk žráč a piján vína, přítel publikánů a hříšníků. padlo mezi trní, a spolu zrostlé trní udusilo je. **8** A jiné **35** Ale ospravedlněna jest moudrost ode všech synů padlo v zemi dobrou, a když vzešlo, učinilo užitek svých. **36** Prosil ho pak jeden z farizeů, aby jedl s stý. To pověděv, volal: Kdo má uši k slyšení, slyš. ním. Pročež všed do domu toho farizea, posadil se **9** I otázali se ho učedníci jeho, řouce: Jaké jest za stůl. **37** A aj, žena v městě, kteráž byla hříšnice, to podobenství? **10** A on řekl: Vám dáno jest znáti zvěděvši, že by seděl za stolem v domě farizea, tajemství království Božího, ale jiným v podobenství, přinesla nádobu alabastrovou masti. **38** A stojeци z aby hledíce, neviděli, a slyšíce, nerozuměli. **11** Jestit' zadu u noh jeho s pláčem, počala slzami smáčeti pak podobenství toto: Símě jest slovo Boží. **12 A** nohy jeho, a vlasy hlavy své vytírala, a líbala nohy kteréž padlo podlé cesty, jsou ti, kteříž slyší, a potom jeho, a mastí mazala. **39** Uzřev pak to farizeus, který přichází dábel, a vynímá slovo z srdce jejich, aby ho byl pozval, řekl sám v sobě tak: Byť tento byl nevěřice, spaseni nebyli. **13** Ale kteříž na skálu, ti prorok, věděl' by, která a jaká jest to žena, kteráž se když slyší, s radostí přijímají slovo, ale ti kořenů ho dotyká; nebo hříšnice jest. **40** I odpověděv Ježíš, nemají; ti na čas věří, a v čas pokušení odstupují. **14** dí jemu: Šimone, mám' něco pověděti. A on řekl: Kteréž pak mezi trní padlo, tit' jsou, kteříž slyší, ale po Mistře, pověz. **41** Dva dlužníky měl nějaký věřitel. pečování a zboží a rozkošech života jdouce, bývají Jeden dlužen byl pět set peněz, a druhý padesát. **42** udušeni, a nepřinášeji užitku. **15** Ale kteréž v zemi A když neměli, odkud by zaplatili, odpustil oběma. dobrou, ti jsou, kteříž v srdeci ctném a dobrém, slyšíce Povězíž tedy, který z nich více bude jej milovati? **43** I slovo, zachovávají, a užitek přinášeji v trpělivosti. **16** odpověděv Šimon, řekl: Mám za to, že ten, kterémž Žádný pak rozsvítě svíci, nepříkrývá jí nádobou, ani více odpustil. A on řekl jemu: Právě jsi rozsoudil. **44** A staví pod postel, ale na svícen staví, aby ti, kteříž obrátil se k ženě, řekl Šimonovi: Vídíš tuto ženu? vcházejí, světlo viděli. **17** Nebo nic není tajného, Všel jsem do domu tvého, vody nohám mým nedal což by nemělo být zjeveno, ani co ukrytého, což by jsi, ale tato slzami smáčela nohy mé, a vlasy hlavy nemělo poznáno být, a na světlo vyjíti. **18** Protož své vytírala. **45** Nepolíbil jsi mne, ale tato, jakž jsem vizte, jak slyšíte. Nebo kdož má, tomu bude dáno, všel, nepřestala líbat noh mých. **46** Olejem hlavy a kdo nemá, i to, což dominívá se míti, bude odjato mé nepomazal jsi, ale tato mastí mazala nohy mé. od něho. **19** Tedy přišli k němu matka a bratří jeho, **47** Protož pravím tobě: Odpuštěnit' jsou jí hříchové ale nemohli ho dojít pro zástup. **20** I pověděli mu, mnozí, nebot' milovala mnoho. Komut' se pak málo řouce: Matka tvá a bratří tvoji stojí vně, chtice tebe odpouštět, málo miluje. **48** I řekl jí: Odpuštěnit' jsou viděti. **21** A on odpověděv, řekl jim: Matka má a tobě hříchové. **49** Tedy počali, kteříž tu spolu seděli bratří moji jsou ti, kteříž slovo Boží slyší a plní je, za stolem, říci sami mezi sebou: Kdo jest tento, kteříž **22** Stalo se pak v jeden den, že on vstoupil na lodí i hříchy odpouští? **50** I řekl ženě: Víra tvá tebe k učedníci jeho. I řekl jim: Přeplavme se přes jezero. spasení přivedla. Jdiž u pokoji.

8 I stalo se potom, že on chodil po městech a po městečkách, káže a zvěstuje království Boží,

I pustili se. **23** A když se plavili, usnul. Tedy přišel vítr bouřlivý na jezero, a lodí se naplňovala, tak že v nebezpečenství byli. **24** I přistoupivše, zbudili ho,

řkouce: Mistře, Mistře, hyneme. A on procítiv, přimluvil statek, a od žádného nemohla uzdravena býti, 44 větru a zdutí vod. I spokojili se, a stalo se utíšení. Přistoupivší po zadu, dotkla se podolka roucha jeho, 25 I řekl jim: Kdež jest víra vaše? Kterížto bojice se, a hned přestala nemoc její. 45 I řekl Ježíš: Kdo podivili se, vespolek řkouce: I kdo jest tento, že i jest, ještě se mne dotekl? A když všickni zapírali, větrům přikazuje i vodám, a poslouchají ho? 26 I řekl Petr, a kteríž s ním byli: Mistře, zástupové tebe přeplavili se do krajiny Gadarenské, kteráž jest proti tisknou a tlačí, a pravíš: Kdo se mne dotekl? 46 I Galilei. 27 A když vystoupil na zemi, potkal jej muž řekl Ježíš: Dotekl se mne někdo, nebo poznal jsem nějaký z města, kterýž měl dábelství od mnoha časů, já, že moc ode mne vyšla. 47 A viduci ta žena, že a rouchem se neodíval, ani v domě nebýval, ale v by tajno nebylo, třesuci se, přistoupila a padla před hrobich. 28 Uzřev pak Ježíše a zkřikna, padl před ním, ním, a pro kterou příčinu dotkla se ho, pověděla jemu a hlasem velikým řekl: Co jest tobě do mne, Ježíši, přede vším lidem, a kterak jest hned uzdravena. 48 Synu Boha nejvyššího? Prosím tebe, netrap mne. 29 A on řekl jí: Dobré myslí bud', dcero, víra tvá tebe Nebo přikazoval tomu duchu nečistému, aby vyšel z uzdravila. Jdiž u pokoji. 49 A když on ještě mluvil, toho člověka. Po mnohé zajisté časy jím lomcoval, přišel jeden od knížete školy, řka jemu: Umřela dcera tak že býval ukován řetězy, a v poutech ostříhán, tvá, nezaměstknávej Mistra. 50 Ale Ježíš uslyšav ale on polámaje okovy, býval od dábelství puzen to, odpověděl jemu: Neboj se, věř tolíko, a zdrávat' na poušť'. 30 I otázal se ho Ježíš, řka: Jakt' říkají? bude. 51 A všed do domu, nedopustil s sebou vjítí A on řekl: Množství. Nebo bylo mnoho dáblů vešlo žádnému, než Petrovi a Jakubovi a Janovi, a otcí a do něho. 31 Tedy prosili ho, aby jím nepřikazoval mateř té děvečky. 52 Plakali jí pak všickni a kvílili. A odtud odjíti do propasti. (Abyssos g12) 32 Bylo pak tu on řekl: Neplačtež. Neumřelat', ale spí. 53 I posmívali veliké stádo veprů, kteríž se pásl na hoře. I prosili se jemu, vědouce, že umřela. 54 On pak vyhnav ven ho, aby jim dopustil do nich vjítí. I dopustil jim. 33 I všecky, a ujav ruku její, zvolal, řka: Děvečko, vstaň. vyšedše dáblové z toho člověka, vešli do veprů, i 55 I navrátil se duch její, a vstala hned. I kázal jí dátí hnalo se to stádo prudce s vrchu do jezera, a ztonulo. jistí. 56 I divili se náramně rodičové její. A on jim 34 A viděvše pastýři, co se stalo, utekli, a šedše, kázal, aby žádnému nepravili o tom, co se bylo stalo. vypravovali to v městě i po vsech. 35 I vyšli, aby viděli, co se stalo. I přišli k Ježíšovi, a nalezli člověka toho, z kteréhož dáblové vyšli, oděného a majícího rozum, an sedí u noh Ježíšových. I báli se. 36 A vypravovali jim také ti, kteříž byli viděli, kterak jest ten vyproštěn, kterýž dábelství měl. 37 I prosilo ho všecko množství té okolní krajiny Gadarenských, aby odšel od nich; nebo bázni velikou naplnění byli. A on vstoupiv na lodí, navrátil se. 38 Prosil ho pak muž ten, z kteréhož dáblové vyšli, aby s ním byl. Ale Ježíš propustil ho, řka: 39 Navrat' se do domu svého, a vypravuj, kterak veliké věci učinil tobě Bůh. I odšel, po všem městě vypravuje, jak veliké věci učinil jemu Ježíš. 40 Stalo se pak, když se navrátil Ježíš, že přijal jej zástup; nebo všickni očekávali ho. 41 A aj, přišel muž, kterémuz jméno bylo Jairus, a ten byl kníže školy. I padna k nohám Ježíšovým, prosil ho, aby všel do domu jeho. 42 Nebo měl dceru jedinou, asi ve dvanácti letech, a ta umírala. A když šel, tiskl jej zástupové. 43 Tedy žena, kteráž nemoc svou trpěla od let dvanácti, a byla na lékaře vynaložila všecken

9 I svolav dvanácte učedníků svých, dal jim sílu a moc nad všelikým dábelstvím, a aby neduhy uzdravovali. 2 I poslal je, aby kázali království Boží, a uzdravovali nemocné. 3 A řekl jim: Nic nebeřete na tu cestu, ani hůlky, ani mošny, ani chleba, ani peněz, ani po dvou sukních mívejte. 4 A do kteréhožkoli domu vešli byste, tu zůstaňte, a odtud vyjděte. 5 A kteříž by vás koli nepřijali, vydouce z města toho, také i ten prach z noh svých vyrazte na svědecťí proti nim. 6 I vyšedše, chodili po městečkách vůkol, zvěstujíce evangelium, a uzdravujíce všudy. 7 Uslyšel pak Heródes čtvrták o všech věcech, kteréž se daly od něho. I rozjímal to v myslí své, proto že bylo praveno od některých, že by Jan vstal z mrtvých, 8 A od jiných, že by se Eliáš zjevil, od některých pak, že by jeden z proroků starých vstal. 9 I řekl Heródes: Jana jsem já stál. Kdož pak jest tento, o kterémž já slyším takové věci? I žádostiv byl ho viděti. 10 Vrátivše se pak apoštolé, vypravovali jemu, cožkoli činili. A pojav je, odšel soukromí na místo pusté města řečeného Betsaida. 11 Zvěděvše pak zástupové, šli

za ním; i příjal je, a mluvil jim o království Božím, a ty, stalo se, když oni odešli od něho, řekl Petr Ježíšovi: kteříž uzdravení potřebovali, uzdravoval. 12 Den pak Mistře, dobréť jest nám zde být. Protož udělejme počal se nachylovati. I přistoupivše dvanácte, řekli tři stánky, tobě jeden, a Mojžíšovi jeden, a Eliášovi jemu: Propust' zástupy, at' rozejdouce se do městeček jeden, nevěda, co mluví. 34 A když on to mluvil, okolních a do vesnic, jdou a hledají pokrmů, nebo stal se oblak, i zastínil je. Báli se pak, když onino jsme tuto na místě pustém. 13 I řekl jim: Dejte vy vcházelí do oblaku. 35 I stal se hlas z oblaku řkoucí: jim jisti. A oni řekli: Nemámet' víc než pět chlebů Tentot' jest ten Syn můj milý, toho poslouchejte. 36 a dvě rybě, leč bychom my snad šli a nakoupili na A když se ten hlas stal, nalezen jest Ježíš sám. A tento všecken lid pokrmů? 14 Nebo bylo mužů okolo oni mlčeli, a nepravili žádnému v těch dnech ničeho pěti tisíců. I řekl učedlníkům svým. Rozkažte se jim z těch věcí, kteréž viděli. 37 Stalo se pak druhého posaditi v každém řadu po padesáti. 15 I učinili tak, a dne, když sstupovali s hory, potkal jej zástup mnohý, posadili se všickni. 16 A vzav těch pět chlebů a ty 38 A aj, muž z zástupu zvolal, řka: Mistře, prosím dvě rybě, vzhlédl v nebe, a dobročeřil jim, i lámal, tebe, vzhlédní na syna mého, neboť jediného toho a rozdával učedlníkům, aby kladli před zástup. 17 mám. 39 A aj, duch jej napadá, a on i hned kříčí, I jedli, a nasyceni jsou všickni. A sebráno jest, což a lomcuje jím slinícím se, a nesnadně odchází od jim bylo ostalo drobtů, dvanácte košů. 18 I stalo se, něho, sápaje jím. 40 I prosil jsem učedlníků tvých, když se on modlil obzvláště, že byli s ním učedlníci. aby jej vyvrhli, ale nemohli. 41 I odpověděv Ježíš, I otázal se jich, řka: Kým mne praví býti zástupové? řekl: Ó pokolení nevěrné a převrácené, dokudž budu 19 A oni odpověděvše, řekli: Janem Křtitellem, a jiní u vás, a snášetí budu vás? Přived' sem syna svého. Eliášem, jiní pak, že prorok jeden z starých vstal. 20 I 42 A v tom, když on přicházel, porazil jej dábel, a řekl jim: Vy pak kým mne býti pravíte? Odpověděv lomcoval jím. I přimluvil duchu nečistému Ježíš, a Petr, řekl: Krista toho Božího. 21 A on s pohružkou uzdravil toho mládence, a navrátil jej otci jeho. 43 I jim přikázal, aby toho žádnému nepravili, 22 Pravě: děsili se všickni nad velikomocností Božskou. A když Že Syn člověka musí mnoho trpěti, a potupen býti se všickni divili všem věcem, kteréž činil Ježíš, řekl od starších a od předních kněží i od zákomíků, a učedlníkům svým: 44 Složte vy v usích svých řeči tyto, zamordován býti, a třetího dne z mrtvých vstáti. 23 I nebot' Syn člověka bude vydán v ruce lidské. 45 Ale pravil všechném: Chce-li kdo přijít za mnou, zapři oni nesrozuměli slovu tomu, a bylo před nimi skryto, sám sebe, a beř svůj kříž na každý den, a následuj aby nevyrozuměli jemu. A nesměli se ho otázati o mne. 24 Nebo kdož bude chtít duši svou zachovati, tom slovu. 46 I vznikla mezi nimi hádka o to, kdo by z ztratit' ji; a kdož ztratí duši svou pro mne, tent' ji nich byl největší. 47 Ježíš pak viděv přemyšlování zachová, 25 Nebo co jest platno člověku, by všecken srdce jejich, vzav dítě, postavil je podlé sebe, 48 A svět získal, kdyby sám sebe ztratil, aneb sám sebe řekl jim: Kdožkoli přijal by dítě toto ve jménu mé, zmrhal? 26 Nebo kdož by se za mne styděl a za mne přijímá; a kdož by koli mne přijal, přijímá toho, mé řeči, za tohot' se Syn člověka styděti bude, když kterýž mne poslal. Nebo kdož' jest nejmenší mezi přijde v slávě své a Otcově i svatých andělů. 27 Ale všemi vámi, tent' bude veliký. 49 I odpověděv Jan, pravím' vám jistě: Jsou některí z stojících tuto, kteříž řekl: Mistře, viděli jsme jednoho, an ve jménu tvém neokusí smrti, až uzří království Boží. 28 I stalo se po dábly vymítá; i bránili jsme mu, proto že nechodí s těch řečech, jako po osmi dnech, že vzav s sebou námi. 50 I dí jemu Ježíš: Nebraňtež. Nebo kdož není Petra a Jakuba a Jana, vstoupil na horu, aby se proti nám, s námit' jest. 51 I stalo se, když se doplnili modlil. 29 A když se modlil, učiněna jest tvář jeho dnové vzetí jeho zhůru, že on se na tom ustavil, aby proměněná, a oděv jeho bílý a stkvoucí. 30 A aj, šel do Jeruzaléma. 52 I poslal posly před sebou. A dva muži mluvili s ním, a ti byli Mojžíš a Eliáš. 31 oni jdouce, vešli do městečka Samaritánského, aby Kteříž okázavše se v slávě, vypravovali o smrti jeho, jemu připravili. 53 Ale nepřijali ho, proto že obličeji kterouž měl podstoupiti v Jeruzalémě. 32 Petr pak a jeho byl obrácen k jití do Jeruzaléma. 54 A viděvše to ti, kteříž s ním byli, obtíženi byli snem, a procitivše, učedlníci jeho Jakub a Jan, řekli: Pane, chceš-li, at' viděli slávu jeho a ty dva muže, ani stojí s ním. 33 I díme, aby oheň sstoupil s nebe, a spálil je, jako i Eliáš

učinil? 55 Ale obrátil se, potrestal jich, řka: Nevíte, pohrdát' tím, kdož mne poslal. 17 Potom navrátilo čího jste vy duchu. 56 Syn zajisté člověka nepříšel se s radostí těch sedmdesáte, řouce: Pane, také i zatracovati duší lidských, ale aby spasil. I odešli do d'áblové se nám poddávají ve jménu tvém. 18 I řekl jiného městečka. 57 Stalo se pak, když šli, že řekl jim: Viděl jsem satana jako blesk padajícího s nebe. jemu na cestě jeden: Pane, půjdu za tebou, kam se 19 Aj, dávám' vám moc šlapati na hady a na štíry i na koli obrátiš. 58 I řekl jemu Ježíš: Lišky doupata mají, všelikou moc nepřítele, a nic vám neuškodí. 20 A však a ptáci nebeští hnizda, ale Syn člověka nemá, kde by z toho se neradujte, že se vám poddávají duchové, hlavu sklonil. 59 I řekl jinému: Pod' za mnou. Ale on ale raději se radujte, že jména vaše napsána jsou v řekl: Pane, dopust' mi prvé jít a pochovati otce mého. nebesích. 21 V tu hodinu rozveselil se v duchu Ježíš, 60 I dí jemu Ježíš: Nech at' mrtví pochovávají mrtvé a řekl: Chválím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi své, ale ty jda, zvěstuj království Boží. 61 I řekl opět tyto věci skryl před moudrými a opatrnlými, a zjevilo jiný: Půjdu za tebou, Pane, ale prvně dopust' mi, at' se je nemluvnátkům. Ovšem, Otče, nebo se tak líbilo rozžehnám s těmi, kteří jsou v domě mémem. 62 Řekl před tebou. 22 Všecky věci dány jsou mi od Otce jemu Ježíš: Žádný, kdož vztáhna ruku svou k pluhu, mého, a žádný neví, kdo by byl Syn, jediné Otec, a ohlídal by se nazpět, není způsobný k království kdo by byl Otec, jediné Syn, a komuž by chtěl Syn zjevit. 23 A obrátil se k učedníkům obzvláštně, řekl:

Blahoslavené oči, kteréž vidí, co vy vidíte. 24 Nebo pravím vám, že mnozí proroci i králové chtěli viděti, což vy vidíte, ale neviděli, a slyšeli, což vy slyšíte, ale neslyšeli. 25 A aj, jeden zákonník vstal, pokoušeje ho, a řka: Mistře, co čině, život věčný dědičně obdržím? (aiōnios g166) 26 A on řekl jemu: V zákoně co jest psáno? Kterak čteš? 27 A on odpověděv, řekl: Milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší síly své, i ze vší myslí své, a bližního svého jako sebe samého. 28 I řekl mu: Právě jsi odpověděl. To čiň, a živ budeš. 29 On pak chtěje se sám ospravedlnit, dí Ježíšovi: A kdo jest můj bližní? 30 I odpověděv Ježíš, řekl: Člověk jeden šel z Jeruzaléma do Jericho, i upadl mezi lotry. Kteří obloudivše jej a zranivše, odešli, odpolu živého nechavše. 31 I přihodilo se, že kněz jeden šel touž cestou, a uzřev jej, pominul. 32 Též i Levita přišed až k tomu místu, a uzřev jej, pominul. 33 Samaritán pak jeden, cestou se ubíraje, přišel až k němu, a uzřev jej, milosrdenstvím hnut jest. 34 A přistoupiv, uvázel rány jeho, naliv oleje a vína, a vloživ jej na hovado své, vedl do hospody, a péči o něj měl. 35 Druhého pak dne odjiti maje, vyňav dva peníze, dal hospodáři, a řekl jemu: Měj o něj péči, a cožkoli nad to vynaložíš, já když se vrátím, zaplatím tobě. 36 Kdo tedy z těch tří zdá se tobě blížním být tomu, kterýž upadl mezi lotry? 37 A on řekl: Ten, kterýž prokázal milosrdenství nad ním. I řekl jemu Ježíš: Jdi, i ty učiň též. 38 I stalo se, když šli, že on všel do jednoho městečka. Žena pak jedna, jménem Marta, přijala jej

do domu svého. **39** A ta měla sestru, jménem Marii, Jestliže já skrze Belzebuba vymítám dásby, synové kteráž seděci u noh Ježíšových, poslouchala slova vaší skrze koho vymítají? Protož oni soudcové vaší jeho. **40** Ale Marta pečlivá byla při mnohém službě. budou. **20** Pakli' prstem Božím vymítám dásby, jistět' Kteráž přistoupivší, řekla: Pane, nemáš-liž o to péče, přišlo k vám království Boží. **21** Když silný oděnec že sestra má nechala mne samé sloužiti? Protož rci ostříhá síně své, v pokoji jsou všecky věci, kteréž jí, at' mi pomůž. **41** A odpověděv, řekl jí Ježíš: Marta, má. **22** Pakli by silnější než on přijde, přemohl jej, Marta, pečlivá jsi, a rmoutíš se při mnohých věcech. všecka odění jeho odejme, v něž úfal, a loupeže **42** Ale jednohot' jest potřebí. Mariát' dobrou stránku jeho rozdělí. **23** Kdož není se mnou, proti mně vyvolila, kteráž nebude odjata od ní.

11 I stalo se, když se na jednom místě modlil, když přestal, řekl jemu jeden z učedníků jeho: Pane, nauč nás modlit se, jako i Jan učil učedníky své. **21** řekl jim: Když se modlíte, říkejte: Otče náš, kterýž jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé. Příd' království tvé. Bud' vůle tvá, jako v nebi tak i na zemi. **3** Chléb náš vezdejší dávej nám každého dne. **4** I odpust' nám hřichy naše, nebo i my odpouštíme všelikému vinníku svému. A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. **5** I řekl jim: Kdo z vás bude míti přítele, a půjde k němu o půlnoci, a dí jemu: Příteli, půjč mi tří chlebů. **6** Nebo přítel můj přišel s cesty ke mně, a nemám, co bych předložil před něj. **7** A on vnitř jsa, odpověděl by: Nečiň mi nevole; dvěře již zavřány, a dítky mé se mnou jsou v pokoji. Nemohut' vstáti a dáti tobě. **8** Pravím vám: Ač' nedá jemu, vstana, proto že jest přítel jeho, ale však pro nezbednost jeho vstana, dá jemu, kolikžkoli potřebuje. **9** I já' pravím vám: Proste, a budet' vám dáno; hledejte, a naleznete; tluce, a budet' vám otevříno. **10** Nebo každý, kdož prosí, běře; a kdož hledá, nalézá; a tomu, kdož tlucé, bude otevříno. **11** Kterého pak z vás otce prosil by syn za chléb, zdali kamene podá jemu? Aneb za rybu, zdali místo ryby dá jemu hada? **12** Aneb prosil-li by za vejce, zdali podá jemu štíra? **13** Poněvadž tedy vy, jsouce zlí, umíte dobré dary dávatí dětem svým, čím více Otec váš nebeský dá Ducha svatého těm, kteříž ho prosí? **14** I vymítl dábelství, a to bylo němě. Stalo se pak, když vyšlo dábelství, mluvil ten němý. I divili se zástupové. **15** Ale někteří z nich pravili: Skrze Belzebuba, kniže dábelské, vymítá dásby. **16** A jiní pokoušejíce, znamení od něho hledali s nebe. **17** Ale on znaje myšlení jejich, řekl jim: Každé království samo v sobě rozdělené pustne, i dům rozdvojený padá. **18** Jestližeť jest pak i satan proti sobě rozdělen, kterakž stane království jeho? Nebo pravíte, že já skrze Belzebuba vymítám dásby. **19** **24** Když nečistý duch vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinutí. A nenalezna, dí: Vrátim se do domu svého, odkudž jsem vyšel. **25** A přijda, nalezne vymetený a ozdobený. **26** Tehdy jde, a přijme k sobě jiných sedm duchů horších, než jest sám, a vejouce, přebývají tam. I jsou poslední věci člověka toho horší nežli první. **27** I stalo se, když on to mluvil, že pozdvihši hlasu jedna žena z zástupu, řekla jemu: Blahoslavený život, kterýž tebe nosil, a prsy, kterýchž jsi požival. **28** On pak řekl: Anobrž blahoslavení, kteříž slyší slovo Boží, a ostříhají jeho. **29** A když se zástupové scházeli k němu, počal praviti: Pokolení toto nešlechetné jest. Znamení vyhledává, ale znamení jemu nebude dáno, než znamení to Jonáše proroka. **30** Nebo jakož Jonáš učiněn byl znamením Ninivitským, tak' bude i Syn člověka pokolení tomuto. **31** Královna od poledne stane na soudu s muži pokolení tohoto, a odsoudí je. Nebo přijela od končin země, aby slyšela moudrost Salomounou, a aj, více než Salomoun tuto. **32** Muži Ninivští povstanou na soudu s pokolením tímto, a odsoudí je. Nebo činili pokání k kázaní Jonášovu, a aj, více nežli Jonáš tuto. **33** Žádný rozsvítě svíci, nepostaví jí do skryše, ani pod kbelec, ale na svícen, aby ti, kteříž vcházejí, světlo viděli. **34** Svíce těla jest oko. Když by tedy oko tvé sprostné bylo, i tělo tvé všecko bude světlé; a pakli' bude nešlechetné, i tělo tvé tmavé bude. **35** Viziž tedy, aby světlo, kteréž jest v tobě, nebylo tmou. **36** Pakli celé tělo tvé světlé bude, nemaje žádné částky tmavé, budet' všecko tak světlé, že tě jako svíce bleskem osvítí. **37** A když on mluvil, prosil ho jeden farizeus, aby obědal u něho. A všed, posadil se za stůl. **38** Farizeus pak viděv to, podivil se, že se neumyl před obědem. **39** I řekl Pán jemu: Nyní vy farizeové povrchu konvice a misy čistíte, ale to, což vnitř jest u vás, plno jest loupeže a nešlechetnosti. **40** Blázni, zdaliž ten, kterýž učinil,

což zevnitř jest, neučinil také i toho, což jest vnitř? Nýbrž i vlasové hlavy vaší všickni v počtu jsou. Protož
41 Ale však i z toho, což máte, dávejte almužnu, a nebojež se, mnohot' vy vrabečků převyšujete. **8**
aj, všecky věci vaše čisté budou. **42** Ale běda vám Pravím' pak vám: Každý kdož by koli vyznal mne před
farizeům, že desátky dáváte z máty a z routy a ze lidmi, i Syn člověka vyzná jej před anděly Božími.
všeliké bylinky, ale opouštíte soud a lásku Boží. Tyto **9** Kdož by mne pak zapřel před lidmi, zapřínt' bude
věci měli jste činiti, a oněch neopouštěti. **43** Běda před anděly Božími. **10** A každý kdož dí slovo proti
vám farizeům, nebo milujete první místa v školách a Synu člověka, bude mu odpuštěno, ale tomu, kdož by
pozdravování na trzích. **44** Běda vám, zákonníci a se Duchu svatému rouhal, nebudeť odpuštěno. **11**
farizeové pokrytci, nebo jste jako hrobové nepatrní, a Když pak vás voditi budou do škol a k vládařům a k
lidé chodíce po nich, nevědí. **45** I odpověděv jeden z mocným, nepečeujte, kterak aneb co byste odpovídali,
zákonníků, řekl jemu: Mistře, tyto věci mluvě, i nám aneb co byste mluvili. **12** Duch svatý zajisté naučí
také lehkost činíš. **46** A on řekl: I vám zákonníkům vás v tu hodinu, co byste měli mluvit. **13** I řekl jemu
běda, nebo obtěžujete lidi břemeny nesnesitelnými, jeden z zástupu: Mistře, rci bratru mému, at' rozdělí
a sami se těch břemen jedním prstem nedotýkáte. se mnou dědictví. **14** A on řekl jemu: Člověče, kdo
47 Běda vám, protože vzděláváte hroby prorocké, mne ustavil soudcím aneb děličem nad vámi? **15** I
kteréž otcové vaši zmordovali. **48** A tak osvědčujete řekl jím: Viztež a vystříhejte se od lakovství; nebot'
a potvrzujete skutků otců svých. Nebo oni zajisté ne v rozhojnění statku něčího život jeho záleží. **16**
zmordovali je, vy pak vzděláváte hroby jejich. **49** Pověděl pak jim podobenství, řka: Člověka jednoho
Protož i Moudrost Boží řekla: Pošli' k nim proroky a bohatého hojně úrody pole přineslo. **17** I přemyšloval
apoštoly, a z těch některé mordovati budou, a jiné sám v sobě, řka: Co učiním? Nebo nemám, kde bych
vyháněti, **50** Aby požádano bylo od tohoto pokolení shromáždil úrody své. **18** I řekl: Toto učiním: Zbořím
krve všech proroků, kteráž vylita jest od ustanovení stodoly své, a větších nastavím, a tu shromáždím
světa, **51** Od krve Abelovy až do krve Zachariášovy, všecky své úrody i zboží svá. **19** A dím duši své:
kterýž zahynul mezi oltářem a chrámem. Jistě, pravím Duše, măš mnoho statku složeného za mnohá léta,
vám, požádano jí bude od pokolení tohoto. **52** Běda odpočívej, jez, pí, měj dobrou vůli. **20** I řekl jemu
vám zákonníkům, nebo jste vzali klíč umění; sami jste Bůh: Ó blázne, této noci požádají duše tvé od tebe, a
nevešli, a těm, kteříž vcházeli, zbránili jste. **53** A když to, cožs připravil, čí bude? **21** Takt' jest, kdož sobě
jim to mluvil, počali zákonníci a farizeové přísně na poklady shromažďuje, a není v Bohu bohatý. **22** Řekl
něj dotírat, a k mnohým řečem příčiny jemu dávati. **23** A když to, cožs připravil, čí bude? **24** Patří vám: Nebudte
54 Úklady činíce jemu, a hledajíce popadnouti něco z pečliví o život svůj, co byste jedli, ani o tělo, čím
úst jeho, aby jej obžalovali.

12 A v tom, když se na tisíce lidu sešlo, tak že jedni druhé velmi tlačili, počal mluviti k učedlníkům svým: Nejpředněji se varujte od kvasu farizeů, kterýž jest pokrytství. **2** Nebot' nic není skrytého, což by nemělo být zjeveno; aniž jest co tajného, ješto by nemělo být zvěděno. **3** Protož to, co jste pravili ve tmách, bude na světle slyšáno, a co jste v uši šeptali v pokojích, hlásánot' bude na střechách. **4** Pravím pak vám přátelům svým: Nestrachujte se těch, kterýž tělo zabíejí, a potom nemají, co by více učinili. **5** Ale ukážit' vám, koho se máte báti: Bojte se toho, kterýž, když zabije, má moc uvrci do pekelného ohně. Jistě pravím vám, toho se bojte. (**Geenna g1067**) **6** Zdaliž nebývá pět vrabečků prodáváno za dva penížky? A jeden z nich není v zapomenutí před Bohem. **7**

Bůh: Ó blázne, této noci požádají duše tvé od tebe, a nevešli, a těm, kteříž vcházeli, zbránili jste. **53** A když to, cožs připravil, čí bude? **21** Takt' jest, kdož sobě jim to mluvil, počali zákonníci a farizeové přísně na poklady shromažďuje, a není v Bohu bohatý. **22** Řekl něj dotírat, a k mnohým řečem příčiny jemu dávati. **23** A když to, cožs připravil, čí bude? **24** Patří vám: Nebudte úklady činíce jemu, a hledajíce popadnouti něco z pečliví o život svůj, co byste jedli, ani o tělo, čím byste se odívali. **23** Život více jest nežli pokrm, i tělo nežli oděv. **24** Patříte na havrany, žet' nesejí, ani nežnou, a nemají špižírny, ani stodoly a však Bůh živí je. I cím v větší vážnosti jste vy než ptactvo? **25** A kdož pak z vás pečlivě myslé, můž přidati ku postavé své loket jeden? **26** Poněvadž tedy nemůžete s to býti, což nejmenšího jest, proč se o jiné věci staráte? **27** Patříte na kvítí, kterak rostou, nedělají, ani předou, pravím' pak vám, že ani Šalomoun ve vší slávě své nebyl tak odín, jako jedno z těchto. **28** A poněvadž trávu, kteráž dnes na poli jest, a zítra do peci uvržena bývá, Bůh tak odívá, čím více vás, ó malé víry? **29** I vy nehledejtež toho, co byste jedli, aneb co byste pilí, aniž o to roztržité myslí budte. **30** Nebo těch všech věcí národnové světa tohoto hledají, Otec pak váš ví, že těch věcí potřebujete. **31** Ale

raději hledejte království Božího, a tyto všecky věci své. **54** Pravil také i zástupům: Když vídáte oblak, an budou vám přidány. **32** Neboj se, ó maličké stádce, vzchází od západu, hned pravíte: Příval jde, a tak neboť se zalíbilo Otcí vašemu dáti vám království. **33** bývá. **55** A když od poledne vítr věje, říkáte: Bude Prodávejte statky své, a dávejte almužnu. Dělejte horko, a bývát. **56** Pokrytí, způsob země i nebe umíte sobě pytlíky, kteríž nevetšejí, poklad, kterýž nehyne v souditi, a kterakž pak tohoto času nesoudíte? **57** Ano nebesích, kdež zloděj dojít nemůž, aniž mol kazí. **34** proč i sami od sebe nesoudíte, což spravedlivého? Nebo kdež jest poklad váš, tut' bude i srdce vaše. **58** Když pak jdeš s protivníkem svým k vrchnosti, **35** Budtež bedra vaše přepásaná, a svíce hořící. **36** na cestě přičiní se o to, abys byl zproštěn od něho, A vy podobní lidem očekávajícím Pána svého, až aby snad netáhl tebe k soudci, a soudce dal by tebe by se vrátil z svadby, aby hned, jakž by přišel a biřici, a biřic vsadil by tě do žaláře. **59** Pravím tobě: potloukl, otevřeli jemu. **37** Blaze služebníkům těm, Nevyjdeš odtud, dokudž bys i toho posledního haléře kteréž příjda Pán, nalezl by, a oni bdí. Amen pravím nenavrátil.

vám, že přepáše se, a vsadí je za stůl, a chodě, bude jim sloužiti. **38** A přišel-lit' by v druhé bdění, a paklít' by v třetím bdění přišel, a tak je nalezl, blahoslavení jsou ti služebníci, **39** Toto pak vězte, že byt' věděl hospodář, v kterou by hodinu měl zloděj přijíti, bděl by zajisté, a nedal by podkopati domu svého. **40** Protož i vy budte hotovi, nebo v kterou hodinu nenadějete se, Syn člověka přijde. **41** I řekl jemu Petr: Pane, nám-li pravíš toto podobenství, čili všechném? **42** I dí Pán: Kdo jest věrný šafář a opatrný, jehož by ustanovil pán nad čeledí svou, aby jim v čas dával vyměřený pokrm? **43** Blahoslavený služebník ten, kteréhož, když by přišel pán jeho, nalezne, an tak činí. **44** V pravdě pravím vám, že nade vším statkem svým ustanoví jej. **45** Pakli by řekl služebník ten v srdci svém: Prodlévá přijíti pán můj, i počal by bítí služebníky a děvky, a jísti a pití i opijeti se: **46** Přijdet' pán služebníka toho v den, v kterýž se nenaděje, a v hodinu, kteréž neví. I oddělí' jej, a díl jeho položí s nevěrnými. **47** Služebník pak ten, kterýž by znal vůli pána svého, a nebyl hotov, a nečinil podlé vůle jeho, bit bude velmi. **48** Ale kterýž neznal, a činil hodné věci trestání, bit bude méně. Každémú pak, komuž jest mnoho dáno, mnoho bude od něho požádáno; a komut' mnoho poručili, vícet' požádají od něho. **49** Oheň přišel jsem pustiti na zemi, a co chci, jestliže již hoří? **50** Ale křtem mám křtěn byti, a kterak jsem ssouzen, dokudž se nevykoná! **51** Což se domníváte, že bych přišel pokoj uvésti na zemi? Nikoli, pravím vám, ale rozdělení. **52** Nebo již od této chvíle bude jich pět v jednom domě rozděleno, tři proti dvěma, a dva proti třem. **53** Bude rozdělen otic proti synu, a syn proti otci, matě proti dceři, a dcera proti mateři, svegruše proti nevěstě své, a nevěsta proti svegruší

13 Byli pak tu přítomní času toho někteří, vypravujíce jemu o Galilejských, kterýchž krev Pilát smísil s obětmi jejich. **2** I odpověděv Ježíš, řekl jím: Co mníte, že ti Galilejští byli větší hříšníci neži všickni Galilejští, že takové věci trpěli? **3** Nikoli, pravím vám. Nýbrž nebudeste-li pokání činiti, všickni též zahynete. **4** Aneb oněch osmnácté, na kteréž upadla věže v Siloe, a zbila je, zdali se domníváte, že by oni vinni byli nad všecky lidi, přebývající v Jeruzalémě? **5** Nikoli, pravím vám. Nýbrž nebudeste-li pokání činiti, všickni též zahynete. **6** Pověděl pak toto podobenství: Člověk jeden měl strom fíkový štipený na vinici své. I přišel, hledaje ovoce na něm, ale nenalezl. **7** I řekl vinaři: Aj, po tři léta přicházím, hledaje ovoce na tom fíku, ale nenalézám. Vytni jej. Proč i tu zemi darmo kazí? **8** On pak odpověděv, řekl jemu: Pane, ponechejž ho i tohoto léta, ažť jej okopám a ohnojím, **9** Zdali by nesl ovoce. Paklít' neponese, potom vytneš jej. **10** Učil pak v jedné škole v sobotu. **11** A aj, byla tu žena, kteráž měla ducha nemoci osmnáct let, a byla sklíčena, a nijakž se nemohla zpřimiti. **12** A uzřev ji Ježíš, zavolal jí k sobě, a řekl jí: Ženo, zproštěna jsi od nemoci své. **13** I vložil na ni ruce, a i hned zdvihla se, a velebila Boha. **14** Tedy kniže školní odpověděv, hněvaje se proto, že v den sobotní uzdravoval Ježíš, řekl zástupu: Šest dní jest, v nichž náleží dělati; protož v těch přicházejice, budte uzdravováni, a ne v den sobotní. **15** I odpověděv jemu Pán, řekl: Pokrytí, zdali jeden každý z vás v sobotu neodvazuje vola svého neb osla od jeslí, a nevodí napájeti? **16** Tato pak dcera Abrahamova, kterouž byl svázel satan, aj, již osmnácte let, což neměla býti rozvázána z svazku tohoto v den sobotní? **17** A když on to pověděl, zastyděli se všickni protivníci jeho, ale

všecken lid radoval se ze všech těch slavných skutků, odpověděv jim, řekl: Čí z vás osel aneb vůl upadl by kteříž se dáli od něho. 18 I řekl: Čemu podobno jest do studnice, a ne i hned by ho vytáhl v den sobotní? království Boží, a k čemu je přirovnám? 19 Podobno 6 I nemohli jemu na to odpovědít. 7 Pověděl také jest zrnu horčičnému, kteréž vzav člověk, uvrhl do i pozvaným podobenství, (spatřiv to, kterak přední zahrady své. I rostlo, a učiněno jest v strom veliký, a místa vyvolovali.) řka jim: 8 Kdybys byl od někoho ptactvo nebeské hnizda sobě dělali na ratolestech pozván na svadbu, nesedej na předním místě, atby jeho. 20 A opět řekl: K čemu připodobném království snad vzácnější než ty nebyl pozván od něho. 9 A Boží? 21 Podobno jest kvasu, kteréž vzavší žena, přijde ten, kteréž tebe i onoho pozval, řekl by tobě: zadělala ve třech měřících mouky, až zkysalo všecko. Dej tomuto místo. A tehdy počal bys s hanbou na 22 I chodil po městech a městečkách, uče, bera se do posledním místě seděti. 10 Ale když bys byl pozván, Jeruzaléma. 23 I řekl jemu jeden: Pane, co nemozí jda, posad' se na posledním místě. A kdyby přišel ten, jsou ti, kteří spaseni býti mají? On pak řekl jim: 24 kteréž tebe pozval, řekl by tobě: Přiteli, posedni výše, Snažujte se vcházení těsnou branou; nebot' (pravím tedy budeš mítí chválu před spolustolícími. 11 Nebo vám,) mnozí usilovati budou vjíti, ale nebudou moci. každý, kdož se povyšuje, bude ponížen; a kdož se 25 Když vstane hospodář, a zavře dvěře, a počnete ponížuje, bude povýšen. 12 Pravil také i tomu, kteréž vně státi a tlouci na dvěře, řkouce: Pane, Pane, ho byl pozval: Když činiš oběd neb večeři, nezov otevři nám, a on odpovídaje, díť vám: Neznám vás, přátel svých, ani bratří svých, ani příbuzných svých, odkud jste: 26 Tedy počnete říci: Jídali jsme a pijeli ani sousedů bohatých, atby snad i oni zase nezvali před tebou, a na ulicech našich jsi učíval. 27 I dí: tebe, a měl bys odplatu. 13 Ale když činiš hody, Pravím vám, neznám vás, odkud jste. Odejdětež ode povolej chudých, chromých, kulhavých, slepých, 14 A mne všickni činitelé nepravosti. 28 Tamt' bude pláč blahoslavený budeš. Nebot' nemají, odkud by odplatili a škrípení zubů, když uzříte Abrahama, a Izáka, a tobě, ale budeť odplaceno při vzkříšení spravedlivých. Jákoba, a všecky proroky v království Božím, sami 15 I uslyšav to jeden z spolupředsedících, řekl jemu: pak sebe vyhnáne ven. 29 I přijdout' od východu, a od Blahoslavený, kdož jí chléb v království Božím. 16 On západu, a od půlnoci, i od poledne, a budou stoliti v pak řekl jemu: Člověk nějaký učinil večeři velikou, království Božím. 30 A aj, jsout' poslední, kteříž budou a pozval mnohých. 17 I poslal služebníka svého první, a jsou první, kteříž budou poslední. 31 A v ten v hodinu večeře, aby řekl pozvaným: Podte, nebo den přistoupili někteří z farizeů, řkouce jemu: Vyjdi, a již připraveno jest všecko. 18 I počali se všickni odejdi odsud, nebo Heródes chce té zamordovati. 32 jednomyslně vymlouvali. První řekl jemu: Ves jsem I řekl jim: Jdouce, povězte lišce té: Aj, vymítám dábly, kupil, i musím vyjít a shlédnouti ji; prosím tebe, a uzdravují dnes a zítra, a třetího dne dokonám. vymluv mne. 19 A druhý řekl: Patero spřežení volů 33 Ale však musím dnes a zítra i po její choditi; kupil jsem, a jdu, abych jich zkusil; prosím tebe, nebot' nelze proroku zahynouti kromě Jeruzaléma. 34 vymluv mne. 20 A jiný dí: Ženu jsem pojal, a protož Jeruzaléme, Jeruzaléme, ještě morduješ proroky, a nemohu přijít. 21 I navrátil se ten služebník, zvěstoval kamenuješ ty, kteříž k tobě bývají posláni, kolikrát ty věci pánu svému. Tedy rozhněvav se hospodář, jsem chtěl shromážditi dítky tvé, jako slepice kurátká řekl služebníku svému: Vyjdi rychle na rynky a na svá pod křídla? Ale nechtěli jsste. 35 Aj, zanechán ulice města, a chudé, i chromé, i kulhavé, a slepé bude vám dům váš pustý. Ale jistě pravím vám, že uved' sem. 22 I řekl služebník: Pane, stalo se, jakž nikoli mne neužírite, ažť přijde, když díte: Požehnaný, jsi rozkázal, a ještě' místo jest. 23 Tedy řekl pán kteříž se běre ve jménu Páně.

14 I stalo se, když všel Ježíš do domu nějakého

knížete farizejského v sobotu, aby jedl chléb, že oni šetřili ho. 2 A aj, člověk nějaký vodnotelný byl před ním. 3 I odpověděv Ježíš, dí zákoníkům a farizeům, řka: Sluší-li v sobotu uzdravovati? 4 Oni pak mlčeli. Tedy on dosáh jeho, uzdravil a propustil. 5 A

služebníku: Vyjdi na cesty a mezi ploty, a přinut' vjít, at' se naplní dům můj. 24 Nebo pravím' vám, že žádný z mužů těch, kteříž pozvání byli, neokusí večeře mé. 25 Šli pak mnozí zástupové s ním. A obrátil se, řekl jim: 26 Jde-li kdo ke mně, a nemá-li v nenávisti otce svého, i mateře, i ženy, i dětí, i bratří, i sestr, ano i té duše své, nemůž býti mým učedlníkem. 27 A kdožkoli

nenese kříže svého, a jde za mnou, nemůž bytí mým nasytiti břicho své mlátem, kteréž svině jedly, ale učedníkem. **28** Nebo kdo z vás jest, chtěje stavěti žádný nedával jemu. **17** Příšed pak sám k sobě, řekl: věži, aby prvé sedna, nepočeti nákladu, má-li to, nač Jak mnozí nájemníci u otce mého hojnost mají chleba, by ji dokonal? **29** Aby snad, když by základ položil, a a já hladem mru! **18** Vstana, půjdú k otci svému, a dokonati nemohl, všickni, kteríž by to viděli, nepočali dím jemu: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou, se posmívat jemu, **30** Řouce: Tento člověk počal **19** Aniž jsem hoden více slouti synem tvým. Učini mne stavěti, a nemohl dokonati. **31** Aneb který král, bera jako jednoho z nájemníků svých. **20** I vstav, šel k otci se k boji proti jinému králi, zdaliž prvé nesedne, aby svému. A když ještě opodál byl, uzrel jej otec jeho, a se poradil, mohl-li by s desíti tišicí potkat se s tím, milosrdenstvím byv hnut, přiběh, padl na šíji jeho, a kterýž s dvacíti tišicí táhne proti němu? **32** Sic jinak, políbil ho. **21** I řekl jemu syn: Otče, zhřešil jsem proti když by onen ještě podál od něho byl, poše posly k nebi a před tebou, aniž jsem hoden více slouti synem němu, žádaje za to, což jest ku pokoji. **33** Tak zajistě tvým. **22** I řekl otec služebníkům svým: Přineste to každý z vás, kdož se neodrekne všech věcí, kterýmiž roucho první, a oblecte jej, a dejte prsten na ruku vládne, nemůž bytí mým učedníkem. **34** Dobráť jest jeho a obuv na nohy. **23** A přivedouce to tele tučné, sůl. Pakli sůl bude zmařena, čím bude napravena? **35** zabíte, a hodujice, budme veseli. **24** Nebo tento syn Ani do země, ani do hnoje se nehodí; ven ji vymítají. můj byl umřel, a zase ožil; byl zahynul, a nalezen jest. Kdo má uši k slyšení, slyš.

15 Přibližovali se pak k němu všickni publikáni

a hříšníci, aby ho slyšeli. **2** I reptali farizeové a zákonníci, řouce: Tento hříšníky přijímá, a jí s nimi. **3** I pověděl jim podobenství toto, řka: **4** Kdyby někdo z vás měl sto ovec, a ztratil by jednu z nich, zdaliž by nenechal devadesáti devítí na poušti, a nešel k té, kteráž zahynula, až by i nalezl ji? **5** A nalezna, vložil by na ramena svá s radostí. **6** A příjda domů, svolal by přátely a sousedy, řka jim: Spolu radujte se se mnou, nebo jsem nalezl ovci svou, kteráž byla zahynula. **7** Pravímt vám, že tak jest radost v nebi nad jedním hříšníkem pokání činícím větší, než nad devadesáti devítí spravedlivými, kteříž nepotřebují pokání. **8** Aneb žena některá mající grošů deset, ztratila-li by jeden groš, zdaliž nezažže svíce,

a nemete domu, a nehledá pilně, dokudž nenalezne?

9 A když nalezne, svolá přítelkyně a sousedy, řuci: Spolu radujte se se mnou, nebo jsem nalezla groš, kterýž jsem byla ztratila. **10** Takt', pravímt vám, že jest radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem pokání činícím. **11** Řekl také: Člověk jeden měl dva syny. **12** Z nichž mladší řekl otci: Otče, dej mi díl statku, kterýž mně náleží. I rozdělil jim statek. **13** A po nemohných dnech, shromáždív všecko mladší ten

A jda, když se přibližoval k domu, uslyšel zpívání a hluk veselících se. **26** I povolav jednoho z služebníků, otázel se, co by to bylo. **27** A on řekl jemu: Bratr tvůj přišel, i zabil otec tvůj tučné tele, že ho zdravého přijal. **28** I rozhněval se, a nechtěl vjít. Otec pak jeho vyšed, prosil ho. **29** A on odpověděv, řekl otci: Aj, tolík let sloužím tobě, a nikdy jsem příkazán tvého neprestoupil, a však nikdy jsi mi nedal kozelce, abych s přátely svými vesel pobyl. **30** Ale když syn tvůj tento, kterýž prožral statek tvůj s nevěstkami, přišel, zabilis jemu to tele tučné. **31** A on řekl jemu: Synu, ty vždycky se mnou jsi, a všecky věci mé jsou tvé. **32** Ale veseliti a radovati se náleželo. Nebo bratr tvůj tento byl umřel, a zase ožil; zahynul byl, a nalezen jest.

16 Pravil pak i učedníkům svým: Člověk jeden

byl bohatý, kterýž měl šafáře; a ten obžalován jest před ním, jako by mrhal statek jeho. **2** I povolav ho, řekl jemu: Což to slyším o tobě? Vydej počet z vládařství svého, nebo již nebudeš moci déle pokání činícím. **3** I díl vládař sám v sobě: Co učiním? Ted' syn, odšel do daleké krajiny, a tam rozmrhal statek zavolav jednoho každého dlužníka pána svého, řekl svůj, byv prostopašně živ. **14** A když všecko utratil, prvnímu: Jaks mnoho dlužen pánu mému? **6** A on stal se hlad veliký v krajině té, a on počal nouzi trpěti. řekl: Sto tun oleje. I řekl mu: Vezmi rejstra svá, a **15** I všed, přídržel se jednoho měšťenina krajiny té; a sedna rychle, napiš padesát. **7** Potom druhému řekl: on jej poslal na pole své, aby pásl vepře. **16** I žádal

Ty pak jaks mnoho dlužen? Kterýž řekl: Sto korců pšenice. I dí mu: Vezmi rejstra svá, a napiš osmdesát. **8** I pochválil ten pán vládaře toho nepravého, že opatrně učinil. Nebo synové tohoto světa opatrnějsí jsou, než synové světla v svých vécech. (aiōn g165) **9** I jáť pravím vám: Čířte sobě práty z mamony nepravosti, aby, když boste zhyňuli, přijali vás do oněch věčných stanů. (aiōnios g166) **10** Kdo jest věrný v mále, i ve mnoze věrný jest. A kdož v mále jest nepravý, i ve mnoze nepravý jest. **11** Poněvadž tedy v mamoně nepravé věrni jste nebyli, spravedlivé kdo vám svěří? **12** A když jste v cizím věrni nebyli, což vašeho jest, kdo vám dá? **13** Žádný čeledín nemůž dvěma pánum sloužiti. Nebž zajisté jednoho nenaviděti bude, a druhého milovati, aneb jednoho přidržeti se bude, a druhým pohrdne. Nemůžte Bohu sloužiti a mamoně. **14** Slyšeli pak toto všecko i farizeové, kteříž byli lakoví, a posmívali se jemu. **15** I dí jim: Vy jste, ještě se sami spravedliví činite před lidmi, ale Bůh zná srdce vaše; nebo což jest u lidí vysokého, ohavnost jest před Bohem. **16** Zákon a proroci až do Jana, a od té chvíle království Boží zvěstuje se, a každý se do něho násilně tiskne. **17** Snážet' jest zajisté nebi i zemi pominouti, nežli v zákoně jednomu tytlíku zahynouti. **18** Každý, kdož propustí manželku svou, a jinou pojímá, cizoloží; a kdož propuštěnou od muže pojímá, cizoloží. **19** Byl pak člověk jeden bohatý, a obláčel se v šarlat a v kment, a hodoval na každý den stkvostně. **20** A byl jeden žebrák, jménem Lazar, kterýž ležel u vrat jeho vředovitý, **21** Žádaje nasycen býti těmi drobty, kteříž padali z stolu bohatce. Ale i psi přicházejíce, lízali vředy jeho. **22** I stalo se, že ten žebrák umřel, a nesen jest od andělů do lůna Abrahama. Umřel pak i bohatec, a pohřben jest. **23** Potom v pekle pozdvih oči svých, v mukách jsa, uzřel Abrahama zdaleka, a Lazara v lůnu jeho. (Hadēs g86) **24** I zvolal bohatec, řekl: Otče Abrahame, smiluj se nadé mnou, a pošli Lazara, ať omočí konec prstu svého v vodě, a svalži jazyk můj; nebo se mučím v tomto plameni. **25** I řekl Abraham: Synu, rozpomeň se, žes ty vzal dobré věci své v životě svém, a Lazar též zlé. Nyní pak tento se těší, ale ty se mučíš. **26** A nad to nade všecko mezi námi a vámi propast veliká utvrzena jest, aby ti, kteříž chtí odsud k vám jít, nemohli, ani od onud k nám přejiti. **27** I řekl: Ale prosím tebe, otče, abys ho poslal

do domu otce mého. **28** Nebot' mám pět bratrů. At' jim svědčí, aby i oni nepřišli do tohoto místa muk. **29** I řekl jemu Abraham: Majíť Mojžíše a proroky, nechť jich poslouchají. **30** A on řekl: Nic, otče Abrahame, ale kdyby kdo z mrtvých šel s nim, budou pokání činiti. **31** I řekl mu: Poněvadž Mojžíše a proroků neposlouchají, aniž byť kdo z mrtvých vstal, uvěří jemu.

17 Tedy řekl učedníkům: Není možné, aby nepřišla pohoršení, ale běda, skrče kohož přicházejí. **2** Lépe by mu bylo, aby žernov osličí vložen byl na hrdlo jeho, a uvržen byl do moře, než by pohoršil jednoho z těchto maličkých. **3** Šetřte se. Zhřešil-li by pak proti tobě bratr tvůj, potresci ho, a bude-lit' toho želeti, odpust' mu. **4** A byť pak sedmkrát za den zhřešil proti tobě, a sedmkrát za den obrátil se k tobě, řka: Žel mi toho, odpust' mu. **5** I řekli apoštolé Pánu: Přispěr nám víry. **6** I dí Pán: Kdybyste měli víru jako zrno horčicné, řekli byste této moruši: Vykořeň se, a přesad' se do moře, a uposlechlaby vás. **7** Kdo pak jest z vás, maje služebníka, ještě oře aneb pase, aby jemu, když by se s pole navrátil, hned řekl: Pod'a sedni za stůl? **8** Anobrž zdali nedí jemu: Připrav, at' povečeřím, a opáše se, služ mi, až se najím a napím, a potom i ty jez a pí? **9** Zdali děkuje služebníku tomu, že učinil to, což mu bylo rozkázáno? Nezdá mi se. **10** Tak i vy, když učiníte všecko, což vám přikázáno, řcete: Služebníci neužiteční jsme. Což jsme povinni byli učiniti, učinili jsme. **11** I stalo se, když se bral do Jeruzaléma, že šel skrze Samaři a Galilei. **12** A když vcházel do nějakého městečka, potkalo se s ním deset mužů malomocných, kteříž stáli zdaleka. **13** A pozdvihše hlasu, řekli: Ježíši přikazateli, smiluj se nad námi. **14** Kteréžto on uzřev, řekl jim: Jdouce, ukažte se kněžím. I stalo se, když šli, že očištěni jsou. **15** Jeden pak z nich uzřev, že jest uzdraven, navrátil se, s velikým hlasem velebě Boha. **16** A padl na tvář k nohám jeho, díky čině jemu. A ten byl Samaritán. **17** I odopověděv Ježíš, řekl: Zdaliž jich deset není očištěno? A kdež jich devět? **18** Nenalezli se, aby vrátice se, chválu Bohu vzdali, jediné cizozemec tento? **19** I řekl jemu: Vstana jdi, víra tvá tě uzdravila. **20** Byv pak otázán od farizeů, kdy přijde království Boží, odpověděl jim, a řekl: Nepřijdet' království Boží s šetřením. **21** Aniž řeknou: Aj, tuto, aneb aj, tamto. Nebo aj, království Boží jestit' mezi vámi. **22** I řekl učedníkům: Přijdou dnové, že budete žádati viděti

v jeden den Syna člověka, ale neuzříte. **23** A dějíť aneb jako i tento publikán. **12** Postím se dvakrát do vám: Aj, zde, aneb hle, tamto. Ale nechotde, aniž téhodne, desátky dávám ze všech věcí, kterýmiž následujete. **24** Nebo jakož blesk osvěcující se z jedné vládnu. **13** Publikán pak zdaleka stojí, nechť ani krajiny, kteráž pod nebem jest, až do druhé, kteráž též očí k nebi pozdvihnouti. Ale bil se v prsy své, řka: pod nebem jest, svítí, tak bude i Syn člověka ve dni Bože, bud' milostiv mně hříšnému. **14** Pravímt' vám: svém. **25** Ale nejprvě musí mnoho trpěti, a zavržen Odšel tento, ospravedlněn jsa, do domu svého, a ne bytí od národu tohoto. **26** A jakož se dálo za dnů Noé, onen. Nebo každý, kdož se povyšuje, bude ponížen; tak bude i za dnů Syna člověka. **27** Jedli, pili, ženili a kdož se ponížuje, bude povýšen. **15** Přinášeli také k se, vdávaly se až do toho dne, v kterémž Noé vše němu i nemluvnátku, aby se jich dotýkal. To viděvše do korábu; i přišla potopa, a zahladila všecky. **28** A učedlníci, přimluvali jim. **16** Ale Ježíš svolav je, též podobně, jakž se dálo ve dnech Lotových: Jedli, řekl: Nechte dítěk, at' jdou ke mně, a nebraňte jim, pili, kupovali, prodávali, štěpovali, stavěli. **29** Ale dne nebo takovýč' jest království Boží. **17** Amen pravím toho, když vyšel Lot z Sodomy, dštíl ohněm a siro s vám: Kdož by koli nepřijal království Božího jako nebe, a zahladil všecky. **30** Takt' nápodobně bude v dítě, nevejdět' nikoli do něho. **18** I otázalo se ho ten den, když se Syn člověka zjeví. **31** V ten den kdo jedno kniže, řka: Mistře dobrý, co čině, život věčný by byl na střeše, a nádobí jeho v domu, nesstupuj, obdržím? (aiōnios g166) **19** I řekl jemu Ježíš: Co mne aby je pobral; a kdo na poli, též nevracuj se zase. nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než jediný, totíž **32** Pomněte na Lotovu ženu. **33** Kdož by koli hledal Bůh. **20** Umíš přikázání: Nezczizoložíš, nezabiješ, duši svou zachovati, ztratit' ji; a kdož by jí koli ztratil, nepokrašeš, nepronluvíš křivého svědectví, cti otce obžívít' ji. **34** Pravímt' vám: V tu noc budou dva na svého i matku svou. **21** On pak řekl: Toho všeho loží jednom; jeden bude vzat, a druhý opuštěn. **35** ostríhal jsem od své mladosti. **22** Ale slyšav to Ježíš, Dvě budou mleti spolu; jedna bude vzata, a druhá řekl mu: Ještět' se jednoho nedostává. Všecko, což opuštěna. **36** Dva budou na poli; jeden bude vzat, a máš, prodej, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v druhý opuštěn. **37** I odpověděvše, řekli jemu: Kde, nebi, a pod', následuj mne. **23** On pak uslyšav to, Pane? On pak řekl jim: Kdežt' bude tělo, tamt' se zarmoutil se; byl zajisté bohatý velmi. **24** A viděv jej shromáždí i orlice.

18 Poveděl jim také i podobenství, kterak by potřebí bylo vždycky se modlit a neoblevovali, **2** Řka: Byl jeden soudce v městě jednom, kterýž se Boha nebál, a člověka nestyděl. **3** Byla pak vdova v též městě. I přišla k němu, řkuci: Pomsti mne nad protivníkem mým. **4** On pak dlouho nechťel. Ale potom řekl sám v sobě: Ač se Boha nebojím, ani člověka nestydím, **5** Však že mi pokoje nedá tato vdova, pomstím jí, aby naposledy přijduci, neuhaněla mne. **6** I dí Pán: Slyšte, co praví ten soudce nepravý. **7** A což by pak Bůh nepomstil vyvolených svých, volajících k němu dnem i nocí, ačkoli i prodlévá jim? **8** Pravímt' vám, žeť jich brzo pomstí. Ale když přijde Syn člověka, zdaliž nalezne víru na zemi? **9** I řekl také proti některým, kteříž v sebe doufali, že by spravedliví byli, jiných za nic nevážíce, podobenství toto: **10** Dva muži vstupovali do chrámu, aby se modlili, jeden farizeus, a druhý publikán. **11** Farizeus stojí, takto se sám v sobě modlil: Bože, děkuji tobě, že nejsem jako jiní lidé, dráči, nespravedliví, cizoložníci, A ubíčujíce, zamordují jej, ale třetího dne z mrtvých vstane. **34** Oni pak tomu nic nerozuměli, a bylo slovo to skryto před nimi, aniž věděli, co se pravilo. **35** I stalo se, když se přiblížovali k Jericho, slepý jeden seděl podlé cesty, žebře. **36** A slyšev zástup pomíjející,

otázel se, co by to bylo. **37** I oznámili jemu, že Ježíš ještě jsi člověk přísný; běreš, čeho jsi nepoložil, a Nazaretský tudy jede. **38** I zvolal, řka: Ježíši, synu žneš, čeho jsi nerozsíval. **22** I řekl jemu: Z úst tvých Davidův, smiluj se nad mnou. **39** A ti, kteríž napřed soudím tebe, služebníče zlý. Věděl jsi, že jsem já šli, přimlouvali mu, aby mlčal. Ale on mnohem více člověk přísný, bera, což jsem nepoložil, a žna, čehož volal: Synu Davidův, smiluj se nad mnou. **40** Tedy jsem nerozsíval. **23** I proč jsi tedy nedal peněz mých zastaviv se Ježíš, rozkázal ho k sobě přivésti. A když na stůl, a já přijda, byl bych je vzal i s užitky. **24** I se přibližoval, otázel se ho, **41** Řka: Co chceš, at' řekl tém, kteříž tu stáli: Vezměte od něho tu hřívnu, a učiním? On pak dí: Pane, at' vidím. **42** A Ježíš řekl dejte tomu, kterýž má deset hřiven. **25** I řekl jemu: jemu: Prohlédl. Víra tvá tě uzdravila. **43** A i hned Pane, máť deset hřiven. **26** Jistě pravím vám: že prohlédl, a šel za ním, velebě Boha. A všecken lid každému, kdož má, bude dáno, ale od toho, kterýž viděv to, vzdal chválu Bohu.

19 A všed, bral se přes Jericho. **2** A aj, muž jménem Zacheus, a ten byl hejtman nad celnými, a byl bohatý. **3** I žádostiv byl viděti Ježíše, kdo byl; a nemohl pro zástup, nebo postavy malé byl. **4** A předběh napřed, vstoupil na strom planého fíku, aby jej viděl; nebo tudy měl jít. **5** A když přišel k tomu místu, pohleděv zhůru Ježíš, uzřel jej, i řekl jemu: Zachee, spěšně sstup dolů, nebo dnes v domu tvém musím zůstat. **6** I sstoupil rychle, a přijal jej radostně. **7** A viděvše to všickni, reptali, řkouce: K člověku hříšnému se obrátil. **8** Stoje pak Zacheus, řekl Pánu: Aj, polovici statku svého, Pane, dávám chudým, a oklamal-li jsem v čem koho, navracuji to čtvernásob. **9** I dí jemu Ježíš: Dnes spasení stalo se domu tomuto, protože i on jest syn Abrahámov. **10** Nebo přišel Syn člověka, aby hledal a spasil, což bylo zahynulo. **11** Toho když oni poslouchali, promluvil k nim dále podobenství, protože byl blízko od Jeruzaléma, a že se oni domnívali, že by se hned mělo zjevit království Boží. **12** I řekl: Člověk jeden rodu znamenitého odšel do daleké krajiny, aby přijal království, a zase se navrátil. **13** I povolav desíti služebníků svých, dal jim deset hřiven, a řekl jim: Kupčež, dokudž nepříjdou. **14** Měšťané pak jeho nenáviděli ho, a poslali poselství za ním, řkouce: Nechcemet', aby tento kraloval nad námi. **15** I stalo se, když se navrátil, přijav království, že rozkázal zavolat těch svých služebníků, kterýmž byl dal peníze, aby zvěděl, jak kdo mnoho získal. **16** I přišel první, řka: Pane, hřívna tvá deset hřiven získala. **17** I řekl jemu: To dobře, služebníče dobrý. Že jsi nad málem byl věrný, mějž moc nad desíti městy. **18** A druhý přišel, řka: Pane, hřívna tvá získala před hřiven. **19** I tomu řekl: I ty budíž nad pěti městy. **20** A jiný přišel, řka: Pane, aj, ted' hřívna tvá, kterouž jsem měl složenou v šátku. **21** Nebo jsem se bál tebe, Pane, máť deset hřiven. **26** Jistě pravím vám: že se přiblížil k Betfagi a k Betany, k hoře, kteráž slove Olivetská, poslal dva učedníky své, **30** Řka: Jděte do městečka, kteréž proti vám jest. Do kteréhož vejouce, naleznete oslátko přivázané, na němž nikdy žádný z lidí neseděl. Odvěžtež je, a přivedte ke mně. **31** A optal-lit' by se vás kdo, proč odvazujete, tak díte jemu: Protože Pán ho potřebuje. **32** Tedy odšedše ti, kteríž byli posláni, nalezli, jakž jim byl pověděl. **33** A když odvazovali to oslátko, řekli páni jeho k nim: Proč odvazujete oslátko? **34** A oni řekli: Pán ho potřebuje. **35** I přivedli je k Ježíšovi, a vloživše roucha svá na to oslátko, vsadili na ně Ježíše. **36** A když on jel, stlali roucha svá na cestě. **37** Když se pak již přiblížoval k místu tomu, kudyž scházejí s hory Olivetské, počalo všecko množství učedníků radostně chváliti Boha hlasem velikým ze všech divů, kteréž byli viděli, **38** Řkouce: Požehnaný král, kterýž se běre ve jménu Pána. Pokoj na nebi, a sláva na výsostech. **39** Ale někteří z farizeů, kteríž tu byli v zástupu, řekli jemu: Mistře, potresci učedníků svých. **40** I odpověděv, řekl jim: Pravímt' vám: Budou-li tito mlčeti, kamení hned bude volati. **41** A když se přiblížil, uzřev město, plakal nad ním, **42** Řka: O kdybys poznalo i ty, a to aspoň v takový tento den tvůj, které by věci ku pokoji tobě byly, ale skrytot' jest to nyní před očima tvýma. **43** Nebo přijdou na tě dnové, obklíčí tě nepřátele tvoji valem, a oblehnou tebe, a ssouzí tě se všech stran. **44** A s zemí srovnají tě, i syny tvé v tobě, a nenechají't v tobě kamene na kameni, protože jsi nepoznalo času navštívení svého. **45** A všed do chrámu, počal vymítat prodavače a kupce z něho, **46** Řka jim: Psáno jest: Dům můj dům modlitby jest, vy jste jej

pak učinili peleší lotrovskou. 47 I učil na každý den v chrámu. Přední pak knězí a zákonníci i přední v lidu hledali ho zahladiti. 48 Ale nenalezli, co by učinili. Nebo všecken lid jej sobě liboval, poslouchaje ho.

20 I

stalo se těch dnů v jeden den, když on učil lid v chrámě, a kázal evangelium, že přišli k tomu přední knězí a zákonníci s staršími. 2 I řekl jemu: pověz nám, jakou mocí tyto věci činíš, aneb kdo jest ten, kterýž tobě tuto moc dal? 3 I odpověděv, řekl jím: Otížit' se i já vás na jednu věc; protož pověztež mi: 4 Křest Janův s nebe-li byl, cíli z lidí? 5 Oni pak uvažovali to mezi sebou, řkouce: Jestliže bychom řekli: S nebe, dít': Pročež jste tedy neuvěřili jemu? 6 Pakli díme: Z lidí, lid všecken ukamenuje nás; nebo cele tak drží, že Jan jest prorok. 7 I odpověděli: Že nevědí, odkud byl. 8 I řekl jím Ježíš: Aniž já vám povím, jakou mocí toto činím. 9 I počal lidu praviti podobenství toto: Člověk jeden štípl vinici, a pronajal ji vinařům, a sám odšel přes pole na dlouhé časy. 10 A v čas slušný poslal k těm vinařům služebníka, aby užitek z vinice dali jemu. Ti pak vinař zmrskavše jej, pustili prázdného. 11 I poslal druhého služebníka. Oni pak i toho zmrskavše a zohavivše, pustili prázdného. 12 I poslal třetího. Ale oni i toho zranivše, vystrčili ven. 13 Tedy řekl pán té vinice: Co učiním? Pošli svého milého syna. Snad když toho uzří, ustýdnou se. 14 Ale vinař uzrevěše jej, rozmlouvali mezi sebou, řkouce: Tentot' jest dědic; podte, zabíme jej, aby naše bylo to dědictví. 15 A vystrčivše jej ven z vinice, zamordovali. Což tedy učiní jím pán té vinice? 16 Přijde a vyhladí vinaře ty, a dá vinici jiným. To uslyšavše, řekli: Odstup to. 17 Ale on pohleděv na ně, řekl: Co jest pak to, což napsáno jest: Kámen, kterýmž pohrdli stavitelé, ten učiněn jest v hlavu úhelní? 18 Každý, kdož padne na ten kámen, rozrazí se; a na kohož by on upadl, potřet' jej. 19 I hledali přední knězí a zákonníci, jak by naň vztáhli ruce v tu hodinu, ale báli se lidu. Nebo porozuměli, že by na ně mluvil podobenství to. 20 Tedy střehouce ho, poslali špeheře, kteříž by se spravedlivými činili, aby ho polapili v řeči, a potom jej vydali vrchnosti a v moc hejtmanu. 21 I otázali se ho, řkouce: Mistře, víme, že právě mluvíš a učíš, a nepřijímáš osoby, ale v pravdě cestě Boží učíš. 22 Sluší-li nám daň dávat císaři, cili nic? 23 Ale porozuměv chytrosti jejich, dí jim: Co mne

pokusíte? 24 Ukažte mi peníz. Čí má obraz a nápis? I odpověděvše, řekli: Císařův. 25 On pak řekl jím: Dejtež tedy, co jest císařova, císaři, a co jest Božího, Bohu. 26 I nemohli ho za slovo popadnouti před lidem, a divice se odpovědi jeho, umlkli. 27 Přistoupivše pak některí z saduceů, (kteříž odpírají býti vzkříšení,) otázali se ho, 28 Řkouce: Mistře, Mojžíš napsal nám: Kdyby bratr něčí umřel, maje manželku, a umřel by bez dětí, aby ji pojal bratr jeho za manželku, a vzbudil símé bratra svému. 29 I bylo sedm bratří, a první pojav ženu, umřel bez dětí. 30 I pojal druhý tu ženu, a umřel i ten bez dětí. 31 Potom třetí pojal ji, též i všech těch sedm, a nezůstavivše dětí, zemřeli. 32 Nejposléze po všech umřela i ta žena. 33 Protož při vzkříšení, kterého z nich bude ta žena, poněvadž sedm jich mělo ji za manželku? 34 A odpovídaje, řekl jím Ježíš: Synové tohoto věku žení se a vdávají. (aiōn g165) 35 Ale ti, kteříž hodni jmíni budou dosáhnouti onoho věku a vzkříšení z mrtvých, ani se ženití nebudou ani vdávati. (aiōn g165) 36 Nebo ani umíratí více nebudou moci, andělům zajisté rovni budou. A jsou synové Boží, poněvadž jsou synové vzkříšení. 37 A že mrtví vstanou z mrtvých, i Mojžíš ukázal při onom kří, když nazývá Pána Bohem Abrahamovým, a Bohem Izákovým, a Bohem Jákobovým. 38 Bůht' pak není mrtvých, ale živých, nebo všickni jsou jemu živi. 39 Tedy odpověděvše některí z zákonníků, řekli: Mistře, dobrě jsi pověděl. 40 I nesměli se jeho na nic více tázati. 41 Řekl pak jím: Kterak praví Krista býti synem Davidovým? 42 A sám David praví v knize žalmů: Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé, 43 Ažt' položím nepřáty tvé v podnož noh tvých? 44 Poněvadž David jej Pánem nazývá, i kterakž syn jeho jest? 45 I řekl učedníkům svým přede vším lidem: 46 Varujte se zákonníků, kteříž rádi chodí v krásném rouše, a milují pozdravování na trzích a přední stolice v školách, a první místo na večeřích. 47 Kteříž zžírají domy vdovské pod zámyslem dlouhé modlitby. Tit' vezmou těžší odsouzení.

21

A pohleděv, uzřel bohaté, kteříž metalí dary své do pokladnice. 2 Uzřel pak i jednu vdovu chudičkou, ana uvrhla tam dva šarty. 3 I řekl: V pravdě pravím vám, že vdova tato chudá více než všickni uvrhla. 4 Nebo všickni tito z toho, což jim zbyvalo, dali dary Bohu, tato pak z své chudoby všecku živnost svou, kterouž měla, uvrhla. 5 A když některí pravili

o chrámu, kterak by kamením pěkným i okrasami i na všecka stromoví. **30** Když se již pučí, vidouce ozdoben byl, řekl: **6** Nač se to díváte? Přijdout' dnové, to, sami to znáte, že blízko jest již léto. **31** Takž v nichž nebude zůstaven kámen na kameni, kterýž by i vy, když uzříte, ano se tyto věci dějí, vězte, že nebyl zbořen. **7** I otázali se ho, řouce: Mistře, kdy to blízko jest království Boží. **32** Amen pravím vám, že bude? A které znamení, když se to bude mít státí? nepomine věk tento, až se všecko stane. **33** Nebe a **8** On pak řekl: Vizte, abyste nebyli svedeni. Nebo země pominou, ale slova má nepominou. **34** Pilně se mnozí přijdou ve jménu mé, řouce: Já jsem, a čas pak varujte, aby snad nebyla obtížená srdce vaše se blíží. Protož nepostupujte po nich. **9** Když pak obžerstvím a opilstvím a pečováním o tento život, a v uslyšíte o válkách a různicech, nestraňujte se; nebot' náhle přikváčil by vás ten den. **35** Nebo jako osídlo musí to prvé být, ale ne i hned konec. **10** Tehdy přijde na všecky, kteríž přebývají na tváři vší země. pravil jim: Povstanet' národ proti národu, a království **36** Protož bděte, všelikého času modléce se, abyste proti království. **11** A země třesení veliká budou po hodni byli ujíti všech těch věcí, kteréž se budou dítí, a místech, a hladové, a morové, hrůzy i zázrakové s postaviti se před Synem člověka. **37** I býval ve dne v nebe velicí. **12** Ale před tím přede vším vztáhnou chrámě, uče, ale v noci vycházejí, přebýval na hoře, ruce své na vás, a protiviti se budou, vydávajice vás kteráž slove Olivetská. **38** A všecken lid na úsvitě do škol a žalářů, vodíce k králům a k vládařům pro přicházel k němu do chrámu, aby ho poslouchal.

jméno mé. **13** A tot' se vám dítí bude na svědectví. **14** Protož složež to v srdcích svých, abyste se nestarali, kterak byste odpovídali měli. **15** Ját' zajisté dám vám ústa a moudrost, kteréž nebudou moci odolati, ani proti ní ostáti všickni protivníci vaši. **16** Budete pak zrazováni i od rodičů a od bratří, od příbuzných i od přátel, a zmordují některé z vás. **17** A budete v nenávisti u všech pro jméno mé. **18** Ale ani vlas s hlavy vaší nikoli nezahyne. **19** V trpělivosti své vládněte dušemi svými. **20** Když pak uzříte obležený od vojska Jeruzalem, tehdy vězte, žeť se přiblížilo zkažení jeho. **21** Tehdy ti, kdož jsou in Judstu, utíkejte k horám, a kdo u prostřed něho, vyjděte, a kteří v končinách, nevházejte do něho. **22** Nebot' budou dnové pomsty, aby se naplnilo všecko, což psáno jest. **23** Ale běda téhotným a těm, kteréž kojí v těch dnech. Nebot' bude dav veliký v této zemi, a hněv nad lidem tímto. **24** I padati budou ostrostí meče, a zjímaní vedeni budou mezi všecky národy, a Jeruzalém tlačen bude od pohanů, dokudž se nenaplň časové pohanů. **25** I budouť znamení na slunci a na měsíci i na hvězdách, a na zemi ssouzení národů, nevědoucích se kam dítí, když zvuk vydá moře a vlnobití, **26** Tak že zmrtvěj lídře pro strach a pro očekávání těch věcí, kteréž přijdou na všecken svět. Nebo moci nebeské pohybovati se budou. **27** A tehdyt' uzří Syna člověka, an se běre v oblace s mocí a slavou velikou. **28** A když se toto počne dítí, pohledtež a pozdvihnež hlav svých, proto že se přiblížuje vykoupení vaše. **29** I pověděl jim podobenství: Patřte na fíkový strom

22 Přiblížoval se pak svátek přesnic, kteréž slove velikanoc. **2** I hledali přední kněží a zákonníci, kterak by jej vyhledali; nebo obávali se lidu. **3** Tedy vstoupil satan do Jidáše, přijmím lškariotského, kteréž byl z počtu dvanácti. **4** A on odšed, mluvil s předními kněžími, a s úředníky, kterak by ho jim zradil. **5** I zradovali se, a smluvili s ním, že mu chtí peníze dáti. **6** I slíbil, a hledal příhodného času, aby ho jim zradil bez zástupu. **7** Tedy přišel den přesnic, v kterémž zabit měl být beránek. **8** I poslal Petra a Jana, řka: Jdouce, připravte nám beránka, abychom jedli. **9** A oni řekli mu: Kde chceš, at' připravíme? **10** On pak řekl jim: Aj, když vcházeti budete do města, potkáť vás člověk, dčbán vody nesa. Jdětež za ním do domu, do kteréhož vejde. **11** A díte hospodáři toho domu: Vzkazuje tobě Mistr: Kde jest síň, kdež budu jísti beránka s učedníky svými? **12** A ont' vám ukáže večeřadlo veliké podlázené. Tam připravte. **13** I odšedše, našel, jakž jim pověděl, a připravili beránka. **14** A když přišel čas, posadil se za stůl, a dvanácte apoštólů s ním. **15** I řekl jim: Žádostí žádal jsem tohoto beránka jísti s vámi, prvé než bych trpěl. **16** Nebo pravímt' vám, žeť ho již více nebudu jísti, až' se naplní v království Božím. **17** A vzav kalich, a díky činiv, řekl: Vezměte jej a dělte mezi sebou. **18** Nebo pravím vám, žeť nebudu pítí z plodu vinného kořene, až' království Boží přijde. **19** A vzav chléb, a díky činiv, lámal a dal jim, řka: To jest tělo mé, kteréž se za vás dává. To číňte na mou památku. **20** Takž i kalich, když bylo po večeři, řka: Tento kalich jest ta

nová smlouva v mé krvi, kteráž se za vás vylévá. zástup, a ten, kterýž sloul Jidáš, jeden ze dvanácti, 21 Ale aj, ruka zrádce mého se mnou za stolem. 22 šel napřed, a přiblížil se k Ježíšovi, aby jej políbil. 48 A Syn zajisté člověka jde, tak jakž jest uloženo, ale Ježíš pak řekl jemu: Jidáši, políbením Syna člověka běda člověku tomu, kterýž ho zrazuje. 23 Tedy oni zrazuješ. 49 A vidouce ti, kteříž při něm byli, k čemu počali vyhledávat mezi sebou, kdo by z nich byl, se chýlí, řekli jemu: Pane, budeme-liž bítí mečem? 50 kterýž by to měl učiniti. 24 Stal se pak i svár mezi I udeřil jeden z nich služebníka nejvyššího kněze, a nimi, kdo by z nich zdál se být největší. 25 On pak utáhl ucho jeho pravé. 51 A Ježíš odpověděv, řekl: řekl jim: Králové národů panují nad nimi, a kteříž moc Nechtež až potud. A dotek se ucha jeho, uzdravil mají nad nimi, dobrodincové slovou. 26 Ale vy ne jej. 52 I dí Ježíš tém, kteříž přišli na něho, předním tak. Nýbrž kdož největší jest mezi vámi, budíž jako kněžím a úředníkům chrámu a starším: Jako na lotra nejmenší, a kdož vůdce jest, jako sloužící. 27 Nebo vyšli jste s meči a s kyjmi. 53 Ješto na každý den kdo větší, ten-li, kterýž sedí, čili ten, kterýž slouží? býval jsem s vámi v chrámě, a nevztáhl jste rukou na Zdali ne ten, kterýž sedí? Ale já mezi vámi jsem jako mne. Ale totoť jest ta vaše hodina, a moc temnosti. 54 ten, kterýž slouží. 28 Vy pak jste ti, kteříž jste v mých I javše jej, vedli, a uvedli do domu nejvyššího kněze. pokušených se mnou zůstali. 29 A ját' vám způsobuji, Petr pak šel za ním zdaleka. 55 A když zanítil oheň u jakož mi způsobil Otec můj, království, 30 Abyste jedli prostřed síně, a posadili se vůkol, sedl Petr mezi ně. a pili za stolem mým v království mé, a seděli na 56 A uzrevši ho jedna děvečka, an sedí u ohně, a stolicích, soudíce dvanáctero pokolení Izraelské. 31 I pilně naň pohleděvši, řekla: I tento byl s ním. 57 On řekl Pán: Šimone, Šimone, aj, satan vyprosil, aby vás pak zapřel ho, řka: Ženo, neznám ho. 58 A po malé tříbil jako pšenici. 32 Ale ját' jsem prosil za tebe, aby chvíli jiný, vida jej, řekl: I ty z nich jsi. Petr pak řekl: Ó nezhynula víra tvá. A ty někdy obrátě se, potvrzuj člověče, nejsem. 59 A potom asi po jedné hodině braťří svých. 33 A on řekl jemu: Pane, s tebou hotov jiný potvrzoval, řka: V pravdě i tento s ním byl, nebo jsem i do žaláře i na smrt jítí. 34 On pak dí: Pravím také Galilejský jest. 60 I řekl Petr: Člověče, nevím, co tobě, Petře, nezapřívá dnes kohout, až prvé tříkrát pravíš. A hned, když on ještě mluvil, kohout zapříval. zapříš, že neznáš mne. 35 I řekl jim: Když jsem vás 61 I obrátví se Pán, pohleděl na Petra. I rozpomenuł posílal bez pytlíka, a bez mošny, a bez obuví, zdali se Petr na slovo Páně, kterak jemu byl řekl: Že prvé jste v čem nedostatek měli? A oni řekli: V ničemž. než kohout zapřívá, tříkrát mne zapříš. 62 I vyšed ven 36 Tedy dí jim: Ale nyní, kdo má pytlík, vezmi a též Petr, plakal hořce. 63 Muži pak ti, kteříž drželi Ježíše, i mošnu; a kdož meče nemá, prodej sukní svou, a posmívali se jemu, tepouce ho. 64 A zakrývajice ho, kup sobě. 37 Nebo pravím vám, že se ještě to písmo bili jej v tvář, a tázali se ho, řkouce: Prorokuj, kdo naplniti musí na mně: A s nešlechetnými počten jest. jest, kterýž tebe udeří? 65 A jiného mnoho, rouhajice Nebo ty věci, kteréž svědčí o mně, konec berou. se, mluvili proti němu. 66 A když byl den, sešli se 38 Oni pak řekli: Pane, aj, dva meče ted'. A on řekl starší lidu a přední kněží a zákonníci, a vedli ho do jím: Dostit' jest. 39 A vyšed, šel podlé obyčeje svého rady své, 67 Řkouce: Jsi-li ty Kristus? Pověz nám. I na horu Olivovou, a šli za ním i učedníci jeho. 40 dí jim: Povím-li vám, nikoli neuvěříte. 68 A pakli se A když přišel na místo, řekl jim: Modlite se, abyste vás co otíži, neodpovíte mi, ani nepropustíte. 69 Od nevešli v pokušení. 41 A sám vzdáliv se od nich, této chvíle Syn člověka sedne na pravici moci Boží. jako by mohl kamenem dohoditi, a poklek na kolena, 70 I řekli všickni: Tedy jsi ty Syn Boží? On pak řekl modlit se, 42 Řka: Otče, chceš-li, přenes kalich tento jim: Vy pravíte, nebo já jsem. 71 A oni řekli: Což ještě ode mne, ale však ne má vůle, ale tvá stař se. 43 I potřebujeme svědectví? Však jsme sami slyšeli z úst ukázal se jemu anděl s nebe, posiluje ho. 44 A jsa jeho.

v boji, horlivěji se modlil. I učiněn jest pot jeho jako krůpě krve tekoucí na zemi. 45 A vstav od modlitby, a přišed k učedníkům, nalezl je, ani spí zámutkem. 46 I řekl jim: Co spíte? Vstaňte a modlte se, abyste nevešli v pokušení. 47 A když on ještě mluvil, aj,

23 Tehdy povstavši všecko množství jich, vedli jej ku Pilátovi. 2 A počali nař žalovati, řkouce: Tohoto jsme našli, an převrací lid, a brání daně dávati císaři, pravě se být Kristem králem. 3 Pilát pak otázal se ho, řka: Jsi-liž ty král ten Židovský?

A on odpověděv, řekl jemu: Ty pravíš. **4** I dí Pilát nekrmily. **5** Tehdy počnou říci k horám: Padněte na předním kněžím a zástupům: Žádné viny nenalézám nás, a pahrbkům: Přikrejte nás. **6** Nebo poněvadž na tomto člověku. **7** Oni pak více se silili, řkouce: na zeleném dřevě toto se děje, i co pak bude na Bouřit' lid, uče po všem Judstvu, počav od Galilee suchém? **8** Vedeni pak byli i jiní dva zločinci, aby až sem. **9** Tedy Pilát uslyšav o Galilei, otázal se, spolu s ním byli ukřížováni. **10** A když přišli na místo, byl-li by člověk Galilejský. **11** A když zvěděl, že by kteréž slove popraviště, tu jej ukřížovali, i ty zločince, byl z panství Heródesova, poslal jej k Heródesovi, jednoho na pravici, druhého pak na levici. **12** Tedy který také v Jeruzalémě byl v ty dny. **13** Heródes pak Ježíš řekl: Otče, odpust' jim, nebot' nevídí, co činí. uzřev Ježíše, zradoval se velmi. Nebo dávno žádal A rozdělivše roucho jeho, metali los. **14** I stál lid, viděti jej, proto že mnoho o něm slýchal, a nadál dívaje se. A posmívali se jemu knížata s nimi, řkouce: se, že nějaký div uzří od něho učiněný. **15** I tázal se Jiným' spomáhal, nechat' pomůže sám sobě, jestliže ho mnohými řečmi, ale on jemu nic neodpovídá. on jest Kristus, ten Boží zvolený. **16** Posmívali se pak **17** Stáli pak přední kněží a zákonníci, tuze na něj jemu i žoldnéři, přistupujíce a octa podávajíce jemu, žalujíce. **18** A pohrdna jím Heródes s svým rytířstvem, **19** A říkajíce: Jsi-li ty král ten Židovský, spomozí sám a naposmíval se jemu, oblékl jej v roucho bílé, i sobě. **20** A byl také i nápis napsaný nad ním, literami odeslal zase ku Pilátovi. **21** I učiněni jsou přátelé Pilát Řeckými a Latinskými a Židovskými: Tento jest král s Heródesem v ten den. Nebo před tím nepřátelé byli Židovský. **22** Jeden pak z těch zločinců, který s ním vespolek. **23** Pilát pak svolav přední kněží a úradné viseli, rouhal se jemu, řka: Jsi-li ty Kristus, spomozí osoby i lid, **24** Řekl jim: Dali jste mi tohoto člověka, sobě i nám. **25** A odpověděv druhý, trestal ho, řka: jako by lid odvracel, a aj, já před vámi vyptávaje se Ani ty se Boha nebojiš, ješto jsi v témž potupení? **26** ho, žádné viny jsem nenalezl na tom člověku v tom, A my zajisté spravedlivě, nebo hodnou pomstu za což na něj žalujete. **27** Ano ani Heródes; nebo odeslal skutky své běreme, ale tento nic zlého neučinil. **28** I jsem vás k němu, a aj, nic hodného smrti nestalo se dí Ježíšovi: Pane, rozpomeň se na mne, když přijdeš jemu. **29** Protože potrestaje, propustím ho. **30** Musil do království svého. **31** I řekl mu Ježíš: Amen pravím pak propouštět jím jednoho v svátek. **32** Protož tobě, dnes budeš se mnou v ráji. **33** A bylo okolo zkříklo spolu všecko množství, řkouce: Zahlad' tohoto, hodiny šesté. I stala se tma po vší zemi až do hodiny a propust' nám Barabáše. **34** Který byl pro bouřku deváté. **35** I zatmělo se slunce, a opona chrámová nějakou v městě učiněnou a pro vraždu vsazen do roztrhla se napoly. **36** A zvolav Ježíš hlasem velikým, žaláře. **37** Tedy Pilát opět mluvil, chtěje propustiti řekl: Otče, v ruce tvé poroučím ducha svého. A to Ježíše. **38** Oni pak vždy volali, řkouce: Ukřížuj ho, pověděv, umřel. **39** A viděv centurio, co se stalo, ukřížuj. **40** A on potřetí řekl jim: Což pak zlého učinil velebil Boha, řka: Jistě člověk tento spravedlivý byl. tento? Žádné příčiny smrti nenalezl jsem na něm. **41** A všickni zástupové, přítomní tomu divadlu, hledíce Protož potresce, propustím ho. **42** Oni pak předce na to, co se dálo, tepouce prsy své, navracovali dotírali kříkem velikým, žádajíce, aby byl ukřížován. se. **43** Stáli pak všickni známí jeho zdaleka, hledíce A rozmáhali se hlasové jejich i předních kněží. **44** na to, i ženy, kteréž byly přišly za ním z Galilee. Pilát pak přisoudil, aby se naplnila žádost jejich. **45** I **46** Aj, muž jménem Jozef, jeden z úřadu, muž propustil jim toho, kterýž pro bouřku a vraždu vsazen dobrý a spravedlivý, **47** Kterýž byl nepovolil radě byl do žaláře, za něhož prosili, ale Ježíše vydal k vůli a skutku jejich, z Arimatie města Judského, kterýž jejich. **48** A když jej vedli, chytivše Šimona nějakého také očekával království Božího; **49** Ten přistoupiv Cyrenenského, jdoucího s pole, vložili na něj kříž, aby ku Pilátovi, vyprosil tělo Ježíšovo. **50** A složiv je, nesl za Ježíšem. **51** I šlo za ním veliké množství lidu i obvinul v kment, a pochoval je v hrobě vytěsaném, v žen, kteréž plakaly a kvíly ho. **52** A obrátilv se k nim kterémž ještě nikdy nebyl žádný pochován. **53** A byl Ježíš, dí: Dcery Jeruzalémské, neplačte nade mnou, den připravování, a sobota se začínala. **54** Šedše ale raději samy nad sebou pláče a nad svými dětmi. pak také za ním ženy, kteréž byly s Ježíšem přišly z **55** Nebo aj, dnové jdou, v nichž řeknou: Blahoslavené Galilee, pohleděly na hrob, a kterak pochováno bylo neplodné, a břicha, kteráž nerodila, a prsy, kteréž

tělo jeho. 56 Vrátilvše se pak, připravily vonné věci a masti, ale v sobotu odpočinuly, podlé příkázání.

24 Prvního pak dne po sobotě velmi ráno šly k hrobu, nesouce vonné věci, kteréž byly připravily, a některé jiné s nimi. 2 I nalezly kámen odvalený od hrobu. 3 A všedše, nenalezly těla Pána Ježíše. 4 I stalo se, když ony se toho užasly, aj, muži dva postavili se podlé nich v rouše stkvoucím. 5 Když se pak ony bály, a sklonily tvář své k zemi, řekli jim: Co hledáte živého s mrtvými? 6 Neníť ho tuto, ale vstalť jest. Rozpomeňte se, kterak mluvil vám, když ještě v Galilei byl, 7 Rka: že Syn člověka musí vydán být v ruce hříšných lidí, a ukřižován být, a v třetí den z mrtvých vstati. 8 I rozpomenuły se na slova jeho. 9 A navrátilvše se od hrobu, zvěstovaly to všecko těm jedenácti i jiným všechném. 10 Byly pak Maria Magdaléna a Johanna a Maria Jakubova, a jiné s nimi, kteréž vypravovaly to apoštolum. 11 Ale oni měli za bláznovství slova jejich, a nevěřili jim. 12 Tedy Petr vstav, běžel k hrobu, a pohleděv do něho, uzrel prostěradla, ana sama leží. I odšel, divě se sám v sobě, co se to stalo. 13 A aj, dva z nich šli toho dne do městečka, kteréž bylo vzdálej od Jeruzaléma honů šedesáte, jemuž jméno Emmaus. 14 A rozmlouvali vespolek o těch všech věcech, kteréž se byly staly. 15 I stalo se, když rozmlouvali, a sebe se otazovali, že i Ježíš, přiblíživ se, šel s nimi. 16 Ale oči jejich držány byly, aby ho nepoznali. 17 I řekl jim: Které jsou to věci, o nichž rozjímáte vespolek, jdouce, a jste smutní? 18 A odpověděv jeden, kterémuz jméno Kleofáš, řekl jemu: Ty sám jsi z příchozích do Jeruzaléma, ještěs nezvěděl, co se stalo v něm těchto dnů? 19 Kterýmž on řekl: I co? Oni pak řekli jemu: O Ježíšovi Nazaretském, kteréž byl muž prorok, mocný v slovu i v skutku, před Bohem i přede vším lidem, 20 Totíž kterak jej vydali přední kněží a knížata naše na odsouzení k smrti, i ukřižovali jej. 21 My pak jsme se nadáli, že by on měl vykoupiti Izraele. Ale nyní tomu všemu třetí den jest dnes, jakž se to stalo. 22 Ale i ženy některé z našich zděsily nás, kteréž ráno byly u hrobu. 23 A nenalezše tělo jeho, přišly, pravíce, že také viděni andělské viděly, kteréž praví, že by živ byl. 24 I chodili některé z našich k hrobu, a nalezli tak, jakž pravily ženy, ale jeho neviděli. 25 Tedy on řekl jim: Ó nesmyslní a zpozdilí srdcem k věření všemu tomu, což mluvili proroci. 26 Zdaliž nemusil těch věcí trpěti

Kristus a vjítí v slávu svou? 27 A počav od Mojíše a všech proroků, vykládal jim všecka ta písma, kteráž o něm byla. 28 I přiblížili se k městečku, do kteréhož šli, a on potr se, jako by chtěl dále jít. 29 Ale přinutili ho, řouce: Zůstaň s námi, nebo se již připozdívá, a den se nachýlíl. I všel, aby s nimi zůstal. 30 I stalo se, když seděl s nimi za stolem, vzav chléb, dobročečil, a lámaj, podával jim. 31 I otevřiny jsou oči jejich, a poznali ho. On pak odnesl se od nich. 32 I řekli vespolek: Zdaliž srdce naše v nás nehořelo, když mluvil nám na cestě, a když otvíral nám písma? 33 A vstavše v tu hodinu, vrátili se do Jeruzaléma, a nalezli shromážděných těch jedenácte, a ty, kteříž s nimi byli, 34 Ani praví: že vstal Pán právě, a ukázal se Šimonovi. 35 I vypravovali oni také to, co se stalo na cestě, a kterak ho poznali v lámaní chleba. 36 A když oni o tom rozmlouvali, postavil se Ježíš u prostřed nich, a řekl jim: Pokoj vám. 37 Oni pak zhrozivše se a přestrašeni byvše, domnivali se, že by ducha viděli. 38 I dí jim: Co se strašíte, a proč myšlení vstupují na srdce vaše? 39 Vizte ruce mé i nohy mé, já zajisté jsem ten. Dotýkejte se mne a vizte; neboť duch těla a kostí nemá, jako mne vidíte míti. 40 A pověděv to, ukázal jim ruce i nohy. 41 Když pak oni ještě nevěřili pro radost, ale divili se, řekl jim: Máte-li tu co k jídlu? 42 A oni podali jemu kusu ryby pečené a plástu strdi. 43 A vzav, pojedl před nimi, 44 A řekl jim: Tatoť jsou slova, kteráž jsem mluvil vám, ještě byv s vámi: že se musí naplniti všecko, což psáno jest v zákoně Mojíšově a v prorocích i v žalmích o mně. 45 Tedy otevřel jim mysl, aby rozuměli písmům. 46 A řekl jim: Takt' jest psáno, a tak musil Kristus trpěti, a třetího dne z mrtvých vstati, 47 A aby bylo kázáno ve jménu jeho pokání a odpuštění hříchů mezi všemi národy, počna od Jeruzaléma. 48 Vy pak jste svědkové toho. 49 A aj, já pošli zaslíbení Otce svého na vás. Vy pak čekejte v městě Jeruzalémě, dokudž nebudeste oblečeni mocí s výsosti. 50 I vyvedl je ven až do Betany, a pozdvih rukou svých, dal jim požehnání. 51 I stalo se, když jim žehnal, bral se od nich, a nesen jest do nebe. 52 A oni poklonivše se jemu, navrátili se do Jeruzaléma s radostí velikou. 53 A byli vždycky v chrámě, chválce a dobročečice Boha. Amen.

Jan

1 Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. 2 To bylo na počátku u Boha. 3 Všecky věci skrze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest. 4 V něm život byl, a život byl světlo lidí. 5 A to světlo v temnotech svítí, ale tmy ho neobsáhly. 6 Byl člověk poslaný od Boha, jemuž jméno bylo Jan. 7 Ten přišel na svědectví, aby svědčil o tom světle, aby všickni uvěřili skrze něho. 8 Nebyl on to světlo, ale přišel, aby svědectví vydával osvěcuje každého člověka přicházejícího na svět. 9 Tentot' byl to pravé světlo, kteréž na světě byl, a svět skrze něho učiněn jest, ale svět jeho nepoznal. 11 Do svého vlastního přišel, ale vlastní milosti a pravdy. 12 Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, tém, kteříž věří ve jméno jeho, 13 Kteříž ne ze krvi, ani z vůle těla, ani z vůle muže, volal, řka: Tentot' jest, o němž jsem pravil, že po mně přišed, předšel mne; nebo přednější jest než já. 14 A Slovo to tělo učiněno a přebývalo mezi námi, (a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jednorrozeného od Otce,) plné milosti a pravdy. 15 Jan svědectví vydával o něm, a přebral, řekl: Toto jest svědectví Janovo, když poslali Židé z Jeruzaléma kněží a Levíty, aby se ho otázali: Ty kdo jsi? 16 A řekl jemu: O kteříž jest v lůnu Otce, onť vypravil. 17 Nebo zákon skrze Mojžíše dán jest, milost a pravda skrze Krista stala se. 18 Bohu žádný nikdy neviděl; jednorovený ten Syn, kterýž jest v lůnu Spravte cestu Páně, jakož pověděl Izaiáš prorok. 19 A totot' jest svědectví Janovo, když poslali Židé z Jeruzaléma kněží a Levíty, aby se ho otázali: Ty kdo jsi? 20 I vyznal a nezapřel, 21 I otázali se ho: Což pak? Eliáš jsi ty? I řekl: Nejsem. Jsi ten prorok? 22 I řekl jemu: Kdožs pak? At' odpověděl: Nejsem. 23 Řekl: Já jsem hlas volajícího na poušti: Spravte cestu Páně, jakož pověděl Izaiáš prorok. 24 Ti pak, kteříž byli posláni, z farizeů byli. 25 I otázali se ho: Proč tedy křtíš, jestliže ty nejsi Kristus, ani Eliáš, ani ten prorok? 26 Odpověděl jim Jan, řka: Já křím vodou, ale u prostřed vás stojí, jehož vy neznáte. 27 Toto' jest ten, kterýž po mně rozvázati řeménka. 28 Toto v Betabaře stalo se za Jordánum, kdež Jan křtil. 29 Druhého dne užrěl Jan Ježíše, an jde k němu. I dí: Aj, Beránek Boží, kterýž

snímá hřich světa. 30 Tentot' jest, o kterémž jsem já pravil, že za mnou jde muž, kterýž mne předšel; nebo přednější jest než já. 31 A já jsem ho neznal, ale aby zjeven byl lidu Izraelskému, proto jsem já přišel, křtě vodou. 32 A svědectví vydal Jan, řka: Viděl jsem Ducha sstupujícího jako holubici s nebe, a zůstal na něm. 33 A já jsem ho neznal, ale kterýž mne poslal křtiti vodou, ten mi řekl: Nad kýmž uzříš Ducha sstupujícího a zůstávajícího na něm, tent' jest, kterýž křtí Duchem svatým. 34 A já jsem viděl, a svědectví jsem vydal, že on jest ten Syn Boží. 35 Druhého dne opět stál Jan, a z učedníků jeho dva, 36 A uzrev Ježíše, an se prochází, řekl: Aj, Beránek Boží. 37 I slyšeli ho ti dva učedníci mluvícího, a ho nepoznal. 38 I obrátil se Ježíš, a uzrev je, u něho ten den; nebo bylo okolo desáté hodiny. 39 Co hledáte? A oni řekli jemu: Nalezli jsme Mesiáše, což se vykládá Kristus. 40 Díkýmž jsem byl křtěny, a když byly slyšely od Jana, a šli za ním. 41 I nalezl ten první bratra svého vlastního Šimona, a řekl mu: Nalezli jsme Mesiáše, což se vykládá Kristus. 42 I přivedl jej k Ježíšovi. A pohleděv nař Ježíš, dí: Ty jsi Šimon, syn Jonášův, ty slouti budeš Céfas, což se vykládá Petr. 43 I pohleděl nař Ježíš, a řekl jemu: Pod' za mnou. 44 Na druhý den chtěl Ježíš vyjít do Galilee, i nalezli Filipa, a řekl jemu: Pod' za mnou. 45 A byl Filip z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova. 46 Nalezli Filip Natanaele. I dí jemu: O kteřémž psal Mojžíš v zákoně a proroci, nalezli jsme, Ježíše, syna Jozefova z Nazaréta. 47 I řekl jemu Natanael: A může a vyznal: Že já nejsem Kristus. 48 Vida Ježíš Natanaele, an jde k němu, i dí o něm: Aj, právě Izraelitský, v němžto listi není. 49 Řekl mu Natanael: Jakž ty mne znáš? Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Prvé než tě Filip zavolal, kdyžs byl pod fíkem, viděl jsem tebe. 50 Odpověděl Natanael a řekl jemu: Mistře, ty jsi Syn Boží, ty jsi ten král Izraelský. 51 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Žeť jsem Ježíš a řekl jemu: Viděl jsem tebe pod fíkem, věříš. Větší věci nad tyto uzříš. I dí mu: Amen, amen pravím vám: Od tohoto času uzříte nebe otevřené, a anděly Boží vstupující a sstupující na Syna člověka.

2 Třetího pak dne stala se svadba v Káni Galilejské, a byla matka Ježíšova tam. 2 A pozván jest také Ježíš i učedníci jeho na tu svadbu. 3 Když se pak

nedostalo vína, řekla matka Ježíšova jemu: Vína amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo znovu, nemůž nemají. 4 Dí jí Ježíš: Co mně a tobě ženo? Ještě viděti království Božího. 4 Řekl jemu Nikodém: Kterak nepríšla hodina má. 5 Dí matka jeho služebníkům: můž člověk naroditi se, starý jsa? Zdali může po druhé Což by koli vám řekl, učiřte. 6 I bylo tu kamenných v život matky své vjítí a naroditi se? 5 Odpověděl stoudví šest postaveno, podlé očišťování Židovského, Ježíš: Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo z beroucí v sebe jedna každá dvě neb tři míry. 7 Řekl vody a z Ducha, nemůž vjítí do království Božího. 6 jim Ježíš: Naplňte ty stoudve vodou. I naplnili je až Což se narodilo z těla, tělo jest, a což se narodilo z do vrchu. 8 I dí jim: Nalévejtež již, a neste vrchnímu Ducha, duch jest. 7 Nedivíž se, že jsem řekl tobě: správci svadby. I nesli. 9 A jakž okusil vrchní správce Musíte se znovu zrodit. 8 Vítr, kam chce věje, a hlas svadby té vody, vínem učiněné, (nevěděl pak, odkud jeho slyší, ale nevíš, odkud přichází, a kam jde. Takt' by bylo, ale služebníci věděli, kteríž vázili vodu,) jest každý, kdo se z Ducha narodil. 9 Odpověděl povolal ženicha ten vrchní správce, 10 A řekl mu: Nikodém a řekl jemu: Kterak mohou tyto věci být? 10 Každý člověk nejprvě dobré víno dává, a když by se Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Ty jsi mistr v Izraeli, hojně napili, tedy to, kteréž horší. Ty zachoval jsi víno a toho neznás? 11 Amen, amen pravím tobě: Že dobré až dosavad. 11 To učinil Ježíš počátek divů v což víme, mluvíme, a což jsme viděli, svědčíme, ale Káni Galilejské, a zjevil slávu svou. I uvěřili v něho svědectví našeho neprijímáte. 12 Poněvadž zemské učedníci jeho. 12 Potom sstoupil do Kafarnaum, on i věci mluvil jsem vám, a nevěříte, kterak, budu-li vám matka jeho, i bratří jeho, i učedníci jeho, a pobyl tam praviti nebeské, uvěříte? 13 A jistě žádný' nevstoupil nemnoho dní; 13 Nebo blízko byla velikanoč Židovská. v nebe, než ten, kterýž sstoupil s nebe, Syn člověka, I vstoupil Ježíš do Jeruzaléma. 14 A nalezl v chrámě kterýž jest v nebi. 14 A jakož Mojžíš povýšil hada na prodavače volů a ovec i holubic, a penězoměnce poušti, takť musí povyšen být Syn člověka, 15 Aby sedící. 15 A udělav bič z provázků, všecky vyhnal každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život z chrámu, i ovce i voly, a penězoměncům rozsypal věčný. (aiōnios g166) 16 Nebo tak Bůh miloval svět, peníze, a stoly zpřevracel. 16 A těm, kteříž holuby že Syna svého jednorozéneného dal, aby každý, kdož prodávali, řekl: Odneste tyto věci odsud, a nečiňte věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný. (aiōnios domu Otce mého domem kupeckým. 17 I rozpomenuli g166) 17 Nebot' neposlal Bůh Syna svého na svět, aby se učedníci jeho, že psáno jest: Horlivost domu tvého odsoudil svět, ale aby spasen byl svět skrze něho. snědla mne. 18 Tedy odpověděli Židé a řekli jemu: 18 Kdož věří v něho, nebude odsouzen, ale kdož Jaké znamení nám ukážeš, že tyto věci činiš? 19 nevěří, již' jest odsouzen; nebo neuvěříl ve jméno Odpověděl Ježíš a řekl jim: Zrušte chrám tento, a ve jednorozéneného Syna Božího. 19 Toto' pak jest ten třech dnech zase vzdělám jej. 20 I řekli Židé: Čtyřdacetí soud, že světlo přišlo na svět, ale milovali lidé více a šest let dělán jest chrám tento, a ty ve třech dnech tmu nežli světlo; nebo skutkové jejich byli zlí. 20 vzdělás jej? 21 Ale on mluvil o chrámu těla svého. 22 A Každý zajisté, kdož zle činí, nenávidí světla, a nejde k protož když z mrtvých vstal, rozpomenuli se učedníci světlu, aby nebyli trestáni skutkové jeho. 21 Ale kdož jeho, že jim to byl pověděl. I uvěřili písmu a slovu, činí pravdu, jde k světlu, aby zjeveni byli skutkové kteréž pověděl Ježíš. 23 A když byl v Jeruzalémě na jeho, že v Bohu učiněni jsou. 22 Potom přišel Ježíš i velikunoc v den sváteční, mnozí uvěřili ve jméno jeho, učedníci jeho do země Judské, a tu přebýval s nimi, vidouce divy jeho, kteréž činil. 24 Ale Ježíš nesvěřil a křtil. 23 A Jan také křtil v Enon, blízko Sálim, nebo sebe samého jím, proto že on znal všecky. 25 Aniž byly tam vody mnohé. I přicházeli, a křtili se. 24 Nebo potřeboval, aby kdo svědectví vydával o člověku; ještě Jan nebyl vsazen do žaláře. 25 Tedy vznikla nebo on věděl, co bylo v člověku.

3 Byl pak člověk z fariseů, jménem Nikodém, kníže Židovské. 2 Ten přišel k Ježíšovi v noci, a řekl jemu: Mistře, víme, že jsi od Boha přišel mistr; nebo žádný nemůž těch divů činiti, kteréž ty činíš, leč by Bůh byl s ním. 3 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Amen,

pověděl: Nejsem já Kristus, ale že jsem poslán před pravdu pověděla. 19 Řekla jemu žena: Pane, vidím, ním. 29 Kdož má nevěstu, ženicht' jest, přítel pak že jsi ty prorok. 20 Otcové naši na této hoře modlivali ženicha, který stojí a slyší ho, radostí raduje se pro se, a vy pravíte, že v Jeruzalémě jest místo, kdež hlas ženicha. Protož ta radost má naplněna jest. 30 náleží se modlit. 21 Dí jí Ježíš: Ženo, věř mi, žeť' jde Onť' musí růsti, já pak menšiti se. 31 Kdož' s hůry hodina, kdyžto ani na této hoře, ani v Jeruzalémě přišel, nade všecky' jest; kdož jest z země, zemský' nebude se modlit Otcí. 22 Vy se modlíte, a nevíte, jest, a zemské věci mluví. Ten, který s nebe přišel, čemu; my se modlíme, čemuž víme, nebo spasení nade všecky jest. 32 A což viděl a slyšel, tot' svědčí, z Židů jest. 23 Ale jdet' hodina, a nyní' jest, kdyžto ale svědectví jeho žádný nepřijímá. 33 Kdož přijímá praví modlitebníci modlit se budou Otcí v duchu a v svědectví jeho, zpečetil to, že Bůh pravdomluvný jest. pravdě. Neboť takových Otec hledá, aby se modlili 34 Nebo ten, kteréhož Bůh poslal, slovo Boží mluví, jemu. 24 Bůh duch jest, a ti, kteříž se jemu modlí, v nebo jemu ne v míru dává Bůh Ducha. 35 Otec miluje duchu a v pravdě musejí se modlit. 25 Dí jemu žena: Syna, a všecko dal v ruku jeho. 36 Kdož věří v Syna, Vím, že Mesiáš přijde, kterýž slove Kristus. Ten, když má život věčný; ale kdož' jest nevěřící Synu, neužřít přijde, oznámí nám všecko. 26 Dí jí Ježíš: Ját' jsem, kterýž mluvím s tebou. 27 A v tom přišli učedníci života, ale hněv Boží zůstává na něm. (aiōnios g166)

4 A jakž poznal Pán, že slyšeli farizeové, že by Ježíš více učedníků činil a křtil než Jan, 2 (Ačkoli Ježíš sám nekřtil, ale učedníci jeho.) 3 Opustil Judstvo, a odšel opět do Galilee. 4 Musil pak jítí skrze Samaří. 5 I přišel k městu Samařskému, kteréž slove Sichar, vedle popluží, kteréž byl dal Jákob Jozefovi, synu svému. 6 Byla pak tu studnice Jákobova. Protož ustav na cestě Ježíš, posadil se tak na studnici. A bylo okolo šesté hodiny. 7 I přišla žena z Samaří vážiti vody. Kteréž řekl Ježíš: Dej mi pítí. 8 Nebo učedníci jeho byli odešli do města, aby nakoupili pokrmů. 9 I řekla jemu žena ta Samaritánka: Kterakž ty, jsa žid, žádáš ode mne nápoje od ženy Samaritánky? (Nebo neobcují Židé s Samaritány.) 10 Odpověděl Ježíš a řekl jí: Kdybys znala ten dar Boží, a kdo jest ten, kterýž praví tobě: Dej mi pítí, ty bys prosila jeho, a dal by tobě vody živé. 11 I dí jemu žena: Pane, aniž máš, čím bys navázil, a studnice jest hluboká. Odkudž tedy máš tu vodu živou? 12 Zdalež jsi ty větší nežli otec nás Jákob, kterýž nám dal tuto studnici, a sám z ní pil, i synové jeho, i dobytek jeho? 13 Odpověděl Ježíš a řekl jí: Každý, kdož pije vodu tuto, žízniti bude opět. 14 Ale kdož by se napil vody té, kterouž já dám jemu, nežíznil by na věky, ale voda ta, kterouž já dám jemu, bude v něm studnicí vody prýsticí se k životu věčnému. (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Řekla jemu žena: Pane, dej mi té vody, abych nežíznila, ani chodila sem vážiti. 16 Řekl jí Ježíš: Jdi, zavolej muže svého, a příď sem. 17 Odpověděla žena a řekla: Nemám muže. Dí jí Ježíš: Dobrě řekla: Nemám muže. 18 Nebos pět mužů měla, a nyní kteréhož máš, není tvůj muž. To jsi jeho, i divili se, že by s ženou mluvil, a však žádný neřekl: Nač se ptáš, aneb proč mluvíš s ní? 28 I nechala tu žena vědra svého, a šla do města, a řekla těm lidem: 29 Podte, vizte člověka, kterýž pověděl mi všecko, což jsem koli činila. Není-li on ale Kristus? 30 Tedy vyšli z města, a přišli k němu. 31 Mezi tím pak prosili ho učedníci, řkouce: Mistře, pojez. 32 A on řekl jim: Ját' mám pokrm jísti, kteréhož vy nevíte. 33 Učedníci pak mluvili vespolek: Zdali jemu kdo přinesl jísti? 34 Dí jím Ježíš: Muži' pokrm jest, abych činil vůli toho, kterýž mne poslal, a dokonal dílo jeho. 35 Však vy pravíte, že ještě čtyři měsícové jsou, a žeň přijde. Aj, pravím vám: Pozdvihněte oči svých, a patřte na krajiny, žeť' se již bělejí ke žni. 36 Kdož pak žeň, odplatut' běre, a shromažďuje užitek k životu věčnému, aby i ten, kdož rozsívá, radoval se spolu, i kdo žeň. (aiōnios g166) 37 Nebo v tom pravé jest slovo, žeť' jiný jest, kdož rozsívá, a jiný, kterýž žeň. 38 Ját' jsem vás poslal žíti, o čemž jste vy nepracovali. Jiníť' pracovali, a vy jste v jejich práce vešli. 39 Z města pak toho mnozí z Samaritánů uvěřili v něho, pro řec té ženy, svědčíci: že mi pověděl všecko, což jsem činila. 40 A když k němu přišli Samaritáni, prosili ho, aby s nimi zůstal. I pobyl tu za dva dni. 41 A mnohem jich více uvěřilo pro řeč jeho. 42 A ženě té řekli: Již ne pro tvé vypravování věříme; nebo sami jsme slyšeli, a víme, že tento jest právě spasitel světa, Kristus. 43 Po dvou pak dnech vyšel odtud, a šel do Galilee. 44 Nebo sám Ježíš byl svědectví vydal, že prorok vlasti své v poctivosti není. 45 A když přišel do Galilee, přijali jej Galilejští, všecko viděvše, co

čnil v Jeruzalémě v svátek; nebo i oni byli příšli k že by Ježíš byl ten, kterýž ho zdravého učinil. 16 A svátku. 46 Tedy opět přišel Ježíš do Kány Galilejské, protož protivili se Židé Ježíšovi, a hledali ho zabiti, že kdež učinil byl z vody víno. I byl jeden královský to učinil v sobotu. 17 Ježíš pak odpověděl jím: Otec služebník v Kafarnaum, jehožto syn nemocen byl. 47 můj až dosavad dělá, i jáť dělám. 18 Tedy Židé ještě Ten uslyšev, že by Ježíš přišel z Judstva do Galilee, víc proto hledali ho zamordovati, že by netolikou rušil šel k němu, a prosil ho, aby sstoupil a uzdravil syna sobotu, ale že Otce svého pravil býti Boha, rovněho jeho; nebo počínal umírat. 48 I řekl jemu Ježíš: se čině Bohu. 19 I odpověděl Ježíš a řekl jim: Amen, Neuzříte-li divů a zázraků, neuvěříte. 49 Dí jemu ten amen pravím vám: Nemůžet' Syn sám od sebe nic královský služebník: Pane, podíž prvé, nežli umře činiti, jediné což vidí, an Otec činí. Nebo cožkoli on syn můj. 50 Dí jemu Ježíš: Jdi, syn tvůj živ jest. I činí, totiž i Syn též podobně činí. 20 Otec zajisté miluje uvěřil člověk řeči, kterouž mluvil jemu Ježíš, a šel. 51 Syna, a ukazuje mu všecko, což sám činí; a větší Když pak on již šel, potkali se s ním služebníci jeho a nad to ukáže jemu skutky, abyste vy se divili. 21 zvěstovali, říkouce: Syn tvůj živ jest. 52 Tedy otázal se Nebo jakož Otec kríší mrtvé a obžívuje, tak i Syn, jich na hodinu, v kterou by se lépe měl. I řekl jemu: kteréž chce, obžívuje. 22 Aniž zajisté Otec soudí Včera v hodinu sedmou přestala mu zimnice. 53 Tedy koho, ale všecken soud dal Synu. 23 Aby všickni poznal otec, že právě ta hodina byla, v kterouž řekl byl jemu Ježíš: Syn tvůj živ jest. I uvěřil on i dům jeho všecken. 54 To opět druhý div učinil Ježíš, přišed z Judstva do Galilee.

5 Potom byl svátek Židovský, i šel Ježíš do Jeruzaléma. 2 Byl pak v Jeruzalémě rybník bravný, kterýž slove Židovsky Bethesda, patero příštěře maje. 3 Kdež leželo množství veliké neduživých, slepých, kulhavých, suchých, očekávajících hnútí vody. 4 Nebo anděl jistým časem sstupoval do rybníka, a kormoutil vodu. Protož kdož nejprvě sstoupil po tom zkormoucení vody, uzdraven býval, od kterékoli nemoci trápen byl. 5 I byl tu člověk jeden, kterýž osm a třídeceti let nemocen byl. 6 Toho uzřev Ježíš ležícího, a poznav, že jest již dávno nemocen, dí jemu: Chceš-li zdráv býti? 7 Odpověděl mu ten nemocný: Pane, nemám člověka, kterýž by, když se zkormoutí voda, uvrhl mne do rybníka, ale když já jdu, jiný přede mnou sstupuje. 8 Dí jemu Ježíš: Vstaň, vezmi lože své a chod. 9 A hned zdráv jest učiněn člověk ten, a vzav lože své, i chodil. Byla pak sobota v ten den. 10 Tedy řekli Židé tomu uzdravenému: Sobota jest, nesluší tobě lože nositi. 11 Odpověděl jím: Ten, kterýž mne uzdravil, ont' mi řekl: Vezmi lože své a chod. 12 I otázali se ho: Kdo jest ten člověk, kterýž tobě řekl: Vezmi lože své a chod? 13 Ten pak uzdravený nevěděl, kdo by byl. Nebo Ježíš byl poodšel od zástupu shromážděného na tom místě. 14 Potom pak nalezl jej Ježíš v chrámě, a řekl jemu: Aj, zdráv jsi učiněn; nikoli víc nehřeš, atby se něco horšího nepřihodilo. 15 Odšel ten člověk, a pověděl Židům,

Nebo jakož Otec kríší mrtvé a obžívuje, tak i Syn, kteréž chce, obžívuje. 22 Aniž zajisté Otec soudí Včera v hodinu sedmou přestala mu zimnice. 53 Tedy koho, ale všecken soud dal Synu. 23 Aby všickni poznal otec, že právě ta hodina byla, v kterouž řekl byl jemu Ježíš: Syn tvůj živ jest. I uvěřil on i dům jeho všecken. 54 To opět druhý div učinil Ježíš, přišed z Judstva do Galilee.

Nebo jakož Otec má život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život v samém sobě. 27 A dal jemu moc i soud činiti, nebo Syn člověka jest. 28 Nedivtež se tomu; nebot' přijde hodina, v kterouž všickni, kteříž v hrobích jsou, uslyší hlas jeho. 29 A půjdou ti, kteříž dobré věci činili, na vzkříšení života, ale ti, kteříž zlé věci činili, na vzkříšení soudu. 30 Nemohut' já sám od sebe nic činiti. Jakžt' slyším, tak' soudím, a soud můj spravedlivý jest. Nebo nehledám vůle své, ale vůle toho, kterýž mne poslal, Otcovy. 31 Vydám-lit' já svědectví sám o sobě, svědectví mé není pravé. 32 Jinýť jest, kterýž svědectví vydává o mně, a vím, že pravé jest svědectví, kteréž vydává o mně. 33 Vy jste byli poslali k Janovi, a on svědectví vydal pravdě. 34 Ale jáť nepřijímám svědectví od člověka, než totot' pravím, abyste vy spaseni byli. 35 Ont' byl svíce hořící a svítící, vy pak chtěli jste se na čas poradovati v světle jeho. 36 Ale já mám větší svědectví, než Janovo. Nebo skutkové, kteréž mi dal Otec, abych je vykonal, tit' skutkové, kteréž já činím, svědčí o mně, že mne Otec poslal. 37 A kterýž mne poslal, Otec, ont' svědectví vydal o mně, jehož jste vy hlasu nikdy neslyšeli, ani tváři jeho neviděli. 38 A slova jeho nemáte v sobě zůstávajícího.

Nebo kteréhož on poslal, tomu vy nevěříte. **39** Ptejte se na písma; nebo vy domníváte se v nich věčný život mítí, a tat' svědectví vydávají o mně. (aiōnios g166) **40** Ale nechcete přijít ke mně, abyste život měli. **41** Chvály od lidí nepřijímám. **42** Ale poznal Jsem vás, že milování Božího nemáte v sobě. **43** mořem, viděv, že jiné lodičky nebylo, než ta jedna, na Já jsem přišel ve jménu Otce svého, a nepřijímáte kterouž byli vstoupili učedlníci jeho, a že Ježíš nebyl mne. Kdyby jiný přišel ve jménu svém, toho přijmete. všel s učedlníky svými na lodí, ale sami učedlníci **44** Kterak vy můžete věřiti, chvály jedni od druhých jeho byli se plavili, **23** (Jiné pak lodí byly připlouly od hledajíce, poněvadž chvály, kteráž jest od samého Tiberiady k tomu místu blízko, kdež byli jedli chléb, Boha, nehledáte? **45** Nedomnívejte se, bycht' já na když díky učinil Pán.) **24** Když tedy uzřel zástup, že vás žalovati měl před Otcem. Jestit', kdo by žaloval Ježíše tu není, ani učedlníků jeho, vstoupili i oni na na vás, Mojžíš, v němž vy naději máte. **46** Nebo lodí, a přijeli do Kafarnaum, hledajíce Ježíše. **25** A kdybyste věřili Mojžíšovi, věřili byste i mně; neb on o nalezše ho za mořem, řekli jemu: Mistře, kdy jsi sem mně psal. **47** Ale poněvadž jeho písmům nevěříte, i přišel? **26** Odpověděl jim Ježíš a řekl: Amen, amen pravím vám: Hledáte mne, ne proto že jste divy viděli, ale že jste jedli chleby a nasyceni jste. **27** Pracujte ne

6 Potom odšel Ježíš za moře Galilejské neb Tiberiadské. **2** A šel za ním zástup veliký; nebo viděli divy jeho, kteréž činil nad nemocnými. **3** I všel na horu Ježíš, a tam seděl s učedlníky svými. **4** Byla pak blízko velikanc, svátek Židovský. **5** Tedy pozdvih očí Ježíš, a viděv, že zástup veliký jde k němu, dí Filipovi: Kde nakoupíme chlebů, aby pojedli tito? **6** (Ale to řekl, pokoušeje ho; nebo on věděl, co by měl učiniti.) **7** Odpověděl jemu Filip: Za dvě stě peněz chlebů nepostačí jím, aby jeden každý z nich něco maličko vzal. **8** Dí jemu jeden z učedlníků jeho, Ondřej, bratr Šimona Petra: **9** Jestit' mládenček jeden zde, který má pět chlebů ječných a dvě rybičky. Ale coť jest to mezi tak mnohém? **10** I řekl Ježíš: Rozkažte lidu, at' se usadí. A bylo trávy mnoho na tom místě. I posadilo se mužů v počtu okolo pěti tisíců. **11** Tedy Ježíš vzlal ty chleby, a díky učiniv, rozdával učedlníkům, učedlníci pak sedícím; též podobně z těch rybiček, jakž mnoho chtěli. **12** A když byli nasyceni, řekl učedlníkům svým: Zbeňte ty drobty, kteříž zůstali, at' nezhynou. **13** I sebrali a naplnili dvanácte koší drobtů z těch pěti chlebů ječných, kteříž pozůstali po těch, kteříž jedli. **14** Ti pak lidé, uzrevše ten div, kterýž učinil Ježíš, pravili: Tento jest jistě prorok, kterýž měl přijít na svět. **15** Tedy Ježíš věda, že by měli přijít a chytiti jej, aby ho učinili králem, ušel na horu opět sám jediný. **16** Když pak byl večer, sstoupili učedlníci jeho k moři. **17** A vstoupivše na lodí, plavili se přes moře do Kafarnaum. A bylo již tma, a nepřišel byl Ježíš k nim. **18** Moře pak dutím velikého větru zdvihalo se. **19** A odplavivše se honů jako pětmečíma neb třídceti, uzřeli Ježíše, an chodí po moři, a přibližuje se k lodí. I báli se. **20** On pak řekl jim: Ját' jsem, nebojte se. **21** I vzali ho na lodí ochotně, a hned lodí přiběhla k zemi, do kteréž se plavili. **22** Nazejší zástup, kterýž byl za Já jsem přišel ve jménu Otce svého, a nepřijímáte kterouž byli vstoupili učedlníci jeho, a že Ježíš nebyl mne. Kdyby jiný přišel ve jménu svém, toho přijmete. všel s učedlníky svými na lodí, ale sami učedlníci **23** (Jiné pak lodí byly připlouly od Tiberiady k tomu místu blízko, kdež byli jedli chléb, když díky učinil Pán.) **24** Když tedy uzřel zástup, že když pak lidu, a přijeli do Kafarnaum, hledajíce Ježíše. **25** A když díky učinil Pán.) **26** Tedy řekl jemu: Mistře, kdy jsi sem mně psal. **27** Odpověděl jim Ježíš a řekl: Amen, amen pravím vám: Hledáte mne, ne proto že jste divy viděli, ale že jste jedli chleby a nasyceni jste. **28** Pracujte ne

29 o pokrm, kterýž hyne, ale o ten pokrm, kterýž zůstává k životu věčnému, kterýž Syn člověka dá vám. Nebo tohot' potvrdil Bůh Otec. (aiōnios g166) **30** Tedy řekl jemu: Co budeme činiti, abychom dělali dílo Boží? **31** Odpověděl Ježíš a řekl jim: Totot' jest to dílo Boží, abyste věřili v toho, kteréhož on poslal. **32** I řekl jemu: Jakéž pak ty znamení činíš, abychom viděli a věřili tobě? Co děláš? **33** Otcové naši jedli mannu na pouště, jakož psáno jest: Chléb s nebe dal jím jisti. **34** Tedy řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Ne Mojžíš dal vám chléb s nebe, ale Otec můj vám dává ten chléb s nebe pravý. **35** Nebo chléb Boží ten jest, kterýž sstupuje s nebe, a dává život světu. **36** I řekl jemu: Pane, dávejž nám chléb ten vždycky. **37** Ježíš pak řekl jim: Ját' jsem ten chléb života. Kdož přichází ke mně, nebude nikoli lačněti, a kdož věří ve mne, nebude žízniti nikdy. **38** Ale pověděl jsem vám, anobrž viděli jste mne, a nevěříte. **39** Všecko, což mi dává Otec, ke mně přijde, a toho, kdož ke mně přijde, nevyvrhu ven. **40** Nebo jsem sstoupil s nebe, ne abych činil vůli svou, ale vůli toho, kterýž mne poslal. **41** Tatoť jest pak vůle toho, kterýž mne poslal, Otcova, abych ničeho toho, což mi dal, neztratil, ale vzkřísil to v nejposlednější den. **42** A tatoť jest vůle toho, kterýž mne poslal, aby každý, kdož vidí Syna a věří v něho, měl život věčný. A ját' jej vzkřísim v den nejposlednější. (aiōnios g166) **43** I reptali Židé na něho, že řekl: Já jsem chléb ten, kterýž jsem s nebe sstoupil. **44** A pravili: Zdaliž tento není Ježíš, syn

Jozefův, jehož my otce i matku známe? Kterak pak dí A my jsme uvěřili, a poznali, že jsi ty Kristus, Syn tento: S nebe jsem sstoupil? 43 Tedy odpověděl Ježíš Boha živého. 70 Odpověděl jím Ježíš: Však jsem já a řekl jim: Nerepcete vespolek. 44 Žádný nemůž přijít vás dvanácte vyvolil, a jeden z vás dábel jest. 71 A to ke mně, jediné leč Otec můj, kterýž mne poslal, přítrhl řekl o Jidášovi Šimona Iškariotského; nebo ten jej by by; a já' jej vzkřísim v den nejposlednější. 45 měl zraditi, byv jeden ze dvanácti.

Psáno jest v prorocích: A budou všickni učeni od Boha. Protož každý, kdož slyšel od Otce a naučil se, jdet' ke mně. 46 Ne že by kdo viděl Otce, jediné ten, kterýž jest od Boha, tent' viděl Otce. 47 Amen, amen pravím vám: Kdož věří ve mne, máť život věčný. (aiōnios g166) 48 Ját' jsem ten chléb života. 49 Otcové vaši jedli mannu na poušti, a zemřeli. 50 Totoť jest chléb ten s nebe sstupující. Kdož by koli jej jedl, neumřet'. 51 Ját' jsem ten chléb živý, kterýž jsem s nebe sstoupil. Bude-li kdo jísti ten chléb, živ bude na věky. A chléb, kterýž já dám, tělo mé jest, kteréž já dám za život světa. (aiōn g165) 52 Tedy hádali se Židé vespolek, řkouce: Kterak tento může nám dátí tělo jísti? 53 I řekl jím Ježíš: Amen, amen pravím vám: Nebudete-li jísti těla Syna člověka a pítí krve jeho, nemáte života v sobě. 54 Kdož jí mé tělo a pije mou krev, máť život věčný, a já' jej vzkřísim v nejposlednější den. (aiōnios g166) 55 Nebo tělo mé právě jest pokrm, a krev má právě jest nápoj. 56 Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm. 57 Jakož mne poslal ten živý Otec, a já živ jsem skrze Otce, tak kdož jí mne, i on živ bude skrze mne. 58 Totot' jest ten chléb, kterýž s nebe sstoupil. Ne jako otcové vaši jedli mannu, a zemřeli. Kdož jí chléb tento, žív' bude na věky. (aiōn g165) 59 Toto mluvil v škole, uče v Kafarnaum. 60 Tedy mnozí z učedníků jeho, slyševše to, řekli: Tvrdát' jest tato řeč. Kdo ji může slyšeti? 61 Ale věda Ježíš sám v sobě, že by proto reptali učedníci jeho, řekl jim: To vás urází? 62 Co pak, kdybyste uzřeli Syna člověka, an vstupuje, kdež prvé byl? 63 Duch jest, kterýž obžívuje, tělot' nic neprospívá. Slova, kteráž já mluvím vám, Duch jsou a život jsou. 64 Ale jsout' některí z vás, ješto nevěří. Nebo věděl Ježíš od počátku, kdo by byli nevěřící, a kdo by ho měl zraditi. 65 I pravil: Protož jsem vám řekl, že žádný nemůže přijít ke mně, leč by jemu bylo dáno od Otce mého. 66 A z toho mnozí z učedníků jeho odešli zpět, a nechodili s ním více. 67 Tedy řekl Ježíš ke dvanácti: Zdaliž i vy chcete odjít? 68 I odpověděl jemu Šimon Petr: Pane, k komu půjdeme? Slova věčného života máš. (aiōnios g166) 69

7 Potom pak chodil Ježíš po Galilei; nebo nechtěl být v Judstu, proto že ho hledali Židé zabiti. 2 A byl blízko svátek Židovský, stánků. 3 Tedy řekli jemu bratří jeho: Vyjdi odsud, a jdi do Judstu, at' i učedníci tvoji vidí skutky tvé, kteréž činiš. 4 Nižadný zajisté v skryté nic nedělá, kdož chce vidín býti. Protož ty, činiš-li takové věci, zjev se světu. 5 Nebo ani bratří jeho nevěřili v něho. 6 I dí jím Ježíš: Čas můj ještě nepřišel, ale čas vás vždycky jest hotov. 7 Nemůžet' vás svět nenáviděti, ale mnet' nenávidí; nebo já svědeckví vydávám o něm, že skutkové jeho zlí jsou. 8 Jděte vy k svátku tomuto. Ját' ještě nepřišel k svátku tomuto, nebo čas můj se ještě nenaplnil. 9 To pak pověděl jím, zůstal v Galilei. 10 A když odešli bratří jeho, tehdy i on šel k svátku, ne zjevně, ale jako ukrytě. 11 Židé pak hledali ho v svátek, a pravili: Kde jest onen? 12 A mnoho řečí bylo o něm v zástupu. Nebo některí pravili, že dobrý jest, a jiní pravili: Není, ale svodí zástup. 13 Žádný však o něm nemluvil zjevně pro bázeň Židů. 14 Když pak již polovici svátku se vykonalo, vstoupil Ježíš do chrámu, a učil. 15 I divili se Židé, řkouce: Kterak tento písmo umí, neučiv se? 16 Odpověděl jím Ježíš a řekl: Mé učení neníť mé, ale toho, kterýž mne poslal. 17 Bude-li kdo chtít vůli jeho činiti, tent' bude uměti rozeznati, jest-li to učení z Boha, čili mluvím já sám od sebe. 18 Kdot' sám od sebe mluví, chvály své vlastní hledá, ale kdož hledá chvály toho, kterýž ho poslal, tent' pravdomluvný jest, a nepravosti v něm není. 19 Však Mojžíš dal vám zákon, a žádný z vás neplní zákona. Proč mne hledáte zamordovati? 20 Odpověděl zástup a řekl: Dábelství máš. Kdo tě hledá zamordovati? 21 Odpověděl Ježíš a řekl jim: Jeden skutek učinil jsem, a všickni se tomu divíte. 22 Však Mojžíš vydal vám obřízku, (ne že by z Mojžíše byla, ale z otců,) a v sobotu obřezujete člověka. 23 Poněvadž člověk obřízku přijímá v sobotu, aby nebyl rušen zákon Mojžíšův, proč se na mne hněváte, že jsem celého člověka uzdravil v sobotu? 24 Nesudte podlé osoby, ale spravedlivý soud sudte. 25 Tedy některí z Jeruzalémských pravili: Zdaliž toto není ten,

kteréhož hledají zabiti? 26 A aj, svobodně mluví a řekli jemu: Nejsi-li i ty Galilejský? Ptej se a viz, že' nic mu neříkají. Zdali již právě poznali knížata, že prorok z Galilee nepovstal. 53 I šel jeden každý do tento jest právě Kristus? 27 Ale o tomto víme, odkud domu svého.
jest, Kristus pak když přijde, žádný nebude věděti, odkud by byl. 28 I volal Ježíš v chrámu, uče a řka: I mne znáte, i odkud jsem, víte. A nepřišel' jsem sám od sebe, ale jestit' pravdomluvný ten, kterýz mne poslal, jehož vy neznáte. 29 Ale já znám jej, nebo od něho jsem, a on mne poslal. 30 I hledali ho jít, ale žádný nevztáhl ruky na něho, nebo ještě byla nepřišla hodina jeho. 31 Z zástupu pak mnozí uvěřili v něho, a pravili: Kristus když přijde, zdali více divů činiti bude nad ty, kteréž tento činí? 32 Slyšeli pak farizeové zástup, an o něm takové věci rozmlouvá, i poslali farizeové a přední kněží služebníky, aby jej jali. 33 Tedy řekl jim: Ještě malíčký čas jsem s vámi, potom odejdu k tomu, kterýž mne poslal. 34 Hledati mne budete, ale nenaleznete, a kdež já budu, vy nemůžete přijíti. 35 I řekli Židé k sobě vespolek: Kam tento půjde, že my ho nenalezneme? Zdali v rozptýlení pohanů půjde, a bude učiti pohany? 36 Jaká jest to řeč, kterouž promluvil: Hledati mne budete, ale nenaleznete, a kdež já budu, vy nemůžete přijíti? 37 V poslední pak den ten veliký svátku toho, stál Ježíš a volal, řka: Žízní-li kdo, pod' ke mně, a napí se. 38 Kdož věří ve mne, jakož dí písma, řeky z břicha jeho poplynou vody živé. 39 (A to řekl o Duchu, kteréhož měli přijíti věřící v něho; nebo ještě nebyl dán Duch svatý, protože ještě Ježíš nebyl oslagen.) 40 Tedy mnozí z zástupu uslyševše tu řeč, pravili: Tentot' jest právě prorok ten. 41 Jiní pravili: Tentot' jest Kristus. Ale někteří pravili: Zdaliž z Galilee přijde Kristus? 42 Zdaž nepraví písma, že z semene Davidova a z Betléma městečka, kdež býval David, přijíti má Kristus? 43 A tak různice v zástupu stala se pro něj. 44 Někteří pak z nich chtěli ho jít, ale žádný nevztáhl ruky na něj. 45 Tedy přišli služebníci k předním kněžím a k farizeům, kteříž řekli jim: Proč jste ho nepřivedli? 46 Odpověděli ti služebníci: Nikdy tak člověk nemluvil, jako tento člověk. 47 I odpověděli jim farizeové: Zdali i vy jste svedeni? 48 Zdaliž kdo z knížat uvěřil v něho aneb z farizeů? 49 Než zástup ten, kterýž nezná zákona. Zlořečenit' jsou. 50 I dí jim Nikodém, ten kterýž byl přišel k němu v noci, byv jeden z nich: 51 Zdali zákon nás soudí člověka, leč prvě uslyší od něho a zví, co by činil? 52 Odpověděli

8 Ježíš pak odšel na horu Olivetskou. 2 Potom na úsvítě zase přišel do chrámu, a všecken lid sšel se k němu. I posadiv se, učil je. 3 I přivedli k němu zákonníci a farizeové ženu v cizoložstvu popadenou, a postavivše ji v prostředku, 4 Řekli jemu: Mistře, tato žena jest postižena při skutku, když cizoložila. 5 A v zákoně Mojžíš přikázal nám takové kamenovati. Ty pak co pravíš? 6 A to řekli, pokoušejíce ho, aby jej mohli obžalovati. Ježíš pak skloniv se dolů, prstem psal na zemi. 7 A když se nepřestávali otazovati jeho, zdvihl se a řekl jim: Kdo jest z vás bez hříchu, nejprv hod' na ni kamenem. 8 A opět schýliv se, psal na zemi. 9 A oni uslyševše to, a v svědomích svých obvinění byvše, jeden po druhém odcházeli, počavše od starších až do posledních. I zůstal tu Ježíš sám, a ta žena u prostřed stojecí. 10 A pozdvih se Ježíš, a žádného neviděv, než tu ženu, řekl jí: Ženo, kde jsou ti, kteříž na tebe žalovali? Žádný-li té neodsoudil? 11 Kteráž řekla: Žádný, Pane. I řekl jí Ježíš: Aniž já tebe odsuzuji. Jdiž a nehřeš více. 12 Tedy Ježíš opět jim mluvil, řka: Já jsem světlo světa. Kdož mne následuje, nebude choditi v temnostech, ale bude míti světlo života. 13 I řekli jemu farizeové: Ty sám o sobě svědectví vydáváš, svědectví tvé není pravé. 14 Odpověděl Ježíš a řekl jim: Ačkoli já svědectví vydávám sám o sobě, pravé jest svědectví mé; nebo vím, odkud jsem přišel, a kam jdu. Ale vy nevíte, odkud jsem přišel, aneb kam jdu. 15 Vy podlé těla soudíte, já nesoudím žádného. 16 A bycht' pak i já soudil, soud můj jest pravý; nebo nejsem sám, ale jsem já a ten, kterýž mne poslal, Otec. 17 A v zákoně vašem psáno jest: že dvou člověků svědectví pravé jest. 18 Ját' svědectví vydávám sám o sobě, a svědectví vydávám o mně ten, kterýž mne poslal, Otec. 19 Tedy řekli jemu: Kdež jest ten tvůj otec? Odpověděl Ježíš: Aniž mne znáte, ani Otce mého. Kdybyste mne znali, i Otce mého znali byste. 20 Tato slova mluvil Ježíš u pokladnice, uče v chrámu, a žádný ho nejal, nebo ještě byla nepřišla hodina jeho. 21 I řekl jim opět Ježíš: Já jdu, a hledati budete mne, a v hříchu svém zemřete. Kam já jdu, vy nemůžete přijíti. 22 I pravili Židé: Zdali se sám zabije, že praví: Kam já jdu, vy nemůžete přijíti? 23 I řekl jim: Vy z důlu jste, já s hůry

jsem. Vy jste z tohoto světa, já nejsem z světa tohoto. vy neslyšíte, že z Boha nejste. 48 Tedy odpověděli 24 Protož jsem řekl vám: Že zemřete v hříších svých. Židé a řekli jemu: Zdaliž my dobrě nepravíme, že jsi ty Samaritán, a dábelství máš? 49 Odpověděl Ježíš: hříších svých. 25 I řekli jemu: Kdo jsi ty? I řekl jim Ját' dábelství nemám, ale ctím Otce svého; než vy Ježíš: To, což z počátku pravím vám. 26 Mnohot' mám jste mne neuctili. 50 Ját' pak nehledám chvály své; o vás mluvit a souditi, ale ten, který mne poslal, jesti', kdo hledá a soudí. 51 Amen, amen pravím, pravdomluvný jest, a já, což jsem slyšel od něho, vám: Bude-li kdo zachovávat slovo mé, smrti neuží na věky. (aiōn g165) 52 Tedy řekli mu Židé: Nyní jsme oznali, že dábelství máš. Abraham umřel i proroci, a ty pravíš: Bude-li kdo zachovávat řeč mou, smrti neokusí na věky. (aiōn g165) 53 Zdali jsi ty větší otce našeho Abrahama, který umřel? I proroci zemřeli. Neopustil' mne samého Otec; nebo což jest jemu Kým ty se činiš? 54 Odpověděl Ježíš: Chválím-lit' já libého, to já činím vždycky. 30 Ty věci když mluvil, se sám, chvála má nic není. Jestit' Otec můj, který mnozí uvěřili v něho. 31 Tedy řekl Ježíš tém židům, mne chválí, o němž vy pravíte, že Bůh váš jest. 55 kteříž uvěřili jemu: Jestliže vy zůstanete v řeči mé, Ale nepoznali jste ho, já pak jej znám. A kdybych právě učedníci moji budete. 32 A poznáte pravdu, a řekl, že ho neznám, byl bych podobný vám, lhář. Ale pravda vás vysvobodí. 33 I odpověděli jemu: Símě znám' jej, a řeč jeho zachovávám. 56 Abraham, otec Abrahamovo jsme, a žádnemu jsme nesloužili nikdy. I vás, veselil se, aby viděl den můj, i viděl, a rádoval kterakž ty díš: že svobodní budete? 34 Odpověděl jim se. 57 Tedy řekli jemu Židé: Padesáti let ještě nemáš, Ježíš: Amen, amen pravím vám: Že každý, kdož činí a Abrahama jsi viděl? 58 Řekl jim Ježíš: Amen, amen hřich, služebník jest hřicha. 35 A služebník nezůstává pravím vám: Prvé nežli Abraham byl, já jsem. 59 I v domě na věky; Syn zůstává na věky. (aiōn g165) 36 zchápali kamení, aby házel na něj. Ježíš pak skryl Protož jestližet' vás Syn vysvobodí, právě svobodní se, a prošed skrze ně, vyšel z chrámu, a tak odšel. budeste. 37 Vím, že jste símě Abrahamovo, ale hledáte mne zabiti; nebo řeč má nemá místa u vás. 38 Já, což jsem viděl u Otce svého, mluvím; i vy tedy, co jste viděli u otce svého, činíte. 39 Odpověděli a řekli jemu: Otec náš jest Abraham. Dí jim Ježíš: Kdybyste synové Abrahamovi byli, činili byste skutky Abrahamovy. 40 Ale nyní hledáte mne zabiti, člověka toho, kterýž jsem pravdu mluvil vám, kterouž jsem slyšel od Boha. Tohoť Abraham nečinil. 41 Vy činíte skutky otce svého. I řekli jemu: Myť z smilstva nejsme zplozeni, jednohoť Otce máme, Boha. 42 Tedy řekl jim Ježíš: Byť Bůh Otec váš byl, milovali byste mne. Nebo já jsem z Boha pošel, a přišel jsem; aniž jsem sám od sebe přišel, ale on mne poslal. 43 Proč mluvení mého nechápáte? Protože slyšet nemůžete řeči mé. 44 Vy z otce dábla jste, a žádosti otce svého chcete činiti. On byl vražedník od počátku, a v pravdě nestál; nebo pravdy v něm není. Když mluví lež, z svého vlastního mluví; nebo lhář jest a otec lži. 45 Já pak že pravdu pravím, nevěříte mi. 46 Kdo z vás uviní mne z hřichu? A poněvadž pravdu pravím, proč vy mi nevěříte? 47 Kdo z Boha jest, slova Boží slyší; protož

9 A pomíjeje, uzrel člověka slepého od narození. 2 I otázali se ho učedníci jeho, řouce: Mistře, kdo zhřešil, tento-li, čili rodičové jeho, že se slepý narodil? 3 Odpověděl Ježíš: Ani tento zhřešil, ani rodičové jeho, ale aby zjeveni byli skutkové Boží na něm. 4 Ját' musím dělati dílo toho, kterýž mne poslal, dokudž den jest. Přicházít' noc, když žádny nebude moci dělati. 5 Dokudž jsem na světě, světlo jsem světa. 6 To pověděv, plinul na zemi, a učinil bláto z sliny, i pomazal tím blátem oči slepého. 7 A řekl jemu: Jdi, umej se v rybníku Siloe, což se vykládá: Poslaný. A on šel a umyl se, i přišel, vida. 8 Sousedé pak a ti, kteříž jej prvé vídali slepého, řekli: Není-liž toto ten, kterýž sedával a žebrával? 9 Jiní pravili, že ten jest, a jiní, že jest podoben k němu. Ale on pravil: Já jsem. 10 Tedy řekli jemu: Kterak jsou otevřeny oči tvé? 11 On odpověděl a řekl: Člověk ten, kterýž slove Ježíš, bláto učinil, a pomazal oči mých, a řekl mi: Jdi k rybníku Siloe, a umej se. I odšed a umyv se, prohlédl jsem. 12 I řekli jemu: Kde jest ten? Řekl: Nevím. 13 Tedy přivedli toho, kterýž někdy byl slepý, k farizeům. 14 Byla pak sobota, když Ježíš učinil bláto,

a otevřel oči jeho. **15** I otázali se ho opět i farizeové, a řekli jemu: Zdali i my slepí jsme? **41** Řekl jim Ježíš: kterak by prozřel. On pak řekl jim: Bláto položil na Byste slepí byli, hříchu byste neměli; ale nyní pravíte: oči mé, a umyl jsem se, i vidím. **16** Tedy některé z Vidíme, protož hřích váš zůstává.

farizeů řekli: Ten člověk není z Boha, nebo neostříhá soboty. Jiní pravili: Kterak může člověk hříšný takové divy činiti? I byla různice mezi nimi. **17** Řekli opět slepému: Co ty o něm pravíš, poněvadž otevřel oči tvé? A on řekl: že prorok jest. **18** I nevěřili Židé o něm, by slepý býval a prozřel, až povolali rodiče toho, kterž byl prozřel. **19** A otázali se jich, řkouce: Jest-li tento syn váš, o kterémž vy pravíte, že by se slepý narodil? Kterakž pak nyní vidí? **20** Odpověděli jim rodičové jeho a řekli: Vímet', že tento jest syn náš, a že se slepý narodil. **21** Ale kterak nyní vidí, nevíme; aneb kdo otevřel oči jeho, myť nevíme. Mát' léta, ptejte se ho, on sám za sebe mluvit bude. **22** Tak mluvil rodičové jeho, že se báli Židů; nebo již tak byli uložili Židé, aby, kdož by ho koli vyznal Kristem, vyobcován byl ze školy. **23** Protož řekli rodičové jeho: Mát' léta, ptejte se jeho. **24** Tedy zavolali po druhé člověka toho, kterž býval slepý, a řekli jemu: Vzdej chválu Bohu. My víme, že člověk ten hříšník jest. **25** I odpověděl on a řekl: Jest-li hříšník, nevím, než to vím, že byv slepý, nyní vidím. **26** I řekli jemu opět: Cot' učinil? Kterak otevřel oči tvé? **27** Odpověděl jim: Již jsem vám pověděl, a neslyšeli jste? Což opět chcete slyšet? Zdaliž i vy chcete učedníci jeho bytí? **28** I zlořečili jemu a řekli: Ty jsi učedník jeho, ale my jsme Mojžíšovi učedníci. **29** My víme, že Mojžíšovi mluvil Bůh, tento pak nevíme, odkud jest. **30** Odpověděl ten člověk a řekl jim: Tot' jest jistě divná věc, že vy nevíte, odkud jest, a otevřel oči mé. **31** Víme pak, že Bůh hříšníků neslyší, ale kdo by ctiteln Boží byl, a vůli jeho činil, tohoť slyší. **32** Od věků není slýcháno, aby kdo otevřel oči slepého narozeného. (*aiōn g165*) **33** Byť tento nebyl od Boha, nemohlt' by nic učiniti. **34** Odpověděli a řekli jemu: Ty jsi všecken se v hříších narodil, a ty nás učíš? I vyhnali jej ven. **35** Uslyšel pak Ježíš, že jej vyhnali ven. A když jej nalezl, řekl jemu: Věříš-liž ty v Syna Božího? **36** Odpověděl on a řekl: I kdož jest, Pane, abych věřil v něho? **37** I řekl jemu Ježíš: I viděl jsi ho, a kterýž mluví s tebou, onť jest. **38** A on řekl: Věřím, Pane, a klaněl se jemu. **39** I řekl jemu Ježíš: Na soud přišel jsem já na tento svět, aby ti, kterž nevidí, viděli, a ti, kterž vidí, aby slepí byli. **40** I uslyšeli to některé z farizeů, kterž s ním byli,

10 Amen, amen pravím vám: Kdož nevchází dveřmi do ovčince ovcí, ale vchází jinudy, ten zloděj jest a lotr. **2** Ale kdož vchází dveřmi, pastýř jest ovcí. **3** Tomut' vrátný otvírá, a ovce hlas jeho slyší, a on svých vlastních ovcí ze jména povolává, a vyvodí je. **4** A jakž ovce své vlastní vypustí, před nimi jde, a ovce jdou za ním; nebo znají hlas jeho. **5** Cizího pak nikoli následovatí nebudou, ale utekou od něho; nebo neznají hlasu cizích. **6** To podobenství pověděl jim Ježíš, ale oni nevěděli, co by to bylo, což jim mluvil. **7** Tedy opět řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: že já jsem dvěře ovcí. **8** Všickni, kolikž jich koli přede mnou příšlo, zloději jsou a lotři, ale neslyšeli jich ovce. **9** Já jsem dvěře. Skrze mne všel-li by kdo, spasen bude, a vejde i vyjde, a pastvu nalezne. **10** Zloděj nepřichází, než aby kradl a mordoval a hubil; já jsem přišel, aby život měly, a hojně měly. **11** Já jsem ten pastýř dobrý. Dobrý pastýř duši svou pokládá za ovce. **12** Ale nájemník a ten, kterž není pastýř, jehož nejsou ovce vlastní, vida vlka, an jde, i opouští ovce i utíká, a vlk lapá a rozhnání ovce. **13** Nájemník pak utíká; nebo nájemník jest, a nemá péče o ovce. **14** Já jsem ten dobrý pastýř, a znám' své, a znají' mne mé. **15** Jakož mne zná Otec, a já znám Otce, a duši svou pokládám za ovce. **16** A mám' i jiné ovce, kteréž nejsou z tohoto ovčince. I tyť musím přivesti; nebo hlas můj slyšeti budou. A budeť jeden ovčinec a jeden pastýř. **17** Protož mne Otec miluje, že já pokládám duši svou, abych ji zase vzal. **18** Nižádnýt' jí neběre ode mne, ale já pokládám ji sám od sebe. Mám moc položiti ji, a mám moc zase vzít ji. To přikázaní vzial jsem od Otce svého. **19** Tedy stala se opět různice mezi Židy pro ty řeči. **20** A pravili mnozí z nich: Ďábelství má a blázní. Co ho posloucháte? **21** Jiní pravili: Tato slova nejsou d'ábelství majícího. Zdaliž d'ábelství může slepých oči otvírat? **22** Bylo pak posvícení v Jeruzalémě, a zima byla. **23** I procházel se Ježíš v chrámě po síinci Šalomounově. **24** Tedy obstoupili jej Židé, a řekli jemu: Dokudž duši naši držíš: Jestliže jsi ty Kristus, pověz nám zjevně. **25** Odpověděl jim Ježíš: Pověděl jsem vám, a nevěříte. Skutkové, kterž já činím ve jménu Otce svého, tit' svědectví vydávají o mně. **26** Ale vy nevěříte, nebo

nejste z ovcí mých, jakož jsem vám pověděl. 27 Ovcet' Ježíš řekl o smrti jeho, oni pak domnívali se, že by o mé hlas můj slyší, a já je znám, a následují' mne. spání sna mluvil. 14 Tedy řekl jim Ježíš zjevně: Lazar 28 A já' život věčný dávám jím, a nezahynout' na věky, aniž jich kdo vytrhne z ruky mé. (aiōn g165, aiōnos g166) 29 Otec můj, kterýž mi je dal, větší jest naděj všecky, a žádný' jich nemůže vytrhnouti z ruky Otce mého. 30 Já a Otec jedno jsme. 31 Tedy zchápalí opět ho již čtyři dny v hrobě pochovaného. 18 Byla pak kamení Židé, aby jej kamenovali. 32 Odpověděl jim Betany blízko od Jeruzaléma, okolo honů patnácté. Ježíš: Mnohé dobré skutky ukázal jsem vám od Otce svého. Pro který z těch skutků kamenujete mne? 33 nekamenujeme, ale pro rouhání, totíž že ty, člověk jste. 34 Odpověděl jim Ježíš: Však psáno jest v zákoně vašem: Já jsem řekl: Bohové kteříhož posvětil Otec a poslal na svět, vy pravíte: Ježíš: já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, byť Rouháš se, že jsem řekl: Syn Boží jsem? 35 Poněvadž ty nazval bohy, k nimž řeč Boží 36 Mně pak, vstane při vzkříšení v den nejposlednější. 25 Řekl jí 37 Nečiním- 38 Paklit' činím, 39 Tedy Kristus, Syn Boží, kterýž měl přijít na svět. 28 A když opět hledali ho jít, ale vyšel z rukou jejich. 40 I odšel to pověděla, odesla a zavolala tajně Marie, sestry opět za Jordán na to místo, kdež nejprvě Jan křtil, své, řkuci: Mistr zde jest, a volá tebe. 29 Ona jakž a pozůstal tam. 41 I přišli k němu mnozí, a pravili: uslyšela, vstala rychle, a šla k němu. 30 Ještě pak byl Jan zajisté žádného divu neučinil, ale všecko, cožkoli mluvil Jan o tomto, pravé bylo. 42 A mnozí tam uvěřili kdež vyšla byla proti němu Marta. 31 Tedy Židé, kteříž s ní byli v domě, a těšili ji, viděvše Marii, že rychle vstala a vyšla, šli za ní, řkouce: Jde k hrobu, aby tam plakala. 32 Ale Maria, když tam přišla, kdež byl Ježíš, uzrevši jej, padla k nohám jeho, řkuci jemu: Pane, bys ty byl zde, bratr můj byl by neumřel. 33 Ježíš pak jakž uzrel, ana pláče, i Židy, kteříž byli s ní přišli, ani pláče, zastonal duchem, a zkormoutil se. 34 A řekl: Kdež jste jej položili? Řkou jemu: Pane, pod' a pohled'. 35 I zaplakal Ježíš. 36 Tedy řekli Židé: Aj, kterak ho miloval! 37 Někteří pak z nich řekli: Nemohl-liž tento, kterýž otevřel oči slepého, učiniti aby tento neumřel? 38 Ježíš pak opět zastonav sám v sobě, přišel k hrobu. Byla pak jeskyně, a kámen byl svrchu položen na ni. 39 Dí Ježíš: Zdvihněte kámen. Řekla jemu Marta, sestra toho mrtvého: Pane, již smrdí; nebo čtyři dny v hrobě jest. 40 Dí je Ježíš: Všakt' jsem řekl, že budeš-li věřiti, uzříš slávu Boží. 41 Tedy zdvihli kámen, kdež byl ten mrtvý pochován. Ježíš pak pozdvihl zhruď oči a řekl: Otče, děkuji tobě, že jsi mne slyšel. 42 Já zajisté vím, že mne vždycky slyšíš,

11 Byl pak nemocen nějaký Lazar z Betany, z městečka Marie a Marty, sestry její. 2 A to byla ta Maria, kteráž pomazala Pána mastí, a vytřela nohy jeho vlasy svými, jejíž bratr Lazar byl nemocen. 3 Tedy poslaly k němu ty sestry, řkouce: Pane, aj, ten, kteréhož miluješ, nemocen jest. 4 A uslyšav to Ježíš, řekl: Nemoc ta není k smrti, ale pro slávu Boží, aby oslavlen byl Syn Boží skrze ni. 5 Miloval pak Ježíš Martu i sestru její i Lazara. 6 A jakž uslyšel, že by nemocen byl, tedy pozůstal za dva dny na tom místě, kdež byl. 7 Potom pak dí učedníkům: Podme zase do Judstva. 8 Řekli jemu učedníci: Mistře, nyní hledali tě Židé kamenovati, a zase tam chceš jít? 9 Odpověděl Ježíš: Zdaliž není dvanácte hodin za den? Chodí-li kdo ve dne, neurazí se; nebo světlo tohoto světa vidí. 10 Paklit' by kdo chodil v noci, urazí' se; nebo světla není v něm. 11 To pověděl, a potom dí jím: Lazar, přítel náš, spí, ale jdou', abych jej ze sna probudil. 12 I řekli učedníci jeho: Pane, spí-lit', zdráv bude. 13 Ale

ale pro zástup, kterýž okolo stojí, řekl jsem, aby věřili, ale také aby Lazara viděli, kteréhož byl vzkřísil z že jsi ty mne poslal. **43** A to pověděv, zavolal hlasem mrtvých. **10** Radili se pak přední kněží, aby i Lazara velikým: Lazaře, pod' ven. **44** I vyšel ten, kterýž byl zamordovali. **11** Nebo mnozí z Židů odcházeli pro umřel, maje svázané ruce i nohy rouchami, a tvář jeho něho, a uvěřili v Ježíše. **12** Nazejtří mnohý zástup, šatem byla obvinuta. Řekl jim Ježíš: Rozvěžeť jej, a kterýž byl přišel k svátku, když uslyšeli, že Ježíš jde nechte, at' odejde. **45** Tedy mnozí z Židů, kteříž byli do Jeruzaléma, **13** Nabrali ratolestí palmových, a vyšli přišli k Marii, viděvše, co učinil Ježíš, uvěřili v něho. proti němu, a volali: Hosanna, požehnaný, kterýž se **46** Některí pak z nich odešli k farizeům, a pověděli jim, běre ve jménu Páně, král Izraelský. **14** I dostav Ježíš co učinil Ježíš. **47** I sešli se přední kněží a farizeové v oslátku, vsedl na ně, jakož psáno jest: **15** Neboj se, radu, a pravili: Co činíme? Nebo tento člověk divy dcero Sionská, aj, král tvůj běre se, na oslátku sedě. mnohý činí. **48** Necháme-li ho tak, všickni uvěří v **16** Tomu pak nesrozuměli učedlníci jeho sprvu, ale něho, i přijdou Římané, a odejmou místo naše i lid. když oslavěn byl Ježíš, tedy se rozpomenuli, že to **49** Jeden pak z nich, Kaifáš, nejvyším knězem byv psáno bylo o něm, a že jemu to učinili. **17** Vydával pak toho léta, řekl jim: Vy nic nevíte, **50** Aniž přemyšlujete, svědectví zástup, kterýž byl s ním, že Lazara povolal že jest užitečné nám, aby jeden člověk umřel za z hrobu, a vzkřísil jez z mrtvých. **18** Protož i v cestu lid, a ne, aby všecken tento národ zahynul. **51** Toho vyšel jemu zástup, když slyšeli, že by ten div učinil. pak neřekl sám od sebe, ale nejvyším knězem byv **19** Tedy farizeové pravili mezi sebou: Vidíte-li, že nic léta toho, prorokoval, že měl Ježíš umřít za tento neprospíváte? Aj, svět postoupil po něm. **20** Byli pak národ. **52** A netoliko za tento národ, ale také, aby některí Řekové z těch, kteříž přicházívali, aby se syny Boží rozptýlené shromáždil v jedno. **53** Protož modlili v svátek. **21** Ti tedy přistoupili k Filipovi, kterýž od toho dne radu společně drželi, aby jej zabil. **54** byl od Betsaidy Galilejské, a prosili ho, řouce: Pane, Ježíš pak již nechodil zjevně mezi Židy, ale odšel chtěli bychom Ježíše viděti. **22** Přišel Filip a pověděl odtud do krajiny blízko pouště, do města, kteréž slove Ondřejovi, Ondřej pak zase a Filip pověděli Ježíšovi. Efraim, a tu bydlil s učedlníky svými. **55** Byla pak **23** A Ježíš odpověděl jim, řka: Přišlat' hodina, aby blízko velikanoc Židovská. I šli mnozí do Jeruzaléma oslavěn byl Syn člověka. **24** Amen, amen pravím vám: z krajiny té před velikonocí, aby se očistili. **56** I hledali Zrno pšeničné padna v zemi, neumře-li, onot' samo Ježíše, a rozmlouvali vespolek, v chrámě stojice: zůstane, a pakli' umře, mnohý užitek přinese. **25** Kdož Co se vám zdá, že nepřišel k svátku? **57** Vydali pak miluje duši svou, ztratit' ji; a kdož nenávidí duše své na tomto světě, k životu věčnému ostříhá ji. (*aiōnios g166*) **26** Slouží-li mi kdo, následuj' mne; a kdež jsem já, tut' i můj služebník bude. A bude-li mi kdo sloužiti, pocítí' ho Otec. **27** Nyní duše má zkormoucena jest, a což dím? Otče, vysvobod' mne z této hodiny. Ale proto jsem přišel k hodině této. **28** Otče, oslavíž jméno své. Tedy přišel hlas s nebe: I oslavil jsem, i ještě oslavím. **29** Ten pak zástup, kterýž tu stál a slyšel, pravil: Zahřmělo. Jiní pravili: Anděl k němu mluvil. **30** Odpověděl Ježíš a řekl: Ne pro mnet' hlas tento se stal, ale pro vás. **31** Nyníť jest soud světa tohoto, nyní kníže světa tohoto vyvrženo bude ven. **32** A já budu-lit' povýšen od země, všecky potáhnu k sobě. **33** (To pak pověděl, znamenaje, kterou by smrtí měl umříti.) **34** Odpověděl jemu zástup: My jsme slýchali z zákona, že Kristus zůstává na věky, a kterakž ty pravíš, že musí být povyšen Syn člověka? Kdo jest to Syn člověka? (*aiōn g165*) **35** Tedy řekl jim Ježíš: Ještě

12 Tedy Ježíš šestý den před velikonocí přišel do

Betany, kdež byl Lazar ten, kterýž byl umřel, jehož vzkřísil z mrtvých. **2** I připravili jemu tu večeři, a Marta posluhovala, Lazar pak byl jeden z stolících s ním. **3** Maria pak vzavši libru masti drahé z nardu výborného, pomazala noh Ježíšových, a vytřela vlasy svými nohy jeho. I naplněn jest dům vůní té masti. **4** Tedy řekl jeden z učedlníků jeho, Jidáš Šimona Iškariotského, kterýž jej měl zraditi: **5** Proč tato mast není prodána za tři sta peněz, a není dáno chudým? **6** To pak řekl, ne že by měl péči o chudé, ale že zloděj byl, a měšec měl, a to, což do něho kladeno bylo, nosil. **7** Tedy řekl Ježíš: Nech jí, ke dni pohřbu mého zachovala to. **8** Nebo chudé vždycky máte s sebou, ale mne ne vždycky mítí budete. **9** Zvěděl pak zástup veliký z Židů, že by tu byl. I přišli, ne pro Ježíše toliko,

na malý čas světlo s vámi jest. Chodte, dokud světlo mé, ale i ruce i hlavu. **10** Řekl jemu Ježíš: Kdož jest máte, atť vás tma nezachvátí; nebo kdo chodí ve umyt, nepotřebuje, než aby nohy umyl; nebo čist jest tmách, neví, kam jde. **36** Dokud světlo máte, věřte v všecken. I vy čisti jste, ale ne všickni. **11** Nebo věděl o světlo, abyste synové světla byli. Toto pověděl Ježíš, zrádci svém; protož řekl: Ne všickni čisti jste. **12** Když a odšed, skryl se před nimi. **37** A ačkoli tak mnohá pak umyl nohy jejich, a vzal roucho své, posadiv se znamení činil před nimi, však neuvěřili v něho, **38** za stůl zase, řekl jim: Víte-liž, co jsem učinil vám? **13** Aby se naplnila řec Izaiáše proroka, kterouž pověděl: Vy nazýváte mne Mistrem a Pánem, a dobré pravíte, Pane, kdo uvěřil kázání našemu, a rámě Páně komu jsem zajisté. **14** Poněvadž tedy já umyl jsem nohy jest zjeveno? **39** Protot' nemohli věřiti, že opět Izaiáš vaše, Pán a Mistr, i vy máte jeden druhému nohy řekl: **40** Oslepil oči jejich, a zatvrtil srdce jejich, aby umývati. **15** Příklad zajisté dal jsem vám, abyste, očima neviděli, a srdcem nerozuměli, a neobrátili se, jakož jsem já učinil vám, i vy činili. **16** Amen, amen abych jich neuzdravil. **41** To pověděl Izaiáš, když viděl pravím vám: Není služebník větší nad pána svého, slávu jeho, a mluvil o něm. **42** A ačkoli mnozí i z ani posel větší nežli ten, kdož jej poslal. **17** Znáte-li knížat uvěřili v něho, však pro farizee nevyznávali, tyto věci, blahoslavení jste, budete-li je činiti. **18** Ne o aby ze školy nebyli vyobcování. **43** Nebo milovali všechn' vás pravím. Já vím, které jsem vyvolil, ale slávu lidskou více než slávu Boží. **44** Ježíš pak zvolal musit' se naplniti písмо: Ten, kdož jí chléb se mnou, a řekl: Kdo věří ve mne, ne ve mně věří, ale v toho, pozdvihl proti mně paty své. **19** Nyní pravím, vám, který mne poslal. **45** A kdož vidí mne, vidí toho, prvé než by se stalo, abyste, když se stane, uvěřili, který mne poslal. **46** Já světlo na svět jsem přišel, že já jsem. **20** Amen, amen pravím vám: Kdo přijímá aby žádný, kdož věří ve mne, ve tmě nezůstal. **47** toho, kohož bych já poslal, mnet' přijímá; a kdož A slyšel-lit' by kdo slova má, a nevěřil by, jáť ho mne přijímá, přijímá toho, kterýž mne poslal. **21** A to nesoudím; nebo nepřišel jsem, abych soudu svět, ale pověděl Ježíš, zkormoutil se v duchu, a osvědčil, abych spasil svět. **48** Kdož mnou pohrdá, a nepřijímá řka: Amen, amen pravím vám, že jeden z vás mne slov mých,mát', kdo by jej soudil. Slova, kteráž jsem zradí. **22** Tedy učedníci vzhledali na sebe vespolek, mluvil, tat' jej souditi budou v nejposlednejší den. **49** pochybujíce, o kom by to pravil. **23** Byl pak jeden z Nebo já sám od sebe jsem nemluvil, ale ten, kterýž učedníků Ježíšových, kterýž zbolehl na klíně jeho, mne poslal, Otec, on mi přikázaní dal, co bych měl praviti a mluvit. **50** A vím, že přikázaní jeho jest život věčný. A protož, což já mluvím, jakž mi pověděl Otec, takt' mluvím. (aiōnios g166)

13 Před svátkem pak velikonočním, věda Ježíš,

že přišla hodina jeho, aby šel z tohoto světa k Otci, milovav své, kteříž byli na světě, až do konce je miloval. **2** A když večeřeli, (a dábel již byl vnukl v srdce Jidáše Šimona Iskariotského, aby jej zradil.) **3** Věda Ježíš, že jemu Otec všecko v ruce dal, a že od Boha vyšel a k Bohu jde, **4** Vstal od večeře, a složil roucho, a vzav rouchu, přepásal se. **5** Potom nalil vody do medenice, i počal umývati nohy učedníků a vytírat rouchou, kterouž byl přepásán. **6** Tedy přišel k Šimonovi Petrovi, a on řekl jemu: Pane, ty mi chceš nohy mýti? **7** Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Co já činím, ty nevíš nyní, ale potom zvíš. **8** Dí jemu Petr: Nebudeš ty mýti noh mých na věky. Odpověděl jemu Ježíš: Neumyji-lit' tebe, nebudeš míti dílu se mnou. (aiōn g165) **9** Dí jemu Šimon Petr: Pane, netoliko nohy

Pane, kdo jest? **26** Odpověděl Ježíš: Ten jest, komuž já omočené skyvy chleba podám. A omočiv skyvu chleba, podal Jidášovi, synu Šimona Iskariotského. **27** A hned po té skyvě chleba vstoupil do něho satan. I řekl jemu Ježíš: Co činíš, čiř spěšně. **28** Tomu pak žádný z přisédících nerozuměl, k čemu by jemu to řekl. **29** Nebo někteří se domnívali, poněvadž Jidáš měšec měl, že by jemu řekl Ježíš: Nakup těch věcí, kterýchž jest nám potřebí k svátku, aneb aby něco chudým dal. **30** A on vzav skyvu chleba, hned vyšel, A byla noc. **31** Když pak on vyšel, dí Ježíš: Nynít' oslagen jest Syn člověka, a Bůh oslagen jest v něm. **32** A poněvadž Bůh oslagen jest v něm, i Bůh oslaví jej sám v sobě, a to hned oslaví jej. **33** Synáčkové, ještě maličko s vámi jsem. Hledati mne budete, ale jakož jsem řekl Židům: Kam já jdu, vy nemůžete přijít, i vám pravím nyní. **34** Přikázaní nové dávám vám,

abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem milován bude od Otce mého, a jáť jej budu milovati, a vás, abyste i vy milovali jeden druhého. 35 Po tom' zjevím jemu samého sebe. 22 Řekl jemu Judas, ne poznají všickni, že jste moji učedlníci, budete-li míti onen Iškariotský: Pane, jakž jest to, že sebe nám lásku jedni k druhým. 36 Dí jemu Šimon Petr: Pane, zjevit chceš, a ne světu? 23 Odpověděl Ježíš a řekl kam jdeš? Odpověděl mu Ježíš: Kam jdu, nemůžeš jemu: Miluje-li mne kdo, slova mého ostříhati bude, ty nyní jíti za mnou, ale půjdeš potom. 37 Dí jemu a Otec můj bude jej milovati, a k němu přijdeme, a Petr: Pane, proč bych nemohl nyní jíti za tebou? Duši příbytek u něho učiníme. 24 Kdožt' nemiluje mne, svou za tebe položím. 38 Odpověděl jemu Ježíš: Duši slov mých neostříhá; a slovo, kteréž slyšíte, není svou za mne položíš? Amen, amen pravím tobě: mé, ale toho, kterýž mne poslal, Otcovo. 25 Toto mluvil jsem vám, u vás přebývaje. 26 Utěšitel pak, ten Duch svatý, kteréhož poše Otec ve jménu mému, onť vás naučí všemu, a připomenet' vám všecko, což jsem koli mluvil vám. 27 Pokoj zůstavují vám, pokoj svůj dávám vám; ne jako svět dává, já dávám vám. Nermutíž se srdce vaše, ani strachuj. 28 Slyšeli jste, že já řekl jsem vám: Jdu, a zase přijdu k vám. Kdybyste mne milovali, radovali byste se jistě, že jsem řekl: Jdu k Otci; nebo Otec větší jest nežli já. 29 A nyní pověděl jsem vám, prvé než by se stalo, abyste, když se stane, uvěřili. 30 Již nemnoho mluvití budu s vámi; nebot' jde kníže tohoto světa, ale nemát' nic na mně. 31 Ale aby poznal svět, že miluje Otce, a jakož mi přikázal Otec, tak činím. Vstaňte, podlme odtud.

14 Nermutíž se srdce vaše. Věříte v Boha, i ve

mne věřte. 2 V domě Otce mého přibytkové mnozí jsou. Byť nebylo tak, pověděl bych vám. 3 Jduť, abych vám připravil místo. A když odejdu, a připravím vám místo, zase přijdu, a pobudu vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli. 4 A kam já jdu, víte, i cestu víte. 5 Dí jemu Tomáš: Pane, nevíme, kam jdeš. A kterak můžeme cestu věděti?

6 Dí jemu Ježíš: Já jsem ta cesta, i pravda, i život.

Žádný nepřichází k Otci než skrze mne. 7 Byste znali mne, také i Otce mého znali byste; a již nyní jej znáte, a viděli jste ho. 8 Řekl jemu Filip: Pane, ukaž nám Otce, a dostiť jest nám. 9 Dí jemu Ježíš: Tak dlouhý čas s vámi jsem, a nepoznal jsi mne? Filipe, kdož vidí

mne, vidí Otce, a kterakž ty pravíš: Ukaž nám Otce?

10 Nevěříš, že já v Otci a Otec ve mně jest? Slova,

kterakž já mluvím vám, sám od sebe nemluvím, ale Otec ve mně přebývaje, onť činí skutky. 11 Věřtež

mi, že jsem já v Otci a Otec ve mně; aneb aspoň kterouž jsem mluvil vám. 4 Zůstaňtež ve mně, a pro ty samy skutky věřte mi. 12 Amen, amen pravím já v vás. Jakož ratolest nemůže nésti ovoce sama

vám: Kdož věří ve mne, skutky, kteréž já činím, i on od sebe, nezůstala-li by při kmenu, takž ani vy,

činiti bude, a větší nad ty činiti bude; nebo já jdu k leč zůstanete ve mně. 5 Já jsem vinný kmen a vy

Otci svému. 13 A jestliže byste co prosili ve jménu ratolesti. Kdo zůstává ve mně, a já v něm, ten nese

mém, tot' učiní, aby oslavěn byl Otec v Synu. 14 Ovoce mnohé, nebo beze mne nic nemůžete učiniti. 6 Budete-li zač prositi ve jménu mému, jáť učiním. 15 Nezůstal-li by kdo ve mně, vyvržen bude ven jako

Milujete-li mne, přikázaní mých ostříhejte. 16 A jáť ratolest, a uschnet', a budouť sebrány, a na oheň

prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s

uvrženy, a shoříť. 7 Zůstanete-li ve mně, a slova má

vám zůstal na věky. (aiōn g165) 17 Toho Ducha pravdy, zůstanou-lit' v vás, což byste koli chtěli, proste, a

jehož svět nemůže přijíti. Nebo nevidí ho, aniž ho stanet' se vám. 8 V tom' bývá oslavěn Otec můj, když

zná, ale vy znáte jej, nebot' u vás přebývá, a v vás

ovoce nesete hojně, a budete moji učedlníci. 9 Jakož

bude. 18 Neopustím' vás sirotků, přijdut' k vám. 19 miloval mne Otec, i já miloval jsem vás. Zůstaňtež v

Ještě maličko, a svět mne více neužíří, ale vy uzříte milování mému. 10 Budete-li zachovávatí přikázaní má,

mne; nebo já žív jsem, i vy živi budete. 20 V ten den zůstanete v mému milování, jakož i já přikázaní Otce

vy poznáte, že já jsem v Otci svém, a vy ve mně, a já svého zachoval jsem, i zůstávám v jeho milování.

v vás. 21 Kdož by měl přikázaní má, a ostříhal jich, 11 Toto mluvil jsem vám, aby radost má zůstávala v

onť jest ten, kterýž mne miluje. A kdož mne miluje, vás, a radost vaše byla plná. 12 Totot' jest přikázaní

15 Já jsem ten vinný kmen pravý, a Otec můj vinař

jest. 2 Každou ratolest, kteráž ve mně nenesee

ovoce, odřežuje, a každou, kteráž nese ovoce, čistí,

aby hojnější ovoce nesla. 3 Již vy čistí jste pro řeč,

mi, kterouž jsem mluvil vám. 4 Zůstaňtež ve mně, a

pro ty samy skutky věřte mi. 5 Jakož ratolest nemůže nésti ovoce sama

vám: Kdož věří ve mne, skutky, kteréž já činím, i on od sebe, nezůstala-li by při kmenu, takž ani vy,

činiti bude, a větší nad ty činiti bude; nebo já jdu k leč zůstanete ve mně. 5 Já jsem vinný kmen a vy

Otci svému. 13 A jestliže byste co prosili ve jménu ratolesti. Kdo zůstává ve mně, a já v něm, ten nese

mém, tot' učiní, aby oslavěn byl Otec v Synu. 14 Ovoce mnohé, nebo beze mne nic nemůžete učiniti. 6 Budete-li zač prositi ve jménu mému, jáť učiním. 15 Nezůstal-li by kdo ve mně, vyvržen bude ven jako

Milujete-li mne, přikázaní mých ostříhejte. 16 A jáť ratolest, a uschnet', a budouť sebrány, a na oheň

prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s

uvrženy, a shoříť. 7 Zůstanete-li ve mně, a slova má

vám zůstal na věky. (aiōn g165) 17 Toho Ducha pravdy, zůstanou-lit' v vás, což byste koli chtěli, proste, a

jehož svět nemůže přijíti. Nebo nevidí ho, aniž ho stanet' se vám. 8 V tom' bývá oslavěn Otec můj, když

zná, ale vy znáte jej, nebot' u vás přebývá, a v vás

ovoce nesete hojně, a budete moji učedlníci. 9 Jakož

bude. 18 Neopustím' vás sirotků, přijdut' k vám. 19 miloval mne Otec, i já miloval jsem vás. Zůstaňtež v

Ještě maličko, a svět mne více neužíří, ale vy uzříte milování mému. 10 Budete-li zachovávatí přikázaní má,

mne; nebo já žív jsem, i vy živi budete. 20 V ten den zůstanete v mému milování, jakož i já přikázaní Otce

vy poznáte, že já jsem v Otci svém, a vy ve mně, a já svého zachoval jsem, i zůstávám v jeho milování.

v vás. 21 Kdož by měl přikázaní má, a ostříhal jich, 11 Toto mluvil jsem vám, aby radost má zůstávala v

onť jest ten, kterýž mne miluje. A kdož mne miluje, vás, a radost vaše byla plná. 12 Totot' jest přikázaní

mé, abyste se milovali vespolek, jako já miloval jsem pošli ho k vám. **8** A onť přijda, obviňovati bude svět vás. **13** Většího milování nad to žádný nemá, než z hříchu, a z spravedlnosti, a z soudu. **9** Z hříchu aby duši svou položil za přátely své. **14** Vy přátelé zajisté, že nevěří ve mne. **10** A z spravedlnosti, proto moji jste, učiníte-li to, což já příkazují vám. **15** Nebudu že jdu k Otci, a již více neužíte mne. **11** Z soudu pak, vás více nazývati služebníky, nebo služebník neví, co proto že kníže tohoto světa již jest odsouzeno. **12** by činil pán jeho. Ale vás jsem nazval přátely, nebo Ještěr' bych měl mnoho mluvit vám, ale nemůžete všecko, což jsem koli slyšel od Otce svého, oznámil snéstí nyní. **13** Když pak přijde ten Duch pravdy, jsem vám. **16** Ne vy jste mne vyvolili, ale já jsem vás uvedet' vás ve všelikou pravdu. Nebo nebude mluviti vyvolil, a postavil, abyste šli a ovoce přinesli, a ovoce sám od sebe, ale cožkoli uslyší, tot' mluviti bude; ano vaše aby zůstalo, aby zač byste koli prosili Otce ve i budoucí věci zvěstovati bude vám. **14** Onť mne jménu mé, dal vám. **17** Toto příkazuji vám, abyste se oslaví; nebo z mého vezme, a zvěstuje vám. **15** milovali vespolek. **18** Jestližet' vás svět nenávidí, víte, Všecko, cožkoli má Otec, mé jest. Protož jsem řekl, že' mne prvé než vás v nenávisti měl. **19** Byste byli z že z mého vezme, a zvěstuje vám. **16** Maličko, a světa, svět, což jest jeho, miloval by; že pak nejste neužíte mne, a opět maličko, a uzříte mne; nebo já z světa, ale já z světa vyvolil jsem vás, protož vás jdu k Otci. **17** I řekl některé z učedníků jeho mezi svět nenávidí. **20** Pamatujte na tu řeč, kterouž jsem sebou: Co jest to, že praví nám: Maličko, a neužíte já mluvil vám: Neníš služebník větší nežli pán jeho. mne, a opět maličko, a uzříte mne, a že já jdu k Poněvadž se mně protivili, i vám' se protiviti budou; Otci? **18** Protož pravili: Co jest to, že praví: Maličko? poněvadž řeči mé šetřili, i vaší šetřiti budou. **21** Ale Nevíme, co praví. **19** I poznal Ježíš, že se ho chtěli toto všecko učiní vám pro jméno mé; nebo neznají otázati. I řekl jim: O tom tázete mezi sebou, že jsem toho, který mne poslal. **22** Kdybych byl nepříšel, řekl: Maličko, a neužíte mne, a opět maličko, a uzříte a nemluvil jim, hříchu by neměli; ale nyní výmluvy mne? **20** Amen, amen pravím vám, že plakati a kvílití nemají z hříchu svého. **23** Kdož mne nenávidí, i Otce' budete vy, ale svět se bude radovati; vy pak se bude mého nenávidí. **24** Bych byl skutků nečinil mezi nimi, rmoutiti, ale zámutek váš obrátit' se v radost. **21** Žena, jichž žádný jiný nečinil, hříchu by neměli; ale nyní i když rodí, zámutek má, nebo přišla hodina její; ale viděli, i nenáviděli i mne i Otce mého. **25** Ale aby se když porodí děťátko, již nepamatuje na ssouzení, naplnila řeč, kteráž v zákoně jejich napsána jest: Že v pro radost, proto že se narodil člověk na svět. **22** nenávisti měli mne darmo. **26** Když pak přijde ten Protož i vy zámutek máte nyní, ale opět uzří vás, a Utěšitel, kteréhož já pošli vám od Otce, Duch pravdy, radovati se bude srdce vaše, a radosti vaší žádný který od Otce pochází, tent' svědectví vydávat bude neodejme od vás. **23** A v ten den nebudete se mne o mně. **27** Ano i vy svědectví vydávat bude, nebo tázati o ničemž. Amen, amen pravím vám: Že zač od počátku se mnou jste.

16 Toto mluvil jsem vám, abyste se nezhoršili.

2 Vypovědít' vás ze škol, ano přijdet' čas, že všeliký, kdož vás mordovati bude, dominativi se bude, že tím Bohu slouží. **3** A toť učiní vám proto, že nepoznali Otce ani mne. **4** Ale toto mluvil jsem vám, abyste, když přijde ten čas, rozpomenuli se na to, že jsem já předpověděl vám. Tohot' pak jsem vám s počátku nemluvil, nebo jsem byl s vámí. **5** Nyní pak jdu k tomu, kterýž mne poslal, a žádný z vás neptať se mne: Kam jdeš? **6** Ale že jsem vám tyto věci mluvil, zámutek naplnil srdce vaše. **7** Já pak pravdu pravím vám, že jest vám užitečné, abych já odšel. Nebo neodejdu-lit', Utěšitel nepřijde k vám; a paklít' odejdu,

věříte? 32 Aj, přijdet' hodina, anobrž již přišla, že se nich, a ty ve mně, aby dokonáni byli v jedno, a aby rozprchnete jeden každý k svému, a mne samého poznal svět, že jsi ty mne poslal, a že jsi je miloval, necháte. Ale nejsem' sám, nebo Otec se mnou jest. jakož mne miloval. 24 Otče, kteréž jsi mi dal, chcít', 33 Tyto věci mluvil jsem vám, abyste ve mně pokoj kdež jsem já, aby i oni byli se mnou, aby hleděli na měli. Na světě ssoužení míti budete, ale doufejtež, slávu mou, kteroužs mi dal; nebo jsi mne miloval před ját' jsem přemohl svět.

17 To pověděv Ježíš, i pozdvihl oči svých k nebi a řekl: Otče, přišlat' hodina, oslavíž Syna svého, aby i Syn tvůj oslavil tebe; 2 Jakož jsi dal jemu moc nad každým člověkem, aby těm všechném, kteréž jsi dal jemu, život věčný dal. (aiōnios g166) 3 Totot' jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha,

a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista. (aiōnios g166) 4 Ját'

kteréž všel on i učedlníci jeho. 2 Věděl pak i Jidáš, jsem oslavil tebe na zemi; dílo jsem vykonal, kteréž zrádce jeho, to místo; nebo často chodíval tam Ježíš jsi mi dal, abych činil. 5 A nyní oslavíž ty mne, Otče, s učedlníky svými. 3 Protož Jidáš pojav zástup, a u sebe samého touž slavou, kterouž jsem měl u tebe, od předních kněží a farizeů služebníky, přišel tam s první nezli svět byl. 6 Oznámil jsem jméno tvé lidem, lucernami a s pochodněmi a s zbrojí. 4 Ježíš pak věda kteréž jsi mi dal z světa. Tvojt' byli, a mně jsi je dal, a všecko, což přijíti mělo na něj, vyšed, řekl jim: Koho řeč tvou zachovali. 7 A nyní poznali, že všecky věci, hledáte? 5 Odpověděli jemu: Ježíše Nazaretského. kteréž jsi mi dal, od tebe jsou. 8 Nebo slova, kteráž jsi Řekl jim Ježíš: Ját' jsem. Stál pak s nimi i Jidáš, zrádce mi dal, dal jsem jim; a oni přijali, a poznali právě, že jeho. 6 A jakž řekl jim: Já jsem, postoupili nazpět, a jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že jsi ty mne poslal. 9 Já padli na zem. 7 I otázal se jich opět: Koho hledáte? A za ně prosím, ne za svět prosím, ale za ty, kteréž jsi oni řekli: Ježíše Nazaretského. 8 Odpověděl Ježíš: mi dal, nebo tvoji jsou. 10 A všecky věci mé tvé jsou. Pověděl jsem vám, že já jsem. Poněvadž tedy mne a tvé mé jsou, a oslagen jsem v nich. 11 Jíž pak více hledáte, nechtež těchto, ať odejdou. 9 Aby se naplnila nejsem na světě, ale oni jsou na světě, a já k tobě řeč, kterouž byl pověděl: Z těch, kteréž jsi mi dal, jdu. Otče svatý, ostříhej jich ve jménu svém, kteréž neztratil jsem žádného. 10 Tedy Šimon Petr, maje jsi mi dal, atž byli jedno jako my. 11 Dokudž jsem meč, vytrhl jej, a uděřil služebníka nejvyššího kněze, s nimi byl na světě, já jsem jich ostříhal ve jménu a utál mu ucho jeho pravé. Bylo pak jméno služebníka tvém. Kteréž jsi mi dal, zachoval jsem, a žádný z nich toho Malchus. 11 I řekl Ježíš Petrovi: Schovej meč nezahyňul, než syn zatracení, aby se písma naplnilo. svůj do pošvy. Což nemám pítí kalicha, kterýž mi dal 13 Ale nyní k tobě jdu, a toto mluvím na světě, aby Otec? 12 Tedy zástup a hejtman a služebníci židovští měli radost mou plnou v sobě. 14 Já jsem jim dal jali Ježíše, a svázali jej. 13 A vedli ho k Annášovi slovo tvé, a svět jich nenáviděl; nebo nejsou z světa, nejprvě; nebo byl test Kaifásův, kterýž byl nejvyšším jako já nejsem z světa. 15 Neprosím', abys je vzal z knězem toho léta. 14 Kaifás pak byl ten, kterýž byl světa, ale abys je zachoval od toho zlého. 16 Z světat' radu dal Židům, že by užitečné bylo, aby člověk jeden nejsou, jako i já nejsem z světa. 17 Posvětij jich v umrel za lid. 15 Šel pak za Ježíšem Šimon Petr a jiný pravdě své, slovo tvé pravda jest. 18 Jakož jsi mne učedlník. A ten učedlník byl znám nejvyššímu knězi, i poslal na svět, i já jsem je poslal na svět. 19 A já všel s Ježíšem do síně nejvyššího kněze. 16 Ale Petr posvěcuji sebe samého za ně, aby i oni posvěceni stál u dveří vně. I vyšel ten druhý učedlník, kterýž byl byli v pravdě. 20 Ne za tytot' pak toliko prosím, ale i znám nejvyššímu knězi, a promluvil s vrátnou, i uvedl za ty, kterýž skrže slovo jejich mají uvěřiti ve mne, 21 tam Petra. 17 Tedy řekla Petrovi děvka vrátná: Nejsi. Aby všickni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v liž i ty z učedlníků člověka toho? Řekl on: Nejsem. tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi 18 Stál pak tu služebníci a pacholci, kterýž oheň ty mne poslal. 22 A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal udělali, nebo zima bylo, i zhřívali se. A byl s nimi jsem jim, aby byli jedno, jako my jedno jsme. 23 Já v také i Petr, stojí a zhřívají se. 19 Tedy nejvyšší kněz

tázal se Ježíše o učedlnících jeho a o učení jeho. 20 **19** Tedy vzal Pilát Ježíše, a zbičoval. 2 A žoldnéři Odpověděl jemu Ježíš: Já zjevně mluvil jsem světu, zpletše korunu z trnů, vstavili na hlavu jeho, já vždycky učíval jsem v škole a v chrámu, kdež se a pláštěm šarlatovým přiděli jej. 3 A říkali: Zdráv odevšad Židé scházejí, a tajně jsem nic nemluvil. 21 bud', králi Židovský. A bili jej hůlkami. 4 I vyšel opět Co se mne ptáš? Ptej se těch, kteríž slýchali, co jsem ven Pilát, a řekl jim: Aj, vyvedu jej vám ven, abyste jim mluvil. Aj, tit' vědí, co jsem já mluvil. 22 A když on poznali, žeť na něm žádné viny nenalézám. 5 Tedy to pověděl, jeden z služebníků, stojí tu, dal hůlkou vyšel Ježíš ven, nesa tu korunu trnovou, a ten plášt' Ježíšovi, řka: Tak-liž odpovídáš nejvyššímu knězi? šarlatový. I řekl jim Pilát: Aj člověk. 6 A jakž jej uzeli 23 Odpověděl mu Ježíš: Mluvil-li jsem zle, svědectví přední kněží a služebníci, zkřikli, řouce: Ukřížuj, vydej o zlém; pakli dobré, proč mne tepeš? 24 I ukřížuj ho. Díl jim Pilát: Vezměte vy jej a ukřížujte, nebo poslal jej Annáš svázaného k Kaifášovi nejvyššímu já na něm viny nenalézám. 7 Odpověděl jemu Židé: knězi. 25 Stál pak Šimon Petr, a zhříval se. Tedy řekl My zákon máme, a podlé zákona našeho máť umířti, jemu: Nejsi-liž i ty z učedlníků jeho? Zapřel on a řekl: nebo Synem Božím se činil. 8 A když Pilát uslyšel Nejsem. 26 Díl jemu jeden z služebníků nejvyššího tuto řeč, více se obával. 9 I všel do radného domu kněze, příbuzný toho, kterémž Petr utáhl ucho: Zdaž zase, a řekl Ježíšovi: Odkud jsi ty? Ale Ježíš nedal jsem já tebe neviděl s ním v zahradě? 27 Tedy jemu odpověděl. 10 Tedy řekl jemu Pilát: Nemluvíš se Petr opět zapřel. A hned kohout zazpíval. 28 I vedli mnou? Nevíš-liž, že mám moc ukřížovati tě, a moc Ježíše od Kaifáše do radného domu, a bylo ráno. Oni mám propustiti tebe? 11 Odpověděl Ježíš: Neměl bys pak nevešli do radného domu, aby se nepoškvrdili, nade mnou mocni nižádné, byť nebylo dánno s hůry; ale aby jedli beránka. 29 Tedy vyšel k nim Pilát a protož kdo mne tobě vydal, větší hřich má. 12 Od řekl: Jakou žalobu vedete proti člověku tomuto? 30 té chvíle hledal Pilát propustiti ho. Ale Židé volali, Odpověděli a řekli jemu: Byť tento nebyl zločinec, řouce: Propustiš-li tohoto, nejsi přítel císařův; každý, nevydal bychom ho tobě. 31 I řekl jim Pilát: Vezměte kdož se králem činí, protiví se císaři. 13 Tedy Pilát vy jej, a podlé zákona svého sudte ho. I řekli mu Židé: uslyšev tu řeč, vyvedi ven Ježíše, a sedl na soudné Námt' nesluší zabiti žádného. 32 Aby se řeč Ježíšova stolici na místě, kteréž slove Litostrotos, a Židovský naplnila, kterouž řekl, znamenaje, kterou by smrtí měl Gabbata. 14 A bylo v pátek před velikonocí, okolo umířti. 33 Tedy Pilát všel opět do radného domu, i šesté hodiny. I řekl Židům: Aj, král vás. 15 Oni pak povolal Ježíše a řekl jemu: Ty-li jsi král Židovský? 34 zkřikli: Vezmi, vezmi, ukřížuj jej. Řekl jim Pilát: Krále Odpověděl Ježíš: Sám-li od sebe to pravíš, čili jiní vašeho ukřížuj? Odpověděl přední kněží: Nemámet' tobě pověděli o mně? 35 Odpověděl Pilát: Zdaliž jsem krále, než císaře. 16 Tehdy vydal jim ho, aby byl já Žid? Národ tvůj a přední kněží dali mi tebe. Co ukřížován. I pojali Ježíše a vedli. 17 A nesa kříž jsi učinil? 36 Odpověděl Ježíš: Království mé není z svý, šel na místo, kteréž slove popravné, a Židovský tohoto světa. Byť z tohoto světa bylo království mé, Golgota. 18 Kdež ukřížovali ho, a s ním jiné dva s služebníci moji bránili by, abych nebyl vydán Židům. obou stran, a v prostředku Ježíše. 19 Napsal pak i Ale nyní mé království není odsud. 37 I řekl jemu nápis Pilát, a vstavil na kříž. A bylo napsáno: Ježíš Pilát: Tedy král jsi ty? Odpověděl Ježíš: Ty pravíš, Nazaretský, král Židovský. 20 Ten pak nápis množí že já král jsem. Ját' jsem se k tomu narodil, a proto z Židů čtli; nebo blízko města bylo to místo, kdež jsem na svět přišel, abych svědectví vydal pravdě. ukřížován byl Ježíš. A bylo psáno Židovsky, Řecky a Každý, kdož jest z pravdy, slyší hlas můj. 38 Díl jemu Latiné. 21 Tedy přední kněží Židovští řekli Pilátovi: Pilát: Co jest pravda? A to pověděv, opět vyšel k Nepiš: Král Židovský, ale že on řekl: Král Židovský Židům, a díl jim: Já na něm žádné viny nenalézám. 39 jsem. 22 Odpověděl Pilát: Co jsem psal, psal jsem. Ale jest obyčej vás, abych vám propustil jednoho na 23 Žoldnéři pak, když Ježíše ukřížovali, vzali roucha velikunoc. Chcete-liž tedy, at' vám propustím toho jeho, (a učinili čtyři díly, každému rytíři díl,) a sukni. krále Židovského? 40 I zkřikli opět všickni, řouce: Ne Byla pak sukně nesívaná, ale od vrchu všecka toho, ale Barabáše. Byl pak ten Barabáš lotr. naskrže setkaná. 24 I řekli mezi sebou: Neroztrhujme jí, ale losujme o ni, či bude. Aby se naplnilo písma,

řkoucí: Rozdělili sobě roucho mé, a o můj oděv metali hrobu. 5 A nachýliv se, uzřel prostěradla položená, los. Tedy žoldnéři tak učinili. 25 Stály pak u kříže ale však tam nevšel. 6 Tedy přišel Šimon Petr, za ním Ježíšova matka jeho a sestra matky jeho, Maria jda, a všel do hrobu. I uzřel prostěradla položená, 7 A Kleofášova, a Maria Magdaléna. 26 Tedy Ježíš uzřev rouchu, kteráž byla na hlavě jeho, ne s prostěradly matku, a učedlníka tu stojícího, kteréhož miloval, položenou, ale obzvláštně svinutou na jednom místě. řekl matce své: Ženo, aj, syn tvůj. 27 Potom řekl 8 Potom všel i ten druhý učedlník, kterýž byl prvé přišel učedlníkovi: Aj, matka tvá. A od té hodiny přijal ji k hrobu, i uzřel a uvěřil. 9 Nebo ještě neznali písma, učedlník ten k sobě. 28 Potom věda Ježíš, že již že měl z mrtvých vstati. 10 I odešli zase ti učedlníci všecko dokonáno jest, aby se naplnilo písma, řekl: tam, kdež prvé byli. 11 Ale Maria stála u hrobu vně, Žízním. 29 Byla pak tu postavena nádoba plná octa. plačecí. A když plakala, naklonila se do hrobu. 12 A Tedy oni naplnivše hubu octem, a obloživše yzopem, uzřela dva anděly v bílém rouše sedící, jednoho u podali ústům jeho. 30 A když okusil Ježíš octa, řekl: hlavy, a druhého u noh, tu kdež bylo položeno tělo Dokonánot' jest. A nakloniv hlavy, ducha Otci poručil. Ježíšovo. 13 Kteříž řekli jí: Ženo, co pláčeš? I díjim: 31 Židé pak, aby nezůstala na kříži těla na sobotu, Vzali Pána mého, a nevím, kde ho položili. 14 To poněvadž byl den připravování, (byl zajisté veliký ten když řekla, obrátila se zpátkem, a uzřela Ježíše, an den sobotní,) prosili Piláta, aby zlámání byli hnátové stojí, ale nevěděla, by Ježíš byl. 15 Díjí Ježíš: Ženo, jejich, a byli složeni. 32 I přišli žoldnéři, a prvnímu co pláčeš? Koho hledáš? Ona domnívajici se, že by zajisté zlámali hnáty, i druhému, kterýž ukřižován zahradník byl, řekla jemu: Pane, vzal-lis ty jej, pověz byl s ním. 33 Ale k Ježíšovi přišedše, jakž uzfeli mi, kdes ho položil, at' já jej vezmu. 16 Řekl jí Ježíš: jej již mrtvého, nelámal hnátu jeho. 34 Ale jeden z Maria. Obrátvíši se ona, řekla jemu: Rabbóni, což se žoldnéřů bok jeho kopím otevřel, a hned vyšla krev vykládá: Mistře. 17 Díjí Ježíš: Nedotýkejž se mne; a voda. 35 A ten, kterýž viděl, svědectví vydal, a nebo jsem ještě nevstoupil k Otci svému. Ale jdiž k pravé jest svědectví jeho. Ont' ví, že pravé věci praví, bratřím mým, a pověz jim: Vstupuji k Otci svému, a k abyste vy věřili. 36 Stalo se pak to, aby se naplnilo to Otci vašemu, k Bohu svému, a k Bohu vašemu. 18 písma: Kost jeho nebude zlámána. 37 A opět jiné Přišla Maria Magdaléna, zvěstujici učedlníkům, že by písma dí: Uzřít', v koho jsou bodli. 38 Potom pak viděla Pána, a že jí to pověděl. 19 Když pak byl večer prosil Piláta Jozef z Arimatie, (kterýž byl učedlník toho dne, kterýž jest první po sobotě, a dvěře byly Ježíšův, ale tajný, pro strach Židovský,) aby sňal zavíry, kdež byli učedlníci shromážděni, pro strach tělo Ježíšovo. I dopustil Pilát. A on přišed, sňal tělo Židovský, přišel Ježíš, a stál u prostřed, a řekl jim: Ježíšovo. 39 Přišel pak i Nikodém, (kterýž byl prvé Pokoj vám. 20 A to pověděv, ukázal jim ruce i bok přišel k Ježíšovi v noci,) nesa smíšení mirry a aloes svůj. I zradovali se učedlníci, vidouce Pána. 21 Tedy okolo sta liber. 40 Tedy vzali tělo Ježíšovo, a obvinili řekl jim Ježíš opět: Pokoj vám. Jakož mne poslal je prostěradly s těmi vonnými věcmi, jakž obyčej jest Otec, tak i já posílám vás. 22 A to pověděv, dechl, Židům se pochovávat. 41 A byla na tom místě, kdež a řekl jim: Přijměte Ducha svatého. 23 Kterýmkoli ukřižován byl, zahrada, a v zahradě hrob nový, v odpustili byste hřichy, odpouštějí' se jim; kterýmkoli němž ještě žádný nebyl pochován. 42 Protož tu pro zadříželi byste, zadřánit' jsou. 24 Tomáš pak jeden ze den připravování Židovský, že blízko byl ten hrob, dvanácti, kterýž sloul Didymus, nebyl s nimi, když byl položili Ježíše. 25 I řekli jemu jiní učedlníci: Viděli jsme Pána. Ale on řekl jim: Leč uzřím v rukou jeho bodení hřebů, a vpusťím prst svůj v místo hřebů, a ruku svou vložím v bok jeho, nikoli neuvěřím. 26 A po osmi dnech opět učedlníci jeho byli vnitř, a Tomáš s nimi. Přišel Ježíš, a dvěře byly zavíry, i stál u prostřed a řekl: Pokoj vám. 27 Potom řekl Tomášovi: Vložíž prst svůj sem, a viz ruce mé, a vztáhn ruku svou, a vpusť v bok můj, a nebudíž nevěřící, ale věrný.

20 Prvního pak dne po sobotě Maria Magdaléna šla ráno k hrobu, když ještě tma bylo. I uzřela kámen odvalený od hrobu. 21 Běžela a přišla k Šimonovi Petrovi a k druhému učedlníkovi, tomu, jehož miloval Ježíš, a řekla jim: Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kde jej položili. 3 Tedy vyšel Petr i ten druhý učedlník, a šli k hrobu. 4 Běželi pak oba spolu. Ale ten druhý učedlník předběhl Petra, a přišel prvé k

28 I odpověděl Tomáš a řekl jemu: Pán můj a Bůh ale když se sstaráš, ztáhneš ruce své, a jiný tě opáše, můj! **29** Dí jemu Ježíš: Žes mne viděl, Tomáši, uvěřil a povede, kamž bys ty nechtel. **30** To pak pověděl, jsi. Blahoslavení, kteříž neviděli, a uvěřili. **30** Mnohé znamenaje, kterou by smrtí měl oslaviti Boha. A to zajisté i jiné divy činil Ježíš před oblíjejem učedníků pověděv, řekl jemu: Pod' za mnou. **30** I obrátil se svých, kteříž nejsou zapsáni v knize této. **31** Ale tito Petr, uzrel toho učedníka, kteréhož miloval Ježíš, an zapsáni jsou, abyste věřili, že Ježíš jest Kristus, Syn Boží, a abyste věřice, život měli ve jménu jeho.

21 Potom zjevil se opět Ježíš učedníkům u moře

Tiberiadského. Zjevil se pak takto: **2** Byli spolu Šimon Petr a Tomáš, kterýž sloul Didymus, a Natanael, kterýž byl z Kány Galilejské, a synové Zebedeoovi, a jiní z učedníků jeho dva. **3** Dí jim Šimon Petr: Půjdou ryb loviti. Řekl jemu: Půjdeme i my s tebou. I šli, a vstoupili na lodí hned; a té noci nic nepopadli. **4** A když bylo již ráno, stál Ježíš na břehu. Nevěděli však učedníci, by Ježíš byl. **5** Tedy dí jim Ježíš: Dítky, máte-li jakou krmičku? Odpověděli jemu: Nemáme. **6** On pak řekl jim: Zavrztež síť na pravou stranu lodí, a naleznete. I zavrhl, a hned nemohli ji táhnouti pro množství ryb. **7** I řekl učedník ten, kteréhož miloval Ježíš, Petrovi: Pán jest. A Šimon Petr, jakž uslyšel, že Pán jest, opásal se po košíli, (nebo byl nah,) a pustil se do moře. **8** Jiní také učedníci na lodí připlavili se (nebo nedaleko byli od břehu, asi okolo dvou set loket,) táhnouce tu síť s rybami. **9** A jakž vystoupili na břeh, uzřeli řeřavé uhlí a rybu svrchu položenou a chléb. **10** Řekl jim Ježíš: Prineste ryb, kterýchž jste nalapali nyní. **11** Vstoupil pak Šimon Petr, a vytáhl síť na zem, plnou ryb velikých, sto paděsáte a tři. A ačkoli jich tak mnoho bylo, neztrhala se síť. **12** Řekl jim Ježíš: Podte, obědujte. Žádný pak z učedníků nesměl se ho otázati: Ty kdo jsi? vědouce, že Pán jest. **13** I přišel Ježíš, a vzal ten chléb, a dával jim, i rybu též. **14** To již po třetí ukázal se Ježíš učedníkům svým, vstav z mrtvých. **15** A když poobědvali, řekl Ježíš Šimonovi Petrovi: Šimone Jonášův, miluješ-li mne více než tito? Řekl jemu: Ovšem, Pane, ty víš, že tě miluji. Dí jemu: Pasiž beránky mé. **16** Řekl jemu opět po druhé: Šimone Jonášův, miluješ-li mne? Řekl jemu: Ovšem, Pane, ty víš, že tě miluji. Dí jemu: Pasiž ovce mé. **17** Řekl jemu potřetí: Šimone Jonášův, miluješ-li mne? I zarmoutil se Petr, protože jemu řekl potřetí: Miluješ-li mne? A odpověděl jemu: Pane, ty znáš všecko, ty víš, že tě miluji. Řekl jemu Ježíš: Pasiž ovce mé. **18** Amen, amen pravím tobě: Když jsi byl mladší, opasovals se, a chodíval jsi, kams chtěl:

jde za ním, kterýž i odpočíval za večeří na prsech jeho, a byl řekl: Pane, kdo jest ten, kterýž tě zradí? **21** Toho viděv Petr, dí Ježíšovi: Pane, co pak tento? **22** Řekl jemu Ježíš: Chci-li ho nechatí, dokudž nepřijdu, co tobě po tom? Ty pod' za mnou. **23** I vyšla řec ta mezi bratří, že by učedník ten neměl umříti. Ale neřekl byl jemu Ježíš, že by neměl umříti, ale: Chci-li ho nechatí, dokudž nepřijdu, co tobě po tom? **24** Tot jest učedník ten, kterýž svědectví vydává o těchto věcech, a napsal toto, a víme, že pravé jest svědectví jeho. **25** Jestiť pak i jiných mnoho věcí, kteréž činil Ježíš, kteréž kdyby měly všecky, každá obzvláštně, psány býti, mám za to, že by ten svět nemohl přijíti těch knih, kteréž by napsány byly. Amen.

Skutky Apoštolů

1 První zajisté knihu sepsal' jsem, ó Teofile, o všech věcech, kteréž začal Ježíš i činiti i učiti, 2 Až do toho dne, v němž dav přikázání apoštolům, kteréž byl skrze Ducha svatého vyvolil, vzhůru vzat jest. 3 Kterýmž i zjevoval sebe samého živého po svém umučení ve mnohých jistých důvodích, za čtyřdaceti dnů ukazuje se jim, a mluvě o království Božím. 4 A shromáždiv je, přikázal jim, aby z Jeruzaléma neodcházel, ale aby očekávali zaslíbení Otcova, o kterémž jste prý slyšeli ode mne. 5 Nebo Jan zajisté křtil vodou, ale vy pokřtěni budete Duchem svatým po nemnohých těchto dnech. 6 Oni pak sšedše se, otázali se ho, řouce: Pane, v tomto času napravíš království Izraelské? 7 I řekl jim: Nenít' vaše věc znáti časy aneb příhodnosti časů, kteréž Otec v moci své položil. 8 Ale přijmete moc Ducha svatého, přicházejícího na vás, a budete mi svědkové, i v Jeruzalémě, i ve všem Judstu, i v Samáři, až do posledních končin země. 9 A to pověděv, ani na to hledí, zhůru vyzdvízen jest, a oblak vzlal jej od očí jejich. 10 A když za ním v nebe jdoucí pilně hleděli, aj, dva muži postavili se podlé nich v rouše bílé, 11 A řekli: Muži Galilejští, co stojíte, hledíce do nebe? Tento Ježíš, kterýž zhůru vzat jest od vás do nebe, tak' přijde, jakž jste spatřili způsob jeho jdoucího do nebe. 12 Tehdy navrátili se do Jeruzaléma, od hory, kteráž slove Olivetská, kteráž jest blízko od Jeruzaléma, vzdálí cesty jednoho dne sobotního. 13 A všedše, vstoupili do vrchního příbytku domu, kdež přebývali, i Petr i Jakub, i Jan a Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův a Šimon Zelótes a Judas Jakubův. 14 Ti všickni trvali jednomyslně na modlitbě a pokorné prosbě s ženami a s Marií, matkou Ježíšovou, i s bratřími jeho. 15 V těch pak dnech povstav Petr u prostřed učedníků, řekl (a byl zástup lidí spolu shromážděných okolo sta a dvacíti): 16 Muži bratří, musilo se naplniti písmo to, kteréž předpověděl Duch svatý skrze ústa Davidova o Jidášovi, kterýž byl vůdcem těch, kteříž jímal Ježíše. 17 Nebo byl přičten k nám, a byl došel losu přisluhování tohoto. 18 Ten zajisté obdržel pole ze mzdy nepravosti, a oběsiv se, rozpukl se na dvě, i vykydla se všecka střeva jeho. 19 A to známé jest učiněno všechnm přebývajícím v Jeruzalémě,

tak že jest nazváno pole to vlastním jazykem jejich Akeldama, to jest pole krve. 20 Psáno jest zajisté v knize žalmů: Budíž příbytek jeho pustý, a nebud', kdo by přebýval v něm, a biskupství jeho vezmi jiný. 21 Protož musíš jeden z těch mužů, kteříž s námi bývali po všecken čas, v němž přebýval mezi námi Pán Ježíš, 22 Počav od křtu Janova až do dne toho, v kterémž zhůru vzat jest od nás, býti svědkem spolu s námi vzkříšení jeho. 23 Tedy postavili dva, Jozefa, kterýž sloul Barsabáš, kterýž měl přijmí Justus, a Matěje. 24 A modléce se, řekli: Ty, Pane, všech srdcí zpytatele, ukažiž, kterého jsi vyvolil z těchto dvou, 25 Aby přijal los přisluhování tohoto a apoštolství, z něhož vypadl Jidáš, aby odšel na místo své. 26 I dali jim losy. Spadl pak los na Matěje, i připojen jest z společného snešení k jedenácti apoštolům.

2 A když přišel den paděsátý, byli všickni jednomyslně spolu. 2 I stal se rychle zvuk s nebe, jako valícího se větru prudkého, a naplnil všecken dům, kdež seděli. 3 I ukázali se jim rozdělení jazykové jako oheň, kterýž posadil se na každém z nich. 4 I naplněni jsou všickni Duchem svatým, a počali mluvití jinými jazyky, jakž ten Duch dával jim vymlouватi. 5 Byli pak v Jeruzalémě přebývající Židé, muži nábožní, ze všelikého národu, kterýž pod nebem jest. 6 A když se stal ten hlas, sešlo se množství, a užasli se, že je slyšel jeden každý, ani mluví přirozeným jazykem jeho. 7 I děsili se všickni, a divili, řouce jedni k druhým: Aj, zdaliž nejsou tito všickni, kteříž mluví, Galilejští? 8 A kterak my slyšíme jeden každý jazyk náš, v kterémž jsme se zrodili? 9 Partští, a Mědští, a Elamitští, a kterýž přebýváme v Mezopotamii, v Židovstvu a v Kappadocii, v Pontu a v Azii, 10 V Frygii a v Pamfylii, v Egyptě a v krajinách Libye, kteráž jest vedle Cyrénu, a příchozí Římané, Židé, i v nově na víru obrácení, 11 Kretští i Arabští, slyšíme je, ani mluví jazyky našimi veliké věci Boží. 12 I děsili se všickni a divili, jeden k druhému řouce: I což toto bude? 13 Jiní pak posmívajíce se, pravili: Mstem se zpili tito. 14 A stoe Petr s jedenácti, pozdvihl hlasu svého, a promluvil k nim: Muži Židé, a všickni, kteříž bydlíte v Jeruzalémě, toto vám známo bud', a ušima pozorujte slov mých. 15 Jistě nejsou tito, jakž vy se domníváte, zpilí, poněvadž jest teprv třetí hodina na den. 16 Ale totot' jest, což jest předpovědno skrze proroka Joele: 17 A budet' v posledních dnech, (dí Bůh.)

vyleji z Ducha svého na všeliké tělo, a prorokovati budou synové vaši, i dcery vaše, a mládenci vaši všechném, kteříž daleko jsou, kterýchžkoli povolal by vidění vídati budou, a starci vaši sny míti budou. 18 Pán Bůh náš. 19 A jinými slovy mnohými osvědčoval A zajisté na služebníky a na služebnice své v těch dnech vyleji z Ducha svého, a budou prorokovati. 20 Slunce obrátí dole, krev a oheň a páru dymovou. 21 A stanet' se, že každý, všelikou duší bázeň, a mnozí divové a zázrakové kdožkoli vzýval by jméno Páně, spasen bude. 22 Muži dali se skrze apoštoly. 23 Toho vydaného se v temnot, a měsíc v krev, prvé než přijde ten den Páně veliký a zjevný. 24 Izraelští, slyšte slova tato: Ježíše toho Nazaretského, muže od Boha zvěličeného mezi vám mocni a vládařství a statky, a dělili mezi všecky, jakž komu zázraky a znameními, kteréž činil skrze něho Bůh u prostřed vás, jakož i vy sami víte, 25 Nebo David práv o něm: Spatřoval jsem Pána před sebou vždycky; nebo jest mi po pravici, abych se nepohnul. 26 Protož rozveselilo se srdce mé, a zplásal jazyk můj, nýbrž i tělo mé odpočíne v naději. 27 Nebo nenecháš duše mé v pekle, aniž dás viděti svatému svému porušení. (Hadēs g86) 28 Známé jsi mi učinil cesty života, a naplníš mne utěšením před oblíčejem svým. 29 Muži bratři, sluší směle mluvit k vám o patriarchovi Davidovi, že i umřel, i pochován jest, i hrob jeho jest u nás až do dnešního dne. 30 Prorok tedy byv, a věděv, že přisahou zavázal se jemu Bůh, že z plodu ledviny jeho podlé těla vzbudí Krista, a posadí na stolici jeho, 31 To předzvěděv, mluvil o vzkříšení Kristovu, že není opuštěna duše jeho v pekle, ani tělo jeho vidělo porušení. (Hadēs g86) 32 Toho Ježíše vzkřísil Bůh, jehož my všickni svědkové jsme. 33 Protož pravící Boží jsa zvýšen, a vzav zaslíbení Ducha svatého od Otce, vylil to, což vy nyní vidíte a slyšíte. 34 Nebot' David nevstoupil v nebe, ale on praví: Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé, 35 Dokudž nepoložím nepřátel tvých za podnože noh tvých. 36 Věži tedy jistotně všecken dům Izraelský, žeť Bůh i Pánem ho učinil i Kristem, toho Ježíše, kteréhož jste vy ukřížovali. 37 To slyševše, zkormouceni jsou v srdci, a řekli Petrovi a jiným apoštolům: Což máme činiti, muži bratři? 38 Tedy Petr řekl jim: Pokání čírite, a pokřti se jeden každý z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů, a přijměte dar Ducha svatého.

39 Vámt' zajisté zaslíbení to svědčí a synům vašim, i a napomínal, řka: Oddělte se od pokolení toho zlého. 40 A jinými slovy mnohými osvědčoval a v lámání chleba, a na modlitbách. 41 Tedy ti, kteříž ochotně přijali slova jeho, pokřtěni se v chrámě, a lámajíce po domích chléb, přijimali pokrm z uložené rady a předzvědění Božího vzavše, a skrze s potěšením a sprostrostí srdce, 42 I zůstávali v učení apoštolském, a v společnosti, a milost majice u všeho lidu. Pán pak přidával církvi na každý den těch, kteříž by spaseni byli.

3 Potom pak Petr a Jan vstupovali do chrámu v hodinu modlitebnou devátou. 2 A muž nějaký, byv chromý od života matky své, nesen byl, kteréhož sázeli na každý den u dveří chrámových, kteréž slouly krásné, aby prosil za almužnu těch, kteříž vcházeli do chrámu. 3 Ten uzřev Petra a Jana, ani vcházetí měli do chrámu, prosil, aby mu almužnu dali. 4 I pohleděv naň Petr s Janem, řekl: Hled' na nás. 5 A on pilně pohleděl na ně, naděje se, že něco vezme od nich. 6 Tedy řekl Petr: Stříbra a zlata nemám, ale což mám, to tobě dám. Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod'. 7 I ujav jej za ruku jeho pravou, pozdvihl ho, a hned utvrzeny jsou nohy jeho i kloubové. 8 A zchytiv se, stál, a chodil, a všel s nimi do chrámu, chodě, a poskakuje, a chvále Boha. 9 A viděl jej všecken lid, an chodí, a chválí Boha. 10 I poznali ho, že jest ten, kteréž na almužně sedával u dveří krásných chrámových. I naplněni jsou strachem a děšením nad tím, což se stalo jemu. 11 A když se ten uzdravený přídržel Petra a Jana, zběhl se k nim všecken lid do sířice, kteráž sloula Šalomounova, předěšen jsa. 12 To viděv Petr, promluvil k lidu: Muži Izraelští, co se divíte tomuto? Aneb co na nás tak pilně hledíte, jako bychom my svou vlastní mocí aneb nábožností učinili to, aby tento chodil? 13 Bůh Abrahamův a Izákův a Jákobův, Bůh otců našich, oslavil Syna svého Ježíše, kteréhož jste vy vydali, a odepřeli se před tváří Pilátovou, kterýž ho soudil být hodného propuštění. 14 Vy pak toho svatého a

spravedlivého odepřeli jste se, a prosili jste za muže Nazaretského, kteréhož jste vy ukřížovali, jehož Bůh vražedníka, aby vám byl dán, **15** Dárce pak života vzkřísil z mrtvých, skrze toho jméno tento stojí před zamordovali jste. Kteréhož Bůh vzkřísil z mrtvých; vámi zdravý. **11** Tot' jest ten kámen za nic položený čehož my svědkové jsme. **16** A skrze víru ve jméno od vás stavitelů, kterýž jest v hlavu úhelní. **12** A neníť jeho, tohoto, kteréhož vy vidíte a znáte, utvrdilo jméno v žádném jiném spasení; nebot' není jiného jména jeho. Víra, pravím, kteráž jest skrze něho, dala jemu pod nebem daného lidem, skrze kteréž bychom mohli celé zdraví toto před oblíčejem všech vás. **17** Ale nyní, spaseni býti. **13** I vidouce takovou udatnost a smělost bratří, vím, že jste to z nevědomí učinili, jako i knížata v mluvení Petrovou a Janovou, a shledavše, že jsou lidé vaše. **18** Bůh pak to, což předzvěstoval skrze ústa neučení a prostí, divili se, a poznali je, že s Ježíšem všech proroků svých, že měl Kristus trpěti, tak naplnil. **19** Protož čňte pokání, a obratě se, aby byli shlazeni kterýž byl uzdraven, neměli co mluviti proti nim. **15** I hřichové vaši, když by přišli časové rozvylažení od rozkázavše jim vystoupiti z rady, rozmlouvali vespolek, tváři Páně, **20** A poslal by toho, kterýž vám kázán **16** Říkouce: Co učiníme lidem těmto? Nebo že zjevný jest, Ježíše Krista. **21** Kteréhož zajisté musejí přijíti zázrak stal se skrze ně, všechném přebývajícím v nebesa, až do času napravení všech věcí; což byl Jeruzalémě známé jest, aniž můžeme zapíti. **17** Ale předpověď Bůh skrze ústa všech svých svatých aby se to vícero nerozhlašovalo v lidu, s pohružkou proroků od věků. (aión g165) **22** Mojžíš zajisté otcům přikažme jim, aby více v tom jménu žádnému z lidí řekl: Proroka vám vzbudí Pán Bůh vás z bratří vašich nemluvili. **18** I povolavše jich, přikázali jim, aby nikoli jako mne, jehož poslouchati budete ve všem, cožkoli nemluvili, ani neučili ve jménu Ježíšovu. **19** Tedy Petr bude mluviti vám. **23** Stanet' se pak, že každá duše, a Jan odpovídajíce jim, řekli: Jest-li to spravedlivé kteráž by neposlouchala toho proroka, vyhlazena před oblíčejem Božím, abychom vás více poslouchali bude z lidu. **24** Aho i všickni proroci od Samuele než Boha, sudte. **20** Nebot' my nemůžeme nemluviti a potomních, kteřížkoli mluvili, také o těchto dnech toho, co jsme viděli a slyšeli. **21** A oni pohrozivše jim, předzvěstovali. **25** Vy jste synové proroků a úmluvy, propustili je, nenalezše na nich příčiny trestání, pro kterouž učinil Bůh s otci našimi, říka Abrahamovi: V lid; nebo všickni velebili Boha z toho, co se bylo stalo. semeni tvém požehnány budou všecky čeleďi země. **22** Byl zajisté v letech více než ve čtyřicítí člověk **26** Vám nejprvě Bůh, vzbudiv Syna svého Ježíše, ten, při kterémž se byl stal zázrak ten uzdravení. poslal ho dobrořečího vám, aby se jeden každý z **23** A jsouce propuštěni, přišli k svým, a pověděli, vás odvrátil od nepravosti svých.

4 A když oni mluvili k lidu, přišli na ně kněží, a úředník chrámu a saduceové, **2** Těžce to nesouče, že lid učili, a zvěstovali ve jménu Ježíše vzkříšení z mrtvých. **3** I vztáhli na ně ruce, a vsadili je do žaláře až do jitra, nebo již byl večer. **4** Mnozí pak z těch, kteříž slyšeli slovo, uvěřili. I učiněn jest počet mužů okolo pěti tisíců. **5** Stalo se pak nazejří, že se sešla knížata jejich, a starší, a zákonníci v Jeruzalémě, **6** A Annás nejvyšší kněz, a Kaifás, a Jan a Alexander, a kteřížkoli byli z pokolení nejvyššího kněze. **7** I postavivše je mezi sebou, otázali se: Jakou mocí aneb v kterém jméně učinili jste to vy? **8** Tehdy Petr, jsa pln Ducha svatého, řekl jim: Knížata lidu a starší Izraelští, **9** Poněvadž my dnes k soudu jsme přivedeni pro dobrodiní člověku nemocnému, kterak by on zdráv učiněn byl: **10** Známo bud' všechném vám i všemu lidu Izraelskému, že ve jménu Ježíše Krista

Nazaretského, kteréhož jste vy ukřížovali, jehož Bůh vzkřísil z mrtvých, skrze toho jméno tento stojí před zamordovali jste. Kteréhož Bůh vzkřísil z mrtvých; vámi zdravý. **11** Tot' jest ten kámen za nic položený čehož my svědkové jsme. **16** A skrze víru ve jméno od vás stavitelů, kterýž jest v hlavu úhelní. **12** A neníť jeho, tohoto, kteréhož vy vidíte a znáte, utvrdilo jméno v žádném jiném spasení; nebot' není jiného jména jeho. Víra, pravím, kteráž jest skrze něho, dala jemu pod nebem daného lidem, skrze kteréž bychom mohli celé zdraví toto před oblíčejem všech vás. **17** Ale nyní, spaseni býti. **13** I vidouce takovou udatnost a smělost bratří, vím, že jste to z nevědomí učinili, jako i knížata v mluvení Petrovou a Janovou, a shledavše, že jsou lidé vaše. **18** Bůh pak to, což předzvěstoval skrze ústa neučení a prostí, divili se, a poznali je, že s Ježíšem všech proroků svých, že měl Kristus trpěti, tak naplnil. **19** Protož čňte pokání, a obratě se, aby byli shlazeni kterýž byl uzdraven, neměli co mluviti proti nim. **15** I hřichové vaši, když by přišli časové rozvylažení od rozkázavše jim vystoupiti z rady, rozmlouvali vespolek, tváři Páně, **20** A poslal by toho, kterýž vám kázán **16** Říkouce: Co učiníme lidem těmto? Nebo že zjevný jest, Ježíše Krista. **21** Kteréhož zajisté musejí přijíti zázrak stal se skrze ně, všechném přebývajícím v nebesa, až do času napravení všech věcí; což byl Jeruzalémě známé jest, aniž můžeme zapíti. **17** Ale předpověď Bůh skrze ústa všech svých svatých aby se to vícero nerozhlašovalo v lidu, s pohružkou proroků od věků. (aión g165) **22** Mojžíš zajisté otcům přikažme jim, aby více v tom jménu žádnému z lidí řekl: Proroka vám vzbudí Pán Bůh vás z bratří vašich nemluvili. **18** I povolavše jich, přikázali jim, aby nikoli jako mne, jehož poslouchati budete ve všem, cožkoli nemluvili, ani neučili ve jménu Ježíšovu. **19** Tedy Petr bude mluviti vám. **23** Stanet' se pak, že každá duše, a Jan odpovídajíce jim, řekli: Jest-li to spravedlivé kteráž by neposlouchala toho proroka, vyhlazena před oblíčejem Božím, abychom vás více poslouchali bude z lidu. **24** Aho i všickni proroci od Samuele než Boha, sudte. **20** Nebot' my nemůžeme nemluviti a potomních, kteřížkoli mluvili, také o těchto dnech toho, co jsme viděli a slyšeli. **21** A oni pohrozivše jim, předzvěstovali. **25** Vy jste synové proroků a úmluvy, propustili je, nenalezše na nich příčiny trestání, pro kterouž učinil Bůh s otci našimi, říka Abrahamovi: V lid; nebo všickni velebili Boha z toho, co se bylo stalo. semeni tvém požehnány budou všecky čeleďi země. **22** Byl zajisté v letech více než ve čtyřicítí člověk **26** Vám nejprvě Bůh, vzbudiv Syna svého Ježíše, ten, při kterémž se byl stal zázrak ten uzdravení. poslal ho dobrořečího vám, aby se jeden každý z **23** A jsouce propuštěni, přišli k svým, a pověděli, vás odvrátil od nepravosti svých.

4 A když oni mluvili k lidu, přišli na ně kněží, a úředník chrámu a saduceové, **2** Těžce to nesouče, že lid učili, a zvěstovali ve jménu Ježíše vzkříšení z mrtvých. **3** I vztáhli na ně ruce, a vsadili je do žaláře až do jitra, nebo již byl večer. **4** Mnozí pak z těch, kteříž slyšeli slovo, uvěřili. I učiněn jest počet mužů okolo pěti tisíců. **5** Stalo se pak nazejří, že se sešla knížata jejich, a starší, a zákonníci v Jeruzalémě, **6** A Annás nejvyšší kněz, a Kaifás, a Jan a Alexander, a kteřížkoli byli z pokolení nejvyššího kněze. **7** I postavivše je mezi sebou, otázali se: Jakou mocí aneb v kterém jméně učinili jste to vy? **8** Tehdy Petr, jsa pln Ducha svatého, řekl jim: Knížata lidu a starší Izraelští, **9** Poněvadž my dnes k soudu jsme přivedeni pro dobrodiní člověku nemocnému, kterak by on zdráv učiněn byl: **10** Známo bud' všechném vám i všemu lidu Izraelskému, že ve jménu Ježíše Krista

slovo Boží směle a svobodně. **32** Toho pak množství všickni, věřících bylo jedno srdce a jedna duše. Aniž kdo co z kteříž byli s ním, (jenž byli saducejské sekty,) naplnění těch věcí, kteréž měl, svým vlastním býti pravil, ale jsou závistí. **18** I vztáhli ruce na apoštoly, a vsázeli měli všecky věci obecné. **33** A mocí velikou vydávali je do žaláře obecného. **19** Ale anděl Páně v noci apoštolé svědectví o vzkříšení Pána Ježíše, a milost otevřev dvěře u žaláře, vyvedl je ven a řekl: **20** veliká přítomná byla všechném jim. **34** Žádný zajisté Jděte, a postavíce se, mluvte lidu v chrámě všecka mezi nimi nebyl nuzný; nebo kteřížkoli měli pole slova života tohoto. **21** Tedy oni uslyševše, vešli na neb domy, prodávajíce, přinášeli peníze, za kteréž úsvitě do chrámu a učili. Přišed pak nejvyšší kněz prodávali, **35** A kladli před nohy apoštolské. I bylo a ti, kteříž s ním byli, svolali radu a všecky starší rozdělováno to jednomu každému, jakž komu potřebí synů Izraelských, i poslali do žaláře, aby oni byli bylo. **36** Jozes pak, kterýž přijmí měl od apoštola přivedeni. **22** A služebníci přišedše, nenalezli jich v Barnabáš, (což se vykládá syn utěšení,) z pokolení žaláři. A navrátiše se, vypravovali, **23** Řkouc: Žalář Levítského, z Cypru rodem, **37** Měv pole, prodal je, a přinesl peníze, a položil k nohám apoštolským.

5 Muž pak nějaký, jménem Ananiáš, s Zafirou, manželkou svou, prodal statek. **2** A Ištivě těch peněz ujal s vědomím manželky své, a přinesa díl nějaký, položil k nohám apoštolským. **3** I řekl Petr: Ananiáši, proč naplnil satan srdce tvé, tak abys ihl Duchu svatému, a Ištivě ujal peněz za to pole? **4** Zdaliž nebylo tvé, kdybys ho byl sobě nechal? A když bylo prodáno, v moci tvé bylo. I proč jsi tuto věc složil v srdci svém? Neselhal jsi lidem, ale Bohu. **5** Tedy uslyšav Ananiáš ta slova, padna, zdechl. I spadla bázeň veliká na všecky, kteříž to slyšeli. **6** A vstavše mládenci, vzali jej, a vynesše ven, pochovali. **7** I stalo se po chvíli, jako po třech hodinách, že i jeho žena, nevěduci, co se bylo stalo, přišla. **8** I řekl jí Petr: Pověz mi, za tolik-li jste pole prodali? A ona řekla: Ano, za tolik. **9** Tedy díl jí Petr: I proč jste se smluvili, abyste pokoušeli Ducha Páně? Aj, nohy těch, kteříž pochovali muže tvého, přede dveřmi, a vynesout tebe. **10** I padla hned před nohy jeho, a zdechlala. A všeďše mládenci, nalezli ji mrtvou; i vynesše, pochovali podlé muže jejího. **11** I byla bázeň veliká po vši církvi, i mezi všemi, kteříž to slyšeli. **12** Skrze ruce pak apoštola dál se divové a zázrakové mnozí v lidu. (A bývali všickni jednomyslně v siřici Šalomounově. **13** Jiný pak žádný nesměl se připojiti k nim, ale velebil je lid. **14** Anobrž vždy více se rozmáhalo množství věřících Pánu, mužů i také žen.) **15** Tak že i na ulice vynášeli nemocné, a kladli na ložcích a na nosidlách, aby, když by šel Petr, aspoň stín jeho stínil na některé z nich. **16** Scházelo se pak množství z okolních měst do Jeruzaléma, nesouce nemocné a trápené od duchů nečistých, a uzdravováni byli

vně stojící u dveří, ale otevřevše, žádného jsme tam nenalezli. **24** A když uslyšeli řeči tyto i nejvyšší kněz i úředník chrámu i přední kněží, nerozuměli, co by se to stalo. **25** A přišed kdosi, pověděl jim, řka: Aj, muži, kteréž jste vsázeli do žaláře, v chrámu stojí a učí lid. **26** Tehdy odšed úředník s služebníky, přivedl je bez násilé; (nebo se báli lidu, aby nebyli ukamenováni.) **27** A přivedše je, postavili je v radě. I otázel se jich nejvyšší kněz, **28** Řka: Zdaliž jsme vám přísně nepřikázali, abyste neučili v tom jménu? A aj, naplnili jste Jeruzalém učením svým, a chcete na nás uvésti krev člověka toho. **29** Odpověděv pak Petr a apoštolé, řekli: Více sluší poslouchati Boha než lidí. **30** Bůh otců našich vzkřísil Ježíše, kteréhož jste vy zamordovali, pověsivše na dřevě. **31** Toho Bůh, kníže a spasitele, povyšil pravici svou, aby bylo dáno lidu Izraelskému pokání a odpustění hříchů. **32** A my jsme svědkové toho, což mluvíme, ano i Duch svatý, kteréhož dal Bůh těm, kteříž jsou poslušni jeho. **33** Oni pak slyševše to, rozzlobili se, a radili se o to, kterak by je vyhladili. **34** Tedy povstav v radě jeden farizeus, jménem Gamaliel, zákona učitel, vzácný u všeho lidu, rozkázel, aby na malou chvíli ven vyvedli apoštoly. **35** I řekl jim: Muži Izraelští, pilně se rozmyslete při této lidech, co máte činiti. **36** Nebo před těmito časý byl povstal Teudas, pravě se býti nečím, jehož se přidrželo mužů v počtu okolo čtyř set. Kterýž zahynul, i všickni, kteříž přistoupili k němu, rozptýleni jsou a v nic obrázeni. **37** Po něm pak povstal Judas Galilejský za dnů popisu, a mnoho lidu po sobě obrátil. Ale i ten zahynul, a všickni, kteřížkoli přistoupili k němu, rozptýleni jsou. **38** A protož nyní pravím vám: Dejte pokoj těmtoto lidem, a nechte jich. Nebo jestližet' jest z

lidí rada tato aneb dílo toto, rozprchnet' se; **39** Paklít' prvé než bydlil v Cháran. **3** A řekl jemu: Vyjdi z země jest z Boha, nebudete moci toho zkaziti. Abyste snad své a z příbuznosti své, a pod' do země, kterouž ukáži i Bohu odporní nalezeni nebyli. **40** I povolili jemu. A tobě. **4** Tedy vyšed z země Kaldejské, bydlil v Cháran. povolavše apoštolů, a zmrskavše je, přikázali, aby A odtud, když umřel otec jeho, přestěhoval jej do nemluvili ve jménu Ježíšovu. I propustili je. **41** Oni země této, v kteréž vy nyní bydlíte. **5** A nedal jemu pak šli z toho shromáždění, radujice se, že jsou hodni dědictví v ní, ani šlepeje nožné, ač byl jemu ji slíbil učinění trpěti protivenství pro jméno Pána Ježíše. **42** dátí k vládařství, i semení jeho po něm, když ještě Na každý pak den nepřestávali v chrámě i po domích neměl syna. **6** Mluvil pak Bůh takto: Budet' símě tvé učiti a zvěstovati Ježíše Krista.

6 A v těch dnech, když se rozmnožovali učedlníci, stalo se reptání Řeků proti Židům, že by zanedbávány byly v přísluhování vezdejším vdovy jejich. **2** Tedy dvanácte svolavše množství učedlníků, řekli: Není slušné, abychom my, opustíce slovo Boží, přísluhovali stolům. **3** Protož, bratři, vyberete z sebe mužů sedm dobropověstných, plných Ducha svatého a moudrosti, jimž bychom poručili tu práci. **4** My pak modlitby a služby slova pilni budeme. **5** I líbila se ta řeč všemu množství. I vyvolili Štěpána, muže plného víry a Ducha svatého, a Filipa, a Prochora, a Nikánora, a Timona, a Parmény, a Mikuláše Antiochenškého, k vídění v nově obráceného. **6** Ty postavili před oblíčejem apoštolů, kteríž pomodlivše se, vzkládali na ně ruce. **7** I rostlo slovo Boží a rozmáhal se počet učedlníků v Jeruzalémě velmi. Mnohý také zástup kněží poslouchal víry. **8** Štěpán pak, jsa plný víry a moci, činil divy a zázraky veliké v lidu. **9** I povstali někteří z školy, kteríž sloula Libertinských, a Cyrenenských, a Alexandrinských, a těch, kteříž byli z Cilicie a Azie, hádajíce se s Štěpánem. **10** Ale nemohli odolati moudrosti a Duchu, kteríž mluvil. **11** Tedy Istivě nastrojili muže, kteríž řekli: My jsme jej slyšeli mluvit slova rouhavá proti Mojžíšovi a proti Bohu. **12** A tak zbouřili lid a starší i zákonníky, a obořivše se na něj, chytili jej, a vedli do rady. **13** I vystavili falešné svědky, kteríž řekli: Člověk tento nepřestává mluvit slov rouhavých proti místu tomuto svatému i zákonu. **14** Nebo jsme slyšeli jej, an praví: že ten Ježíš Nazaretský zkazí místo toto, a promění ustanovení, kteráž nám vydal Mojžíš. **15** A pilně patříce na něj všickni, kteříž seděli v radě, viděli tvář jeho, jako tvář anděla.

7 Tedy řekl nejvyšší kněz: Jestli-liž to tak? **2** A on řekl: Muži bratři a otcové, slyšte. Bůh slávy ukázel se otci našemu Abrahamovi, když byl v Mezopotamii,

pohostinu v zemi cizí, a bude v službu podrobeno, a zle s ním budou nakládati za čtyři sta let. **7** Ale národ ten, jemuž sloužiti budou, já souditi budu, praví' Bůh. A potom zase vyjdou, a sloužiti mi budou na tomto místě. **8** I vydal jemu smlouvu obřízky. A tak zplodil Izáka, a obřezal jej osmého dne, a Izák Jákoba, a Jákob dvanácte patriarchů. **9** A patriarchové v nenávisti měvše Jozefa, prodali jej do Egypta. Ale Bůh byl s ním. **10** A vysvobodil ho ze všech úzkostí jeho, a dal jemu milost a moudrost před tváří Faraona, krále Egyptského, kterýž ho ustanovil úředníkem nad Egyptem a nade vším domem svým. **11** Potom přišel hlad na všecku zemi Egyptskou i Kananejskou, a ssouzení veliké, aniž měli pokrmů otcové naši. **12** A uslyšev Jákob, že by obilé bylo v Egyptě, poslal otce naše jednou. **13** A podruhé poznán jest Jozef od bratří svých, a zjevena jest Faraonovi rodina Jozefova. **14** Tedy poslav Jozef, přistěhoval otce svého Jákoba, i všecku rodinu svou v osobách sedmdesáti pěti. **15** I vstoupil Jákob do Egypta, a umřel on i otcové naši. **16** I přeneseni jsou do Sichem, a pochováni v hrobě, kterýž byl koupil Abraham za stříbro od synů Emorových, otce Sichemova. **17** Když se pak přiblížoval čas zaslíbení, o kterémž byl přísahl Bůh Abrahamovi, rostli lid a množil se v Egyptě. **18** Až v tom povstal jiný král, kterýž neznal Jozefa. **19** Ten Istivě nakládaje s pokolením naším, trápil otce naše, tak že musili vyhazovati nemluvnátká svá, aby se neroplozovali. **20** V tom času narodil se Mojžíš, a byl velmi krásný, kterýž chován jest za tři měsíce v domě otce svého. **21** A když vyložen byl, vzala jej dcera Faraonova, a vychovala jej sobě za syna. **22** I vyučen jest Mojžíš vší moudrosti Egyptské, a byl mocný v řečech i v skutcích. **23** A když jemu bylo čtyřiceti let, vstoupilo na srdce jeho, aby navštívil bratří své, syny Izraelské. **24** A uzřev jednoho, an bezpráví trpěl, zastal ho, a pomstil toho, kterýž bezpráví trpěl, zabiv Egyptského. **25** Domníval se zajisté, že bratří

jeho rozumějí, že skrze ruku jeho chce jim dáti Bůh jej udělal podlé způsobu toho, kterýž byl viděl. **45** vysvobození, ale oni nerozuměli. **26** Druhého pak dne Kterýž přijavše otcové naši, vnesli s Jozue tam, kdež ukázal se jim, když se vadili, i vedl je ku pokoji, řka: bylo vládařství pohanů, kteréž vyhnal Bůh od tváří Muži bratří jste, i proč křívdu činíte sobě vespolek? otců našich, až do dnů Davida. **46** Kterýž nalezl milost **27** Ten pak, kterýž činil křívdu bližnímu, odehnal ho, před oblíčejem Božím, a prosil, aby nalezl stánek řka: Kdo tě ustanovil knížetem a soudcím nad námi? Bohu Jákobovu. **47** Šalomoun pak udělal jemu dům. **28** Což ty mne chceš zamordovati, jako jsi včera zabil **48** Ale Nejvyšší nebydlí v chrámích rukou udělaných, Egyptského? **29** I utekl Mojžíš pro to slovo, a bydlil jakož dí prorok: **49** Nebe jest mi stolice a země podnož pohostinu v zemi Madianské, kdež zplodil dva syny. noh mých, i jakýž mi dům uděláte? praví Pán. Aneb **30** A když se vyplnilo let čtyřdceti, ukázal se jemu na jaké jest místo odpočívání mého? **50** Zdaliž ruka má poušti hory Sinai anděl Páně, v plameni ohně ve kři. všechno toho neučinila? **51** Tvrdošíjný a neobřezaného **31** A Mojžíš uzřev, divil se tomu vidění. A když blíže srdece i uši, vy jste se vždycky Duchu svatému protivili, přistoupil, aby to pilněji spatřil, stal se k němu hlas jakž otcové vaši, tak i vy. **52** Kterémú z proroků Páně: **32** Ját' jsem Bůh otců tvých, Bůh Abrahamův, otcové vaši se neprotivili? Zmordovali zajisté ty, kteříž a Bůh Izákův, a Bůh Jákobův. I zhroziv se Mojžíš, předzvěstovali příchod spravedlivého tohoto, jehož nesměl patřiti. **33** I řekl jemu Pán: Zzuj obuv s noh vy nyní zrádci a vražedníci jste. **53** Kteříž jste vzali svých; nebo místo, na kterémž stojíš, země svatá zákon působením andělským, a neostříhalí jste. **54** jest. **34** Viděl jsem, viděl trápení lidu svého, kterýž jest Tedy slyšice to, rozzlobili se v srdcích svých, a škripeli v Egyptě, a vzdychání jejich uslyšel jsem, a stoupil zuby na něho. **55** On pak pln jsa Ducha svatého, jsem, abych je vysvobodil. Protož nyní pod', pošli tě pohleděv do nebe, užrel slávu Boží a Ježíše stojícího do Egypta. **35** Toho Mojžíše, kteréhož se oděpřeli, na pravici Boží. **56** I řekl: Aj, vidím, nebesa otevřená řkouce: Kdo tě ustanovil knížetem a soudcím? tohot' a Syna člověka stojícího na pravici Boží. **57** A oni Bůh kníže a vysvoboditele poslal, skrze ruku anděla, zkříkše hlasem velikým, zacpalí uši své, a obořili kteříž se jemu ukázal ve kři. **36** A ten je vyvedl, se jednomyslně na něj. **58** A vyvedeše jej z města, čině divy a zázraky v zemi Egyptské a na moři kamenovali ho. A svědkové složili roucha svá u noh červeném, i na poušti za čtyřdceti let. **37** Tot' jest ten mládence, kterýž sloul Saul. **59** I kamenovali Štěpána Mojžíš, kterýž řekl synům Izraelským: Proroka vám modlícího se a řkoucího: Pane Ježíši, přijmi ducha vzbudí Pán Bůh váš z bratří vašich, jako mne; toho mého. **60** A poklek na kolena, zvolal hlasem velikým: poslouchejte. **38** Ont' jest, kterýž byl mezi lidem na Pane, nepokládej jim toho za hřích. A to pověděv, poušti s andělem, kterýž mluvil k němu na hoře Sinai, usnul.

i s otcí našimi, kterýž přijal slova živá, aby je nám vydal. **39** Jehož nechtili poslušni být otcové naši, ale zavrhlí jej, a odvrátili se srdci svými do Egypta, **40** Řkouce Aronovi: Učíř nám bohy, kteříž by šli před námi; nebo Mojžíšovi tomu, kterýž nás vyvedl z země Egyptské, nevíme, co se přihodilo. **41** I udělali v těch dnech tele, a obětovali oběti té modle, a veselili se v díle rukou svých. **42** I odvrátil se Bůh, a vydal je, aby sloužili vojsku nebeskému, jakož napsáno jest v knihách prorockých: Zdaliž jste mi oběti aneb dary obětovali za čtyřdceti let na poušti, dome Izraelský? **43** Nýbrž nosili jste stánek Molochův, a hvězdu boha svého Remfan, ta podobenství, kteráž jste zdělali sobě, abyste se jím klaněli. Protož přestěhuji vás za Babylon. **44** Stánek svědectví měli otcové naši na poušti, jakož byl nařídil ten, kterýž řekl Mojžíšovi, aby

8 Saul pak přivolil k usmrcení jeho. I přišlo v ten čas veliké protivenství na církev, kteráž byla v Jeruzalémě, a všickni se rozprchli po krajinách Judských a Samařských, kromě apoštolů. **2** I pochovali Štěpána muži pobožní, a plakali velmi nad ním. **3** Saul pak hubil církev, do domů vcházeje, a jímaje muže i ženy, dával je do žaláře. **4** Ti pak, kteříž se byli rozprchli, chodili, kážíce slovo. **5** A Filip všed do města Samaří, kázel jim Krista. **6** I pozorovali zástupové jednomyslně toho, což se pravilo od Filipa, slyšice a vidouce divy, kteréž činil. **7** Nebo duchové nečistí z mnohých, kteráž je měli, křičíce hlasem velikým, vycházeli, a mnozí šlakem poražení a kulhaví uzdraveni jsou. **8** A stala se radost veliká v tom městě. **9** Muž pak nějaký, jménem Šimon, před tím v tom městě čáry provodil, a lid Samařský mámil,

pravě se býti nějakým velikým. **10** Na něhož pozor vypraví, ačkoli zahlazen byl z země život jeho? **34** A měli všickni, od nejmenšího až do největšího, říkajíce: odpovídaje komorník Filipovi, dí: Prosím tebe, o kom Tento' jest Boží moc veliká. **11** Pozor pak měli na toto mluví prorok? Sám-li o sobě, čili o někom jiném? něho, proto že je za mnohý čas mámil čáry. **12** A **35** Tedy otevřev Filip ústa svá, a počav od toho písma, když uvěřivše Filipovi zvěstujícímu o království Božím zvěstoval jemu Ježíše. **36** A když jeli cestou, přijeli k a o jménu Ježíše Krista, křtili se muži i ženy, **13** jedné vodě. I řekl komorník: Aj, voda. Proč nemám Tedy i ten Šimon uvěřil, a pokřtěn byv, přídržel se býti pokřtěn? **37** I řekl Filip: Věříš-li celým srdcem, Filipa, a vida zázraky a moci veliké činěné, děsil slušít'. A on odpověděv, řekl: Věřím, že Ježíš Kristus se. **14** Uslyšavše pak v Jeruzalémě apoštólé, že jest Syn Boží. **38** I rozkázel státi vozu, a sstoupili by Samaři přijala slovo Boží, poslali k nim Petra a oba do té vody, i Filip i komorník. I pokřtil ho. **39** A Jana. **15** Kteříž příšedše, modlili se za ně, aby přijali když vystoupili z vody, Duch Páně pochopil Filipa, Ducha svatého. **16** (Nebo ještě byl na žádného z nich a neviděl ho vícé komorník; nebo jel cestou svou, nesstoupil, ale pokřtěni toliko byli ve jménu Pána raduje se. **40** Filip pak nalezen jest v Azotu; a chodě, Ježíše.) **17** Tehdy vzkládali na ně ruce, a oni přijali kázel evangelium všechném městům, až přišel do Ducha svatého. **18** I uzrev Šimon, že skrze vzkládání Cesaree.

rukou apoštolských dává se Duch svatý, přinesl jim peníze, **19** Řka: Dejte i mně tu moc, at', na kohož bych koli vzložil ruce, přijme Ducha svatého. **20** I řekl jemu Petr: Peníze tvé budtež s tebou na zatracení, proto že jsi se domníval, že by dar Boží mohl být zjednán za peníze. **21** Nemáš dílu ani losu v této věci; nebo srdce tvé není upříme před Bohem. **22** Protož čiř pokání z této své nešlechetnosti, a pros Boha, zda by odpuštěno bylo tobě to myšlení srdce tvého. **23** Nebo v žluči hořkosti a v svazku nepravosti tebe býti vidím. **24** I odpověděv Šimon, řekl: Modltež vy se za mne Pánu, aby na mne nepřišlo něco z těch věcí, kteréž jste mluvili. **25** Oni pak osvědčovavše a mluvivše slovo Páně, navrátili se do Jeruzaléma, a ve mnohých městečkách Samaritánských kázali evangelium. **26** Anděl pak Páně mluvil k Filipovi, řka: Vstaň a jdi ku polední straně na cestu, kteráž vede od Jeruzaléma do Gázy, kteréž jest pusté. **27** I vstav, šel. A aj, muž Mouření, kleštěnec, komorník královny Mouřenínské Kandáces, kteréž vládl všemi poklady jejími, a byl přijel do Jeruzaléma, aby se modlil, **28** Navracoval se, na voze svém sedě, a četl Izaiáše proroka. **29** I řekl Duch Filipovi: Přistup, a přivř se k vozu tomu. **30** A příběh Filip, slyšel jej, an cte Izaiáše proroka. I řekl: Rozumíš-liž medle, co čteš? **31** A on řekl: Kterakž bych mohl, leč by mi kdo vyložil? I prosil Filipa, aby vstoupil a seděl s ním. **32** Místo pak toho písma, kteréž četl, toto bylo: Jako ovce k zabité veden jest, a jako beránek němý před tím, kdož jej stříže, tak neotevřel úst svých. **33** V ponížení jeho odsouzení jeho vyhlazeno jest, rod pak jeho kdo

9 Saul pak ještě dychtě po pohružkách a po mordu proti učedníkům Páně, šel k nejvyššímu knězi, **2** A vyzádal od něho listy do Damašku do škol, nalezl-li by tam té cesty které muže neb ženy, aby svázané přivedl do Jeruzaléma. **3** A když byl na cestě, stalo se, že již přibližoval se k Damašku. Tedy pojednou rychle obklíčilo jej světlo s nebe. **4** A padna na zem, uslyšel hlas k sobě řekoucí: Sauli, Sauli, proč mi se protivíš? **5** Kteréž řekl: I kdo jsi Pane? A Pán řekl: Já jsem Ježíš, jemuž ty se protivíš. Tvrdot' jest tobě proti ostromu se zpěčovati. **6** A on třesa se a boje se, řekl: Pane, co chceš, abych činil? A Pán k němu: Vstaň a jdi do města, a bude tobě pověděno, co bys ty měl činiti. **7** Ti pak muži, kteříž šli s ním, stáli, ohromeni jsouce, hlas zajisté slyšice, ale žádného nevidouce. **8** I vstal Saul z země, a otevřev oči své, nic neviděl. Tedy pojavše ho za ruce, uvedli jej do Damašku. **9** I byl tu za tři dny, nevida, a nejedl, ani nepil. **10** Byl pak jeden učedník v Damašku, jménem Ananiáš. I řekl jemu Pán v vidění: Ananiáši. A on řekl: Aj, já, Pane. **11** A Pán k němu: Vstaň a jdi do ulice, kteráž slove přímá, a hledej v domě Judově Saule, jménem Tarsenského. Nebo aj, modlí se. **12** A viděl u vidění muže, Ananiáše jménem, an jde k němu, a vzkládá naň ruku, aby prohlédl. **13** I odpověděl Ananiáš: Pane, slyšel jsem od mnohých o tom muži, kterak mnoho zlého činil svatým tvým v Jeruzalémě. **14** A i zdet' má moc od předních kněží, aby jímal všecky, kteréž vzývají jméno tvé. **15** I řekl jemu Pán: Jdi, nebot' jest on má nádoba vyvolená, aby nosil jméno mé před pohany i krále, i před syny Izraelské. **16** Ját' zajisté

ukáži jemu, kterak on mnoho musí trpěti pro jméno přijít až k nim. **39** Tedy vstav Petr, šel s nimi. A když mé. **17** I šel Ananiáš, a všel do toho domu, a vloživ příšel, vedli jej na síř. I obstoupily ho všecky vdovy, ruce nař, řekl: Sauli bratře, Pán Ježíš poslal mne, plačíce, a ukazujíce sukně a pláště, kteréž jim dělala, kterýž se ukázal tobě na cestě, po níž jsi šel, abys dokudž s nimi byla, Dorkas. **40** I rozkázav všechném prohlédl, a naplněn byl Duchem svatým. **18** A hned vyjíti ven Petr, poklek na kolena, modlil se, a obrátil spadly s očí jeho jako lupiny, i prohlédl pojednou; a se k tomu tělu, řekl: Tabito, vstaň. A ona otevřela oči vstav, pokřtěn jest. **19** A příjav pokrm, posilnil se. I své, a uzřevši Petra, posadila se. **41** A podav jí ruky, zůstal Saul s učedníky, kterýž byli v Damašku, za pozdvihl jí; a povolav svatých a vdov, ukázal jim ji několik dní. **20** A hned v školách kázel Krista, že on živou. **42** I rozhlášeno jest to po všem Joppen, a jest Syn Boží. **21** I divili se náramně všickni, kteříž jej uvěřili mnozí v Pána. **43** I stalo se, že za mnohé dni slyšeli, a pravili: Zdaliž toto není ten, kterýž hubil v pozůstal Petr v Joppen u nějakého Šimona koželuha. Jeruzálem ty, kterýž vzývali jméno toto, a sem na to přišel, aby je svázané vedl k předním kněžím? **22** Saul pak více se zmocňoval, a zahanboval Židy, kterýž bydleli v Damašku, potvrzuje toho, že ten jest Kristus. **23** A když přeběhlo drahně dnů, radu mezi sebou na tom zavřeli Židé, aby jej zabili. **24** Ale zvěděl Saul o těch úkladech jejich. Ostríhal také i bran ve dne i v noci, aby jej zahubili. **25** Ale učedníci v noci vzavše ho, spustili jej po provaze přes zed v koši. **26** Přišed pak Saul do Jeruzálerma, pokoušel se přitovaryšti k učedníkům, ale báli se ho všickni, nevěříce, by byl učedníkem. **27** Barnabáš pak příjav jej, vedl ho k apoštolům, a vypravoval jim, kterak na cestě viděl Pána, a že mluvil s ním, a kterak v Damašku svobodně mluvil ve jménu Ježíše. **28** I bydlil s nimi v Jeruzáleme, **29** A směle mluvil ve jménu Pána Ježíše, a hádal se s Řeky; oni pak usilovali ho zabiti. **30** To zvěděvše bratří, doveďli ho do Cesaree, a poslali jej do Tarsu. **31** A tak zborové po všem Judstu a Galilei i Samaři měli pokoj, vzdělávajíce se, a chodíce v bázni Páně, a rozhojňovali se potěšením Ducha svatého. **32** Stalo se pak, že Petr, když procházel všecky, přišel také k svatým, kterýž bydleli v Lyddě. **33** I nalezl tu člověka jednoho, jménem Eneáše, již od osmi let na loži ležícího, kterýž byl šlakem poražený. **34** I řekl mu Petr: Eneáši, uzdravuje tebe Ježíš Kristus; vstaň, a ustel sobě. A hned vstal. **35** I viděli jej všickni, kterýž bydlili v Lyddě a v Sároně, kterýž se obrátil ku Pánu. **36** Byla pak jedna učednice v Joppen, jménem Tabita, což se vykládá Dorkas. Ta byla plná skutků dobrých a almužen, kteréž činila. **37** I stalo se v těch dnech, že roznemohší se, umřela. Kterouž umyvše, položili na síř vrchní. **38** A že byla blízko Lydda od Joppen, uslyšavše učedníci, že by tam byl Petr, poslali k němu dva muže, prosíce ho, aby sobě neobtěžoval **10** Muž pak nějaký byl v Cesarii, jménem Kornelius, setník z zástupu, kterýž sloul Vlaský, z Nábožný a bohobojný se vším domem svým, čině almužny mnohé lidu. **3** A modlívaje se vždycky Bohu, viděl u vidění zřetelně, jako v hodinu devátou na den, anděla Božího, an všel k němu, a řekl jemu: Kornéli. **4** A on pilně popatřív nař, a sstrašiv se, řekl: Co chceš, Pane? I řekl jemu: Modlitby tvé a almužny tvé vstoupily na pamět před tváří Boží. **5** Protož nyní pošli muže do Joppen, a povolej Šimona, kterýž má příjmi Petr. **6** Tem' hospodu má u nějakého Šimona koželuha, kterýž má dům u moře. Ont' poví tobě, co bys ty měl činiti. **7** A když odšel anděl, kterýž mluvil Korneliovi, zavolal dvou služebníků svých, a rytíře pobožného z těch, kteříž vždycky při něm byli. **8** A oznámiv jim všecko to, poslal je do Joppen. **9** Nazejtí pak, když oni šli, a přibližovali se k městu, všel Petr na horu, aby se modlil, okolo hodiny šesté. **10** A potom velice zlačněv, chtěl pojistí. Když pak oni strojili, připadlo na něj myslí vytržení. **11** I uzřel nebe otevřené a sstupující k sobě nádobu jakous jako prostěradlo veliké, za čtyři rohy uvázanou, ana se spouští na zem, **12** Na níž byla všeliká zemská hovada čtvernobá, a zvířata, a zeměplazové, i ptactvo nebeské. **13** I stal se hlas k němu: Vstaň, Petře, bí a jez. **14** I řekl Petr: Nikoli, Pane, nebot' jsem nikdy nejdří nic obecného aneb nečistého. **15** Tedy opět podruhé stal se hlas k němu: Což' Bůh očistil, neměj ty toho za nečisté. **16** A to se stalo potříkrát. I vzata jest zase ta nádoba do nebe. **17** A když Petr sám u sebe rozjímal, co by znamenalo vidění to, kteréž viděl, aj, muži ti, kterýž posláni byli od Kornelia, ptajíce se na dům Šimonův, stáli přede dveřmi. **18** A zavolavše, tázali se: Má-li zde hospodu Šimon, kterýž má příjmi Petr? **19** A když Petr přemyšloval o tom vidění, řekl

jemu Duch: Aj, muži tři hledají tebe. **20** Protož vstana, Kteréhož zamordovali, pověšivše na dřevě. **40** Toho sejdí dolů, a jdi s nimi, nic se nerozpakuje; neboť Bůh vzkřísil třetího dne, a způsobil to, aby zjeven byl, jsem já je poslal. **21** Tedy sšed Petr k těm mužům, **41** Ne všemu lidu, ale svědkům prvé k tomu zřízeným kteříž posláni byli k němu od Kornelia, řekl: Aj, ját' od Boha, nám, kteříž jsme s ním jedli a plili po jeho jsem ten, kteréhož hledáte. Jaká jest příčina, pro niž z mrtvých vstání. **42** A přikázal nám kázati lidu a jste přišli? **22** Oni pak řekli: Kornelius setník, muž svědčiti, že on jest ten ustanovený od Boha soudce spravedlivý a bohabojící, i svědectví dobré mající živých i mrtvých. **43** Jemut' všickni proroci svědectví ode všeho národu Židovského, u vidění napomenut vydávají, že odpusťtení hříchů vezme skrze jméno jest od anděla svatého, aby povolal tebe do domu jeho všeliký, kdožkoli uvěřil by v něho. **44** A když ještě svého, a slyšel řec od tebe. **23** Tedy zavolav jich do domu, přijal je do hospody. Druhého pak dne Petr kteříž poslouchali slova. **45** I užasli se ti, kteříž z šel s nimi, a někteří bratří z Joppen šli s ním. **24** A obřezaných věřící byli, kteříž byli přišli s Petrem, že nazejtří přišli do Cesaree. Kornelius pak očekával i na pohany dar Ducha svatého jest vylit. **46** Nebo jich, svolav příbuzné své a přátely blízké. **25** I stalo slyšeli je, ani mluví jazyky rozličnými, a velebí Boha. se, když vcházel Petr, vyšel proti němu Kornelius, Tehdy odpověděl Petr: **47** Zdali může kdo zabrániti a padna k nohám jeho, klaněl se mu. **26** Ale Petr vody, aby tito nebyli pokřtěni, kteříž Ducha svatého pozdvihl ho, řka: Vstaň, i ját' také sám člověk jsem. **48** A rozkázal je pokřtiti ve jménu **27** A rozmlouvaje s ním, všel, a nalezl mnoho těch, Páně. I prosili ho, aby u nich pobyl za některý den. kteříž se byli sešli. **28** I řekl jim: Vy víte, že neslušné jest muži Židu připojiti se aneb přistoupiti k cizozemci, ale mně ukázal Bůh, abych žádného člověka nepravil obecným neb nečistým být. **29** Protož bez odporu přišel jsem, povolán jsa. I ptám se, pro kterou příčinu poslali jste pro mne? **30** A Kornelius řekl: Před čtyřmi dny postil jsem se až do této hodiny, a v hodinu devátou modlil jsem se v domě svém. A aj, postavil se přede mnou muž v rouše bělostkvoucím. **31** A řekl: Kornéli, uslyšána' jest modlitba tvá, a almužny tvé jsout' v paměti před tváří Boží. **32** Protož pošli do Joppen, a povolej Šimona, kterýž slove Petr. Tent' má hospodu v domě Šimona koželuha u moře; on přijda, bude mluvit tobě. **33** Protož hned té chvíle jsem poslal k tobě, a ty jsi dobře učinil, že s příšel. Nyní tedy my všickni před oblíjejem Božím hotovi jsme slyšeti všecko, což jest koli přikázáno tobě od Boha. **34** Tedy Petr otevřev ústa, řekl: V pravdě jsem shledal, že Bůh není přijímač osob. **35** Ale v každém národu, kdož se ho bojí, a činí spravedlnost, příjemný jest jemu; **36** Jakž to oznámil synům Izraelským, zvěstuje pokoj skrze Ježíše Krista, kterýž jest Pánem všeho. **37** Vy sami víte, co se dálo po všem Židovstvu, počna od Galilee, po křtu, kterýž kázal Jan: **38** Kterak Ježíše od Nazaréta pomazal Bůh Duchem svatým a mocí. Kterýž chodil, dobře čině, a uzdravuje všecky posedlé od dábla; nebo Bůh s ním byl. **39** A my jsme svědkové všeho toho, což činil v krajině Judské a v Jeruzalémě.

11 Uslyšeli pak apoštolé a bratří, kteříž byli v Judstu, že by i pohané přijali slovo Boží. **2** A když přišel Petr do Jeruzaléma, domlouvali se naň ti, kteříž byli z obřezaných, **3** Rkouce: K mužům neobřezaným všel jsi, a jedl jsi s nimi. **4** Tedy začav Petr, vypravoval jim pořád, řka: **5** Byl jsem v městě Joppen, modle se. I viděl jsem u vytržení myslí vidění, nádobu nějakou sstupující jako prostěradlo veliké, za čtyři rohy spouštějící se s nebe, a přišla až ke mně. **6** Do kteřéž pohleděv pilně, spatřil jsem hovada zemská čtvernochá a zvířata, a zeměplazy, i ptactvo nebeské. **7** Slyšel jsem k sobě také hlas řkoucí: Vstaň, Petře, bí a jez. **8** I řekl jsem: Nikoli, Pane, nebo nic obecného aneb nečistého nikdy nevcházelo u ústa má. **9** I odpověděl mi hlas podruhé s nebe: Co Bůh očistil, neměj ty toho za nečisté. **10** A to se stalo potříkrát. I vtrženo jest zase to všecko do nebe. **11** A aj, hned té chvíle tři muži stáli u domu, v kterémž jsem byl, posláni jsouče ke mně z Cesaree. **12** I řekl mi Duch, abych šel s nimi, nic se nerozpakuje. A šlo se mnou i těchto šest bratří, a vešli jsme do domu muže toho. **13** Kterýž vypravoval nám, kterak viděl anděla v domě svém, an se před ním postavil, a řekl jemu: Pošli do Joppen muže, a povolej Šimona, kterýž slove Petr. **14** Onť tobě bude mluvit slova, skrze něž spasen budeš ty i všecken tvůj dům. **15** Když jsem pak já mluvit začal, sstoupil Duch svatý na ně jako i na nás na

počátku. **16** I rozpomenul jsem se na slovo Páně, jemu ti řetězové z rukou. **8** Tedy řekl jemu anděl: kteréž byl pověděl: Jan zajisté křtil vodou, ale vy Opaš se a podvaž obuv svou. Tedy učinil tak. I řekl pokřtěni budete Duchem svatým. **17** Poněvadž tedy jemu: Oděj se pláštěm svým, a pod' za mnou. **9** Tedy jednostejný dar dal jim Bůh jako i nám věřícím v Pána vyšed, bral se za ním, a nevěděl, by to pravé bylo, co Ježíše Krista, i kdož jsem já byl, abych mohl zabránit se dál skrze anděla, ale domníval se, že by vidění Bohu? **18** To uslyšavše, spokojili se, a slavili Boha, viděl. **10** A prošedše skrze první i druhou stráž, přišli řkouce: Tedy i pohanům Bůh pokán dal k životu. k bráně železné, kteráž vede do města, a ta se jim **19** Ti pak, kteříž se byli rozprchli přičinou ssoužení, sama od sebe otevřela. A vyšedše, přešli ulici jednu, kteréž se bylo stalo pro Štěpána, přišli až do Fenicen a hned odšel anděl od něho. **11** Tedy Petr přišed a Cypru a do Antiochie, žádnému nemluvíce slova sám k sobě, řekl: Nyní právě vím, že poslal Pán než samým toliko Židům. **20** A byli někteří z nich muži anděla svého, a vyrhl mne z ruky Heródesovy, a ze z Cypru a z Cyrénu, kteříž přišedše do Antiochie, všeho očekávání lidu Židovského. **12** A pováziv toho, mluvili Řekům, zvěstujíce Pána Ježíše. **21** A byla šel k domu Marie, matky Janovy, kterýž přijmí měl ruka Pán s nimi, a veliký počet věřících obrátil se ku Marek, kdež se jich bylo mnoho sešlo, a modlili se. Pánu. **22** I přišla pověst o tom k církvi, kteráž byla **13** A když Petr potloukl na dvěře, vyšla děvečka, aby v Jeruzalémě. I poslali Barnabáše, aby šel až do poslechla, jménem Ródé. **14** A poznavši hlas Petru, Antiochie. **23** Kterýž přišel tam, a uzřev milost Boží, pro radost neotevřela dveří, ale vběhši, zvěstovala, zradoval se, a napomínil všechn, aby v úmyslu srdce že Petr stojí u dveří. **15** A oni řekli jí: Blázníš. Ona trvali v Pánu. **24** Nebo byl muž dobrý, a plný Ducha pak potvrzovala, že tak jest. Tedy oni řekli: Anděl svatého a víry. I přibyl veliký zástup Pánu. **25** Tedy jeho jest. **16** Ale Petr předce tloukl. A otevřevše, odšel Barnabáš do Tarsu hledati Saule, a nalezna uzřeli jej, i ulekli se. **17** A pokynuv na ně rukou, aby jej, přivedl ho do Antiochie. **26** I byli přes celý rok při mlčeli, vypravoval jím, kterak jej Pán vyvedl z žaláře, tom zboru, a učili zástup veliký, tak že nejprv tu v a řekl: Pověztež to Jakubovi a bratřím. A vyšed, bral Antiochii učedníci nazváni jsou křestané. **27** V těch se na jiné místo. **18** A když byl den, stal se rozbroj pak dnech přišli z Jeruzaléma proroci do Antiochie. nemalý mezi žoldnéři o to, co se stalo při Petrovi. **19** **28** I povstav jeden z nich, jménem Agabus, oznamoval Heródes pak ptaje se na něj, a nenalezna, vytazovav skrze Ducha, že bude hlad veliký po všem okršku se na strážných, kázel je pryč vésti; a odebrav se z zemském. Kterýž i stal se za císaře Klaudia. **29** Tedy Judstva do Cesaree, přebýval tam. **20** A v ten čas učedníci, jeden každý podlé možnosti své, umínilí Heródes rozlobil se proti Tyrským a Sidonským. poslati ku pomoci bratřím přebývajícím v Judstvu. **30** Kterížto jednomyslně přišli k němu, a namluvivše Což i učinili, poslavše k starším skrze ruce Barnabáše Blasta, předního komorníka královského, žádali za a Saule.

12 A při tom času dal se v to Heródes král, aby ssužoval některé z církve. **2** I zamordoval Jakuba, bratra Janova, mečem. **3** A vida, že se to líbilo Židům, umínil jítí i Petra. (A byli dnové přesnici.) **4** Kteréhož jav, do žaláře vsadil, poručiv jej šestnácti žoldnéřům k ostříhání, chtěje po velikonoci vyvesti jej lidu. **5** I byl Petr ostříhan v žaláři, modlitba pak ustavičná k Bohu dala se za něj od církve. **6** A když jej již vyvesti měl Heródes, té noci spal Petr mezi dvěma žoldnéři, svázán byv dvěma řetězy, a strážní přede dveřmi ostříhali žaláře. **7** A aj, anděl Pán postavil se, a světlo se zastkvělo v žaláři; a udeřiv Petra v bok, zbudil ho, řka: Vstaň rychle. I spadli

roucho, a posadiv se na soudné stolici, učinil k nim řeč. **22** I zvolal lid, řka: Boží hlas, a ne lidský. **23** A i hned ranil jej anděl Pán, proto že nevzdal slávy Bohu; a rozlez se červy, umřel. **24** A slovo Pán rostlo a rozmáhalo se. **25** Barnabáš pak a Saul navrátili se z Jeruzaléma, vykonavše službu, pojavše s sebou i Jana, kterýž přijmí měl Marek.

13 Byli pak v církvi, kteráž byla v Antiochii, některé proroci a učitelé, jako Barnabáš a Šimon, kterýž měl přijmí Černý, a Lucius Cyrenenský, a Manahen, kterýž byl spolu vychován s Heródesem tetrarchou, a Saul. **2** A když oni služby Páně konali, a postili se, dí Duch svatý: Oddělte mi Barnabáše a Saule k

dílu, k kterémuž jsem jich povolal. 3 Tedy postíce Kteréhož se mne domníváte býti, nejsem já, ale aj, se, a modlíc se, a vzkládajice na ně ruce, propustili jdet' po mně, u jehož noh obuv rozvázati nejsem je. 4 A oni posláni byvše od Ducha svatého, přišli hoden. 26 Muži bratří, synové rodu Abrahamova, a do Seleucie, a odtud plavili se do Cypru. 5 A kteříž mezi vámi bojí se Boha, vám slovo spasení přišedše do Salaminy, zvěstovali slovo Boží v školách tohoto posláno jest. 27 Nebo ti, kteříž přebývají v Židovských; a měli s sebou i Jana k službě. 6 A Jeruzalémě, a knížata jejich, toho Ježíše neznajíce, když zchodili ten ostrov až do Páfu, nalezli jakéhosi odsoudili, a tak hlasy prorocké, kteříž se na každou čarodějníka, falešného proroka Žida, jemuž jméno sobotu čtou, naplnili. 28 A žádné příčiny smrti na Barjezus, 7 Kterýž byl u znamenitého vládaře Sergia něm nenalezše, prosili Piláta, aby zamordován byl. Pavla, může opatrného. Ten povolav Barnabáše a 29 A když dokonali všecko, což o něm psáno bylo, Saule, žádal slyšeti slovo Boží. 8 Ale protivil se složivše s dřeva, do hrobu jej položili. 30 Bůh pak jim Elymas, ten čarodějník, (nebo se tak vykládá vzkřísil jej z mrtvých. 31 Kterýž vidin jest po mnohé jméno jeho,) usiluje odvrátiti vládaře od víry. 9 Tedy dni od těch, jenž spolu s ním byli přišli z Galilee do Saul, kterýž slove i Pavel, naplněn byv Duchem Jeruzaléma, kteříž jsou svědkové jeho k lidu. 32 A my svatým, a pilně pohleděv na něj, 10 Řekl: Ó plný vší vám zvestujeme to zaslíbení, kterýž se stalo otcům, Isti a vši nešlechetnosti, synu dáblův, nepříteli vší že Bůh naplnil je nám synům jejich, vzkřísil Ježíše; spravedlnosti, což neprestaneš převraceti cest Páně 33 Jakož i v druhém žalmu napsáno jest: Syn můj jsi přímých? 11 A aj, nyní ruka Páně nad tebou, a budeš ty, já dnes zplodil jsem tebe. 34 A že jej z mrtvých slepý, nevida slunce až do času. A pojednou připadla vzkřísil, aby se již více nenavracoval k porušení, na něj mrákota a tma, a jda vůkol, hledal, kdo by takto řekl: Dám vám svaté věci Davidovy věrné. ho za ruku vedl. 12 Tehdy vládař uzřev, co se stalo, 35 Protož i jinde dí: Nedáš svatému svému viděti uvěřil, divě se učení Páně. 13 A pustivše se od Páfu porušení. 36 David zajisté za svého věku poslouživ Pavel a ti, kteříž s ním byli, přišli do Pergen v Pamfylii. vůli Boží, usnul, a přiložen jest k otcům svým, a viděl Jan pak odšed od nich, vrátil se do Jeruzaléma. 14 porušení. 37 Ale ten, kteréhož Bůh vzkřísil, neviděl Oni pak šedše z Pergen, přišli do Antiochie Pisidické, porušení. 38 Protož známo vám bud', muži bratří, že a všedše do školy v den sobotní, posadili se. 15 A skrže toho zvestuje se vám odpuštění hříchů. 39 A když bylo po přečtení zákona a proroků, poslali k nim to ode všech, od kterýchž jste nemohli skrže zákon knížata školy té, řkouce: Muži bratří, máte-li úmysl Mojžíšův ospravedlnění býti, skrže tohoto, každý kdož jaké napomenutí učiniti k lidu, mluvte. 16 Tedy Pavel věří, bývá ospravedlněn. 40 Protož vizte, at' na vás povstav, a rukou pokynuv, řekl: Muži Izraelští, a kteříž nepřijde to, což jest v prorocích povědino: 41 Vizte se bojíte Boha, slyšte. 17 Bůh lidu tohoto Izraelského potupníci, a podivte se, a na nic přidte; nebo já dílo vyvolil otce naše, a lidu povýšil, když byl pohostinu v dělám za dnů vašich, dílo to, jemuž neuvěříte, byť zemi Egyptské, a v rameni vtazném vyvedl je z vám kdo o něm vypravoval. 42 A když vycházeli ní. 18 A za čas čtyřdceti let snášel jejich obyčeje na ze školy Židovské, prosili pohané, aby jim v druhou poušti. 19 A zahladiv sedm národů v zemi Kanán, sobotu mluvili táz slova. 43 A když bylo propuštěno rozdělil losem mezi ně zemi jejich. 20 A potom, téměř shromáždění, šlo mnoho Židů, a nábožných znovu na za čtyři sta a padesáte let, dával jim soudce až do víru obrácených za Pavlem a Barnabášem, kteříž Samuele proroka. 21 A v tom žádali za krále, i dal jim promlouvajíce k nim, radili jim, aby trvali v milosti Bůh Saule, syna Cis, muže z pokolení Beniaminova, Boží. 44 V druhou pak sobotu téměř všecko město za čtyřdceti let. 22 A když toho zavrhli, vzbudil jim sešlo se k slyšení slova Božího. 45 A Židé vidouce Davida krále, kterémuž svědectví dávaje, řekl: Nalezl zástupy, naplněni jsou závistí, a odporovali tomu, co jsem Davida, syna Jesse, muže podlé srdce svého, bylo praveno od Pavla, protivice a rouhajíce se. 46 kteříž bude ciniti všecko vůli mou. 23 Z jehož semene Tedy svobodně Pavel a Barnabáš řekli: Vámt' mělo Bůh podlé zaslíbení vzbudil Izraelovi spasitele Ježíše, nejprv mluveno býti slovo Boží, ale poněvadž je 24 Před jehož příším kázel Jan křest pokání všemu zamítáte, a za nehodné sebe soudíte věčného života, lidu Izraelskému. 25 A když Jan během dokonával, pravil: aj, obracíme se ku pohanům. (aiōnios g166) 47 Nebot'

nám tak přikázal Pán, řka: Položil jsem tebe světlo pohanům, abys ty byl spasení až do končin země. **48** A slyševše to pohané, radovali se, a velebili slovo Páně; a uvěřili všickni, což jich koli bylo předzřízeno k životu věčnému. (αιօνιος g166) **49** I rozhlašovalo se slovo Páně po vši té krajině. **50** Tedy Židé zbouřili ženy nábožné a pocitivé a přední měšťany, a vzbudili protivenství proti Pavlovi a Barnabášovi, i vyhnali je z končin svých. **51** A oni vyrazivše prach z noh svých na ně, přišli do Ikonie. **52** Učedlníci pak naplněni byli radostí a Duchem svatým.

14 I stalo se tolíkéž v Ikonii, že vešli do školy

Židovské, a mluvili, tak že uvěřilo i Židů i Řeků veliké množství. **2** Ale kteříž z Židů nepovolní byli, ti zbouřili a zdráždili myslí pohanů proti bratřím. **3** I byli tu za dlouhý čas, svobodně mluvíce v Pánu, kterýž svědectví vydával slovu milosti své, a působil to, aby se dali divové a zázrakové skrze ruce jejich. **4** I rozdělilo se množství města, a jedni byli s Židy, jiní s apoštoly.

5 A když se obořili i pohané i Židé s knížaty svými, aby jim posměch učinili, a kamenovali je, **6**

Srozměvše tomu, utekli do měst Lykaonitských, do Lystry a do Derben, a do toho okolí, **7** A tu kázali evangelium. **8** Muž pak nějaký v Lystře, nemocný na nohy, sedával, byv chromý z života matky své, kterýž nikdy nechodil.

9 Ten poslouchal Pavla mluvícího. **10** Kterž pohleděv naň, a vida, an věří, že uzdraven bude,

11 Řekl velikým hlasem: Postav se přímě na nohách svých. I zchopil se a chodil. **12** I nazvali Barnabáše Jupiterem, a Pavla Merkuriášem; nebo on mluvil slovo.

13 Tedy oni jsouce vyprovozeni od Kterž pohleděv naň, a vida, an věří, že uzdraven bude,

14 To když uslyšeli apoštólé, Barnabáš povstal, cožkoli činil skrze ně Bůh. **15** Ale povstali některí z sstoupili k nám.

16 I nazvali Barnabáše Jupiterem, a Pavla Merkuriášem; nebo on mluvil slovo.

17 Tedy oni jsouce vyprovozeni od Kterž pohleděv naň, a vida, an věří, že uzdraven bude,

18 To když uslyšeli apoštólé, Barnabáš povstal, cožkoli činil skrze ně Bůh. **19** A slyšeli pohané slovo evangelium, a uvěřili.

sotva spokojili zástupy, aby jim neobětovali. **19** A v tom přišli od Antiochie a Ikonie Židé, kteříž navedše zástupy, a ukamenovavše Pavla, vytáhli před město, domnívavše se, že umrel. **20** A když jej obstoupili učedlníci, vstal, a všel do města, a nazejtíř odšel s Barnabášem do Derben. **21** A kázavše evangelium městu tomu, a učedlníků mnoho získavše, navrátili se do Lystry a do Ikonie a do Antiochie, **22** Potvrzujíce duší učedlníků, a napomínajice, aby trvali u víře, a že musíme skrze mnohá ssouzení vjít do království Božího. **23** A zřídivej jim, podlé daných hlasů, starší po církevach, a modlivše se s postem, poručili je Pánu, v kteréhož uvěřili. **24** A prošedše Pisidii, přišli do Pamfylie, **25** A mluvivše slovo v Pergen, šli do Attalie.

26 A odtud plavili se do Antiochie, odkudž poručeni byli milosti Boží k dílu, kterýž vykonali. **27** A když tam přišli, a shromáždili církev, vypravovali, kteraké věci Bůh skrze ně učinil, a že otevřel pohanům dvěře víry. **28** I byli tu za nemaly čas s učedlníky.

15 Přišedše pak některí z Židovstva, učili bratří:

Že nebudejte-li se obřezovati podlé obyčeje Mojžíšova, nebudejte moci spaseni býti.

2 A když různici a nemalou hádku Pavel a Barnabáš s nimi měl, i zůstali na tom, aby Pavel a Barnabáš a některí

jiní z nich šli k apoštolum a starším do Jeruzaléma o tu otázku. **3** Tedy oni jsouce vyprovozeni od

církve, šli skrze Fenicen a Samaři, vypravujíce o obrácení pohanů, i způsobili radost velikou všechnm

bratřím. **4** A když se dostali do Jeruzaléma, přijati pak viděvše, co učinil Pavel, pozdvihli hlasu svého, jsou od církve a od apoštólů a starších. I zvěstovali,

Lykaonitsky řkouce: Bohové připodobnivše se lidem, cožkoli činil skrze ně Bůh. **5** Ale povstali některí z

sekty farizejské, kteříž byli uvěřili, pravice, že musejí a Pavla záborovati

Tedy kněz Jupiterův, kterýž byl před městem jejich, zákon Mojžíšův. **6** Tedy sešli se apoštólé a starší,

přivedl býky s věnci před bránu, a chtěl s lidem oběti aby toho povážili. **7** A když mnohé vyhledávání toho

obětovati. **8** To když uslyšeli apoštólé, Barnabáš bylo, povstav Petr, řekl jim: Muži bratří, vy víte, že

a Pavel, roztrhše sukně své, vyběhli k zástupům, od dávných dnů mezi námi Bůh vyvolil, aby skrže kříčice, **9** A řkouce: Muži, což to činíte? Však i my ústa má slyšeli pohané slovo evangelium, a uvěřili.

10 Protož nyní, A Bůh, zpýtatec srdce, svědectví jim vydal, dav jim všechn pohanů nechával, aby chodili po cestách svých, jho, kteréhož ani otcové naši, ani my nésti jsme

11 Ačkoli proto nenechal sebe bez osvědčení, dobré nemohli? **12** Ale skrze milost Pána Ježíše Krista čině, dávaje nám s nebe déšť a časy úrodné, naplňuje věříme, že spaseni budeme, rovně jako i oni. **13** I pokrmem a potěšením srdce naše. **14** A to mluvíce, mlčelo všecko to množství, a poslouchali Barnabáše

a Pavla, vypravujících, kteraké divy a zázraky činil Bůh skrze ně mezi pohany. **13** A když oni umlkli, mnohými jinými slovo Páně. **14** řekl Pavel Barnabášovi: Vracujíce se, navštěvme Šimon ted' vypravoval, kterak Bůh nejprvě popatřil na bratří své po všech městech, v kterýchž jsme kázali pohany, aby přijal lid jménu svému. **15** A s tím se slovo Páně, kterak se mají. **16** Tedy Barnabáš radil, srovnávají i řeči prorocké, jakož psáno jest: **16** Potom aby pojali s sebou i Jana kterýž přijmí měl Marek. **18** se navrátím, a vzdélám zase stánek Davidův, kterýž Ale Pavlovi se nezdálo pojít toho s sebou, kterýž byl byl klesl, a zbořeniny jeho zase vzdélám, a vyzdvihu odšel od nich z Pamfylie, aniž šel s nimi ku práci. jej, **17** Tak aby ti ostatkové toho lidu hledali Pána, **19** I vznikl mezi nimi tuhý odpor, tak že se rozešli i všickni pohané, nad kterýmiž jest vzýváno jméno různo. Barnabáš pak pojav s sebou Marka, plavil se mé, dí Pán, kterýž činí tyto všecky věci. **18** Známáť do Cypru. **19** A Pavel přivzav Sílu, odšel, poručen jsou Bohu od věků všecka díla jeho. (*aiōn g165*) **19** byv milosti Boží od bratří. **41** I procházel Syrii a Cilicií, Protož já tak soudím, aby nebyli kormoucení ti, kteříž potvrzuje církví.

se z pohanů obracejí k Bohu, **20** Ale aby jim napsáno bylo, at' se zdržují od poškvrn modl, a smilstva, a toho, což jest udáveného, a od krve. **21** Nebo Mojžíš od dávných věků má po městech, kdo by jej kázal, poněvadž v školách na každou sobotu čítán bývá. **22** Tehdy vidělo se apoštolům a starším se vši církvi, aby vybrané z sebe muže poslali do Antiochie s Pavlem a Barnabášem, totiž Judu, kterýž sloul Barsabáš, a Sílu, muže znamenité mezi bratřími, **23** Napsavše po nich toto: Apoštolé a starší i bratří těm, kteříž jsou u Antiochii a v Sýrii a v Cilicii bratřími, kteříž jsou z pohanů, pozdravení vzkazují. **24** Poněvadž jsme slyšeli, že některé vyšedše od nás, zkormoutili vás, řečmi zemdlévajíce duše vaše, pravice, že se musíte obřezovati a zákon zachovávati, jimž jsme toho neporučili: **25** I vidělo se nám shromážděným jednomyslně vybrané muže poslati k vám s těmito nejmilejšími svými, Barnabášem a Pavlem, **26** Lidmi těmi, kteříž vydali duše své pro jméno Pána našeho Ježíše Krista. **27** Protož poslali jsme Judu a Sílu, a tit' i ústně povědí totéž. **28** Vidělo se zajisté Duchu svatému i nám, žádného více na vás břemene nevzkládati, kromě těchto věcí potřebných, **29** Abyste se zdržovali od obětovaného modlám, a od krve, a od udáveného, a od smilstva. Od těch věcí budete-li se ostříhati, dobré budete činiti. Mějte se dobře. **30** Tedy oni propuštěni byvše, přišli do Antiochie, a shromážděvše množství, dodali toho listu. **31** Kterýžto čtouce, radovali se z toho potěšení. **32** Judas pak a Sílas, byvše i oni proroci, širokou řečí napomínali bratří a potvrzovali. **33** A pobývše tu za některý čas, propuštěni jsou od bratří v pokoji k apoštolům. **34** Ale Sílovi se vidělo, aby tu zůstal. **35** Tolikéž Pavel i

Barnabáš pobily v Antiochii, učíce a zvěstujíce i s **16** Přišel pak do Derben a do Lystry, aj, učedník jeden tu byl, jménem Timoteus, syn nějaké ženy židovky věřící, ale otce měl Řeka. **2** Tomu svědectví vydávali bratří ti, kteříž byli v Lystře a v Ikonii. **3** Toho sobě oblíbil Pavel, aby s ním šel. I pojav ho, obřezal jej, pro Židy, kteříž byli v těch městech; nebo věděli všickni, že otec jeho byl Řek. **4** A když chodili po městech, vydávali jim k ostříhání ustanovení zřízená od apoštolů a od starších, kteříž byli v Jeruzalémě. **5** A tak církve utvrvovaly se u víře, a rozmáhaly se v počtu na každý den. **6** A prošedše Frygii i Galatskou krajinu, když jim zabráněno od Ducha svatého, aby nemluvili slova v Azii, **7** Přišedše do Myzie, pokoušeli se jít do Bitynie. Ale nedal jim Duch. **8** Tedy pominuvše Myzii, šli do Troady. **9** I ukázalo se Pavlovi v noci vidění. Muž nějaký Macedonský stál, prose ho a řka: Přiďa do Macedonie, pomoz nám. **10** A jakž to vidění viděl, i hned jsme usilovali o to, abychom šli do Macedonie, tím ujištěni jsouce, že nás povolal Pán, abychom jim kázali evangelium. **11** Protož pustivše se od Troady, přímým během připlavili jsme se do Samotracie, a nazejtří do Neapolis, **12** A odtud do Filippis, kteréž jest první město krajiny Macedonské, obyvateli cizími osazené. I zůstali jsme v tom městě za několik dní. **13** V den pak sobotní vyšli jsme ven za město k řece, kdež býval obyčej modlit se. A usadivše se, mluvili jsme ženám, kteréž se tu byly sešly. **14** Jedna pak žena, jménem Lydia, kteráž šarlaty prodávala v městě Tyatirských, bohabojící, poslouchala. Jejíž srdce otevřel Pán, aby to pilně rozsuzovala, co se od Pavla pravilo. **15** A když pokřtěna byla i dům její, prosila, řkuci: Poněvadž jste mne soudili věrnou Pánu býti, vejouce, v domě mém pobudte. I přinutila nás.

16 I stalo se, když jsme šli k modlitbě, že děvečka je, žádali jich, aby šli z města. **40** I vyšedše z žaláře, nějaká, mající ducha věštího, potkala se s námi, kteráž veliký užitek přinášela pánum svým budoucím věcí předpovídáním. **17** Ta šedší za Pavlem a za námi, volala, řkuci: Tito lidé jsou služebníci Boha nejvyššího, kteříž zvěstují nám cestu spasení. **18** A to činívala za mnoho dní. Pavel pak těžce to nesa, a obrátil se, řekl duchu tomu: Příkazuj tobě ve jméně Ježíše Krista, abys vyšel z ní. I vyšel hned té chvíle. **19** A viděvše páni její, že odešla naděje zisku jejich, chytivše Pavla a Sílu, vedli je na rynk před úřad. **20** A postavivše je před úředníky, řekli: Tito lidé bouří město naše, jsouče Židé, **21** A zvěstují obyčeje, kterýchž nám nesluší přijíti ani zachovávat, poněvadž jsme Římané. **22** I povstala obec proti nim. A úředníci, roztrhše sukně jejich, kázali je metlami mrskati. **23** A množství ran jim davše, vsadili do žaláře, přikázavše strážnému žaláře, aby jich pilně ostříhal. **24** Tedy on takové maje příkazání, vsadil je do nejhľubšího žaláře, a nohy jejich sevřel kladou. **25** O půlnoci pak Pavel a Sílas modléce se, zpívali písničky o Bohu, tak že je slyšeli věžňové. **26** A v tom pojednou země třesení stalo se veliké, až se pohnuli gruntové žaláře, a hned se všecky dvěře otevřely, a všech okovové spadli. **27** A procítiv strážný žaláře, a viděv dvěře žaláře otevřené, vytrhl meč, aby se zabil, domnívaje se, že věžňové utekli. **28** I zkříkl Pavel hlasem velikým, řka: Nečin sobě nic zlého, však jsme ted' všickni. **29** A požádav světla, vběhl k nim, a třesa se, padl u Pavla a Síly. **30** I vyved je ven, řekl: Páni, co já mám činiti, abych spasen byl? **31** A oni řekli: Věř v Pána Ježíše Krista, a budeš spasen ty i dům tvůj. **32** I mluvili jemu slovo Páně, i všechném, kteříž byli v domě jeho. **33** A pojav je v tu hodinu v noci, umyl jím rány. I pokřtěn jest hned on i všickni domácí jeho. **34** A když je uvedl do domu svého, připravil stůl, a veselil se, že se vším domem svým uvěřil Bohu. **35** A když bylo ve dne, poslali úředníci služebníky, řkouce: Vypust' ty lidi. **36** I oznamil strážný žaláře slova ta Pavlovi: že poslali úředníci, abyste byli propuštěni. Protož nyní vyjdouce, jdětež v pokoji. **37** Ale Pavel řekl jim: Zmrskavše nás zjevně a bez vyslyšení, lidi Římany, vsázel do žaláře, a nyní nás chtějí tajně vyhnati? Nikoli, ale nechat' sami přijdou, a vyvedou nás. **38** Tedy pověděli úředníkům služebníci slova ta. I báli se, uslyšavše, že by Římané byli. **39** A přišedše, prosili jich; a vyvedeše

17 A prošedše Amfipolim a Apollonii, přišli do Tessaloniky, kdež byla škola Židovská. **2** Tedy Pavel podlé obyčeje svého všel k nim, a po tři soboty kázel jim z písem, **3** Otvíraje a předkládáce to, že měl Kristus trpěti a z mrtvých vstati, a že ten jest Kristus Ježíš, kteréhož já zvěstují vám. **4** I uvěřili některé z nich, a připojili se Pavlovi a Sílovi, i Řeků nábožných veliké množství, i žen znamenitých nemalo. **5** Ale zažženi byvše závistí Židé nepovolní, a přivzavše k sobě některé lehkomyслné a nešlechetné lidi, a shlukše se, zbourili město, a útok učinivše na dům Jázonův, hledali jich, aby je vyvedli před lid. **6** A nenalezše jich, táhli Jázona a některé bratři k starším města, křičce: Tito, kteříž všecken svět bouří, ti sem také přišli. **7** Kteréž přijal Jázon. A ti všickni proti ustanovení císařskému činí, pravice bytí králem jiného, totiž Ježíše. **8** A tak zbourili obec i starší města, kteříž to slyšeli. **9** Ale přijavše dosti učinění od Jázona a jiných, propustili je. **10** Bratři pak hned v noci vyslali i Pavla i Sílu do Berie. Kteříž přišedše tam, vešli do školy Židovské. **11** A ti byli udatnější neží Tessalonitští, kteříž přijali slovo Boží se vši chtivostí, na každý den rozvažujíce písma, tak-li by věci byly. **12** A tak mnozí z nich uvěřili, i Řecké ženy poctivé i mužů nemalo. **13** A když zvěděli Židé v Tessalonice, že by i v Berii kázáno bylo slovo Boží od Pavla, přišli také tam, bouříce zástupy. **14** Ale hned bratři vyslali Pavla, aby šel jako k mori; Sílas pak a Timoteus pozůstali tu. **15** Ti pak, kteříž provodili Pavla, dovezdli ho až do Atén. A vzavše poručení k Sílovi a k Timoteovi, aby přišli k němu, což nejspíše mohou, šli zase. **16** A když Pavel čekal jich v Atenách, rozněcoval se v něm duch jeho, vida to město oddané býti modloslužbě. **17** I rozmlouval s Židy a nábožnými v škole, ano i na rynku, po všecky dni, s těmi, kteříž se koli nahodili. **18** Tedy některé z Epikureů a Stoických mudrců hádali se s ním. A některé řekli: I co tento žváč chce povědít? Jiní pak: Zdá se býtiz cizích bohů zvěstovatel. Nebo jim o Ježíšovi a o z mrtvých vstání vypravoval. **19** I popadše jej, vedli ho do Areopágu, řkouce: Můžeme-li věděti, jaké jest to učení nové, kteréž vypravuješ? **20** Nebo nové jakési věci vkládáš v uši naše, protož chceme věděti, co by to bylo. **21** (Atenští zajisté

všickni, i ti, kteříž tu byli hosté, k ničemu jinému tak půjdu ku pohanům. 7 A jda odtud, všel do domu hotovi nebyli, než praviti neb slyšeti něco nového.) 22 nějakého Justa jménem, cítite Božího, kteréhož dům Teddy Pavel, stojí u prostřed Areopágu, řekl: Muži byl u samé školy. 8 Krispus pak, kníže školy, uvěřil Atenští, vidím vás být všelijak příliš nábožné lidi. Pánu se vším domem svým, a mnozí z Korintských 23 Nebo procházeje a spatřuje náboženství vaše, slyšavše, uvěřili a pokřtěni byli. 9 I řekl Pán v noci u nalezl jsem také oltář, na kterémž napsáno jest: vidění Pavlovi: Neboj se, ale mluv a nemil. 10 Nebo Neznámému Bohu. Protož kteréhož cítíte neznajice, já s tebou jsem, a žádnýt nesáhne na tebe, atž by zle tohot' já zvěstuji vám. 24 Bůh ten, kterýž stvořil svět i učinil; nebo mnoho mám lidu v tomto městě. 11 I byl všecko, což jest na něm, ten jsa Pánem nebe i země, tu půl druhého léta, káže jím slovo Boží. 12 Když pak nebydlí v chrámích rukou udělaných; 25 Aniž bývá Gallio vládařem byl v Achaii, povstali jednomyslně čten lidskýma rukama, jako by něčeho potřeboval, Židé proti Pavlovi, a přivedli jej před soudnou stolicí, poněvadž on dává všechném život i dýchání i všecko. 13 Pravice: Tento navodí lidi, aby proti zákonu ctili 26 A učinil z jedné krve všecko lidské pokolení, aby Boha. 14 A když Pavel měl již otevřít ústa, řekl Gallio přebývalo na tváři vší země, vyměřiv jim uložené Židům: Ó Židé, jestliže by co nepravého stalo se, neb časy a cíle přebývání jejich, 27 Aby hledali Pána, nešlechetnost nějaká, slušně bych vás vyslyšel. 15 zda by snad makajíce, mohli nalezti jej, ačkoli není Paklít' jsou jaké hádky o slovích a o jméních a zákonu daleko od jednoho každého z nás. 28 Nebo jím živi vašem, vy sami k tomu přihlédněte. Já zajisté toho jsme, a hýbeme se, i trváme, jakož i některí z vašich soudce býti nechci. 16 I odehnal je od soudné stolice. poetů pověděli: Že i rodina jeho jsme. 29 Rodina 17 Teddy Řekové všickni, uchopivše Sostena, kníže tedy Boží jsouce, nemámet' se domnívati, že by školy, bili jej před soudnou stolicí, a Gallio na to nic Bůh zlatu neb stříbru neb kamenu, řemeslem aneb nedbal. 18 Pavel pak, pobyl tam ještě za mnoho dní, důvtipem lidským vyrytému, byl podoben. 30 Nebo i rozžehnav se s bratřími, plavil se do Syrie, a s ním časy této neznámosti přehlídaje Bůh, již nyní zvěstuje spolu Priscilla a Akvila, oholiv hlavu v Cenchreis; lidem všechném všudy, aby pokání činili, 31 Proto nebo byl učinil slab. 19 I přišel do Efezu, nechal jich že uložil den, v kterémž souditi bude všecken svět tu; sám pak všed do školy, hádal se s Židy. 20 A v spravedlnosti skrze toho muže, kteréhož k tomu když ho prosili, aby déle pobyl u nich, nepopolil. 21 vystavil, slouží k výře všechném, vzkříšením jeho z Ale požehnav jich, řekl: Musím já jistotně svátek ten, mrtvých. 32 Uslyševše pak o vzkříšení z mrtvých, kterýž nastává, v Jeruzalémě slaviti, ale navrátim se některí se posmívali, a některí řekli: Budeme té slyšeti k vám zase, bude-li vůle Boží. I bral se z Efezu. 22 o tom podruhé. 33 A tak Pavel vyšel z prostředku A přišel do Cesaree, vstoupil, a pozdraviv církve, jejich. 34 Některí pak muži, přídřízce se ho, uvěřili, odtud šel do Antiochie. 23 A pobyl tu za některý mezi kterýmiž byl i Dionyzius Areopagitský, i žena, čas, odšel a procházel pořád Galatskou krajinu a jménem Damaris, a jiní s nimi.

18 Potom pak Pavel vyšel z Atén, přišel do Korintu.

2 A nalez jednoho Žida, jménem Akvila, kterýž byl rodem z Pontu, kterýž nedávno byl přišel z Vlach, i Priscillu manželku jeho, (proto že byl rozkázal Klaudius, aby všickni Židé z Říma vyšli,) i přivinul se k nim. 3 A že byl téhož řemesla, bydlil u nich, a dělal; nebo řemeslo jejich bylo stany dělati. 4 I hádal se v škole na každou sobotu, a k získání přivedl i Židy i Řeky. 5 A když přišli z Macedonie Sílas a Timoteus, rozněcoval se v duchu Pavel, osvědčuje Židům, že Ježíš jest Kristus. 6 A když oni odporovali a rouhali se, vyraziv prach z roucha, řekl jim: Krev vaše na hlavu vaši. Já čist jsa, hned

Frygii, potvrzuje všech učedníků. 24 Žid pak nějaký, jménem Apollo, rodem z Alexandrie, muž výmluvný, přišel do Efezu, učený v písmě. 25 Ten byl počátečně naučen cestě Páně, a byv vroucího ducha, mluvil a učil pilně těm věcem, kteréž jsou Páně, znaje toliko křest Janův. 26 A ten počal svobodně mluvit v škole. Kteréhož slyševše Priscilla a Akvila, přijali ho k sobě, a dokonalej vypravovali jemu o cestě Boží. 27 A když chtěl jít do Achiae, bratří napomenuvše ho, psali učedníkům, aby jej přijali. Kterýž když tam přišel, mnoho prospěl těm, kteříž uvěřili skrze milost Boží. 28 Nebo náramně přemáhal Židy, zjevně přede všemi toho dokazuje z písem, že Ježíš jest Kristus.

19 I stalo se, když Apollo byl v Korintu, že Pavel nemalá bouřka pro cestu Boží. **24** Nebo zlatník jeden, prošed vrchní krajiny, přišel do Efuzu, a nalezna jménem Demetrius, který dělával chrámy stříbrné tu některé učedlníky, **2** Řekl jim: Přijali-li jste Ducha Diány, nemalý zisk přivodil řemeslníkům. **25** Kteréž svatého, uvěřívše? A oni řekli jemu: Ba aniž jsme svolav, i ty, kteříž byli k těm podobných věcích dělníci, slýchali, jest-li Duch svatý. **3** Tedy řekl jim: Načež tedy řekl: Muži, víte, že z tohoto řemesla jest živnost naše. pokřtěni jste? A oni řekli: Křtěni jsme křtem Janovým. **26** A vidíte i slyšíte, že netolikо v Efuzu, ale té měř po **4** I řekl Pavel: Jant' zajisté křtil křtem pokání, pravě vší Azii tento Pavel svedl a odvrátil veliké množství, lidu, aby v toho, kterýž měl po něm přijít, věřili, to jest pravě: Že to nejsou bohové, kteříž jsou rukama v Krista Ježíše. **5** Kteříž pak uposlechli, pokřtěni jsou udělaní. **27** A protož strach jest, netolikо aby se nám ve jméno Pána Ježíše. **6** A když vzkládal na tyto ruce v živnosti přítrž nestala, ale také i veliké bohyně Pavel, sstoupil Duch svatý na ně, i mluvili jazyky, Diána chrám aby za nic nebyl jmín, a aby nepřisko a prorokovali. **7** A bylo všech spolu okolo dvanácti k zkáze důstojenství její, kterouž ctí všecka Azia i mužů. **8** Tedy všed do školy, svobodně mluvil za tři světa okřšlek. **28** To uslyšavše, a naplněni byvše měsíce, hádaje se, a uče o království Božím. **9** A hněvem, zkříkli, řkouc: Veliká jest Diána Efezských. když se některí zatrvdili a nepovolovali, zle mluvíce o **29** I naplněno jest všecko město rozbrojem, a valili se cestě Boží přede vším množstvím, odstoupiv od nich, všickni spolu na plac, pochopivše Gáia a Aristarcha, oddělil učedlníky, na každý den kázaní čině v škole Macedonské, tovaryše cesty Pavlovy. **30** Pavlovi pak, nějakého Tyranna. **10** A to se dalo za dvě létě, tak že když chtěl jít k lidu, nedopustili učedlníci. **31** Ano všickni, kteříž přebývali v Azii, poslouchali slova Pána i některí z předních mužů Azianských, kteříž jemu Ježíše, i Židé i Řekové. **11** A divy veliké činil Bůh přáli, poslavše k němu, prosili, aby se nedával do skrze ruce Pavlovy, **12** Tak že i na nemocné nosívali toho hluku. **32** A jedni tak, jiní jinak křičeli; nebo od jeho těla šátky a těrtochy, a odstupovaly od nich byla ta obec zbouřena, a mnozí nevěděli, proč se nemoci, a duchové nečistí vycházeli z nich. **13** Tedy zběhli. **33** Z zástupu pak Alexandra nějakého táhli, pokusili se některí z Židů tuláků, kteříž se s zaklínáním kteréhož i Židé nutili. Alexander pak pokynuv rukou, obírali, vzývati jméno Pána Ježíše nad těmi, kteříž chtěl zprávu dáti lidu. **34** Ale jakž poznali, že jest Žid, měli duchy nečisté, říkajíce: Zaklínáme vás skrze stal se jednostejný všech hlas, jako za dvě hodině Ježíše, kteréhož káže Pavel. **14** A bylo jich sedm synů volajících: Veliká jest Diána Efezských. **35** A když jednoho Žida, jménem Scevy, předního kněze, kteříž písal pokojil zástup, řekl: Muži Efeztí, i kdož z lidí to činili. **15** Tedy odpověděv duch zlý, řekl: Ježíše jest, ještě by nevěděl, že město Efezské slouží veliké znám, a o Pavlovi vím, ale vy kdo jste? **16** A obořiv se bohyni Diáně a od Jupitera spadlé podobizně? **36** A na ně člověk ten, v kterémž byl duch zlý, opanovav poněvadž tomu odpíráno býti nemůže, slušné jest, je, zmocnil se jich, tak že nazí a zranění vyběhli z abyste se upokojili, a nic kvapně nečinili. **37** Přivedli domu toho. **17** A to známo učiněno jest všechném jste zajisté lidí tyto, kteříž nejsou ani svatokrádcové Židům i Řekům bydlícím v Efezu, a spadla bázeň na ani rouhači bohyně vaší. **38** Jestliže pak Demetrius, ně na všecky. I osloveno jest jméno Pána Ježíše. a ti, kteříž jsou s ním, řemeslníci mají s kým jakou **18** Mnozí pak z věřících přicházeli, vyznávajíce se při, bývá obecný soud, a jsou konšelé. Nechat' jedni a zjevujíce skutky své. **19** Mnozí také z těch, kteříž druhé viní. **39** Pakli čeho jiného hledáte, i toť můž v se s marnými uměními obírali, snesše knihy, spálili pořádném svolání obce skoncováno býti. **40** Nebo je přede všemi; a početše cenu jejich, shledali toho strach jest, abychom nedošli nesnáze pro tu bouřku paděsáte tisíců peněz. **20** Tak mocně rostlo slovo dnešní, poněvadž žádné příčiny není, kterouž bychom Páně, a zmocňovalo se. **21** A když se to dokonalo, mohli předložiti, proč jsme se tuto zběhli. **41** A to uložil Pavel v duchu, aby projda Macedonii a Achaii, pověděv, propustil lid.

šel do Jeruzaléma, řka: Když pobudu tam, musímt také i na Řím pohleděti. **22** I poslav do Macedonie dva z těch, kteříž mu přisluhovali, Timotea a Erasta, sám pozůstal v Azii do času. **23** Tedy stala se v ten čas

20 Když pak přestala ta bouřka, povolav Pavel učedlníků, a požehnav jich, vyšel odtud, aby se bral do Macedonie. **2** A když prošel ty krajiny, a napomenutí jim učiniv mnohými řečmi, přišel do

země Řecké. 3 A pobyt tam za tři měsíce, (kdež radostí vykonal, a přísluhování, kteréž jsem příjal Židé učnili jemu zálohy,) když se měl plaviti do Syrie, od Pána Ježíše, k osvědčování evangelium milosti umínil navrátit se skrze Macedonii. 4 I šel s ním Boží. 25 A aj, já nyní vím, že již více neuzříte tváři Sópater Berienský až do Azie, a z Tessalonicenských mé vy všickni, mezi kterýmiž jsem chodil, káže o Aristarchus a Sekundus a Gáius Derbeus a Timoteus, království Boží. 26 Protož osvědčují' vám v dnešní z Azianských pak Tychikus a Trofimus. 5 Ti šedše den, žet' jsem čist od krve všech. 27 Nebo jsem napřed, dočkali nás v Troadě. 6 My pak plavili jsme neobmeškal zvěstovati vám všeliké rady Boží. 28 se po velikonoci z Filippis, a přišli jsme k nim do Budtež tedy sebe pilni i všeho stáda, v němž Duch Troadý v pěti dnech, a tu jsme pobily za sedm dní. 7 svatý ustanovil vás biskupy, abyste páslí církve Boží, Tedy první den po sobotě, když se učeďníci sesí kteříž sobě dobyl svou vlastní krví. 29 Nebo já to k lámaní chleba, Pavel mluvil k nim, maje nazejtří vím, že po mém odjítí vejdou mezi vás vlci hltaví, jíti pryč, i prodliji řeči až do půlnoci. 8 A bylo mnoho kteříž nebudou odpouštěti stádu. 30 A z vás samých světel na té síni, kdež byli shromážděni. 9 Jeden povstalon muži, kteříž budou mluvit převrácené věci, pak mládenec, jménem Eutychus, sedě na okně, jsa aby obrátili učedlníky po sobě. 31 Protož bděte, v obtížen hlubokým snem, když tak dlouho Pavel kázal, paměti majice, že jsem po tři léta nepřestával dnem i spě, spadl s třetího ponebí dolů a vzat jest mrtvý. nocí s pláčem napomínati jednoho každého. 32 A již 10 I sstoupiv dolů Pavel, zbolehl na něj, a objav jej, nyní, bratří, poroučím vás Bohu a slovu milosti jeho, řekl: Nermuttež se, však duše jeho v něm jest. 11 kteříž mocen jest vzdělati, a dáti vám dědictví mezi A vstoupiv, lámal chléb a jedl, a kázaní jim učiniv všemi posvěcenými. 33 Stříbra neb zlata neb roucha dlouho až do svitání, tak odšel pryč. 12 I přivedli nežádal jsem od žádného. 34 Nýbrž sami víte, že toho mládence živého, a byli velice potěšeni. 13 My toho, čehož mi kdy potřebí bylo, i těm, kteříž jsou se pak vstoupivše na lodí, plavili jsme se do Asson, mnou, dobývaly ruce tyto. 35 Vše ukázal jsem vám, odtud majice k sobě vzít Pavla; nebo byl tak poručil, že tak pracujice, musíme snášeti mdlé, a pamatovati maje sám jítí po zemi. 14 A když se k nám připojil na slova Pána Ježíše; nebt' on řekl: Blahoslavenějí v Asson, vzavše jej, přijeli jsme do Mitylénu. 15 A jest dáti nežli bráti. 36 A to pověděv, klekna na kolena odtud plavice se, druhý den byli jsme proti Chium, svá, modlil se s nimi se všemi. 37 I stal se pláč veliký a třetího dne připlavili jsme se k Sámu, a pobývše ode všech, a padajice na hrdlo Pavlovo, líbali jej, 38 v Trogyllí, nazejtří přišli jsme do Milétu. 16 Nebo Rmoutíce se nejvíce nad tím slovem, kteréž řekl, že Pavel byl umínil pominouti Efez, aby se nemeškal v by již více neměli tváři jeho viděti. I provodili jej až k Azii; nebo pospíchal, by možné jemu bylo, aby byl o lodí.

letnicích v Jeruzalémě. 17 Tedy z Milétu poslav do Efezu, povolal k sobě starších církve. 18 Kteříž když přišli k němu, řekl jim: Vy víte od prvního dne, v který přišel jsem do Azie, kterak jsem po všecken ten čas s vámi byl, 19 Slouže Pánu se vší pokorou i s mnohými slzami a pokušeními, kteráž na mne přicházela z úkladů Židovských, 20 Kterak jsem ničeho nepominul, což by užitečného bylo, abych vám neoznámil, a neučil vás vůbec zjevně i po domích, 21 Svědectví vydávaje i Židům i Řekům o pokání k Bohu, a o víře v Pána našeho Ježíše Krista. 22 A aj, nyní já sevřín jsa duchem, beru se do Jeruzaléma, nevěda, co mi se v něm má státi, 23 Než že Duch svatý po městech osvědčuje mi, pravě, že vězení a ssouzení mne očekávají. 24 Však já nic na to nedbám, aniž jest mi tak drahá duše má, jen abych běh svůj s

21 Když jsme se pak plavili, rozloučivše se s nimi, přímým během přijeli jsme do Koum, a druhý den do Ródu, a odtud do Patary. 2 I nalezše tu lodí, kteráž měla plouti do Fenicen, a vstoupivše na ni, plavili jsme se. 3 A když se nám počal ukazovati Cyprus, nechavše ho na levé straně, plavili jsme se do Syrie, a připlavili jsme se do Týru; nebo tu měli složiti náklad z lodí. 4 A nalezše učeďníky, pobily jsme tam za sedm dní, kteříž pravili Pavlovi skrze Ducha, aby nechodil do Jeruzaléma. 5 A když jsme vyplnili ty dny, vyšedše, brali jsme se pryč, a sprovodili nás všickni s ženami i s dětmi až za město. A pokleše na kolena na břehu, pomodlili jsme se. 6 A když jsme se vespolek rozžehnali, vstoupili jsme na lodí, a oni se vrátili domů. 7 My pak přeplavivše se od Týru, dostali jsme se až do Ptolemaidy, a pozdravivše

bratří, pobily jsme u nich jeden den. **8** A nazejtří vztáhli nař ruce, **28** Kříčice: Muži Izraelští, pomozte. vyšedše Pavel a my, kteříž jsme s ním byli, přišli jsme Totot' jest ten člověk, který proti lidu i zákonu i místu do Cesaree, a všedše do domu Filipa evangelisty tomuto všecky všudy učí, a k tomu i pohany uvedl do (kterýž byl jeden z oněch sedmi.) pobily jsme u něho. chrámu, a poškvnil svatého tohoto místa. **29** (Nebo **9** A ten měl čtyři dcery panny, prorokyně. **10** A když byli viděli prvé Trofima Efezského s ním v městě, jsme tu pobily za drahně dní, přišel prorok nějaký z kterehož domnívali se, že by Pavel do chrámu uvedl.) Judstva, jménem Agabus. **11** Ten když k nám přišel, **30** Takž se zbouralo všecko město, a zběhli se lidé, vzal pás Pavlův, a svázav sobě ruce i nohy, řekl: Totot' a uchopivše Pavla, táhli jej ven z chrámu. A hned praví Duch svatý: Muže toho, jehož jest pás tento, tak zavříny jsou dvěře. **31** A když jej chtěli zamordovati, Židé svází v Jeruzalémě, a vydadí v ruce pohanům. povědíno hejtmanu vojska, že se bouří všecken **12** A jakž jsme to uslyšeli, prosili jsme i my i ti, kteříž Jeruzalém. **32** Kterýž hned pojav s sebou žoldnéře byli v tom městě, aby nechodil do Jeruzaléma. **13** Tedy a setníky, přiběhl na ně. A oni uzřevše hejtmana odpověděl Pavel: I co činíte, plácíce a trápíce srdce a žoldnéře, přestali bítí Pavla. **33** Tedy přistoupiv mé? Však já netolik svázán být, ale i umířti hotov hejtman, dosáhl ho, a rozkázel svázati dvěma řetězy, jsem v Jeruzalémě pro jméno Pána Ježíše. **14** A když a ptal se, kdo jest, a co učinil. **34** V zástupu pak jedni nechtěl povoliti, dalí jsme tomu pokoj, řkouce: Staň se tak, jiní jinak křičeli. A nemoha nic jistého zvěděti pro vůle Páně. **15** Po těch pak dnech připravivše se, brali hluk, rozkázel jej vésti do vojska. **35** A když přišel k jsme se do Jeruzaléma. **16** A šli s námi i učedlníci stupňům, nahodilo se, že nesen byl od žoldnéřů pro z Cesaree, vedouce s sebou nějakého Mnázona z násilé lidu. **36** Nebo šlo za ním množství lidu, kříčice: Cypru, starého učedlníka, u něhož bychom hospodu Zahlad' jej. **37** A když měl již uveden být do vojska měli. **17** A když jsme přišli do Jeruzaléma, vděčně Pavel, řekl hejtmanu: Mohu-li co promluviti k tobě? nás přijali bratří. **18** Druhého pak dne vše Pavel s Kterýž řekl: Umíš Řecky? **38** Nejsi-liž ty ten Egyptský, námi k Jakubovi, a tu se byli všickni starší sešli. **19** kterýž jsi před těmito dny byl bouřku učinil, a vyvedls Jichž pozdraviv, vypravoval všecko, což Bůh skrze na poušť ty čtyři tisíce mužů těch lotrů? **39** I řekl službu jeho činil mezi pohany. **20** A oni slyševše, Pavel: Já jsem člověk Žid Tarsenský, neposledního velebili Pána, a řekli jemu: Vidíš, bratře, kterak jest města v Cilici obyvatel; protož prosím tebe, dopust' mnoho tisíců Židů věřících, a ti všickni jsou horliví mi promluviti k lidu. **40** A když mu on dopustil, Pavel milovníci zákona. **21** Ale o tobě' mají zprávu, že bys stoje na stupních, pokynul rukou na lid. A když se ty vedl od zákona Mojžíšova všecky ty Židy, kteříž veliké mlčení stalo, mluvil k nim Židovsky, řka: jsou mezi pohany, pravě, že nemají obřezovati synů, ani zachovávati ustanovení. **22** Což tedy? Musíť zajisté shromázděno být množství, neboť uslyší o tobě, že jsi přišel. **23** Učiniž tedy toto, což povíme: Máme tu čtyři muže, kteříž mají slib na sobě. **24** Ty přijma k sobě, posvěť se s nimi, a náklad učiň s nimi, aby oholili hlavy. I zvědí všickni, že to, což slyšeli o tobě, nic není, ale že i sám ty chodíš, ostříhaje zákona. **25** Z strany pak těch, kteříž z pohanů uvěřili, my jsme psali, usoudivše, aby tohoto ničeho nešetřili, toliko aby se varovali modlám obětovaného, a krve, a udáveného, a smilstva. **26** Tedy Pavel, přijav k sobě ty muže, na druhý den posvětit se s nimi, vše do chrámu, a vypravoval o vyplnění dní toho posvěcení, až i obětována jest oběť za jednoho každého z nich. **27** A když se vyplnit mělo dní sedm, Židé některí z Azie, uzřevše jej v chrámě, zbourali všecken lid, a

22 Muži bratří a otcové, poslechněte této mé před vámi omluvy. **2** (Uslyševše pak, že by k nim mluvil Židovským jazykem, tím raději mlčeli.) I řekl: **3** Já zajisté jsem muž Žid, narozený v Tarsu Cilickém, ale vychován jsem v tomto městě u noh Gamalielových, vyučený s pilnosti zákonu otcovskému, horlivý jsa milovník Boha, jakož i vy všickni podnes jste. **4** Kterýž jsem se této cestě protivil až k smrti, svazuje a dávaje do žaláře i muže i ženy, **5** Jakož i nejvyšší kněz svědek mi toho jest, i všickni starší. Od nichž i listy k bratřím vzav, šel jsem do Damašku, abych i ty, kteříž tam byli, svázané přivedl do Jeruzaléma, aby byli trápeni. **6** I stalo se, když jsem se bral cestou, a přiblížoval k Damašku, okolo poledne, že pojednou s nebe obklíčilo mne světlo veliké. **7** I padl jsem na zem, a slyšel jsem hlas, an mi dí: Sauli, Sauli, proč mi se protivíš? **8** A já odpověděl jsem: Kdo jsi, Pane?

I řekl ke mně: Ját' jsem Ježíš Nazaretský, kterémuž ty se protivíš. 9 Ti pak, kteříž se mnou byli, světlo zajisté viděli, a přestrašeni jsou, ale hlasu toho, kterýž se mnou mluvil, neslyšeli. 10 I řekl jsem: Pane, což mám ciniti? A Pán řekl ke mně: Vstana, jdi do Damašku, a tu tobě bude povědіno všecko, což jest uloženo, abys ty činil. 11 A že jsem byl nevidomý od blesku světla toho, za ruce jsa veden od těch, kteříž se mnou byli, přišel jsem do Damašku. 12 Ananiáš pak nejaky, muž pobožný podlé zákona, svědecví maje ode všech spolusousedů Židů, 13 Přišel ke mně, a stojí, řekl mi: Sauli, bratře, prohlédni. A já hned té chvíle pohleděl jsem na něj. 14 On pak řekl: Bůh otců našich vyvolil tě, abys poznal vůli jeho, a uzrel spravedlivého tohoto, a slyšel hlas z úst jeho. 15 Nebo svědkem jemu budeš u všech lidí toho, což jsi viděl a slyšel. 16 A protož nyní co prodléváš? Vstana, pokřti se, a obmej hřichy své, vzývaje jméno Páně. 17 Stalo se pak, když jsem se navrátil do Jeruzaléma, a modlil jsem se v chrámě, že jsem byl u vytržení myсли. 18 I viděl jsem jej, an dí ke mně: Pospěš a vydi rychle z Jeruzaléma, nebot nepřijmou svědecví tvého o mně. 19 A já řekl jsem: Pane, onit' vědí, že jsem já do žaláře dával, a bil jsem v školách ty, kteříž věřili v tebe. 20 A když vylévali krev Štěpána, svědka tvého, já také jsem tu stál, a přivolil jsem k usmrcení jeho, a ostříhal jsem roucha těch, kteříž jej mordovali. 21 Tedy řekl mi: Jdi, nebot' já ku pohanům daleko pošli tebe. 22 I poslouchali ho až do toho slova. A tu pozdvihli hlasu svého, řkouce: Zahlad' z země takového, nebot' nesluší jemu životu býti. 23 A když oni křičeli, a metali roucha, a prachem házeli v povětrí, 24 Rozkázal jej hejtman do vojska uvesti, a kázal biči mrskati, aby zvěděl, pro kterou příčinu na něj tak křičí. 25 A když jej svázali řemením, řekl Pavel setníkovi, kterýž tu stál: Sluši-liž vám člověka Římana a neodsouzeného mrskati? 26 To uslyšev setník, přistoupě k hejtmanu, pověděl jemu, řka: Viz, co chceš ciniti; nebo člověk tento jest Říman. 27 A přistoupiv hejtman, řekl mu: Pověz mi, jsi-li ty Říman? A on řekl: A já jsem. 28 I odpověděl hejtman: Já jsem za veliké peníze toho měšťanství dosáhl. Pavel pak řekl: Ale já jsem se i narodil. 29 Tedy i hned odstoupili od něho ti, kteříž jej měli trápit. Ano i hejtman bál se, zvěděv, že jest Říman, a proto že jej byl kázal svázati. 30 Nazejtří pak, chtěje zvěděti jistotu, z čeho by jej vinili Židé, propustil jej z pout, a rozkázal, aby sešli přední kněží i všecka rada jejich. I vyvedl Pavla, a postavil před nimi.

23 Tedy Pavel, pohleděv pilně na to shromázdění, řekl: Muži bratří, já všelijak s dobrým svědomím obcoval jsem před Bohem až do dnešního dne. 2 Tedy nejvyšší kněz Ananiáš kázal těm, kteříž u něho stáli, aby jej bili v ústa. 3 Pavel pak řekl jemu: Budet' tebe bítí Bůh, stěno zbílená. A ty sedíš, soudě mne vedlé zákona, a proti zákonu velíš mne bítí. 4 Ti pak, kteříž tu stáli, řekl: Nejvyššímu knězi Božímu zlorěčíš? 5 I řekl Pavel: Nevěděl' jsem, bratří, byť nejvyšším knězem byl; psánot' jest zajisté: Knížeti lidu svého nebudeš zlorěčiti. 6 A věda Pavel, že tu byla jedna strana saduceů a druhá farizeů, zvolal v radě: Muži bratří, já jsem farizeus, syn farizeův; pro naději a z mrtvých vstání já tuto k soudu stojím. 7 A když on to promluvil, stal se rozbroj mezi farizei a saducei, a rozdvojilo se množství. 8 Nebo saduceové praví, že není vzkříšení, ani anděla, ani ducha, ale farizeové obé to vyznávají. 9 I stal se křik veliký. A povavše učitelé strany farizejské, zastávali ho, řkouce: Nic jsme zlého nenalezli na tomto člověku; protož bud' že mluvil jemu duch neb anděl, nebojujme s Bohem. 10 A když veliký rozbroj vznikl, obávaje se hejtman, aby Pavel nebyl od nich roztrhán, rozkázal žoldnéřům sjít dolů a vychvátiti ho z prostředu jejich, a vésti do vojska. 11 V druhou pak noc postaviv se při něm Pán, řekl: Budiž stálý, Pavle; nebo jakož jsi svědčil o mně v Jeruzalémě, tak musíš svědčiti i v Římě. 12 A když byl den, sšedše se některí z Židů, zapřísahli se s klatbou, řkouce, že nebudou jistí ani pítí, až zabijí Pavla. 13 A bylo jich více než čtyřidceti, kteříž se byli tak spikli. 14 Kteřížto přistoupivše k předním kněžím a k starším, řekli: Prokletím prokleti jsme se, že neokusíme ničeho, dokudž nezabijeme Pavla. 15 Protož vy nyní dejte věděti hejtmanu, s svolením vší rady, aby jej zítra k vám přivedl, jako byste něco jistšího chtěli zvěděti o jeho věcech; my pak, prvé nežli se přiblíží, hotovi jsme jej zabiti. 16 Slyšev pak syn sestry Pavlovny o těch úkladech, odšel, a všed do vojska, pověděl Pavlovi. 17 Tedy zavolav Pavel k sobě jednoho z setníků, řekl: Doved' mládence tohoto k hejtmanu; nebo má jemu něco pověděti. 18 A on pojav jej, vedl k hejtmanu, a řekl: Vézeň Pavel zavolav mne, prosil, abych tohoto mládence přivedl k

tobě, že by měl něco mluvit s tebou. **19** I vzav jej muže tohoto nešlechetného, a vzbuzujícího různice hejtman za ruku, a odstoupiv s ním soukromí, otázal mezi všemi Židy po všem světě, a vůdci té sekty se: Co jest to, ješto mi máš oznámit? **20** Tedy on Nazaretské. **6** Kterýž také i o to se pokoušel, aby řekl: Ze uložili Židé prositi tebe, abys zítra do rady chrámu poškvrnil; a kteréhož javše, vedlé zákona uvedl Pavla, jako by něco jistšího chtěli vyzvěděti o svého chtěli jsme souditi. **7** Ale přišed hejtman Lyziáš něm. **21** Ale ty nepovoluj jim; neboť úkly činí jemu s mocí velikou, vzal ho z rukou našich, **8** Rozkázav, více než čtyřiceti mužů z nich, kteríž se zapřísahli s aby žalobníci jeho šli k tobě. Od něhož ty sám budeš klatbou, že nebudou ani jísti, ani pít, až jej zabijí. moci, vyptaje se, zvěděti o tom o všem, z čeho my jej A již' jsou hotovi, čekajíce na odpověď od tebe. viníme. **9** A k tomu se přimluvil i Židé, pravice, že to **22** Tedy hejtman propustil toho mládence, přikázav: tak jest. **10** Tedy Pavel odpověděl, když mu návěští Abys žádnému nepravil, že mi to oznámil. **23** A dal vládař, aby mluvil: Od mnohých let věda tebe zavolav dvou setníků, řekl: Připravte žoldnéřů dvě býti soudcím národu tomuto představeným, s lepší stě, aby šli až do Cesaree, a jezdci sedmdesáte, a myslí k tomu, což se mne dotýče, odpovídati budu, **11** drabantů dvě stě k třetí hodině na noc. **24** I hovada Poněvadž ty můžeš to věděti, že není tomu dní více přivedte, aby vsadíce na ně Pavla, ve zdraví jej než dvanácte, jakž jsem přišel do Jeruzaléma, abych dovedli k Felixovi vládaři; **25** Napsav jemu i list v se modil. **12** A aniž mne nalezli v chrámě s někým se tento rozum: **26** Klaudius Lyziáš výbornému vládař hádajícího, aneb činícího roty v zástupu, ani v školách, Felixovi vzkazuje pozdravení. **27** Muže tohoto javše ani v městě, **13** Aniž toho prokázati mohou, což na Židé, hned zamordovati měli. Kteréhož, přispív s mne nyní žaluji. **14** Ale totot' před tebou vyznávám, houfem žoldnéřů, vydrel jsem, zvěděv, že jest Říman. že podlé té cesty, kterouž nazývají kacířstvím, tak **28** A chtěje zvěděti, z čeho by jej vinili, uvedl jsem sloužím Bohu otců, věře všemu, cožkoli psáno jest v ho do rady jejich. **29** I shledal jsem, že na něj žaluji zákoně a v prorocích, **15** Maje naději v Bohu, že bude, o nějaké pohádky zákona jejich, a že nemá žádné jehož i oni čekají, vzkříšení z mrtvých, i spravedlivých viny, pro kterouž by byl hoden smrti neb vězení. **30** A i nespravedlivých. **16** Sám pak o to pracuji, abych měl když mi povídno o úkladech, kteréž o něm skládali svědomí bez úrazu před Bohem i před lidmi vždycky. Židé, i hned jsem jej poslal k tobě, přikázav také i **17** Po mnohých pak letech přišel jsem, almužny nesa těm žalobníkům, aby, což mají proti němu, oznámili národu svému a oběti. **18** Při čemž mne nalezli v před tebou. Měj se dobré. **31** Tedy žoldnéři, jakž jim chrámě očištěného, ne s zástupem, ani s bouřkou, poručeno bylo, pojavše Pavla, přivedli jej v noci do některé Židé z Azie, **19** Kteríž by měli tuto také před Antipatridy. **32** A nazejtří, nechavše jízdných, aby s tebou státi a žalovati, měli-li by co proti mně. **20** Ním jel, vrátili se do vojska. **33** Oni pak přivejše do Aneb nechat' tito sami povědí, nalezli-li na mně jakou Cesaree, a dodavše listu vládaři, Pavla také postavili nepravost, když jsem stál v radě. **21** Leč to jedno před ním. **34** A přečta list vládař, otázal se ho, z které promluvení, že jsem zavolal, stojí mezi nimi: Pro by krajiny byl. A zvěděv, že jest z Cilicie, **35** Řekl: vzkříšení z mrtvých já k soudu potažen jsem dnes Budu tě slyšeti, když tvoji žalobníci také přijdou. I od vás. **22** A vyslyšav to Felix, odložil jim, řka: Až bych o té cestě něco místnějšího vyzvěděl, když hejtman Lyziáš sem přijede, posoudím té pře vaší. **23** I poručil setníkovi, aby Pavla ostříhal, a polehlí mu, a nebránil žádnému z přátel jeho posluhovati jemu aneb navštěvovati ho. **24** Po několika pak dnech přišed Felix s Druzillou, manželkou svou, kteráž byla Židovka, zavolal Pavla, a slyšel od něho o vříce v Krista. **25** A když on vypravoval o spravedlnosti a o zdrželivosti a o budoucím soudu, ulekl se Felix, a odpověděl: Nyní odejdí, a v čas příhodný povolám tě. **26** Přitom pak nadál se, že jemu Pavel dá peníze,

24 Po pěti pak dnech sstoupil nejvyšší kněz Ananiáš s staršími a s nějakým Tertullem řečníkem. Kteríž postavili se před vládařem proti Pavlovi. **2** A když povolán byl, počal žalovati Tertullus, řka: **3** Kterak mnohý pokoj způsoben jest nám skrze tebe, a mnohé věci v tomto národu výborně se dějí skrze tvou opatrnost, to my i všelijak i všudy se vším děkováním vyznáváme, výborný Felix. **4** Ale abyh tě dle nezaměstknával, prosím, vyslyšiž nás maličko podlé obyčeje přívětivosti své. **5** Nalezli jsme zajisté

aby jej propustil, pročež i tím častěji, povolávaje ho, ho, o čemž jsem já se domníval. 19 Ale o nějaké mluvíval s ním. 27 Po dvou pak letech měl po sobě otázky při tom svém náboženství měli s ním nesnáz, náměstka Felix Porcia Festa, a chtěje se zalíbiti a o jakémusi Ježíšovi mrtvém, o kterémž jistil Pavel, Židům Felix, nechal Pavla v vězení.

25 Tedy Festus vládařství ujav, po třech dnech přijel z Cesaree do Jeruzaléma. 2 I postavili se nejvyšší kněz a přednější z Židů proti Pavlovi, a prosili ho, 3 žádajíce té milosti proti němu, aby jej kázel přivesti do Jeruzaléma, zálohy učinivše jemu, aby ho zabili na cestě. 4 Ale Festus odpověděl, že má Pavel ostříhán být v Cesaree, a on sám že tudíž přijede. 5 Protož (řekl,) kteříž z vás mohou, necht tam také se vypraví spolu se mnou, a jest-li jaká vina na tom muži, nechat' naň žalují. 6 A pobyt mezi nimi nic více než deset dní, jel do Cesaree. A druhého dne posadiv se na soudné stolici, kázel Pavla přivesti. 7 Kterýž když byl přiveden, obstoupili ti, kteříž byli přišli z Jeruzaléma, Židé, mnohé a těžké žaloby proti Pavlovi přednášejíce, kterýchž nemohli dovesti, 8 Když on při všem mírnou zprávu dával, že ani proti zákonu Židovskému, ani proti chrámu, ani proti císaři nic neprovinil. 9 Ale Festus, chtěje se Židům zalíbiti, odpověděv, řekl Pavlovi: Chceš-li jít do Jeruzaléma, a tam o to souzen být přede mnou? 10

I řekl Pavel: Před stolicí císařovou chci státi a tam souzen být. Židům jsem nic neublížil, jakož i ty dobré to viš. 11 Nebo jestližet' jsem křív, aneb něco smrti hodného jsem spáchal, neodpírám' umřiti; a paklít' nic toho není, z čehož mne oni viní, žádný' mne jim nemůže dátí. K císaři se odvolávám. 12 Tehdy Festus promluviv s radou, odpověděl: K císaři se odvolal? K císaři půjdeš. 13 A po několika dnech král Agrippa a Bernice přijeli do Cesaree, aby pozdravili Festa. 14 A když tu za mnoho dní byli, oznámil Festus králi o Pavlově při, řka: Muž nějaký zanechán jest od Felixa v vězení, 15 O kterémž, když jsem byl v Jeruzalémě, oznámili přední kněží a starší Židovští, žádajíce na něj ortele. 16 Kterýmž jsem odpověděl, že není obyčej Římanům vydati člověka na smrt, prvé než by ten, na kohož se žaloba děje, přitomné měl žalobníky, a volnost k odpovídání na to, z čehož by byl obviňován. 17 A protož když se byli sem sešli, hned beze všeho meškání, druhý den posadiv se na soudné stolici, rozkázel jsem přivesti toho muže. 18 Jehož žalobníci tu stojíce, z ničeho takového nevinili

že jest živ. 20 Já pak maje tu při v pochybnosti, řekl jsem, chtěl-li by jít do Jeruzaléma, a tam o ty věci souzen být. 21 A když se on odvolal, aby byl chován k soudu Augustovu, kázel jsem ho hlídati, až bych jej poslal k císaři. 22 Tedy Agrippa řekl Festovi: Chtěl' bych i já rád člověka toho slyšeti. A on řekl: Zítra ho uslyšíš. 23 Nazejíři pak, když přišel Agrippa a Bernice s velikou slávou, a vešli na síň s hejtmany a s lidmi nejznámenitějšími města toho, k rozkázaní Festovu přiveden jest Pavel. 24 I řekl Festus: Králi Agrippa a všickni muži, kteříž jste tuto s námi, vidíte tohoto, za nějž všecko množství Židů prosili mne, i v Jeruzalémě i zde, křičice, že takový nemá více živ býti. 25 Já pak shledav to, že nic hodného smrti neučinil, však když se sám k Augustovu odvolal, umínil jsem jej poslati. 26 O němž, co bych jistého napsal pánu, nevím. Protož jsem jej ted' přivedl před vás, a zvláště před tebe, králi Agrippo, abych vyptaje se, věděl co psati. 27 Nebo zdá mi se to neslušné být poslati vězně, a pře jeho neoznámiti.

26 Potom Agrippa řekl Pavlovi: Dopouští' se, abys sám za sebe promluvil. Tedy Pavel vztáh ruku, tuto zprávu dával: 2 Na všecky ty věci, z kterýchž mne viní Židé, králi Agrippo, za štastného se počítám, že dnes před tebou odpovídati mám, 3 A zvláště proto, poněvadž jsi ty povědom všech těch, kteříž u Židů jsou, obyčej a otázek. Protož prosím tebe, vyslyšiž mne trpělivě. 4 O životu mém od mladosti, jaký byl od počátku v národu mém v Jeruzalémě, vědí všickni Židé, 5 Měvše mne prvé zdávna v dobré známosti, (kdyby chtěli svědectví vydati,) kterak vedle nejjistší sekty v našem náboženství byl jsem živ farizeus. 6 A nyní pro naději toho zaslíbení, kteréž se stalo otcům od Boha, stojím, soudu jsa oddán, 7 K kteremuž dvanáctero pokolení naše, sloužíce Bohu ustavičně dnem i nocí, naději má, že přijde. Pro tut' naději žalují na mne Židé, ó králi Agrippo. 8 A tak-liž se to od vás za nepodobné k vře soudí, že Bůh křísí mrtvé? 9 Ačt' mně se zdálo, že by náležité bylo, proti jménu Ježíše Nazaretského mnoho odporného činiti, 10 Jakož jsem i činil v Jeruzalémě, a mnohé z svatých já jsem do žalářů dával, vzav moc od předních kněží. A když měli mordování být, já jsem pomáhal ortele vynáseti.

11 A po všech školách často je trápě, přinucoval jsem rouchati se; a náramně rozlítiv se na ně, sháněl jsem se po nich i v jiných městech. 12 A v tom, když jsem knězí, 13 O poledni na cestě, ó králi, uzřel jsem, ano světlo s nebe, jasnější nad blesk slunečný, obklíčilo mne, i ty, kteříž se mnou šli. 14 A když jsme my všickni na zem padli, slyšel jsem hlas mluvící k sobě, a říkajíc Židovským jazykem: Sauli, Sauli, proč mi se protivíš? Tvrdoť jest tobě proti ostromu se zpěčovati. 15 A já jsem řekl: I kdo jsi, Pane? A on řekl: Já jsem Ježíš, kterémůž ty se protivíš. 16 Ale vstaň a stúj na nohách svých; nebo protot' jsem se tobě ukázal, abych tebe učinil služebníkem a svědkem i těch věcí, kteréž jsi viděl, i těch, v kterýchž ukazovati se budu tobě. 17 Vysvobozuje tebe z lidu tohoto, i z pohanů, k nimž tě nyní posílám, 18 Otvírati oči jejich, aby se obrátili od temnosti k světlu, a z moci dábelské k Bohu, aby tak hříchů odpustění a díl s posvěcenými vzali skrize víru, kteráž jest ve mne. 19 A protož, ó králi Agrippu, nebyl jsem nevěřící tomu nebeskému vidění. 20 Ale nejprv těm, kteříž jsou v Damašku a v Jeruzalémě, i po vši krajině Judské i pohanům zvěstoval jsem, aby pokání činili, a obrátili se k Bohu, skutky hodné činice pokání. 21 A pro tu příčinu Židé javše mne v chrámě, pokoušeli se rukama zamordovati. 22 Ale s pomocí Boží ještě až do dnešního dne stojím, vydávaje svědecví i malému i velikému, nic jiného nevypravuje, než to, což proroci a Mojžíš zvěstovali, že se mělo státi: 23 že měl Kristus trpěti, a z mrtvých vstana první, zvěstovati světlo lidu tomuto i pohanům. 24 To když od sebe promluvil Pavel, Festus hlasem velikým řekl: Blázníš, Pavle. Mnohé tvé umění k bláznovství tebe přivodí. 25 On pak řekl: Neblázním, výborný Feste, ale slova pravdy a středmosti mluvím. 26 Vít' zajisté o těch věcech králi, před kterýmž svobodně mluvím; nebo mám za to, žeť ho nic z těchto věcí tajno není, poněvadž se toto nedálo pokoutně. 27 Věříš-li, králi Agrippu, prorokum? Vím, že věříš. 28 Tedy Agrippa řekl Pavlovi: Téměř bys mne k tomu naklonil, abych byl křeštanem. 29 A Pavel řekl: Žádalt' bych od Boha, abyste i poněkud i z celu, netoliko ty, ale všickni, kteříž slyší mne dnes, byli takoví, jakýž já jsem, kromě okovů těchto. 30 A když to Pavel promluvil, vstal králi i vládař a Bernice, i ti, kteříž s nimi seděli.

31 A odšedše na stranu, mluvili spolu, řkouce: Nic hodného smrti neb vězení nečiní člověk tento. 32 Agrippa pak Festovi řekl: Mohl propuštěn být člověk šel do Damašku, s mocí a s poručením předních tento, kdyby se byl neodvolal k císaři.

27 A když bylo již usouzeno, abychom my se plavili do Vlach, poručen jest i Pavel i někteří jiní vězňové setníku, jménem Julioví, kterýž byl nad houfem Augustovým. 2 Tedy všedše na lodí Adramyttenskou, abychom se plavili podlé krajín Azie, pustili jsme se. A byl s námi Aristarchus Macedonský z Tessaloniky. 3 Druhý pak den připlavili jsme se k Sidonu. A tu Julius přívětivě se majet ku Pavlovi, dopustil mu, aby jda k přátelům, u nich měl pohodlí. 4 A berouce se odtud, plavili jsme se podlé Cypru, protože byli větrové odporní. 5 A tak přeplavivše se přes moře Cilické a Pamfylické, přišli jsme do Myry, města Lycického. 6 A tu našed setník bárku Alexandrinskou, kteráž měla plouti do Vlach, uvedl nás na ni. 7 A když jsme za mnoho dní znenáhla se plavili, a sotva přijeli proti Gnidum, protože výtr nám bránil, i podjeli jsme Krétu podlé Salmóny. 8 A sotva ji pomíjeti mohše, přijeli jsme na jedno místo, kteréž slove Pěkný břeh, od kteréhož nedaleko bylo město Lasea. 9 Když pak drahný čas přešel, a již bylo nebezpečné plavení, (nebo již byl i půst pominul,) napomínal Pavel, 10 Řka jím: Muži, vidím, že s ublížením a s mnohou škodou netoliko nákladu a lodí, ale i životů našich toto plavení bude. 11 Ale setník více věřil správci lodí a marináři, než tomu, co Pavel pravil. 12 A když nebylo tu příhodného přístavu, kdež by pobily přes zimu, mnozí tak radili, aby se předce pustili odtud, zda by jak mohli, přijedouce do Fenicen, přes zimu tu pobytu na břehu Kréty, kterýž leží k větru nešpornímu, a k větru mezi západním a půlnocním vějícímu. 13 A když počal výtr výt od poledne, za to měli, že se budou umírněnou cestou držeti, ale pustivše se, jeli blízkou Kréty. 14 Po neveliké pak chvíli udeřil na ně výtr bouřlivý půlnocní, kterýž slove Euroklydon. 15 A když lodí zachvácaena byla, a nemohla odolati větru, pustivše, tak jsme se vezli. 16 A v běhu snešení byvše pod jeden ostrov neveliký, kterýž slove Klauda, sotva jsme mohli obdržeti člun. 17 Kterýž zdvihše, pomoci užívali, podpásavše bárku; a bojíce se, aby neuholodili na místo nebezpečné, spustivše plachtu, tak se plavili. 18 A když bouře vichrová námi velmi

zmítala, naježtíří náklad ven metalí. **19** A v třetí den i tu se zastavila lodí. A přední konec lodí uváznutý to nádobí bárce potřebné svýma rukama vyházeli stál, nehýbaje se, zadní pak konec lámal se násilím jsme. **20** A když ani slunce se neukázalo ani hvězdy vln. **42** Tedy žoldnéři radili, aby vězně zmordovali, za mnoho dní, a bouře vždy větší nastávala, již aby jim některý vyplyná, neutekl. **43** Ale setník chtěje byla všecka naděje o vysvobození našem odjata. zachovati Pavla, nedal toho učiniti. I rozkázel těm, **21** A když jsme již byli hladem velmi ztrápeni, tehdy kteříž mohli plovati, aby se pustili nejprv, a vyplynuli stoje Pavel u prostřed nich, řekl: Měli jste zajisté, na zem, **44** Jiní pak na dskách, a někteří na kusích ó muži, uposlechnouce mne, nehýbat se od Kréty, lodí. A tak se stalo, že všickni zdraví vyšli na zemi. a uvarovati se nebezpečenství tohoto a škody. **22** A i nyní vás napomínám, abyste dobré myslí byli; neboť nezahyne žádný z vás, kromě bárky samé. **23** Nebo této noci ukázal mi se anděl Boha toho, jehož já jsem, a kterémž sloužím, **24** Řka: Neboj se, Pavle, před císařem máš státi, a aj, dalt' tobě Bůh všecky, kteříž se plaví s tebou. **25** Protož budte dobré myslí, muži; neboť věřím Bohu, že se tak stane, jakž jest mi mluveno. **26** Mámet' se pak dostati na nějaký ostrov. **27** A když již byla čtrnáctá noc, a my se plavili po moři Adriatickém, okolo půlnoci, domnívali se plavci, že by se jim okazovala krajina nějaká. **28** Kteříž spustivše olovnici, nalezli hlubokost dvacíti loktů; a odjevše odtud maličko, opět spustivše olovnici, nalezli patnácti loktů. **29** A bojice se, aby na místa skalnatá neuhodili, spustivše z bárky čtyři kotve, žádali, aby den byl. **30** Když pak chtěli marináři uteci z bárky, a pustiti člun do moře, pod zámyslem, jako by chtěli od předu lodí kotve roztahovati, **31** Řekl Pavel setníkovi a žoldnéřům: Nezůstanou-li tito na lodí, vy nebudete moci zachováni být. **32** Tedy žoldnéři utíhali provazy u člunu, a pustili jej, aby pryč plynul. **33** A když již dnělo, napomínil Pavel všeck, aby pojedli, řka: Již jest tomu dnes čtrnáctý den, jakž očekávajíce, trváte lační, nic nejedouce. **34** Protož prosím vás, abyste pojedli, neboť to k zachování vašeho zdraví slouží; žádnéhot' zajisté z vás vlas s hlavy nespadne. **35** To pověděv, a vzav chléb, díky vzdával Bohu přede všemi, a rozlomiv, počal jísti. **36** A tak potěšeni byvše všickni, pojedli i oni. **37** Bylo pak nás všech osob na lodí dvé stě sedmdesáte a šest. **38** A nasyceni byvše pokrmem, oblehčovali bárku, vysýpajíce pšenici do moře. **39** A když byl den, nemohli země viděti, než okřídli nějaké znamenali, ano má břeh, k němuž myslili, kdyby jak mohli přistati s lodí. **40** A vytáhše kotvy, pustili se po moři, rozpustivše také provazy pravidl; a zdvihše plachtu k větru, táhli se k břehu. **41** Ale když trefili na to místo, kdež se dvoje moře schází,

28 A tak zachováni byvše, teprv poznali, že ostrov ten sloul Melita. **2** Lidé pak toho ostrova velikou přívětivost k nám ukázali. Nebo zapálivše hranici drev, přijali nás všecky, pro déšť, kterýž tu v chvíli byl, a pro zimu. **3** A když Pavel sebral drahně roždí, a kladl na oheň, ještěrka, utíkajíc před horkem, připjala se k ruce jeho. **4** A když uzřeli lidé toho ostrova, ano ještěrka visí u ruky jeho, řekli jedni druhým: Jistě člověk tento jest vražedník; nebo ač z moře vyšel, však pomsta nedá jemu živu být. **5** Ale on strášl tu ještěrku do ohně, a nic se jemu zlého nestalo. **6** Oni pak očekávali, že otec, aneb padna, pojednou umře. A když toho dlouho čekali a viděli, že se mu nic zlého nestalo, změnivše se, pravili, že jest on bůh. **7** Na těch pak místech měl popluží kníže toho ostrova, jménem Publius. Kterýž přijav nás k sobě, za tři dny přátelsky u sebe v hospodě choval. **8** I přihodilo se, že otec toho Publia ležel, maje zimnici a červenou nemoc. K němuž všed Pavel, a pomodliv se, vložil na něj ruce, a uzdravil jej. **9** A když se to stalo, tedy jiní, kteříž na ostrově tom nemocní byli, přistupovali, a byli uzdravováni. **10** Ctili nás pak velice, a když jsme se měli pryč plavit, nakladli toho, čehož potřebí bylo. **11** A po třech měsících plavili jsme se na bárce Alexandrinské, kteráž tu byla na tom ostrově přes zimu, mající za erb Kastora a Polluxa. **12** A když jsme přijeli do Syrakusis, zůstali jsme tu za tři dny. **13** A odtud okolo plavíce se, přišli jsme do Regium; a po jednom dni, když vál vítr od poledne, druhý den přijeli jsme do Puteolos. **14** Kdežto nalezše bratří, žádání jsme byli od nich, abychom pobýli u nich za sedm dní. A tak jsme se k Rímu brali. **15** Odkudž, když o nás uslyšeli bratří, vyšli proti nám až na rynk Appiúv a ke Třem krčmám. Kteréž uzřev Pavel, poděkoval Bohu, a počal býti dobré myslí. **16** A když jsme přišli do Ríma, setník dal vězně v moc hejtmanu vojska, ale Pavlovi dopuštěno, aby sám bydlil s žoldnéřem, kterýž ho ostříhal. **17** I stalo se po třech dnech, svolal Pavel

přední z Židů. A když se sešli, řekl jim: Muži bratří, já nic neučiniv proti lidu ani proti obyčejům otcovským, jat jsa z Jeruzaléma, vydán jsem v ruce Římanům. **18** Kteříž vyslyševše mne, chtěli propustit, proto že žádné viny hodné smrti na mně nebylo. **19** Ale když Židé odpírali, přinucen jsem odvolati se k císaři, ne jako bych měl co na svůj národ žalovati. **20** A protož z té příčiny povolal jsem vás, abych vás viděl, a s vámi promluvil; nebo pro naději lidu Izraelského řetězem tímto svázán jsem. **21** A oni řekli jemu: Myť jsme žádného psání neměli o tobě z Židovstva, aniž kdo z bratří příjda, vypravoval neb mluvil co zlého o tobě. **22** Ale žádámet' od tebe slyšeti, jak smyslíš; nebo víme o té sekřtě, že se jí všudy odpírá. **23** A když jemu uložili den, sešlo se jich mnoho do hospody k němu, jimž s osvědčováním vypravoval o království Božím, slouže jim k víře o Ježíšovi z zákona Mojžíšova a proroků, od jitra až do večera. **24** A někteří uvěřili tomu, coz vypravoval, někteří pak nevěřili. **25** A tak nejsouce mezi sebou svorní, rozešli se, když promluvil Pavel to jedno slovo: Jistě žet' dobře Duch svatý skrze proroka Izaiáše mluvil k otcům našim, **26** Řka: Jdi k lidu tomuto a rci jim: Slyšením slyšeti budete, ale nesrozumíte, a hledíce, hleděti budete, ale neužříte. **27** Nebo zhrublo srdce lidu tohoto, a ušima těžce slyšeli, a oči své zamhouřili, aby snad neviděli očima, a ušima neslyšeli, a srdcem nesrozuměli, a neobrátili se, abych jich neuzdravil. **28** Budíž vám tedy známo, že jest pohanům posláno toto spasení Boží, a oníť slyšeti budou. **29** A když on to propověděl, odešli Židé, majíce mezi sebou hádky mnohé. **30** Pavel pak trval za celé dvě léta v hospodě své, a přijímal všecky, kteríž přicházeli k němu, **31** Káže o království Božím, a uče těm věcem, kteréž jsou o Pánu Ježíši Kristu, se vší doufaliností bez překážky.

Římanům

1 Pavel, služebník Jezukristův, povolaný apoštol, oddělený k kázání evangelium Božího, **2** Kteréž zdávna zaslíbil skrze proroky své v písmích svatých, **3** O Synu svém zplozeném z semene Davidova s strany těla, **4** Kterýž prokázán jest býti Synem Božím mocně, podlé Ducha posvěcení, skrze z mrtvých vstání, totiž o Ježíši Kristu, Pánu našem, **5** Skrize něhož jsme přijali milost a apoštolskú poslušenství víry mezi vsemi národy pro jméno jeho, **6** Z nichž i vy jste povolaní Ježíše Krista, **7** Všechném, kterýž jste v Rímě, milým Božím, povolaným svatým: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. **8** Nejprvé pak díky činím Bohu svému skrze Ježíše Krista ze všech vás, že víra vaše rozhlášuje se po všem světě. **9** Svědek mi jest zajisté Bůh, kterémuz sloužím duchem svým v evangelium Syna jeho, žeť bez přestání zmínku o vás činím, **10** Vždycky na svých modlitbách žádaje, abych aspoň někdy mohl šťastně, byla-li by vůle Boží, k vám přijíti. **11** Nebot' velice žádám viděti vás, abych vám udělil částku nějakou milosti duchovní ku potvrzení vašemu, **12** To jest, abych spolu s vámi potěšen byl, skrze společnou i vaši i mou víru. **13** Nechcít pak, bratří, abyste nevěděli, žeť jsem mnohokrát uložil přijíti k vám, (ale překážky jsem měl až dosavad,) abych nějaký užitek také i mezi vámi měl, jako i mezi jinými národy. **14** Nebo Řeku i kterýchkoli jiných národů, i moudrých i nemoudrých, dlužník jsem. **15** A tak, pokudž na mně jest, hotov jsem i vám, kterýž v Rímě jste, zvěstovati evangelium. **16** Nebot' se nestydím za evangelium Kristovo; moc zajisté Boží jest k spasení každému věřícímu, Židu předně, potom i Řeku. **17** Nebo spravedlnost Boží zjevuje se skrze ně z víry u víru, jakož psáno jest: Spravedlivý pak z víry živ bude. **18** Zjevuje se zajisté hněv Boží s nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, pravdu Boží v nepravosti zadržujících. **19** Nebo což poznáno býti může o Bohu, známé jest jim, Bůh zajisté zjevil jim. **20** Nebo neviditelné věci jeho, hned od stvoření světa, po věcech učiněných rozumem pochopeny bývají, totiž ta jeho věčná moc a Božství, tak aby oni byli bez výmluvy, (aidios g126) **21** Proto že poznavše Boha, nectili jako Boha, ani jemu děkovali, ale marní učiněni jsou v myšleních svých, a zatmíno jest nemoudré

srdce jejich. **22** Měvše se za moudré, blázni učiněni jsou. **23** Nebo směnili slávu neporušitelného Boha v podobenství obrazu porušitelného člověka, i ptactva, i hovad čtvernohých, i zeměplazů. **24** Protož i Bůh vydal je v žádosti srdce jejich k nečistotě, aby zprznili těla svá vespolek. **25** Jako ty, kterýž směnili pravdu Boží za lež, a ctili i sloužili stvoření raději nežli stvořiteli, kterýž jest požehnaný na věky. Amen. (aiōn g165) **26** Protož je vydal Bůh v žádosti ohavné. Nebo i ženy jejich změnily přirozené sebe užívání v to, kterýž jest proti přirození. **27** A podobně i mužské pohlaví, opustivše přirozené užívání ženy, rozpálili se v žádosti své jedni k druhým, mužské pohlaví s mužským pohlavím mrzkost pášice, a spravedlivou mzdu, kteráž na jejich blud slušela, sami na sebe uvodíce. **28** A jakož sobě nevážili známosti Boha, tak i Bůh vydal je v převrácený smysl, aby činili to, což nesluší, **29** Jsouce naplněni vší nepravostí, smilstvem, nešlechetností, lakomstvím, zlostí, plní závisti, vraždy, svářů, lsti, zlých obyčejů, **30** Utrhači, pomluvači, Boha nenávidící, hánliví, pyšní, chlubní, nalezači zlých věcí, rodiců neposlušní, **31** Nemoudří, smluv nezdrželiví, beze vší lítosti, neukojitelní a nemilosrdní. **32** Kterýž vědouce o tom právu Božím, (že ti, kterýž takové věci činí, hodni jsou smrti,) netoliky ty věci činí, ale i činícím nakládají.

2 Protož nemůžeš se vymluviti, ó člověče, každý potupující. Nebo tím, že jiného potupuješ, sám sebe odsuzuješ, poněvadž totéž činíš, což tupíš. **2** Vímet' zajisté, že soud Boží jest podlé pravdy proti těm, kterýž takové věci činí. **3** Zdali se domníváš, ó člověče, kterýž soudíš ty, kdož takové věci činí, a sám totéž čině, že ty ujdeš soudu Božího? **4** Čili bohatstvím dobrotvosti jeho a snášelivosti i dlouhočekání pohrdáš, nevěda, že dobrotvost Boží ku pokání tebe vede? **5** Ale podlé tvrdosti své a srdce nekajícího shromažďuješ sám sobě hněv ke dni hněvu a zjevení spravedlivého soudu Božího. **6** Kterýž odplatí jednomu každému podlé skutků jeho, **7** Těm zajisté, kterýž trvájíce v dobrém skutku, slávy a cti a nesmrtelnosti hledají, životem věčným, (aiōnios g166) **8** Těm pak, kterýž jsou svárliví, a pravdě nepovolují, ale povolují nepravosti, prchlivostí a hněvem, **9** Trápením a úzkostí, každé duši člověka činícího zlé, i Žida předně, i Řeku. **10** Ale sláva a čest a pokoj každému, kdo činí dobré, i Židu předně, i Řeku. **11** Nebot'

není přijímání osob u Boha. **12** Kteříkoli zajisté bez nespravedlivý jest Bůh, kterýž uvodí hněv? (Po lidskut' zákona hřešili, bez zákona i zahynou; a kteříkoli pod pravím.) **6** Nikoli, sic jinak kterakž by Bůh soudil zákonem hřešili, skrze zákon odsouzeni budou. **13** svět? **7** Nebo jestliže' pravda Boží mou lží rozmohla (Nebo ne ti, kteříž slyší zákon, spravedliví jsou před se k slávě jeho, i pročež pak já ještě jako hříšník Bohem, ale činitele zákona spravedliví budou. **14** bývám souzen? **8** A ne raděj (jakž o nás zle mluví, Nebo když pohané zákona nemajíce, od přirození a jakož některí praví, že bychom my říkali): Činme ční to, což přikazuje zákon, takoví zákona nemajíce, zlé věci, aby přišly dobré? Jichž spravedlivé jest sami sobě zákonem jsou, **15** Jako ti, kteříž ukazují odsouzení. **9** Což tedy? Máme něco napřed? Nikoli, dílo zákona napsané na srdcích svých, když jim nebo jsme prvé dokázali toho, že jsou, i židé i Řekové, to osvědčuje svědomí jejich i myšlení, kteráž se všickni pod hříchem, **10** Jakož psáno jest: že není vespolek obviňují, aneb také vymlouvají.) **16** V ten spravedlivého, ani jednoho. **11** Není rozumného, není, den, když souditi bude Bůh tajně věci lidské, podlé kdo by hledal Boha. **12** Všickni se uchýlili, spolu evangelium mého skrze Jezukrista. **17** Aj, ty sloveš neužiteční učinění jsou; není, kdo by činil dobré, není Žid, a zpoléháš na zákon, a chlubíš se Bohem, **18** A ani jednoho. **13** Hrob otevřený jest hrdlo jejich, jazyky znás vůli jeho, a rozeznáváš, co sluší, naučen jsa z svými lítivě mluvil, jed lítých hadů jest pod rty jejich. zákona, **19** A za to máš, že jsi ty vůdcím slepých, **14** Kterýchž ústa plná jsou zlořečení a hořkosti. **15** světem těch, kteříž jsou ve tmě, **20** Ředitelom Nohy jejich rychlé k vylévání krve. **16** Setření a bída nemoudrých, učitelem nemluvňat, majícím formu na cestách jejich. **17** A cesty pokoje nepoznali. **18** umění a pravdy v zákoně. **21** Kterakž tedy jiného Není bázne Boží před očima jejich. **19** Víme pak, že uče, sám sebe neučíš? Vyhlašuje, že nemá kradeno cožkoli zákon mluví, tém, kteříž jsou pod zákonem býti, kradeš? **22** Pravě: Nezcizoložíš, cizoložství mluví, aby všecká ústa zacpána byla, a aby vinen byl pácháš? V ohavnosti maje modly, svatokrádeže se všecken svět Bohu. **20** Protož z skutků zákona nebude dopouštíš? **23** Zákonem se chlubě, přestupováním ospravedlněn žádný člověk před oblíčejem jeho; zákona Bohu neúctu činíš? **24** Nebo jméno Boží nebo skrze zákon poznání hřicha. **21** Ale nyní bez pro vás v porouhání jest mezi pohany, jakož psáno zákona spravedlnost Boží zjevena jest, osvědčena jest. **25** Obřezání' zajisté prospěje, budeš-li zákon zákonem i proroky, **22** Spravedlnost totíž Boží, skrze plniti; pakli budeš přestupitelem zákona, obřezání víru Ježíše Krista, ke všem a na všecky věříci. **23** tvé učiněno jest neobřezáním. **26** A protož jestliže' Nebot' není rozdílu. Všicknit' zajisté zhrešili, a nemají by neobřízka ostríhalu práv zákona, zdaliž nebude slávy Boží. **24** Spravedliví pak učinění bývají darmo, počtena neobřízka jejich za obřízku? **27** A ti, kteříž milostí jeho, skrze vykoupení, kteréž se stalo v Kristu jsou z přirození neobřízka, zachovávajíce zákon, Ježíši, **25** Jehož Bůh vydal za smírci, skrze víru ve krvi zdaliž nepotupí tebe, kteříž pod literou a obřízkou jeho, k ukázaní spravedlnosti své, skrze odpuštění přestupník jsi zákona? **28** Nebo ne ten jest Žid, kterýž předešlých hřichů, **26** V shovívání Božím, k dokázaní jest zjevně; aniž to jest obřezání, kteréž bývá zjevně spravedlnosti své v nynějším času, k tomu, aby on na těle; **29** Ale ten jest Žid, kterýž vnitř jest Židem, spravedlivým byl, a ospravedlňujícím toho, kteříž obřezání maje srdečné v duchu, a ne podlé litery; jest z víry Ježíšovy. **27** Kdež jest tedy ta chlouba? jehož chvála ne z lidí jest, ale z Boha.

3 Což tedy má více Žid? Aneb jaký jest užitek

obřízky? **2** Mnohý všelijak. Přední zajisté, že jest jim svěřen zákon Boží. **3** Nebo co jest do toho, jestliže byli některí nevěrní? Zdaliž nevěra jejich věrnost Boží vyprázdní? **4** Nikoli, nýbrž budíž Bůh pravdomluvný, ale každý člověk lhář, jakož psáno jest: Abys ospravedlněn byl v řečech svých, a přemohl, když bys soudil. **5** Jestliže' pak nepravost naše spravedlnost Boží zvelebuje, což díme? Zdali

Vyprázdena jest. Skrze který zákon? Skutků-li? Nikoli, ale skrze zákon víry. **28** Protož za to máme, že člověk bývá spravedliv učiněn věrou bez skutků zákona. **29** Zdaliž jest tolíko Bůh Židů? Zdali také není i pohanů? Jistě i pohanů, **30** Poněvadž jeden jest Bůh, kterýž ospravedlňuje obřízku z víry, a neobřízku skrze víru. **31** Což tedy zákon vyprazdňujeme skrze víru? Nikoli, nýbrž zákon tvrdíme.

4 Což tedy díme, že došel Abraham, otec náš, podlé těla? **2** Nebo byl-lit' Abraham z skutků

spravedliv učiněn, mát' se čím chlubiti, ale ne u Boha. 3 Nebo co praví písmo? Uvěřil pak Abraham Bohu, i počteno jemu za spravedlnost. 4 Kdož' skutky činí, tomuž odplata nebývá počtena podlé milosti, ale podlé dluhu. 5 Tomu pak, kdož nečiní skutků, ale věří v toho, kterýž spravedlivého činí bezbožníka, bývá počtena víra jeho za spravedlnost, 6 Jakož i David vypravuje blahoslavenství člověka, jemuž Bůh přivlastňuje spravedlnost bez skutků, řka: 7 Blahoslavení, jichž odpuštěny jsou nepravosti, a jejichž přikryti jsou hřichové. 8 Blahoslavený muž, kterémž Pán nepočítá hřichu. 9 Blahoslavenství tedy toto k obřízce-li přináleží, čili také k neobřízce? Nebo pravíme, že Abrahamovi víra jest počtena za spravedlnost. 10 Kterak pak jest počtena? Když byl obřezán, či před obřezáním? Ne v obřízce, ale před obřezáním. 11 A znamení obřízku přijal za znamení spravedlnosti víry, kteráž byla před obřezáním, na to, aby byl otcem všech věřících v neobřízce, aby i jim přičtena byla spravedlnost, 12 A otcem obřízky těch, kteříž ne z obřízky toliko jsou, ale kteříž krácejí šlepějemi víry otce našeho Abrahama, kteráž byla před obřezáním. 13 Nebo ne skrze zákon stalo se zaslíbení Abrahamovi, aneb semení jeho, aby byl dědicem světa, ale skrze spravedlnost víry. 14 Nebo jestliže ti, kteří jsou z zákona, dědovicové jsou, zmařena jest víra, a zrušeno jest to zaslíbení. 15 Zákon zajisté hněv působí; nebo kdež není zákona, tu ani přestoupení. 16 A protož z víry jde, aby šlo podlé milosti, proto aby pevné bylo zaslíbení všemu semení, netoliko tomu, kteréž z zákona jest, ale i tomu, kteréž jest z víry Abrahmovy, kterýž jest otec všech nás, 17 (Jakož psáno jest: Otcem mnohých národů postavil jsem tebe,) před oblíčejem Boha, jemuž uvěřil, kterýž obžívuje mrtvé, a povolává i těch věcí, jichž není, jako by byly. 18 Kterýž v naději proti naději uvěřil, že bude otcem mnohých národů, podlé toho povědění: Takt' bude símě tvé. 19 A nezemdlej u víře, nehleděl na své tělo již umrtněné, ještě téměř ve stu letech byl, ani na život Sáry umrtný. 20 O zaslíbení tedy Božím nepochyboval z nedověry, nýbrž posilnil se věrou, dav chválu Bohu, 21 Jsa tím jist, že cožkoli zaslíbil, mocen jest i učiniti. 22 A protož počteno jest jemu to za spravedlnost. 23 Jestíž pak to napsáno ne pro něj toliko, že jemu počteno bylo, 24 Ale i pro nás, kterýmž bude počteno, věřícim totiž v toho, kterýž vzkřísil Ježíše Pána našeho z mrtvých, 25 Kterýž vydán jest pro hřichy naše, a vstal z mrtvých pro ospravedlnění naše.

5 Ospravedlnění tedy jsouce z víry, pokoj máme s Bohem skrze Pána našeho Jezukrista, 2 Skrze něhož i přístup měli jsme věrou k milosti této, kterouž stojíme. A chlubíme se nadějí slávy Boží. 3 A ne jen nadějí, ale také chlubíme se ssouzeními, vědouce, že ssouzení trpělivost působí, 4 A trpělivost zkušení, zkušení pak naději. 5 A nadějet' nezahanbuje; nebo lásku Boží rozlita jest v srdečicích našich skrze Ducha svatého, kterýž dán jest nám. 6 Kristus zajisté, když jsme my ještě mdlí byli, v čas příhodný za bezbožné umřel, 7 Ješto sotva kdo za spravedlivého umře, ač za dobréhot' by někdo snad i umřítí směl. 8 Dokazujet' pak Bůh lásky své k nám; nebo když jsme ještě hříšníci byli, Kristus umřel za nás. 9 Čím tedy více nyní ospravedlnění jsouce krví jeho, spaseni budeme skrze něho od hněvu. 10 Poněvadž byvše nepřátelé, smíření jsme s Bohem skrze smrt Syna jeho, nadtot' smíření jsouce, spaseni budeme skrze život jeho. 11 A ne jen to, ale chlubíme se i Bohem, skrze Pána našeho Jezukrista, skrze něhož nyní smíření jsme došli. 12 A protož jakož skrze jednoho člověka hřich na svět všel a skrze hřich smrt, a tak na všecky lidi smrt přišla, v němž všickni zhřešili. 13 Nebo až do zákona hřich byl na světě, ale hřich se nepočítá, když zákona není. 14 Kralovala pak smrt od Adama až do Mojžíše také i nad těmi, kteříž nehréšili ku podobenství přestoupení Adamova, kterýž jest figúra toho budoucího. 15 Ale ne jako hřich, tak i milost. Nebo poněvadž onoho jednoho pádem mnoho jich zemřelo, mnohemt' více milost Boží a dar z milosti toho jednoho člověka Jezukrista na mnohé rozlit jest. 16 Aniž jako skrze jednoho, kterýž zhřešil, tak milost. Nebo vina z jednoho pádu ku potupení, ale milost z mnohých hřichů k ospravedlnění. 17 Nebo poněvadž pro ten pád jeden smrt kralovala pro toho jednoho, mnohemt' více, kteříž rozhojněnou milost a dar spravedlnosti přijímají, v životě kralovati budou skrze toho jediného Jezukrista. 18 A tak tedy, jakž skrze pád jeden na všecky lidi přišla vina ku potupení, tak i skrze jediné ospravedlnění na všecky lidi přišla milost k ospravedlnění života. 19 Nebo jakož skrze neposlušenství jednoho člověka učiněno jest mnoho hříšných, tak i skrze poslušenství jednoho

spravedliví učiněni budou mnozí. 20 Zákon pak k tomu přistoupil, aby se rozhojnili hřich, a kdež se rozhojnili hřich, tu ještě více rozhojnila se milost, 21 Aby jakož kraloval hřich k smrti, tak aby i milost kralovala skrze spravedlnost k životu věčnému, skrze Jezukrista Pána našeho. (aiōnios g166)

22 Nyní pak vysvobozeni jsouce od hřichu, a podmaněni v službu Bohu, máte užitek svůj ku posvěcení, cíl pak život věčný. (aiōnios g166) 23 Nebo odplata za hřich jest smrt, ale milost Boží život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem. (aiōnios g166)

6 Což tedy díme? Žůstaneme v hřichu, aby se milost rozhojnila? 2 Nikoli. Kdož jsme zemřeli hřichu, kterakž ještě živí budeme v něm? 3 Zdaliž nevíte, že kteříkoli pokřtěni jsme v Krista Ježíše, v smrt jeho pokřtěni jsme? 4 Pohřbeni jsme tedy s ním skrže muži přivázána jest zákonem; pakli by umřel muž, křest v smrt, abychom, jakož z mrtvých vstal Kristus svobodná jest od zákona muže. 3 A protož dokudž zákonem; pakliť by muž ježí umřel, jest svobodna od k slávě Otce, tak i my v novotě života chodili. 5 zákona toho, tak že již nebude cizoložnice, bude-li s Nebo poněvadž jsme s ním vštípeni připodobněním jiným mužem. 4 Takž tedy, bratři moji, i vy umrveni smrti jeho, tedyť i vzkříšením budeme, 6 To vědouce, jste zákonu skrže tělo Kristovo, abyste byli jiného, že starý člověk náš s ním spolu ukřižován jest, toho totiž, kterýž z mrtvých vstal, abychom ovoce aby bylo umrveno tělo hřicha, abychom již potom nesli Bohu. 5 Nebo když jsme byli v těle, žádosti nesloužili hřichu. 7 Nebo kdožť umřel, ospravedlněn hřichů skrže zákon moc svou provodily v oudech jest od hřichu. 8 Jestližet' jsme pak zemřeli s Kristem, našich k nesení ovoce smrti. 6 Nyní pak osvobozeni věřímet', že spolu s ním také živí budeme, 9 Vědouce, jsme od zákona, když umřel ten, v němž jsme držáni že Kristus vstav z mrtvých, již více neumírá, smrt nad byli, tak abychom sloužili v novotě ducha, a ne v ním již více nepanuje. 10 Nebo žet' umřel, hřichu vetchosti litery. 7 Což tedy díme? Že zákon jest umřel jednou; že pak jest živ, živ jest Bohu. 11 Tak i hřichem? Nikoli; nýbrž hřichu jsem nepoznal, než vy za to mějte, že jste zemřeli zajisté hřichu, ale živí skrže zákon. Nebo i o žádosti byl bych nevěděl, kdyby jste Bohu v Kristu Ježíši, Pánu našem. 12 Napanujž byl zákon neřekl: Nepožádáš. 8 Ale příčinu vzav hřich tedy hřich v smrtelném těle vašem, abyste povolovali skrže přikázání, zplodil ve mně všelikou žádost. Bez jemu v žádostech jeho. 13 Aniž vydávejte oudů zákona zajisté hřich mrtev jest. 9 Jáť pak byl jsem živ svých za odění nepravosti hřichu, ale vydávejte se k někdy bez zákona, ale když přišlo přikázání, hřich službě Bohu, jako byvše mrtví, již žíví, aoudy své ožil, 10 A já umřel. I shledáno jest, že to přikázání, za odění spravedlnosti Bohu. 14 Nebo hřich nebude kteréž mělo být k životu, jest mi k smrti. 11 Nebo panovati nad vámi; nejste zajisté pod zákonem, ale hřich, vzav příčinu skrže to přikázání, podvedl mne, pod milostí. 15 Což pak? Hřešiti budeme, když nejsme a skrže ně zabil. 12 A tak zákon zajisté jest svatý, pod zákonem, ale pod milostí? Nikoli. 16 Zdaliž nevíte, a přikázání svaté i spravedlivé a dobré. 13 Tedy to že komuž se vydáváte za služebníky ku poslušenství, dobré učiněno jest mi smrt? Nikoli, ale hřich, aby se toho jste služebníci, kohož posloucháte, bud' hřichu okázel být hřichem, skrže to dobré zplodil mi smrt, k smrti, bud' poslušenství k spravedlnosti? 17 Ale aby byl příliš velmi hřešící hřich skrže přikázání. 14 díka Bohu, že byvše služebníci hřicha, uposlechli jste Víme zajisté, že zákon jest duchovní, ale já jsem z srdce způsobu učení toho, v kteréž uvedeni jste. tělesný, prodaný hřichu. 15 Nebo toho, což činím, 18 Vysvobozeni pak jsouce od hřichu, učiněni jste neoblibuji; nebo ne, což chci, to činím, ale, což v služebníci spravedlnosti. 19 Po lidsku pravím, pro nenávisti mám, to činím. 16 Jestližet' pak, což nechci, mdlobu těla vašeho: Jakž jste vydávali oudy své v to činím, povoluj zákonu, že jest dobrý. 17 A tak službu nečistotě a nepravosti k činění nepravosti, tak nyní více ne já to činím, ale ten hřich, kterýž ve mně nyní vydávejte oudy své v službu spravedlnosti ku přebývá. 18 Vímt' zajisté, že nepřebývá ve mně, (to posvěcení. 20 Nebo když jste byli služebníci hřicha, jest v těle mérm.) dobré. Nebo chtění hotové mám, cizí jste byli od spravedlnosti. 21 Jaký jste pak užitek ale abych vykonati mohl dobré, tohot' nenalézám. 19 měli tehdáž toho, začež se nyní stydíte? Konec zajisté Nebo nečiním dobrého, kterýž chci, ale činím to zlé,

7 Zdaliž nevíte, bratři, (nebo povědomým zákona mluvím,) že zákon panuje nad člověkem, dokudž

živ jest? 2 Nebo žena, kteráž za mužem jest, živému

muži přivázána jest zákonem; pakli by umřel muž,

3 A protož dokudž svobodná jest od zákona muže. 3

A protož dokudž pokřtěni jsme? 4 Pohřbeni jsme tedy s ním skrže jest živ muž, slouti bude cizoložnice, bude-li s jiným

křest v smrt, abychom, jakož z mrtvých vstal Kristus mužem; pakliť by muž ježí umřel, jest svobodna od

k slávě Otce, tak i my v novotě života chodili. 5 zákona toho, tak že již nebude cizoložnice, bude-li s

Nebo poněvadž jsme s ním vštípeni připodobněním jiným mužem. 4 Takž tedy, bratři moji, i vy umrveni

smrti jeho, tedyť i vzkříšením budeme, 6 To vědouce, jste zákonu skrže tělo Kristovo, abyste byli jiného,

že starý člověk náš s ním spolu ukřižován jest, toho totiž, kterýž z mrtvých vstal, abychom ovoce

aby bylo umrveno tělo hřicha, abychom již potom nesli Bohu. 5 Nebo když jsme byli v těle, žádosti

nesloužili hřichu. 7 Nebo kdožť umřel, ospravedlněn hřichů skrže zákon moc svou provodily v oudech

jest od hřichu. 8 Jestližet' jsme pak zemřeli s Kristem, našich k nesení ovoce smrti. 6 Nyní pak osvobozeni

věřímet', že spolu s ním také živí budeme, 9 Vědouce, jsme od zákona, když umřel ten, v němž jsme držáni

že Kristus vstav z mrtvých, již více neumírá, smrt nad byli, tak abychom sloužili v novotě ducha, a ne v

ním již více napanuje. 10 Nebo žet' umřel, hřichu vetchosti litery. 7 Což tedy díme? Že zákon jest

umřel jednou; že pak jest živ, živ jest Bohu. 11 Tak i hřichem? Nikoli; nýbrž hřichu jsem nepoznal, než

vy za to mějte, že jste zemřeli zajisté hřichu, ale živí skrže zákon. Nebo i o žádosti byl bych nevěděl, kdyby

jste Bohu v Kristu Ježíši, Pánu našem. 12 Napanujž byl zákon neřekl: Nepožádáš. 8 Ale příčinu vzav hřich

tedy hřich v smrtelném těle vašem, abyste povolovali skrže přikázání, zplodil ve mně všelikou žádost. Bez

jemu v žádostech jeho. 13 Aniž vydávejte oudů zákona zajisté hřich mrtev jest. 9 Jáť pak byl jsem živ

svých za odění nepravosti hřichu, ale vydávejte se k někdy bez zákona, ale když přišlo přikázání, hřich

službě Bohu, jako byvše mrtví, již žíví, aoudy své ožil, 10 A já umřel. I shledáno jest, že to přikázání, za odění

spravedlnosti Bohu. 14 Nebo hřich nebude kteréž mělo být k životu, jest mi k smrti. 11 Nebo panovati nad vámi; nejste zajisté pod zákonem, ale hřich, vzav příčinu skrže to přikázání, podvedl mne, pod milostí. 15 Což pak? Hřešiti budeme, když nejsme a skrže ně zabil. 12 A tak zákon zajisté jest svatý, pod zákonem, ale pod milostí? Nikoli. 16 Zdaliž nevíte, a přikázání svaté i spravedlivé a dobré. 13 Tedy to

že komuž se vydáváte za služebníky ku poslušenství, dobré učiněno jest mi smrt? Nikoli, ale hřich, aby se

toho jste služebníci, kohož posloucháte, bud' hřichu okázel být hřichem, skrže to dobré zplodil mi smrt,

k smrti, bud' poslušenství k spravedlnosti? 17 Ale aby byl příliš velmi hřešící hřich skrže přikázání. 14

díka Bohu, že byvše služebníci hřicha, uposlechli jste Víme zajisté, že zákon jest duchovní, ale já jsem z

srdce způsobu učení toho, v kteréž uvedeni jste. tělesný, prodaný hřichu. 15 Nebo toho, což činím, 18 Vímt'

Vysvobozeni pak jsouce od hřichu, učiněni jste neoblibuji; nebo ne, což chci, to činím, ale, což v

služebníci spravedlnosti. 19 Po lidsku pravím, pro nenávisti mám, to činím. 16 Jestližet' pak, což nechci,

mdlobu těla vašeho: Jakž jste vydávali oudy své v to činím, povoluj zákonu, že jest dobrý. 17 A tak

službu nečistotě a nepravosti k činění nepravosti, tak nyní více ne já to činím, ale ten hřich, kterýž ve mně

nyní vydávejte oudy své v službu spravedlnosti ku přebývá. 18 Vímt' zajisté, že nepřebývá ve mně, (to

posvěcení. 20 Nebo když jste byli služebníci hřicha, jest v těle mérm.) dobré. Nebo chtění hotové mám,

cizí jste byli od spravedlnosti. 21 Jaký jste pak užitek ale abych vykonati mohl dobré, tohot' nenalézám. 19

měli tehdáž toho, začež se nyní stydíte? Konec zajisté Nebo nečiním dobrého, kterýž chci, ale činím to zlé,

jehož nechci. **20** A poněvadž pak, čehož já nechci, to nynější oné budoucí slávě, kteráž se zjevití má na činím, tedy již ne já činím to, ale ten hřich, kterýž ve nás. **19** Nebo stvoření pečlivě jako vyhlídaje, očekává mně přebývá. **21** Nalézám tedy zákon, když chci činiti zjevení synů Božích. **20** Marnosti zajisté poddáno dobré, že se mne přidrží zlé. **22** Nebo zvláštní lítost jest stvoření, nechtě, ale pro toho, kterýž je poddal, mám v zákoně Božím podlé vnitřního člověka; **23** Ale **21** V naději, že i to stvoření vysvobozeno bude od vidím jiný zákon v oudech svých, odporující zákonu služby porušení v svobodu slávy synů Božích. **22** myslí mé, a jímající mne zákonu hřicha, kterýž jest v Nebo víme, že všecko stvoření spolu lká, a spolu oudech mých. **24** Bídny já člověk! Kdo mne vysvobodí ku porodu pracuje až posavad. **23** A netoliko ono, z toho těla smrti? **25** Děkujiť Bohu skrze Jezukrista ale i my, prvotiny Ducha mající, i myť sami v sobě Pána našeho. A takž tedy tentýž já sloužím myslí lkáme, zvolení synů očekávajice, a tak vykoupení těla zákonu Božímu, ale tělem zákonu hřicha. svého. **24** Nebo nadějí spaseni jsme. Naděje pak, kteráž se vidí, není naděje. Nebo což kdo vidí, proč by se toho nadál? **25** Pakli čehož nevidíme, toho se nadějeme, tedy toho skrze trpělivost očekáváme. **26** Ano také i Duch pomocen jest mdlobám našim. Nebo zač bychom se měli modliti, jakž by náleželo, nevíme, ale ten Duch prosí za nás lkáními nevypravitelnými. **27** Ten pak, kterýž jest zpytatel srdcí, zná, jaký by byl smysl Ducha, že podlé Boha prosí za svaté. **28** Vímet' pak, že milujícím Boha všecky věci napomáhají k dobrému, totič těm, kterýž podlé uložení jeho povolání jsou. **29** Nebo kteréž předzvěděl, ty i předzřídl, aby byli připodobněni obrazu Syna jeho, aby on byl prvorozený mezi mnohými bratřími. **30** Kteréž pak předzřídl, těch i povolal, a kterýchž povolal, ty i ospravedlnil, a kteréž ospravedlnil, ty i oslavil. **31** Což tedy díme k tomu? Když' jest Bůh s námi, i kdo proti nám? **32** Kterýž ani vlastnímu Synu svému neodpustil, ale za nás za všecky vydal jej, i kterakž by tedy nám s ním všech věci nedal? **33** Kdo bude žalovati na vyvoleného Boží? Bůh jest, kterýž ospravedlňuje. **34** Kdo jest, ještě by potupil? Kristus jest, kterýž umřel, nýbrž i z mrtvých vstal, a kterýž i na pravici Boží jest, kterýž i orodeje za nás. **35** Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Zarmoucení-li, aneb úzkost, neb protivenství? Zdali hlad, čili nahota? Zdali nebezpečenství, čili meč? **36** Jakož psáno jest: Pro tebe mrtveni býváme celý den, jmíni jsme jako ovce oddané k zabítí. **37** Ale v tom ve všem udatně vítězíme, skrze toho, kterýž nás zamiloval. **38** Jist jsem zajisté, že ani smrt, ani život, ani anděl, ani knížatstvo, ani mocnosti, ani nastávající věci, ani budoucí, **39** Ani vysokost, ani hlubokost, ani kterékoli jiné stvoření, nebude moci nás odloučiti od lásky Boží, kteráž jest v Kristu Ježíši, Pánu našem.

8 A protož není již žádného potupení těm, kteříž jsou v Kristu Ježíši, nechodícím podlé těla, ale podlé Ducha. **2** Nebo zákon Ducha života v Kristu Ježíši vysvobodil mne od zákona hřicha i smrti. **3** Nebo seč nemohl být zákon, jelikož byl mdlý pro tělo, Bůh poslav Syna svého v podobnosti těla hřicha, a příčinou hřicha, potupil hřich na těle, **4** Aby spravedlnost zákona vyplněna byla v nás, kteříž nechodíme podlé těla, ale podlé Ducha. **5** Ti zajisté, kteříž jsou podlé těla, chutnají to, což jest těla, ale ti, kteříž podlé Ducha, to, což jest Ducha. **6** Nebo opatrnost těla jest smrt, opatrnost pak Ducha život a pokoj, **7** Proto že opatrnost těla jest nepříetelný Bohu; nebo zákonu Božímu není poddána, aniž hned může být. **8** Protož ti, kteříž jsou v těle, Bohu se líbiti nemohou. **9** Vy pak nejste v těle, ale v Duchu, poněvadž Duch Boží v vás přebývá. Jestliž' pak kdo Ducha Kristova nemá, tent' není jeho. **10** A jestliž' Kristus v vás, tedy ač tělo umrтveno jest pro hřich, však duch živ jest pro spravedlnost. **11** Jestliž' pak Duch toho, kterýž vzkřísil Ježíše z mrtvých, vás přebývá, tedy ten, kterýž vzkřísil Krista z mrtvých, obžíví i smrtelná těla vaše, pro přebývajícího Ducha jeho v vás. **12** A takž tedy, bratři, dlužnícít' jsme ne tělu, abychom podlé těla živi byli. **13** Nebo budete-li podlé těla živi, zemřete; pakli byste Duchem skutky těla mrtvili, živi budete. **14** Nebo kteřížkoli Duchem Božím vedeni bývají, ti jsou synové Boží. **15** Nepřijali jste zajisté ducha služby opět k bázni, ale přijali jste Ducha synovství, v němž voláme Abba, totič Otče. **16** Tent' Duch osvědčuje duchu našemu, že jsme synové Boží. **17** A jestliže synové, tedy i dědicové, dědicové zajisté Boží, spolu pak dědicové Kristovi, však jestliže spolu trpíme, abychom spolu i oslaveni byli. **18** Nebo tak za to mám, že nejsou rovná utrpení

9 Pravduť pravím v Kristu, a neklamámt', čemuž i svědomí mé svědectví vydává v DUCHU SVATÉM, z ŽET' MÁM VELIKÝ ZÁMUTEK, A USTAVIČNOU BOLEST V SRDCI svém. **3** Nebo žádal bych já sám zavrženým být od Krista místo bratří svých, příbuzných svých podlé těla. **4** Kteříž jsou Izraelští, jejichž jest přijet za syny, i sláva, i smlouvy, i zákona dání, i služba, i zaslíbení. **5** Jejichž jsou otcové, a ti, z nichž jest Kristus podlé těla, kterýž jest nade všecky Bůh požehnaný na věky. Amen. (aiōn g165) **6** A však nemůže zmařeno být slovo Boží. Nebo ne všickni, kteříž jsou z Izraele, všickni jsou synové, ale v Izákově nazváném bude tvé sémě. **8** To jest, ne ti, kteříž jsou synové těla, jsou synové Boží, ale kteříž jsou synové zaslíbení, ti se pojď za sémě. **9** Nebo toto jest slovo zaslíbení: V týž čas přídu, a Sára bude mít syna. **10** A netoliko to, ale i Rebeka z jednoho počavší, totiž z Izáka, otce našeho. **11** Nebo ještě před narozením, a prve než co dobrého neb zlého učinili, aby uložení Boží, kteréž jest podlé vyvolení, ne z skutků, ale z toho, kterýž povolává, pevně bylo. **12** Řečeno jest jí: Větší sloužiti bude menšímu, **13** Jakož psáno jest: Jákoba jsem miloval, ale Ezau nenáviděl jsem. **14** I což tedy díme? Zdali nespravedlnost jest u Boha? Nikoli. **15** Nebo Mojžíšovi dí: Smiluj se, nad kým se smiluj, a slituji se, nad kýmž se slituj. **16** A tak tedy není na tom, kdož chce, ani na tom, kdož běží, ale na Bohu, kterýž se smilovává. **17** Nebo dí písma Faraonovi: Proto jsem vzbudil tebe, abych na tobě ukázal moc svou, a aby rozhlášeno bylo jméno mé po vší zemi. **18** A tak tedy, nad kýmž chce, smilovává se, a koho chce, zavtruje. **19** Ale díš mi: I proč se pak hněvá? nebo vůli jeho kdo odepřel? **20** Nýbrž, ó člověče, kdo jsi ty, že odmlouváš Bohu? Zdaž hrnec dí hrnčíři: Proč mne tak uděláš? **21** Zdaliž hrnčíř nemá moci nad hlinou, aby z jednostejného triple udělá jednu nádobu ke cti, a jinou ku potupě? **22** Což pak, že Bůh, chtěje ukázati hněv, a oznamit moc svou, snášel ve mnohé trpělivosti nádoby hněvu, připravené k zahnutí, **23** A známé učiniti bohatství slávy své při nádobách milosrdenství, kteréž připravil k slávě? **24** Kterýchž i povolal, totiž nás, netoliko z Židů, ale také i z pohanů, **25** Jakož i skrze Ozé dí: Nazovu nelid svůj lidem svým, a nemilou milou. **26** A stanet' se, že místo toho, kdež řečeno bylo jim: Nejste vy lid můj, tut' nazváni budou synové Boha živého. **27** Izaiáš pak volá nad Nebo pohubení učiní spravedlivé, a to jisté, pohubení zajiště učiní Pán na zemi, a to jisté. **28** A jakož prvé pověděl Izaiáš: Byť byl Pán zástupů nepozůstavil nám semene, jako Sodoma učinění bychom byli, a Gomoře byli bychom podobni. **30** Což tedy díme? I to, že pohané, kteříž nenásledovali spravedlnosti, dosáhli spravedlnosti, a to spravedlnosti té, kteráž jest zvíry, ale jako z skutků zákona jí hledali. Urazili se zákonu spravedlnosti nepříšel. **32** Proč? Nebo ne z všickni jsou synové, ale v Izákově nazváném bude tvé sémě. **31** Izrael pak následovat zákona spravedlnosti, zvíry, a kámen urážky, **33** Jakož psáno jest: Aj, kladu na Sionu kámen urážky a skálu pohoršení, a každý, kdož uvěří v něj, nebude zahanben.

10 Bratří, přichylnost zajiště s zvláštní lítostí srdce mého jestiť k Izraelovi, i modlitba za něj k Bohu, aby spasen byl. **2** Neboť jim svědectví vydávám, že horlivost Boží mají, ale ne podlé umění. **3** Nebo neznajíce Boží spravedlnosti, a svou vlastní spravedlnost usilujice vystaviti, spravedlnosti Boží nebyli oddáni. **4** Konec zajiště zákona jest Kristus k ospravedlnění všelikému věřícímu. **5** Nebo Mojžíš píše o spravedlnosti, kteráž jest z zákona, pravě: Který by koli člověk činil ty věci, živ bude v nich. **6** Ta pak spravedlnost, kteráž jest z výry, takto praví: Neříkej v srdeci svém: Kdo vstoupí na nebe? To jest Krista v výosti svěsti. **7** Aneb kdo sstoupí do propasti? To jest Krista z mrtvých vzbudit. (Abyssos g12) **8** Ale co dí? Blízko tebe jestiť slovo, v ústech tvých a v srdeci tvém. Tot' jest slovo to výry, kteréž kážeme: **9** Vyznáš-li ústy svými Pána Ježíše, a srdcem svým uvěříš-li, že jej Bůh vzkřísil z mrtvých, spasen budeš. **10** Srdcem se zajiště věří k spravedlnosti, ale ústy vyznání se děje k spasení. **11** Nebo dí písma: Všeliký, kdož věří v něj, nebude zahanben. **12** Není' zajiště rozdílu mezi Židem a Řekem; nebo tentýž Pán všech, bohatý jest ke všechném vzývajícím jej. **13** Každý zajiště, kdožkoli vzýval by jméno Páně, spasen bude. **14** Ale kterak budou vzývati toho, v kteréhož neuvěřili? A kterak uvěří tomu, o němž neslyšeli? A kterak uslyší bez kazatele? **15** A kterak kázati budou, jestliže nebudu poslán? Jakož psáno jest: Jak krásné nohy zvěstujících pokoj, zvěstujících dobré věci. **16** Ale nevšickni uposlechlí evangelium. Nebo Izaiáš praví:

Pane, kdo uvěřil kázaní našemu? 17 Tedy víra z kořen neseš, ale kořen tebe. 19 Pakli díš: Vylomeny slyšení, slyšení pak skrze slovo Boží. 18 Ale pravím: jsou ratolesti, abych já byl vstípen, 20 Dobře. Pro Zdaliž neslyšeli? Ano brž po vší zemi rozšel se zvuk nevěru vylomeny jsou, ale ty věrou stojíš. Nebudiž jejich, a do končin okršku země slova jejich. 19 Ale vysokomyslný, ale boj se. 21 Nebo poněvadž Bůh pravím: Zdaliž nepoznal Izrael? Ano první Mojžíš řekl: ratolestem přirozeným neodpustil, věz, žeť by ani Já k závisti vás přivedu skrze národ ten, kterýž není tobě neodpustil. 22 A protož viz dobrotivost i zůřivost národ; skrze národ nemoudrý k hněvu popudím vás. Boží. K těm zajisté, kteříž padli, zůřivost, ale k tobě 20 A Izaiáš směle dí: Nalezen jsem od těch, kteříž mne dobrotivost, ač budeš-li trvati v dobrém. Sic jinak nehledali; zjeven jsem těm, kteříž se na mne neptali. i ty vytáť budeš. 23 Ano i oni, jestliže nezůstanou 21 Ale proti Izraelovi dí: Přes celý den roztahoval jsem v nevěře, zase vstípeni budou. Mocent' jest zajisté ruce své k lidu nepovolnému a protivnému. Bůh zase vstípiti je.

11 Protož pravím: Zdaliž Bůh zavrhl lid svůj? Nikoli; nebo i já Izraelský jsem, z semene Abrahamova, z pokolení Benjamínova. 2 Nezavrhl' Bůh lidu svého, kterýž předzvěděl. Zdaliž nevíte, co písmo praví o Eliášovi, kterak se modlí Bohu proti lidu Izraelskému, řka: 3 Pane, proroky tvé zmordovali, a oltáře tvé rozkopali, já pak zůstal jsem sám, a i mět' duše hledají? 4 Ale co jemu dí odpověď Boží? Pozůstavil jsem sobě sedm tisíců mužů, kteříž neskláněli kolen před Bálem. 5 Takt' i nyní ostatkové podlé vyvolení milosti zůstali, 6 A poněvadž z milosti, tedy ne z skutků, sic jinak milost již by nebyla milost. Pakli z skutků, již není milost, jinak skutek nebyl by skutek. 7 Což tedy? Čeho hledá Izrael, toho nedošel, ale vyvolení došli toho, jiná pak zatrvrzeni jsou, 8 (Jakož psáno jest: Dal jim Bůh ducha zkormoucení, oči aby neviděli, a uši, aby neslyšeli.) až do dnešního dne. 9 A David dí: Budiž jim stůl jejich osídlem a pastmi a pohoršením i odplacením. 10 Zatmětež se oči jejich, at' nevidí, a hřbet jejich vždycky shýbej. 11 Pravím tedy: Tak-liž pak klesli, aby padli? Nikoli, ale jejich pádem spasení přisko pohanům, aby je k závidění přivedl. 12 A poněvadž pak jejich pád jest bohatství světa, a zmenšení jejich jest bohatství pohanů, cím více plnost jich? 13 Vámt' zajisté pravím pohanům, že jelikož jsem já apoštol pohanský, přísluhování své oslavují, 14 Zda bych jak k závidění vzbudit mohl tělo mé, a k spasení přivesti některé z nich. 15 Nebo když' zavržení jich jest smíření světa, co pak zase jich přijetí, než život z mrtvých? 16 Poněvadž prvotiny svaté, takéť i těsto; a jestliž kořen svatý, i ratolesti. 17 Žeť jsou pak některé ratolesti vylomeny, každému, kdož jest mezi vámi, aby nesmyslil více, a ty, byv planou olivou, vstípen jsi místo nich, a než sluší smyslit, ale aby smyslil v střednosti, tak učiněn jsi účastník kořene i tučnosti olivy. 18 Nechlib jakž komu Bůh udělil míru víry. 4 Nebo jakož v se proti ratolestem. Pakli se chlubíš, věz, že ne ty jednom těle mnohé oudy máme, ale nemají všickni

Bůh zase vstípiti je. 24 Nebo poněvadž ty vytáť jsi v přirozené plané olivy, a proti přirození vstípen jsi v dobrou olivu, cím více ti, kteříž podlé přirození jsou, vstípeni budou v svou vlastní olivu. 25 Nebot' nechci, bratří, abyste nevěděli tohoto tajemství, (abyste nebyli sami u sebe moudří,) že zatvrdilost z částky přihodila se Izraelovi, dokudž by nevešla plnost pohanů. 26 A takt' všecken Izrael spasen bude, jakož psáno jest: Přijde z Siona vysvoboditel, a odvrátíť bezbožnosti od Jákoba. 27 A tatot' bude smlouva má s nimi, když shladí hřichy jejich. 28 A tak s strany evangelium jsout' nepřátelé pro vás, ale podlé vyvolení jsou milí pro otce. 29 Darů zajisté svých a povolání Bůh nelituje. 30 Nebo jakož i vy někdy jste nebyli poslušni Boha, ale nyní milosrdenství jste došli pro jejich nevěru, 31 Tak i oni nyní neuposlechli, aby pro učiněné vám milosrdenství i oni milosrdenství dosáhli. 32 Zavřel zajisté Bůh všecky v nevěře, aby se nadě všemi smívalo. (eleēs g1653) 33 Ó hlubokosti bohatství i moudrosti i umění Božího! Jak jsou nezpytatelní soudové jeho, a nevystížitelné cesty jeho. 34 Nebo kdo poznal mysl Páně? Aneb kdo jemu radil? 35 Nebo kdo prvé dal jemu, a budet' mu odplaceno? 36 Nebo z něho, a skrze něho, a v něm jsou všecky věci, jemuž sláva na věky. Amen. (aiōn g165)

12 Protož prosím vás, bratří, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v oběť živou, svatou, Bohu libou, rozumou službu svou. 2 A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňte se obnovením myslí své, tak abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, libá a dokonalá. (aiōn g165) 3 Neboť pravím (skrze milost, kteráž dána jest mi,) ratolesti. 4 Nebo jakož v se proti ratolestem. Pakli se chlubíš, věz, že ne ty jednom těle mnohé oudy máme, ale nemají všickni

oudové jednostejného díla, 5 Tak mnozí jedno tělo bližního, zákon naplnil, 9 Poněvadž to přikázaní: jsme v Kristu, a obzvláštně jedni druhých oudové. 6 Nesesmilněš, nezabiješ, neukradneš, nepromluvíš Ale majice obdarování rozdílná podlé milosti, kteráž křivého svědectví, nepožádáš, a jestli které jiné dána jest nám, budto proroctví, to at' se koná podlé přikázaní, v tomto slovu se zavírá: Milovati budeš pravidla víry; 7 Budto úřad, v přísluhování; budto bližního svého jako sebe samého. 10 Láska bližnímu ten, kdož učí, v vyučování. 8 Též kdo napomíná, v zle neučiní, a protož plnost zákona jest láska. 11 A napomínání; ten, kdo rozdává, v upřímnosti; kdož zvláště pak vidouce takovou příhodnost, žet' jest se předložen jest, v pilnosti; kdo milosrdenství činí, čiň nám již čas ze sna probudit. Nyníť zajisté blíže nás to s ochotností. 9 Milování bud' bez pokrytství; v jest spasení, nežli když jsme uvěřili. 12 Noc pominula, ošklivosti mějte zlé, připojeni jsouce k dobrému. 10 ale den se přiblížil. Odvrzmež tedy skutky temnosti, a Láskou bratrskou jedni k druhým nakloněni jsouce, oblecme se v odění světla. 13 Jakožto ve dne poctivě poctivostí se vespolek předcházejte, 11 V pracech chodme, ne v hodování a v opilství, ne v smilstvích a neleniví, duchem vroucí, Pánu sloužíce, 12 Nadějí se v chlístech, ne v sváru a v závisti. 14 Ale oblecte veselíce, v ssouženích trpěliví, na modlitbě ustaviční, se v Pána Jezukrista, a nepečujte o tělo podlé žádosti 13 V potřebách s svatými se zdělujíce, přívětivosti k jeho.

hostem následujíce. 14 Dobročeňte protivníkům svým, dobročeňte a nezločeňte. 15 Radujte s radujícími, a pláchte s plačícími. 16 Budte vespolek jednomyslní, ne vysoce o sobě smyšlejice, ale k nízkým se nakloňujice. 17 Nebudte opatrní sami u sebe. Žádnemu zlého za zlé neodplacujte, opatrujíce dobré přede všemi lidmi, 18 Jestliže jest možné, pokudž na vás jest, se všemi lidmi pokoj majíce, 19 Ne sami sebe mstíce, nejmilejší, ale dejte místo hněvu; nebo psáno jest: Mně pomsta, já odplatím, praví Pán. 20 A protož lační-li nepřítel tvůj, nakrm jej, a žízní-li, dej mu pít. Nebo to učině, uhlí řežavé shrneš na hlavu jeho. 21 Nedej se přemoci zlému, ale přemáhej v dobrém zlé.

13 Každá duše vrchnostem oddána bud'. Nebot' není vrchnost, jediné od Boha, a kteréž vrchností jsou, od Boha zřízené jsou. 2 A protož kdož se vrchností protiví, Božímu zřízení se protiví; kteříž se pak protiví, odsouzení sobě dobudou. 3 Nebo vrchností nejsou k strachu dobře činícím, ale zle činícím. Chceš-li se pak nebáti vrchnosti, čiř dobře, a budeš mítí chválu od ní. 4 Boží zajisté služebník jest, tobě k dobrému. Pakli bys zle činil, boj se; nebot' ne nadarmo nese meč. Boží zajisté služebník jest, a budeš mítí chválu od ní. 5 A protož náležíti jeden každý z nás sám za sebe počet vydávat bude oddánu býti, netoliko pro hněv, ale i pro svědomí. 6 Bohu. 13 Nesudmež tedy více jedni druhých, ale toto Nebo proto i daň dáváte, že služebníci Boží jsou, raději rozsuzujte, abyste nekladli úrazu neb pohoršení pilnou práci o to samo vedouce. 7 Každému tedy, bratru. 14 Vím' a ujištěn jsem v Pánu Ježíši, žeť' nic což jste povinni, dávejte. Komu daň, tomu daň; komu nečistého není samo z sebe; než tomu, kdož tak clo, tomu clo; komu bázeň, tomu bázeň; komu čest, soudí, že by nečisté bylo, jemuť nečisté jest. 15 Ale tomu čest. 8 Žádnému nebývejte nic dlužni, než bývá-lit' rmoucen bratr tvůj pro pokrm, již nechodiš to, abyste se vespolek milovali. Nebo kdož miluje podlé lásky. Nepřivozujž k zahynutí pokrmem svým

14 Mdlého pak u vře přijímejte ne k hádkám o otázkách. 2 Nebo někdo věří, že může jíti všecko; jiný pak mdlý jsa, jí zelí. 3 Ten kdož jí, nepokládej sobě za nic toho, kdož nejí; a kdo nejí, toho nepotupuj, kdož jí. Nebo Bůh přijal jej. 4 Ty kdo jsi, abyš tupil cizího služebníka? Však Pánu svému stojí, aneb padá. Budet' pak ustaven; mocen jest zajisté Bůh utvrdit jej. 5 Nebo někdo rozsuzuje mezi dnem a dnem, a někdo soudí každý den. Jeden každý v svém smyslu ujištěn bud'. 6 Kdož dnů šetří, Pánu šetří; a kdo nešetří, Pánu nešetří. A kdo jí, Pánu jí, nebo děkuje Bohu; a kdož nejí, Pánu nejí, a děkuje Bohu. 7 Žádný zajisté z nás není sám sobě živ, a žádný sobě sám neumírá. 8 Nebo bud' že jsme živi, Pánu živi jsme; bud' že mřeme, Pánu mřeme. A tak bud' že jsme živi, bud' že umíráme, Páně jsme. 9 Na tot' zajisté Kristus i umrel, i z mrtvých vstal, i ožil, aby nad živými i nad mrtvými panoval. 10 Ty pak proč potupuješ bratra svého? Aneb také ty proč za nic pokládáš bratra svého? Však všickni staneme před stolicí Kristovou. 11 Psáno jest zajisté: Živ' jsem já, praví Pán, žeť' přede mnou bude klekat každě koleno, a každý jazyk vyznávati bude Boha. 12 A takt' mstitel zůřivý nad tím, kdož zle činí. 5 A protož náležíti jeden každý z nás sám za sebe počet vydávat bude

toho, za kteréhož Kristus umřel. **16** Nebudiž tedy v vzácná, posvěcena jsuci skrze ducha svatého. **17** porouhání dánō dobré vaše. **17** Království zajisté Boží Mám se tedy čím chlubiti v Kristu Ježíši, v Božích není pokrm a nápoj, ale spravedlnost a pokoj a radost věcech. **18** Neboť bych nesměl mluvit toho, čehož by v Duchu svatém. **18** Nebo kdož v tom slouží Kristu, skrze mne neučinil Kristus, ku poslušenství pohanů, milý jest Bohu a lidem příjemný. **19** Protož následujme slovem i skutkem, **19** V moci divů a zázraků, v síle toho, což jest ku pokoji a k vzdělání společnému. Ducha Božího, tak že jsem od Jeruzaléma vůkol až k **20** Nekaziž pro pokrm díla Božího. Všecko zajisté Illyrické zemi naplnil evangelium Kristovým, **20** A to tak čisté jest, ale zlé jest člověku, kterýž jí s pohoršením. byv žádostiv kázati evangelium, kdež ani jmenován **21** Dobré jest nejistí masa a nepití vína, ani na čem nebyl Kristus, abych na cizí základ nestavěl, **21** Ale se koli urází bratr tvůj, neb horší, aneb zemdlívá. jakož psáno jest: Kterýmž není zvěstováno o něm, **22** Ty víru máš? Mějž ji sám u sebe před Bohem. uzří, a ti, kteříž neslychali, srozumějí. **22** A tímto jest Blahoslagený, kdož nesoudí sebe samého v tom, což mi mnohokrát přečkaženo přijíti k vám. **23** Nyní pak oblibuje. **23** Ale kdož pak rozpakuje se, kdyby jedl, nemaje již více místa v těchto krajinách, a žádost potupen jest, nebo ne z víry jí. A cožkoli není z víry, maje přijíti k vám od mnoha let, **24** Kdyžkoli půjdú do Hišpanie, přijdu k vám. Mámt' zajisté naději, že hřich jest.

15 Povinnit' jsme pak my silní mdloby nemocných snášeti, a ne sami sobě se líbiti. **2** A protož jeden každý z nás bližnímu se lib k dobrému pro vzdělání. **3** Nebo i Kristus ne sám se sobě líbil, ale jakož psáno jest: Hanění hanějících tebe připadla na mne. **4** Nebo kteřžkoli věci napsány jsou, k našemu naučení napsány jsou, abychom skrze snášelivost a potěšení písem naději měli. **5** Bůh pak snášelivosti a potěšení dejž vám býti jednomyslnými vespolek podlé Jezukrista, **6** Abyste jednomyslně jedněmi ústy oslavovali Boha a Otce Pána našeho Jezukrista. **7** Protož přijímejte se vespolek, jakož i Kristus přijal nás v slávu Boží. **8** Neboť' pravím, že Kristus Ježíš byl služebníkem obřízky pro Boží pravost, aby potvrdil slibů otcům, **9** A aby pohané z milosrdenství slavili Boha, jakož psáno jest: Protož vyznávati tebe budu mezi pohaný, a jménu tvému plésati budu. **10** A opět dí: Veselte se pohané s lidem jeho. **11** A opět:

Chvalte Hospodina všickni národové, a velebtež ho všickni lidé. **12** A opět Izaiáš dí: Budet' kořen Jesse, a v tom, kterýž povstane, aby panoval nad pohaný, pohané doufati budou. **13** Bůh pak naděje naplníjúž i ona mnohým hostem ochotně posluhuovala, až i rozhjnili v naději skrze moc Ducha svatého. **14** Jist jsem zajisté, brať moji, i já také o vás, že i vy jste plní mých v Kristu Ježíši, **14** I mně také. **15** A však psal jsem ale i všecky církve pohanské, **15** I domácího jejich vám, brať, poněkud směle, jako napomínaje vás, shromáždění. Pozdravte mého milého Epéneta, kterýž podlé milosti, kteráž jest mi dána od Boha, **16** K tomu jest prvotiny Achaeie v Kristu. **6** Pozdravte Marie, kteráž abych byl služebníkem Ježíše Krista mezi pohaný, mnoho práce měla s námi. **7** Pozdravte Andronika a slouže evangelium Božímu, aby byla obět pohanů Junia, příbuzných mých a spoluvězňů mých, kteráž

tudy jda, uzřím vás, a že vy mne provodíte tam, a však až bych prvě u vás poněkud pobyl. **25** Nyní pak beru se do Jeruzaléma, službu čině svatým. **26** Nebo za dobré se vidělo Macedonským a Achaiským, aby zbirku nějakou učinili na chudé svaté, kteříž jsou v Jeruzalémě. **27** Takt' sobě to oblíbili, a také povinni jsou jim to. Nebo poněvadž duchovním věcem jejich obcovali pohané, povinnit' jsou jim také sloužiti tělesnými. **28** A protož když to vykonám, a jím odvedu užitek ten, půjdut' skrze vás do Hišpanie. **29** A vím', že když přijdu k vám, v hojnosti požehnání evangelium Kristova přijdu. **30** Prosímt' pak vás, bratří, skrize lásku Duchu, abyste spolu se mnou modlili se za mne Bohu snažně, **31** Abych vysvobozen byl od protivníků v Judstu, a aby služba tato má příjemná byla svatým v Jeruzalémě, **32** Abych k vám bohdá s radostí přišel, a s vámi poodepočinul. **33** Bůh pak pokoje se všemi vámi. Amen.

16 Poroučím' pak vám Fében, sestru naši, služebnici církve Cenchrenské, **2** Abyste ji přijali v Pánu, tak jakž sluší na svaté, a abyste jí pomocni byli, jestliže by vás v čem potřebovala. Nebo vás všelikou radostí a pokojem u víře, abyste se i ona mnohým hostem ochotně posluhuovala, až i vlastních hrdel nasadili, jimž ne já sám tolíko děkuji, i napomínati můžete vespolek. **3** Pozdravte Priscilly a Akvily, pomocníků mych v Kristu Ježíši, **4** Kteříž pro můj život svých dobraty, naplněni jsouce všelikou známostí, tak že se vlastních hrdel nasadili, jimž ne já sám tolíko děkuji, i napomínati můžete vespolek. **5** I domácího jejich mně také. **6** Pozdravte Achaeie v Kristu. **6** Pozdravte Marie, kteráž abych byl služebníkem Ježíše Krista mezi pohaný, mnoho práce měla s námi. **7** Pozdravte Andronika a slouže evangelium Božímu, aby byla obět pohanů Junia, příbuzných mých a spoluvězňů mých, kteráž

jsou vzácní u apoštolů, a kteříž přede mnou byli v Kristu Ježíši. 8 Pozdravte Amplia mně v Pánu milého. 9 Pozdravte Urbana, pomocníka našeho v Kristu, a Stachyna mého milého. 10 Pozdravte Apella zkušeného v Kristu. Pozdravte domácích Aristobulových. 11 Pozdravte Herodiona, příbuzného mého. Pozdravte domácích Narcissových, kteříž jsou v Pánu. 12 Pozdravte Tryfény a Tryfózy, kteréž práci vedou v Pánu. Pozdravte Persidy milé, kteráž mnoho pracovala v Pánu. 13 Pozdravte Rufa, zvláštního v Pánu, a matky jeho i mé. 14 Pozdravte Asynkrita, Flegonta, Hermy, Patroba, Hermena, i bratří, kteříž jsou s nimi. 15 Pozdravte Filologa i Julie, Nerea a sestry jeho, i Olympa i všech svatých, kteříž jsou s nimi. 16 Pozdravte sebe vespolek v políbení svatém. Pozdravují' vás církve Kristovy. 17 Prosím' pak vás, bratří, abyste šetřili těch, kteříž různice a pohoršení činí, na odpor učení tomu, kterémuž jste vy se naučili, a varujte se jich. 18 Nebo takoví Pánu našemu Ježíši Kristu neslouží, ale svému břichu; a lahodnými řečmi a pochlebenstvím svodí srdce prostých. 19 Nebo vaše poslušenství všech došlo. A protož raduji se z vás. Než chcít', abyste byli moudří k dobrému, a prostí k zlému. 20 Bůh pak pokoj potře satana pod nohy vaše brzo. Milost Pána našeho Jezukrista s vámi. Amen. 21 Pozdravují vás Timoteus, pomocník můj, a Lucius, a Jázon, a Sozipater, příbuzní moji. 22 Pozdravují vás v Pánu já Tercius, kterýž jsem psal tento list. 23 Pozdravuje vás Gáius, hospodář můj i vší církve. Pozdravuje vás Erastus, důchodní písář městský, a Kvartus bratr. 24 Milost Pána našeho Jezukrista se všemi vámi. Amen. 25 Tomu pak, kterýž může vás utvrditi podlé evangelium mého a kázání Ježíše Krista, podlé zjevení tajemství od časů věčných skrytého, (aiōnios g166) 26 Nyní pak zjeveného i skrze písma prorocká, podlé poručení věčného Boha, ku poslušenství víry všechném národům oznámeného, (aiōnios g166) 27 Tomu samému moudrému Bohu sláva skrze Jezukrista na věky. Amen. (aiōn g165)

1 Korintským

1 Pavel, povolaný apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží, a bratři Sostenes, 2 Církvi Boží, kteráž jest v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povolaným svatým, spolu se všechněmi, kteříž vzývají jméno Pána našeho Jezukrista na všelikém místě, i jejich i našem: 3 Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. 4 Děkuji Bohu svému vzdycky z vás pro tu milost Boží, kteráž dána jest vám v Kristu Ježíši, 5 Že všemi věcmi obohacení jste v něm, každým slovem i všelikým uměním, 6 Jakož svědectví Kristovo upevněno jest mezi vámi, 7 Tak že, nemáte žádného nedostatku v žádném daru, očekávajíce zjevení Pána našeho Jezukrista, 8 Kterýž

i utvrdí vás až do konce bez ouhony ke dni Pána našeho Jezukrista. 9 Věrný' jest Bůh, skrze něhož povolání jste k účastenství Syna jeho Jezukrista, Pána našeho. 10 Prosím' pak vás, bratři, skrze jméno Pána našeho Jezukrista, abyste jednostejně mluvili všickni, a aby nebylo mezi vámi roztržek, ale budte spojeni jednostejnou myslí, a jednostejním smyslem. 11 Nebo oznámeno jest mi o vás, bratří moji, od domácích Chloe, že by mezi vámi byly různice. 12 Míním pak toto, že jeden každý z vás říká: Já jsem Pavlův, já Apollův, já Petrův, já pak Kristův. 13 Rozdelen-líž jest Kristus? Zdali Pavel ukřižován jest za vás? aneb zdali jste ve jménu Pavlova pokřtěni byli? 14 Děkuji Bohu, že jsem žádného z vás nekřtil, než Krispa a Gáia, 15 Aby někdo neřekl, že jsem ve jménu svém křtil. 16 Křtil' jsem také i Štěpánova čeleď. Více nevím, abych koho jiného křtil. 17 Nebo neposlal mne Kristus křtíti, ale evangelium kázati, ne v moudrosti řeči, aby nebyl vyprázdněn kříž Kristův. 18 Nebo slovo kříže těm, kteříž hynou, bláznovstvím jest, ale nám, kteříž spasení dosahujeme, moc Boží jest. 19 Nebo psáno jest: Zahladím moudrost moudrých, a opatrnost opatrých zavrho. 20 Kde jest moudrý? A kde učený? A kde chytrák tohoto světa? Zdaliž Bůh neobrátil moudrosti tohoto světa v bláznovství? (aiōn g165) 21 Nebo když v moudrosti Boží svět nepoznal skrze moudrost Boha, zalíbilo se Bohu skrze bláznové kázání spasiti věřící, 22 Poněvadž i Židé zázraků žádají, i Řekové hledají moudrosti. 23 My' pak kážeme Krista ukřižovaného, Židům zajisté pohoršení, a Řekům bláznovství, 24 Ale povolaným i

Židům i Řekům Krista, Boží moc a Boží moudrost.

25 Nebo to bláznovství Boží jest moudřejší nežli lidé, a mdloba Boží jest silnější než lidé. 26 Vidíte zajisté povolání své, bratří, že nemnozí moudří podlé těla, nemnozí mocní, nemnozí urození. 27 Ale což blázivného jest u světa, to vylvil Bůh, aby zahanbil moudré, a to, což jest u světa mdlé, vylvil Bůh, aby zahanbil silné. 28 A neurozené u světa a za nic položené vylivil Bůh, anobrž kteříž nejsou, aby ty věci, kteříž jsou, zahladil, 29 Proto aby se nechlubilo před oblíčejem jeho žádné tělo. 30 Vy pak jste z něho v Kristu Ježíši, kterýž učiněn jest nám moudrost od Boha, i spravedlnost, i posvěcení, i vykoupení, 31 Aby, jakož jest napsáno, kdo se chlubí, v Pánu se chlubil.

2 1 I já přišed k vám, bratří, nepřišel jsem s důstojností řeči neb moudrosti, zvěstuje vám svědectví Boží.

2 Nebo tak jsem usoudil nic jiného neuměti mezi vámi, nežli Ježíše Krista, a to toho ukřižovaného. 3 A byl jsem já u vás v mdlobě, a v bázni, i v strachu mnohem. 4 A řeč má a kázaní mé nebylo v slibných lidské moudrosti řečech, ale v dokázaní Ducha a moci, 5 Aby víra vaše nebyla na moudrosti lidské založena, ale na moci Boží. 6 Moudrost pak mluvíme mezi dokonalými, ale moudrost ne tohoto světa, ani knížat světa tohoto, kteráž hynou. (aiōn g165) 7 Ale mluvíme tu moudrost Boží v tajemství skrytu, kterouž Bůh předuložil před věky k slávě naší, (aiōn g165) 8 Jíž žádný z knížat světa tohoto nepoznal. Nebo kdyby byli poznali, nebylit' by Pána slávy ukřižovali. (aiōn g165) 9 Ale jakož psáno jest: Čeho oko nevidalo, ani ucho neslychalo, ani na srdece lidské nevstoupilo, co připravil Bůh těm, kteříž jej milují. 10 Nám pak Bůh zjevil skrze Ducha svého. Nebo Duch zpytuje všecky věci, i hlubokosti Božské. 11 Nebo kdo z lidí ví, co jest v člověku, jediné duch člověka, kterýž jest v něm? Takt' i Božích věcí nezná žádný, jediné Duch Boží. 12 My pak nepřijali jsme ducha světa, ale Ducha toho, kterýž jest z Boha, abychom věděli, které věci od Boha darovány jsou nám. 13 O nichž i mluvíme ne těmi slovy, jimž lidská moudrost učí, ale kterýmž vyučuje Duch svatý, duchovním to, což duchovního jest, přivlastňujíce. 14 Ale tělesný člověk nechápá těch věci, kteréž jsou Ducha Božího; nebo jsou jemu bláznovství, aniž jich může poznati, protože ony duchovně mají rozsuzovány býti. 15 Duchovní

pak rozsuzuje všecko, sám pak od žádného nebývá souzen. **16** Nebo kdo pozná mysl toho Pána, kterýž jej vyučovati bude? My pak mysl Kristovu máme.

3 A já, bratří, nemohl jsem vám mluvit jako duchovním, ale jako tělesním, jako malíčkým v Kristu. **2** Mlékem jsem vás živil, a ne pokrmem; nebo jste ještě nemohli, ano i nyní ještě nemůžete. **3** Ještě zajisté tělesní jste. Nebo poněvadž jest mezi vámi nenávist, svárové a různice, zdaž ještě tělesní nejste, a podle člověka nechodíte? **4** Nebo když někdo říká: Já jsem Pavlův, jiný pak: Já Apollův, zdaliž nejste tělesní? **5** Kdo tedy jest Pavel, kdo Apollo, než služebníci, skrze něž jste uvěřili, a jakž jednomu každému dal Pán? **6** Ját' jsem štípl, Apollo zaléval, ale Bůh dal zrůst. **7** A protož aniž ten, kdož štěpuje, jest něco, ani ten, kdož zalévá, ale Bůh, kterýž zrůst dává. **8** Ten pak, kdož štěpuje, a ten, kdož zalévá, jedno jsou, a však jeden každý svou vlastní odplatu vezme podle své práce. **9** Boží jsme zajisté pomocníci, Boží rolí, Boží vzdělání jste. **10** Podlé milosti Boží sobě dané, jako moudrý stavitel, základ jsem založil, jiný pak na něm staví. Ale jeden každý viz, jak na něm staví. **11** Nebo základu jiného žádny položiti nemůž, mimo ten, kterýž položen jest,jenž jest Ježíš Kristus. **12** Staví-li pak kdo na ten základ zlato, stříbro, kamení drahé, dříví, seno, strniště, **13** Jednohot' každého dílo zjeveno bude. Den zajisté to okáže; nebo v ohni zjeví se, a jednoho každého dílo, jaké by bylo, oheň zprubuje. **14** Zůstane-lit' čí dílo, kteréž na něm stavěl, vezme odplatu. **15** Paklit' čí dílo shoří, vezme škodu, ale sám spasen bude, a však tak, jako skrze oheň. **16** Zdaliž nevíte, že chrám Boží jste, a Duch Boží vás přebývá? **17** Jestližet' kdo chrámu Božího poškvíruje, tohot' zatratí Bůh; nebo chrám Boží svatý jest,jenž jste vy. **18** Žádny sám sebe nesvod'. Zdá-li se komu z vás, že jest moudrý na tomto světě, budíž blázinem, aby byl učiněn moudrým. (aiōn g165) **19** Moudrost zajisté světa tohoto bláznovství jest u Boha. Nebo psáno jest: Kterýž lapá moudré v chytrosti jejich. **20** A opět: Znát' Pán přemyšlování moudrých, že jsou marná. **21** A tak nechlub se žádny lidmi; nebo všecky věci vaše jsou. **22** Bud' Pavel, bud' Apollo, bud' Petr, bud' svět, bud' život, bud' smrt, bud' přítomné věci, budť budoucí, všecko jest vaše, **23** Vy pak Kristovi, a Kristus Boží.

4 Tak o nás smýšlej člověk, jako o služebnících Kristových a šafářích tajemství Božích. **2** Dále pak vyhledává se při šafářích, aby každý věrný nalezen byl. **3** Mně pak to za nejmenší jest, abych od vás souzen byl, aneb od lidského soudu; nýbrž ani sám sebe soudím. **4** Nebo ač do sebe nic nevím, však ne skrze to jsem spravedliv; nebo ten, ješto mne soudí, Pán jest. **5** Protož nesudte nic před časem, až by přišel Pán, kterýž i osvítí to, což skrytého jest ve tmě, a zjeví rady srdcí. A tehdážt' bude míti chválu jeden každý od Boha. **6** Tyto pak věci, bratří, v podobenství obrátil jsem na sebe a na Apollo pro vás, abyste se na nás učili nad to, což psáno jest, výše nesmyšleti, abyste jeden pro druhého nenadýmali se proti někomu. **7** Nebo kdož tě soudí? A co máš, ješto bys nevzal? A když jsi vzal, proč se chlubíš, jako bys nevzal? **8** Již jste nasyceni, již jste zbohatli, bez nás kralujete. Ale ó byste kralovali, abychom i my spolu s vámi kralovali. **9** Za to mám jistě, že nás Bůh apoštoly poslední okázel jako k smrti oddané; nebo učiněni jsme divadlo tomuto světu, i andělům, i lidem. **10** My blázní pro Krista, ale vy opatrní v Kristu; my mdlí, vy pak silní; vy slavní, ale my opovržení. **11** Až do tohoto času i lačníme, i žízníme, i nahotu trpíme, i poličkování býváme, i místa nemáme, **12** A pracujeme, dělajíce rukama vlastníma. Uhanění jsouce, dobrěčeříme; protivenství trpíce, snášíme. **13** Když se nám rouhají, modlíme se; jako smeti tohoto světa učiněni jsme, povrhel u všech, až posavad. **14** Ne proto, abych vás zahanbil, píši toto, ale jako svých milých synů napomínám. **15** Nebo byste pak deset tisíc pěstounů měli v Kristu, však proto nemnoho otců. Nebo v Kristu Ježíši skrze evangelium já jsem vás zplodil. **16** Protož prosím vás, budte následovníci moji. **17** Pro tu příčinu poslal jsem vám Timotea, kterýž jest syn můj milý a věrný v Pánu. Tent' vám připomínati bude, které jsou cesty mé v Kristu, jakž všudy v každé církvi učím. **18** Rovně jako bych neměl k vám přijiti, nadul si někteří. **19** Ale přijduť k vám brzo, bude-li Pán chtít, a poznám neřeč těch nadutých, ale moc. **20** Neboť nezáleží v řeči království Boží, ale v moci. **21** Co chcete? S metlou-li abych přišel k vám, čili s láskou, a s duchem tichosti?

5 Naprosto slyšeti, že jest mezi vámi smilstvo, a to takové smilstvo, jakéž se ani mezi pohany nejmenuje, aby někdo měl manželku otcovu. **2** A vy

nadutí jste, než byste raději rmoutili se, aby vyvržen ale ospravedlněni jste ve jménu Pána Jezukrista a byl z prostředu vás ten, kdož takový skutek spáchal. skrze Ducha Boha našeho. 12 Všecko mi sluší, ale 3 Já zajisté, ač vzdálený tělem, ale přítomný duchem, ne všecko prospívá; všecko mi sluší, ale jáť žádne z již jsem to usoudil, jako bych přitomen byl, abyste těch věcí v moc nebudu podmaněn. 13 Pokrmové toho, kterýž to tak spáchal, 4 Ve jménu Pána našeho břichu, a břicho pokrmům; Bůh pak i břicho i pokrmy Jezukrista sejdouce se spolu, i s mým duchem, s mocí zkazí. Ale tělo ne smilstvu, ale Pánu, a Pán tělu. 14 Pána našeho Jezukrista, 5 Vydali takového satanu Bůh pak i Pána vzkřísil, i nás také vzkřísi mocí svou. k zahubení těla, aby duch spasen byl v den Pána 15 Nevíte-liž, že těla vaše jsou oudové Kristovi? Což Ježíše. 6 Není dobrá chlouba vaše. Zdaliž nevíte, že tedy vezma oudy Kristovy, učním je oudy nevěstky? maličko kvasu všecko tésto nakvašuje? 7 Vyčisttež Odstup to. 16 Zdaliž nevíte, že kdož se připojuje k tedy starý kvas, abyste byli nové zaděláni, jakož jste nevěstce, jedno tělo jest s ní? Nebo dí: Budou dva nenakašení. Nebot' jest Beránek náš velikonoční jedno tělo. 17 Ten pak, kdož se připojuje Pánu, jeden za nás obětován, Kristus. 8 A protož hodujmež ne v duch jest s ním. 18 Utíkejte smilstva. Všeliký hřich, kvasu starém, ani v kvasu zlosti a nešlechetnosti, kterýžkoli učinil by člověk, kromě těla jest, ale kdož ale v přesnicích upřímnosti a pravdy. 9 Psal jsem smilní, ten proti svému vlastnímu tělu hřeší. 19 Zdaliž vám v listu, abyste se nesměšovali s smilníky. 10 nevíte, že tělo vaše jest chrám Ducha svatého v vás? Ale nevšelijak s smilníky tohoto světa, neb s lakovci, Kteréhož máte od Boha, a nejste sami svoji. 20 Nebo neb s dráči, aneb s modláři, sic jinak musili byste z koupeni jste za mzdu. Oslavujtež tedy Boha tělem tohoto světa vyjítí. 11 Nyní pak psal jsem vám, abyste svým i duchem svým, kteréžto věci Boží jsou.

se nesměšovali, kdyby kdo, maje jméno bratr, byl smilník, neb lakovec, neb modlář, neb zlojelce, neb opilec, neb dráč. S takovým ani nejezte. 12 Nebo proč já mám i ty, kteříž jsou vně, souditi? Však ty, kteříž jsou vnitř, vy soudíte. 13 Ty pak, kteříž jsou vně, Bůh soudí. Vyvrztež tedy toho zlého sami z sebe.

7 S strany pak toho, o čemž jste mi psali, dobréť by bylo člověku ženy se nedotýkat. 2 Ale z příčiny smilstva, jeden každý manželku svou měj, a jedna každá měj muže svého. 3 Muž k ženě povinnou přivětivost prokazuj, podobně též i žena k muži. 4 Žena svého vlastního těla v moci nemá, ale muž, též

6 Smí někdo z vás, maje při s druhým, souditi se podobně i muž těla svého vlastního v moci nemá, ale před nepravými, a ne před svatými? 2 Nevíte-liž, že svatí svět souditi budou? I poněvadž od žena. 5 Neoklamávejte jeden druhého, leč by to bylo vás souzen býti má svět, kterakž nehodni jste těch z společného svolení na čas, abyste se uprázdnili vás nepokoušel satan pro nezdrželivost vaši. 6 Ale anděly souditi budeme? Co pak tyto časné věci? 4 totot' pravím podlé dopuštění, ne podlé rozkazu. 7 Protož když byste měli míti soud o tyto časné věci, Nebo chtěl bych, aby všickni lidé tak byli jako já, těmi, kteříž nejzadnější jsou v církvi, soud osadte. 5 K ale jeden každý svůj vlastní dar od Boha má, jeden zahanbení vašemu to praví. Tak-liž není mezi vámi tak a jiný jinak. 8 Pravím pak neženatým a vdovám: moudrého ani jednoho, kterýž by mohl rozsouditi mezi Dobré jest jim, zůstali-li by tak jako já. 9 Paklit' se bratřími svými? 6 Ale bratr s bratrem soudí se, a to nemohou zdržeti, nechažt' v stav manželský vstoupí; před nevěřícími? 7 Již tedy konečně nedostatek mezi nebo lépe jest v stav manželský vstoupiti nežli páliti vámi jest, že soudy máte mezi sebou. Proč raději se. 10 Manželům pak přikazuji ne já, ale Pán, řka: křivdy netrpíte? Proč raději škody neběrete? 8 Nýbrž Manželko od muže neodcházej. 11 Paklit' by odešla, vy křivdu činíte, a k škodě přivodíte, a to bratří své. zůstaniž nevdaná, aneb smí se s mužem. Tolikéž 9 Zdaliž nevíte, že nespravedlivý dědictví království muži nepropouštěj ženy. 12 Jiným pak pravím já, Božího nedosáhnou? Nemylte se, ani smilníci, ani a ne Pán: Má-li který bratr manželku nevěřící, a modláři, ani cizoložníci, ani měkci, ani samcoložníci, ta povoluje býti s ním, nepropouštěj jí. 13 A má- 10 Ani zloději, ani lakovci, ani opilci, ani zlojelci, ani li která žena muže nevěřícího, a on chce býti s ní, dráči dědictví království Božího nedůjdou. 11 A takoví nepropouštěj ho. 14 Posvěcent' jest zajisté nevěřící jste někteří byli, ale obmyti jste, ale posvěcení jste, muž pro ženu, a žena nevěřící posvěcena jest pro

muže; sic jinak děti vaši nečistí by byli, ale nyní svatí se pevně ustavil v srdci, a není mu toho nouze, ale v jsou. **15** Paklít nevěřící odjít chce, nechť jde. Není' moci má svou vlastní vůli, a to uložil v srdci svém, manem bratr neb sestra v takových věcech, ale ku aby choval pannu svou, dobré činí. **38** A tak ten, pokoji povolal nás Bůh. **16** A kterak ty víš, ženo, kdož vdává, dobré činí, ale kdo nevdává, lépe činí. získáš-li muže svého? Aneb co ty víš, muži, získáš-li **39** Žena přivázána jest zákonem dotud, dokudž její ženu? **17** Ale jakž jednomu každému odměřil Bůh, a muž živ jest. Pakli by umřel muž její, svobodná jest; jakž jednoho každého povolal Pán, tak chod: A takt' můž se vdát, za kohož chce, toliko v Pánu. **40** Ale ve všech církvech řídím. **18** Obřezaný někdo povolán blahoslavenější jest, zůstala-li by tak, podlé mého jest? Neuvodíž na sebe neobřízky. V neobřízce někdo povolán jest? Neobřezuj se. **19** Obřízka nic není, též neobřízka nic není, ale zachovávání přikázaní Božích. **20** Jeden každý v tom povolání, v němž povolán jest, zůstávej. **21** Služebníkem povolán jsi? Nedbej na to. Pakli bys mohl být svobodný, raději toho uživej. **22** Nebo kdož jest v Pánu povolán služebníkem, osvobozený jest Páně. Též podobně kdož jest povolán svobodný, služebník jest Kristův. **23** Za mzdu kupeni jste, nebudtež služebníci lidští. **24** Jeden každý jakž povolán jest, bratří, v tom zůstávej před Bohem. **25** O pannách pak přikázaní Páně nemám, ale však radu dávám, jako ten, jemuž z milosrdenství svého Pán dal věrným býtí. **26** Za tot' pak mám, že jest to dobré pro nastávající potřebu, totiž že jest dobré člověku tak být. **27** Přivázáns k ženě? Nehledej rozvázání. Jsi prost od ženy? Nehledej ženy. **28** Pakli bys se i oženil, nezhřešils, a vdala-li by se panna, nezhřešila; ale trápení těla míti budou takoví; já' pak vám odpouštím. **29** Ale totot' pravím, bratří, poněvadž čas ostatní jest ukřácený, aby i ti, kteříž mají ženy, byli, jako by jich neměli. **30** A kteříž pláčí, jako by neplakali, a kteříž radují se, jako by se neradovali, a kteříž kupují, jako by nevládli, **31** A kteříž užívají tohoto světa, jako by neužívali. Neboť pomíjí způsob tohoto světa. **32** Chcít pak, abyste vy bez pečování byli. Nebo kdo ženy nemá, pečeje o to, což jest Páně, kterak by se líbil Pánu. **33** Ale kdo se oženil, pečeje o věci tohoto světa, jak by se líbil ženě. **34** Rozdílné' jsou žena a panna. Nevdaná pečeje o to, což jest Páně, aby byla svatá i tělem i duchem, ale vdaná pečeje o věci tohoto světa, kterak by se líbila muži. **35** Totot' pak k vašemu dobrému pravím, ne abych na vás osídlo uvrhl, ale abyste slušně a případně Pána se přídrželi, bez všeliké roztržitosti. **36** Pakli kdo za neslušnou věc své panně pokládá pomíjení času k vdání, a tak by se státi mělo, učin, jakžkoli chce, nezhřeší. Nechaž' ji vdá. **37** Ale kdož se

se v srdci, a není mu toho nouze, ale v

bývají, víme, že všickni známost máme. A známost nadymá, ale láska vzdělává. Zdá-li se pak komu, že něco umí, ještě nic nepoznal, tak jakž by měl znáti. **3** Ale jestliže kdo miluje Boha, tent' jest vyučen od něho, **4** A protož o pokrmích, kteříž se modlám obětují, víme, že modla na světě nic není, a že není jiného žádného Boha než jeden. **5** Nebo ačkoli jsou některí, ještě slovou bohové, i na nebi i na zemi, (jakž jsou mnozí bohové, a páni mnozí,) **6** Ale my máme jediného Boha Otce, z něhož všecko, a my v něm, a jednoho Pána Ježíše Krista, skrze něhož všecko, i my skrze něho. **7** Ale ne ve všeck' jest to umění. Nebo některí s svědomím pro modlu až do dnes jako modlám obětované jedí, a svědomí jejich, jsuci mdlé, poškvŕňuje se. **8** Nečiní' pak nás pokrm vzácných Bohu. Nebo budeme-li jísti, nic tím lepší nebudem, a nebudeme-li jísti, nic horší nebudeme. **9** Ale vizte, atby snad ta vaše moc nebyla k urážce mdlým. **10** Nebo uzří-li kdo tebe, majícího známost, a ty sedíš při pokamu modlám obětovaném, zdaliž svědomí toho, kterýž jest mdlý, nebude přivedeno k tomu, aby také jedl modlám obětované? **11** I zahyne pro to tvé vědění bratr mdlý, za kteréhož Kristus umřel. **12** A tak hřešice proti bratřím, a urázejice svědomí jejich mdlé, proti Kristu hřešíte. **13** A protož jestližet' pohoršuje pokrm bratra mého, nebudu jísti masa na věky, abych nezhoršil bratra svého. (aiōn g165)

9 Zdaliž nejsem apoštol? Zdaliž nejsem svobodný? Zdaliž jsem Jezukrista Pána našeho neviděl? Zdaliž vy nejste práce má v Pánu? **2** Bycht' pak jiným nebyl apoštolem, tedy vám jsem; nebo pečet mého apoštolství vy jste v Pánu. **3** Odpověd má před těmi, kteříž mne soudí, ta jest: **4** Zdaliž nemáme moci jísti a pít? **5** Zdaliž nemáme moci sestry ženy při sobě

míti, jako i jiní apoštoli, i bratři Páně, i Petr? 6 Zdaliž ne jako v nejistotu, tak bojuji, ne jako vítr rozrážeje, sám já a Barnabáš nemáme moc díla zanechat? 7 I 27 Ale podmaňuji tělo své, a v službu podrobuji, abych kdo bojuje kdy na svůj náklad? Kdo štěpuje vinici, a snad jiným káže, sám nebyl nešlechetný.

ovoce jejího nejí? Aneb kdo pase stádo, a mléka od stáda nejí? 8 Zdaliž podlé člověka to pravím? Zdaliž i zákon toho nepraví? 9 Nebo v zákoně Mojžíšově psáno jest: Nezavízeš úst volu mlátcímu. I zdaliž Bůh o voly pečeje? 10 Čili naprosto pro nás to praví? Pro nást' jistě napsáno jest. Nebo kdo oře, v naději orati má; a kdo mláti v naději, naděje své má úcasten být. 11 Poněvadž jsme my vám duchovní věci rozsívali, veliká-liž by věc byla, kdybychom my vaše časné věci žali? 12 Když' jiní práva svého k vám užívají, proč ne raději my? A však neužívali jsme práva toho, ale všecko snášíme, abychom žádné překážky neučinili evangelium Kristovu. 13 Zdaliž nevíte, že ti, kteříž o svatých věcech pracují, z svatých věcí jedí, a kteříž oltáři přístojí, s oltářem spolu díl mají? 14 Tak i Pán nařídil těm, kteříž evangelium zvěstují, aby z evangelium živi byli. 15 Ját' jsem však ničeho toho neužíval. Aniž jsem toho proto psal, aby se to při mně tak dalo, anot' by mi mnohem lépe bylo umřít, nežli aby kdo chválu mou vyprázdnil. 16 Nebo káži-li evangelium, nemám se čím chlubit, poněvadž jsem to povinen; ale běda by mně bylo, kdybych nekázal. 17 Jestliže pak dobrovolně to činím, mám' odplatu; pakli bezděk, úřadť jest mi svěřen. 18 Jakouž tedy mám odplatu? Abych evangelium káže, ukázal, že jest bez nákladů evangelium Kristovo, proto abych zle neužíval práva svého při evangelium. 19 Svoboden zajisté jsa ode všech, všechném sebe samého v službu jsem vydal, abych mnohé získal. 20 A učiněn jsem Židům jako Žid, abych Židy získal; těm, kteříž pod zákonem jsou, jako bych pod zákonem byl, abych ty, kteříž pod zákonem jsou, získal. 21 Těm, kteříž jsou bez zákona, jako bych bez zákona byl, (nejsa bez zákona Bohu, ale jsa pod zákonem Kristu,) abych získal ty, kteříž jsou bez zákona. 22 Učiněn jsem mdlym jako mdly, abych mdlé získal. Všechném všecko jsem učiněn, abych vždy některé k spasení přivedl. 23 A tot' činím pro evangelium, abych účastník jeho byl. 24 Zdaliž nevíte, že ti, kteříž v závod běží, všickni zajisté běží, ale jeden běre základ? Tak běžte, abyste dosáhli. 25 A všeliký, kdož bojuje, ve všem jest zdrželivý. A oni zajisté proto, aby porušitelnou korunu vzali, ale my neporušitelnou. 26 Protož já tak běžím,

10 Nechci' pak, abyste nevěděli, bratři, že otcové naši všickni pod oním oblakem byli, a všickni moře přešli, 2 A všickni v Mojžíše pokřtěni jsou v oblace a v moři, 3 A všickni týž pokrm duchovní jedli, 4 A všickni týž nápoj duchovní pilí. Pili zajisté z duchovní skály, kteráž za nimi šla. Ta pak skála byl Kristus. 5 Ale ne ve mnohých z nich zalíbilo se Bohu; nebo zhynuli na poušti. 6 Ty pak věci ku příkladu nám se staly, abychom nebyli žádostivi zlého, jako oni žádali. 7 Protož nebudte modláři, jako někteří z nich, jakož psáno jest: Posadil se lid, aby jed a pil, a vstali, aby hrali. 8 Aniž smilněme, jako někteří z nich smilnili, a padlo jich jeden den třímečíma tisíců. 9 Ani pokoušejme Krista, jako někteří z nich pokoušeli, a od hadů zhynuli. 10 Ani repcete, jako i někteří z nich reptali, a zhynuli od záhubce. 11 Toto pak všecko u figůrce dále se jím, a napsáno jest k napomenutí našemu, kteříž jsme na konci světa. (aiōn 9:165) 12 A protož kdo se domnívá, že stojí, hledí, aby nepadl. 13 Pokušení vás nezachvátilo, než lidské. Ale věrný' jest Bůh, kterýž nedopustí vás pokoušeti nad vaši možnost, ale způsobit' s pokušením také i vysvobození, abyste mohli snésti. 14 Protož, moji milí, utíkejtež modlářství. 15 Jakožto opatrnmým mluvím. Vy sudte, co pravím. 16 Kalich dobrořečení, kterémuž dobrořečíme, zdaliž není společnost krve Kristovy? A chléb, kterýž lámeme, zdaliž není společnost těla Kristova? 17 Poněvadž jeden chléb, jedno tělo mnozí jsme; všickni zajisté jednoho chleba účastní jsme. 18 Pohledte na Izraele podlé těla. Zdaliž ti, kteříž jedí oběti, nejsou účastníci oltáře? 19 Což tedy dím? že modla jest něco? Aneb že modlám obětované něco jest? 20 Anožr což obětují pohané, dáblům obětují, a ne Bohu. Nechtěl' bych pak, abyste vy byli účastníci dáblů. 21 Nemůžete kalicha Páně pít i kalicha dáblů; nemůžete účastníci býti stolu Páně i stolu dáblů. 22 Či k hněvu popouzíme Pána? Zdaž silnější jsme jeho? 23 Všecko mi sluší, ale ne všecko jest užitečné; všecko mi sluší, ale ne všecko vzdělává. 24 Žádný nehledej svých věcí, ale jeden každý toho, což jest bližního. 25 Všecko, což se v masných krámích prodává, jezte, nic se nevyptávajíce pro svědomí. 26 Nebo Páně' jest země i plnost její. 27 Pozval-lit' by

vás pak kdo z nevěřících, a chcete jít, vše, cožkoli jísti, **21** Poněvadž jeden každý nejprv s jídlem večeře bylo by vám předloženo, jezte, nic se nevyptávajice své se uspíší, a tu někdo lační, a jiný se přepil. **22** A pro svědomí. **28** Pakli by vám někdo řekl: Toto jest což pak domů nemáte k jídlu a ku pití? Čili církev modlám obětované, nejezte pro toho, kdož oznamil, a Boží tupíte, a zahanbjujete ty, kteříž nemají? Což pro svědomí. Páně zajisté jest země i plnost její. **29** vám dím? Chváliti budu vás? V tom nechválím. **23** Svědomí pak pravím ne tvé, ale toho druhého. Nebo **Já** zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem proč by měla svoboda má potupena býti od cizího vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, svědomí? **30** A poněvadž já s díků činěním požívám, vzal chléb, **24** A díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, proč za bezbožného jmín býti mám pro to, z čehož já jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To činíte díky činím? **31** Protož bud' že jíte, neb pijete, aneb na mou památku. **25** Takž i kalich, když povečeřel, cožkoli činíte, všecko k slávě Boží čirte. **32** Bez úrazu řka: Tento kalich jest ta nová smlouva v mé krvi. To budte i Židům i Řekům i církvi Boží, **33** Jakož i já čirte, kolikrátkoli píti budete, na mou památku. **26** ve všem líbím se všechném, nehledaje v tom svého užitku, ale mnohých, aby spaseni byli. **26** Nebo kolikráž byste koli jedli chléb tento a kalich tento pili, smrt Páně zvěstujete, dokudž nepřijde.

11 Následovníci moji budte, jako i já Kristův. **2**

Chválím' pak vás, bratří, že všecky věci mé v paměti máte, a jakž jsem vydal vám, ustanovení zachováváte. **3** Chcít pak, abyste věděli, že všelikého muže hlava jest Kristus, a hlava ženy muž, hlava pak Kristova Bůh. **4** Každý muž, modle se aneb prorokuje s přikrytou hlavou, ohyžduje hlavu svou. **5** Každá pak žena, modleci se aneb prorokujici s nepřikrytou hlavou, ohyžduje hlavu svou; nebo jednostejná věc jest, jako by se oholila. **6** Nebo nezavíjí-lit' se žena, nechaž' se také ostříhá. Pakli jest mrzká věc ženě oholiti se neb ostříhati, nechaž' se zavíjí. **7** Muž' nemá zavíjeti hlavy, jsa obraz a sláva Boží, ale žena jest sláva mužova. **8** Nebo není muž z ženy, ale žena z muže. **9** Není zajisté muž stvořen pro ženu, ale žena pro muže. **10** Protož máť žena míti obestření na hlavě pro anděly. **11** A však ani muž bez ženy, ani žena bez muže v Pánu. **12** Nebo jakož žena z muže, tak i muž skrze ženu, všecky pak věci z Boha. **13** Vy sami mezi sebou sudte, sluší-li se ženě bez zavítí modlitvi Bohu. **14** Zdaliž vás i samo přirození neučí, žeť jest ohyzda muži míti dlouhé vlasy? **15** Ale ženě míti dlouhé vlasy poctivé jest; nebo vlasové k zastírání dání jsou jí. **16** Jestliže pak komu se vidí neustupným býti, myť takového obyčeje nemáme, ani církev Boží. **17** Tyto pak věci předkládaje, nechválím, že ne k lepšímu, ale k horšímu se scházíte. **18** Nejprve zajisté, když se scházíte do shromáždění, slyším, že jsou roztržky mezi vámi, a poněkud tomu věřím. **19** Nebot' musejí i kacířstva mezi vámi býti, aby právě pobožní zjeveni byli mezi vámi. **20** Když tedy tak se scházíte vespolek, tot' není večeři Páně

na mou památku. **25** Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich jest ta nová smlouva v mé krvi. To budte i Židům i Řekům i církvi Boží, **33** Jakož i já čirte, kolikrátkoli píti budete, na mou památku. **26** Nebo kolikráž byste koli jedli chléb tento a kalich tento pili, smrt Páně zvěstujete, dokudž nepřijde. **27** A protož kdokoli jedl by chléb tento, a pil kalich Páně nehnodně, vinen bude tělem a krví Páně. **28** Zkusí tedy sám sebe člověk, a tak chléb ten jez, a z toho kalicha pí. **29** Nebo kdož jí a pije nehnodně, odsouzení sobě jí a pije, nerozsuzuje těla Páně. **30** Protož mezi vámi jsou mnozí mdlí a nemocní, a spí mnozí, **31** Ješto kdybychom se sami rozsuzovali, nebyli bychom souzeni. **32** Ale když býváme souzeni, ode Pána býváme poučováni, abychom s světem nebyli potupeni. **33** A tak, bratří moji, když se scházíte k jídlu, jedni na druhé čekávejte. **34** Pakli kdo lační, doma jez, abyste se nescházeli k odsouzení. Jiné pak věci, když přijdu, zřídím.

12 O duchovních pak dařích, braří, nechci, abyste nevěděli. **2** Víte, že jste byli pohané, kteříž k modlám němým, jakž jste bývali vedeni, tak jste chodili. **3** Protož známoť vám činím, že žádný v Duchu Božím mluvě, nezlořečí Ježíši, a žádný nemůže říci Pán Ježíš, jediné v Duchu svatém. **4** Rozdílnít' pak darové jsou, ale tentýž Duch, **5** A rozdílná jsou přisluhování, ale tentýž Pán, **6** A rozdílné jsou moci, ale tentýž jest Bůh, kterýž působí všecko ve všech. **7** Jednomu pak každému dáno bývá zjevení Ducha k užitku. **8** Nebo někomu dána bývá skrze Ducha řec moudrosti, jinému pak řec umění podlé téhož Ducha. **9** Jinému pak víra v témž Duchu, jinému darové uzdravování v jednostejném Duchu. **10** Někomu pak divů činění, jinému pak proroctví, jinému pak rozeznání duchů, jinému pak rozličnost jazyků, jinému pak vykládání jazyků. **11** Ale to vše působí jeden a týž Duch, rozděluje jednomu každému obzvláštně, jakž ráčí. **12** Nebo jakož tělo jedno jest a mnoho

má oudů, ale všickni ti jednoho těla oudové, mnozí věcí, nezpouzí se, neobmýšíl zlého. 6 Neraduje se jsouc, jedno tělo jsou: tak i Kristus. 13 Skrze jednoho z nepravosti, ale spolu raduje se pravdě. 7 Všecko zajisté Ducha my všickni v jedno tělo pokřtěni jsme, snáší, všemu věří, všeho se naděje, všeho trpělivě bud' Židé, bud' Řekové, bud' služebníci, neb svobodní, čeká. 8 Láska nikdy nevpadá, ještě bud' že proroctví a všickni v jeden duch zapojení jsme. 14 Nebo tělo jsou, ta přestanou, bud' jazykové, ti utichnou, bud' není jeden oud, ale mnozí. 15 Dí-l noha: Poněvadž učení, to v nic přijde. 9 Z částky zajisté poznáváme, a nejsem rukou, nejsem z těla, zdaliž proto není z částky prorokujeme. 10 Ale jakž by přišlo dokonalé, těla? 16 A dí-l ucho: Když nejsem oko, nejsem z tehdy' to, což jest z částky, vyhlazeno bude. 11 těla, zdaliž proto není z těla? 17 Jestliže všecko tělo Dokudž jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, myslil jest oko, kde pak sluch? Pakli všecko sluch, kde jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, ale když jsem povonění? 18 Ale zřídil Bůh oudy, jeden každý z nich muž, opustil jsem dětinské věci. 12 Nyní zajisté vidíme v těle, tak jakž chtěl. 19 Pakli' by všickni byli jeden v zrcadle a skrze podobenství, ale tehdáž tváří v tvář. oud, kde by bylo tělo? 20 Ale nyní ač mnozí oudové Nyní poznávám z částky, ale tehdy poznám, tak jakž i jsou, jest však jedno tělo. 21 Nemůžet' tedy oko říci známostí obdařen budu. 13 Nyní pak zůstává víra, ruce: Nepotřebí mi tebe, aneb opět hlava nohám: naděje, láska, to tré, ale největší z nich jestiť láska. Nepotřebuji vás. 22 Nýbrž mnohem více oudové, kteříž se zdadí nejmíklejší v těle býti, potřební jsou. 23 A kteréž máme za nejnepočivější v těle, těm větší počivost činíme; a nepočiví naši hojnější ozdobu mají, 24 Počiví pak oudové naši toho nepotřebují. Ale Bůh tak způsobil tělo, dav poslednějšímu hojnější počivost, 25 Aby nebyla roztržitost v těle, ale aby oudové jedni o druhé vespolek pečovali. 26 A protož jestliže co trpí jeden oud, spolu s ním trpí všickni oudové; pakli jest v slávě jeden oud, radují se spolu s ním všickni oudové. 27 Vy pak jste tělo Kristovo, a oudové z částky. 28 A některé zajisté postavil Bůh v církvi nejprv apoštoly, druhé proroky, třetí učitele, potom moci, potom dary uzdravování, pomocníky, správce, rozličnost jazyků. 29 Zdaliž jsou všickni apoštolé? Zdali všickni proroci? Zdali všickni učitelé? Zdali všickni davy činí? 30 Zdali všickni mají dary k uzdravování? Zdali všickni jazyky mluví? Zdali všickni vykládají? 31 Snažujte se pak dojítí darů lepších, a ještěr' vyšší cestu vám ukáži.

14 Stůjtež o lásku, horlivě žádejte duchovních věcí, nejvíce však, abyste prorokovali. 2 Nebo ten, kdož mluví cizím jazykem, ne lidem mluví, ale Bohu; nebo žádný neposlouchá, ale duchem vypravuje tajemství. 3 Kdož pak prorokuje, lidem mluví vzdělání, i napomínání, i potěšení. 4 Kdož mluví cizím jazykem, sám sebe vzdělává, ale ten, kdož prorokuje, církev vzdělává. 5 Chtěl' bych pak, abyste všickni jazyky mluvili, ale však raději, abyste prorokovali. Nebo větší jest ten, kterýž prorokuje, nežli ten, kdož jazyky mluví, leč by také vykládal, aby se vzdělávala církev. 6 A protož, bratři, přišel-li bych k vám, jazyky mluvě, což vám prospějí, nebudu-lit' vám mluviti, bud' v zjevení neb v umění, bud' v proroctví neb v učení? 7 Však i bezdušné věci, vydávající zvuk, jako pišťalka neb harfa, kdyby rozdílného zvuku nevydávaly, kterak by vědíno bylo, co se píská, aneb na harfu hrá? 8 Ano trouba vydala-li by nejistý hlas, kdož se bude strojiti k boji? 9 Tak i vy, nevydali-li byste jazykem srozumitelných slov, kterak bude rozumíno, co se mluví? Budete jen u vítr mluviti. 10 Tak mnoho, (jakž vidíme,) rozdílů hlasů jest na světě, a nic není aneb zvonec znějící. 2 A bycht' měl proroctví, a bez hlasu. 11 Protož nebudu-lit' znáti moci hlasu, povědom byl všelikého tajemství i všelikého umění, a mluví, cizozemec, a ten, kdož mluví jazykem, modl se, aby mohl vykládati. 12 Tak i vy, poněvadž kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, mluví, bude mi cizozemec. 13 A protož jste horliví milovníci duchovních věcí, toho hledejte, vynaložil na pokrmy všecken statek svůj, a bych abyste se k vzdělání církve rozhognili. 14 vydal tělo své k splálení, a lásky bych neměl, nic kdož mluví jazykem, modl se, aby mohl vykládati. 15 Což tedy jest? Modlitu mi to neprospívá. 4 Láska trpělivá jest, dobratová Nebo modlím-lit' se jazykem, duch můj se modlí, ale jest, láška nezávidí, láška není všečeňá, nenadýmá mysl má bez užitku jest. 15 Což tedy jest? Modlitu se. 5 V nic neslušného se nevydává, nehledá svých se budu duchem a modlitu se budu i myslí; plésati

13 Bych jazyky lidskými mluvil i andělskými, a lásky kdybych neměl, učiněn jsem měd' zvučíci (jakž vidíme,) rozdílů hlasů jest na světě, a nic není aneb zvonec znějící. 2 A bycht' měl proroctví, a bez hlasu. 11 Protož nebudu-lit' znáti moci hlasu, povědom byl všelikého tajemství i všelikého umění, a mluví, cizozemec, a ten, kdož mluví jazykem, modl se, aby mohl vykládati. 12 Tak i vy, poněvadž kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, mluví, bude mi cizozemec. 13 A protož jste horliví milovníci duchovních věcí, toho hledejte, vynaložil na pokrmy všecken statek svůj, a bych abyste se k vzdělání církve rozhognili. 14 vydal tělo své k splálení, a lásky bych neměl, nic kdož mluví jazykem, modl se, aby mohl vykládati. 15 Což tedy jest? Modlitu mi to neprospívá. 4 Láska trpělivá jest, dobratová Nebo modlím-lit' se jazykem, duch můj se modlí, ale jest, láška nezávidí, láška není všečeňá, nenadýmá mysl má bez užitku jest. 15 Což tedy jest? Modlitu se. 5 V nic neslušného se nevydává, nehledá svých se budu duchem a modlitu se budu i myslí; plésati

budu duchem, a plésati budu i myslí. **16** Nebo kdybys dobréčil duchem, kterakž ten, kterýž prostý člověk jest, k tvému díků činění řekne Amen, poněvadž němž i stojíte, **2** Skrze kteréž, (jestliže, kterak jsem neví, co pravíš? **17** Nebo ač ty dobře díky činíš, ale vám kázal, v paměti máte,) i spasení běřete, leč jiný se nevzdělává. **18** Děkuji Bohu svému, že více byste na darmo uvěřili. **3** Vydal jsem zajisté vám než vy všickni jazyky mluvím; **19** Ale v zboru raději nejpřednější, což jsem i vzal, že Kristus umřel za hřichy bych chtěl pět slov srozumitelně promluviti, abych naše podlé písem, **4** A že jest pohřben, a že vstal z také jiných poučil, nežli deset tisíců slov jazykem. **20** mrtvých třetího dne podlé písem, **5** A že vidín jest od Bratří, nebudě děti v smyslu, ale zlostí budete děti, Petra, potom od dvanácti. **6** Potom vidín více než smyslem pak budete dospělí. **21** Psáno jest v zákoně: od pěti set bratří spolu, z nichž mnozí ještě živí jsou Protož rozličnými jazyky a cizími rty budu mluviti lidu až dosavad, a někteří zesnuli. **7** Potom vidín jest od tomuto, a aniž tak mne slyšeti budou, praví Pán. **22** Jakuba, potom ode všech apoštolů. **8** Nejposléze A tak jazykové jsou za div ne těm, kteříž věří, ale pak ze všech, jako nedochůdčeti, ukázal se i mně. nevěřícím, prorocí pak ne nevěřícím, ale věřícím. **9** Nebo já jsem nejmenší z apoštolů, kterýž nejem **23** A protož když by se sešla všecka církve spolu, a hoden slouti apoštol, proto že jsem se protivil církvi všickni by jazyky mluvili, a vešli by tam i neučení neb Boží. **10** Ale milostí Boží jsem to, což jsem, a milost nevěřící, zdaliž neřeknou, že blázníte? **24** Ale kdyby jeho ve mně daremná nebyla, ale hojnější, než oni všickni prorokovali, a všeň by někdo nevěřící neb všickni, pracoval jsem, a však ne já, ale milost Boží neučený, přemáhán by byl ode všech, a souzen ode mně přítomná. **11** Protož i já i oni tak kážeme, a tak všech. **25** A tak tajnosti srdce jeho zjeveny budou, jste uvěřili. **12** Poněvadž se pak káže o Kristu, že z a padna na tvář, klaněti se bude Bohu, vyznávaje, mrtvých vstal, kterakž některí mezi vámi praví, že by že jistě Bůh jest mezi vámi. **26** Což tedy, bratří? nebylo z mrtvých vstání? **13** Nebo není-lit' z mrtvých Když se scházíte, jeden každý z vás píseň má, učení vstání, aniž Kristus z mrtvých vstal. **14** A nevstal-lit' z má, jazyk má, zjevení má, vykládání má, všecko to mrtvých Kristus, tedy jest daremné kázaní naše, a budíž k vzdělání. **27** Bud'že kdo jazykem mluví, tedy daremnat' jest i víra vaše. **15** A byli bychom nalezeni i skrze dva neb nejvíce tří, a to jeden po druhém, a kříví svědkové Boží; nebo vydali jsme svědecktví o jeden at' vykládá. **28** Pakli by nebylo vykladače, necht' Bohu, že vzkřísil z mrtvých Krista. Kteréhož nevzkřísil, mlčí v shromáždění, sám pak sobě nechaž' mluví (totiž) jestliže mrtví z mrtvých nevstávají. **16** Nebo a Bohu. **29** Proroci pak dva neb tří at' mluví, a jiní jestližet' mrtví z mrtvých nevstávají, aniž' Kristus necht' rozsuzují. **30** Paklit' by jinému tu přisedicímu vstal. **17** A nevstal-lit' z mrtvých Kristus, marná jest zjeveno bylo, první mlč. **31** Nebo můžete všickni, víra vaše, ještě jste v svých hříších. **18** A takt' i ti, jeden po druhém, prorokovati, aby se všickni učili, kteříž zesnuli v Kristu, zahynuli. **19** Jestližet' pak v a všickni se potěšovali. **32** Duchovéč pak proroků tomtoto životě toliko naději máme v Kristu, nejbídnější prorokům poddání jsou. **33** Nebot' Bůh není původ jsme ze všech lidí. **20** Ale vstalt' z mrtvých Kristus, neřádu, ale pokoj, jako i ve všech shromážděních prوتинě těch, kteríž zesnuli. **21** Nebo poněvadž skrize svatých. **34** Ženy vaše v shromážděních at' mlčí, nebo člověka smrt, skrize člověka i vzkříšení z mrtvých. nedopouští se jim mluviti, ale aby poddány byly, jakž **22** Nebo jakož v Adamovi všickni umírají, tak i skrize i zákon praví. **35** Pakli se chtí čemu naučiti, doma Krista všickni obživeni budou. **23** Ale jeden každý v mužů svých nechat' se ptají. Nebo mrzká věc jest svém pořádku: Prvotiny Kristus, potom ti, kteříž jsou ženám mluviti v shromáždění. **36** Zdali od vás slovo Kristovi, v příští jeho. **24** Potom bude konec, když Boží pošlo? Zdali k samým vám příšlo? **37** Zdá-li se vzdá království Bohu a Otci, když vyprázdnil všeliké sobě kdo býti prorokem neb duchovním, nechaž' knižatstvo, i všelikou vrchnost i moc. **25** Nebot' musí pozná, co vám příši, žet' jsou přikázaní Páně. **38** Pakli on kralovati, dokudž nepoloží všech nepřátele pod kdo neví, nevez. **39** A takž, bratří, snažte se o to, nohy jeho. **26** Nejposlednější pak nepřítel zahlazen abyste prorokovali, a jazyky mluviti nezbraňujte. **40** bude smrt. **27** Nebo všecky věci poddal pod nohy Všecko slušně a podlé rádu at' se děje.

jeho. Když pak praví, že všecky věci poddány jsou,

zjevně' jest, že kromě toho, kterýž jemu poddal Nebot' zatroubí, a mrtví vstanou neporušitelní, a my všecko. 28 A když poddáno jemu bude všecko, tehdy proměněni budeme. 53 Musí zajisté toto porušitelné i sám Syn poddá se tomu, kterýž jemu poddati má tělo obléci neporušitelnost, a smrtelné toto obléci všecko, aby byl Bůh všecko ve všech. 29 Sic jakin nesmrtelnost. 54 A když porušitelné toto obleče co činí ti, kterýž se křtí za mrtvé? Jestližet' jistotně neporušitelnost, a smrtelné toto obleče nesmrtelnost, nevstávají mrtví z mrtvých, i proč se křtí za mrtvé? tehdy se naplní řeč, kteráž napsána jest: Pohlcena 30 Proč i my nebezpečenství trpíme každé hodiny? jest smrt v vítězství. 55 Kde jest, ó smrti, osten tvůj? 31 Na každý den umírám, skrze slávu naši, kterouž Kde jest, ó peklo, vítězství tvé? (Hadēs g86) 56 Osten mám v Kristu Ježíši Pánu našem. 32 Jestližet' jsem pak smrti jestit' hřich, a moc hřicha jest zákon. 57 obyčejem jiných lidí bojoval s šelmami v Efezu, co Ale Bohu díka, kterýž dal nám vítězství skrze Pána mi to prospěje, nevstanou-lit' mrtví? Jezme tedy a našeho Jezukrista. 58 Protož, bratří moji milí, stálí píme, nebo zítra zemřeme. 33 Nedejte se svoditi. budte a nepohnutelní, rozhoříujíce se v díle Páně Porušují' dobré obyčeje zlá rozmlouvání. 34 Procítte vždycky, vědouce, že práce vaše není daremná v k konání spravedlnosti, a nehřešte. Nebo některí Pánu.

neznají Boha; k zahanbení vašemu mluvím. 35 Ale řeknet' někdo: Kterakž vstanou mrtví? V jakém pak těle přijdou? 36 Ó nemoudrý, to, což ty rozsíváš, nebývá obživeno, leč umře. 37 A což rozsíváš, ne to tělo, kteréž potom zrosté, rozsíváš, ale holé zrno, jaké se trefí, pšenice neb kteréžkoli jiné. 38 Bůh pak dává jemu tělo, jakž ráčí, a jednomu každému z těch semen jeho vlastní tělo. 39 Ne každé tělo jest jednostejné tělo, ale jiné zajisté tělo lidské, jiné pak tělo hovadí, jiné pak rybí, a jiné ptačí. 40 A jsou těla nebeská, a jsou těla zemská, ale jináť jest zajisté sláva nebeských, a jiná zemských, 41 Jiná sláva slunce, a jiná sláva měsíce, a jiná sláva hvězd; nebo hvězda od hvězdy dělí se v slávě. 42 Takt' bude i vzkříšení z mrtvých. Rozsívá se porušitelné, vstane neporušitelné; 43 Rozsívá se nesličné, vstane slavné; rozsívá se nemocné, vstane mocné; 44 Rozsívá se tělo tělesné, vstane tělo duchovní. Jest tělo tělesné, jest i duchovní tělo. 45 Takt' i psáno jest: Učiněn jest první člověk Adam v duši živou, ale ten poslední Adam v ducha obžívajícího. 46 Však ne nejprve duchovní, ale tělesné, potom duchovní. 47 První člověk z země zemský, druhý člověk sám Pán s nebe. 48 Jakýž jest ten zemský, takoví jsou i zemští, a jakýž ten nebesky, takovíž budou i nebeští. 49 A jakož jsme nesli obraz zemského, takt' poneseme obraz nebeského. 50 Totot' pak pravím, bratří: Že tělo a krev království Božího dědictví dosáhnouti nemohou, aniž porušitelnost neporušitelnosti dědičně obdrží. 51 Aj, tajemství vám pravím: Ne všickni zajisté zesneme, ale všickni proměněni budeme, hned pojednou, v okamžení, k zatroubení poslednímu. 52

16 O zbírce pak na svaté, jakž jsem nařídil v církvích Galatských, tak i vy číňte. 2 V každou neděli jeden každý z vás sám u sebe slož, schovaje podlé možnosti, aby ne tehdáž, když bych přišel, zbírky se daly. 3 Když pak přídu, kterékoli schválíte skrze listy, tyt' pošli, aby donesli tuto milost vaši do Jeruzaléma. 4 Pakliž by se za hodné vidělo, abych i já šel, půjdout' se mnou. 5 Přijdut' pak k vám, když Macedonii projdu; (nebo Macedonii míním projít.) 6 Ale u vást' snad poostanu, aneb i přes zimu pobudu, abyste vy mne doprovodili, kamž bych koli šel. 7 Nechci zajisté s vámi se tolíko na zastavení shledati, ale naději se, že za nějaký čas pobudu u vás, bude-li Pán chtítí. 8 Zůstanut' pak v Efezu až do letnic. 9 Nebo otevříny jsou mi tu veliké a mocné dvěře, a protivníků mnoho. 10 Přišel-lit' by pak Timoteus, hledež, aby bezpečně byl u vás; nebot' dílo Páně dělá jako i já. 11 Protož necht' jím žádný nepohrdá, ale vyprovodte jej v pokoji, at' přijde ke mně; nebot' na něj čekám s bratřími. 12 O Apollovi pak bratru vězte, že jsem ho velmi prosil, aby šel k vám s bratřími. Ale nikoli nebyl té vůle, aby nyní přišel, než přijdet', když bude mítí čas příhodný. 13 Bděte, stujte u vře, zmužíte sobě počínejte, budtež silní. 14 Všecky věci vaše at' se dějí v lásce. 15 Prosímt' pak vás, bratří, víte, že čeleď Štěpánova jest prvotiny Achaiie, a že se v službu svatým vydali, 16 Abyste i vy poddání byli takovým, i všelikému pomáhajícímu a pracujícímu. 17 Těšimt' se pak z příchodu Štěpána, a Fortunáta, a Achaika; nebo nedostatek váš oni doplnili. 18 Potěšili zajisté mého ducha i vašeho. Protož znejtež takové. 19 Pozdravují' vás zborové, kterýž jsou v Azii.

Pozdravují' vás v Pánu velice Akvila a Priscilla, s
církví tou, kteráž jest v domě jejich. 20 Pozdravují vás
všickni bratří. Pozdravte sebe vespolek v políbení
svatém. 21 Pozdravení vlastní rukou Pavlovou. 22
Jestliže kdo nemiluje Pána Jezukrista, budiž proklatý:
Maran atha. 23 Milost Pána Jezukrista s vámi. 24 Láská má v Kristu Ježíši se všechněmi vámi. Amen.

2 Korintským

1 Pavel apoštol Ježíše Krista skrze vůli Boží, a

Timoteus bratr, církvi Boží, kteráž jest v Korintu, se všechně svatými, kteříž jsou ve vši Achaii: **2** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista.

3 Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, Otec milosrdenství, a Bůh všelikého potěšení, **4** Kterýž těší nás ve všelikém ssoužení našem, abychom i my mohli potěšovati těch, kteříž by byli v jakémkoliv ssoužení, tím potěšením, kterýmž i my potěšeni jsme od Boha. **5** Nebo jakož se rozhojňují utrpení Kristova při nás, tak skrze Krista rozhojuje se i potěšení naše.

6 Nebo bud' že ssouženi jsme, pro vaše potěšení a spasení, kteříž se působí v snášení týchž trápení, kteříž i my trpíme; bud' že potěšování býváme, pro vaše potěšení a spasení. A naděje naše pevná jest o vás, **7** Poněvadž víme, že jakož jste účastníci utrpení, tak i potěšení. **8** Nechcemeť zajisté, abyste nevěděli, bratři, o ssoužení našem, kteréž jsme měli v Azii, že jsme nad míru přetíženi byli a nad možnost, tak že jsme již i o životu svém byli pochybili. **9** Nýbrž sami v sobě již jsme byli tak usoudili, že nebylo lze než umřít, abychom nedoufali sami v sobě, ale v Bohu i mrtvé křížící. **10** Kterýž od takové smrti vytrhl nás, a vytrhuje, v něhož doufáme, že i ještě vytrhne, **11** Když i vy nám pomáhati budete modlitbami za nás, aby z daru toho, příčinou mnohých osob nám daného, od mnohých děkováno bylo z nás. **12** Nebo chlouba naše tato jest, svědectví svědomí našeho, že v sprostnosti a v upřímosti Boží, ne v moudrosti tělesné, ale v milosti Boží obcováli jsme na světě, zvláště pak u vás.

13 Neboť nepíšeme vám nic jiného, než to, což čtete, aneb což prvé znáte. A naději mám, že až do konce tak znáti budete, **14** Jakož jste i poznali nás z částky, žeť jsme chlouba vaše, podobně jako i vy naše, v den Pána Ježíše. **15** A v tom' doufání chtěl jsem k vám přijít nejprve, abyste druhou milost měli, **16** A skrze vás jítí do Macedonie, a zase z Macedonie přijít k vám, a od vás abych byl doprovzen do Judstva. **17** O tom pak když jsem přemyšloval, zdali jsem co lehkomyšlně činil? Aneb což přemyšluji, zdali podlé těla přemyšluji, tak aby bylo při mně: Jest, jest, není, není? **18** Anobrž vít' věrný Bůh, že řec naše k vám nebyla: Jest, a není. **19** Nebo Syn Boží Ježíš Kristus, kteříž mezi vámi kázán jest skrze nás, skrze mne

a Silvána a Timotea, nebyl: Jest, a není, ale bylo v něm: Jest. **20** Nebo kolikžkoli jest zaslíbení Božích, v něm' jsou: Jest, a v něm' jest: Amen, k slávě Bohu skrze nás. **21** Ten pak, kteříž potvrzuje nás s vámi v Kristu, a kteříž pomazal nás, Bůh jest. **22** Kterýž i znamenal nás, a dal závdavek Ducha v srdce naše. **23** Já pak Boha za svědka beru na svou duši, že lituje vás, ještě jsem nepřišel do Korintu. **24** Ne jako bychom panovali nad věrou vaší, ale pomocníci jsme radosti vaší; nebo věrou stojíte.

2 Toto jsem pak sobě uložil, abych k vám zase s zámutkem nepřišel. **2** Nebo jestliže já vás zarmoutím, i kdo jest, ješto by mne obveselil, než ten, kteříž jest ode mne zarmoucen? **3** A toto samo psal jsem vám, abych přišla, neměl zámutku z těch, z nichž bych se měl radovati, doufaje o všech o vás, že radost má jest všech vás. **4** Nebo z velikého ssoužení a bolesti srdce psal jsem vám, s mnohými slzami, ne abyste zarmouceni byli, ale abyste poznali lásku, kterouž k vám velikou mám. **5** Jestližet' pak kdo zarmoutil, ne mnet' zarmoutil, ale poněkud, (abych nepřetížil,) všecky vás. **6** Dostit' má takový na tom trestání od mnohých, **7** Tak abyste naproti tomu již raději odpustili, a potěšili ho, aby snad přílišným zámutkem nebyl sehlcen takový. **8** Protož prosím vás, abyste utvrdili k němu lásku. **9** Nebo i proto psal jsem, abych zkušením zvěděl, jste-li ve všem poslušni. **10** Komuž pak vy co odpouštíte, i já. Nebo i já, jestliže jsem co odpustil, komuž jsem odpustil, pro vás jsem učinil, před obličejem Kristovým, abychom nebyli oklamáni od satana. **11** Neboť nejsou nám myšlení jeho neznámá. **12** Když jsem pak přišel do Troad, příčinou evangelium Kristova, ačkoli dvěmi otevřeny byly skrze Pána, však neměl jsem upokojení v duchu svém, protože jsem nenalezl Titu, bratra svého. **13** Ale požehnav jich, odšel jsem do Macedonie. **14** Bohu pak chvála, kterýž vždycky dává nám vítězství v Kristu, a vůni známosti své zjevuje skrze nás na každém místě. **15** Neboť jsme Kristova vůně dobrá Bohu v těch, kteříž k spasení přicházejí, i v těch, kteříž hynou, **16** Těmto zajisté vůně smrtelná k smrti, oněmno pak vůně života k životu. Ale k tomu kdo jest způsobný? **17** Neboť nejsme, jako mnozí, cizoložící slovo Boží, ale jako z upřímnosti, ale jako z Boha, před obličejem Božím, o Kristu mluvíme.

3 Začínáme opět sami sebe chváliti? Zdaliž slávy Kristovy, který jest obraz Boží. (aiōn g165) 5 potřebujeme, jako někteří, schvalujících listů k Nebot' ne sami sebe kážeme, ale Krista Ježíše Pána, vám, neb od vás k jiným? 2 List náš vy jste, napsaný sebe pak služebníky vašimi pro Ježíše. 6 Bůh zajisté, srdcích našich, který znají a čtou všickni lidé. 3 Nebo který rozkázal, aby se z temnosti světlo zablesklo, to zjevné jest, že jste list Kristův způsobený skrze tent' se osvítil v srdcích našich k osvícení známosti přísluhování naše, napsaný ne černidlem, ale Duchem slávy Boží v tváři Ježíše Krista. 7 Mámet' pak poklad Boha živého, ne na dskách kamenných, ale na tento v nádobách hliněných, aby důstojnost té moci dskách srdce masitých. 4 Doufání pak takové máme byla Boží, a ne z nás, 8 Když se všech stran skrze Krista k Bohu, 5 Ne že bychom dostateční úzkost míváme, ale nebýváme cele potlačeni; býváme byli mysliti něco sami z sebe, jakožto sami z sebe, vrtkání, ale nebýváme docela zvrtkání; 9 Protivenství ale dostatečnost naše z Boha jest. 6 Který i hodné trpíme, ale nebýváme opuštěni; býváme opovrženi, nás učinil služebníky Nového Zákona, ne litery, ale ale nehyne. 10 Vždycky mrtvení Pána Ježíše na Ducha. Nebo litera zabijí, ale Duch obžívuje. 7 těle nosíme, aby i život Ježíšův na těle našem zjeven Jestliže' pak přísluhování smrti, literami vyryté na byl. 11 Vždycky zajisté my, který živi jsme, na smrt dskách kamenných, bylo slavné, tak že nemohli patřiti býváme vydáváni pro Ježíše, aby i život Ježíšův synové Izraelští v tvář Mojžíšovu, pro slávu oblíčeje zjeven byl na smrtelném těle našem. 12 A tak smrt v jeho, kteráž pomínoti měla, 8 I kterakž by ovšem nás moc provodí, ale vás život. 13 Majice tedy téhož přísluhování Ducha nemělo být slavné? 9 Nebo ducha víry, podlé toho, jakž psáno jest: Uvěřil jsem, jestliže' přísluhování pomsty slavné bylo, mnohemet' protož jsem mluvil, i myť věříme, protož i mluvíme, se více přísluhování spravedlnosti rozhojuje v slávě. 14 Vědouce, že ten, který vzkřísil Pána Ježíše, i 10 Nebo to, což oslaveno bylo, aniž oslaveno bylo v té nás skrze Ježíše vzkříší, a postaví s vámi. 15 Nebo částce, u přirovnání této předůstojné slávy. 11 Nebo to všecko děje se pro vás, aby ta přehojná milost jestliže' to pomíjející bylo slavné, mnohemet' více to, skrze díků činění od mnohých rozmohla se k slávě což zůstává, jestiž slavné. 12 Protož majice takovou Boží. 16 Protož neoblevujeme, ale ačkoli ten zevnitřní naději, mnohé svobody v mluvení užíváme, 13 A ne člověk náš ruší se, však ten vnitřní obnovuje se den jako Mojžíš kladl zástěru na tvář svou, aby nepatřili synové Izraelští k cíli té věci pomíjející. 14 Pročež ztupení jsou smyslové jejich. Nebo až do dnes ta zástěra v čitání Starého Zákona zůstává neodkrytá; nebo skrze Krista se odnímá. 15 Protož až do dnes, když čten bývá Mojžíš, zástěra jest položena na jejich srdci. 16 Než jakž by se obrátilo ku Pánu, odřata bude ta zástěra. 17 Nebo Pán jest Duch ten, a kdež jest ten Duch Páně, tu i svoboda. 18 My pak všickni odkrytou tváří slávu Páně jako v zrcadle spatřujíce, v týž obraz proměně býváme od slávy v slávu, jakožto od Ducha Páně.

4 Protož majice toto přísluhování, jakž jsme milosrdenství došli, neoblevujeme. 2 Ale odmítáme ukrývání neslušnosti, nechodíce v chytrosti, aniž se Istivě obírajíce s slovem Božím, ale zjevováním pravdy v příjemnost uvodíce sebe u každého svědomí lidského před oblíčejem Božím. 3 Paklit' zakryté jest evangelium naše, před těmi, kteříž hynou, zakryté jest. 4 V nichž Bůh světa tohoto oslepil myslí, totíž v nevěrných, aby se jim nezasvítilo světlo evangelium

5 Víme zajisté, že byl-li by tohoto našeho zemského přebývání stánek zbořen, stavení od Boha máme, příbytek ne rukou udělaný, věčný v nebesích. (aiōnios g166) 2 Pročež i v tomto vzdycháme, v příbytek svůj, kterýž jest s nebe, oblečeni býti žádajíce, 3 Jestliže však oblečení, a ne nazí nalezeni budeme. 4 Nebo kterýž jsme v tomto stánku, lkáme, jsouce obtíženi, poněvadž bychom nechtěli svlečení býti, ale přidíni, aby pohlcena byla smrtelnost od života. 5 Ten pak, kdož nás tak k tomu způsobil, Bůh' jest, kterýž také dal nám závdavek Ducha. 6 Protož doufanlivé myslí vždycky jsouce, a vědouce, že dokudž pohostinu jsme v tomto těle, vzdáleni jsme ode Pána, 7 (Nebo skrze víru chodíme, ne skrze vidění,) 8 Doufanlivě' pak myslí jsme, a oblibujeme raději vyjít z těla, a přijít

ku Pánu. **9** Protož i usilujeme bud' v těle pohostinu známí, jako umírající, a aj, živi jsme, jako potrestání, jsouce, budto z těla se berouce, jemu se líbiti. **10** a nezmordovaní, **10** Jako smutní, a však se vždycky Všickni my zajisté ukázati se musíme před soudnou radujíce, jako chudí, však mnohé zbohacujíce, jako stolicí Kristovou, aby přijal jeden každý to, což skrže nic nemajíce, a však všemi věcmi vládnouce. **11** Ústa tělo působil, podlé toho, jakž práce cí byla, bud' v naše otevřina jsou k vám, ó Korinští, srdce naše dobrém, neb ve zlém. **11** Protož znajice tu hrůzu rozšířeno jest. **12** Nejste v nás ssouženi, než ssouženi Páně, lidem k vře sloužíme, Bohut' pak známi jsme. jste v střevách svých. **13** O takovéž pak odměně A nadějí' mám, že i svědomí vašemu známi jsme. **12** jakožto synům pravím: Rozšířež se i vy. **14** Netáhněte Nebot' ne sami sebe opět vám chválíme, ale příčinu jha s nevěříci. Nebo jaký jest spolek spravedlnosti vám dáváme, abyste se chlubili námi, a abyste to s nepravostí? A jaké obcování světlá s temnostmi? měli proti těm, kteríž se v tvárnosti chlubí, a ne v **15** A jaké srovnání Krista s Beliélem? Aneb jaký díl srdci. **13** Nebo bud' že nesmyslní jsme, Bohu; bud' že věrnému s nevěrným? **16** A jaké spolčení chrámu jsme rozumní, vám. **14** Láska zajisté Kristova víže Božího s modlami? Nebo vy jste chrám Boha živého, nás, **15** Jakožto ty, kteříž tak soudíme, že poněvadž jakž pověděl Bůh: Přebývati budu v nich, a procházení jeden za všecky umřel, tedy' všickni zemřeli, a že za se, a budu jejich Bohem, a oni budou mým lidem. **17** všecky umřel, aby ti, kteříž živi jsou, již ne sami sobě A protož vyjdětež z prostředu jejich, oddělte se, živi byli, ale tomu, kterýž za ně umřel i z mrtvých praví Pán; a nečistého se nedotýkejte, a já příjmu vstal. **16** A tak my již od toho času žádného neznáme vás. **18** A budu vám za Otce, a vy mi budete za syny podlé těla. A ačkoli jsme znali Krista podlé těla, ale a za dcery, praví Pán všemohoucí.

nyní již více neznáme. **17** Protož jestli kdo v Kristu, nové stvoření jest. Staré věci pominuly, aj, nové všecko učiněno jest. **18** To pak všecko jest z Boha, kterýž smířil nás s sebou skrze Jezukrista, a dal nám služebnost smíření toho. **19** Nebot' Bůh byl v Kristu, v míru uvodě svět s sebou, nepočítaje jim hříchů jejich, a složil v nás to slovo smíření. **20** Protož my na místě Kristově poselství dějíce, jako by Bůh skrze nás žádal, prosíme na místě Kristově, smířte se s Bohem. **21** Nebo toho, kterýž hřichu nepoznal, za nás učinil hřichem, abychom my učiněni byli spravedlností Boží v něm.

6 Protož napomáhajíce, i napomínáme vás, abyste milosti Boží nadarmo nebrali, **2** (Nebot' praví: V čas příhodný uslyšel jsem té, a v den spasení spomohl jsem tobě. Aj, nyní' jest čas příhodný, aj, nyní dnové spasení.) **3** Žádného nedávajíce v ničemž pohoršení, aby bylo bez ouhony přisluhování, **4** Ale ve všem se chovajíce jako Boží služebníci, ve mnohé trpělivosti, v utištěních, v nedostatcích, v úzkostech, **5** V ranách, v žalářích, v nepokojích, v pracech, v bděních, v postech, **6** V čistotě, v umění, v dlouhočekání, v dobrotvosti, v DUCHU svatém, v lásce neošemetné, **7** V slovu pravdy, v moci Boží, skrze odění spravedlnosti na pravo i na levo, **8** Skrže slávu i pohanění, skrže zlou i dobrou pověst, jako bludní, a jsouce pravdomluvní, **9** Jako neznámí, a jsouce

7 Taková tedy majíce zaslíbení, nejmilejší, očišťujmež se od všeliké poškvryny těla i ducha, konajíce posvěcení v bázni Boží. **2** Přijmětež nás. Žádnémut' jsme neublížili, žádnému neuškodili, žádného neoklamali. **3** Nepravím toho ku potupě, poněvadž jsem napřed pověděl, že jste v srdcích našich, abychom spolu mřeli, i spolu živi byli. **4** Mnohét' jsem k vám v mluvení důvěrnosti, mnohot' se vám chlubím; naplněn jsem potěšením, rozhořčujit' se v radosti ve všelikém ssoužení našem. **5** Nebo i když jsme byli příšli do Macedonie, žádného odpočinutí nemělo tělo naše, ale ve všem ssoužení jsme byli; zevnitř boje, vnitř strachy. **6** Ale ten, kterýž těší ponížené, potěší nás, Bůh, skrze příchod Titův. **7** A netoliko příchodem jeho, ale také i potěšením tím, kterýž on měl z vás, vypravovav nám o vaší veliké žádosti, o vašem kvílení, a vaší ke mně horlivé milosti, tak že jsem se velmi zradoval. **8** A ačkoli zarmoutil jsem vás listem, nelituji toho, ač jsem byl litoval. Nebo vidím, že ten list, ačkoli na čas, zarmoutil vás. **9** Nyní raduji se, ne že jste zarmouceni byli, ale že jste se ku pokání zarmoutili. Zarmoutili jste se zajisté podlé Boha, tak že jste k žádné škodě nepřišli skrze nás. **10** Nebo zámutek, kterýž jest podlé Boha, ten pokání k spasení působí, jehož nikdy líto nebývá, ale zámutek světa smrt způsobuje. **11** Ano hle, to samo, že jste podlé Boha zarmouceni byli, jakou v vás způsobilo

snažnost, nýbrž omluvu, nýbrž zažnutí hněvu, nýbrž nic mu nezbývalo, a kdo málo, neměl nedostatku. bázeň, nýbrž žádost vroucí, nýbrž horlivost, anobrž **16** Ale díka Bohu, kterýž takovou snažnost k vám pomstu? Všelijak prokázali jste to, že jste nevinni v té dal v srdce Titovo, **17** Tak že to napomenutí přijal, věci. **18** A ač psal jsem vám, však ne pro toho, kterýž anobrž jsa opravdový, sám z své dobré vůle šel k tu nepravost spáchal, ani pro toho, komuž se křivda stala, ale aby vám zjevena byla pilnosc naše o vás má velikou chválu v evangelium po všech zbořich, před oblíčejem Božím. **19** Protož potěšenit' jsme z **20** (A netoliko to, ale také vyvolen jest od církví za potěšení vašeho. Ale mnohem hojněji zradovali jsme tovaryše putování našeho, s touto milostí, kterouž se z radosti Titovy, že poočerstven jest duch jeho sloužíme k slávě Pánu a vúli vaši.) **21** Varujíce se ode všech vás, **22** A že chlubil-li jsem se v čem vámi toho, aby nám někdo neutrhal pro tu hojnost, kterouž před ním, nebyl jsem zahanben, ale jakož všecko my přisluhujeme, **23** Dobré opatrujíce netoliko před mluvili jsme vám v pravdě, tak i chlouba naše, kteráž oblíčejem Páně, ale i před lidmi. **24** Poslali jsme pak byla před Titem, pravá jest shledána. **25** Ano i srdce s nimi bratra svého, kteréhož jsme mnohokrát ve jeho k vám jest příchylnější, když rozpomíná se na mnohých věcech zkusili, že jest pilný, a nyní mnohem poslušenství všech vás, kterak jste ho s bázni a s pilnější pro mnohé doufání mé o vás. **26** Z strany strachem přijali. **27** Protož raduji se, že ve všem mohu Tita, tovaryš můj jest, a mezi vámi pomocník; z strany bratří našich, poslové jsou církví a sláva Kristova. **28** Protož jistoty lásky své a chlouby naší o vás k nim dokažte, před oblíčejem církvi.

8 Známuť pak vám činíme, bratří, milost Boží, danou zborům Macedonským, **2** Že v mnohem zkušení

ssoužení rozhojnělá radost jejich a převeliká chudoba jejich rozhojněna jest v bohatství upřímosti jejich. **3** Nebo svědectví jim vydávám, že podlé možnosti, ba i nad možnost hotovi byli, **4** Mnohými žádostmi prosíce nás, abychom tu milost a zbírku, kteráž se děje na svaté, na se přijali. **5** A netoliko tak, jakž jsme se nadáli, ale sami sebe nejprvě dali Pánu, i nám z vůle Boží, **6** Tak že jsme musili napomenouti Tita, aby jakož byl prvé započal, tak také i dokonal při vás milost tuto. **7** A protož jakž ve všech věcech jste hojní, u víře i v řeči i v známosti i ve všeliké snažnosti i v lásce své k nám, tak i v této milosti hojní budte. **8** Ne jako rozkazuje, pravím, ale snažností jiných i vaši upřímu lásku zkušenou ukázati chtěje. **9** Nebo znáte milost Pána našeho Jezukrista, že pro vás učiněn jest chudý, jsa bohatý, abyste vy jeho chudobou zbohatli. **10** A k tomut' vám radu dávám; nebo jest vám to užitečné, kteríž jste netoliko činiti, ale i chtítí prvé začali léta předešlého. **11** Protož nyní již to skutkem vykonejte, aby jakož hotové bylo chtění, tak bylo i vykonání z toho, což máte. **12** Nebo jest-lit' prvé vůle hotová, podlé toho, což kdo má, vzácná jest, ne podlé toho, čehož nemá. **13** Nebo ne, aby jiní měli polehčení, a vy úzkost, ale rovnost at' jest, nyní přítomně vaše hojnost spomoz jejich chudobě, **14** Aby také jejich hojnost vaši chudobě byla ku pomoci, aby tak byla rovnost; **15** Jakož psáno: Kdo mnoho,

9 Nebo o pomoci, kteráž se děje svatým, jest zbytečné psáti vám. **2** Vím zajisté o vaší hotovosti, pro kterouž chlubím se vámi Macedonským, že Achaia hotova jest od předešlého léta. A ta vaše horlivost mnohými pohnula. **3** I poslal jsem tyto bratří, aby chlouba naše vámi nebyla marná v té stránce, ale abyste, (jakž jsem řekl,) byli hotovi, **4** Abychom snad, přišli-li by se mnou Macedonští, a nalezli vás nehotové, nemusili se styděti, (at' nedím vy,) za tak podstatnou chloubu. **5** Protož vidělo se mi za potřebné těchto bratří napomenouti, aby napřed šli k vám, a připravili prvé opověděnou zbírku vaši, aby byla hotová jako dobrovolná zbírka, a ne jako bezděčná.

6 Ale totot' pravím: Kdo skoupě rozsívá, skoupě i žítí bude; a kdož rozsívá ochotně, ochotně i žítí bude. **7** Jeden každý jakž uložil v srdci, ne s neochotnou myslí aneb z mušení. Neboť ochotného dárci miluje Bůh. **8** Mocent' jest pak Bůh všelikou milost rozhojniti v vás, abyste ve všem všudy všeliký dostatek majíce, hojní byli ke všelikému skutku dobrému, **9** Jakož psáno jest: Rozsypal a dal chudým, spravedlnost jeho zůstává na věky. (*aiōn g165*) **10** Ten pak, kterýž dává símě rozsívajícímu, dejž i vám chléb k jedení, a rozmnioží símě vaše, a přisporiž úrody spravedlnosti vaši, **11** Abyste všelijak zbohaceni byli ke všeliké sprostnosti, kteráž působí skrze nás, aby díky činěny byly Bohu. **12** Nebo služba oběti této netoliko doplňuje

nedostatky svatých, ale také rozhojňuje se v mnohé Pánu se chlub. 18 Nebo ne ten, kdož se sám chválí, díků činění Bohu, přičinou schválení služby této, 19 zkušený jest, ale ten, kohož Pán chválí.

Když chválí Boha z jednomyslné poddanosti vaší k evangelium Kristovu, a z upřírné té zdílnosti k sobě i ke všechném, 20 A modlí se za vás ti, kterž vás převelice milují pro vyvýšenou milost Boží v vás. 21 Díka pak Bohu z nevymluvného daru jeho.

10 Já pak sám Pavel prosím vás skrze tichost a dobrotnost Kristovu, kteržto v přítomnosti u vás jest v Kristu. 2 Nebo kdyby někdo přijda, jiného jsem pokorný, ale v nepřítomnosti jsem k vám směle Ježíše kázel, kteréhož jsme nekázali, aneb kdybyste dověrný. 3 Prosímt' pak, abych přítomen jsa, nemusil jiného ducha přijali, kteréhož jste nepřijali, aneb jiné se osvoboditi tou smělostí, na kterouž myslím, abych evangelium, kteréhož jste nevzali, slušně byste toho směly byl proti některým, kterž za to mají, že bychom snášeli. 4 Neboť za to mám, že jsem nic menší nebyl my podlé těla chodili. 5 V těle zajisté chodíce, ne nežli ti velicí apoštoli. 6 Jestliže pak jsem nedospělý podlé těla rytěřujeme, 7 (Nebo odění rytěrování v řeči, však ne v umění, ale ve všem všudy zjevní našeho není tělesné, ale mocné v Bohu k vyvrácení jsme vám. 8 Zdali jsem zhřešil, ponižuje se, abyste ohrad.) 9 Podvraťejice rady, i všelikou vysokost, vy povyšeni byli, že jsem darmo evangelium Boží povyšující se proti umění Božímu, a jímajíce všelikou kázel vám? 10 Jiné jsem církve loupil, bera od nich mysl v poddanost Kristu, 11 A nahotově majíce pomstu žold, abych vám sloužil. A byv u vás, i jsa potřeben, proti každému neposlušenství, když naplněno bude nezahálel jsem s obtížením žádného. 12 Nebo ten vaše poslušenství. 13 Na to-liž jen, co před očima jest, nedostatek můj doplnili bratři, přišedše z Macedonie. hledíte? Má-li kdo tu naději o sobě, že by Kristův byl, A ve všech věcech varoval jsem se, a varovati budu, pomysli také na to sám u sebe, že jakož on jest abych vás neobtěžoval. 14 Jestit' pravda Kristova ve Kristův, tak i my Kristovi jsme. 15 Nebo bycht' se pak i mně, že chlouba tato nebude mi zmařena v krajinách ještě hojněji chlubil mocí naší, kterouž nám dal Pán k Achaijských. 16 Z které příčiny? Že vás nemiluju? Bůh' vzdělání, a ne k zkažení vašemu, nebudut' zahanben; ví. 17 Ale což činím, ještě činiti budu, abych odhal 18 Abych se nezdál listy strašiti vás. 19 Nebo listové příčinu těm, kterž chtejí dostati příčiny, aby v tom, v prý jsou těžcí a mocní, ale přítomnost osobná jest čemž se chlubí, nalezeni byli takoví jako i my. 20 Nebo mdlá, a řeč chaterná. 21 Toto nechať myslí takový, že takoví falešní apoštoli jsou dělníci Ištiví, proměňujíce jacíž jsme v slovu skrze psání, vzdáleni jsouce, takoví se v apoštoly Kristovy. 22 A není div. Nebo i sám také budeme i v skutku, přijdouce. 23 Neboť my se satan proměňuje se v anděla světlosti. 24 Protož není nesmíme přimísiti aneb přirovnati k některým, kterž to tak veliká věc, jestliže i služebníci jeho proměňují sami sebe chválí. Ale ti nerozumějí, že sami sebou se, aby se zdáli být služebníci spravedlnosti, jichžto sebe měří, a přirovnávají sebe sobě. 25 My pak tím, konec bude podlé skutků jejich. 26 Opět pravím, což není odměreno, nebudeme se chlubit, ale podlé aby mne někdo neměl za nemoudrého; nýbrž i jako míry pravidla, kteroužto míru odměřil nám Bůh, tak nemoudrého přijměte mne, at' i já se malíčko něco že jsme dosahli až k vám. 27 Nebo ne jako bychom pochlubíme. 28 Což mluvím, nemluvím' jako ode nedosahli až k vám, rozšírujeme se nad míru. Až i Pána, ale jako v nemoudrosti z strany této podstatné k vám zajisté přišli jsme v evangelium Kristovu. 29 chlouby. 30 Když' se mnozí chlubí podlé těla, i já' se My tedy tím, což není odměreno, nechlubíme se, pochlubíme. 31 Rádi zajisté snášíte nemoudré, jsouce cizími pracemi, ale naději máme, když víra vaše růsti moudří. 32 Nebo snášíte i to, by vás kdo v službu bude v vás, že se rozšíříme dále podlé toho, jakž podroboval, by kdo zázíral, by kdo bral, by se kdo nám odměřeno, 33 Abych ještě tam za vámi kázel pozdvihoval, by vás kdo v tvář bil. 34 O zahanbování evangelium, ne abych v tom, což jinému odměřeno pravím, rovně jako bychom my nějací špatní byli. jest, a jest hotové, chlubil se. 35 Ale kdo se chlubí, v Nýbrž v čem kdo smí, (v nemoudrosti mluvím,) smímt' i já. 36 Židé jsou? Jsem i já. Izraelští jsou? Jsem i

já. Símě Abrahamovo jsou? Jsem i já. **23** Služebníci chlubě se; vy jste mne k tomu přinutili. Nebo já od Kristovi jsou? (Nemoudře dím:) Nadto já. V pracech vás měl jsem chválen být; nebot' jsem nic menší hojněji, v ranách přílišně, v žalářích hojněji, v smrtech nebyl nežli ti velicí apoštolé, ačkoli nic nejsem. **12** častokrát. **24** Od Židů pětkrát čtyřiceti ran bez jedné Znamení zajisté apoštolství prokázána jsou mezi trpěl jsem. **25** Třikrát metlami mrskán jsem, jednou vámi ve vší trpělivosti, i v divích, a v zázracích, a jsem byl kamenován, třikrát jsem na moři tonul, ve v mozech. **13** Nebo co jest, čeho byste vy méně dne i v noci v hlubokosti byl jsem. **26** Na cestách měli nežli jiné církve, leč to, že jsem já nezahálel s často, v nebezpečenství na řekách, v nebezpečenství obtížením vaším? Odpusttež mi to bezpráví. **14** Aj, již od lotrů, v nebezpečenství od svého pokolení, v potřetí hotov jsem přijít k vám, a nebudut' zaháleti nebezpečenství od pohanů, v nebezpečenství v s obtížením vaším. Nebot' nehledám toho, což jest městě, v nebezpečenství na poušti, v nebezpečenství vašeho, ale vás. Nemajíť zajisté synové rodičům na moři, v nebezpečenství mezi falešnými bratřími. pokladů shromažďovati, ale rodičové synům. **15** Ját' **27** V práci a v ustání, v bděních často, v hladu a v pak velmi rád náklad učiním, i sám se vynaložím za žízni, v postech častokrát, na zimě a v nahotě. **28** duše vaše, ačkoli velmi vás miluje, málo jsem milován. Kromě toho, což zevnitř jest, vojsko na každý den **16** Ale necht' jest tak, že jsem já vás neobtěžoval, než povstává proti mně, totiž péče o všecky zbory. **29** Kdo chytrý jsa, lší jsem vás zjímal. **17** Zdali skrže někoho umdlívá, ješto bych já nemdlel? Kdo se uráží, abych z těch, kteréž jsem poslal k vám, obloudil jsem vás? já se nepálil? **30** Jestližet' se mám chlubiti, nemocni **18** Dožádal jsem se Tita, a poslal jsem s ním bratra svými se chlubiti budu. **31** Bůh a Otec Pána našeho toho. Zdali vás Titus podvedl? Zdaliž jsme jedním Jezukrista, kterýž jest požehnaný na věky, ví, žeť duchem nechodili? Zdaliž ne jedněmi šlepějemi? **19** A nelhu. (aiōn g165) **32** Hejtman v Damašku lidu Aréty zase domníváte-li se, že se vymlováme před vámi? krále, ostříhal města Damašku, chtěje mne do vězení **Před oblíčejem' Božím v Kristu mluvíme, a to všecko, nejmilejší, k vašemu vzdělání.** **20** Nebot' se bojím, aby snad přijda, nenalezl vás takových, jakýchž bych nechtěl, a já nebyl nalezen od vás, jakéhož byste vy nechtěli, aby snad nebylo sváru, závistí, hněvů, vád, utrhání, reptání, nadýmání, různic, **21** Aby mne opět, když bych přišel, neponížil Bůh můj u vás, a plakal bych mnohých z těch, kteréž prvé hřesili, a nečinili pokání z nečistoty, a z smilstva, a z nestydatosti, kterouž páchali.

12 Ale chlubiti mi se není dobré, nebo přišel bych k viděním a zjevením Páně. **2** Znám člověka v Kristu před lety čtrnácti, (v těle-li, nevím, čili krom těla, nevím, Bůh' ví,) kterýž byl vtržen až do třetího nebe. **3** A vím takového člověka, (bylo-li v těle, čili krom těla, nevím, Bůh ví,) **4** že byl vtržen do ráje, a slyšel nevypravitelná slova, kterýchž nesluší člověku mluvit. **5** Takovým budu se chlubiti, ale sám sebou nebudu se chlubiti, než tolíko nemocni svými. **6** Nebo budu-li se chtít chlubiti, nebudut' nemoudřím, pravdu zajisté povím; ale uskrovním', aby někdo nesmýšlel více o mně, nežli vidí při mně, aneb slyší ode mne. **7** A abych se vysokostí zjevení nad míru nepozdvihl, dán mi jest osten do těla, anděl satan, aby mne zašijkoval, abych se nad míru nepovyšoval. **8** Za to třikrát jsem Pána prosil, aby to odstoupilo ode mne. **9** Ale řekl mi: Dosti máš na mé milosti, nebot' moc má v nemoci dokonává se. Nejraději tedy chlubiti se budu nemocni svými, aby ve mně přebývala moc Kristova. **10** Protož líbost mám v nemozech, v pohaněních, v nedostatcích, v protivenstvích, a v úzkostech, pro Krista. Nebo když naději mám, že poznáte, žeť my nejsme zavřeni. **7** mdlím, tehdy silen jsem. **11** Učiněn jsem nemoudřím, Modlím se pak Bohu, abyste nic zlého nečinili, ne-

13 Toto potřetí jdu k vám. V ústech dvou neb tří svědků stanet' každé slovo. **2** Předpovědělt' jsem, a předpovídám podruhé jako přítomný, a nyní neprítomný píši těm, kteréž prvé hřesili, i jiným všechném, že přiju-lit' opět znovu, neodpustím, **3** Poněvadž usilujete zkusiti toho, kteréž skrze mne mluví, Krista, kterýžto k vám není nemocný, ale mocný jest v vás. **4** Nebo ačkoli ukřižován jest jako nemocný, ale živ jest z moci Boží. A tak i my mdlí jsme s ním, ale živi budeme s ním, z moci Boží na vás. **5** Sami sebe zkušujte, jste-li u vře; sami sebe ohledujte. Čili sami sebe neznáte, že Ježíš Kristus jest v vás? Leč jste snad zavřeni. **6** Ale naději mám, že poznáte, žeť my nejsme zavřeni. **7** mdlím, tehdy silen jsem. **11** Učiněn jsem nemoudřím, Modlím se pak Bohu, abyste nic zlého nečinili, ne-

proto, abychom my se dokonalí ukázali, ale abyste vy to, což jest dobrého, činili, my pak jako zavrženi abychom byli. **8** Neboť nic nemůžeme proti pravdě, ale k pravdě. **9** Radujeme se zajisté, že ač jsme mldí, ale vy jste silní, a za tot' se i modlíme, abyste vy byli dokonalí. **10** Protož toto nepřitomný jsa, píši, abych přítomen jsa, nemusil býti přísný, podlé moci, kterouž mi dal Pán k vzdělání, a ne k zkáze. **11** Naposledy, bratří, mějtež se dobře, dokonalí budte, potěšujte se, jednostejně smyslte, pokoj majte, a Bůh lásky a pokoje budet' s vámi. **12** Pozdravtež jedni druhých políbením svatým. **13** Pozdravují vás všickni svatí. **14** Milost Pána Jezukrista, a lánska Boží, a účastenství Ducha svatého se všechněmi vámi. Amen.

Galatským

1 Pavel apoštol, (ne od lidí, ani skrze člověka, ale skrze Jezukrista, a Boha Otce, který jej vzkřísil z mrtvých,) **2** I ti, kteríž se mnou jsou, všickni bratři zborům Galatským: **3** Milost vám a pokoj od Boha Otce a Pána našeho Jezukrista, **4** Kterýž vydal sebe samého za hřichy naše, aby nás vytrhl z tohoto přítomného věku zlého, podlé vůle Boha a Otce našeho, (aiōn g165) **5** Jemuž bud' sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165) **6** Divím se, že jste tak rychle od toho, kterýž vás povolal v milost Kristovu, uchylili se k jinému evangelium. **7** Kteréž není jiné, ale jsou některí, ještě vás kormoutí, a převrátiti chtejí evangelium Kristovo. **8** Ale bychom pak i my neb anděl s nebe kázal vám mimo to, což jsme vám kázali, prokletý bud'. **9** Jakož jsme prvé pověděli, a ještě znova praví: Jestliže by vám kdo jiné evangelium kázal mimo to, kterýž jste přijali, prokletý bud'. **10** Nebo lidské-liž věci, cíli Boží předkládám? Zdaliž lidem se líbiti hledám? Kdybych se zajisté ještě lidem zaliboval, služebník Kristův bych nebyl. **11** Oznamují pak vám, bratří, že evangelium to, kterýž kázáno jest ode mne, není podlé člověka. **12** Nebo aniž jsem já ho přijal od člověka, ani se naučil, ale skrze zjevení Ježíše Krista. **13** Slýchali jste zajisté o mé obcování někdejším v Židovstvu, že jsem se převelice protivil církvi Boží, a hubil jsem ji, **14** A že jsem prospíval v Židovstvu nad mnohé mně rovně v pokolení svém, byv velmi horlivý milovník otcovských ustanovení. **15** Ale když se začíbilo Bohu, kterýž mne byl oddělil z života matky mé, a povolal skrze milost svou, **16** Zjeviti Syna svého mně, abych jej kázal mezi pohany, hned jsem se neporadil s tělem a krví; **17** Aniž jsem se vrátil do Jeruzaléma k těm, kteříž prvé byli apoštolé nežli já, ale šel jsem do Arabie, přišel jsem pak zase do Damašku. **18** Potom po třech letech navrátil jsem se do Jeruzaléma, abych navštívil Petra, a pobyl jsem u něho patnácté dní. **19** Jiného pak z apoštolů žádného jsem neviděl než Jakuba, bratra Páně. **20** Což' pak příši vám, aj, před Bohem, žet' neklamám. **21** Potom přišel jsem do krajin Syrských a Cilických. **22** Nebyl jsem pak známý osobou zborům Židovským, kteříž byli v Kristu, **23** Než toliko slýchali: Že ten, kterýž se nám někdy protivil, již nyní káže

víru, kterouž někdy vybojovával. **24** A slavili ve mně Boha.

2 Potom po čtrnácti letech opět vstoupil jsem do Jeruzaléma s Barnabášem, pojav s sebou i Tita. **2** Vstoupil jsem pak podlé zjevení, a vypravoval jsem jim evangelium, kterýž káži mezi pohany, a zvláště pak znamenitějším, abych snad nadarmo neběžel nyní i prvé. **3** Ale ani Titus, kterýž se mnou byl, pohan byv, nebyl přinucen obřezati se, **4** Totiž pro podešlé falešné bratři, kteříž se byli vloudili k vyšpehování svobody naší, kterouž máme v Kristu Ježíši, aby nás v službu podrobili. **5** Kterýmž ani na chvíliku neustoupili jsme, a nepoddali se, aby pravda evangelium zůstala u vás. **6** Od těch pak, kteříž se zdadí něco být, ač jací někdy byli, mně potom nic není, Bůh' osoby člověka nepřijímá, ti, praví, kteříž se něco zdadí být, nic mi nepřidali. **7** Nýbrž naodpor, když uzřeli, že jest mi svěreno evangelium, abych je kázal neobřezaným, jako i Petrovi mezi Židy, **8** (Nebo ten, kterýž mocný byl skrze Petra z strany apoštolství mezi Židy, byl mocný i skrze mne mezi pohany,) **9** A poznavše milost mně danou, Jakub a Petr a Jan, kteříž se zdadí slouporé být, podali pravic mně a Barnabášovi na tovaryštví, abychom my mezi pohany, a oni mezi Židy kázali. **10** Toliky abychom na chudé pamatovali, což jsem se i činiti snažoval. **11** A když byl přišel Petr do Antiochie, zjevně jsem jemu odeprěl; hoden zajisté byl trestání. **12** Nebo prvé než přišli některí od Jakuba, jídal s pohany, a když přišli, ucházel a odděloval se, boje se těch, kteříž byli z Židovstva. **13** A spolu s ním v tom pokrytství byli i jiní Židé, tak že i Barnabáš uveden byl v to jejich pokrytství. **14** Ale já uzřev, že nesprostně chodí v pravdě evangelium, řekl jsem Petrovi přede všemi: Poněvadž ty jsa Žid, pohansky žív jsi, a ne Židovsky, proč pohany k Židovskému způsobu nutíš? **15** My přirození Židé, a ne pohané hříšní, **16** Vědouce, že nebývá člověk ospravedlněn z skutků zákona, ale skrze víru v Jezukrista, i my v Krista uvěřili jsme, abychom ospravedlněni byli z víry Kristovy, a ne z skutků zákona, proto že nebude ospravedlněn z skutků zákona žádný člověk. **17** Jestliže pak hledajíce ospravedlnění být v Kristu, nalézáme se i my hříšní, tedy jest Kristus služebník hřicha? Nikoli. **18** Nebo budu-li to, což jsem zbořil, opět zase vzdělávat, přestupníkem sebe činím. **19** Já zajisté skrze zákon zákona umřel jsem, abych živ

byl Bohu. **20** S Kristem ukřížován jsem. Živt' jsem se stalo zaslíbení, způsobený skrze anděly v ruce pak již ne já, ale živ jest ve mně Kristus. Že pak nyní prostředníka. **20** Ale prostředník není jednoho, Bůh živ jsem v těle, u vře Syna Božího živ jsem, kterýž pak jeden jest. **21** Tedy zákon jest proti slibům Božím? zamiloval mne, a vydal sebe samého za mne. **21** Odstup to. Nebo kdyby byl zákon dán, kterýž by mohl Nepohrdám' tou milostí Boží. Nebo jestližeť jest z obživiti, jistě z zákona byla by spravedlnost. **22** Ale zákona spravedlnost, tedy' Kristus nadarmo umřel.

3 Ó nemoudří Galatští, kdo vás tak zmánil, abyste nebyli povolni pravdě, kterýmž před očima Ježíš Kristus prvé byl vypsán, a mezi vámi ukřížován? **2** Toto bych jen rád chtěl zvěděti od vás, z skutků-li zákona Ducha jste přijali, čili z slyšení víry? **3** Tak nemoudří jste? Počavše Duchem, nyní tělem konáte? **4** Tak mnoho trpěli jste nadarmo? A ještě nadarmo! **5** Ten tedy, kterýž vám dává Ducha, a činí divy mezi vámi, z skutků-li zákona, čili z slyšení víry? **6** Jako Abraham uvěřil Bohu, a počteno jemu to k spravedlnosti. **7** A tak vidíte, že ti, kteříž jsou z víry, ti jsou synové Abrahamovi. **8** Předzvěděvší pak písmo, že z víry ospravedlňuje pohany Bůh, předpovědělo Abrahamovi: Že v tobě budou požehnání všickni národové. **9** A tak ti, kteříž jsou z víry, docházejí požehnání s věrným Abraharem. **10** Kteříž pak koli z skutků zákona jsou, pod zlořečenstvím jsou. Nebo psáno jest: Zlořečený každý, kdož nezůstává ve všem, což jest psáno v knize zákona, aby to plnil. **11** A že z zákona nebývá žádný ospravedlněn před Bohem, zjevné jest, nebo spravedlivý z víry živ bude. **12** Zákon pak není z víry, ale: Ten člověk, kterýž by plnil je, živ bude skrze ně. **13** Ale vykoupil' nás Kristus z zlořečenství zákona, učiněn byv pro nás zlořečenstvím, (nebo psáno jest: Zlořečený každý, kdož visí na dřevě,) **14** Aby na pohany to požehnání Abrahamovo příšlo v Kristu Ježíši, a abychom zaslíbení Ducha přijali skrze víru. **15** Bratří, po lidsku pravím: Však utvrzené člověka smlouvy žádný neruší, aniž k ní co přidává. **16** Abrahamovi pak učiněna jsou zaslíbení, i semení jeho. Nedí: A semenům, jako o mnohých, ale jako o jednom: A semenu tvému, jenž jest Kristus. **17** Totot' pak pravím: Že smlouvy prvé od Boha stvrzené, vztahující se k Kristu, zákon, kterýž po čtyřech stech a po třídcítí letech začal se, nevyprazdňuje, aby slib Boží v nic obrátil. **18** Nebo jestližeť z zákona dědictví, již ne z zaslíbení. Ale Abrahamovi skrze zaslíbení Bůh daroval. **19** Což pak zákon? Pro přestupování ustanoven jest, dokudž by nepřišlo to símě, jemuž

se stalo zaslíbení, způsobený skrze anděly v ruce Ježukristovy dáno bylo věřícím. **23** Prvé pak, než přišla víra, pod zákonem byli jsme ostříháni, zavříni jsouce k té vře, kteráž potom měla zjevena být. **24** A tak zákon pěstounem našim byl k Kristu, abychom z víry ospravedlněni byli. **25** Ale když přišla víra, již nejsme pod pěstounem. **26** Všickni zajisté synové Boží jste v Kristu Ježíši skrze víru. **27** Nebo kteřížkoli v Krista pokřtěni jste, Krista jste oblékli. **28** Není ani Žid, ani Řek, ani slouha, ani svobodný, ani muž, ani žena. Nebo všickni vy jedno jste v Kristu Ježíši. **29** A když Kristovi jste, tedy símě Abrahamovo jste, a podlé zaslíbení dědicové.

4 Pravímt' pak, že pokudž dědic malíčký jest, nic není rozdílný od služebníka, jsa pánum všeho, **2** Ale pod ochráncemi a správcemi jest až do času uloženého od otce. **3** Tak i my když jsme byli malíčci, pod živly světa byli jsme v službu podrobeni. **4** Ale když přišla plnost času, poslal Bůh Syna svého učiněného z ženy, učiněného pod zákonem, **5** Aby ty, kteříž pod zákonem byli, vykoupil, abychom právo synů přijali. **6** A že jste synové, poslal Bůh Ducha Syna svého v srdce vaše, volajícího: Abba, Otče. **7** A tak již nejsi slouha, ale syn, a poněvadž syn, tedy i dědic Boží skrze Krista. **8** Ale tehdáž, neznavše Boha, sloužili jste těm, kteříž z přirození nejsou bohové. **9** Nyní pak, znajice Boha, nýbrž poznáni jsouce od Boha, kterakž se zpátkem zase obracíte k mdlým a bídňím živlům, jimž opět znova chcete sloužiti? **10** Dnú šetříte, a měsíců, a časů, i let. **11** Bojím se za vás, abych snad nadarmo nepracoval mezi vámi. **12** Budte jako já, nebo i já jsem jako vy, bratří, prosím vás. Nic jste mi neublížili. **13** Nebo víte, že s mdlobou těla kázal jsem vám evangelium ponejprvě. **14** A pokušení mé na těle mé měm nebylo u vás málo váženo, aniž jste pohrdli, ale jako anděla Božího přijali jste mne, jako Krista Ježíše. **15** Jaké tehdy bylo blahoslavenství vaše? Svědecit' vám zajisté dávám, že kdyby to možné bylo, oči své vyloupíce, byli byste mi dali. **16** Což tedy učiněn jsem vaším nepřítelem,

pravdu vám pravě? 17 Milují' vás nedobře, nýbrž by také odřezání byli, kteříž vás nepokojí. 18 Nebo odstrčíti nás chtějí, abyste vy je milovali. 18 Slušnět' vy v svobodu povoláni jste, bratří, toliko abyste pod jest pak horlivě milovati v dobrém vždycky, a ne jen zámyslem té svobody nepovolovali tělu, ale skrže toliko tehdáž, když jsem přítomen vám. 19 Synáčkové lásku poslujte sobě vespolek. 14 Nebo všecken moji, (kteréž opět rodím, až by Kristus zformován zákon v jednom slovu se zavírá, totiž v tom: Milovati byl v vás.) 20 Chtěl bych přítomen vám být nyní, budeš bližního svého jako sebe samého. 15 Pakli a proměnit hlas svůj; nebo v pochybnosti jsem o se vespolek koušete a žerete, hledtež, abyste jedni vás. 21 Povězte mi, kteří pod zákonem chcete být, od druhých zkažení nebyli. 16 Ale pravímt: Duchem nepozorujete-liž zákona? 22 Nebo psáno jest: Že chodte, a žádosti těla nevykonáte. 17 Nebo tělo Abraham měl dva syny, jednoho z děvky, a druhého z žádá proti Duchu, a Duch proti tělu. Ty pak věci jsou svobodné. 23 Ale ten z děvky podlé těla se narodil, sobě vespolek odporné, tak abyste ne, což byste ten pak z svobodné podlé zaslíbení. 24 Kteréžto chtěli, to činili. 18 Jestliže pak Duchem vedeni býváte, věci u figůre se staly. Nebo tot' jsou ti dva zákonové, nejste pod zákonem. 19 Zjevní jsou pak skutkové jeden s hory Sinai, k manství zplozující, a tent' jest téla, jenž jsou: Cizoložstvo, smilstvo, nečistota, jako Agar. 25 Agar zajisté jest hora Sinai v Arabii. chlipnost, 20 Modloslužba, čarování, nepřátelství, Dobřet' se pak k ní trefuje nynější Jeruzalém, nebo svárové, nenávisti, hněvové, dráždění, různice, sekty, v službu podroben jest s syny svými. 26 Ale ten 21 Závisti, vraždy, opilství, hodování, a těm podobné svrchní Jeruzalém svobodný jest, kterýž jest matka věci. Kteréž kdokoli činí, tot' vám předpovídám, jakož všech nás. 27 Nebo psáno jest: Vesel se neplodná, jsem i prvé pravil, že království Božího dědicové kteráž nerodíš, vykříkni a zvolej, kteráž nepracuješ nebudou. 22 Ovoce pak Ducha jestit: Láska, radost, ku porodu; nebo ta opuštěná mnoho má synů, více pokoj, tichost, dobrotvost, dobrota, věrnost, krotkost, než ta, kteráž má muže. 28 Myt' jsme tedy, ó bratří, středmost. 23 Proti takovým není zákon. 24 Nebo tak jako Izák, synové zaslíbení. 29 Ale jakož tehdáž kteříž jsou Kristovi, ti své tělo ukřížovali s vášněmi ten podlé těla zplozený protivil se tomu, kterýž byl a s žádostmi. 25 Jsme-lit' Duchem živi, Duchem i podlé Ducha, tak i nyní. 30 Než co praví písma? chodíme. 26 Nebýejme marné chvály žádostiví, jedni Vyvrz děvku i syna jejího; nebo nebudet' dědicem syn druhých popouzejíce, a jedni druhým závidíce. děvky s synem svobodné. 31 A tak, bratří, nejsmet' synové děvky, ale svobodné.

5 Protož v svobodě, kterouž Kristus nás osvobodil, stůjte, a nezapletejte se zase v jho služebnosti. 2 Aj, já Pavel pravím vám, že budete-li se obřezovati, Kristus vám nic neprospeje. 3 A zase osvědčuji všelikému člověku, kterýž se obřezuje, že jest povinen všecken zákon naplniti. 4 Zbavili jste se Krista, kteříž koli v zákoně ospravedlnění být hledáte; vypadli jste z milosti. 5 My zajisté duchem z víry naděje spravedlnosti očekáváme. 6 Nebo v Kristu Ježíši ani obřízka nic neprosívá, ani neobřízka, ale víra skrze lásku dělající. 7 Běželi jste dobře. Kdo vám překazil, abyste pravdy neposlouchali? 8 Neníť ta rada z toho, kterýž vás volá. 9 Maličko kvasu všecko tésto nakvašuje. 10 Ját' mám naději o vás v Pánu, že nic jiného smýšleti nebudete; ale ten, kterýž kormoutí vás, trpěti bude soud, kdož' jest on koli. 11 Já pak, bratří, kází-li také obřízku, i pročež ještě protivenství trpím? Tedy jest vyprázdno pohoršení kříže. 12 Ó

6 Bratří, by pak byl zachvácen člověk v nějakém pádu, vy duchovní napravte takového v duchu tichosti, prohlédaje sám k sobě, abys i ty nebyl pokoušín. 2 Jedni druhých břemena neste, a tak plíte zákon Kristův. 3 Nebo zdá-li se komu, že by něco byl, nic nejsa, takového vlastní mysl jeho svodí. 4 Ale díla svého zkus jeden každý, a tehdyt' sám v sobě chválu míti bude, a ne v jiném. 5 Nebo jeden každý své břímě poneše. 6 Zdílejž se pak ten, kterýž naučení přijímá v slovu s tím, od kohož naučení běže, vším statkem. 7 Nemylte se, Buňt' nebude oklamán; nebo cožkoli rozsíval by člověk, tot' bude i žíti. 8 Nebo kdož rozsírá tělu svému, z těla žítí bude porušení; ale kdož rozsírá Duchu, z Duchat' žítí bude život věčný. (aiōnios g166) 9 Činíce pak dobré, neoblevujme; nebo časem svým budeme žítí, neustávajíce. 10 A protož dokudž čas máme, čiňme dobré všechném, nejvíce pak domácím víry. 11 Pohledte, jaký jsem vám list napsal svou rukou. 12 Ti, kterýž chtějí tvární býti podlé těla, nutí vás, abyste se obřezovali, jedně aby

protivenství pro kříž Kristův netrpěli. **13** Nebo ani sami ti, kteří se obřezují, nezachovávají zákona, ale chtí, abyste se obřezovali, aby se tělem vaším chlubili. **14** Ale ode mne odstup to, abych se chlubil, jediné v kříži Pána našeho Jezukrista, skrze něhož jest mi svět ukřižován, a já světu. **15** Nebo v Kristu Ježíši ani obřízka nic neprospívá, ani neobřízka, ale nové stvoření. **16** A kteříkoli tohoto pravidla následují, pokoj přijde na ně a milosrdenství, i na lid Boží Izraelský. **17** Dále pak žádný mi nečin zaměstknání, já zajisté jízvy Pána Ježíše nosím na těle svém. **18** Milost Pána Ježíše Krista s duchem vaším, bratří. Amen.

Efezským

1 Pavel apoštol Jezukristův, skrze vůli Boží, svatým, kteří jsou v Efezu, a věrným v Kristu Ježíši: **2** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **3** Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, kterýž požehnal nám všelikým požehnáním duchovním v nebeských vězech v Kristu, **4** Jakož vyvolil nás v něm před ustanovením světa, abychom byli svatí a nepoškrvnění před oblíčejem jeho v lásce, **5** Předzřídil nás k zvolení za syny skrze Ježíše Krista pro sebe, podlé dobré libé vůle své, **6** K chvále slávy milosti své, kterouž vzácné nás učinil v tom nejmilejším. **7** V němž máme vykoupení skrze krev jeho, totič odpuštění hřichů, podlé bohatství milosti jeho, **8** Kterouž rozhojnil k nám ve vší moudrosti a opatrnosti, **9** Oznámiv nám tajemství vůle své podlé dobré libosti své, kterouž předuložil byl sám v sobě, **10** Aby v dokonání plnosti časů v jedno shromáždil všecko v Kristu, bud' nebeské věci, bud' zemské. **11** V kterémž i k losu připuštění jsme, předzřízeni byvše, podlé předuložení toho, kterýž všecko působí podlé rady vůle své, **12** Abychom tak byli k chvále slávy jeho my, kteříž jsme prvé naději měli v Kristu. **13** V kterémž i vy naději máte, slyševše slovo pravdy, totič evangelium spasení svého, skrze kteréž také, uvěřivše, znamenáni jste Duchem zaslíbení svatým, **14** Kterýž jest závdavek dědictví našeho, na vykoupení toho, což jím dobyto jest, k chvále slávy jeho. **15** Protož i já, slyšev o vaší vře v Pánu Ježíši, a o lásce ke všechném svatým, **16** Nepřestávám díků činiti z vás, zmínu čině o vás na modlitbách svých, **17** Aby Bůh Pána našeho Jezukrista, Otec slávy, dal vám Ducha moudrosti a zjevení ku poznání jeho, **18** A tak osvícené oči myslí vaší, abyste věděli, která by byla naděje povolání jeho, a jaké bohatství slávy dědictví jeho v svatých, **19** A kterak jest nesmírná velikost moci jeho k nám věřícím podlé působení mocnosti síly jeho. **20** Kteréž dokázal na Kristu, vzkřísiv jej z mrtvých, a posadiv na pravici své na nebesích, **21** Vyoce nade všecko knížatstvo, i mocnosti, i moci, i panstvo, i nad každé jméno, kteréž se jmenuje, netoliko v věku tomto, ale i v budoucím. (aiōn g165) **22** A všecko poddal pod nohy jeho, a jej dal hlavu nade všecko církvi, **23** Kteráž jest tělo jeho, a plnost všecko ve všech naplňujícího.

2 I vás obživil mrtvé v vinách a hříších, **2** V nichž jste někdy chodili podlé obyčeje světa tohoto, a podlé knížete mocného v povětří, ducha toho, kterýž nyní dělá v synech zpoury. (aiōn g165) **3** Mezi nimiž i my všickni obcovali jsme někdy v žádostech těla svého, činivše to, což se líbilo tělu a myslí, a byli jsme z přirození synové hněvu jako i jiní. **4** Ale Bůh, bohatý jsa v milosrdenství pro velikou lásku svou, kterouž zamiloval nás, **5** Také i nás, když jsme mrtví byli v hříších, obživil spolu s Kristem, (milostí spaseni jste.) **6** A spolu s ním vzkřísil, i posadil na nebesích v Kristu Ježíši, **7** Aby ukázal v věku budoucím nepřevyšené bohatství milosti své, z dobroty své k nám v Kristu Ježíši. (aiōn g165) **8** Nebo milostí spaseni jste skrze víru, (a to ne sami z sebe, dart' jest to Boží.) **9** Ne z skutků, aby se někdo nechlubil. **10** Jsme zajisté jeho dílo, jsouce stvořeni v Kristu Ježíši k skutkům dobrým, kteréž Bůh připravil, abychom v nich chodili. **11** Protož pamatujte, že vy někdy pohané podlé těla, kteréž jste slouli neobřízka od těch, kteréž slouli obřízka na těle, kteréž se působí rukama, **12** Vy jste byli onoho času bez Krista, odcizení od společnosti Izraele, a cizí od úmluv zaslíbení, naděje nemající, a bez Boha na světě. **13** Ale nyní v Kristu Ježíši vy, kteréž jste někdy byli dalecí, blízcí učiněni jste skrze krev Kristovu. **14** Nebo ont' jest pokoj náš, kterýž učinil oboje jedno, zbořiv hradbu dělící na různo, **15** A nepřátelství, totič zákon přikázaný v ustanoveních, vyprázdniv skrze tělo své, aby ty oboje vzdělal v samém sobě v Protož i já, slyšev o vaší vře v Pánu Ježíši, a o lásce ke všechném svatým, **16** Nepřestávám díků činiti z uvdě oboje v jenom těle Bohu skrze kříž, vyhladiv jednoho nového člověka, tak čině pokoj, **16** A v mír měm přístup v jednom Duchu k Otci. **17** A příšed, zvěstoval pokoj vám, dalekým i blízkým. **18** Neboť skrze něho obojí mame přístup v jednom Duchu k Otci. **19** Aj, již tedy nepřátelství skrze něj. **17** A příšed, zvěstoval pokoj a domácí Boží, **20** Vzdělaní na základ apoštolský a prorocký, kdež jest gruntovní úhelný kámen sám Ježíš Kristus, **21** Na němž všecko stavení příslušně vzdělané roste v chrám svatý v Pánu. **22** Na kterémž i vy spolu vzděláváte se v příbytek Boží, v Duchu svatém.

3 Pro tu příčinu já Pavel ten vězeň Krista Ježíše pro vás pohany, **2** Jestliže však jste slyšeli o milosti Boží, kteréž jest mi uděleno k přísluhování vám, **3** Ze skrze zjevení oznámil mi tajemství, (jakož jsem prvé psal krátce; **4** Z čehož můžete, čouce, porozuměti

známosti mé v tajemství Kristovu;) 5 Kteréž za jiných pak, kterýž sstoupil, ont' jest, kterýž i vstoupil vysoko věků nebylo známo synům lidským, tak jako nyní nade všecka nebesa, aby naplnil všecko. 11 A ont' zjeveno jest svatým apoštolům jeho a prorokům dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné skrze Ducha, 6 Že jsou pohané spoluředitelé a pak evangelisty, jiné pak pastýře a učitele, 12 Pro jednotlíní, i spoluúčastníci zaslíbení jeho v Kristu spořádání svatých, k dílu služebnosti, pro vzdělání skrze evangelium. 7 Kteréhož jsem učiněn slouha těla Kristova, 13 Až bychom se sběhli všickni v jednotu daru milosti Boží sobě dané, podlé působení moci víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v jeho. 8 Mně nejmenšímu ze všech svatých dána jest míru postavy plného věku Kristova, 14 Abychom již milost ta, abych mezi pohany zvěstoval ta nestíhlá více nebyli děti, zmitající se a točící každým větrem bohatství Kristova, 9 A vysvětlil všechném, jaké by bylo obcování tajemství skrytého od věků v Bohu, Iстивému; 15 Ale upřímě se majíce v lásce, rostme v kterýž všecko stvořil skrze Ježíše Krista, (aiōn g165) toho všelijak, kterýž jest hlava, totíž v Krista. 16 Z 10 Aby nyní oznámena byla knížatstvu a mocem na kteréhož všecko tělo příslušně spojené a svázané nebesích skrze církev rozličná moudrost Boží, 11 po všech kloubích přisluhování, podlé vnitřní moci Podlé předuložení věčného, kteréž uložil v Kristu v míru jednoho každého ouda, zrůst, jakž na tělo Ježíši Pánu našem, (aiōn g165) 12 V němž máme přísluši, běže, k vzdělání svému v lásce. 17 A protož smělost a přístup s doufáním skrze víru jeho. 13 totič' pravím a osvědčuji skrze Pána, abyste již více Protož prosím, abyste nehyňuli v mých ssouzeních nechodili, jako i jiní pohané chodí, v marnosti myslí pro vás, kteráž jsou sláva vaše. 14 Pro tuť příčinu své, 18 Zatemnění v rozumu, odcizeni jsouce od klekám na kolena svá před Otcem Pána našeho života Božího, pro neznámost, kteráž jest v nich z Jezukrista, 15 Z něhož všeliká rodina na nebi i na zatrvení srdc jejich. 19 Kteříž zoufavše sobě, vydali zemi se jmenuje, 16 Aby vám dal, podlé bohatství se v nestydatost, aby všelikou nečistotu páchali s slávy své, mocí posilněnu býti skrze Ducha svého na chtivostí. 20 Ale vy ne tak jste se vyučili od Krista, vnitřní člověku, 17 Aby Kristus skrze víru přebýval v 21 Ač jestliže jste ho slyšeli, a o něm byli vyučeni, srdečích vašich, 18 Abyste v lásku vkořeněni a založeni jakž jest pravda v Ježíšovi, 22 Totíž, žeť vám naleží jsouce, mohli stihnuti se všechněmi svatými, kteráž složiti ono první obcování podlé toho starého člověka, by byla širokost, a dlouhost, a hlubokost, a vysokost, rušícího se, podlé žádosti oklamávajících, 23 Obnoviti 19 A poznati přenesmírnou lásku Kristovu, abyste se pak duchem myslí své, 24 A obléci toho nového naplněni byli ve všelikou plnost Boží. 20 Tomu pak, člověka, podlé Boha stořeného, v spravedlnosti a v kterýž mocen jest nade všecko učiniti mnohem hojněji, svatosti pravdy. 25 Protož složice lež, mluvtež pravdu než my prosíme aneb rozumíme, podlé moci té, jeden každý s bližním svým; nebo jsme vespolek kterouž dělá v nás, 21 Tomu bud' sláva v církvi skrze oudové. 26 Hněvete se, a nehřešte; slunce nezapadej Krista Ježíše po všecky věky věků. Amen. (aiōn g165)

4 Prosímt' tedy vás já vězeň v Pánu, abyste chodili tak, jakž hodné jest na to povolání, kterýmž povoláni jste, 2 Se vší pokorou, tichostí, i s snášelivostí, snázejíce se vespolek v lásku, 3 Usilujice zachovávatí jednotu Ducha v svazku pokoje. 4 Jedno jest tělo, a jeden Duch, jakož i povoláni jste v jedné naději povolání svého. 5 Jeden Pán, jedna víra, jeden křest, 6 Jeden Bůh a Otec všech, kterýž jest nade všecko, a skrze všecko, i ve všech vás. 7 Ale jednomu každému z nás dána jest milost podlé míry obdarování Kristova.

8 Protož dí: Vstoupiv na výsost, jaté vedl vězně, a dal dary lidem. 9 Ale to, že vstoupil, co jest, jediné že i sstoupil prvé do nejnižších stran země? 10 Ten

Budtež tedy následovní Boží, jakožto synové milí. 2 A chodte v lásku, jako i Kristus miloval nás, a vydal sebe samého za nás, dar a obět Bohu u vúni

rozkošnou. 3 Smilstvo pak a všeliká nečistota, neb 32 Tajemství toto veliké jest, ale já pravím o Kristu a o lakomství, aniž jmenováno bud' mezi vámi, jakož sluší církvi. 33 A však i vy, jeden každý z vás, manželku na svaté, 4 A mrzkost, ani bláznové mluvení, ani svou tak jako sám sebe miluj. Žena pak at' se bojí šprymování, kteréžto věci jsou nenáležité, ale raději muže.

díků činění. 5 Víte zajisté o tom, že žádný smilník aneb nečistý, ani lakomec, (jenž jest modloslužebník,) nemá dědictví v království Kristově a Božím. 6 Žádný vás nesvod' marnými řečmi; nebo pro takové věci přichází hněv Boží na syny nepoddané. 7 Nebývejte tedy účastníci jejich. 8 Byli jste zajisté někdy temnosti, ale nyní jste světlo v Pánu. Jakožto synové světla chodte, 9 (Nebo ovoce Ducha záleží ve vši dobrotě, a spravedlnosti, a v pravdě.) 10 O to stojíce, což by se dobře líbilo Pánu. 11 A neobcujte s skutky neužitečnými tmy, ale raději je tresete. 12 Nebo což se tajně děje od nich, mrzko jest o tom i mluviti. 13 Ale to všecko, když bývá od světla trestáno, bývá zjeveno; cožkoli zajisté zjevné bývá, světlo jest. 14 Protož praví: Probul' se ty, kolož spíš, a vstaň z mrtvých, a zasvítí se tobě Kristus. 15 Viztež tedy, kterak byste opatrně chodili, ne jako nemoudří, ale jako moudří, 16 Vykupejíce čas; nebo dnové zlì jsou. 17 Protož nebývejte neopatrní, ale rozumějící, která by byla vůle Páně. 18 A neopijejte se vínom, v němž jest prostopašnost, ale naplněni budte Duchem, 19 Mluvíce sobě vespolek v žalmích, a v chvalách, a v písničkách duchovních, zpívajíce a plésajíce v srdcích svých Pánu, 20 Díky činice vždycky ze všeho ve jménu Pána našeho Jezukrista Bohu a Otci, 21 Poddání jsouce jedni druhým v bázni Boží. 22 Ženy mužům svým poddány budte, jako Pánu. 23 Nebo muž jest hlava ženy, jako i Kristus hlava církve, a onť jest spasitel těla. 24 A protož jakož církev poddána jest Kristu, tak i ženy mužům svým ve všem. 25 Muži milujte ženy své, jako i Kristus miloval církev, a vydal sebe samého za ni, 26 Aby ji posvětil, očistiv obmytí vody skrze slovo, 27 Aby ji sobě postavil slavnou církev, nemající poškvurny, ani vrásky, neb cokoli takového, ale aby byla svatá, a bez úhony. 28 Takt' jsou povinni muži milovati ženy své jako svá vlastní těla. Kdo miluje ženu svou, sebet' samého miluje, 29 Žádný zajisté nikdy těla svého neměl v nenávisti, ale krmí a chová je, jakožto i Pán církve. 30 Nebot' jsme oudové těla jeho, z masa jeho, a z kostí jeho. 31 A protot' opustí člověk otce svého i matku, a připojí se k manželce své, i budouť ti dva jedno tělo.

6 Dítky poslouchejte rodičů svých v Pánu; nebot' jest to spravedlivé. 2 Cti otce svého i matku, (tot' jest příkazání první z zaslíbením,) 3 Aby dobře bylo tobě, a abys byl dlouhověký na zemi. 4 A vy otcové nepopouzejte k hněvu dítěk svých, ale vychovávejte je v cvičení a v napomínání Páně. 5 Služebníci budte poslušni pánu tělesných s bázni a s strachem, v sprostnosti srdce svého, jako Krista, 6 Ne na oko sloužíce, jako ti, kteříž se lidem líbiti usilují, ale jako služebníci Kristovi, činice vůli Boží z té duše, 7 S dobrou myslí sloužíce, jakožto Pánu, a ne lidem, 8 Vědouce, že, což by koli jeden každý učinil dobrého, za to odplatu vzítí má ode Pána, budто služebník, budto svobodný. 9 A vy páni též se tak mějte k nim, odpouštějice pohružky, vědouce, že i vy také máte Pána svého v nebesích, a přijímání osob není u něho. 10 Dále pak, bratří moji, posilte se v Pánu a v moci síly jeho. 11 Oblecte se v celé odění Boží, abyste mohli státi proti útokům d'ábelským. 12 Nebot' není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem vysoko. (aiōn g165) 13 A protož vezměte celé odění Boží, aby ste mohli odolati v den zlý, a všecko vykonajíce, státi. 14 Stůjtež tedy, majíce podpísaná bedra svá pravdou, a oblečení jsouce v pancíř spravedlnosti, 15 A obuté majíce nohy v hotovost k evangelium pokče, 16 A zvláště pak vezmouce ští vitý, kterýmž byste mohli všecky šípy ohnivé nešlechetníka toho uhasiti. 17 Lebku také spasení vezměte, i meč Ducha,jenž jest slovo Boží, 18 Všelikou modlitbou a prosbou modléce se každého času v Duchu, a v tom bedliví jsouce se vši ustavičností a prošením za všecky svaté, 19 I za mne, aby mi dána byla řeč k otevření úst mých s smělou doufanlivostí, abych oznamoval tajemství evangelium, 20 Pro něž úřad konám v řetězu, abych v něm směle mluvil, jakž mně mluviti náleží. 21 Abyste pak věděli i vy, co se se mnou děje, a co činím, všecko vám to oznámí Tychikus, milý bratr a věrný služebník v Pánu, 22 Jehož jsem pro to samo k vám poslal, abyste věděli o našich věcech, a aby

potěšil srdcí vašich. **23** Pokoj bratřím, a láska s věrou od Boha Otce a Pána Jezukrista. **24** Milost Boží se všechněmi milujícími Pána našeho Jezukrista k neporušitelnosti. Amen.

Filipským

1 Pavel a Timoteus, služebníci Ježíše Krista, všechném svatém v Kristu Ježíši, kteříž jsou v městě Filippis, s biskupy a s jahny: **2** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **3** Děkuji Bohu svému, když se koli na vás rozpomenu, **4** Vždycky při každé modlitbě své, s radostí za všecky za vás prosbu čině, **5** Z vašeho obcování evangelium, hned od prvního dne až posavad, **6** Jist jsa tím, že ten, kterýž začal v vás dílo dobré, dokoná až do dne Ježíše Krista, **7** Jakož jest mi spravedlivé tak smysliti o všech vás, proto že vás v srdci mám i v vězení svém, a v obraňování i v utvrzování evangelium, vás všecky účastníky milosti mně dané. **8** Svědek mi jest zajisté Bůh, kterak po všech po vás toužím v střevách Ježíše Krista. **9** A za to se modlím, aby láska vaše ještě více a více se rozhojnovala v známosti a ve všelikém smyslu, **10** K tomu, abyste zkušením rozeznati mohli užitečné věci od neužitečných, tak abyste byli upřími a bez úrazu, až ke dni Kristovu, **11** Naplněni jsouce ovozem spravedlnosti, kteréž nesete skrze Jezukrista, k slávě a k chvále Boží. **12** Chcít pak, bratří, abyste věděli, že to, což mne obklíčilo, k většímu prospěchu evangelium příšlo, **13** Tak že vězení mé pro Krista rozhlášeno jest po všem rathouzu, i jinde všudy. **14** A mnozí z bratří v Pánu, spolehše na vězení mé, hojnější smělost mají bez strachu mluviti slovo. **15** A však některí z závisti a navzdoru, některí pak také z oblíbení Krista kází. **16** Ti pak, kteříž navzdoru Krista zvěstují, ne v čistotě, domnívají se, že mi k vězení mému ssouzení přidadí; **17** Kteří pak z lásky, ti vědí, že jsem k obraně evangelium postaven. **18** Ale což pak o to? Nýbrž jakýmkoli způsobem, bud' v samé tvárnosti, bud' v pravdě Kristus se zvěstuje, i z tohot' se raduji, a ještě radovati budu. **19** Nebo vím, že mi to příde k spasení skrze vaši modlitbu, a pomoc Ducha Jezukristova, **20** Podlé pečlivého očekávání a naděje mé, že v ničem nebudu zahanben, ale ve vší doufanlivé smělosti, jakž prvé vždycky, tak i nyní veleben bude Kristus na těle mé, bud' skrze život, bud' skrze smrt. **21** Mně zajisté živu býti jest Kristus, a umířti zisk. **22** Jestli mi pak prospěněji živu býti v těle pro práci, tedy nevím, co bych vyvolil. **23** K oběmut' se k tomu nakloňuj, žádost maje umířti, a býti s Kristem, což by mnohem

lépe bylo, **24** Ale pozůstatи v těle potřebněj jest pro vás. **25** Načež spoléhaje, vím, že pobudu, a s vámi se všemi spolu pozůstanu k vašemu prospěchu, a k radosti víry, **26** Aby se vaše ze mne chlouba v Kristu Ježíši rozhognila, skrze mou vám zase přítomnost. **27** Toliko, jakž sluší evangelium Kristovu, obcujte, abych, bud' přijda a vás vida, bud' vzdálen jsa, slyšel o vás, že stojíte v jednom duchu, jednomyslně pracujíce u vře evangelium, **28** A v ničemž se nestrahujíce protivníků, což jest jim jistým znamením zahnutí, vám pak spasení, a to od Boha. **29** Nebo vám jest to z milosti dáno pro Krista, abyste netoliko v něho věřili, ale také pro něj i trpěli, **30** Týž boj majíce, jakýž jste při mně viděli, i nyní o mně slyšíte.

2 Protož jestli jaké potěšení v Kristu, jestli které utěšení lásky, jestli která společnost Ducha, jsouli která střeva a slitování, **2** Napříle radost mou, abyste jednostejného smyslu byli, jednostejnou lásku majíce, jednodušní jsouce, jednostejně smýšlejíce, **3** Nic nečinice skrze svář aneb marnou chválu, ale v pokroč jedni druhé za důstojnější nežli sebe majíce. **4** Nehledejte jeden každý jen svých věcí, ale každý také toho, což jest jiných. **5** To tedy, citte při sobě, co i při Kristu Ježíši. **6** Kterýž jsa v způsobu Božím, nepoložil sobě toho za loupež rovný býti Bohu, **7** Ale samého sebe zmařil, způsob služebníka přijav, podobný lidem učiněn. **8** A v způsobu nalezen jako člověk, ponížil se, poslušný byv až do smrti, a to smrti kříže. **9** Protož i Bůh povýšil ho nade vše, a dal jemu jméno nad každé jméno, **10** Aby ve jménu Ježíše každé koleno klekalo, těch, kteříž jsou na nebesích, a těch, kteříž jsou na zemi, i těch, kteříž jsou pod zemí, **11** A každý jazyk aby vyznával, že Ježíš Kristus jest Pánem v slávě Boha Otce. **12** A tak, moji milí, jakož jste vždycky poslušni byli, netoliko v přítomnosti mé, ale nyní mnohem více v nepřítomnosti mé, s bázni a s třesením spasení své konejte. **13** Bůh zajisté jest, kterýž působí v vás i chtění i skutečné činění, podlé dobře libé vůle své. **14** Všecko čiřte bez reptání, a bez pochybování, **15** Abyste byli bez úhony, a upřími synové Boží, bez obvinění v prostřed národu zlého a převráceného. Mezi kterýmižto světě jako světla na světě, **16** Slovo života zachovávajíce, ku poctivosti mé v den Kristův, že jsem ne nadarmo běžel, ani nadarmo pracoval. **17** A bych' pak i obětován byl pro oběť a službu vře vaší, raduji se, a spolu raduji se se

všechněmi vámi. **18** A též i vy radujete se, a spolu k vzkříšení z mrtvých. **19** Ne že bych již dosáhl, radujete se se mnou. **20** Mámt' pak naději v Pánu aneb již dokonálym byl, ale snažně běžím, zda bych i Ježíši, že Timotea brzy pošli vám, abych i já pokojné uchvatit mohl, načež uchvácen jsem od Krista Ježíše. myslí byl, zvěda, kterak vy se máte. **21** Nebo žádného **22** Bratří, já nemám za to, že bych již dosáhl. **23** tak jednomyslného nemám, kterýž by tak vlastně Ale to jedno činím, na ty věci, kteréž jsou za mnou, o vaše věci pečoval. **24** Všickni zajisté svých věcí zapomínájte, k těm pak, kteréž jsou přede mnou, hledají, a ne těch, kteréž jsou Krista Ježíše. **25** Ale jej úsilně chvátaje, k cíli běžím, k odplatě svrchovaného zkušeného býti víte, že jako syn s otcem, se mnou povolání Božího v Kristu Ježíši. **26** Protož kteříkoli přísluhalo v evangelium. **27** Tohot' hle, naději mám, jsme dokonalí, to smýšlejme. A pakli v čem jinak že pošli, jakž jen uzřím, co se bude dítí se mnou. **28** smyslíte, i toť vám Bůh zjeví. **29** Ale k čemuž jsme již Mámt' pak naději v Pánu, že i sám brzo přijdu k vám. přišli, v tom při jednostejném zústávejme pravidle, **30** Ale zdálo se mi za potřebné Epaafrodita, bratra a a jednostejně smyslíme. **31** Spolu následovní moji pomocníka a spolurytíře mého, vašeho pak apoštola i budte, bratří, a šetřte těch, kteříž tak chodí, jakož služebníka, v potřebě mé poslati k vám, **32** Poněvadž máte příklad na nás. **33** Nebot' mnozí chodí, o nichž toužil po všech vás, a velmi těžek nad tím byl, že jsem častokrát pravil vám, a nyní s pláčem pravím, jste o něm slyšeli, že by byl nemocen. **34** A bylt' jistě že jsou neprátele kříže Kristova, **35** Jichžto konec jest nemocen, i blízek smrti, ale Bůh se nad ním smiloval, zahynutí, jejichž Bůh jest břicho, a sláva v mrzkostech a ne nad ním toliko, ale i nade mnou, abych zámutku jejich, kteříž o zemské věci stojí. **36** Ale naše obcování na zámutek neměl. **37** Protož tím chtivěji poslat jsem jest v nebesích, odkudž i spasitele očekáváme Pána ho, abyste, vidouce jej zase, radovali se, a já abych Jezukrista, **38** Kterýž promění tělo naše ponížené, byl bez zámutku. **39** Přijmětež jej tedy v Pánu se aby bylo podobné k tělu slávy jeho, podlé mocnosti vší radostí, a mějtež takové v pociťosti. **40** Nebot' té, kterouž mocen jest i všecky věci podmaniti sobě. pro dílo Kristovo až k smrti se přiblížil, opováživ se

4 A tak, bratří moji milí a přežádoucí, radost a koruna má, tak stůjte v Pánu, milí. **2** Evody prosím, i Syntychény prosím, aby jednostejně smyslí v Pánu.

3 Dále pak, bratří moji, radujte se v Pánu. **3** Ano i tebe prosím, tovaryši můj vlastní, budíž jim Jednostejných vám věcí psáti mně se jistě nestyště, pomocen, kteréžto v evangelium spolu se mnou vám pak to bezpečné jest. **2** Vizte psy, vizte zlé pracovaly, i spolu s Klimentem a s jinými pomocníky dělníky, vizte roztržku. **3** Nebot' myt' jsme obřízka, mými, jejichž jména jsou v knize života. **4** Radujte se kteříž duchem sloužíme Bohu, a chlubíme se v Kristu v Pánu vždycky; opět pravím, radujte se. **5** Mírnost Ježíši, a nedoufáme v těle, **4** Ačkoli i já mohl bych vaše známa bud' všechněm lidem. Pán blízkó. **6** O nic doufati v těle. Zdá-lit' se komu jinému, že by mohl nebudet pečliví, ale ve všech věcech skrze modlitbu doufati v těle, já více, **5** Obřezán jsa osmého dne, jsa a poníženou žádost s díků činěním prosby vaše z rodu Izraelského, pokolení Beniaminova, Žid z Židů, známy budte Bohu. **7** A pokoj Boží, kterýž převyšuje podlé zákona farizeus, **6** A z strany horlivosti protivník všeliký rozum, hájiti bude srdci vašich i smyslů vašich církve, z strany pak spravedlnosti zákonného jsa bez v Kristu Ježíši. **8** Dále pak, bratří, kterékoli věci úhony. **7** Ale to, což mi bylo ziskem, položil jsem sobě jsou pravé, kterékoli pociťové, kterékoli spravedlivé, pro Krista za škodu. **8** Nýbrž i všecky věci pokládám kterékoli čisté, kterékoli milé, kterékoli dobravěstné, škodou býti pro vyvýšenost známosti Krista Ježíše jestli která ctnost, a jestli která chvála, o těch věcech Pána svého, pro nějž jsem to všecko ztratil, a mám to jste se i naučili, je i přijali, a jako za lejna, abych Krista získal, **9** A v něm nalezen slyšeli i viděli na mně. Ty věci čiňte, a Bůh pokoje byl nemající své spravedlnosti, kteráž jest z zákona, budet' s vámi. **10** Zradoval jsem se v Pánu velice, ale tu, kteráž jest z víry Kristovy, tu spravedlnost, že již opět zase rozzelenala se péče vaše o mne. kteráž jest z Boha, a u víře záleží, **10** Abych poznal Načež však byli jste myslili, ale nedostalo se vám jej, a moc vzkříšení jeho, i společnost utrpení jeho, příhodného času. **11** Ne proto, že bych jakou nouzi připodobňuje se k smrti jeho, **11** Zda bych tak přišel měl, toto pravím; nebo já naučil jsem se dosti mítí na

tom, což mám. **12** Umím' i snízen býti, umím také i hojnost mítí; všudy a ve všech věcech pocvičen jsem, i nasycen býti i lačněti, totíž hojnost mítí i nouzi trpěti. **13** Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje. **14** A však dobrě jste učinili, obcovavše mému ssoužení. **15** Víte pak i vy, Filipenští, že při počátku evangelium, když jsem šel z Macedonie, žádný zbor neudělil mi z strany dání a vzetí, než vy sami. **16** Ano i do Tessaloniky jednou i podruhé, čehož jsem potřeboval, poslali jste mi. **17** Ne proto že bych hledal darů, ale hledám užitku hojného k vašemu prospěchu. **18** Přijalt' jsem pak všecko, a hojnět' mám, naplněn' jsem, vzav od Epafruda to, což posláno od vás, vůni sladkosti, obět vzácnou a libou Bohu. **19** Bůh pak můj naplní' všelikou potřebu vaši podlé bohatství svého slavně v Kristu Ježíši. **20** Bohu pak a Otci našemu sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165) **21** Pozdravtež všech svatých v Kristu Ježíši. Pozdravujíť' vás bratří, kteríž jsou se mnou. **22** Pozdravujíť' vás všickni svatí, zvláště pak ti, kteríž jsou z domu císařova. **23** Milost Pána našeho Jezukrista se všechněmi vámi. Amen.

Koloským

1 Pavel apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží, a Timoteus, 2 Těm, kteříž jsou v Kolossis, svatým a věrným bratřím v Kristu Ježíši: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. 3 Díky činíme Bohu a Otci Pána našeho Jezukrista, vždycky za vás modléce se, 4 Slyšavše o víře vaší v Kristu Ježíši, a o lásce ke všechném svatým, 5 Pro naději složenou vám v nebesích, o níž jste prvé slyšeli v slovu pravdy, to jest evangelium. 6 Kteréž jest přisko k vám, jako i na všecken svět, a ovoce nese, jako i u vás od toho dne, v kterémž jste slyšeli, a poznali milost Boží v pravdě, 7 Jakož jste se i naučili od Epafry, milého spoluслužebníka našeho, kterýž jest věrný k vám služebník Kristův, 8 Kterýž také oznámil nám lásku vaši v Duchu. 9 Protož i my, od toho

se od naděje evangelium, kteréž jste slyšeli, jenž jest kázáno všemu stvoření, kteréž jest pod nebem, jehož já Pavel učiněn jsem služebník. 24 Kterýž nyní raduji se z utrpení svých pro vás, a doplňuji ostatky ssoužení Kristových na těle svém za jeho tělo, jenž jest církve, 25 Ježíž učiněn jsem já služebník, tak jakž mi to svěřil Bůh na to, abych vám sloužil, a tak naplnil slovo Boží, 26 To tajemství skryté od věků a národů, nyní pak zjevené svatým jeho. (αιον γιετος) 27 Jimžto Bůh rácil známo učiniti, kteraké by bylo bohatství slavného tajemství tohoto mezi pohany, jenž jest Kristus v vás, ta naděje slávy, 28 Kteréhož my zvěstujeme, napomínajíce všelikého člověka, a učíce všelikého člověka ve vší moudrosti, abychom postavili každého člověka dokonalého v Kristu Ježíši. 29 O čež i pracují, bojuje podlé té jeho mocnosti, kteráž dělá ve mně mocně.

dne, jakž jsme to uslyšeli, nepřestáváme modlit se za vás a žádati, abyste naplněni byli známostí vůle jeho ve vší moudrosti a rozumnosti duchovní, 10 Abyste chodili hodně Pánu ke vší jeho líbeznosti, v každém skutku dobrém, ovoce vydávajíce a rostouce v známosti Boží, 11 Všelikou mocí zmocněni jsouce, podlé sily slávy jeho, ke vší trpělivosti a dobratovosti s radostí, 12 Díky činíce Otci, kterýž hodné nás učinil účastnosti losu svatých v světle, 13 Kterýž vytrhl nás z moci temnosti, a přenesl do království milého Syna svého, 14 V němž máme vykoupení skrze krev jeho, totiž odpuštění hříchů, 15 Kterýž jest obraz Boha neviditelného, prvorovený všeho stvoření. 16 Nebo skrze něho stvořeny jsou všecky věci, kteréž jsou na nebi i na zemi, viditelné i neviditelné, budto trůnové neb panstva, budto knížatstva neb mocnosti; všecko skrze něho a pro něho stvořeno jest. 17 A on jest přede vším, a všecko jím stojí. 18 A onť jest hlava těla církve, kterýž jest počátek a prvorovený z mrtvých, aby tak on ve všem prvotnost držel, 19 Poněvadž se zaříbilo Otci, aby v něm všecka plnost přebývala, 20 A skrze něho aby smířil s sebou všecko, v pokoj uvodě skrze krev kříže jeho, skrze něj, pravím, budto ty věci, kteréž jsou na zemi, bud' ty, kteréž jsou na nebi. 21 Ano i vás, někdy odcizené a nepřátely v mysli, skrze skutky zlé, nyní již smířil, 22 Tělem svým skrze smrt, aby vás postavil svaté, a nepoškrvněné, a bez úhony před oblíčejem svým, 23 Však jestliže zůstáváte u víře založení a pevní, a neuchylujete

2 Chcít zajisté, abyste věděli, jakou nesnáz mám o vás, a o ty, kteríž jsou v Laodicii, a kteříž koli neviděli tvář mé podlé těla, 2 Aby potěšena byla srdce jejich, spojená v lásce, a to ke všemu bohatství přejistého smyslu, ku poznání tajemství Boha i Otce i Krista, 3 V němž jsou skryti všickni pokladové moudrosti a známosti. 4 A totož pravím, aby vás zádný, falešně dovodě, neoklamal podobnou k pravdě řeči. 5 Nebo ačkoli vzdálen jsem tělem, však duchem s vámi jsem, raduje se, a vida řád váš, a utvrzení té víry vaší v Krista. 6 Protož jakž jste přijali Krista Ježíše Pána, tak v něm chodte, 7 Vkořenění a vzdělaní na něm, a utvrzení u víře, jakž jste naučeni, rozhojňujíce se v ní s díkům činěním. 8 Hledtež, atť vás někdo neobloupil moudrostí světa, a marným zkłamáním, uče podlé ustanovení lidských, podlé živlů světa, a ne podlé Krista. 9 Nebo v něm přebývá všecka plnost Božství tělesně. 10 A v něm jste doplněni, kterýž jest hlava všeho knížatstva i mocnosti, 11 V němž i obřezání jste obřezáním ne rukou učiněným, svlékše tělo hřichů skrze obřezání Kristovo, 12 Pohřbeni jsouce s ním skrze křest, skrze nějž i spolu s ním z mrtvých vstali jste skrze víru, kteráž jest mocné dílo Boží, kterýž vzkřísil jej z mrtvých. 13 Ano i vás, mrtvé v hříších a v neobřízce těla vašeho, spolu s ním obživil, odpustiv vám všecky hřichy, 14 A smazav proti nám ten zápis záležející v ustanoveních, kterýž byl odporný nám. I vyzdvíhl jej z prostředku, přibív jej k kříži; 15 A obloupiv knížatstva i mocni, vedl je na odivu

zjevně, triumf slaviv nad nimi skrze něj. **16** Protož vespolek žalmu, a zpěvy, a písničkami duchovními, s žádný vás nesud' pro pokrm, aneb pro nápoj, aneb milostí zpívajíce v srdci svém Pánu. **17** A všecko, z strany svátka, neb novuměsíce, aneb sobot. **17** cožkoli činíte v slovu neb v skutku, všecko činíte ve Kteréžto jsou stín věcí budoucích, ale pravda tělo jest jménu Pána Ježíše, díky činice Bohu a Otci skrže Kristovo. **18** Nižádný vás nepředchvacuj svěmyslně něho. **18** Ženy poddány budte mužům svým tak, jakž pokorou a náboženstvím andělským, v to, čehož sluší, v Pánu. **19** Muži milujte ženy své, a nemějte se neviděl, se vydávaje, a marně se nadýma smyslem přísně k nim. **20** Dítky poslouchejte rodičů ve všem; těla svého, **19** A nedrž se hlavy, od níž všecko nebo to jest dobře libé Pánu. **21** Otcové nepopouzejte tělo po kloubích a svazích vzdělané a spojené roste k hněvivosti dítěk svých, aby sobě nezoufaly. **22** Božím zrůstem. **20** Jestliže tedy zemřeli jste s Kristem Služebníci poslušní budte ve všem pánu tělesných, živlům světa, proč, jako byste žili byli světu, těmi ne na oko sloužíce, jako ti, jenž se usiluj lidem líbiti, ceremoniemi dáte se obtěžovati, **21** (Když se říká: ale v sprostnosti srdce, bojíce se Boha. **23** A všecko, Nedotýkej se, ani okoušej, aniž se s tím obírej? **22** což byste koli činili, z té duše činíte, jako Pánu, a ne Kteréžto všecky věci samým užíváním jich kazí se,) lidem, **24** Vědouce, že ode Pána vzítí máte odplatu podlé příkázání a učení lidských. **23** Kteréžto věci dědictví; nebo Pánu Kristu sloužíte. **25** Kdož by pak mají sic tvárnost moudrosti, v způsobu té nábožnosti, nepravost páchal, odměnu své nepravosti vezme. A a v pokoře pošmourné, i v neodpuštění tělu, a však není přijímání osob u Boha.
nejsou v žádné platnosti, tolíko k nasycení těla.

4 Páni spravedlivě a slušně s služebníky nakládejte,

3 Protož povstali-li jste s Kristem, vrchních věcí vědouce, že i vy Pána máte v nebesích. **2** Na hledejte, kdež Kristus na pravici Boží sedí. **2** O modlitbě budte ustaviční, bdíce v tom s díků činěním, svrchní věci pečujte, ne o zemské. **3** Nebo zemřeli 3 Modléce se spolu i za nás, aby Bůh otevřel nám jste, a život vás skryt jest s Kristem v Bohu. **4** Když dvě slova, k mluvení o tajemství Kristovu, pro něž se pak ukáže Kristus, život náš, tehdy i vy ukážete se i v vězení jsem, **4** Abych je zjevoval, tak jakž mi s ním v slávě. **5** Protož mrtvěte oudy své zemské, náleží mluviti. **5** Chodtež v moudrosti před těmi, kteříž smilstvo, nečistotu, chlístnost, žádost zlou, i lakomství, jsou vně, čas kupujíce. **6** Řec vaše vždycky budíž jenž jest modlám sloužení. **6** Pro kteréž věci přichází příjemná, ozdobená solí, tak abyste věděli, kterak hněv Boží na syny zpurné. **7** V kterýchž i vy někdy byste měli jednomu každému odpovědítí. **7** O věcech chodili jste, když jste žili byli v nich. **8** Ale nyní složtež mých o všech oznámí vám Tychikus, bratr milý, a i vy všecko to, hněv, prchlivost, zlobivost, zlorečení, i věrný slouha, a spoluslužebník v Pánu. **8** Kteréhož mrzkomluvnost z úst svých. **9** Nelzeť jedni na druhé, jsem poslal k vám pro to samo, aby zvěděl, co se když jste svlékli s sebe starého člověka s skutky jeho, děje u vás, a potěšil srdcí vašich, **9** S Onezimem, **10** A oblékli toho nového, obnovujícího se k známosti, věrným a milým bratrem, kterýž jest tam od vás. Tit' podlé obrazu toho, kterýž jej stvořil, **11** Kdežto není vám všecko oznámí, co se děje u nás. **10** Pozdravuje Řek a Žid, obrízka a neobrízka, cizozemec a Scýta, vás Aristarchus, spoluvčeř můj, a Marek, sesřenec služebník a svobodný, ale všecko a ve všech Kristus. Barnabášův, (o kterémž jsem vám poručil; přišel-li **12** Protož obletež se jako vyvolení Boží, svatí, a milí, by k vám, přijmětež jej;) **11** A Jezus, kterýž slove v střeva milosrdensví, v dobrotvost, nízké o sobě Justus, kterýž jsou Židé. Ti toliko jsou pomocníci smýšlení, krotost, trpělivost, **13** Snášejíce jeden moji v království Božím, kterýž byli mé potěšení. **12** druhého, a odpouštějíce sobě vespolek, měl-li by Pozdravuje vás Epafras, kterýž od vás jest, slouha kdo proti komu žalobu. Jako i Kristus odpustil vám, Kristův, kterýž vždycky úsilně pracuje na modlitbách tak i vy. **14** Nadto pak nade všecko v lásku, kteráž za vás, abyste stáli dokonalí a plní ve vší vůli Boží. jest svazek dokonalosti. **15** A pokoj Boží vítěziž v **13** Nebo svědecití jemu vydávám, žeť vás velmi srdcích vašich, k němuž i povoláni jste v jedno tělo; horlivě miluje, a též i ty, kteříž jsou v Laodicii, i kteříž a budtež vděčni. **16** Slovo Kristovo přebývej v vás jsou v Hierapolí. **14** Pozdravuje vás Lukáš lékař bohatě se vší moudrostí, učíce a napomírajíce sebe milý a Démas. **15** Pozdravte bratří Laodicenských, i Nymfy, i té církve, kteráž jest v domě jeho. **16** A když

bude přečten u vás tento list, spravtež to, at' jest i v Laodicenském zboru čten; a ten, kterýž jest psán z Laodicie, i vy také přečtěte. **17** A rcete Archippovi: Viz, abys služebnost, kterouž jsi přijal od Pána, vyplnil. **18** Pozdravení mou rukou Pavlovou. Pamatujtež na mé vězení. Milost Boží s vámi. Amen.

1 Tesalonickým

1 Pavel a Silván a Timoteus církvi Tessalonicenských v Bohu Otci a Pánu Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **2** Díky činíme Bohu vždycky ze všech vás, zmínku činice o vás na modlitbách svých. **3** Bez přestání pamatujíce na skutek víry vaší a na práci lásky, a na trpělivost naděje Pána našeho Jezukrista, před Bohem a Otcem naším, **4** Vědouce, bratří Bohu milí, o vyvolení vašem. **5** Nebo evangelium naše k vám nezáleželo tolíko v slovu, ale i v moci, i v Duchu svatém, a v jistotě mnohé, jakož víte, jací jsme byli mezi vámi pro vás. **6** A vy následovníci naši i Páně učiněni jste, přijavše slovo ve mnohé úzkosti, s radostí Ducha svatého, **7** Tak že jste učiněni příklad všem věřícím v Macedonii a v Achaii. **8** Nebo od vás rozhlásilo se slovo Páně netoliko v Macedonii a v Achaii, ale i na všelikém místě víra vaše, kteráž jest v Bohu, rozesla se, tak že nepotřebí nám o tom nic mluviti. **9** Oniť zajisté sami o nás vypravují, jaký byl příchod náš k vám, a kterak jste se obrátili k Bohu od modl, abyste sloužili Bohu živému a pravému, **10** A očekávali Syna jeho s nebe, kteréhož vzkřísil z mrtvých, totiž Ježíše, kterýž vysvobodil nás od hněvu budoucího.

2 Nebo vy sami víte, bratří, že příchod náš k vám

nebyl daremný. **2** Ale i prvé trpěvše, i pohanění snáševše, (jakož víte,) v městě Filippis, osvobodili jsme se v Bohu svém mluviti vám směle evangelium Boží s mnohými odpory. **3** Napomínání zajisté naše nebylo z podvodu, ani z nečistoty, ani ve lsti. **4** Ale jakož Bůh nás oblíbil, aby nám svěřeno bylo evangelium, takť mluvíme, ne jako lidem se líbíce, těchto ssoužených. Nebo i sami víte, že jsme k tomu ale Bohu, kterýž libuje srdece naše. **5** Anižt' jsme zajiště kdy užívali řeči pochlebné, jakož víte, ani za příčinou něčeho lakomství provodili. Bůh' jest svědek. **6** Ani jsme hledali od lidí chvály, ani od vás, ani od jiných, ač jsme mohli vás obtěžovati, jako Kristovi apoštolé. **7** Ale byli jsme tiší mezi vámi, jako když matka chová dítky své. **8** Tak nakloněni k vám byvše, hotovi jsme byli s velikou chutí vydati vám netoliko evangelium Boží, ale také i duše své, protože jste nám byli milí. **9** Nebo pamatujete, bratří, na práci naši a ustávání. Ve dne i v noci zajisté pracovavše, proto abychom žádného z vás neobtěžovali, kázali

jsme u vás evangelium Boží. **10** Vy jste svědkové i Bůh, žeť jsme svaté, a spravedlivě, a bez úhony obcovali mezi vámi, kteříž jste uvěřili, **11** Jakož víte, že jednoho každého z vás, jako otec dítěk svých, napomínali jsme a potěšovali, **12** I s osvědčováním, abyste chodili hodně Bohu, kterýž povolal vás do království svého a v slávu. **13** Protož i my díky činice Bohu bez přestání, že přijavše slovo Boží, kteréž jste slyšeli od nás, přijali jste ne jako slovo lidské, ale (jakož v pravdě jest,) jako slovo Boží, kterýž i dílo své působí v vás věřících. **14** Vy zajisté, bratří, následovníci učiněni jste církví Božích, kteréž jsou v Židovstvu v Kristu Ježíši; nebo jste takovéž věci i vy trpěli od svého pokolení, jako i oni od Židů. **15** Kteráž i Pána Ježíše zabili, i své vlastní proroky, a nás vyhnali, a Bohu se nelíbí, a všechnem lidem jsou odporní, **16** Nedopouštějíce nám mluviti pohanům, aby spaseni byli, aby tak vždy doplňovali hřichy své. **17** Nebo vylit jest na ně hněv konečný. **18** Protož chtěli jsme přijít k vám, (zvláště já Pavel,) jednou i podruhé, ale překazil nám satan. **19** Nebo která jest naše naděje neb radost aneb koruna chloubý? Zdali ne i vy před oblíčejem Pána našeho Jezukrista v příchodu jeho? **20** Vy jistě jste sláva naše i radost.

3 Protož nemohše se déle zdržeti, za nejlepší se nám vidělo, abychom v Atenách pozůstali my sami. **2** A poslali jsme Timotea, bratra svého, a služebníka Božího, a pomocníka svého v evangelium Kristovu, postaveni. **4** Ještě zajisté, když jsme u vás byli, zajiště kdy užívali řeči pochlebné, jakož víte, ani za předpovídali jsme vám, že budeme ssouženi. Jakož se i stalo, jakž víte. **5** Protož i já, nemoha se déle zdržeti, poslal jsem, abych zvěděl o vídě vaši, atby snad nějak nepokoušel vás ten pokušitel, i byla by apoštola. **6** Nyní pak když k nám přišel Timoteus od vás, a zvěstoval nám novinu veselou o vídě a lásce vaši, a že nás připomínáte dobře, žádajíce vždycky nás viděti, jako i my vás, **7** Protož daremná práce naše. **8** Nyní pak když k nám přišel Timoteus od vás, a zvěstoval nám novinu veselou o vídě a lásce vaši, a že nás připomínáte dobře, žádajíce vždycky nás viděti, jako i my vás, **9** A jakým děkováním z

vás můžeme se odměniti Bohu za všecku tu radost, kterouž radujeme se pro vás před Bohem svým, 10 Dnem i noci přehorlivě modléce se, abychom uzřeli tvář vaši, a doplnili to, čehož by se nedostávalo víře vaší? 11 Sám pak Bůh a Otec náš, a Pán nás Ježíš Kristus spraviž cestu naši k vám. 12 Vás pak ten Pán ráčiž rozmnožiti a rozhojniti v lásce k sobě vespolek, i ke všechném, jako i nás k vám, 13 Aby tak utvrzena byla srdce vaše nepoškvrněná v svatosti, před Bohem a Otcem naším, ku příští Pána našeho Jezukrista, se všechněmi svatými jeho.

4 Dále pak, bratří, prosíme vás, a napomínáme v Pánu Ježíši, jakož jste přijali od nás, kterak byste měli choditi, a líbiti se Bohu, v tom abyste se rozhojnili více. 2 Víte zajisté, jaká příkázání vydali jsme vám skrze Pána Ježíše. 3 Tat' jest zajisté vůle Boží, totiž posvěcení vaše, abyste se zdržovali od smilstva, 4 A aby uměl jeden každý z vás svým osudím vládnouti v svatosti a v poctivosti, 5 Ne v líbosti žádostí jako i pohané, kteříž Boha neznají; 6 A aby neutiskal ani oklamával v jednání bratra svého, proto že mstitel ještě vás, a velice je miluje pro práci jejich. a osvědčili. 7 Nebo nepovolal nás Bůh k nečistotě, A mějte se k sobě vespolek pokojně. 14 Prosímet' ale ku posvěcení. 8 A protož kdo tím pohrdá, ne pak vás, bratří, napomínejte z řádu vystupujících, člověkem pohrdá, ale Bohem, kterýž i nám dal Ducha potěšujte chouloustivých, snášejte mdlé, trpělivě se svého svatého. 9 O lásce pak bratrské není potřebí mějte ke všechném. 15 Vizte, aby někdo zlého za psáti vám; nebo jste vy od Boha naučeni, abyste zlé neodplacoval, ale vždycky účinnosti dokazujte, milovali jedni druhé. 10 A jistě činíte to všechném i k sobě vespolek i ke všechném. 16 Vždycky se bratří ve vši Macedonii. Napomínámet' pak vás, radujte, 17 Bez přestání se modlte, 18 Ze všeho díky bratří, abyste se v tom více rozhojnili, 11 A snažili číňte; nebo ta jest vůle Boží v Kristu Ježíši při vás. 19 se pokojní být, a hleděti toho, což komu naleží, Ducha neuhašujte, 20 Proroctvím nepohrdejte, 21 a pracovati rukama svýma vlastníma, jakož jsme Všeho zkuste; což dobrého jest, toho se držte. 22 přikázali vám, 12 Abyste poctivě chodili před těmi, Od všeliké zlé tvárnosti se varujte. 23 Sám pak Bůh kteříž jsou vně, a v ničemž abyste neměli nedostatku. 13 Nechci' pak, abyste nevěděli, bratří, o těch, kteříž i tělo bez úhony ku příští Pána našeho Jezukrista zesnuli, abyste se nermostili, jako i jiní, kteříž naděje zachováno budíž. 24 Věrnýť jest ten, kterýž povolal nemají. 14 Nebo jakož věříme, že Ježíš umrel, a vás, kterýž také i učiní to. 25 Bratří, modlite se za z mrtvých vstal, tak' Bůh i ty, kteříž by zesnuli v nás. 26 Pozdravte všech bratří s políbením svatým. Ježíšovi, přiveďte s ním. 15 Toto zajisté vám pravíme 27 Zavazujit' vás skrze Pána, aby čten byl list tento slovem Páně, že my, kteříž živí pozůstaneme do všechném bratřím svatým. 28 Milost Pána našeho přichodu Páně, nepředejdeme těch, kteříž zesnuli. 16 Jezukrista s vám. Amen.

Nebo sám ten Pán s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví v Kristu vstanou nejprvě. 17 Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachváčeni budeme do oblaků, vstříc

2 Tesalonickým

1 Pavel a Silván a Timoteus církvi Tessalonické v Bohu Otcí našem a Pánu Ježíši Kristu: **2** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **3** Povinnit' jsme díky činiti Bohu vždycky z vás, bratří, tak jakž hodné jest, proto že velmi roste víra vaše, a rozmáhá se láska jednoho každého z vás, všechnček sobě vespolek, **4** Tak že my se vámi v zbořích Božích chlubíme, vaší trpělivosti a věrou ve všech protivenstvích vašich a ssoužených, kteráž snášíte. **5** A tať jsou zjevný důvod spravedlivého soudu Božího, abyste tak za hodné jmíni byli království Božího, pro něž i trpíte, **6** Poněvadž spravedlivé jest u Boha, aby zase odplaceno bylo těm, kteří vás sružují, ssoužením, **7** Vám pak, kteří úzkost trpíte, odpočinutím s námi, při zjevení Pána Ježíše s nebe s anděly moci jeho, **8** V plameni ohně, kterýž pomstu uvede na ty, ještě neznají Boha, a neposlouchají evangelium Pána našeho Jezukrista. **9** Kteříž pomstu ponesou, věčné zahynutí, od tváři Páně a od slávy moci jeho, (*aīōnios g166*) **10** Když přijde, aby oslavěn byl v svatých, a předlivný ukázal se ve všech věřících, (nebo uvěřeno jest svědectví našemu u vás,) v onen den. **11** Pročež i modlíme se vždycky za vás, aby vás hodné učiniti ráčil povolání toho Bůh náš, a vyplnil všecku dobře libou vůli dobrotvosti, i skutek víry mocně, **12** Aby oslaveno bylo jméno Pána našeho Jezukrista v vás, a vy v něm, podlé milosti Boha našeho, a Pána Jezukrista.

2 Prosímet' pak vás, bratří, skrze příšti Pána našeho Jezukrista, a naše shromáždění v něj, **2** Abyste se nedali rychle vyrážeti z myslí, ani kormoutiti, bud' skrze ducha, bud' skrze řeč, neb skrze list, jako od nás poslaný, jako by nastával den Kristův. **3** Nesvodiž vás žádný nižádným obyčejem. Nekontact' nenastane, leč až prvé přijde odstoupení, a zjeven bude ten člověk hřicha, syn zatracení, **4** Protivící a povyšující se nadě všecko, což slove Bůh, aneb čemuž se děje Božská čest, tak že se v chrámě Božím jako Bůh posadí, počínaje sobě, jako by byl Bůh. **5** Nepomníteliž, že ještě byv u vás, o tom jsem vám pravil? **6** A nyní co mešká, víte, totiž aby on zjeven byl časem svým. **7** Nebo již tajemství nepravosti působí, toliko až by ten, který jej zdržuje nyní, z prostředu byl vyvržen. **8** A tehdáž zjeven bude ten bezbožník, kteréhož Pán

zabije duchem úst svých, a zkazí zjevením jasné přítomnosti své, **9** Toho nešlechetníka, jehož příšti jest podlé mocného díla satanova, se vši mocí a divy i zázraky lživými, **10** A se všelikým podvodem nepravosti, v těch, kteříž hynou, proto že lásky pravdy nepřijali, aby spaseni byli. **11** A protož poše jím Bůh mocné dílo podvodů aby věřili lži, **12** A aby odsouzeni byli všickni, kteříž neuvěřili pravdě, ale oblíbili sobě nepravost. **13** Myť pak jsme povinni děkovati Bohu vždycky z vás, bratří Pánu milí, že vyvolil vás Bůh od počátku k spasení, v posvěcení Ducha, a u vře pravdy, **14** K čemuž povolal vás skrze evangelium naše, k dojítí slávy Pána našeho Jezukrista. **15** A protož, bratří, stůjtež, a držtež se učení vydaného, jemuž jste se naučili, bud' skrze řeč, bud' skrze list náš. **16** Ten pak náš Pán Ježíš Kristus, a Bůh i Otec náš, kterýž zamiloval nás, a dal potěšení věčné, a naději dobrou z milosti, (*aīōnios g166*) **17** Potěšujž srdcí vašich, a utvrdíž vás v každém slovu i skutku dobrém.

3 Dále pak, bratří, modlte se za nás, aby slovo Páně rozmáhalo se a slaveno bylo, jako i u vás, **2** A abychom vysvobozeni byli od nezbedných a zlých lidí. Nekontact' ne všech jest víra. **3** Ale věrnýt' jest Pán, kterýž utvrdí vás, a ostříhati bude od zlého. **4** Doufámet' pak v Pánu o vás, že to, což vám předkládáme, činíte i činíti budete. **5** Pán pak spravujž srdce vaše k lásce Boží, a k trpělivému očekávání Krista. **6** Přikazujemet' pak vám, bratří, ve jménu Pána našeho Jezukrista, abyste se oddělovali od každého bratra, kterýž by se choval neřádně, a ne podlé naučení vydaného, kterýž přijal od nás. **7** Nebo sami víte, kterak jest

potřebí následovati nás, poněvadž jsme se nechovali mezi vámi neslušně. **8** Aniž jsme darmo chleba jedli u koho, ale s prací a s těžkostí, ve dne i v noci dělajíce, abychom žádnému z vás nebyli k obtížení. **9** Ne jako bychom neměli k tomu práva, ale abychom se vám za příklad vydali, abyste nás následovali. **10** Nebo i když jsme byli u vás, to jsme vám předkládali: Kdo nechce dělati, aby také nejedl. **11** Slyšímet' zajistě, že někteří mezi vámi chodí nezpůsobně, nic nedělajíce, ale v neužitečné věci se vydávajíce. **12** Protož takovým přikazujeme, a napomínáme jich skrze Pána našeho Jezukrista, aby pokojně pracujíce, svůj chléb jedli. **13** Vy pak, bratří, neoblevujte dobře činíce. **14** Pakli kdo neuposlechne skrze psání řeči naší, toho znamenejte, a nemějte s ním nic činiti, atby se zastyděl. **15** A však

nemějte ho za nepřítele, ale napomínejte jako bratra.
16 Sám pak ten Pán pokaje dejž vám vždycky pokoj
všelijakým způsobem. Pán budiž se všemi vámi. **17**
Pozdravení mou rukou Pavlovou, což jest za znamení
v každém listu. Takt' obyčejně příši. **18** Milost Pána
našeho Jezukrista se všechněmi vámi. Amen.

1 Timoteovi

1 Pavel, apoštol Ježíše Krista, podlé zřízení Boha spasitele našeho, a Pána Jezukrista, naděje naší, **2** Timoteovi, vlastnímu synu u vře: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce našeho, a od Krista Ježíše Pána našeho. **3** Jakož jsem prosil tebe, abys pozůstal v Efezu, když jsem šel do Macedonie, viziž, abys přikázal některým jiného učení neučiti, **4** Ani oblibovati básní a vypravování rodů, čemuž konce není, odkudž jen hádky pocházejí, více nežli vzdělání Boží, kteréž jest u vře. **5** Ještě konec přikázání jest láska z srdce čistého, a z svědomí dobrého a z výry neošemetné. **6** Od čehož některí jako od cíle pobloudivše, uchýlili se k marnomluvnosti, **7** Chtěvše býti učitelé zákona, a nerozuměvše, ani co mluví, ani čeho zastávají. **8** Víme pak, že dobrý jest zákon, když by ho kdo náležitě užíval, **9** Toto znaje, že spravedlivému nemí uložen zákon, ale nepravým a nepoddaným, bezbožným a hříšníkům, nešlechetným a nečistým, mordéřům otců a matek, vražedníkům, **10** Smilníkům, samcoložníkům, těm, kteříž lidi kradou, lhářům, křívym přísežníkům, a jestli co jiného, ještě by bylo na odpor zdřavému učení, **11** Podlé slavného evangelium blahoslaveného Boha, kteréž mně jest svěřeno. **12** Protož děkuji tomu, kterýž mne zmocnil, Kristu Ježíši Pánu našemu, že mne za věrného soudil, aby mne v službě té postavil, **13** Ještě jsem prvé byl ruhač, a protivník, a ukrutník. Ale milosrdenství jsem došel; nebo jsem to z neznámoti činil v nevře. **14** Rozhojnila se pak náramně milost Pána našeho, s věrou a s milováním v Kristu Ježíši. **15** Věrnát jest tato řeč a všelikaj oblíbení hodná, že Kristus Ježíš přišel na svět, aby hříšné spasil, z nichž já první jsem. **16** Ale proto milosrdenství jsem došel, aby na mně prvním dokázal Ježíš Kristus všeliké dobrotnosti, kou příkladu těm, kteříž mají uvěřiti v něho k životu věčnému. (aiōnios g166) **17** Protož králi věků nesmrtelnému, neviditelnému, samému moudrému Bohu budiž čest i sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165) **18** Totot' přikázání poroučím tobě, synu Timotee, abys podlé předešlých o tobě proroctví bojoval v tom dobrý boj, **19** Maje víru a dobré svědomí, kteréž některí potrativše, zhynuli u vře. **20** Z nichž jest Hymeneus a Alexander, kteréž jsem vydal satanu, aby strestání jsouce, učili se nerouhati.

2 Napomínám' pak, aby přede vším činěny bývaly pokorné modlitby, prosby, žádosti a díků činění za všecky lidi, **2** Za krále i za všecky v moci postavené, abychom pohodlný a pokojný život vedli ve vši pobožnosti a šlechetnosti. **3** Nebo toť jest dobré a vzácné před spasitelem naším Bohem, **4** Kterýž chce, aby všickni lidé spaseni byli, a k známosti pravdy přišli. **5** Jedent' jest zajisté Bůh, jeden také i prostředník Boží a lidský, člověk Kristus Ježíš, **6** Kterýž dal sebe samého mzdu na vykoupení za všecky, na osvědčení časem svým. **7** K čemuž postaven jsem já za kazatele a apoštola, (pravduť pravím v Kristu a neklamámt') za učitele pohanů u vře a pravdě. **8** Protož chtěl bych, aby se modlili muži na všelikém místě, pozdvihujíce čistých rukou, bez hněvu a bez roztržitosti. **9** Takž také i ženy aby se oděvem slušným s stydlivostí a s středmostí ozdobovaly, ne křtaltováním sobě vlasů, neb zlatem, aneb perlami, aneb drahým rouchem, **10** Ale (tak, jakž sluší ženám, kteréž dokazují při sobě pobožnosti.) dobrými skutky. **11** Žena at' se učí mládci, ve všeliké poddanosti. **12** Nebo ženě nedopouštím učiti, ani vládnouti nad mužem, ale aby byla v mlčení. **13** Adam zajisté prvé jest stořen, potom Eva. **14** A Adam nebyl sveden, ale žena svedena jsuci, přičinou přestoupení byla. **15** Ale však spasena bude v plození dětí, jestliže by zůstala u vře, a v lásce, a v posvěcení, s středmostí.

3 Věrnát' jest řeč, žádá-li kdo biskupství, žeť výborné práce žádá. **2** Ale musít' biskup být bez úhony, jedné manželky muž, bedlivý, středmý, vážný, k hostem přívětví, způsobný k učení, **3** Ne piján vína, ne bitec, ani mrzkého zisku žádostivý, ale mírný, ne svárlivý, ne lakomec, **4** Kterýž by dům svůj dobře spravoval, kterýž by dítky měl v poddanosti se vši poctivostí. **5** (Nebo jestliže kdo domu svého spraviti neumí, kterak o církev Páně pečovati bude?) **6** Ne novák, aby nadut jsa, neupadl v potupení dáblovo. **7** Musít' také i svědecit dobré míti od těch, kteříž jsou vně, aby neupadl v pohanění a v osídlo dáblovo. **8** Takž podobně jahnové mají být poctiví, ne dvojího jazyka, ne mnoho vína pijící, ne žádostiví mrzkého zisku, **9** Mající tajemství výry v svědomí čistém. **10** A ti také at' jsou nejprv zkušeni, a tak at' přisluhují, jsouce bez úhony. **11** Též i manželky at' mají poctivé, neutravé, středmé, ve všem věrné. **12** Jahnové budtež jedné manželky muži, kteříž by dítky dobrě

spravovali i své domy. **13** Nebo kteříž by dobrě se odplacovati; nebot' jest to chvalitebné a vzácné přísluhovali, dobrého stupně sobě dobudou, a mnohé před oblíčejem Božím. **5** Kteráž pak právě vdova jest doufanlivosti u vře, kteráž jest v Kristu Ježíši. **14** a osamělá, máť naději v Bohu, a trvát' na modlitbách Totot' píší tobě, maje naději, že brzo přídu k tobě. a svatých žádostech dnem i nocí. **6** Ale rozkošná, **15** Paklít prodlím, abys věděl, kterak máš v domě živa jsuci, již umřela. **7** Protož to příkaž, at' jsou bez Božím obcovati, kterýž jest církev Boha živého, sloup úhony. **8** Jestliže pak kdo o své, a zvláště o domácí a utvrzení pravdy. **16** A v pravdě veliké' jest tajemství pěče nemá, zapřelt' víry, a jest horší než nevěřící. pobožnosti, že Bůh zjeven jest v těle, ospravedlněn **9** Vdova bud' vyvolena, kteráž by neměla méně v Duchu, ukázal se andělům, kázán jest pohanům, šedesáti let, kteráž byla jednoho muže manželka, uvěřeno jemu na světě, zhůru přijat jest v slávu.

4 Duch pak světle praví, že v posledních časích

odvrátí se někteří od víry, poslouchajíce duchů bludných a učení dábelských, **2** V pokrytství lež mluvících, a cejchované majících svědomí své, **3** Zbraňujících ženit se, přikazujících zdržovati se od pokrmů, kteréž Bůh stvořil k užívání s díkčiněním věřícím a těm, kteříž poznali pravdu. **4** Nebo všeliké stvoření Boží dobré jest, a nic nemá zamítáno býti, což se s díků činěním přijímá. **5** Posvěcuje se zajisté skrze slovo Boží a modlitbu. **6** Toto předkládaje bratřím, budeš dobrý služebník Jezukristův, vykřmený slovy víry a pravého učení, kteréhož jsi násleoval. **7** Světské pak a babské básně zavrz, ale cvič se v pobožnosti. **8** Nebo tělesné cvičení malého jest užitku, ale pobožnost ke všemu jest užitečná, a má i nynějšího i budoucího života zaslíbení. **9** Věrnát' jest tato řeč, a hodná, aby všelijak oblíbena byla. **10** Proto zajistí i pracujeme, i pohanění neseme, že naději máme v Bohu živém, kterýž jest ochránce všech lidí, a zvláště věřících. **11** Ty věci předkládej, a uč. **12** Nižádný mladostí tvou nepohrdej, ale bud' příkladem věrných v řeči, v obcování, v lásce, v duchu, u vře, v čistotě. **13** Dokudž nepřídu, bud' pilen čítání, napomínání, učení. **14** Nezanedbávej daru, kterýž jest v tobě, jenž' jest dán skrze prorocí v vzkládáním rukou starších. **15** O tom přemyšluj, v tom bud', aby prospěch tvůj zjevný byl všechném. **16** Budiž sebe pilen i učení, v tom trvej; nebo to čině, i samého sebe spasíš, i ty, kteříž tebe poslouchají.

5 Staršího netresci, ale napomínej jako otce,

mladších jako bratří, **2** Starých žen jako matek, mladic jako sestr, ve vří čistotě. **3** Vdovy měj v poctivosti, kteréž pravé vdovy jsou. **4** Pakli která vdova dítky neb vnuky má, nechaž' se učí předně k svému domu pobožnosti dokazovati, a zase rodičům

10 O níž by svědec bylo, že dobré skutky činila, jestliže dítky vychovala, jestliže do domu pocestné přijimala, jestliže svatým nohy umývala, jestliže bídným posluhovala, jestliže každého skutku dobrého pilna byla. **11** Ale mladých vdov nepřijímej; nebo když, nedabajíce na Krista, v chlipnost se vydadí, vdávati se chtěj, **12** Jsouce již hodné potupení, proto že první víru zrušily. **13** Nýbrž také jsouce i zahálevé, učí se choditi po domích; a netoliko zahálevé, ale i klevetné a všetečné, mluvíce, což nesluší. **14** Protož chci, aby se mladší vdávaly, děti rodily, hospodyně byly, a žádné příčiny protivníku nedávaly ku pomlouvání. **15** Nebo již se některé uchýlily zpět po satanu. **16** Protož má-lit' kdo věřící neb která věřící vdovy, opatruj je, a nebud' obtěžována církev, aby těm, kteréž právě vdovy jsou, postačilo. **17** Předložení, kteréž dobře spravují, dvojí cti hodni jmíni budte, zvláště ti, kteříž pracují v slovu a v učení. **18** Nebo praví písmo: Volu mláticímu nezavízeš úst. A hoden' jest dělník své mzdy. **19** Proti staršímu žaloby nepřijímej, leč pode dvěma neb třími svědky. **20** Ty pak, kteréž hřeší, přede všemi tresci, aby i jiní bázeň měli. **21** Osvědčují' před oblíčejem Božím, a Pána Jezukrista, i vyvolených andělů, abys těchto věcí ostříhal bez přijímání osob, nic nečině podlé náchylnosti. **22** Nevzkládej rukou rychle na žádného, a neobcuj hřichům cizím. Sebe samého ostříhej v čistotě. **23** Nepí již více vody, ale vína skrovně užívej, pro svůj žaludek a časté nemoci své. **24** Některých lidí hřichové prvě zjevní jsou, předcházejíci soud, některých pak i následují. **25** A takž také i skutkové dobrě prvě zjevní jsou. Což pak jest jinak, ukryti se nemůžε.

6 Kteřížkoli pod jhem jsou služebníci, at' mají pány své za hodné vří poctivosti, aby jméno Boží a učení nebylo rouháno. **2** Kteříž pak mají pány věřící, nechaž' jich sobě nezlehčují, proto že jsou bratřimi, ale tím raději slouží, proto že jsou věřící

a milí, dobrodiní Božího účastníci. Tomu vyučuj, a napomínej. 3 Jestližeť kdo jinak učí, a nepovoluje zdravým řečem Pána našeho Jezukrista, a tomu učení, kteréž jest podlé pobožnosti, 4 Nadutý' jest, nic neuměje, ale nemoudrost provodí při otázkách a hádkách o slova, z kterýchž pochází závist, svár, rouchání, zlá domnění, 5 Marné hádky lidí na myslí porušených a pravdy zbavených, domnívajících se, že by pobožnost byla zisk tělesný. Takových se varuj. 6 Jestří pak zisk velký pobožnost, s takovou myslí, kteráž na tom, což má, přestati umí. 7 Nic jsme zajisté nepřinesli na tento svět, bez pochyby že také nic odnesti nemůžeme. 8 Ale majíce pokrm a oděv, na tom přestaneme. 9 Kteříž pak chtí zbohatnouti, upadají v pokušení, a v osídlo, a v žadosti mnohé nerozumné a škodlivé, kteréž pohřívají lidi v zahynutí a v zatracení. 10 Kořen zajisté všeho zlého jestří milování peněz, kterýchž některí žádostivi byvše, pobloudili od víry, a sami se naplnili bolestmi mnohými. 11 Ale ty, ó člověče Boží, takových věcí utíkej, následuj pak spravedlnosti, pobožnosti, víry, lásky, trpělivosti, tichosti. 12 Bojuj ten dobrý boj víry, dosáhni věčného života, k němuž i povolán jsi, a vyznals dobré vyznání před mnohými svědky. (aiōnios g166) 13 Přikazují' tobě před Bohem, kterýž všecko obžívuje, a před Kristem Ježíšem, kterýž osvědčil před Pontským Pilátem dobré vyznání, 14 Abys ostříhal přikázaní tohoto, jsa bez poškvryny a bez úhony, až do zjevení se Pána našeho Ježíše Krista, 15 Kteréž časem svým ukáže ten blahoslavený a sám mocný, Král kralujících, a Pán panujících, 16 Kterýž sám má nesmrtelnost, a přebývá v světle nepřistupitelném, jehož žádný z lidí neviděl, aniž viděti může, kteremužto čest a síla věčná. Amen. (aiōnios g166) 17 Bohatým tohoto světa přikazuj, at' nejsou vysokomyslní, a at' nedoufají v nejistém zboží, ale v Bohu živém, kterýž dává nám hojnost všeho ku požívání. (aiōn g165) 18 A at' dobře činí, a bohatnou v dobrých skutcích, a snadní at' jsou k udílení, i přívětiví, 19 Skládajice sobě základ dobrý k času budoucímu, aby dosáhli věčného života. 20 Ó Timotee, což' jest svěřeno, ostříhej, utíkaje nepobožných daremných kříků, a odporu falešně nazvaného umění. 21 Kterýmž některí chlubíce se, z strany víry pobloudili od cíle. Milost Boží s tebou. Amen.

2 Timoteovi

1 Pavel, apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží, podlé zaslíbení života, který jest v Kristu Ježíši, **2** Timoteovi milému synu: Milost, milosrdenství, pokoj od Boha Otce a Krista Ježíše Pána našeho. **3** Díky činím Bohu, jemuž sloužím, jako i předkové, v svědomí čistém, že mám na tě ustavičnou pamět na svých modlitbách ve dne i v noci, **4** Žádaje viděti tebe, zpomínaje na tvé slzy, abych radostí naplněn byl, **5** Rozpomínaje se na tu víru, kteráž v tobě jest bez pokrytí, kteráž byla nejprv v bábě tvé Loidě, a v matce tvé Eunice, a tak smyslím, že i v tobě. **6** Pro kterouž příčinu napomínám tebe, abys rozněcoval v sobě dar Boží, který jest dán skrze vzkládání rukou mých. **7** Nebo nedal nám Bůh ducha bázně, ale moci, a milování, a myslí způsobné. **8** Protož nestyd' se za svědeckví Pána našeho, ani za mne, věžně jeho, ale čítedlen bud' úzkostí pro evangelium podlé moci Boží, **9** Kterýž spasil nás, a povolal povoláním svatým, ne podlé skutků našich, ale podlé uložení svého a milosti nám dané v Kristu Ježíši před časy věků, (aiōnios g166) **10** Nyní pak zjevené skrze příští patrné spasitele našeho Jezukrista, kterýž zahladil smrt, život pak na světlo vyvedl, i nesmrtnost skrze evangelium, **11** Jehož já ustanoven jsem kazatelem, a apoštolem, i učitelem pohanů. **12** A pro tu příčinu toto trpím, ale nestydím' se za to; nebo vím, komu Mějž jistý příklad zdravých řečí, kterýž jsi slýchal ode mne, u vře a v lásce, kteráž jest v Kristu Ježíši. **14** Výborného toho pokladu ostříhej, skrze Ducha svatého přebývajícího v nás. **15** Víš snad o tom, že se odvrátili ode mne všickni, kterýž jsou v Azii, z nichž jest Fygellus a Hermogenes. **16** Dejž milosrdenství Pán domu Oneziforovu; nebo často mi činil pohodlí, aniž se styděl za řetězy mé. **17** Nýbrž přišel do Ríma, pilně mne hledal, i nalezl. **18** Dejž jemu Pán nalezti milosrdenství u Pána v onen den. A jak mi mnoho posluhoval v Efuzu, ty výborně víš.

2 Protož ty, synu můj, zmocni se v milosti, kteráž jest v Kristu Ježíši. **2** A což jsi slyšel ode mne před mnohými svědky, svěřuj to lidem věrným, kterýž by způsobil byl i jiné učiti. **3** A tak ty snášej protivenství, jako ctný rytiř Ježíše Krista. **4** Žádný, kdož ryteřuje,

neplete se v obecné živnosti, aby se svému hejtmanu libil. **5** A jestliže by kdo i bojoval, nebudete korunován, leč by rádně bojoval. **6** Pracovati musí i oráč, prve nežli užitku okusí. **7** Rozuměj, což pravím, a dejž tobě Pán ve všem rozum. **8** Pamatuji, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých, z semene Davidova, podlé evangelium mého. **9** V kterémžto protivenství trpím, až i vězení, jako bych zločinec byl, ale slovo Boží není vězení. **10** Protož všecko snásím pro vyvolené, aby i oni spasení došli, kteráž jest v Kristu Ježíši, s slávou věčnou. (aiōnios g166) **11** Věrná jest tato řeč. Nebo jestliž' jsme s ním zemřeli, tedy také spolu s ním žíví budeme. **12** A trpíme-lit', budeme také spolu s ním kralovati; pakli ho zapíráme, i onť nás zapře. **13** Paklit' jsme nevěrní, onť zůstává věrný; zapříti sám sebe nemůže. **14** Tyto věci připomínej, s osvědčováním před obličejem Páně, at' se o slova nevadí, což k ničemu není užitečné, ale ku podvrácení posluchačů. **15** Pilně se snažuj vydati sebe Bohu milého dělníka, za něž by se nebylo proč styděti, kterýž by právě slovo pravdy rozděloval. **16** Nepobožné pak ty kříky daremní zastavuj, nebot' velmi rozmnožují bezbožnost, **17** A řeč jejich jako rak rozjídá se. Z nichž jest Hymeneus a Filétus, **18** Kteříž při pravdě pobloudili od cíle, pravice, že by se již stalo vzkříšení, a převracej víru některých. **19** Ale však pevný základ Boží stojí, maje znamení toto: Znát' Pán ty, kterýž jsou jeho, a: Odstop od nepravosti každý, kdož vzyvá jméno Kristovo. **20** V domě pak velkém netoliko jsou nádoby zlaté a stříbrné, ale také dřevěné i hliněné, a některé zajisté ke cti, některé pak ku potupě. **21** Protož jestliže by se kdo očistil od těch věcí, bude nádobou ke cti, posvěcenou, a užitečnou Pánu, ke všelikému skutku dobrému hotovou. **22** Mládenčích pak žádostí utíkej, ale následuj spravedlnosti, víry, lásky, pokoje, s těmi, kterýž vzyvají Pána z srdce čistého. **23** Bláznivých pak a nevzdělavatelných otázek varuj se, věda, že plodí sváry. **24** Nesluší' pak na služebníka Páně vaditi se, ale aby byl přívětivý ke všechném, způsobný k učení, trpělivý, **25** Kterýž by v tichosti vyučoval ty, kterýž se protiví, zda by někdy dal jim Bůh pokání ku poznání pravdy. **26** Aby sami k sobě přjdouce, dobyli se z osídla dáblová, od něhož jsou zjímání k činění jeho vůle.

3 Toto pak věz, že v posledních dnech nastanou časové nebezpeční. **2** Nebo nastanou lidé sami

sebe milující, peníze milující, chlubní, pyšní, zloječí, spravedlivý soudce, a netoliko mně, ale i všechném rodičů neposlušní, nevděční, bezbožní, 3 Nelítostiví, těm, kteříž milují to slavné příšti jeho. 9 Přičíň se k smluv nezdrželiví, utrhači, nestřední, plaší, kterýmž tomu, abys ke mně brzo přišel. 10 Nebo Démas mne nic dobrého milo není. 4 Zrádci, přívažčiví, nadutí, opustil, zamilovav tento svět, a šel do Tessaloniky, rozkoší milovníci více nežli milovníci Boha, 5 Majice Krescens do Galacie, Titus do Dalmacie. (aiōn g165) 11 způsob pobožnosti, ale mocí její zapírajíce. A od Sám tolíko Lukáš se mnou jest. Marka vezmi s sebou; takových se odvracuj. 6 Nebo z těch jsou i ti, kteříž nebo jest mi velmi potřebný k službě. 12 Tychikat' nacházejí do domů, a jímajíce, vodí ženky obtížené jsem poslal do Efezu. 13 Truhličku, kteréž jsem hřichy, kteréž vedeny bývají rozličnými žádostmi, 7 nechal v Troadě u Karpa, když půjdeš, přines, i knihy, Kteréž vždycky se učí, ale nikdy ku poznání pravdy zvláště pargamén. 14 Alexander kotlář mnoho mi přijíti nemohou. 8 Jakož zajisté Jannes a Jambres zlého způsobil; odplatiž jemu Pán podlé skutků jeho. zprotivili se Mojžíšovi, tak i tito protiví se pravdě, 15 Kteréhož i ty se vystříhej; nebo velmi se protivil lidé na myslí porušení, a při vříe zpletení. 9 Ale řečem našim. 16 Při prvním mérm odpovídání žadný nebudouť více průchodu míti. Nebo nemoudrost jejich se mnou nebyl, ale všickni mne opustili. Nebudíž zjevná bude všechném, jako i onech byla. 10 Ale ty jim to počítáno. 17 Pán pak byl se mnou, a posilnil jsi došel mého učení, způsobu života mého, úmyslu, mne, aby skrže mne utvrzeno bylo kázání, a slyšeli víry, snášelivosti, lásky, trpělivosti, 11 Protivenství, je všickni národrové. I vytržen jsem byl z úst lva. 18 utrpení, kteráž na mne přišla v Antiochii, v Ikonii, a A vysvobodit' mne Pán od každého skutku zlého, a v Lystře. Kterážto protivenství snášel jsem, ale ze zachovává k království svému nebeskému, jemuž všech vysvobodil mne Pán. 12 A takž i všickni, kteříž sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165) 19 Pozdrav chtějí pobožně živí býti v Kristu Ježíši, protivenství Prišky a Akvile, i Oneziforova domu. 20 Erastus míti budou. 13 Zlí pak lidé a svůdcové půjdou v horší, zůstal v Korintu, Trofima pak nechal jsem v Milétu i ti, kteříž v blud uvodí, i ti, kteříž jsou bludem pojati. nemocného. 21 Pospěš před zimou přijíti. Pozdravuje 14 Ale ty zůstávej v tom, čemužs se naučil, a cožt' jest tebe Eubulus a Pudens a Línus a Klaudia, i všickni svěreno, věda, od kohos se naučil, 15 A že od dětinství bratří. 22 Pán Ježíš Kristus s duchem tvým. Milost svatá písma znáš, kteráž tě mohou moudrého učiniti Boží s vámi. Amen.

k spasení skrze víru, kteráž jest v Kristu Ježíši. 16

Všelikéť písmo od Boha jest vdechnuté, a užitečné k učení, k trestání, k napravování, k správě, kteráž naleží k spravedlnosti, 17 Aby byl dokonalý člověk Boží, ke všelikému skutku dobrému hotový.

4 Protož já osvědčuju před oblícejem Božím a Pána

Ježukrista, kterýž má souditi živé i mrtvé v příchodu svém slavném a království svém, 2 Kaž slovo Boží, ponoukej v čas neb ne v čas, tresci, žehři, napomínej, ve vši tichosti a učení. 3 Nebo přijde čas, že zdravého učení nebudou trpěti, ale majice svrablavé uši, podlé svých vlastních žádostí shromažďovati sami sobě budou učitele. 4 A odvrátit' uši od pravdy, a k básněm obrátí. 5 Ale ty ve všem bud' bedliv, protivenství snášeji, dílo kazatele konej, dokazuj toho dostatečně, že jsi věrný služebník. 6 Nebo já se již k tomu blížím, abych obětován byl, a čas rozdelení mého nastává. 7 Boj výborný bojoval jsem, běh jsem dokonal, víru jsem zachoval. 8 Již za tím odložena jest mi koruna spravedlnosti, kterouž dá mi v onen den Pán, ten

Titovi

1 Pavel, služebník Boží, apoštol pak Ježíše Krista, podlé víry vyvolených Božích, a známosti pravdy, kteráž jest podlé pobožnosti, **2** K naději života věčného, kterýž zaslíbil před časy věků ten, kterýž nikdy neklamá, Bůh, (aiōnios g166) **3** Zjevit pak časy svými to slovo své, skrze kázání mně svěřené, podlé zřízení spasitele našeho Boha, **4** Titovi, vlastnímu synu u víře obecné: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a Pána Jezukrista spasitele našeho. **5** Z té příčiny zanechal jsem tebe v Krétě, abys to, čehož tam ještě potřebí, spravil, a ustanovil po městech starší, jakož i já při tobě jsem zřídil, **6** Jest-li kdo bez úhony, jedné manželky muž, dítky maje věřící, na kteréž by nemohlo touženo být, že by byli bůjní, aneb nepoddaní. **7** Nebot' biskup má být bez úhony, jako Boží šafář, ne svémyslný, ne hněvivý, ne piján vína, ne bitec, ne žádostivý mrzkého zisku, **8** Ale přívětivý k hostem, milovník dobrých, opatrny, spravedlivý, svatý, zdrželivý, **9** Pilně se přidržíci věrné řeči k vyučování dostatečné, aby mohl i napomíнатi učením zdravým, i ty, kteříž odpírají, přemáhati. **10** Nebot' jsou mnozí nepoddaní, marnomluvní, i svůdcové myslí, zvláště ti, kteříž jsou z obřízky. **11** Jimž musejí ústa zacpána být; kteříž celé domy převracejí, učíce neslušným věcem, pro mrzký zisk. **12** Řekl jeden z nich, vlastní jejich prorok: Kretenští jsou vždycky lháři, zlá hovada, břicha lenivá. **13** Svědecktví to pravé jest. A protož třesíci je přísně, at' jsou zdraví u víře, **14** Nešetříce Židovských básní a příkázaní lidí těch, kteríž se odvraťují od pravdy. **15** Všecko zajisté čisté jest čistým, poškvrněným pak a nevěřícím nic není čistého, ale poškvrněna jest i mysl jejich i svědomí. **16** Vypravují o tom, že Boha znají, ale skutky svými toho zapírají, ohavní jsouce, a nepoddaní, a ke všelikému skutku dobrému nehdodní.

2 Ty pak mluv, což sluší na zdravé učení. **2** Starci, at' jsou střízliví, vážní, opatrni, zdraví u víře, v lásce, v snášelivosti. **3** Též i staré ženy at' chodí pobožně, v oděvu příslušném, a at' nejsou převrhlé, ani mnoho vína pijíci, poctivým věcem učíci. **4** Aby mladice vyučovaly, jak by muže své i dítky milovali měly, **5** A byly šlechetné, čistotné, netoulavé, dobrativé, mužům svým poddané, aby nebylo dáno v porouhání slovo

Boží. **6** Takž i mládenců napomínej k středmosti, **7** Ve všech věcech sebe samého vydávaje za příklad dobrých skutků, maje v učení celost, vážnost, **8** Slovo zdravé, bez úhony, aby ten, kterýž by se protivil, zastyděti se musil, nemaje co zlého mluvit o vás. **9** Služebníky uč, at' jsou poddání pánum svým, ve všem jim se líbíce, neodmlouvajíce, **10** Neokrádajíce, ale ve všem věrnosti pravé dokazujíce, aby učení spasitele našeho Boha ve všem ozdobovali. **11** Zjevitlat' se zajisté ta milost Boží spasitelná všechném lidem, **12** Vyučujíci nás, abychom odřeknouce se bezbožnosti, a světských žádostí, střízlivě, a spravedlivě, a pobožně živi byli na tomto světě, (aiōn g165) **13** Očekávajíce té blahoslavené naděje, a příští slávy velikého Boha a spasitele našeho Jezukrista, **14** Kterýž dal sebe samého za nás, aby nás vypoupil od všeliké nepravosti, a očistil sobě samému lid zvláště, horlivě následovný dobrých skutků. **15** Toto mluv, a napomínej, a tresci mocně. Žádný tebou nepohrzej.

3 Napomínej jich, at' jsou knížatum a mocnostem poddáni, jich poslušni, a at' jsou k každému skutku dobrému hotovi. **2** Žádnemu at' se nerouhají, nejsou svárliví, ale přívětiví, dokazujíce všeliké tichosti ke všechném lidem. **3** Bylit' jsme zajisté i my někdy nesmyslní, tvrdosíjní, bloudící, sloužíce žádostem a rozkošem rozličným, v zlosti a v závisti bydlíce, ohyzdní, vespolek se nenávidíce. **4** Ale když se zjewila dobrota a láska k lidem spasitele našeho Boha, **5** Ne z skutků spravedlnosti, kteréž bychom my činili, ale podlé milosrdenství svého spasil nás, skrze obmytí druhého narození, a obnovení Ducha svatého; **6** Kteréhož vylil na nás hojně, skrze Jezukrista spasitele našeho, **7** Abychom, ospravedlněni jsouce milostí jeho, byli dědicové v naději života věčného. (aiōnios g166) **8** Věrnáť jest řeč tato, a chcít, abys těch věcí potvrzoval, at' se snaží v dobrých skutkách předčiti, kteříž uvěřili Bohu. A tot' jsou ty věci poctivé, i lidem užitečné. **9** Nemoudré pak otázky, a vycítání rodů, a sváry, a hádky zákonní zastavuj; nebot' jsou neužitečné a marné. **10** Člověka kacíře po jednom neb druhém napomínání vyvrz. **11** Věda, že takový jest převrácený, a hřeší, svým vlastním soudem jsa odsouzen. **12** Když pošli k tobě Artemana aneb Tychika, snaž se přijíti ke mně do Nikopolim; nebo jsem umínil tam přes zimu pobytí. **13** Zéna, učeného v zákoně, a Apollo s pilností vyprovod', at' v ničemž

nemají nedostatku. **14** A nechaž' se také učí i naši v dobrých skutcích předčiti, kdež jsou toho potřeby, aby nebyli neužiteční. **15** Pozdravují tě, kteříž jsou se mnou, všickni. Pozdravíž těch, kteříž nás milují u víře. Milost Boží se všechněmi vámi. Amen.

Filemonovi

1 Pavel, vězeň Krista Ježíše, a Timoteus bratr Filemonovi milému, a pomocníku našemu, **2** A Apfie milé, a Archippovi spolurytíři našemu, i církvi, kteráž jest v domě tvém: **3** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **4** Díky činím Bohu svému, vždycky zmínku o tobě čině na svých modlitbách, **5** Slyše o lásce tvé, a víře, kterouž máš ku Pánu Ježíšovi, i ke všechném svatým, **6** Aby společnost víry tvé mocná byla ku poznání všeho toho, cožkoli dobrého jest v vás skrze Krista Ježíše. **7** Radost zajisté máme velikou, a potěšení z lásky tvé, že střeva svatých občerstvena jsou skrze tebe, bratře. **8** Protož ačkoli mnohou smělost mám v Kristu rozkázati tobě, což by náleželo, **9** Však pro lásku raději prosím, jsa takový, totiž Pavel starý, a nyní i vězeň Ježíše Krista. **10** Prosím' pak tebe za syna svého, kteréhož jsem zplodil v vězení svém, Onezima, **11** Kterýž byl někdy tobě neužitečný, ale nyní tobě i mně velmi užitečný, jehož' jsem odesal. **12** Protož ty jej, totiž střeva má, přijmi. **13** Kteréhož já chtěl jsem byl při sobě zdržetí, aby mi posluhoval místo tebe v vězení pro evangelium; **14** Ale bez vědomí tvého nechtěl jsem nic učiniti, aby dobrý skutek tvůj nebyl bezděčný, ale dobrovolný. **15** Ano snad proto byl odšel na chvíli, abys jej věčného měl, (aiōnios g166) **16** Již ne jako služebníka, ale více než služebníka, totiž bratra milého, zvláště mně, a cím více tobě, i podlé těla, i v Pánu. **17** Protož máš-li mne za tovaryše, přijmiž jej, jako mne. **18** Jestližet' pak v čem ublížil, aneb dlužen-lit' co, to mně přičti. **19** Já Pavel psal jsem svou rukou, ját' zaplatím; at' nedím tobě, že ty i sám sebe jsi mi dlužen. **20** Tak, bratře, at' já uživu tebe v Pánu; očerstvíž střeva má v Pánu. **21** Jist jsa tvým poslušenstvím, napsal jsem tobě, věda, že i více, než pravím, učiniš. **22** A mezi tím připrav mi také hospodu; neboť naději mám, že k modlitbám vašim budu vám navrácen. **23** Pozdravují té Epafras, (spoluvězeň můj pro Krista Ježíše,) **24** Marek, Aristarchus, Démas, a Lukáš, pomocníci moji. **25** Milost Pána našeho Jezukrista s duchem vaším. Amen.

Židům

1 Častokrát a rozličnými způsoby mluvíval někdy

Bůh otcům skrze proroky, 2 v těchto pak posledních dnech mluvil nám skrze Syna svého, Kteréhož ustanovil dědicem všeho, skrze něhož i věky učinil. (aiōn g165) 3 Kterýžto jsa blesk slávy, a obraz osoby jeho, a zdržuje všecko slovem mocnosti své, očištění hřichů našich skrze sebe samého učiniv, posadil se na pravici velebnosti na výsostech, 4 Tím důstojnější nad anděly učiněn, čím vyvýšenější nad ně jméno dědičně obdržel. 5 Nebo kterému kdy z andělů řekl: Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe? A opět: Já budu jemu otcem, a on mi bude synem? 6 A opět, když uvodí prvorozzeného na okršlek země, dí: A klanějte se jemu všickni andělé Boží. 7 A o andělích zajisté dí: Kterýž činí anděly své duchy, a služebníky své plamen ohně; 8 Ale k Synu dí: Stolice tvá, ó Bože, na věky věků, berla pravosti jest berla království tvého. (aiōn g165) 9 Miloval jsi spravedlnost, a nenáviděl jsi nepravosti, protož pomazal tebe, ó Bože, Bůh tvůj olejem veselé nad spoluúčastníky tvé. 10 A ty, Pane, na počátku založil jsi zemi, a díla rukou tvých jsout' nebesa. 11 Onať pominou, ty pak zůstáváš; a všecka jako roucho zvetšejí, 12 A jako oděv svineš je, i budout' změněna. Ale ty jsi tentýž, a léta tvá nepřestanou. 13 A kterému kdy z andělů řekl: Sed' na pravici mé, dokudž nepoložím nepřátele tvých za podnože noh tvých? 14 Zdaliž všickni nejsou služební duchové, kteříž posílání bývají k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržetí spasení?

2 Protož musímeť my tím snažněji šetřiti toho,

což jsme slýchali, aby nám to nevymizelo. 2 všeliký dům ustanoven bývá od někoho, ten pak, kdož Nebo poněvadž skrze anděly mluvené slovo bylo všecky tyto věci ustavěl, Bůh jest. 5 A Mojžíš zajisté pevné, a každé přestoupení a neposloušenství vzalo věrný byl v celém domě jeho, jako služebník, na spravedlivou odměnu pomsty, 3 Kterakž my utečeeme, osvědčení toho, což potom mělo mluveno býti. 6 Ale takového zanedbávajíce spasení? Kterýžto nejprve Kristus, jako Syn, panuje nad domem svým. Kterýžto začavší vypravováno býti skrze samého Pána, od dům my jsme, jestliže tu svobodnou doufanlivost, a tu těch, kteříž jej slýchali, nám jest utvrzeno. 4 Čemuž i chloubu naděje až do konce pevnou zachováme. 7 Bůh svědectví vydával skrze divy, a zázraky, a rozličné moci, i podělování Duchem svatým, podlé vůle své. 5 hlas jeho, 8 Nezatvrzujež srdcí svých, jako při onom Nebo nepoddal andělům okršku země budoucího, o popuzení v den pokušení toho na poušti; 9 Kdež kterémž mluvíme. 6 Osvědčílt' pak na jednom místě pokoušeli mne otcové vaši, zkusilit' mne, a viděli jeden, řka: Co jest člověk, že nař pomníš, aneb syn skutky mé po čtyřiceti letech. 10 Protož hněviv jsem člověka, že na něj patříš? 7 Maličkos jej menšího byl na pokolení to, a řekl jsem: Tito vždycky bloudí než anděly učinil, slavou a ctí korunoval jsi ho, a srdcem, a nepoznávají cest mých. 11 Pročež přisáhl

ustanovils jej nad dílem rukou svých. 8 Všecko jsi podmanil pod nohy jeho. Poddav pak jemu všecko, ničeho nezanechal nepodmaněného jemu. I však nyní ještě nevidíme, aby jemu všecko poddáno bylo. 9 Ale toho Ježíše, kterýž maličko nižší byl nežli andělé, vidíme pro utrpení smrti slavou a ctí korunovaného, aby z milosti Boží za všecky okusil smrti. 10 Slušelot' zajisté na toho, pro kteréhož jest všecko, a skrze kteréhož jest všecko, aby mnohé syny k slávě přiveda, vůdcے spasení jejich skrze utrpení posvětil. 11 Nebo i ten, kterýž posvěcuje, i ti, kteříž posvěcení bývají, z jednoho jsou všickni. Pro kteroužto příčinu nestydí se jich nazývati bratřimi, 12 Rka: Zvěstovati budu jméno tvé bratří svým, u prostřed shromáždění prozpěvovati budu tobě. 13 A opět: Já budu v něm droufati. A opět: Aj, já a dítky, kteréž dal mi Bůh. 14 Poněvadž tedy dítky účastnost mají těla a krve, i on též podobně účasten jest jich, aby skrze smrt zahladil toho, kterýž má vládřství smrti, to jest däbla, 15 A vysvobodil ty, kterýž bázní smrti po všecken čas života podrobeni byli v službu. 16 Nebot' nikoli nepřijal andělů, ale sime Abrahamovo přijal. 17 Pročež ve všem připodobněn býti měl bratřím, aby milosrdný byl, a věrný nevyšší kněz v tom, což se u Boha k očištění hřichů lidu díti mělo. 18 Nebo že sám trpěl, pokoušin byv, může také pokušení trpícím spomáhati.

3 A protož, bratří svatí, povolání nebeského účastníci, spatřujte apoštola a nevyššího kněze vyznání našeho, Krista Ježíše, 2 Věrného tomu, kdož jej ustanovil, jako i Mojžíš byl ve všem domě jeho. 3

Tím větší zajisté slávy tento nad Mojžíše jest hoden,

čím větší má čest stavitel nežli sám dům. 4 Nebo

jsem v hněvě svém, že nevejdou v odpočinutí mé. držmež to vyznání. 15 Nebo nemáme nejvyššího
12 Vitez, bratří, aby snad v někom z vás nebylo kněze, který by nemohl čitedlen být mdlob našich,
srdce zlé a nevěrné, kteréž by odstupovalo od Boha ale zkušeného ve všem nám podobně, kromě hříchu.
živého. 13 Ale napomínejte se vespolek po všecky 16 Přistupmež tedy směle s doufáním k trůnu milosti,
dny, dokudž se dnes jmenuje, aby někdo z vás nebyl abychom dosáhl milosrdenství, a milost nalezli ku
zavrzen oklamáním hřicha. 14 Účastníci zajisté Krista pomoci v čas příhodný.

učiněni jsme, jestliže však ten počátek podstaty až do konce pevný zachováme. 15 Protož dokudž se říká: Dnes, uslyšeli-li byste hlas jeho, nezatvrzuje srdeč svých, jako při onom popuzení. 16 Nebo některí slyševše, popouzeli ho, ale ne všickni, kteří vyšli z Egypta skrze Mojžíše. 17 Na které se pak hněval čtyřidceti let? Zdali ne na ty, kteří hřešili, jejichž těla padla na poušti? 18 A kterým zapřísáhl, že nevejdou do odpočinutí jeho? Však těm, kteří byli neposlušní. 19 A vidíme, žeť nemohli vjít pro nevěru.

4 Bojmež se tedy, aby snad opustě zaslíbení o vjítí do odpočinutí jeho, neopozdil se někdo z vás. 2 Nebo i nám zvěstováno jest, jako i oněmno, ale neprosplala jim řec slyšená, nepřipojená k víře těch, kteří slyšeli. 3 Nebot' vcházíme v odpočinutí my, kteří jsme uvěřili, jakož rekl: Protož jsem přisáhl v do odpočinutí na jednom místě o sedmém dni takto: I pověděl na jednom místě o sedmém dni takto: I 5 A tuto zase: Že nevejdou v odpočinutí mé. 6 A kterémž mnoho by se mělo mluvit, a to nesnadných poněvadž vždy na tom jest, že některí mají vjítí do věci k vypravení, ale vy jste nezpůsobných uší. 12 něho, a ti, kterýmž prvé zvěstováno jest, nevešli Nebo měvše být v tak dlouhém času mistři, opět pro nevěru, 7 Opět ukládá den jakýsi: Dnes, skrize potřebujete učeni býtí prvním počátkům výmluvnosti Davida, po takovém času pravě, (jakož řečeno jest:) Božích, a učiněni jste mléka potřebující, a ne pokrmu Dnes uslyšíte-li hlas jeho, nezatvrzuje srdeč svých. 8 hrubšího. 13 Kdožkoli zajisté mléka se drží, nechápá Nebo byt' byl Jozue v odpočinutí je uvedl, nebylt' by potřebujete učeni býtí prvním počátkům výmluvnosti slova spravedlnosti; (nebo nemluvně jest.) 14 Ale potom mluvil o jiném dni. 9 A protož zůstáváť svátek dokonalých jest hrubý pokrm, totiž těch, kteří pro lidu Božímu. 10 Nebo kdožkoli všel v odpočinutí jeho, zvyklost mají smysly způsobné k rozeznání dobrého i takéť i on odpočinul od skutků svých, jako i Bůh od zlého.

svých. 11 Snažmež se tedy vjítí do toho odpočinutí, aby někdo neupadl v týž příklad nedověry. 12 Živát' jest zajisté řec Boží a mocná, a pronikavější nad všeliký meč na obě strany ostrý, a dosahujet' až do rozdělení i duše i ducha i kloubů i mozku v kostech, a rozeznává myšlení i mínění srdce. 13 A není' stvoření, kteréž by nebylo zjevné před oblíčejem jeho, nýbrž všecky věci jsou nahé a odkryté očima toho, o kterémž jest řec naše. 14 Protož majíce velikého nejvyššího kněze, kterýž pronikl nebesa, Ježíše Syna Božího,

5 Všeliký zajisté nejvyšší kněz z lidu vzatý za lidi bývá postaven v jednání s Bohem, totiž aby obětoval i dary i oběti za hříchy, 2 Kterýž by mohl, jakž sluší, lítost míti nad neznajícími a bloudícími, jsa i sám obklíčen nemocí. 3 A pro ni povinen jest, jakož za lid, tak i za sebe samého obětovat za hříchy. 4 A anž kdo sobě sám té cti osobuje, ale ten, kteříž by byl povolán od Boha, jako i Aron. 5 Tak i Kristus ne sám sobě té cti osobil, aby byl nejvyšším knězem, ale ten, kteříž řekl jemu: Syn můj jsi ty,

já dnes zplodil jsem tebe. 6 Jakž i jinde praví: Ty jsi kněz na věky podlé rádu Melchisedechova. (aiōn g165) 7 Kterýž za dnū těla svého modlitby a ponížené prosby k tomu, kterýž ho mohl zachovati od smrti, s křikem velikým a slzami obětoval, a vyslyšán jest v tom strachu. 8 A ačkoli byl Syn Boží, z toho však, což strpěl, naučil se poslušenství. 9 A tak dokonalý jsa, učiněn jest všechném sebe poslušným původem spasení věčného, (aiōnios g166) 10 Nazván jsa od Boha nejvyšším knězem podlé rádu Melchisedechova. 11 O 5 A tuto zase: Že nevejdou v odpočinutí mé. 6 A kterémž mnoho by se mělo mluvit, a to nesnadných poněvadž vždy na tom jest, že některí mají vjítí do věci k vypravení, ale vy jste nezpůsobných uší. 12 něho, a ti, kterýmž prvé zvěstováno jest, nevešli Nebo měvše být v tak dlouhém času mistři, opět pro nevěru, 7 Opět ukládá den jakýsi: Dnes, skrize potřebujete učeni býtí prvním počátkům výmluvnosti Davida, po takovém času pravě, (jakož řečeno jest:) Božích, a učiněni jste mléka potřebující, a ne pokrmu Dnes uslyšíte-li hlas jeho, nezatvrzuje srdeč svých. 8 hrubšího. 13 Kdožkoli zajisté mléka se drží, nechápá Nebo byt' byl Jozue v odpočinutí je uvedl, nebylt' by potřebujete učeni býtí prvním počátkům výmluvnosti slova spravedlnosti; (nebo nemluvně jest.) 14 Ale potom mluvil o jiném dni. 9 A protož zůstáváť svátek dokonalých jest hrubý pokrm, totiž těch, kteří pro lidu Božímu. 10 Nebo kdožkoli všel v odpočinutí jeho, zvyklost mají smysly způsobné k rozeznání dobrého i takéť i on odpočinul od skutků svých, jako i Bůh od zlého.

6 Protož opustice řec počátku Kristova, k dokonalosti se nesme, ne opět zakládajíce gruntu pokání z skutků mrtvých, a víry v Boha, 2 Křtu učení, a vzkladání rukou, a vzkříšení z mrtvých, i soudu věčného. (aiōnios g166) 3 A tot' učiníme, dopustí-li Bůh. 4 Nebo nemožné jest jednou již osvíceným, kteříž i zkusili daru nebeského, a účastníci učiněni byli Duchem svatého, 5 Okusili také dobrého Božího slova, a moci věka budoucího, (aiōn g165) 6 Kdyby padli, zase

obnoviti se ku pokání, jakožto těm, kteříž opět sobě znovu křížují Syna Božího, a v porouhání vydávají. **7** vzal od Abrahama, a tomu, kterýž měl zaslíbení, Země zajisté, kteráž často na sebe přicházející děšť požehnání dal. **7** A jistě beze všeho odporu menší pije, a rodí bylinu přihodnou těm, od kterýchž bývá od většího požehnání béře. **8** A tuto desátky berou dělána, dochází požehnání od Boha. **8** Ale vydávající smrtelní lidé, ale tamto ten, o němž se vysvědčuje, že trní a bodláky zavržená jest, a blízká zlořečení, jest živ. **9** A atak dílm, i sám Léví, kterýž desátky běře, jejížto konec bývá spálení. **9** A však, nejmilejší, v Abrahamovi desátky dal. **10** Nebo ještě v bedrách nadějemet' se o vás lepších věcí, a nalezejících k otce byl, když vyšel proti němu Melchisedech. **11** A spasení, ač pak koli tak mluvíme. **10** Nebot' není protož byla-lit' dokonalost skrze Levítské kněžství, nespravedlivý Bůh, aby se zapomenul na práci vaši, a (nebo za něho vydán jest lidu zákon.) jakáž toho byla na pracovitou lásku, kteréž jste dokazovali ke jménu potřeba, aby jiný kněz podlé řádu Melchisedechova jeho, slouživše svatým, a ještě sloužice. **11** Žádámet' povstal, a nebyl podlé řádu Aronova jmenován? **12** pak, aby jeden každý z vás až do konce prokazoval A poněvadž jest kněžství přeneseno, musilot' také i tu opravdovou pilnost plné jistoty naděje, **12** Tak zákona přenesení býti. **13** Nebo ten, o kterémž se to abyste nebyli leniví, ale následovníci těch, kterýž praví, jiného jest pokolení, z kteréhož žádný při oltáři skrze víru a snášelivost obdrželi dědictví zaslíbené. v službě nebyl. **14** Zjevné jest zajisté, že z pokolení **13** Bůh zajisté zaslíbení čině Abrahamovi, když neměl Judova pošel Pán náš, o kterémžto pokolení nic z skrze koho většího přisáhnouti, přisáhl skrze sebe strany kněžství nemluvil Mojžíš. **15** Nýbrž hojněji to samého, **14** Rka: Jistě požehnám velmi tobě, a velice ještě zjevné jest, že povstal jiný kněz podlé řádu rozmnožím tebe. **15** A tak trpělivě očekávaje, dosáhl Melchisedechova, **16** Kterýž učiněn jest ne podlé zaslíbení. **16** Lidé zajisté skrze většího přisahají, zákona příkázaní tělesného, ale podlé moci života a všeliké rozepře mezi nimi konec jest, když bývá neporušitelného. **17** Nebo svědčí: Ty jsi kněz na věky potvrzena přisahou. **17** A takž Bůh, chtěje dostatečně ukázati dědicům zaslíbení neproměnitelnost rady své, měli přepevné potěšení, my, kterýž jsme se utekli k obdržení předložené naděje. **18** Abychom skrze ty dvě věci nepohnutelné, (v nichž nemožné jest, aby Bůh klamal.) měli přepevné potěšení, my, kterýž jsme se jako kotvu duše, i bezpečnou i pevnou, a vcházející až do vnitřku za oponu, **19** Kdežto předchůdce pro nás všel Ježíš, jsa učiněn podlé řádu Melchisedechova nejvyšším knězem na věky. (aiōn g165)

7 Nebo ten Melchisedech byl král Sálem, kněz Boha nejvyššího, kterýž vyšel v cestu Abrahamovi, navracujícímu se od pobití králů, a dal jemu požehnání. **2** Kterémuž Abraham i desátek dal ze všeho. Kterýž nejprve vykládá se král spravedlnosti, potom pak i král Sálem, to jest král pokoj, **3** Bez otce, bez matky, bez rodu, ani počátku dnů, ani skonání života nemaje, ale připodobněn jsa Synu Božímu, zůstává knězem věčně. **4** Pohledtež tedy, kteraký ten byl, jemuž i desátky z kořistí dal Abraham patriarcha. **5** A ješto ti, kterýž jsou z synů Léví kněžství přijímající, příkázaní mají desátky bráti od lidu podlé zákona, to jest od bratří svých, ačkoli pošlych z bedr Abrahamových, **6**

podlé řádu Melchisedechova. (aiōn g165) **18** Stalo se zajisté složení onoho předešlého příkázaní, proto že vložil mezi to přisahu, **18** Abychom skrze ty dvě bylo mdlé a neužitečné. **19** Nebo ničeho k dokonalosti nepřivedl zákon, ale na místo jeho uvedena lepší naděje, skrze niž přibližujeme se k Bohu. **20** A to i podlé toho, že ne bez přisahy jest uvedena. **21** Nebo onino bez přisahy kněžimi učiněni bývali, tento pak s přisahou, skrze toho, kterýž řekl k němu: Přisáhl Pán, a nebudeť toho litovati: Ty jsi kněz na věky podlé řádu Melchisedechova. (aiōn g165) **22** Podlé čehož lepší smlouvy prostředníkem učiněn jest Ježíš. **23** A také onino mnozí bývali kněží, proto že smrt bránila jim vždycky trvatí; **24** Ale tento poněvadž zůstává na věky, věčné má kněžství. (aiōn g165) **25** A protož i dokonale spasiti může ty, kterýž přistupují skrze něho k Bohu, vždycky jsa živ k orodování za ně. **26** Takovéhož zajisté nám slušelo mítí nejvyššího kněze, svatého, nevinného, nepoškrvněného, odděleného od hříšníků, a kterýž by vyšší nad nebesa učiněn byl, **27** Kterýž by nepotřeboval na každý den, jako onino kněží, nejprv za své vlastní hříchy oběti obětovati, potom za lid. Nebo učinil to jednou, samého sebe obětovav. **28** Zákon zajisté lidi mající nedostatky ustavoval za nejvyšší kněží, ale slovo přísezené, kteréž se stalo po

zákonu, ustanovilo Syna dokonalého na věky. (aiōn g165)

8 Ale summa toho mluvení jest, že takového máme nejvyššího kněze, kterýž se posadil na pravici trůnu velebnosti v nebesích. 2 Služebník jsa svatyně, a pravého toho stánku, kterýž Pán vzdělal, a ne člověk. 3 Všecky zajisté nejvyšší kněz k obětování darů a obětí bývá ustanoven, a protož potřebí bylo, aby i tento měl, co by obětoval. 4 Nebo kdyby byl na zemi, aniž by knězem byl, když by zůstávali ti kněží, kteríž obětují dary podlé zákona, 5 Sloužíce podobenství a stínu nebeských věcí, jakož Mojžíšovi od Boha řečeno bylo, když dokonávati měl stánek: Hledíž, prý, abys udělal všecko ku podobenství, kteréžt' jest ukázáno na této hoře. 6 Nyní pak tím důstojnějšího došel úřadu, címž i lepší smlouvy prostředníkem jest, kterážto lepšími zaslíbeními jest utvrzena. 7 Nebo kdyby ona první byla bez úhony, nebylo by hledáno místa druhé. 8 Nebo obviňuje Židy, dí: Aj, dnové jdou, praví Pán, v nichž vejdu s domem Izraelským a s domem Judským v smlouvou novou. 9 Ne podlé smlouvy té, kterouž jsem učinil s otci jejich v ten den, když jsem je vzal za ruku jejich, abych je vyvedl z země Egyptské. Nebo oni nezůstali v té smlouvě mé, a já opustil jsem je, praví Pán. 10 Protož tatot' jest smlouva, v kterouž vejdu s domem Izraelským po těch dnech, praví Pán: Dám, zákony své v mysl jejich, a na srdečí jejich napiši je, a budu jejich Bohem, a oni budou mým lidem. 11 A nebudouť učiti jeden každý bližního svého, a jeden každý bratra svého, říkajíce: Poznej Pána, protože mne všickni znáti budou, od nejmenšího z nich až do největšího z nich. 12 Nebo milostiv budu nepravostem jejich, a na hříchy jejich, ani na nepravosti jejich nikoli nezpomenu více. 13 A kdyžt' praví o nové, tedy pokládá první za vetchou; což pak větší a schází, blízké jest zahynutí.

9 Mělat' pak i první ona smlouva nařízené služby a svatyni světskou. 2 Nebo udělán byl stánek první, v kterémž byl svícen, a stůl, a posvátní chlebové, nebývá odpustění vin. 3 Za druhou pak oponou byl za druhou pak oponou byl věcí nebeských příkladové těmi věcmi očištěním stánek, kterýž sloul svatyně svatých, 4 Zlatou maje byli, nebeské pak věci lepšími obětmi, nežli jsou ty, kadidlnici, a truhlu smlouvy, všudy obloženou zlatem, kdežto bylo věderce zlaté, mající v sobě mannu, a hůl kteráž by nesla figuru pravé, ale v samo nebe, aby Aronova, kteráž byla zkvetla, a dsky zákona, 5 Nad nyní přítomný byl tvář Boží za nás. 25 Ne aby truhlu pak cherubínové slávy, zastěnující slitovnici. O častokrát obětoval sebe samého, jako nejvyšší kněz

kterýchž věcech není potřebí nyní vypravovati o jedné každé obzvláštně. 6 To pak když tak jest zřízeno, do prvního stánku vždycky vcházejí kněží, služby vykonávajíce, 7 Do druhého pak jedinou v rok sám nejvyšší kněz, ne bez krve, kterouž obětuje sám za sebe, i za lidské nevědomosti. 8 Čímž Duch svatý ukazuje to, že ještě nebyla zjevena cesta k svatyni, dokudž první stánek trval. 9 Kterýž byl podobenstvím na ten tehdejší čas, v němž darové a oběti se obětuji, kteréž nemohou dokonalého v svědomí učiniti toho, kdož obětuje, 10 Toliko v pokrmích a v nápojích, a v rozličných umýváních a ospravedlňováních tělesných, až do času napravení, zálezející. 11 Ale Kristus přišed, nejvyšší kněz budoucího dobrého, skrze větší a dokonalejší stánek, ne rukou udělaný, to jest ne tohoto stavení, 12 Ani skrze krev kozlů a telat, ale skrze svou vlastní krev, všed jednou do svatyně, věčné vykoupení nalezl. (aiōnios g166) 13 Nebo jestližet' krev býků a kozlů, a popel jalovice, pokropující poškvrněných, posvěcuje k očištění těla, 14 Čím více krev Kristova, kterýž skrze Ducha věčného samého sebe obětoval nepoškvrněnému Bohu, očisti svědomí vaše od skutků mrtvých k sloužení Bohu živému? (aiōnios g166) 15 A pro tu příčinu nové smlouvy prostředník jest, aby, když by smrt mezi to vkrčila k vyplacení přestoupení těch, kteráž byla za první smlouvy, zaslíbení věčného dědictví přijali ti, kdož jsou povoláni. (aiōnios g166) 16 Nebo kdež jest kšaft, potřebí jest, aby k tomu smrt přikročila toho, kdož činí kšaft. 17 Kšaft zajisté těch, kteríž zemřeli, stálý jest, poněvadž ještě nemá moci, dokudž živ jest ten, kdož kšaft činil. 18 Protož ani první onen bez krve nebyl posvěcován. 19 Nebo když Mojžíš všecka přikázaní podlé zákona všemu lidu předložil, vzav krev telat a kozlů, s vodou a s vlnou červenou a s yzopem, tak spolu i knihy i všechno lidu pokropil, 20 Řka: Tatot' jest krev zákona, kterýž vám Bůh vydal. 21 Ano i stánku i všech nádob k službě náležitých rovně též krví pokropil. 22 A téměř všecko podlé zákona krví očištěvanou bývá, a bez krve vylití v kterémž byl svícen, a stůl, a posvátní chlebové, nebývá odpustění vin. 23 Protož potřebí bylo, aby věci nebeských příkladové těmi věcmi očištěním stánek, kterýž sloul svatyně svatých, 4 Zlatou maje byli, nebeské pak věci lepšími obětmi, nežli jsou ty, kadidlnici, a truhlu smlouvy, všudy obloženou zlatem, kdežto bylo věderce zlaté, mající v sobě mannu, a hůl kteráž by nesla figuru pravé, ale v samo nebe, aby Aronova, kteráž byla zkvetla, a dsky zákona, 5 Nad nyní přítomný byl tvář Boží za nás. 25 Ne aby truhlu pak cherubínové slávy, zastěnující slitovnici. O častokrát obětoval sebe samého, jako nejvyšší kněz

vcházel do svatyně každý rok se krví cizí, **26** (Sic jinak by byl musil častokrát trpěti od počátku světa,) ale nyní jednou při skonání věků, na shlazení hřicha skrze obětování sebe samého, zjeven jest. (aiōn g165) **27** A jakož uloženo lidem jednou umříti, a potom bude soud, **28** Tak i Kristus jednou jest obětován, k shlazení mnohých lidí hřichů; podruhé bez hříchu ukáže se těm, kteří ho čekají k spasení.

10 Zákon zajisté, maje stín budoucího dobrého, a ne sám obraz těch věcí, jednostejními obětmi, kteréž po všecka léta obětují, nikdy nemůž přistupujících dokonalých učiniti. **2** Sic jinak zdaliž by již nepřestaly obětovány být, proto že by již neměli žádného svědomí z hřichů ti, kteříž obětují, jsouce jednou očištěni? **3** Ale při těch obětech připomínání hřichů děje se každého roku. **4** Nebot' možné není, aby krev býků a kozlů shladila hřichy. **5** Protož vcházeje na svět, dí: Oběti a daru nechtěl jsi, ale tělo jsi mi způsobil. **6** Zápalných obětí, ani obětí za hřich jsi neoblíbil. **7** Tehdy řekl jsem: Aj, jdut', (jakož v knihách psáno jest o mně,) abych činil, ó Bože, vůli tvou. **8** Povíděv napřed: že oběti a daru, a zápalů, i obětí za hřich, (kteréž se podlé zákona obětují,) nechtěl jsi, aniž jsi oblíbil, **9** Tehdy řekl: Aj, jdut', abych činil, ó Bože, vůli tvou. Ruší první, aby druhé ustanovil. **10** V kteréžto vůli posvěcení jsme skrze obětování těla Ježíše Krista jednou. **11** A všeliký zajisté kněz přístoji, na každý den službu konaje, a jednostejně často obětuje oběti, kteréž nikdy nemohou odjít hřichů. **12** Ale tento, jednu oběť obětovav za hřichy, vždycky sedí na pravici Boží, **13** Již dále očekávaje, až by položeni byli nepřátelé jeho za podnož noh jeho. **14** Nebo jednou oběti dokonalé učinil na věky ty, kteříž posvěcení bývají. **15** Svědčit pak nám to i sám Duch svatý. Nebo prvé povíděv: **16** Tato' jest smlouva, kterouž učiním s nimi po těch dnech, praví Pán: Dám zákony své v srdce jejich, a na myslach jejich napiší je, **17** A na hřichy jejich, i na nepravosti jejich nikoli nezpomenu více. **18** Kdežt' pak jest odpustění jich, není' více oběti za hřich. **19** Majíce tedy, bratří, plnou svobodu k vjítí do svatyně skrze krev Ježíšovu, **20** (Tou cestou novou a živou, kterouž nám způsobil skrze oponu, to jest tělo své.) **21** A kněze velikého nad domem Božím, **22** Přistupmež s pravým srdcem, v plné jistotě víry, očištěná majíce srdce od svědomí zlého, **23** A umyté tělo vodou

čistou, držmež nepochybné vyznání naděje; (nebo věrný' jest ten, kterýž zaslíbil.) **24** A šetřme jedni druhých, k rozněcování se v lásce a dobrých skutcích, **25** Neopouštějíce společného shromáždění svého, jako někteří obycej mají, ale napomírajíce se, a to tím více, čímž více vidíte, že se ten den přiblížuje. **26** Nebo jestliž bychom dobrovolně hřešili po přijetí známosti pravdy, nezůstávalo by již oběti za hřichy, **27** Ale hrozné nějaké očekávání soudu, a ohně prudká palivost, kterýž žrati má protivníky. **28** Kdož by koli pohrdal zákonem Mojžíšovým, bez lítosti pode dvěma neb třmi svědky umírá. **29** Což se vám zdá, čím přísnějšího trestání hoden jest ten, kdož by Syna Božího pošlapával, a krev smlouvy, kterouž byl posvěcen, za nehodnou drahého vážení by měl, a Ducha milosti potupu učinil? **30** Známet' zajisté toho, jenž řekl: Mně pomsta, já odplatím, praví Pán. A opět: Pán souditi bude lid svůj. **31** Hroznět' jest upadnutí v ruce Boha živého. **32** Rozpomeňtež se pak na předešlé dny, v nichž osvícení byvše, mnohý boj utrpení snášeli jste, **33** Budto když jste byli i pohaněními i ssouženími jako divadlo učiněni, budto účastníci učiněni byvše těch, kteříž tak zmítáni byli. **34** Nebo i vězení mého čitelni jste byli, a rozchvátání statků svých s radostí jste strpěli, vědouce, že v sobě máte lepší zboží nebeské a trvanlivé. **35** Protož nezamítejtež smělé doufanlivosti své, kteráž velikou má odplatu. **36** Než potřebí' jest vám trpělivosti, abyste vůli Boží činice, dosáhlí zaslíbení. **37** Nebo ještě velmi, velmi maličko, a aj, ten, kterýž přijiti má, přijde, a nebudet' meškat, **38** Spravedlivý pak z víry živ bude. Pakli by se jinam obrátil, nezalibuje sobě duše má v něm. **39** Ale myť nejsme poběhlci k zahynutí, ale věřící k získání duše.

11 Víra pak jest nadějných věcí podstata, a důvod neviditelných. **2** Pro ni zajisté svědectví došli předkové. **3** Věrou rozumíme, že učiněni jsou věkové slovem Božím, tak že z ničeho jest to, což vidíme, učiněno. (aiōn g165) **4** Věrou lepší obět Bohu obětoval Abel, nežli Kain, skrze kterouž svědectví obdržel, že jest spravedlivý, jakž sám Bůh darům jeho svědectví vydal. A skrze tu, umřev, ještě mluví. **5** Věrou Enoch přenesen jest, aby neviděl smrti, a není nalezen, proto že jej Bůh přenesl. Prvě zajisté, než jest přenesen, svědectví měl, že se líbil Bohu. **6** Bez víry pak nemožné jest líbiti se jemu; nebo přistupující k Bohu

věřiti musí, že jest Bůh, a těm, kteříž ho hledají, že aby ten, kterýž hubil prvorzené, nedotekl se jich. odplatu dává. 7 Věrou napomenut jsa od Boha Noé o 29 Věrou přešli moře červené jako po suchu; o čež tom, čehož ještě nebylo viděti, boje se, připravoval pokusivše se Egyptští, ztonuli. 30 Věrou zdi Jericha koráb k zachování domu svého; skrže nějž potupil padly, když je obcházeli za sedm dní. 31 Věrou Raab svět, a spravedlnosti té, kteráž jest výry, učiněn jest nevěstka nezahynula s neposlušnými, pokojně přijavši dědicem. 8 Věrou, povolán jsa Abraham, uposlechl špehére. 32 A cot' mám více praviti: Nepostačít' mi Boha, aby odšel na to místo, kteréž měl vzít za zajisté čas k vypravování o Gedeonovi, a Barákově, dědictví; i šel, nevěda, kam přijde. 9 Věrou bydlil a Samsonovi a Jefte, a Davidovi, a Samuelovi, a v zemi zaslíbené jako v cizí, v staních přebývaje s prorocích. 33 Kteříž skrže víru vybojovávali království, Izákem a s Jakobem, spoluředici téhož zaslíbení. činili spravedlnost, docházeli zaslíbení, zacpávali ústa 10 Nebo očekával města základy majícího, jehožto lvům, 34 Uhašovali moc ohně, utekli ostrosti meče, řemeslník a stavitel jest Bůh. 11 Věrou také i Sára moc zmocnění bývali v mdlobách, silní učiněni v boji, vojska ku početí semene přijala, a mimo čas věku porodila, zaháněli cizozemců. 35 Ženy přijímaly mrtvé své když věřila, že jest věrný ten, kterýž zaslíbil. 12 A vzkříšené. Jiní pak roztahováni jsou, neoblíbivše sobě protož i z jednoho, a to již umrtveného, rozplodilo se vysvobození, aby lepšího dosáhli vzkříšení. 36 Jiní potomků, jako jest množství hvězd nebeských, a jako pak posměchy a mrskáním trápeni, ano i vězení a písek nesčíslný, kterýž jest na břehu mořském. 13 žaláři. 37 Kamenováni jsou, sekáni, pokoušní, mečem Podlé víry zemřeli ti všickni, nevzavše zaslíbení, ale zmordováni; chodili v kožích ovčích a kozelčích, zdaleka je viděvše, jim i věřili, i je vitali, a vyznávali, opuštěni, ssouženi, a zle s nimi nakládáno, 38 Jichžto že jsou hosté a příchozí na zemi. 14 Nebo ti, kteříž nebyl svět hoden, po pustinách bloudíce, i po horách, tak mluví, zjevně to prokazují, že vlasti hledají. 15 A jeskyních, i v doupagech země. 39 A ti všickni jistě, když se byli na onu rozpomírali, z kteréž vyšli, svědecitv dosáhše skrze víru, neobdrželi zaslíbení, měli dosti času zase se navrátit. 16 Ale oni lepší 40 Proto že Bůh něco lepšího nám obmyšlel, aby oni žádají, to jest nebeské. Protož i sám Bůh nestydí bez nás nepřišli k dokonalosti.

se slouti jejich Bohem; nebo připravil jim město. 17 Věrou obětoval Abraham Izáka, byv pokoušní, a to jednorrozeného obětoval ten, kterýž byl zaslíbení přjal, 18 K němuž bylo řečeno: V Izákovi nazváno bude tobě símě, 19 Tak o tom smýšleje, že jest mocen Bůh i z mrtvých vzkříšiti. Pročež jej jako z mrtvých požehnání dal Izák Jakobovi a Ezau. 21 Věrou Jakob, umíraje, každému z synů Jozefových požehnání dával, a poklonil se na vrch hůlky své. 22 Věrou Jozef, dokonávaje, o vyjít synů Izraelských zmínku učinil, a o kostech svých poručil. 23 Věrou Mojžíš, narodiv se, ukryt byl za tři měsíce od rodičů svých, proto že viděli krásné pacholátko, a nebáli se rozkazu královského. 24 Věrou Mojžíš, byv již dorostlý, odeprěl slouti synem dcery Faraonovy, 25 Vyvoliv sobě raději protivenství trpěti s lidem Božím, nežli časné a hříšné pohodlí mítí, 26 Větší sobě pokládaje zboží nad Egyptské poklady pohanění Kristovo; nebo prohlédal k odplatě. 27 Věrou opustil Egypt, neboje se hněvu královského; nebo jako by viděl neviditelného, tak se utvrdil. 28 Věrou slavil hod beránka a vylití krve,

12 Protož i my, takový oblak svědků vůkol sebe majíce, odvrhouce všeliké břímě, i snadně obklíčující nás hřích, skrže trpělivost konejme běh uloženého sobě boje, 2 Patříce na vůdce a dokonavatele víry Ježíše, kterýž místo předložené sobě radosti strpěl kříž, opováživ se hanby, i posadil se na pravici trůnu Božího. 3 A považte, jaký jest ten, kterýž snášel od hříšníků taková proti sobě odmlouvání, abyste neustávali, v myslích svých hynouce. 4 Ještě jste se až do krve nezprotivili, proti hříchu bojujíce. 5 A což jste zapomenuli na napomenutí, kteréž k vám jako k synům mluví: Synu můj, nepohrdej kázní Páně, aniž sobě stýskaj, když od něho trestán býváš? 6 Nebo kohož miluje Pán, tohot tresce, a svihá každého, kteréhož za syna přijímá. 7 Jestliže kázeň snášíte, Bůh se vám podává jako synům. Nebo který jest syn, jehož by netrestal otec? 8 Pakli jste bez kázně, kteréž všickni účastní jsou, tedy jste cizoložnata, a ne synové. 9 Ano tělesné otce své měli jsme, kteríž nás trestali, a měli jsme je u vážnosti, i zdaliž nemáme mnohem více poddání býti Otci duchů, abychom živi byli? 10 A onino zajisté

po nemnohé dny, jakž se jim vidělo, trestali, ale tento v věcech přeúžitečných, totíž k tomu, abychom došli účastnosti svatosti jeho. 11 Každé pak trestání, když nevěděvše, anděly za hostě přijímali. 3 Pomněte na přítomné jest, nezdá se býti potěšené, ale smutné, vězně, jako byste spoluvezřnové byli, na ssoužené, než potom' rozkošné ovoce spravedlnosti přináší těm, jakožto ti, kteří také v těle jste. 4 Poctivět' jest u kteříž by v něm pocvičeni byli. 12 Protož opuštěných všech manželství a lože nepoškvrněné, smilníky pak rukou a zemdlencích kolen posílňte, 13 A přímé kroky a cizoložníky souditi bude Bůh. 5 Obcování vedte bez čínte nohamu svýma, aby, což zkulhavělo, do konce lakomství, dosti majice na tom, což máte. Ont' zajisté se nevyvinulo, ale raději uzdraveno bylo. 14 Pokoje řekl: Nikoli nenechám tebe, aniž tě opustím; 6 Tak následujte se všechnmi a svatosti, bez níž žádný abyhoch doufanlivě říkal: Pán spomocník můj, aniž neuzří Pána, 15 Prohlédajíce, aby někdo neodpadl od milosti Boží, a aby nějaký kořen hořkosti nepodrostl, na vůdce své, kteříž vám mluvili slovo Boží, jejichžto a neučinil překážky, skrize nějž by poškvrněni byli obcování jaký byl cíl, spatrujíce, následujetej jejich mnozí; 16 Aby někdo nebyl smilník, aneb ohyzdný, víry. 8 Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky, jako Ezau, kterýž za jednu krmi prodal prvorozetenství (aiōn g165) 9 Učením rozličným a cizím nedejte se své. 17 Víte zajisté, že potom, chtěj dědičně točiti. Výbornéť jest zajisté, aby milostí upevněno bylo dosáhnouti požehnání, pohrdnut jest. Nebo nenalezl srdce, a ne pokrmy, kteříž neprospěli tém, kteříž se místa ku pokání, ačkoli ho s pláčem hledal. 18 Nebo jimi vázali. 10 Mámet' oltář, z něhož ti nemají práva nepřistoupili jste k hmotné hoře a k hořcimu ohni, jisti, kdož stánku slouží. 11 Nebo kterýchž hovad krev a k vichru, a k mráketě, a k bouři, 19 A k zvuku vnášina bývá za hřich do svatyně skrize nejvyššího trouby a k hlasu slov, kterýž kdož slyšeli, prosili, aby kněze, těch pálena bývají těla vně za stany. 12 Protož k nim nebylo více mluveno. 20 (Nebo nemohli snéstí i Ježíš, aby posvětil lidu svou vlastní krví, vně za toho, což bylo praveno: Kdyby se i hovado dotklo branou trpěl. 13 Vyjděmež tedy k němu ven z stanů, hory, budet' ukamenováno, aneb šípem postřeleno. pohanění jeho nesouce. 14 Nebot' nemáme zde 21 A tak hrozné bylo to, což viděli, že Mojžíš řekl: města zůstávajícího, ale onoho budoucího hledáme. Lekl jsem se, až se třesu.) 22 Ale přistoupili jste 15 Protož skrize něhož obětujme Bohu obět chvály k hoře Sionu, a k městu Boha živého, Jeruzalému vždycky, to jest ovoce rtů, oslavujících jméno jeho. 16 nebeskému, a k nesčíslnému zástupu andělů, 23 Na účinnost pak a na zdílnost nezapomínejte; nebo v K veřejnému shromáždění a k církvi prvorozených, takových obětech zvláštní svou líbost má Bůh. 17 kteříž zapsání jsou v nebesích, a k Bohu soudci Povolni budte správcům svým a poslušni; oniť zajisté všech, a k duchům spravedlivých dokonalých, 24 bdějí nad dušemi vašimi, jako ti, kteříž počet mají A k prostředníku Nového Zákona Ježíšovi, a ku vydati, aby to s radostí činili, a ne s stýskáním. Nebot' pokropení krví, lépe mluvící než Abelova. 25 Viztež, by vám to nebylo užitečné. 18 Modletež se za nás; abyste neodpírali mluvícímu. Nebo poněvadž onino doufámet' zajisté, že dobré svědomí máme, jako ti, neušli, kteříž odpírali tomu, jenž na zemi na místě kteříž se chceme ve všem chvalitebně chovati. 19 Tím Božím mluvil, čím více my, jestliže tím, kterýž s nebe jest, pohrdneme? 26 Jehož hlas tehdáž byl zemí pohnul, nyní pak zaslíbil, řka: Ještět' já jednou pohnu netoliko zemí, ale i nebem. 27 To pak, že dí: Ještě jednou, světle ukazuje pohnutelných věcí nepohnutelné, mějmež milost, skrize kteroužto služme nepohnutelné. 28 Protož království přijímajice toho velikého pro krev smlouvy věčné pastyře ovci vzkřísil z mrtvých, Pána našeho Ježíše, (aiōnios g166) 21 Učiniž vás způsobné ve všelém skutku dobrém, k činění vůle své, působě v vás to, což jest libé před oblíčejem jeho, skrize Jezukrista, jemuž sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165) 22 Prosímt' pak vás, bratří, snestež trpělivě slovo napomenutí tohoto; nebot' jsem krátce psal vám. 23 Věztež o bratu Timoteovi, že jest propuštěn, s kterýmžto, (přišel-li by brzo,) navštívím

vás. 24 Pozdravtež všech správců svých, i všech
svatých. Pozdravují vás bratří z Vlach. 25 Milost Boží
se všechněmi vámi. Amen.

Jakubův

1 Jakub, Boží a Pána Jezukrista služebník, dvanáctéru pokolení rozptýlenému pozdravení. **2** Za největší radost mějte, bratří moji, kdyžkoli v rozličná pokušení upadáte, **3** Vědouce, že zkušení víry vaší působí trpělivost. **4** Trpělivost pak at' má dokonalý skutek, abyste byli dokonalí a celí, v ničemž nemajíce nedostatku. **5** Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádej jí od Boha, který všechném dává ochotně a neomlouvá, i budeť dána jemu. **6** Žádej pak důvěrně, nic nepochybuj. Nebo kdož pochybuje, podoben jest vlnám mořským, kteréž vítř sem i tam žene, a jimi zmítá. **7** Nedomnivěj se zajisté člověk ten, by co vzít měl ode Pána. **8** Muž dvojí myslí, jest neustavičný ve všech cestách svých. **9** Chlubiž se pak bratr ponížený v povýšení svém, **10** A bohatý v ponižování se; nebo jako květ byliny pomine. **11** Nebo jakož slunce vzešlé s horkostí usušilo bylinu, a květ její spadl, i ušlechtilost postavy jeho zhynula, takt' i bohatý v svých cestách usvadne. **12** Blahoslavený muž, který snáší pokušení; nebo když bude zkušen, vezme korunu života, kterouž zaslíbil Pán těm, kdož ho milují. **13** Žádný, když bývá pokoušín, neříkej, že by od Boha pokoušín byl; nebot' Bůh nemůže pokoušín být ve zlém, aniž také on koho pokouší. **14** Ale jeden každý pokoušín bývá, od svých vlastních žádostí jsa zachvacován a oklamáván. **15** Potom žádost když počne, porodí hřich, hřich pak vykonaný zplozuje smrt. **16** Nebludtež, bratří moji milí. **17** Všeliké dání dobré a každý dar dokonalý shůry jest sstupující od Otce světel, u něhož není proměnění, ani pro obrácení se jinam zastínění. **18** On proto, že chtěl, zplodil nás slovem pravdy, k tomu, abychom byli prvotiny nějaké stvoření jeho. **19** A tak, bratří moji milí, budí každý člověk rychlý k slyšení, ale zpozdilý k mluvení, zpozdilý k hněvu. **20** Nebo hněv muže spravedlnosti Boží nepůsobí. **21** Protož odvrhouce všelikou nečistotu, a ohyzdnost zlosti, s tichostí přijímejte vsáté slovo, kteréž může spasiti duše vaše. **22** Budtež pak činitelé slova, a ne posluchači tolíko, oklamávajice sami sebe. **23** Nebo byl-li by kdo posluchač slova, a ne činitel, ten podoben jest muži spatřujícímu oblícej přirozený svůj v zrcadle. **24** Vzhlédl se zajisté, i odšel, a hned zapomenul, jaký by byl. **25** Ale kdož by se vzhlédl v dokonalý zákon svobody, a zůstával by v něm, ten nejsa posluchač zapominatelný, ale činitel skutku, blahoslavený bude v skutku svém. **26** Zdá-li se pak komu z vás, že jest nábožný, a v uzdu nepojímá jazyka svého, ale svodí srdce své, takového marné jest náboženství. **27** Náboženství čisté a nepoškvrněné před Bohem a Otcem totot' jest: Navštěvovati sirotky a vdovy v ssouženích jejich, a ostříhati sebe nepoškvrněného od světa.

2 Bratří moji, nepřipojujtež přijímání osob k vře slavného Pána našeho Jezukrista. **2** Nebo kdyby přišel do shromázdění vašeho muž, maje prsten zlatý v drahém rouše, a všel by také i chudý v chaterném oděvu, **3** A popatřili byste k tomu, který drahé roucho má, a řekli byste jemu: Ty sedni tu to poctivě; chudému pak řekli byste: Ty stůj tamto, aneb sedni tuto, pod podnoží noh mých: **4** Zdalíž jste již neučinili rozdílu mezi sebou a učiněni jste soudcové v myšleních zlých? **5** Slyšte, bratří moji milí, zdaliž Bůh nevyvolil chudých na tomto světě, aby bohatí byli u vře a dědicové království, kteréž zaslíbil těm, kdož jej milují? **6** Ale vy jste neuctili chudého. Zdalíž bohatí mocí neutiskují vás? A oniť vás i k soudům přivozují? **7** Zdalí oni nerouhají se tomu slavnému jménu, kteréž vyzýváno jest nad vámi? **8** Jestliže pak plníte zákon královský podlé písma: Milovati budeš bližního svého, jako sebe samého, dobře činíte. **9** Paklít' osoby přijímáte, hřešíte, a zákon vás tresce jako přestupníky. **10** Nebo kdo by koli celého zákona ostříhal, přestoupil by pak jediné, všechněmi jest vinen. **11** Ten zajisté, který řekl: Nesesmilněš, takéť řekl: Nezabiješ. Pakli bys nesesmilnil, ale zabil bys, učiněn jsi přestupníkem zákona. **12** Tak mluvte, a tak číňte, jako ti, kteříž podlé zákona svobody souzeni býti máte. **13** Nebo odsouzení bez milosrdenství stane se tomu, kdož nečiní milosrdenství, ale chlubíť se milosrdenstvím proti odsudku. **14** Co prospěje, bratří moji, praví-li se kdo víru míti, a nemá-li skutků? Zdalíž jej ta víra může spasiti? **15** A kdyby bratr neb sestra neoděná byli, a opuštění z strany živnosti vezdejší, **16** Řekl by pak jim někdo z vás: Jděte v pokoji, shřejte se, a najezte se, a však nedali byste jim potřebý tělesné, což to platí? **17** Takž i víra, nemá-li skutků, mrtváť jest sama v sobě. **18** Ale dí někdo: Ty víru máš, a já mám skutky. Ukažíž ty mi víru svou z skutků svých, a já tobě ukáži víru svou z skutků svých. **19**

Ty věříš, že jest jeden Bůh. Dobře činíš. I dýblovéť roztržka i všeliké dílo zlé. 17 Ale moudrost, kteráž jest tomu věří, a však třesou se. 20 Ale chceš-liž věděti, s hůry, nejprvě zajisté jest čistotná, potom pokojná, ó člověče marný, že víra bez skutků jest mrvá? 21 mírná, povolná, plná milosrdenství a ovoce dobrého, Abraham otec nás zdali ne z skutků spravedlněn bez rozsuzování a bez pokrytství. 18 Ovoce pak jest, obětovav syna svého Izáka na oltář? 22 Vidíš- spravedlnosti v pokoji rozsívá se těm, kteříž pokoj li, že víra napomáhala skutkům jeho, a z skutků působí.

víra dokonalá byla? 23 A tak naplněno jest písmo, řkoucí: I uvěřil Abraham Bohu, a počteno jest jemu za spravedlnost, a přítellem Božím nazván jest. 24 Vidíš-liž tedy, že z skutků spravedlněn bývá člověk, a ne z víry toliko? 25 Tež podobně i Raab nevěstka zdali ne z skutků spravedlněna jest, přijavši ony posly, a jinou cestou prý vypustivší? 26 Nebo jakož tělo bez duše jest mrvé, takt' i víra bez skutků jest mrvá.

3 Nebudtež mnozí mistři, bratří moji, vědouce, že bychom těžší odsouzení vzali. 2 V mnohem zajisté klesáme všickni. Kdož' neklesá v slovu, tent' jest dokonalý muž, mohoucí jako uzdu spravovati také všecko tělo. 3 An, my koňům udidla v ústa dáváme, aby nám povolni byli, a vším tělem jejich vládneme. 4 An, i lodí tak veliké jsouce, a prudkými větry hnány bývajice, však i nejmenším veslem bývají sem i tam obracíny, kamžkoli líbí se tomu, kdož je spravuje. 5 Tak i jazyk malý oud jest, a však veliké věci provodí. Aj, malíčký oheň, kterak veliký les zapálí! 6 Jazyk pak jest oheň a svět nepravosti. Takt' jest postaven jazyk mezi oudy našimi, nanečtujujíc celé tělo, a rozpalující kolo narození našeho, jsa rozněcován od ohně pekelného. (Geenna g1067) 7 Všeliké zajisté přirození i zvěři, i ptactva, i zeměplazů, i mořských potvor bývá skroceno, a jest okroceno od lidí; 8 Ale jazyka žádný z lidí skrotiti nemůže. Tak jest neskrotitelné zlé, pln jsa jedu smrtelného. 9 Jím dobrěčíme Bohu Otci, a jím zlořečíme lidem, ku podobenství Božímu stvořeným. 10 Z jedných a týchž úst pochází dobrořečení i zlořečení. Ne takt' býti má, bratří moji. 11 Zdaliž studnice jedním pramenem vydává sladkost i hořkost? 12 Zdaliž může, bratří moji, fíkový strom nésti olivky, aneb vinný kmen fíky? Takt' žádná studnice slané i sladké vody nevydává.

13 Kdo jest moudrý a umělý mezi vámi? Ukažíž dobrým obcováním skutky své v krotké moudrosti. 14 Paklit' máte hořkou závist, a dráždění v srdeci svém, nechlubte se, a neklamejte proti pravdě. 15 Neníť ta moudrost s hůry sstupující, ale jest zemská, hovadná, dábelská. 16 Nebo kdež jest závist a rozdráždění, tu i

4 Odkud jdou bojové a svády mezi vámi? Zdali ne odtud, totiž z lábstí vašich, kteréž rytěrují v oudech vašich? 2 Žádáte, a nemáte; závidíte a dychtíte, a nemůžete dosáhnouti; bojujete a válčíte, a však neobdržíváte, proto že neprosíte. 3 Prosíte, a neberete, proto že zle prosíte, abyste na své lábsti vynakládali. 4 Cizoložníci a cizoložnice, což nevíte, že přízeň světa jest nepřítelkyně Boží? A protož kdo by koli chtěl být přítelем tohoto světa, nepřítellem Božím učiněn bývá. 5 Což mníte, že nadarmo dí písmo: Zdali k závisti nakloňuje duch ten, kterýž přebývá v nás? 6 Nýbrž hojnější dává milost. Nebo dí: Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost. 7 Poddejež se tedy Bohu, a zepřete se dáblu, i utečet' od vás. 8 Přiblížte se k Bohu, a přiblížit' se k vám. Umejte ruce, hříšníci, a očistte srdce vy, kteříž jste dvojité mysli. 9 5 Ssouženi budte, a kvělte, a pláchte; smích váš obratiž se v kvílení, a radost v zámutek. 10 Ponižte se před obličejem Páně, a povýšit' vás. 11 Neutrhejež jedni druhým, bratří. Kdož utrhá bratru, a potupuje bratra svého, utrhá zákonu, a potupuje zákon. Tupíš-li pak zákon, nejsi plnitel zákona, ale soudce. 12 Jedent' jest vydavatel zákona, kterýž může spasiti i zatratiti. Ty kdo jsi, ješto tupíš jiného? 13 Ale nuže vy, kteříž říkáte: Dnes neb zítra vypravíme se do onoho města, a pobudeme tam přes celý rok, a budeme kupčiti, a něco zíštěme; 14 (Ješto nevíte, co zítra bude. Nebo jaký jest život vás? Pára zajisté jest, kteráž se na malíčko ukáže, a potom zmizí.) 15 Místo toho, co byste měli říci: Bude-li Pán chtíti, a budeme-li živí, učiníme toto neb onono. 16 Vy pak chlubíte se v pýše své. Všeliká taková chlouba zlá jest. 17 A protož kdo umí dobře činiti, a nečiní, hřich má.

5 Nuže nyní, boháči, pláchte, kvílice nad bídami svými, kteréž přijdou. 2 Zboží vaše shnilo, a roucho vaše zmolovatělo. 3 Zlato vaše a stříbro zerzavělo, a rez jejich bude na svědectví proti vám, a zříjet' těla vaše jako oheň. Shromáždili jste poklad ku posledním dnům. 4 Aj, mzda dělníků, kteříž žali

krajiny vaše, při vás zadržaná, křičí, a hlas volání ženců v uši Pána zástupů vešel. 5 Rozkoš jste provodili na zemi, a zbýněli jste; vykrmili jste srdce svá jako ke dni zabítí. 6 Odsoudili jste, zamordovali jste spravedlivého, a neodpíral vám. 7 A protož trpěliví budte, bratří, až do příchodu Páně. Aj, oráč očekává drahého užitku zemského, trpělivě nař očekávaje, až by přijal podzimní i jarní déšť. 8 Budtež i vy trpěliví, potvrzujte srdeč svých; nebot' se přibližuje příští Páně. 9 Nevzdychejtež jedni proti druhým, bratří, abyste nebyli odsouzeni. Aj, soudce již přede dveřmi stojí. 10 Ku příkladu snášení protivenství a dlouhočekání, bratří moji, vezměte proroky, kterž mluvíváli ve jménu Páně. 11 Aj, blahoslavíme ty trpělivé. O trpělivosti Jobově slýchali jste, a dokonání Páně viděli jste; nebo velmi jest milosrdný Pán a lítostivý. 12 Přede všemi pak věcemi, bratří moji, nepřisahejte, ani skrze nebe, ani skrze zemi, ani kteroukolii jinou přísahou, ale bud' řec vaše: Jistě, jistě, nikoli, nikoli, abyste neupadli v odsouzení. 13 Jest-li kdo z vás zkormoucený? Modl se. Pakli jest kdo myslí dobré? Prozpěvuj. 14 Stůně-li kdo z vás? Zavolej starých zboru, at' se modlí za něho, mažice jej olejem ve jménu Páně. 15 A modlitba víry uzdraví neduživého, a pozdvihnet' ho Pán; a jestliže jest co prohřešil, budeť jemu odpuštěno. 16 Vyznávejtež se pak jedni druhým z hřichů, a modlite se jedni za druhé, abyste uzdraveni byli. Mnohot' může modlitba spravedlivého opravdová. 17 Eliáš byl člověk týmž bídám jako i my poddaný, a modlitbou modlil se, aby nepršelo, i nepršel déšť na zemi za tři léta a za šest měsíců. 18 A zase modlil se, i vydalo nebe déšť, a země zplodila ovoce své. 19 Bratří, jestliže by kdo z vás pobloudil od pravdy, a někdo by jej zase obrátil, 20 Věziž, že ten, kdož by odvrátil hříšníka od bludné cesty jeho, vysvobodí duši od smrti, a přikryje množství hřichů.

1 Petrův

1 Petr, apoštol Ježíše Krista, příchozím rozptýleným v Pontu, Galacii, Kappadocii, v Azii, a v Bitynii, 2 Vyvoleným podlé předzvědění Boha Otce, v posvěcení Ducha, ku poslušenství a skropení krvi Ježíše Krista: Milost vám a pokoj rozmnožen bud'. 3 Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, kterýž podlé mnohého milosrdenství svého znova zplodil nás v naději živou skrze vzkříšení Ježíše Krista z mrtvých, 4 K dědictví neporušitelnému a nepoškvrněnému a neuvadlému, kteréž se chová v nebesích, vám, 5 Kteříž mocí Boží ostříhání býváte skrze víru k spasení, kteréž hotovo jest, aby zjeveno bylo v času posledním. 6 V čemžto veselíte se, maličko nyní, (jestliže kdy potřebí jest,) zkormouceni jsouce v rozličných pokušeních, 7 Aby zkušení víry vaší, mnohem dražší nežlato, kteréž hyne, a však se v ohni zkušuje, nalezeno bylo vám k chvále, a ke cti i k slávě při zjevení Ježíše Krista. 8 Kteréhož neviděvše, milujete; kteréhož nyní nevidouce, a však v něho věříce, veselíte se radostí nevymluvnou a oslavenu, 9 Docházejíce konce víry své, spasení duší. 10 O kterémž spasení bedlivě přemyšlovali, a je vystihati usilovali proroci, kteríž o té milosti, kteráž se vám státi měla, prorokovali, 11 Vystihajíce to, na který aneb jaký čas mínil by ten, kterýž v nich byl, Duch Kristův, předpovídající o utrpeních Kristových a o veliké za tím slávě. 12 Kterýmžto zjeveno jest, že ne sobě, ale nám tím přísluovali, což jest vám nyní zvěstováno skrze ty, kteríž vám kázali evangelium, v DUCHU svatém seslaném s nebe, na kteréž věci žádostivi jsou andělé patřiti. 13 Protož přepášice bedra myslí své, a střízliví jsouce, dokonale doufejte v té milosti, kteráž vám dána bude při zjevení Ježíše Krista, 14 Jakožto synové poslušní, nepřirovnávající se prvním neznámosti své žádostem. 15 Ale jakž ten, kterýž vás povolal, svatý jest, i vy svatí ve všem obcování budte; 16 Jakož napsáno jest: Svatí budte, nebo já svatý jsem. 17 A poněvadž Otcem nazýváte toho, kterýž bez přijímání osob soudí vedlé skutků jednoho každého, vizte, abyste v bázni čas svého zde putování konali, 18 Vědouce, že ne porušitelnými věcmi, stříbrem neb zlatem, vykoupeni jste z marného svého obcování toho, od otců vydaného, 19 Ale drahou krvi jakožto Beránka nevinného a nepoškvrněného, Krista, 20 dobré činících.

Předzvěděněho zajisté před ustanovením světa, zjeveného pak v časích posledních pro vás, 21 Kteříž skrze něho věříte v Boha, jenž jej vzkřísil z mrtvých, a dal jemu slávu, aby víra vaše a naděje byla v Bohu. 22 Poněvadž duše své očistili jste poslušenstvím pravdy skrze Ducha, k milování neošemetnému bratrstva, z čistého srdce jedni druhé milujte snažně, 23 Znovu zrozeni jsouce ne z porušitelného semene, ale z neporušitelného, skrze živé slovo Boží a zůstávající na věky. (aiōn g165) 24 Nebo všeliké tělo jest jako tráva, a všeliká sláva člověka jako květ trávy. Usavadla tráva, a květ její spadl. 25 Ale slovo Páně zůstává na věky. Totot' pak jest to slovo, kteréž zvěstováno jest vám. (aiōn g165)

2 Protož složice všelikou zlost, a všelikou lešt, a pokrytství, a závist, i všecka utrhání, z Jakožto nyní zrozená nemluvňátka, mléka beze Isti, Božího slova žádostivi budte, abyste jím rostli, 3 Jestliže však okusili jste, kterak dobrotný jest Pán. 4 K kterémuž přistupujíce k kameni živému, od lidí zajisté zavřenému, ale od Boha vyvolenému a drahému, 5 I vy, jako kamení živé, vzdělávejte se v dům duchovní, kněžstvo svaté, k obětování duchovních obětí, vzácných Bohu skrze Jezukrista. 6 A protož praví písmo: Aj, zakládám' na Sionu kámen úhelný, vybraný, drahý, v kterýž kdokoli věří, nikoli nebude zahanben. 7 Vám tedy věřícím jest poctivost, ale nepopolným kámen, kterýž zavrhl stavitelé, tent' jest učiněn v hlavu úhelní, a kámen úrazu, a skála pohoršení, 8 Tém, kteríž se urázejí na slovu, nepopolní jsouce, k čemuž i odloženi jsou. 9 Ale vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytí, abyste zvěstovali ctnosti toho, kterýž vás povolal ze tmy v předivné světlo své. 10 Kteříž jste někdy ani lidem nebyli, nyní pak jste lid Boží, kteríž jste někdy byli nedošli milosrdenství, nyní pak jste došli milosrdenství. 11 Nejmilejší, prosímt' vás, abyste jakožto příchozí a pohostinní zdržovali se od tělesných žádostí, kteréž rytějú proti duši, 12 Obcování své mezi pohany majíce dobré, aby místo toho, kdež utrhají vám jako zločincům, dobré skutky vaše spatřujíce, velebili Boha v den navštívění. 13 Poddání tedy budte všelikému lidskému zřízení pro Pána, budto králi, jako nejvyššímu, 14 Budto vládářům, jako od něho poslaným, ku pomstě zle činících, a k chvále dobře činících. 15 Nebo tak jest vůle Boží, abyste

dobře činíce, zacpali ústa nemoudrých a neumělých Nebo oči Páně na spravedlivé, a uši jeho k prosbám lidí. **16** Budtež jako svobodní, však ne jako zástěru jejich, ale zůřivý oblíčeji Páně na ty, kteří činí zlé majíce své zlosti svobodu, ale jakožto služebníci Boží. věci. **13** A kdo jest, ješto by vám zle učinil, jestliže **17** Všecky ctěte, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále budete následovníci dobrého? **14** Ale kdybyste pak v poctivosti mějte. **18** Služebníci poddání budete ve i trpěli pro spravedlnost, blahoslavení jste. Strachu vší bázni pánum, netolikoj dobrým a mírným, ale i pak jejich nebojte se, ani se kormutlete, **15** Ale Pána zlým. **19** Nebo tot' jest milé, jestliže kdo pro svědomí Boha posvěcuje v srdcích svých. Hotovi pak budete Boží snáší zámutky, trpě bez viny. **20** Nebo jaká jest vždycky k vydání počtu všelikému, kdož by od vás chvála, byste pak i snášeli pohlavkování, hřešíce? požádal zprávy z naděje té, kteráž jest vás, a to s Ale jestliže dobrě činíce, a bez viny trpíce, snášíte, tot' tichostí a s bázni, **16** Majíce dobré svědomí, aby za jest milé před Bohem. **21** Nebo i k tomu povoláni jste, to, že utrhají vám jako zločincům, zahanbeni byli ti, jako i Kristus trpěl za nás, nám pozůstaviv příklad, kteříž hanějí vaše ctné v Kristu obcování. **17** Lépet' abyste následovali šlepějí jeho. **22** Kterýž hřichu jest zajisté, abyste dobrě činíce, líbilo-li by se tak vúli neučinil, aniž jest lešt nalezena v ústech jeho. **23** Boží, trpěli, nežli zle činíce. **18** Nebo i Kristus jedinou Kterýžto, když mu zlořečili, nezlořečil zase; trpěv, za hřichy trpěl, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás nehrozil, ale poroučel tomu, kterýž spravedlivě soudí. přivedl k Bohu, umrtven jsa z strany těla, ale obživen **24** Kterýžto hřichy naše na svém těle sám vnesl na Duchem. **19** Skrre něhož i těm, kteříž jsou v žaláři, dřevo, abychom hřichům zemrouce, spravedlnosti živi duchům, přišed, kázel, **20** Tehdáž nepovolným, když byli, jehož zsinatostí uzdraveni jste. **25** Nebo jste byli jako ovce bloudící, ale nyní obráceni jste ku pastýři a budiž ne ta zevnitřní, v zpletání vlasů, a provjení zlatem, aneb v odívání pláště, **4** Ale ten skrytý srdce člověk, záležející v neporušitelnosti krotkého a pokojného ducha, kterýž před oblíčejem Božím trpěl na těle, přestal od hřichu, **2** K tomu, aby již velmi drahý jest. **5** Tak zajisté někdy i ony svaté ženy, nebyl více tělesným žádostem, ale vúli Boží v těle kteréž naději měly v Bohu, ozdobaovaly se, poddány živ, po ten čas, což ho ještě zůstává. **3** Dostit' jest byvše mužům svým, **6** Jako Sára poslušna byla zajisté nám na tom přeběhlém času života, v němž Abrahama, pánum jej nazývajíc; jejížto vy jste dcerky, jsme líbosti pohanů páchali, chodivše v nestydatých dobře činíce, a nebojíce se žádného přestrašení. **7** chlipnostech, v žádostech, v zbytečném pití vína, v Též podobně i muži spolu s nimi bydlíce podlé umění, hodování, v opilství, a v ohyzdém modlosloužení. **4** jakožto mdlejšímu osudí ženskému udělujíce cti, A protož když s nimi neběháte k takovému vydávání jakožto i spoludědičkám života milosti, aby modlitby se v rozpustilost, zdá se jim to cosi nového býti, a vaše neměly překážky. **8** A tak summou, všickni rouhají se tomu. **5** Tit' vydadí počet tomu, kterýž budete jednomyslní, jedni druhých bíd čitelní, bratrstva hotov jest souditi živé i mrtvé. **6** Proto jest zajisté i milovníci, milosrdní, dobrrotív, **9** Neodplacujíce zlého mrtvým kázáno evangelium, aby souzeni byli podlé za zlé, ani zlořečenství za zlořečenství, ale raději lidí z strany těla, ale živi byli podlé Boha duchem. **7** dobrořečice, vědouce, že jste k tomu povoláni, abyste Všemut' se pak přibližuje konec. **8** A protož budete požehnání dědičně obdrželi. **10** Nebo kdož chce střední a bedliví k modlitbám. Přede vším pak milovati život, a viděti dny dobré, skrocujž jazyk svůj lásku jedni k druhým opravdovou mějte; nebo láska od zlého, a ústa jeho at' nemluví Isti. **11** Uchyl se přikryje množství hřichů. **9** Budte vespolek přívětiví k od zlého, a čiř dobré; hledej pokoje, a stihej jej. **12** hostem, bez reptání. **10** Jeden každý jakž vzal dar,

3 Též podobně i ženy budete poddané mužům svým, aby, byt' pak kteří i nevěřili slovu, skrze pobožné obcování žen bez slova získáni byli, **2** Spatřujice v bázni svaté vaše obcování, **3** Kterýchžto ozdoba budiž ne ta zevnitřní, v zpletání vlasů, a provjení zlatem, aneb v odívání pláště, **4** Ale ten skrytý srdce člověk, záležející v neporušitelnosti krotkého a pokojného ducha, kterýž před oblíčejem Božím trpěl na těle, přestal od hřichu, **2** K tomu, aby již velmi drahý jest. **5** Tak zajisté někdy i ony svaté ženy, nebyl více tělesným žádostem, ale vúli Boží v těle kteréž naději měly v Bohu, ozdobaovaly se, poddány živ, po ten čas, což ho ještě zůstává. **3** Dostit' jest byvše mužům svým, **6** Jako Sára poslušna byla zajisté nám na tom přeběhlém času života, v němž Abrahama, pánum jej nazývajíc; jejížto vy jste dcerky, jsme líbosti pohanů páchali, chodivše v nestydatých dobře činíce, a nebojíce se žádného přestrašení. **7** chlipnostech, v žádostech, v zbytečném pití vína, v Též podobně i muži spolu s nimi bydlíce podlé umění, hodování, v opilství, a v ohyzdém modlosloužení. **4** jakožto mdlejšímu osudí ženskému udělujíce cti, A protož když s nimi neběháte k takovému vydávání jakožto i spoludědičkám života milosti, aby modlitby se v rozpustilost, zdá se jim to cosi nového býti, a vaše neměly překážky. **8** A tak summou, všickni rouhají se tomu. **5** Tit' vydadí počet tomu, kterýž budete jednomyslní, jedni druhých bíd čitelní, bratrstva hotov jest souditi živé i mrtvé. **6** Proto jest zajisté i milovníci, milosrdní, dobrrotív, **9** Neodplacujíce zlého mrtvým kázáno evangelium, aby souzeni byli podlé za zlé, ani zlořečenství za zlořečenství, ale raději lidí z strany těla, ale živi byli podlé Boha duchem. **7** dobrořečice, vědouce, že jste k tomu povoláni, abyste Všemut' se pak přibližuje konec. **8** A protož budete požehnání dědičně obdrželi. **10** Nebo kdož chce střední a bedliví k modlitbám. Přede vším pak milovati život, a viděti dny dobré, skrocujž jazyk svůj lásku jedni k druhým opravdovou mějte; nebo láska od zlého, a ústa jeho at' nemluví Isti. **11** Uchyl se přikryje množství hřichů. **9** Budte vespolek přívětiví k od zlého, a čiř dobré; hledej pokoje, a stihej jej. **12** hostem, bez reptání. **10** Jeden každý jakž vzal dar,

tak vespolek tím sobě přisluhujte, jako dobrí šafáři mám, že jsem psal krátce, napomínaje a osvědčuje, rozličné milosti Boží. **11** Mluví-li kdo, mluvíž jako řeči že tato jest pravá milost Boží, v kteréž stojíte. **13** Boží; jestliže kdo přisluhuje, čiň to jako z moci, kteréž Pozdravuje vás ta církev, kteráž jest v Babyloně, jemu uděluje Bůh, aby ve všem slaven byl Bůh skrze účastnice vyvolení vašeho, a Marek syn můj. **14** Jezukrista, kterýž má slávu a císařství na věky věků. Pozdravtež jedni druhých v políbení laskavém. Pokoj Amen. (aiōn g165) **12** Nejmilejší, nebudíz vám divný vám všechněm, kteříž jste v Kristu Ježíši. Amen.

ten příšly na vás oheň, pro zkušení vás, jako by se vám něco nového přihodilo. **13** Ale z toho, že jste účastní utrpení Kristových, radujte se, abyste i při zjevení slávy jeho radovali se s veselím. **14** Trpíte-li pohánění pro jméno Kristovo, blahoslavení jste. Nebo Duch ten slávy a Boží na vás odpočívá, kterýž z strany jich zajisté rounhán, ale z strany vaší oslavován bývá. **15** Žádný pak z vás netrp jako vražedník, neb zloděj, neb zločinec, neb všetečný. **16** Jestliže pak jako křesťan, nestyd' se za to, ale oslavuj Boha v té částce. **17** Nebo jest čas, aby se začal soud od domu Božího. A poněvadž nejprv od nás, jakýž bude konec těch, kteříž nejsou povolni evangelium Božímu? **18** A poněvadž spravedlivý sotva k spasení přichází, bezbožný a hříšník kde se ukáže? **19** A protož i ti, kteříž trpí podlé vůle Boží, jakožto věrnému stvořiteli ať poroučejí duše své, dobře činíce.

5 Starších, kteříž mezi vámi jsou, prosím já spolustarší, a svědek Kristových utrpení, a budoucí, kteráž zjevena bude, slávy účastník, **2** Paste stádo Boží, kteréž při vás jest, opatrujíce je, ne bezděky, ale dobrovolně, ne pro mrzký zisk, ale ochotně, **3** Ani jako panujíce nad dědictvím Páně, ale příkladem jsouce stádu. **4** A když se ukáže kníže pastýřů, vezmete tu neuvaldlou korunu slávy. **5** Podobně mládenci, budte oddání starším. A všickni oddanost jedni druhým ukazujte, pokorou vnitř se ozdobte. Bůh zajisté pyšným se protiví, ale pokorným dává milost. **6** Pokořtež se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýsil časem svým, **7** Všelikou péči svou uvrhouce na něj. Nebo on má péči o vás. **8** Střízliví budte, bděte; nebo protivník vás dábel jako lev řvoucí obchází, hledaje, koho by sežral. **9** Jemuž odpírejte, silní jsouce u víře, vědouce, že tatáž utrpení bratrstvo vaše, kteréž na světě jest, obkličují. **10** Bůh pak všeliké milosti, kterýž povolal nás k věčné slávě své v Kristu Ježíši, když maličko potrpíte, on dokonalé vás učíř, utvrd' zmocni, i upevní, (aiōnios g166) **11** Jemuž sláva a císařství na věky věků. Amen. (aiōn g165) **12** Po Silvánovi, vám věrném bratru, tak za to

2 Petrův

1 Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm,

kteríž spolu s námi zarově drahé dosáhli víry, pro spravedlnost Boha našeho a spasitele Jezukrista: **2** Milost vám a pokoj rozmnožen bud' skrze známost Boha a Ježíše Pána našeho. **3** Jakož nám od jeho Božské moci všecko, což k životu a ku pobožnosti náleželo, darováno jest, skrze známost toho, který povolal nás k slávě a k ctnosti; **4** Pročež veliká nám a drahá zaslíbení dána jsou, abyste skrze ně Božského přirození účastni učiněni byli, utekše porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech. **5** Na to tedy samo všecku snažnost vynaložíce, přičinějte k víře své ctnost, a k ctnosti umění, **6** K umění pak zdřželivost, a k zdřželivosti trpělivost, k trpělivosti pak pobožnost, **7** Ku pobožnosti pak bratrstva milování, a k milování bratrstva lásku. **8** Ty zajisté věci když budou při vás a rozhojní se, ne prázdné, ani neužitečné postaví vás v známosti Pána našeho Jezukrista. **9** Nebo při komž není těchto věcí, slepýt' jest, toho, což vzdáleno jest, nevida, zapomenuv se na očištění svých starých hřichů. **10** Protož raděj, bratři, snažujte se povolání a vyvolení své upevňovati; nebo to činíce, nepadnete nikdy. **11** Takt' zajisté hojně způsobeno vám bude vjítí k věčnému království Pána našeho a spasitele Jezukrista. (aiōnios g166) **12** Protož nezanedbámit' vždycky vám připomínati těch věcí, ačkoli uměl i utvrzení jste v přítomné pravdě. **13** Nebot' to mám za spravedlivé, dokudž jsem v tomto stánku, abych vás probuzoval napomínáním, **14** Věda, že brzké jest složení stánku mého, jakož mi i Pán nás Ježíš Kristus oznámil. **15** Přičinímt' se tedy všelijak o to, abyste vy po odchodu mém na ty věci rozpoznáni se mohli. **16** Nebo ne nějakých vtipně složených básní následujice, známu učinili jsme vám Pána našeho Jezukrista moc a příchod, ale jakožto ti, kteríž jsme očima svýma viděli jeho velebnost. **17** Přijalt' zajisté od Boha Otce čest a slávu, když se stal k němu hlas takový od velebné slávy: Tentot' jest ten můj milý Syn, v němž mi se zalíbilo. **18** A ten hlas my jsme slyšeli s nebe pošly, s ním byvše na oné hoře svaté. **19** A mámet' přepevnou řec prorockou, kteréžto že šetříte jako svíce v temném místě svítící, dobrě činíte, až by se den rozednil, a dennice vzešla v srdečích vašich, **20** Toto nejprvé znajíce, že žádného proroctví písma

výklad nezáleží na rozumu lidském. **21** Nebo nikdy z lidské vůle nepošlo proroctví, ale Duchem svatým puzeni byvše, mluvili svatí Boží lidé.

2 Bývali pak i falešní proroci v lidu, jakož i mezi vámi budou falešní učitelé, kteríž uvedou sekty zatracení, i toho Pána, kterýž je vykoupil, zapírajíce, uvodíce na sebe rychlé zahynutí. **2** A mnozí následovati budou jejich zahynutí, skrze něž cesta pravdy bude v porouhání dávána. **3** A lakomě skrze vymyšlené řeči vámi kupčiti budou; kterýchž odsouzení již dávno nemešká, a zahynutí jejich nespí. **4** Nebo poněvadžť Bůh andělům, kteríž zhřešili, neodpustil, ale strhná je do žaláře, řetězům mrákoty oddal, aby k odsouzení chováni byli, (Tartaroō g5020) **5** I prvnímu světu neodpustil, ale sama osmého Noé, kazatele spravedlnosti, zachoval, když potopu na svět bezbožníků uvedl, **6** A města Sodomských a Gomorských v popel obrátil, podvrácením potupil, příklad budoucím bezbožníkům ukázav, **7** A spravedlivého Lota, těch nešlechetníků prostopašným obcováním ztrápeného, vytrhl; **8** Ten zajisté spravedlivý, bydliv mezi nimi, den ode dne hleděním i slyšením spravedlivou duší nešlechetnými jejich skutky trápal: **9** Umit' Pán pobožné z pokušení vytrhnouti, nepravých pak ke dni soudu potrestaných dochovati, **10** A zvláště těch, kteríž po těle v žádosti nečisté chodí, a vrchností pohrdají, smělí, sobě se zalibující, neostýchají se důstojnostem porouhati; **11** Jesto andělé, jsouce větší v síle a v moci nevynášeji proti nim přede Pánem potupného soudu. **12** Tito pak jako nerozumná hovada, kteráž za přirozením jdou, zplozená k zjímání a k zahynutí, tomu, čemuž nerozumějí, rouhajíce se, v tom svém porušení zahynou, **13** A odplatu nepravosti ponesou, jakožto ti, kteríž sobě za rozkoš položili, aby se na každý den v lóbotech svých kochali, poškvurny a mrzkosti, ti, kteríž s vámi hodujíce, v svých lstech se kochají, **14** Oči majíce plné cizoložstva, a bez přestání hřešící, přeluzujíce duše neustavičné, srdce majíce vycvičené v lakomství, synové zločečenství. **15** Kteríž opustivše cestu přímou, zbloudili, následujice cesty Balámovy syna Bozorova, kterýž mzdu nepravosti zamíloval. **16** Ale měl, od koho by pokárán byl pro svůj výstupek. Nebo jhu poddaná oslice němá, člověčím hlasem promluvivší, zbránila nemoudrosti proroka. **17** Tit' jsou studnice bez vody, mlhy vichrem zbouřené, jimžto

mrákota trny schována jest na věčnost. (questioned) **18** věcí čekajíce, snažtež se, abyste bez poškvry a bez Nebo přepyšně marné věci vypravujíce, žádostmi těla úhony před ním nalezeni byli v pokoji. **15** A Pána a chlipnostmi loudí ty, kteříž byli v pravdě utekli od našeho dlouhočekání za spasení mějte, jakž i milý těch, jenž bludu obcují, **19** Slibujíce jim svobodu, ješto bratr náš Pavel, podlé sobě dané moudrosti, psal vám, sami jsou služebníci porušení, poněvadž, od kohož **16** Jako i ve všech epištolách svých, mluvě v nich o kdo jest přemožen, tomu jest i v službu podroben. těch věcech. Mezi nimiž některé jsou nesnadné k **20** Jestliže by pak ti, kteříž ušli poškvru světa, skrze vyrozumění, kterýchžto neučení a neutvrzení natahují, známost Pána a spasitele Jezukrista, opět zase v to jako i jiných písem, k svému vlastnímu zatracení. zapleteni jsouce, přemoženi byli, učiněn jest poslední **17** Vý tedy, nejmilejší, to prvé vědouce, střezež se, způsob jejich horší nežli první. **21** Lépe by zajisté abyste bludem těch nešlechetných nebyli pojati, a jim bylo nepoznávat cesty spravedlnosti, nežli po nevypadli od své pevnosti. **18** Ale rozmáhejte se nabýti známosti odvrátiti se od vydaného jim svatého v milosti a v známosti Pána našeho a spasitele přikázání. **22** Ale přihodilo se jim to, což se v přísloví Jezukrista, jemuž sláva i nyní i na časy věčné. Amen. pravém říkává: Pes navrátil se k vývratku svému, a (aiōn g165)
svině umytá do kalíště bláta.

3 Nejmilejší, již toto druhý list vám příši, jimižto vzbuzuji skrze napomínání vaši upřímovou mysl, **2** Abyste pamatovali na slova předpověděná od svatých proroků, a na přikázání vydané od nás apoštola Pána a spasitele, **3** Toto nejprvě vědouce, žeť přijdou v posledních dnech posměvači, podlé svých vlastních žádostí chodící, **4** A říkajíci: Kdež jest to zaslibování o příchodu jeho? Nebo jakž otcové zesnuli, všecko tak trvá od počátku stvoření. **5** Tohož zajisté z úmysla věděti nechtí, že nebesa již dávno slovem Božím byla učiněna, i země z vody a na vodě upevněna. **6** Pročež onen první svět vodou jsa zatopen, zahynul. **7** Ta pak nebesa, kteráž nyní jsou, i země, týmž slovem odložená, chovají se k ohni, ke dni soudu a zatracení bezbožných lidí. **8** Ale tato jedna věc nebud' před vámi skryta, nejmilejší, že jeden den u Pána jest jako tisíc let, a tisíc let jako jeden den. **9** Nemešká' Pán s naplněním slibů, (jakož někteří za to mají, že obmeškává,) ale shovívá nám, nechtě, aby kteří zahynuli, ale všickni ku pokání se obrátili. **10** Přijdet' pak ten den Páně, jako zloděj v noci, v kterémž nebesa jako v prudkosti vichru pominou, a živlové pálivostí ohně rozplynou se, země pak i ty věci, kteréž jsou na ní, vypáleny budou. **11** Poněvadž tedy to všecko má se rozplynouti, jací pak vy býti máte v svatých obcováních a v pobožnostech, **12** Očekávajíce a chvátajíce ku příští dne Božího, v němžto nebesa, hoříce, rozpustí se, a živlové pálivostí ohně rozplynou se? **13** Nového pak nebe a nové země podlé zaslíbení jeho čekáme, v kterýchž spravedlnost přebývá. **14** Protož, nejmilejší, takových

1 Janův

1 Což bylo od počátku, což jsme slýchali, co jsme očima svýma viděli, a co jsme pilně spatřili, a čeho se ruce naše dotýkaly, o slovu života, **2** (Nebo ten život zjeven jest, a my jsme viděli, a svědčíme, i zvěstujeme vám ten život věčný, kterýž byl u Otce, a zjeven jest nám.) (*aiōnios g166*) **3** Což jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme vám, abyste i vy s námi obecenství měli, a obecenství naše aby bylo s Otcem i s Synem jeho Jezukristem. **4** A totot' píšeme vám, aby radost vaše byla plná. **5** Tot' jest tedy zvěstování to, kteréž jsme slýchali od něho, a zvěstujeme vám: že Bůh jest světlo, a tmy v něm nižádné není. **6** Díme-li, že s ním obecenství máme, a ve tmě chodíme, lžeme, a nečiníme pravdy. **7** Pakliť chodíme v světle, jako on jest v světle, obecenství máme vespolek, a krev Krista Ježíše Syna jeho očišťuje nás od všelikého hříchu. **8** Pakliť díme, že hříchu nemáme, sami se svodíme, a pravdy v nás není. **9** Jestliže pak budeme vyznávatí hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti. **10** Díme-li, že jsme nehřešili, činíme jej Ihářem, a neníť v nás slova jeho.

2 Synáčkové moji, totot' vám příši, abyste nehřešili.

Pakliť by kdo zhřešil, přímluvci máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého. **2** A onť jest oběť slitování za hříchy naše, a netoliko za naše, ale i za všechno světa. **3** A po tomť známe, že jsme jej poznali, jestliže příkázaní jeho ostříháme. **4** Dí-lit' kdo: Znám jej, a příkázaní jeho neostříhá, Ihář' jest, a pravdy v něm není. **5** Ale kdož' ostříhá slova jeho, v pravdět' láska Boží v tom jest dokonalá. Po tomť známe, že jsme v něm. **6** Kdo praví, že v něm zůstává, tent' má, jakž on chodil, tak choditi. **7** Bratří, ne nové příkázaní příši vám, ale příkázaní staré, kteréž jste měli od počátku. A to příkázaní staré jestit' slovo to, kteréž jste slyšeli od počátku. **8** A zase příkázaní nové příši vám, kteréž jest pravé i v něm i vás. Nebo tma pomíjí, a světlo to pravé již svítí. **9** Kdo praví, že jest v světle, a bratra svého nenávidí, v temnostiť jest až posavad. **10** Kdož miluje bratra svého, v světle zůstává, a pohoršení v něm není. **11** Ale kdož nenávidí bratra svého, v temnosti jest, a v temnosti chodí, a neví, kam jde; nebo temnost oslepila oči

jeho. **12** Píši vám, synáčkové, žeť jsou vám odpuštěni hříchové pro jméno jeho. **13** Píši vám, otcové, že jste poznali toho, kterýž jest od počátku. Píši vám, mládenci, že jste svítězili nad tím zlostníkem. **14** Píši vám, dítky, že jste poznali Otce. Psal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, kterýž jest od počátku. Psal jsem vám, mládenci, že silní jste, a slovo Boží v vás zůstává, a že jste svítězili nad tím zlostníkem. **15** Nemilujtež sváta, ani těch věcí, kteréž na světě jsou. Miluje-lit' kdo svět, neníť lásky Otcovy v něm. **16** Nebo všecko, což jest na světě, jako žádost těla, a žádost očí, a pýcha života, toť není z Otce, ale jest z světa. **17** Svět pak hyne i žádost jeho, ale kdož činí vůli Boží, tent' trvá na věky. (*aiōn g165*) **18** Dítky, poslední hodina jest, a jakož jste slýchali, že antikrist přijíti má, i nyníť antikristové mnozí povstali. Odkudž známe, že poslední hodina jest. **19** Z nást' vyšli, ale nebyli z nás. Nebo byť byli z nás, byliť by zůstali s námi, ale vyšli z nás, aby zjeveni byli, že nejsou všickni z nás. **20** Vy pak máte pomazání od Svatého, a znáte všecko. **21** Nepsal jsem vám, proto že byste neznali pravdy, ale že ji znáte, a že všeliká lež není z pravdy. **22** A kdo jest Ihář? Není-li ten, kdož zapírá, že by Ježíš nebyl Kristus? Tent' jest antikrist, kdož zapírá Otce i Syna. **23** Každý kdož zapírá Syna, nemáť ani Otce. **24** A protož zůstaniž vás to, což jste slýchali od počátku. Zůstane-lit' vás to, co jste slýchali od počátku, i vy také v Synu i v Otci zůstanete. **25** A tot' jest to zaslíbení, kteréž on nám zaslíbil, totič ten život věčný. (*aiōnios g166*) **26** Tyto věci psal jsem vám o těch, kteříž vás svodí. **27** Ale pomazání to, kteréž jste vzali od něho, vás zůstává, aniž potřebujete, aby kdo učil vás, ale jakž pomazání to učí vás o všech věcech, a pravéť jest a neoklamavatelné, a jakž naučilo vás, tak v něm zůstávejte. **28** A nyní, synáčkové, zůstávejte v něm, abychom, když by se ukázal, smělé doufání měli, a nebyli zahanbeni od něho v příchodu jeho. **29** Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

3 Pohledte, jakou lásku dal nám Otec, totič abyhom synové Boží slouli. Protot' svět nezná nás, že jeho nezná. **2** Nejmilejší, nyní synové Boží jsme, ale ještět' se neokázalo, co budeme. Vímet' pak, že když se okáže, podobní jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest. **3** A každý, kdož má takovou naději v něm, očišťuje se, jakož i on čistý jest. **4** Každý,

kdož činí hřich, činí' proti zákonu; nebo hřich jest vyšli na svět. **2** Po tomto znejte Ducha Božího: Všeliký přestoupení zákona. **5** A víte, že on se okázel, aby duch, který vyznává Jezukrista v těle příšlého, z hřichy naše sňal, a hřichu v něm není. **6** Každý tedy, Boha jest. **3** Ale všeliký duch, kterýž nevyznává kdož v něm zůstává, nehřeší; ale každý, kdož hřeší, Jezukrista v těle příšlého, není z Boha; nýbrž tot' neviděl ho, aniž ho poznal. **7** Synáčkové, nižadný jest ten duch antikristův, o kterémž jste slýchali, že vás nesvod'. Kdož činí spravedlnost, spravedlivý jest, přijíti má, a již' jest nyní na světě. **4** Vy z Boha jakož i on jest spravedlivý. **8** Kdož činí hřich, z dábla jste, synáčkové, a svítězili jste nad nimi; nebo větší' jest; nebo dábel od počátku hřeší. Na tot' jest zjeven jest ten, kterýž v vás, nežli ten, kterýž jest v světě. Syn Boží, aby kazil skutky dáblovy. **9** Každý, kdož se **5** Oni z světa jsou, a protož o světu mluví, a svět narodil z Boha, hřichu nečiní; nebo símě jeho v něm jich poslouchá. **6** My z Boha jsme. Kdo zná Boha, zůstává, aniž může hřešiti, nebo z Boha narozen poslouchát' nás; kdož není z Boha, neposlouchát' jest. **10** Po tomtot' zjevní jsou synové Boží a synové nás. A po tomto poznáváme ducha pravdy a ducha dáblovi. Každý, kdož nečiní spravedlnosti, není' z bludu. **7** Nejmilejší, milujmež jedni druhé; nebo láska Boha, a kdož nemiluje bratra svého. **11** Nebo tot' z Boha jest, a každý, kdož miluje, z Boha se narodil, jest to zvestování, kteréž jste slýchali od počátku, a znát' Boha. **8** Kdož nemiluje, nezná Boha; nebo abychom milovali jedni druhé. **12** Ne jako Kain, kterýž Bůh láska jest. **9** V tomto zjevena jest láska Boží k z toho zlostníka byl, a zamordoval bratra svého. A nám, že Syna svého toho jednorozého poslal Bůh pro kterou příčinu zamordoval ho? Proto že skutkové na svět, abychom živí byli skrze něho. **10** V tomto jest jeho byli zlí, bratra pak jeho spravedliví. **13** Nedivtež láska, ne že bychom my Boha milovali, ale že on se, bratří moji, jestliže vás svět nenávidí. **14** My víme, miloval nás, a poslal Syna svého oběť slitování za že jsme přeneseni z smrti do života, nebo milujeme hřichy naše. **11** Nejmilejší, poněvadž tak miloval nás bratří. Kdož nemiluje bratra, zůstává' v smrti. **15** Bůh, i myt' máme jedni druhé milovati. **12** Boha žádný Každý, kdož nenávidí bratra svého, vražedník jest, nikdy nespatřil, ale milujeme-lit' jedni druhé, Bůh v a víte, že žádný vražedník nemá života věčného v nás přebývá, a láska jeho dokonalá jest v nás. **13** sobě zůstávajícího. (aiōnios g166) **16** Po tomto jsme Po tomto poznáváme, že v něm přebýváme, a on poznali lásku, že on duši svou za nás položil, i myt' v nás, že z Ducha svého dal nám. **14** A myt' jsme tedy máme za bratří duše klásti. **17** Kdo by pak měl viděli, a svědčíme, že Otec poslal Syna spasitele statek tohoto světa, a viděl by bratra svého, an nouzi světa. **15** Kdož by koli vyznával, že Ježíš jest Syn trpí, a zavřel by střeva svá před ním, kterak láska Boží, Bůh v něm přebývá, a on v Bohu. **16** A myt' Boží zůstává v něm? **18** Synáčkové moji, nemilujmež jsme poznali, a uvěřili o lásce, kterouž Bůh má k slovem, ani jazykem, ale skutkem a pravdou. **19** A po nám. Bůh láska jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu tomto poznáváme, že z pravdy jsme, a před obličejem přebývá, a Bůh v něm. **17** V tomto jest k dokonání jeho spokojíme srdce svá. **20** Nebo potupovalo-lit' by svému přišla láska Boží s námi, abychom bezpečně nás srdce naše, ovšemt' Bůh, kterýž jest větší nežli doufání měli v den soudný, kdyžto, jakýž jest on, srdce naše, a zná všecko. **21** Nejmilejší, jestližeť by takoví i my jsme na tomto světě. **18** Báznět' není v nás srdce naše nepotupovalo, smělou doufanlivost' lásce, ale láska dokonalá ven vyhání bázeň; nebo máme k Bohu. **22** A zač bychom ho koli prosili, bázeň trápení má, kdož se pak bojí, není dokonalý běremo od něho; nebo přikázání jeho ostříháme, a to, v lásce. **19** My milujeme jej, nebo on prvě miloval což jest libého před obličejem jeho, činíme. **23** A totot' nás. **20** Řekl-li by kdo: Miluji Boha, a bratra svého jest to přikázání jeho, abychom věřili jménu Syna jeho nenáviděl by, lhář jest. Nebo kdož nemiluje bratra Jezukrista, a milovali jedni druhé, jakož nám vydal svého, kteréhož viděl, Boha, kteréhož neviděl, kterak přikázání. **24** Nebo kdož ostříhá přikázání jeho, v něm' může milovati? **21** A totot' přikázání máme od něho, zůstává, a on také v něm. A po tom poznáváme, že aby ten, kdož miluje Boha, miloval i bratra svého. zůstává v nás, totiž po Duchu, kteréhož dal nám.

5 Každý, kdož věří, že Ježíš jest Kristus, z Boha se narodil; a každý, kdož miluje toho, kterýž zplodil, duchů, jsou-li z Boha; nebo mnozí falešní proroci milujet' i toho, kterýž zplozen jest z něho. **2** Po

4 Nejmilejší, ne každému duchu věřte, ale zkusuje narodili; a každý, kdož miluje toho, kterýž zplodil, duchů, jsou-li z Boha; nebo mnozí falešní proroci milujet' i toho, kterýž zplozen jest z něho. **2** Po

tom' poznáváme, že milujeme syny Boží, když Boha milujeme, a přikázaní jeho ostříháme. 3 Nebo tot' je láska Boží, abychom přikázaní jeho ostříhali; a přikázaní jeho nejsou těžká. 4 Všecko zajisté, což se narodilo z Boha, přemáhá svět; a tot' jest to vítězství, kteréž přemáhá svět, víra naše. 5 Kdo jest, ješto přemáhá svět, jediné, kdož věří, že Ježíš jest Syn Boží? 6 Tot' jest ten, kterýž přišel skrze vodu a krev. Ježíš Kristus, ne u vodě tolíko, ale u vodě a ve krvi. A Duch jest, kterýž svědectví vydává, že Duch jest pravda. 7 Nebo tři jsou, kteříž svědectví vydávají na nebi: Otec, Slovo, a Duch svatý, a ti tři jedno jsou. 8 A tři jsou, kteříž svědectví vydávají na zemi: Duch, a voda, a krev, a ti tři jedno jsou. 9 Poněvadž svědectví lidské přijímáme, svědectví vydává Boží větší jest. Nebo totot' svědectví jest Boží, kteréž vysvědčil o Synu svém. 10 Kdož věří v Syna Božího, máť svědectví sám v sobě. Kdož nevěří Bohu, lhárem jej učinil; nebo neuvěří tomu svědectví, kteréž vysvědčil Bůh o Synu svém. 11 A totot' jest svědectví to, že život věčný dal nám Bůh, a ten život v Synu jeho jest. (aiōnios g166) 12 Kdožt' má Syna, máť život; kdož nemá Syna Božího, života nemá. 13 Tyto věci psal jsem vám věřícím ve jménu Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život, a abyste věřili ve jméno Syna Božího. (aiōnios g166) 14 A totot' jest to smrélé doufání, kteréž máme k němu, že zač bychom koli prosili podlé vůle jeho, slyší nás. 15 Že pak víme, že nás slyší, prosili-li bychom zač, podlé toho víme, že máme prosby naplněné, kteréž jsme předkládali jemu. 16 Viděl-li by kdo bratra svého hřešícího hříchem ne k smrti, modliž se za něj, a dá jemu Bůh život, totič hřešícim ne k smrti. Jestit' hřich k smrti; ne za ten, praví, aby se modlil. 17 Každá nepravost jestit' hřich, ale jestit' hřich ne k smrti. 18 Víme, že každý, kdož se narodil z Boha, nehřeší; ale ten, kdož narozen jest z Boha, ostříhá sebe samého, a ten zlostník se ho nedotýká. 19 Víme, že z Boha jsme, ale svět všecken ve zlém leží. 20 A vímet', že Syn Boží přišel a dal nám smysl, abychom poznali toho pravého, a jsmet' v tom pravém, i v Synu jeho Ježíši Kristu. Ont' jest ten pravý Bůh a život věčný. (aiōnios g166) 21 Synáčkové, vystříhejte se modl. Amen.

2 Janův

1 Starší v Kristu vyvolené paní i synům jejím, kteréž já miluji v pravdě, a ne sám já, ale i všickni, kteříž poznali pravdu, **2** Pro pravdu, kteráž zůstává v nás, a s námit' bude na věky: (aiōn g165) **3** Budíž s vámi milost, milosrdenství, a pokoj od Boha Otce, i od Pána Jezukrista, Syna Otcova, v pravdě a v lásce. **4** Zradoval jsem se velmi, že jsem nalezl některé z synů tvých, an chodí v pravdě, jakož jsme přikázaní vzali od Otce. **5** A nyní prosím tebe, paní, ne jako nové přikázaní předkládaje tobě, ale to, kteréž jsme měli od počátku, abychom milovali jedni druhé. **6** A totot' jest ta láska, abychom chodili podlé přikázaní jeho. Přikázaní pak toto jest, jakž jste slýchali od počátku, abyste v něm chodili. **7** Nebo mnozí bludaři vyšli na svět, kteříž nevyznávají Jezukrista příšlého v těle. Takový každý jest bludař a antikrist. **8** Hledtež sebe, abychom neztratili toho, o čemž jsme pracovali, ale odplatu plnou abychom vzali. **9** Každý, kdož přestupuje, a nezůstává v učení Kristovu, nemá Boha; kdož zůstává v učení Kristovu, tent' i Otce i Syna má. **10** Přichází-li kdo k vám, a tohoto učení nepřináší, nepřijímejte ho do domu, aniž ho pozdravujte. **11** Nebo kdož takového pozdravuje, obcuje skutkům jeho zlým. **12** Mnoho vám psáti měv, nechtěl jsem se svěřiti černidlu a papíru, ale mámt' naději, že k vám přijdu, a ústy k ústům mluviti budu, aby radost naše plná byla. **13** Pozdravují tě synové sestry tvé v Pánu vyvolené. Amen.

3 Janův

1 Starší Gáiovi milému, kteréhož já miluji v pravdě.
2 Nejmilejší, žádám' obzvláštně, abys se dobře
měl, a zdráv byl, tak jako duše tvá dobře se má. 3
Zradovalt' jsem se zajisté velice, když přišli bratří,
a svědectví vydávali o tvé upřímnosti, kterak ty v
upřímnosti chodíš. 4 Nemámt' větší radostí, než
abych slyšel, že synové moji chodí v upřímnosti. 5
Nejmilejší, věrně děláš, cožkoli činíš bratřím a hostem,
6 Kteříž svědectví vydali o lásce tvé před církví.
Kteréžto vyprovodíš-li, tak jakž sluší na Boha, dobře
učiniš. 7 Nebot' pro jméno jeho vyšli, a nic nevzali od
pohanů. 8 Mámet' tedy my takové přijímati, abychom
byli pomocníci pravdy. 9 Psal jsem zboru vašemu,
ale Diotrefes, kterýž stojí o prvotnost mezi nimi,
nepřijímá nás. 10 Protož přijdu-li tam, připomenut'
skutky jeho, kteréž činí, mluvě proti nám zlé řeči. A
nemaje dosti na tom, i sám bratří nepřijímá, i těm,
kteříž by chtěli, nedopouští, a ze zboru je vylučuje.
11 Nejmilejší, nenásledujž zlého, ale dobrého. Kdož
dobře činí, z Boha jest; ale kdož zle činí, nevidí Boha.
12 Demetriovi svědectví vydáno jest ode všech, i od
samé pravdy; ano i my svědectví o něm vydáváme, a
víte, že svědectví naše pravé jest. 13 Mnohot' jsem
měl psátí, ale nechcít' psátí černidlem a pérem. 14
Nebo mám naději, že tě tudíž užrím, a ústy k ústům
mluviti budeme. Pokoj tobě. Pozdravují tě přátelé.
Pozdraviž i ty přátel ze jména.

Judův

1 Judas, Ježíše Krista služebník, bratr pak Jakubův, posvěceným od Boha Otce, a Kristu Ježíši zachovaným i povolaným: **2** Milosrdenství vám a pokoj i láska budí rozmnožena. **3** Nejmilejší, všecku snažnost vynakládaje na to, abych vám psal o obecném spasení, musil jsem psáti, vás napomínaje, abyste statečně bojovali o víru, kteráž jest jednou dána svatým. **4** Nebot' podešli někteří lidé bezbožní, prvé již dávno pojmenaní k tomu potupení, kteříž milost Boha našeho přenášejí v chlipnosti, a toho, kteráž jest sám Hospodin, Boha a Pána našeho Jezukrista zapírají. **5** Protož vidělo mi se vám to připomenouti, kteříž jednou již o tom víte, že když Pán lid z země Egyptské vysvobodil, potom ty, kteříž nevěřící byli, zatrtil. **6** A ty anděly, kteříž neostříhali svého knížetství, ale opustili příbytek svůj, k soudu velikého toho dne vazbou věčnou pod mrákotou schoval. (aiōnos g126) **7** Jako Sodoma a Gomora, a okolní města, když podobným způsobem, jako i tito, v smilstu se vydali, a odešli po těle cizím, předložena jsou za příklad, pokutu věčného ohně snášejíce.

(aiōnos g166) **8** Takéž podobně i tito, jako v hluboký sen pohřízení, tělo zajisté poškvírují, panstvím pak pohrdají, a důstojnosti se rouhají; **9** Ještě Michal archanděl, když s dáblem odpor maje, hádal se o tělo Mojžíšovo, nesměl vynéstí soudu zločečení, ale řekl: Ztresciž tě Pán. **10** Tito pak, čehož neznají, tomu se rouhají; a což od přirození znají, jako nerozumná hovada, v tom se poškvírují. **11** Běda jim, nebo cestou Kainovou odešli, a poblouzením Balámovy mzdy se vylili, a odporováním Chóre zahynuli. **12** Tit' jsou na hodech vašich poškvíry, kteříž s vámi hodujíce bezstoudně, sami se pasou; jsou oblakové bez vody, jimž vítr sem i tam točí, stromové uvadlí, neužiteční, dvakrát mrtví a vykořenění, **13** Vzteklé vody mořské, vymítající své hanebnosti, hvězdy bludné, jimžto mrákota tmy zachována jest na věčnost. (aiōn g165)

14 Prorokoval pak také o nich sedmý od Adama Enoch, řka: Aj, Pán se běže s svatými tisíci svými, **15** Aby učinil soud všechném, a trestal všecky, kteříž by koli mezi nimi byli bezbožní, ze všech skutků bezbožnosti jejich, v nichž bezbožnost páchali, i ze všech tvrdých řečí, kteréž mluvili proti němu hříšníci bezbožní. **16** Tit' jsou reptáci, stýskaví, podlé

žádostí svých chodíce, jejichž ústa mluví pýchu, pochlebujíce osobám pro svůj užitek. **17** Ale vy, nejmilejší, pamatujte na slova předpověděná od apoštola Pána našeho Jezukrista. **18** Nebot' pověděli vám, že v posledním času budou posměvači, podlé svých bezbožných žádostí chodíci. **19** Tot' jsou ti, kteříž se sami odtrhují, hovadní, Ducha Kristova nemající. **20** Ale vy, nejmilejší, vzdělávajíce se na té nejsvětější víře své, v Duchu svatém modléce se, **21** Ostříhejte se v lásku Boží, očekávajíce milosrdenství Pána našeho Jezukrista k věčnému životu. (aiōnos g166) **22** A nad některými zajisté lístot mějte, rozeznání v tom majíce. **23** Jiné pak strašením k spasení přivozujte, z ohně je vychvacujíce, v nenávisti majíce i tu skrze tělo poškvírenou sukni. **24** Tomu pak, kterýž mocen jest, zachovati vás bez úrazu, a postavit před obličejem slávy své bez úhony s veselím, **25** Samému moudrému Bohu, spasiteli našemu, budíž sláva a velebnost, císařství i moc, i nyní i po všecky věky. Amen. (aiōn g165)

Zjevení Janovo

1 Zjevení Ježíše Krista, kteréž dal jemu Bůh, aby ukázal služebníkům svým, které věci měly by se dítí brzo, on pak zjevil, poslav je skrze anděla svého služebníku svému Janovi, 2 Kterýž osvědčil slovo

Boží, a svědectví Jezukristovo, a cožkoli viděl. 3 Blahoslagený, kdož čte, i ti, kteříž slyší slova prorocí tohoto, a ostříhají toho, což napsáno jest v něm; nebo čas blízko jest. 4 Jan sedmi zborům, kteříž jsou v Azii: Milost vám a pokoj od toho, kterýž jest, a kterýž byl, a kterýž přijíti má, a od sedmi duchů, kteříž jsou před obličejem trůnu jeho, 5 A od Ježíše Krista, jenž jest svědek věrný, ten prvorovený z mrtvých, a kníže králů země, kterýž zamiloval nás, a umyl nás od hříchů našich krví svou, 6 A učinil nás krále a kněží Bohu a Otci svému, jemuž bud' sláva a moc na věky věků. Amen. (aiōn g165) 7 Aj, běre se s oblaky, a uzřít jej všecké oko, i ti, kteříž ho bodlí; a budou plakati pro něj všecka pokolení země, jistě. Amen. 8 Ját' jsem Alfa i Oméga, totiž počátek i konec, praví Pán, kterýž jest, a kterýž byl, a kterýž přijíti má, ten všechnoucí. 9 Já Jan, i bratr váš, i spoluúčastník v ssoužení, i v království, i v trpělivosti Ježíše Krista, byl jsem na ostrově, kterýž slove Patmos, pro slovo Boží a pro svědectví Ježíše Krista. 10 A byl jsem u vržení ducha v den Páně, i uslyšel jsem za sebou hlas veliký jako trouby, 11 An dí: Já jsem Alfa i Oméga, ten první i poslední, a což vidíš, piš do knihy, a posli sedmi zborům, kteříž jsou v Azii, do Efezu, a do Smyrny, a do Pergamu, a do Tyatiru, a do Sardy, a do Filadelfie, i do Laodicie. 12 I obrátil jsem se, abych viděl ten hlas, kterýž mluvil se mnou, a obrátil se, uzrel jsem sedm svícnů zlatých, 13 A u prostřed těch sedmi svícnů podobného Synu člověka, oblečeného v dlouhé roucho, a přepásaného na prsech pasem zlatým. 14 Hlava pak jeho a vlasové bílé, jako bílá vlna, jako sníh, a oči jeho jako plamen ohně. 15 Nohy pak jeho podobné mosazi, jako v peci hořící; a hlas jeho jako hlas vod mnohých. 16 A měl v pravé ruce své sedm hvězd, a z úst jeho meč s obou stran ostrý vycházel; a tvář jeho jako slunce, když jasně svítí. 17 A jakž jsem jej uzrel, padl jsem k nohám jeho, jako mrtvý. I položil ruku svou pravou na mne, řka ke mně: Neboj se. Já jsem ten první i poslední, 18 A živý, ještě jsem byl mrtvý, a aj, živý jsem na věky věků.

Amen. A mám klíče pekla i smrti. (aiōn g165, Hadēs g86) 19 Napiš ty věci, kteréž jsi viděl, a kteréž jsou, a kteréž se mají dítí potom. 20 Tajemství těch sedmi hvězd, kteréž jsi viděl v pravici mé, a sedm svícnů zlatých: Sedm těch hvězd jsou andělé sedmi zborů, a sedm svícnů, kteréž viděl, jest sedm zborů.

2 Andělu Efezské církve piš: Totot' praví ten, kterýž drží těch sedm hvězd v pravici své, kterýž se prochází u prostřed těch sedmi svícnů zlatých: 2 Známt' skutky tvé, a práci tvou, i trpělivost tvou, a že nemůžeš trpěti zlých; a zkusil jsi těch, kteříž se praví býti apoštolé, ale nejsou, a shledals je, že jsou lháři. 3 A snášel jsi, a trpělivost máš, a pro jméno mé pracovals a neustal. 4 Ale mámt' proti tobě to, že jsi tu první lásku svou opustil. 5 Protož pomni, odkud jsi vypadl, a čiň pokání, a první skutky. Paklit' toho nebude, přídu na tebe rychle, a pohnut' svíncem tvým z místa jeho, nebudeš-li pokání činiti. 6 Ale toto máš, že nenávidíš skutků Mikulášenců, kterýchž i já nenávidím. 7 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Tomu, kdož svítězí, dám jisti z dřeva života, kteréž jest u prostřed ráje Božího. 8 Andělu pak Smyrnenské církve piš: Toto praví ten první i poslední, kterýž byl mrtvý, a ožil: 9 Vím o skutcích tvých, i o ssoužení, a chudobě, (ale bohatý jsi,) i o rounění těch, kteříž se praví býti Židé, a nejsou, ale zběš satanova. 10 Nebojž se nic toho, co trpěti máš. Aj, uvržet' dábel některé z vás do vězení, abyste zkušeni byli, a budete mítí úzkost za deset dní. Budíž věrný až do smrti, a dám' korunu života. 11 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Kdo svítězí, nebude uražen od smrti druhé. 12 Andělu pak Pergamenské církve piš: Totot' praví ten, kterýž má ten meč s obou stran ostrý: 13 Vím skutky tvé, i kde bydlíš, totiž tu, kdež jest stolice satanova, a že držíš se jména mého, a nezapřel jsi víry mé, ani v těch dnech, když Antipas, svědek můj věrný, zamordován jest u vás, tu, kdež bydlí satan. 14 Ale mámt' málo proti tobě, že tam máš ty, kteříž drží učení Balámovo, kterýž učil Baláka pohoršení klásti před obličejem synů Izraelských, aby jedli modlám obětované, a smilnilí. 15 Tak i ty máš ty, kteříž drží učení Mikulášenců, což já v nenávisti mám. 16 Činiž pokání. Pakli nebudeš, přídu na tebe brzy, a bojovati budu s nimi mečem úst svých. 17 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Tomu, kdož svítězí, dám jisti tu mannu skrytu, a dám jemu kamének bílý, a na tom

kaménku jméno nové napsané, kteréhož žádný neví, zběří satanovy ty, kteříž se praví býti Židé, a nejsou, než ten, kdož je přijímá. **18** Andělu pak Tyatirske ale klamají. Aj, způsobím to, žeť přijdou a budou se církve piš: Toto' praví Syn Boží, kterýž má oči jako klaněti před nohama tvýma, a poznají', že jsem já tě plamen ohně, a jehož nohy podobné jsou mosazi: **19** miloval. **10** A poněvadž jsi ostříhal slova trpělivosti mé, Znám't skutky tvé, i lásku, i přisluhování, i věrnost, i ját' tebe ostříhati budu od hodiny pokušení, kteráž trpělivost tvou, a skutky tvé, i ty poslední věší nežli přijíti má na všecken svět, aby zkušeni byli obyvatelé první. **20** Ale mám' málo proti tobě, že necháváš ženy země. **11** Aj, přijdut' brzy. Drž se toho, co máš, aby Jezábel, kteráž se býti praví prorokyní, aby učila a žádný nevzal koruny tvé. **12** Kdo svítězí, učiním jej svozovala služebníky mé, aby smilnili, a jedli modlám sloupem v chrámu Boha svého, a nevyjet' již více obětované. **21** Ale dalt' jsem jí čas, aby pokání činila ven; a napíšit' na něm jméno Boha svého, a jméno z smilstva svého, a však nečinila. **22** Aj, já uvrhu ji na města Boha svého, nového Jeruzaléma sstupujícího lože, i ty, kteříž cizoloží s ní, v ssoužení převeliké, s nebe od Boha mého, i jméno své nové. **13** Kdo má jestliže nebudou činiti pokání z skutků svých. **23** A uši, slyš, co Duch praví církvím. **14** Andělu pak církve syny její zmorduji smrtí; i zvědít' všecky církve, žeť Laodicenské piš: Toto praví Amen, svědek ten věrný jsem já zpytatel ledví i srdce, a odplatím vám jednomu a pravý, počátek stvoření Božího: **15** Vím' skutky každému podlé skutků vašich. **24** Vámt' pak praví tvé, že ani jsi studený, ani horký. Ó bys studený byl i jiným Tyatirským, kteřížkoli nemají učení tohoto, aneb horký. **16** A tak že jsi vlažný, a ani studený, a kteříž nepoznali hlubokosti satanovy, jakž říkají: ani horký, vyvrhu tě z úst svých. **17** Nebo pravíš: Nevzložím' na vás jiného břemene. **25** A však to, což Bohatý jsem, a zbohatl jsem, a žádného nepotřebuji, máte, držte, dokudž nepřijdu. **26** Kdož by pak vítězil, a nevíš, že jsi bídný, a mizerní, i chudý, i slepý, i ostříhal až do konce skutků mých, dám jemu moc nad nahý. **18** Radím', abys sobě kupil ode mne zlata pohany. **27** I budet' je spravovati prutem železným, a ohněm zprubovaného, abys byl bohatý, a roucho bílé, jako nádoba hrncířova střískání budou, jakž i já vzal abys oblečen byl, a neokazovala se hanba nahoty jsem od Otce svého. **28** A dám jemu hvězdu jitřní. **29** tvé. A očí svých pomaž kollyrium, abys viděl. **19** Já Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.

3 Andělu pak církve Sardinské piš: Toto praví ten, kteříž má sedm duchů Božích a sedm těch hvězd: Vím skutky tvé, že máš jméno, že jsi živ, ale jsi mrtvý. **2** Budíž bedlivý, a utvrzujž jiné umírající. Nebot' jsem nenalezl skutků tvých plných před Bohem. **3** Pomniž tedy, co jsi přijal a slyšel, a ostříhej, a čiň pokání. Pakli bdíti nebudeš, přijdut' na té jako zloděj, a nezvíš, v kterou hodinu na té přijdu. **4** Ale máš některé osoby i v Sardis, kteréž nepoškvrnily roucha svého, protož budouť se se mnou procházeti v bílém rouše; nebo jsou hodni. **5** Kdo svítězí, tent' bude odín rouchem bílým; a nikolit' nevymaži jména jeho z knihy života, ale vyznám't jméno jeho před oblíčejem Otce svého i před anděly jeho. **6** Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím. **7** Andělu pak Filadelfitské církve piš: Toto' praví ten svatý a pravý, kterýž má klíč Davidův, kterýžto otvírá, a žádný nezavírá, a zavírá, žádný pak neotvírá: **8** Vím skutky tvé. Aj, postavil jsem trůnu pocházelo blýskání, a hromobití, a hlasové. A před tebou dvěře otevřené, a žádnýt' jich nemůže sedm lamp ohnivých hořících před trůnem, Jenž jsou zavíti. Nebo máš ač nevelikou moc, a ostříhal jsi sedm duchů Božích. **6** Bylo také před tím trůnem slova mého, a nezapřels jména mého. **9** Aj, dávám' z moře sklené, podobné kříštálu, a u prostřed trůnu a

kteřížkoli miluju, kárám a tresci; rozhorliž se tedy, a čiň pokání. **20** Aj, stojítm' u dveří, a tluku. Jestližet' by kdo uslyšel hlas můj, a otevřel dvěře, vejduť k němu, a budu s ním večeřeti, a on se mnou. **21** Kdo svítězí, dám jemu seděti s sebou na trůnu svém, jako i já svítězil jsem, a sedím s Otcem svým na trůnu jeho. **22** Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.

4 Potom jsem viděl, a aj, dvěře otevřené v nebi, a ten hlas první, kterýž jsem byl slyšel jako trouby, an mluví se mnou, řkoucí: Vstup sem, a ukážit', co se má diti potom. **2** A hned jsem byl u vytřzení ducha, a aj, trůn postaven byl na nebi, a na trůnu jeden seděl. **3** A ten, kterýž seděl, podoben byl oblíčejem kameni jaspidu a sardioví; a vůkol toho trůnu byla duha, na pohledění podobná smaragdu. **4** A okolo toho trůnu bylo trůnů čtyřmecítna, a na těch trůnících viděl jsem čtyřmecítna starců sedících, oblečených v roucha bílá. A měli na hlavách svých koruny zlaté. **5** A z toho trůnu pocházelo blýskání, a hromobití, a hlasové. A před tebou dvěře otevřené, a žádnýt' jich nemůže sedm lamp ohnivých hořících před trůnem, Jenž jsou zavíti. Nebo máš ač nevelikou moc, a ostříhal jsi sedm duchů Božích. **6** Bylo také před tím trůnem slova mého, a nezapřels jména mého. **9** Aj, dávám' z moře sklené, podobné kříštálu, a u prostřed trůnu a

vůkol trůnu čtvero zvířat, plných očí s předu i s zadu. 7 První pak to zvíře podobné bylo lvu, a druhé zvíře podobné teleti, a třetí zvíře mající tvárnost člověka, a čtvrté zvíře podobné orlu letícímu. 8 A jedno každé z těch čtyř zvířat mělo šest křídel okolo, a vnitř plná byla očí, a neměla odpočinutí dnem i nocí, říkajíce: Svatý, svatý, svatý Pán Bůh všemohoucí, kterýž byl, a jest, i přijíti má. 9 A když ta zvířata vzdávala slávu, a čest, i díků činění sedícímu na trůnu, tomu živému na věky věků, (aiōn g165) 10 Padlo těch čtyřmecítma starců před oblíčejem toho sedícího na trůnu, a klanělo se tomu živému na věky věků, a metalo koruny své před trůnem, řkouce: (aiōn g165) 11 Hoden jsi, Pane, přijíti slávu, a čest, i moc; nebo ty jsi stořil všecky věci, a pro vás tvou trváj, i stořeny jsou.

5 I viděl jsem po pravici sedícího na trůnu knihu popsanou vnitř i zevnitř, zapečetěnou sedmi pečetmi. 2 A viděl jsem anděla silného, volajícího hlasem velikým: Kdo jest hoden otevřít tu knihu, a zrušiti pečeť její? 3 I nemohl žádný, ani na nebi, ani na zemi, ani pod zemí, otevřít té knihy, ani pohleděti do ní. 4 Pročež já plakal jsem velmi, že není nalezen žádný, kdo by hoden byl otevřít a čísti tu knihu, ani pohleděti do ní. 5 Tedy jeden z těch starců řekl mi: Neplač. Aj, svítězíš! lev, ten kterýž jest z pokolení Judova, kořen Davidův, aby otevřel tu knihu, a zrušil sedm pečeť jejich. 6 I pohleděl jsem, a aj, mezi trůnem a čtyřmi těmi zvířaty a mezi těmi starci Beránek stojí jako zabitý, maje sedm rohů a sedm očí, jenž jsou sedm duchů Božích, poslaných na všecku zemi. 7 I přišel a vzal tu knihu z pravice na všecku zemi, a podobně jako dřevo fíkové smíta s sebe vzešlo své, když od velikého větru kláceno bývá. 14 A nebe se schovalo jako kniha zavřená, a všecká hora i skály se rozpadaly, a byl jich počet stokrát tisíc tisíců, a desetkrát sto tisíců, 12 Rkoucích velikým hlasem: Hodent' jest ten Beránek zabitý vzdávání moc, a bohatství, služebník, i všecký svobodný, skryli se v jeskyních a i moudrost, i sílu, i čest, i slávu, i požehnání. 13 Též vskály hor. 16 A řekli horám i skály: Padněte na nás, a skrejte nás před tváří toho, kterýž sedí na trůnu, a

zemí, i v moři, i všecko, což v nich jest, slyšel jsem řkoucí: Sedícímu na trůnu a Beránkovi požehnání, čest a sláva i síla na věky věků. (aiōn g165) 14 Čtvero pak těch zvířat řeklo: Amen. A těch čtyřmecítma starců padlo, a klaněli se živému na věky věků.

6 I viděl jsem, když otevřel ten Beránek jednu z těch pečeť, a slyšel jsem jedno ze čtyř zvířat, ano praví, jako hlasem hromovým: Pod', a viz. 2 I pohleděl jsem, a aj, kůň bílý, a ten, kterýž seděl na něm, měl lučiště. A dána jest jemu koruna, i vyjet, přemáhaje, a aby přemáhal. 3 A když otevřel pečet druhou, slyšel jsem druhé zvíře, řkoucí: Pod', a viz. 4 I vyšel jiný kůň ryzí. A sedícímu na něm dáno jest, aby pokoj vyzdvíhl z země, aby se vespolek mordovali; a dán jemu meč veliký. 5 A když otevřel pečeť třetí, slyšel jsem třetí zvíře, řkoucí: Pod', a viz. I pohleděl jsem, a aj, kůň vraný, a ten, kterýž na něm seděl, měl váhu v ruce své. 6 I slyšel jsem hlas z prostředku těch čtyř zvířat, an praví: Měřice pšenice za peníz, a tři měřice ječmene za peníz, oleji pak a vínu neškod'. 7 A když otevřel pečeť čtvrtou, slyšel jsem hlas čtvrtého zvířete, řkoucí: Pod', a viz. 8 I pohleděl jsem, a aj, kůň plavý, a toho, kterýž seděl na něm, jméno bylo smrt, a peklo šlo za ním. I dána jest jím moc nad čtvrtým dílem země, aby mordovali mečem, a hladem, a morem, a šelmami zemskými. (Hadēs g86) 9

A když otevřel pečeť pátem, viděl jsem pod oltářem duše zmordovaných pro slovo Boží a pro svědecství, kteréž vydávali. 10 I volali hlasem velikým, řkouce: Až dokud, Pane svatý a pravý, nesoudíš, a nemřtíš počet spolužebníků jejich a bratří jejich, kteříž zmordování býti mají, jako i oni. 12 I pohleděl jsem, a dán jednomu každému z nich roucho bílé, a řečeno jim, aby odpocívali ještě za malý čas, až by se naplnil padlo před tím Beránkem, majice jeden každý z nich počet spolužebníků jejich a bratří jejich, kteříž harfu, a báň zlaté plné vůně, jenž jsou modlitby všecken byl jako krev. 13 A hvězdy nebeské padaly jazyku a lidu i národu. 10 A učinil jsi nás Bohu našemu na zemi, podobně jako dřevo fíkové smíta s sebe krále a kněží, a budeme kralovati na zemi. 11 I viděl ovoce své, když od velikého větru kláceno bývá. 14 A jsem a slyšel hlas andělů mnohých okolo toho trůnu a na nebe se schovalo jako kniha zavřená, a všecká hora i těch zvířat i starců, a byl jich počet stokrát tisíc tisíců, a desetkrát sto tisíců, 12 Rkoucích velikým hlasem: Hodent' jest ten Beránek zabitý vzdávání moc, a bohatství, služebník, i všecký svobodný, skryli se v jeskyních a i moudrost, i sílu, i čest, i slávu, i požehnání. 13 Též vskály hor. 16 A řekli horám i skály: Padněte na nás, a skrejte nás před tváří toho, kterýž sedí na trůnu,

před hněvem toho Beránka. 17 Nebot' jest přišel ten je k živým studnicím vod, a setře Bůh všelikou silu s den veliký hněvu jeho. I kdo bude moci ostáti? očí jejich.

7 Potom pak viděl jsem čtyři anděly, stojící na čtyřech úhlech země, držící čtyři větry zemské, na nebi, jako za půl hodiny. 2 I viděl jsem sedm aby nevál vítr na zemi, ani na moře, ani na žádný těch andělů, kteríž stojí před oblíčejem Božím, jimž strom. 2 A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího dáno sedm trub. 3 A jiný anděl přišel, a postavil se od východu slunce, majícího pečet Boha živého. před oltárem, maje kadidlnici zlatou. I dáni jsou jemu Který zval hlasem velikým na ty čtyři anděly, jimž zápalové mnozí, aby je obětoval s modlitbami všech dáno, aby škodili zemi a moři, 3 Řka: Neškodte svatých na oltáři zlatém, kterýž jest před trůnem. 4 zemi, ani moři, ani stromům, dokudž neznamenáme I vstoupil dým zápalů s modlitbami svatých z ruky služebníků Boha svého na celích jejich. 4 I slyšel anděla před oblíčeji Boží. 5 I vzal anděl kadidlnici, a jsem počet znamenaných, sto čtyřiceti a čtyři tisíce naplnil ji ohněm z oltáře, a svrhl ji na zem. I stalo se jich znamenáno ze všech pokolení synů Izraelských. hromobití, a hlasové, a blýskání, i země třesení. 6 A 5 Z pokolení Juda dvanácte tisíců znamenaných, těch sedm andělů, kteríž měli sedm trub, připravili z pokolení Ruben dvanácte tisíců znamenaných, se, aby troubili. 7 I zatroubil první anděl, a stalo se z pokolení Gád dvanácte tisíců znamenaných. 6 krupobití a oheň smíšený se krví, a svrženo jest to na Z pokolení Asser dvanácte tisíců znamenaných, z zem. A třetí díl stromů shořel, a všecka tráva zelená pokolení Neftalím dvanácte tisíců znamenaných, z spálena jest. 8 Potom zatroubil druhý anděl, a jako pokolení Manasses dvanácte tisíců znamenaných. 7 hora veliká ohněm hořící uvržena jest do moře. I Z pokolení Simeon dvanácte tisíců znamenaných, obrácen jest v krev třetí díl moře. 9 A zemřel v moři z pokolení Léví dvanácte tisíců znamenaných, z třetí díl stvoření těch, kteráž měla duši, a třetí díl lodí pokolení Izachar dvanácte tisíců znamenaných. 8 zhynul. 10 A třetí anděl zatroubil, i spadla s nebe Z pokolení Zabulon dvanácte tisíců znamenaných, hvězda veliká, hořící jako pochodně, a padla na třetí z pokolení Jozef dvanácte tisíců znamenaných, z díl řek a do studnic vod. 11 Té pak hvězdy jméno bylo pokolení Beniamin dvanácte tisíců znamenaných. 9 Pelynek. I obrátil se třetí díl vod v pelynek, a mnoho Potom pohleděl jsem, a aj, zástup veliký, kteréhož by lidí zemřelo od těch vod, nebo byly zhořkly. 12 Potom žádný přečísti nemohl, ze všech národů a pokolení a čtvrtý anděl zatroubil, i udeřena jest třetina slunce, a lidí i jazyků, ani stojí před trůnem a před oblíčejem třetina měsíce, a třetí díl hvězd, tak že se třetí díl Beránka, oblečeni jsouce v bílé roucho, a palmy jich zatměl, a třetina dne nesvítila, a též podobně i v rukou jejich. 10 A volali hlasem velikým, řkouce: noci. 13 I viděl jsem a slyšel anděla jednoho, an letí Spasení jest od Boha našeho na trůnu sedícího a po prostředku nebe, a praví hlasem velikým: Běda, od Beránka. 11 A všickni andělé stáli okolo trůnu a hlasu trub tří andělů, kteríž mají troubiti. a klaněli se Bohu, 12 Řkouce: Amen. Požehnání, a sláva, a moudrost, a dílků činění, a čest, a moc, i síla Bohu našemu na věky věků. Amen. (aiōn g165) 13 I promluvil ke mně jeden z těch starců, a řekl mi: Kdo jsou tito oblečení v bílé roucho? A odkud přišli? 14 I řekl jsem jemu: Pane, ty víš. I řekl mi: To jsou ti, kteríž přišli z velikého ssoužení, a umyli roucha svá, a zbílíli je ve krvi Beránkově. 15 Protož jsou před trůnem Božím, a slouží jemu dnem i nocí v chrámě jeho; a ten, kterýž sedí na trůnu, zastěňovati je bude. 16 Nebudout' lačněti více, ani žízniti více, a nebude být na ně slunce, ani žádné horko. 17 Nebo Beránek, kterýž jest u prostřed trůnu, pásti je bude, a dovedet'

9 Potom anděl pátý zatroubil, i viděl jsem, že hvězda s nebe spadla na zem, a dán jest jí klíč od studnice propasti. (Abyssos g12) 2 Kterážto otevřela studnici propasti. I vyšel dým z té studnice jako dým z peci veliké, i zatmělo se slunce i povětrí od dymu té studnice. (Abyssos g12) 3 A z toho dymu vyšly kobylinky na zemi, jimž dána jest moc, jakouž moc mají štírové zemští. 4 Ale řečeno jim, aby neškodily trávě zemské, ani čemu zelenému, ani kterémukoli stromoví, než tolíko lidem, kteríž nemají znamení Božího na celích svých. 5 Dáno jest pak jim, ne aby je zabijely, ale trápily za pět měsíců, a aby trápení jich bylo jako

trápení od štíra, když by uštkl člověka. 6 Protož v těch dnech hledati budou lidé smrti, ale nenaleznou jí, a žádati budou zemřítí, ale smrt uteče od nich. 7 Způsob pak těch kobylek podobný byl koňům připraveným k boji, a na hlavách jejich byly jako koruny podobné zlatu, a tváři jejich jako tváři lidské. 8 A měly vlasy jako vlasy ženské, a zubové jejich byly jako lvů. 9 Měly také pancíře jako pancíře železné, a zvuk křídel jejich jako zvuk vozů, když množství koní běží k boji. 10 A měly ocasy podobné štíru, a zihadla v ocasích jejich byla, a moc jejich byla škoditi lidem za pět měsíců. 11 Měly pak nad sebou krále, anděla propasti, jemuž jméno Židovsky Abaddon, a Řecky Apollyon. (Abyssos g12) 12 Býda jedna pominula, a aj, přijdou ještě dvě býdy potom. 13 Tedy šestý anděl zatroubil, i slyšel jsem hlas jeden ze čtyř rohů oltáře zlatého, který jest před oblíčejem Božím, 14 Řekoucí šestému andělu, který měl troubu: Rozvěž ty čtyři anděly, kteříž jsou u vězení při veliké řece Eufrates. 15 I rozvázání jsou ti čtyři andělé, kteříž byli připraveni k hodině, a ke dni, a k měsíci, a k roku, aby zmordovali třetí díl lidí. 16 A byl počet vojska lidu jízdného dvěstěkrát tisíc tisíců; nebo slyšel jsem počet jich. 17 A též viděl jsem koně u vidění, a ti, kteříž seděli na nich, měli pancíře ohnivé a hyacintové a z siry. Hlavy pak těch koní byly jako hlavy lvové, a z úst jejich vycházel oheň, a dým, a sira. 18 A tímto trojím zmordována jest třetina lidu, ohněm, a dymem, a sirou, kteréž vycházely z úst jejich. 19 Nebo moc jejich jest v ústech jejich a v ocasích jejich; ocasové zajisté jejich jsou podobni hadům, majíce hlavy, jimiž škodí. 20 Jiní pak lidé, kteříž nejsou zmordováni těmi ranami, nečinili pokání z skutků rukou svých, aby se neklaněli děblům, a modlám zlatým, a stíbrným, a měděným, i kamenným, i dřevěným, kteréž ani hleděti nemohou, ani slyšeti, ani choditi. 21 Aniž činili pokání z vražd svých, ani z trávení svých, ani z smilstva svého, ani z krádeží svých.

10 I viděl jsem jiného anděla silného, sstupujícího s nebe, oděného oblakem, a duha na hlavě jeho byla, a tvář jeho jako slunce, a nohy jeho jako sloupové ohniví. 2 A v ruce své měl knížku otevřenou. I postavil nohu svou pravou na moři, a levou na zemi. 3 A volal hlasem velikým, jako by lev řval. A když dokonal volání, mluvilo sedm hromů hlasy své. 4 A když odmluvilo sedm hromů hlasy své, byl bych

psal. Ale slyšel jsem hlas s nebe řkoucí ke mně: Zapečet' to, co mluvilo sedm hromů, než nepíš toho. 5 Tedy anděl, kteréhož jsem viděl stojícího na moři a na zemi, pozdvihl ruky své k nebi. 6 A příšahl skrze živého na věky věků, kterýž stvořil nebe i to, což v něm jest, a zemi i to, což na ní jest, a moře i to, což v něm jest, že již více času nebude. (aiōn g165) 7 Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když bude troubiti, dokonánot' bude tajemství Boží, jakož zvěstoval služebníkům svým prorokům. 8 A ten hlas, kterýž jsem byl slyšel s nebe, opět mluvil se mnou, a řekl: Jdi, a vezmi tu knížku otevřenou z ruky anděla, stojícího na moři a na zemi. 9 I šel jsem k andělu, a řekl jsem jemu: Dej mi tu knížku. I řekl mi: Vezmi, a požři ji, a učiníť hořkost v bříše tvém, ale v ústech tvých budeť sladká jako med. 10 I vzal jsem tu knížku před chrámem, vyvrz ven, a neměř jí. Nebot' jest dána pohanům, a budouť tlačiti město svaté za čtyřdceti a dva měsíce. 3 Ale dám je dvěma svědkům svým, kteříž budou prorokovati tisíc dvě stě a šedesáte dnů, obléčeni jsouce v pytle. 4 Tit' jsou dvě olivy a dva svícnové, stojící před oblíčejem Boha vší země. 5 Jimžto jestliže by kdo chtěl ubližovati, oheň vyjde z úst jejich, a sžíře neprátele jejich; a kdož by koli jim škoditi chtěl, takt' musí zabít býti. 6 Tit' mají moc zavřítí nebe, aby nepršel déšť za dnů proroctví jejich; a mají moc nad vodami, aby je obrátili v krev, a bili zemi všelikou ranou, kolikrát by koli chtěli. 7 Ale když dokonají svědectví své, šelma ta vystupující z propasti válku povede proti nim, a svítězí nad nimi, i zmorduje je. (Abyssos g12) 8 A ležeti budou těla jejich mrtvá na rynku města velikého, kteréž slove duchovně Sodoma a Egypt, kdež i Pán náš ukřižován jest. 9 A vidiati budou mnozí z pokolení, a z lidu, a z jazyků, i z národů ta těla jejich mrtvá za půl čtvrtá dne, ale těl jejich mrtvých nedadí pochovati v hrobích. 10 Anobrž ti, kteříž přebývají na zemi, radovati se budou nad nimi a veseliti se, a dary budou posílati jedni druhým; nebo ti dva proroci trápili ty, kteříž

přebývají na zemi. 11 Ale po půl čtvrtu dni duch života svrženi jsou. 10 I slyšel jsem hlas veliký, řkoucí na od Boha vstoupil do nich, i postavili se na nohách nebi: Nyní stalo se spasení, a moc, i království Boha svých, a bázeň veliká spadla na ty, kteríž je viděli. našeho, a moc Krista jeho; nebo svržen jest žalobník 12 Potom slyšeli hlas veliký s nebe, řkoucí k nim: bratří našich, kteríž žaloval na ně před oblíčejem Vstupte sem. I vstoupili na nebe v oblace, a hleděli Boha našeho dnem i nocí. 11 Ale oni svítězili nad ním na ně nepřátelé jejich. 13 A tu hodinu stalo se země skrze krev Beránka, a skrze slovo svědectví svého, a třesení veliké, a desátý díl města padl, a zbito jest v nemilovali duší svých až do smrti. 12 Protož veselte tom země třesení sedm tisíců lidu, a jiní zstrašeni se nebesa, a kteríž přebýváte v nich. Běda těm, kteríž jsou, a vzdali slávu Bohu nebeskému. 14 Bída druhá přebývají na zemi a na moři; nebo dábel sstoupil k pominula, a aj, třetí bída přijde rychle. 15 A sedmý vám, maje hněv veliký, věda, že krátký čas má. 13 A anděl ztroubil, i stali se hlasové velicí v nebi, řkoucí: když uzřel drak, že jest svržen na zem, honil ženu tu, Učiněnat' jsou království světa Pána našeho a Krista kteráž porodila toho pacholíka. 14 Ale dána jsou té jeho, a kralovatit' bude na věky věků. (aiōn g165) 16 ženě dvě křídla orlice veliké, aby letěla od tváři hada Tedy těch čtyřmecíta starců, kteríž před oblíčejem na poušť, na místo své, kdež by ji živilo do času a Božím sedí na stolicích svých, padli na tvář své, času, a do půl času. 15 I vypustil had z úst svých po a klaněli se Bohu, 17 Řkouce: Díky činíme tobě, té ženě vodu jako řeku, aby ji řeka zachvátila. 16 Ale Pane Bože všemohoucí, kteríž jsi, a kterýž byl, a země pomohla ženě; nebo otevřela země ústa svá, a kterýž přijíti máš; nebo jsi přijal moc svou velikou, a požrela řeku, kterouž vypustil drak z úst svých. 17 I království ujal. 18 I rozhněval se národové, a přišel rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovati s jinými z hněv tvůj, a čas mrtvých, aby souzeni byli, a aby semene jejího, kteríž ostříhají příkazaní Božích, a dána byla odplata služebníkům tvým, prorokům a mají svědectví Ježíše Krista.

svatým, a bojícím se jména tvého, malým i velikým, a aby zkaženi byli ti, kteríž nakažují zemi. 19 I otevřín jest chrám Boží na nebi, a vidína jest truhla smlouvy jeho v chrámě jeho. I stalo se blískání, a hlasové, a hromobití, a země třesení, i krupobití veliké.

12 I ukázal se div veliký na nebi: žena oděná sluncem, pod jejíž nohami byl měsic, a na jejíž hlavě byla koruna dvanácti hvězd. 2 A jsuci ano jedna z hlav jejích jako zbitá byla až na smrt, těhotná, křičela, pracujici ku porodu, a trápěci se, ale rána její smrtelná uzdravena jest. Tedy divivši aby porodila. 3 I vidín jest jiný div na nebi. Nebo aj, se všecka země, šla za tou šelmou. 4 A klaněli se drak veliký ryšavý ukázal se, maje hlav sedm a rohů tomu draku, kteríž dal moc šelmě; klaněli se i šelmě, deset, a na těch hlavách svých sedm korun. 4 Jehož řkouce: Kdo jest podobný té šelmě? Kdo bude moci ocas strhl třetinu hvězd s nebe, a svrhl je na zem. bojovati s ní? 5 I dána jsou jí ústa mluvíci veliké věci Ten pak drak stál před ženou, kteráž měla poroditi, a rounání, a dána jí moc vládnouti za čtyřidceti a aby, jakž by porodila, syna jejího sežral. 5 I porodila dva měsíce. 6 Protož otevřela ústa svá k rounání syna pacholíka, kteríž měl spravovati všecky národy se Bohu, aby se jménu jeho rounala, i stánku jeho, i prutem železným. I vytržen jest syn její k Bohu a k těm, kteríž přebývají na nebi. 7 Dáno jí i bojovati s trůnu jeho. 6 A žena utekla na poušť, kdež měla místo svatými, a přemáhati je; a dána jí moc nad všelikým od Boha připravené, aby ji tam živili za dnů tisíc dvě pokolením, nad jazykem, i nad národem. 8 Protož stě a šedesát. 7 I stal se boj na nebi: Michal a andělé klaněti se jí budou všickni, kteríž přebývají na zemi, jeho bojovali s drakem, a drak bojoval i andělé jeho. jichžto jména nejsou napsaná v knize života Beránka, 8 Ale nic neobdrželi, aniž jest nalezeno více místo toho zabitého od počátku světa. 9 Má-li kdo uši, jejich na nebi. 9 I svržen jest drak ten veliký, had slyš. 10 Jestliže kdo do vězení povede, do vězení starý, kteríž slove dábel a satanaš, svodící všecken půjde; zabije-li kdo mečem, musí mečem zabít být. okršlek světa; svržen jest na zem, i andělé jeho s ním Zdet' jest trpělivost a víra svatých. 11 Potom viděl

13 I stál jsem na písku mořském. I viděl jsem šelmu vystupující z moře, kteráž měla sedm hlav a deset rohů. A na rozích jejích deset korun, a na hlavách jejích jméno rounání. 2 Byla pak šelma ta, kterouž jsem viděl, podobná pardovi, a nohy její

jsem jinou šelmu vystupující z země, a měla dva hlasem: Bude-li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu, rohy, podobné Beránkovým, ale mluvila jako drak. 12 a vezme-li znamení její na čelo své aneb na ruku Kteráž všecku moc první té šelmy provozuje před svou, 10 I tent' bude pítí víno hněvu Božího, víno, tváří její; a působí to, že země i ti, kteříž přebývají na kteréž jest vlož do kalichu hněvu jeho; a trápen bude ní, klanějí se šelmě té první, jejíž rána smrtelná ohněm a sirou před oblíčejem svatých andělů a před uzdravena byla. 13 A činí divy veliké, tak že i ohni oblíčejem Beránka. 11 A dým muk jejich vstoupit' na rozkazuje sstupovati s nebe na zem před oblíčejem věky věků, a nebudouť míti odpočinutí dnem i nocí ti, lidským. 14 A svodí ty, kteříž přebývají na zemi, těmi kteříž se klanějí šelmě a obrazu jejímu, a jestliže kdo divy, kteréž dány jí činiti před oblíčejem šelmy, říkajíci přijme znamení jména jejího. (aiōn g165) 12 Tut' jest obyvatelům země, aby udělali obraz té šelmě, kteráž trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostříhají příkázání měla ránu od meče, ale ožila zase. 15 I dáno jí, aby Božích a víry Ježíšovy. 13 I slyšel jsem hlas s nebe, dátí mohla ducha tomu obrazu šelmy, aby i mluvil řkoucí ke mně: Piš: Blahoslavení jsou od této chvíle obraz té šelmy, aby to způsobila, kteřížkoli neklaněli mrtví, kteříž v Pánu umírají. Duch zajisté díl jim, aby by se obrazu té šelmy, aby byli zmordováni. 16 A odpočinuli od prací svých, skutkové pak jejich jdou za rozkazuje všechném, malým i velikým, bohatým, i nimi. 14 I pohleděl jsem, a aj, oblak bělostkvoucí, a chudým, svobodným i v službu podrobeným, aby měli na tom oblaku seděl podobný Synu člověka, maje na znamení na pravé ruce své, aneb na čelích svých, 17 hlavě své korunu zlatou, a v ruce své srp ostrý. 15 A A aby žádný nemohl kupovati ani prodávati, než ten, jiný anděl vyšel z chrámu, volaje hlasem velikým na kdož má znamení aneb jméno té šelmy, aneb počet toho, kterýž seděl na oblaku: Pust' srp svůj, a žni; jména jejího. 18 Tut' jest moudrost. Kdo má rozum, nebot' přišla tobě hodina žně, nebo již dozrala žeň sečti počet té šelmy. Nebo jest počet člověka, a země. 16 I spustil ten, kterýž seděl na oblaku, srp svůj na zem, a požata jest země. 17 A jiný anděl vyšel z chrámu toho, kterýž jest na nebi, maje i on srp ostrý. 18 Opět vyšel jiný anděl z oltáře, kterýž měl moc nad ohněm, a volal kříkem velikým na toho, kterýž měl srp ostrý, řka: Pust' srp svůj ostrý, a zber hrozný vinice zemské; nebot' jsou uzrali hroznové její. 19 I spustil anděl srp svůj na zem, a sebral vinici země, a vmetał do jezera velikého hněvu Božího. 20 I tlačeno jest jezero před městem, a vyšla krev z jezera až do udiel koňům za tisíc a za šest set honů.

14 Tedy pohleděl jsem, a aj, Beránek stál na hoře

Sion, a s ním sto čtyřiceti a čtyři tisíce majících jméno Otce jeho napsané na čelích svých. 2 A slyšel jsem hlas s nebe, jako hlas vod mnohých, a jako hlas hromu velikého. A hlas slyšel jsem těch, kteříž hrají na harfy své. 3 A zpívali jakožto píseň novou, před trůnem, a před těmi čtyřmi zvěřaty, a před těmi starci, a žádný nemohl se naučiti té písni, jediné těch sto čtyřiceti a čtyři tisíce, kteříž jsou koupeni z země. 4

Totot' jsou ti, kteříž s ženami nejsou poškvrněni; nebo panicové jsou. Tit' jsou, kteříž následují Beránka, kamž by koli šel; tit' jsou koupeni z lidí, prvotiny Bohu a Beránkovi. 5 A v ústech jejich není nalezena lešt; nebot' jsou bez úhony před trůnem Božím. 6 I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředu nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, kteříž bydlí na zemi, a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu, (aiōnios g166) 7 Řkoucího velikým hlasem: Bojte se Boha, a vzdejte jemu chválu, nebot' přišla hodina soudu jeho; a klanějte se tomu, kterýž učinil a pravé jsou cesty tvé, ó Králi svatých. 8 A jiný anděl se nebál tebe, Pane, a nezveleboval jména tvého? letěl za ním, řka: Padl, padl Babylon, to město veliké, Nebo ty sám svatý jsi. Všickni zajisté národové nebo vínem hněvu smilství svého napájelo všecky přijdou, a klaněti se budou před oblíčejem tvým; nebo národy. 9 A třetí anděl letěl za nimi, pravě velikým soudové tvoji zjeveni jsou. 5 Potom pak pohleděl

15 Potom viděl jsem jiný zázrak na nebi veliký a předivný: Sedm těch andělů majících sedm ran posledních; nebo skrže ně má dokonán býti hněv Boží. 2 A viděl jsem jako moře sklené, smíšené s ohněm, a ty, kteříž svítězili nad tou šelmu a obrazem jejím a nad charakterem jejím i nad počtem jména jejího, ani stojí nad tím mořem skleným, majíce harfy Boží, 3 A zpívají píseň Mojžíše, služebníka Božího, a píseň Beránkovu, řkouce: Velicí a předivní jsou skutkové tvoji, Pane Bože všemohoucí, spravedlivé

jsem, a aj, otevřín byl chrám stánku svědectví na hlas veliký z chrámu nebeského, z trůnu, řkoucí: Stalo nebi. 6 I vyšlo sedm těch andělů z chrámu, majících se. 18 I stali se zvukové a hromobití a blýskání, i sedm ran, oblečeni jsouce rouchem Iněným, čistým a země třesení stalo se veliké, jakéhož nikdy nebylo, bělostkovucím, a přepásáni na prsech pasy zlatými. jakž jsou lidé na zemi, země třesení tak velikého. 19 7 A jedno ze čtyř zvířat dalo sedmi andělům sedm I roztrhlo se to veliké město na tři strany, a města koflíků zlatých, plných hněvu Boha živého na věky národu padla. A Babylon veliký přišel na pamět před věků. (aiōn g165) 8 I naplněn jest chrám dymem od oblíčejem Božím, aby dal jemu kalich vína prchlivosti slávy Boží a od moci jeho, a žádný nemohl vjiti do hněvu svého. 20 A všickni ostrovové pominuli, a hory chrámu, dokudž se nevykonalо sedm ran těch sedmi nejsou nalezeny. 21 A kroupy veliké jako centněřové andělů. pršely s nebe na lidi. I rouhali se Bohu lidé pro ránu těch krup; nebo velmi veliká byla ta jejich rána.

16 I slyšel jsem hlas veliký z chrámu, řkoucí těm

sedmi andělům: Jděte, vylíte sedm koflíků hněvu

Božího na zem. 2 I šel první, a vylil koflík svůj na zem, i vyvrhlí se vředové škodliví a zlí na lidech, majících

znamení šelmy, a na těch, kteříž se klaněli obrazu jejímu. 3 Zatím druhý anděl vylil koflík svůj na moře,

a učiněno jest jako krev umrlého, a všecká duše živá v moři umřela. 4 Potom třetí anděl vylil koflík svůj

na řeky a na studnice vod, i obráceny jsou v krev. 5 I slyšel jsem anděla vod, řkoucího: Spravedlivý jsi,

Pane, kterýž jsi, a kterýžs byl, a svatý, že to usoudil.

6 Poněvadž krev svatých a proroků vylévali, i dal jsi

jim krev pít; nebo jsou hodni. 7 I slyšel jsem jiného

od oltáře, kterýž řekl: Jistě, Pane Bože všemohoucí,

anděl vylil koflík svůj na slunce, i dáno jest jemu pálit lidi ohněm. 9 I páli se lidé horkem velikým, a rouhali

se jménu Boha toho, kterýž má moc nad těmi ranami, a však nečinili pokání, aby vzdali slávu jemu. 10

Tedy pátý anděl vylil koflík svůj na stolici té šelmy, i učiněno jest království její tmavé, i kousali jazyky

z skutků svých. 12 Šestý pak anděl vylil koflík svůj na tu velikou řeku Eufrates, i vyschlá voda její, aby

připravena byla cesta králům od východu slunce. 13

A viděl jsem, ano z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka vyslí tři duchové nečistí, podobní žabám. 14 Nebo jsou duchové däbelští, ješto činí

divy, a chodí mezi krále zemské a všeho okršliku

nah nechodil, aby neviděli hanby jeho. 16 I shromáždil

je na místo, kterýž slove Židovsky Armageddon. 17

Tedy sedmý anděl vylil koflík svůj na povětrí, i vyšel

jsout' lidé, a zástupové, a národové, a jazykové. 16 kupci, kteříž v tom kupčili, a jím zbohatli, zdaleka Deset pak rohů, kteréž viděl na šelmě, ti v nenávist stanou pro strach muk jeho, plačíce, a kvílice, 16 vezmou nevěstku, a učiní ji opuštěnou a nahou, a tělo její jísti budou, a ji pálit budou ohněm. 17 Nebot' bylo kmentem, a šarlatem, a brunátným rouchem, a dal Bůh v srdce jejich, aby činili vůli jeho, a aby se sjednomyslnili, a království své šelmě dali, dokudž by nebyla vykonána slova Boží. 18 A žena, kterouž viděl, jest město to veliké, kteréž má království nad králi země.

18 Potom pak viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího moc velikou, a země osvícena byla od slávy jeho. 2 I zkříkl silně hlasem velikým, řka: Padl, padl Babylon ten veliký, a učiněn jest přibytkem dábli, a stráží každého ducha nečistého, a stráží všelikého ptactva nečistého a ohyzdného. 3 Nebo z vína hněvu smilstva jeho pili všickni národové, a králové zemší smilnili s ním, a kupci zemší z zboží rozkoší jeho zbohatli. 4 I slyšel jsem jiný hlas s nebe, řkoucí: Vyjděte z něho, lide můj, abyste neobcovali hřichům jeho, a abyste nepřijali z jeho ran. 5 Nebot' dosáhli hřichové jeho až k nebi, a rozpomenul se Bůh na nepravosti jeho. 6 Dejtež jemu, jakož i on dával vám, a dejte jemu dvénásob podlé skutků jeho; v koflík, který naléval, nalíte jemu dvénásob. 7 Jakž se mnoho chlubil a zbýněl byl, tak mnoho dejte jemu muk a pláče. Nebot' v srdci svém praví: Sedím královna, a nejsemť vdovou, a pláče neužím. 8 Protož v jeden den přijdou rány jeho, smrt a plác i hlad, a ohněm spálen bude; nebo silný jest Pán, který jej potupí. 9 I plakati ho budou, a kvílití nad ním králové země, kteríž s ním smilnili, a svou rozkoš měli, když uzří dým zapálení jeho, 10 Zdaleka stojíce, pro bázeň muk jeho, a řkouce: Běda, běda, veliké město Babylon, to město silné, že jedné hodiny přišel odsudek tvůj. 11 Ano i kupci zemší budou plakati a kvílití nad ním; nebo koupí jejich žádný nebude kupovati více, 12 Koupě zlata, a stříbra, a drahého kamene, i perel, i kmentu, i šarlatu, i hedbáví, i brunátného roucha, i všelikého dřeva thynového, a všech nádob z kostí slonových, i všelikého nádobí z nejdražšího dříví, i z mědi, i z železa, i z mramoru; 13 se bojíte jeho, i malí i velici. 6 A slyšel jsem hlas jako A skořice, i vonných věcí, a mastí, i kadidla, i vína, i oleje, i bělí, i pšenice, i dobytku, i ovec, i koní, a vozů, i služebníků, i duší lidských. 14 I ovoce žádostivá duši tvé odešla od tebe, a všecko tučné a krásné se, a chválu vzdejme jemu. Nebot' přišla svadba odešlo od tebe, a aniž toho již více nalezneš. 15 Ti

A řkouce: Běda, běda, město veliké, kteréž odíno ozdobeno bylo zlatem, a kamením drahým, i perlami; nebo v jednu hodinu zahynula tak veliká bohatství. 17 I všeliký marinář, i všecko množství lidí, kteříž jsou na lodech, i plavci, a kteříkolii svou živnost na moři mají, zdaleka stanou, 18 A zkříknou, vidouce dým zapálení jeho, řkouce: Které bylo podobné městu tomuto velikému! 19 A sypouce prach na hlavy své, křičeti budou, plačíce, a kvílice, a řkouce: Běda, běda, město veliké, v němž zbohatli všickni, kteříž měli lodí na moři, ze mzdy jeho; nebo jedné hodiny zpustlo. 20 Raduj se nad ním nebe i svatí apoštolé i proroci; nebo pomstilt' vás Bůh nad ním. 21 I zdvihl jeden silný anděl kámen jako žernov veliký, a hodil jím do moře, řka: Tak prudce uvřen bude Babylon, to město veliké, a nikoli více nebude nalezen. 22 A hlas na harfy hrajících, a zpěváků, a pišťáku, a trubačů nikoli nebude více v tobě slyšán, a žádný řemeslník žádného řemesla nebude v tobě více nalezen, a zvuk žernovu nebude v tobě více slyšán. 23 Ani světo svíce nebude v tobě více svítiti, a hlas ženicha ani nevěsty nebude v tobě více slyšán, ještě kupci tvoji bývala knížata zemská, a tráveními tvými v blud uvedeni byli všickni národové. 24 Ale v něm nalezena jest krev proroků a svatých i všech zmordovaných na zemi.

19 Potom jsem slyšel veliký hlas velikého zástupu na nebi, řkoucího: Halelujah. Spasení, a sláva, a čest, i moc Pánu Bohu našemu. 2 Nebot' jsou praví a spravedliví soudové jeho, kterýž odsoudil nevěstku tu velikou, kteráž byla porušila zemi smilstvem svým, a pomstil krve služebníků svých z ruky její. 3 I řekli podruhé: Halelujah. A dým její vstupoval na věky věků. (alōn g165) 4 I padlo, čtyřmecíma starců a čtvero zvířat, a klaněli se Bohu sedícímu na trůnu, řkouce: Amen, Halelujah. 5 I vyšel z trůnu hlas, řkoucí: Chvalte Boha našeho všickni služebníci jeho, a kteříž nejdražšího dříví, i z mědi, i z železa, i z mramoru; 13 se bojíte jeho, i malí i velici. 6 A slyšel jsem hlas jako zástupu velikého, a jako hlas vod mnohých, a jako oleje, i bělí, i pšenice, i dobytku, i ovec, i koní, a vozů, i zvuk hromů silných, řkoucích: Halelujah. Kralovalt' i služebníků, i duší lidských. 14 I ovoce žádostivá Pán Bůh náš všemohoucí. 7 Radujme se, a veselme se, a chválu vzdejme jemu. Nebot' přišla svadba Beránkova, a manželka jeho připravila se. 8 A dáno

jest jí, aby se oblékla v kment čistý a stkvoucí, a ten pro slovo Boží, a kteříž se neklaněli šelmě, ani obrazu kment jsout' ospravedlňování svatých. 9 I řekl mi: Piš: jejímu, a ani přijali znamení jejího na čela svá, aneb Blahoslagení, kteříž jsou k večeři svatby Beránkovy na ruce své. A ožili, a kralovali s Kristem tisíc let. 5 povolání. A řekl mi: Tato slova Boží jsou pravá. 10 I Jiní pak mrtví neožili, dokudž by se nevyplnilo těch padl jsem k nohám jeho, abych se klaněl jemu. Ale tisíc let. Tot' jest první vzkříšení. 6 Blahoslagený a řekl mi: Hled', abys toho nečinil. Jsem' spolužebník svatý, kdož má díl v prvním vzkříšení. Nad těmit' tvůj i bratří tvých, těch, kteříž mají svědectví Ježíšovo. ta druhá smrt nemá moci, ale budou kněží Boží a Bohu se klaněj. Svědectví pak Ježíšovo jestit' duch Kristovi, a kralovati s ním budou tisíc let. 7 A když se proroctví. 11 I viděl jsem nebe otevřené, a aj, kůň vyplní tisíc let, propuštěn bude satan z žaláře svého. bílý, a ten, kterýž seděl na něm, sloul Věrný a Pravý, 8 I vyjde, aby svodil národy, kteříž jsou na čtyřech a spravedlivě soudí i bojuje. 12 Oči pak jeho byly jako stranach země, Goga a Magoga, a aby je shromáždil plamen ohně, a na hlavě jeho korun množství, a měl k boji, kterýchžto počet jest jako písku mořského. 9 I jméno napsané, kteréhož žádný neví, než on sám. vstoupili na širokost země, a obklíčili stany svatých, i 13 A byl odín rouchem pokropeným krví, a slovet' to město milé, ale sstoupil oheň od Boha s nebe, a jméno jeho Slovo Boží. 14 A rytířstvo nebeské jelo za spálil je. 10 A dábel, kterýž je svodil, uvržen jest do ním na bílých koních, jsouce odíni kmentem bílým jezera ohně a siry, kdež jest i šelma, i falešný prorok, a čistým. 15 A z úst jeho vycházel meč ostrý, aby a budouť mučeni dnem i nocí na věky věků. (aiōn jím bil národy. Nebo on bude je spravovati prutem g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 I viděl jsem trůn veliký zezezným; ont' i pres vína hněvu a prchlivosti Boha bílý, a sedícího na něm, před jehož tváří utekla země všemohoucího tlačiti bude. 16 A mát' na rouchu a i nebe, a místo jím není nalezeno. 12 I viděl jsem na bedrách svých napsané jméno: Král králů a Pán mrtvé, malé i veliké, stojící před oblíčejem Božím, a pánu. 17 I viděl jsem jednoho anděla, an stojí v slunci, knihy otevřeny jsou. A jiná kniha také jest otevřína, to a zkřík hlasem velikým, řka všechném ptákům, kteříž jest kniha života, i souzeni jsou mrtví podlé toho, jakž létali po prostřed nebes: Podte, a shromaždte se k psáno bylo v knihách, totiž podlé skutků svých. 13 A večeři velikého Boha, 18 Abyste jedli těla králů, a těla hejtmanů, a těla silných, a těla koňů, i těch, kteříž na nich sedí, a těla všech svobodných i služebníků, i malých i velikých. 19 I viděl jsem šelmu a krále země a vojska jejich, ani se sjeli, aby bojovali s tím, kterýž seděl na tom koni, a s rytířstvem jeho. 20 I jata jest ta šelma, a s ní falešný prorok ten, kterýž činíval divy před ní, jimiž svodil ty, kteříž přijali znamení šelmy, a kteříž se klaněli obrazu jejímu. I uvrženi jsou oba za živa do jezera ohnivého, hořícího sirou. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 A jiní zbiti jsou mečem toho, kterýž seděl na koni, vycházejícim z úst jeho. A všickni ptáci nasyceni jsou těly jejich.

20 I viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího klíč od propasti a řetěz veliký v ruce své. (Abysos g12) 2 I chopil draka, hada toho starého, kterýž jest dábel a satan, i svázel jej za tisíc let. 3 A uvrhl ho do propasti, i zavřel, a svrchu nad ním zapečetil, aby nesvodil více národu, až by se vyplnilo tisíc let; nebot' potom musí být propuštěn na malý čas. (Abysos g12) 4 I viděl jsem stolice, a posadili se na nich, i dán jest jim soud, a duše stínaných pro svědectví Ježíšovo a

pro slovo Boží, a kteříž se neklaněli šelmě, ani obrazu kment jsout' ospravedlňování svatých. 9 I řekl mi: Piš: jejímu, a ani přijali znamení jejího na čela svá, aneb Blahoslagení, kdož má díl v prvním vzkříšení. Nad těmit' tvůj i bratří tvých, těch, kteříž mají svědectví Ježíšovo. ta druhá smrt nemá moci, ale budou kněží Boží a Bohu se klaněj. Svědectví pak Ježíšovo jestit' duch Kristovi, a kralovati s ním budou tisíc let. 7 A když se proroctví. 11 I viděl jsem nebe otevřené, a aj, kůň vyplní tisíc let, propuštěn bude satan z žaláře svého. bílý, a ten, kterýž seděl na něm, sloul Věrný a Pravý, 8 I vyjde, aby svodil národy, kteříž jsou na čtyřech a spravedlivě soudí i bojuje. 12 Oči pak jeho byly jako stranach země, Goga a Magoga, a aby je shromáždil plamen ohně, a na hlavě jeho korun množství, a měl k boji, kterýchžto počet jest jako písku mořského. 9 I jméno jím bil národy. Nebo on bude je spravovati prutem g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 I viděl jsem trůn veliký zezezným; ont' i pres vína hněvu a prchlivosti Boha bílý, a sedícího na něm, před jehož tváří utekla země všemohoucího tlačiti bude. 16 A mát' na rouchu a i nebe, a místo jím není nalezeno. 12 I viděl jsem na bedrách svých napsané jméno: Král králů a Pán mrtvé, malé i veliké, stojící před oblíčejem Božím, a pánu. 17 I viděl jsem jednoho anděla, an stojí v slunci, knihy otevřeny jsou. A jiná kniha také jest otevřína, to a zkřík hlasem velikým, řka všechném ptákům, kteříž jest kniha života, i souzeni jsou mrtví podlé toho, jakž létali po prostřed nebes: Podte, a shromaždte se k psáno bylo v knihách, totiž podlé skutků svých. 13 A večeři velikého Boha, 18 Abyste jedli těla králů, a těla hejtmanů, a těla silných, a těla koňů, i těch, kteříž na nich sedí, a těla všech svobodných i služebníků, i malých i velikých. 19 I viděl jsem šelmu a krále země a vojska jejich, ani se sjeli, aby bojovali s tím, kterýž seděl na tom koni, a s rytířstvem jeho. 20 I jata jest ta šelma, a s ní falešný prorok ten, kterýž činíval divy před ní, jimiž svodil ty, kteříž přijali znamení šelmy, a kteříž se klaněli obrazu jejímu. I uvrženi jsou oba za živa do jezera ohnivého, hořícího sirou. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 A jiní zbiti jsou mečem toho, kterýž seděl na koni, vycházejícim z úst jeho. A všickni ptáci nasyceni jsou těly jejich.

21 Potom viděl jsem nebe nové a zemi novou. Nebo první nebe a první země byla pominula, a moře již nebylo. 2 A já Jan viděl jsem město svaté, Jeruzalém nový, sstupující od Boha s nebe, připravený jako nevěstu okrášlenou muži svému. 3 I slyšel jsem hlas veliký s nebe, řkoucí: Aj, stánek Boží s lidmi, a bydlit' bude s nimi, a oni budou lid jeho, a on Bůh s nimi bude, jsa Bůh jejich. 4 A setřet' Bůh všelikou slzu s očí jejich, a smrti již více nebude, ani kvílení, ani křiku, ani bolesti nebude více; nebo první věci pominuly. 5 I řekl ten, kterýž seděl na trůnu: Aj, nové činím všecko. I řekl mi: Piš. Nebo jsou tato slova věrná a pravá. 6 I dí mi: Stalo se. Ját' jsem Alfa i Oméga, počátek i konec. Ját' dám žíznivému z studnice vody živé darmo. 7 Kdož svítězí, obdržít'

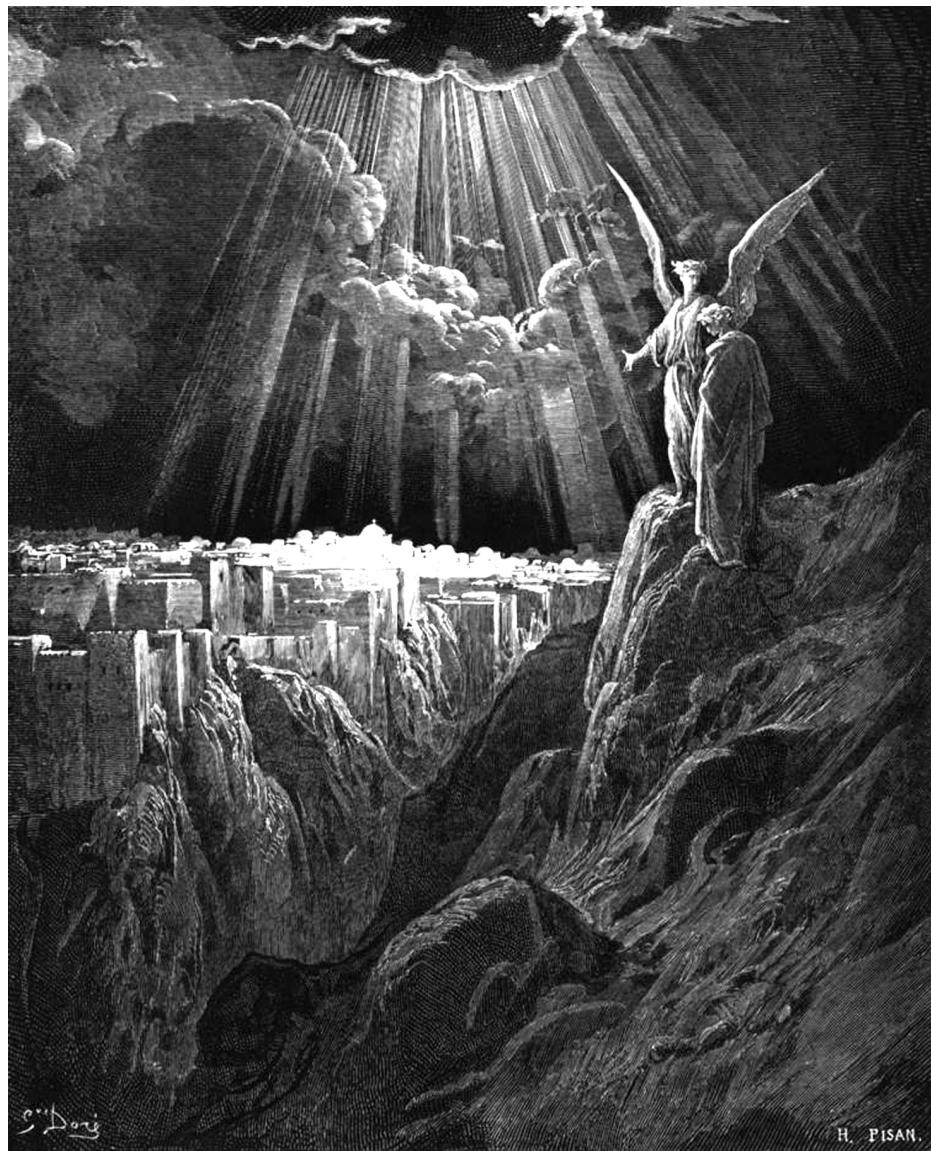
dědičně všecko, a budut' jemu Bohem, a on mi bude synem. 8 Strašlivým pak, a nevěrným, a ohyzdným, a vražedníkům, a smilníkům, a čarodějníkům, a modlářům, i všechněm lhářům, díl jejich v jezeře, kteréž horí ohněm a sirou,jenž jest smrt druhá. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 I přišel ke mně jeden z těch sedmi andělů, kteříž měli sedm koflíků plných sedmi ran nejposlednějších, a mluvil se mnou, řka: Pod', ukáži' nevěstu, manželku Beránkova. 10 I vnesl mne v duchu na horu velikou a vysokou, a ukázal mi město veliké, ten svatý Jeruzalém, sstupující s nebe od Boha, 11 Mající slávu Boží. Jehož světlost byla podobná k kameni nejdražšímu, jako k kameni jaspidu, kterýž by byl způsobu kríštálového, 12 A mající zed velikou a vysokou, mající dvanácte bran, a na těch branách dvanácte andělů, a jména napsaná, kterážto jsou dvanáctera pokolení synů Izraelských. 13 Od východu slunce brány tři, od půlnoci brány tři, od poledne brány tři, od západu brány tři. 14 A zed městská měla základů dvanácte, a na nich jména dvanácti apoštolů Beránkových. 15 A ten, kterýž mluvil se mnou, měl třtinu zlatou, aby změřil město i brány jeho i zed jeho. 16 Položení pak města toho čtverhrané jest, jehož dlouhost tak veliká jest jako i širokost. I naměřil toho města tou třtinou dvanácte tisíců honů; dlouhost pak jeho, i širokost, i vysokost jednostejná jest. 17 I změřil zed jeho, sto čtyřiceti a čtyři loktů, měrou člověka, kteráž jest míra anděla. 18 A bylo stavení zdi jeho jaspis, město pak samo bylo zlato čisté, podobné sklu čistému. 19 A základové zdi městské všelikým kamenem drahým ozdobeni byli. Základ první byl jaspis, druhý zafír, třetí chalcedon, čtvrtý smaragd, 20 Pátý sardonyx, šestý sardius, sedmý chryzolit, osmý beryllus, devátý topazion, desátý chryzoprasus, jedenáctý hyacint, dvanáctý ametyst. 21 Dvanácte pak bran dvanácte perel jest, jedna každá brána jest z jedné perly; a rynk města zlato čisté jako sklo, kteréž se naskrže prohlédnouti může. 22 Ale chrámu jsem v něm neviděl; nebo Pán Bůh všemohoucí chrám jeho jest a Beránek. 23 A to město nepotřebuje slunce ani měsíce, aby svítili v něm; nebo sláva Boží je osvěcuje, a svíce jeho jest Beránek. 24 A národné, kteříž by k spasení přišli, v světle jeho procházeti se budou, a králové země přenesou slávu a čest svou do něho. 25 A brány jeho nebudou zavírány ve dne; noci zajisté tam nebude. 26 A snesou do

něho slávu a čest národů. 27 A nevejdět do něho nic poškvírujícího, aneb působícího ohyzdnost a lež, než toliko ti, kteříž napsání jsou v knize života Beránkova.

22 I ukázal mi potok čistý vody živé, světlý jako kříštál, tekoucí z trůnu Božího a Beránkova. 2 U prostřed pak rynku jeho a s obou stran potoka bylo dřevo života, přinášející dvanáctero ovoce, na každý měsíc vydávající ovoce své, a lístí své k zdraví národů. 3 A ničeho zlořečeného již více nebude, ale trůn Boží a Beránkův bude v něm, a služebníci jeho sloužiti jemu budou. 4 A tvář jeho viděti budou, a jméno jeho bude na celých jejich. 5 A noci tam nebude, aniž budou potřebovatí svíce, ani světla slunečného; nebo Pán Bůh je osvěcuje, a kralovati budou na věky věků. (aien g165) 6 I řekl mi: Slova tato jsou věrná a pravá, a Pán Bůh svatých proroků poslal anděla svého, aby ukázal služebníkům svým, co se díti musí brzo. 7 Aj, přijďut' rychle. Blahoslavený, kdož ostříhá slov proroctví knihy této. 8 Já pak Jan viděl jsem a slyšel tyto věci. A když jsem slyšel a viděl, padl jsem, klaněti se chtěje před nohama anděla toho, kterýž mi tyto věci ukazoval. 9 Ale řekl mi: Hled', abys toho nečinil. Nebot' jsem spolužebník tvůj a bratří tvých proroků, a těch, kteríž ostříhají slov knihy této. Bohu se klaněj. 10 Potom řekl mi: Nezapeteťuj slov proroctví knihy této; nebot' jest blízko čas. 11 Kdo škodí, škod' ještě; a kdo smrdí, smrd' ještě; a kdo jest spravedlivý, ospravedlni se ještě; a svatý posvěti se ještě. 12 A aj, přijďut' brzo, a odplata má se mnou, abych odplatil jednomu každému podlé skutků jeho. 13 Ját' jsem Alfa i Oméga, počátek i konec, první i poslední. 14 Blahoslavení, kteříž zachovávají přikázaní jeho, aby měli právo k dřevu života, a aby branami vešli do města. 15 Vně pak budou psi a čarodějnici, a smilníci, a vražedníci, a modláři, i každý, kdož miluje a činí lež. 16 Já Ježíš poslal jsem anděla svého, aby vám svědčil o těchto věcech v církvích. Já jsem kořen a rod Davidův, a hvězda jasná a jitřní. 17 A Duch i nevěsta řkou: Pod'. A kdož slyší, řciž: Příd'. A kdož žízní, přijdiž, a kdo chce, nabež vody života darmo. 18 Osvědčujit' pak každému, kdož by slyšel slova proroctví knihy této, jestliže by kdo přidal k témtu věcem, žež' jemu přidá Bůh ran napsaných v knize této. 19 A jestliže by kdo ujal od slov proroctví tohoto, odejmět' Bůh díl jeho z knihy života, a z města svatého, a z těch věcí, kteréž jsou napsány v knize

této. 20 Takt' praví ten, kterýž svědectví vydává o těchto věcech: Jistěť přijdu brzo. Amen. Přijdiž tedy, Pane Ježíši. 21 Milost Pána našeho Jezukrista se všechněmi vámi. Amen.

A já Jan viděl jsem město svaté, Jeruzalém nový, sstupující od Boha s nebe, připravený jako nevěstu okrášlenou muži svému. I slyšel jsem hlas veliký s nebe, řkoucí: Aj, stánek Boží s lidmi, a bydlitit bude s nimi, a oni budou lid jeho, a on Bůh s nimi bude, jsa Bůh jejich.

Zjevení Janovo 21:2-3

Průvodce Čtenáři

Čeština at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Glosář

Čeština at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glosář +

AionianBible.org/Bibles/Czech---Czech-Bible-Kralicka/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lukáš 8:31
Římanům 10:7
Zjevení Janovo 9:1
Zjevení Janovo 9:2
Zjevení Janovo 9:11
Zjevení Janovo 11:7
Zjevení Janovo 17:8
Zjevení Janovo 20:1
Zjevení Janovo 20:3

Skutky Apoštola 3:21
Skutky Apoštola 15:18
Římanům 1:25
Římanům 9:5
Římanům 11:36
Římanům 12:2
Římanům 16:27
1 Korintským 1:20
1 Korintským 2:6
1 Korintským 2:7
1 Korintským 2:8
1 Korintským 3:18
1 Korintským 8:13
1 Korintským 10:11
2 Korintským 4:4
2 Korintským 9:9
2 Korintským 11:31
Galatským 1:4
Galatským 1:5
Efezským 1:21
Efezským 2:2
Efezským 2:7
Efezským 3:9
Efezským 3:11
Efezským 3:21
Efezským 6:12
Filipským 4:20
Koloským 1:26
1 Timoteovi 1:17
1 Timoteovi 6:17
2 Timoteovi 4:10
2 Timoteovi 4:18
Titovi 2:12
Židům 1:2
Židům 1:8
Židům 5:6
Židům 6:5
Židům 6:20
Židům 7:17
Židům 7:21
Židům 7:24
Židům 7:28
Židům 9:26
Židům 11:3
Židům 13:8
Židům 13:21
1 Petrův 1:23

aïdios

Římanům 1:20
Judův 1:6

1 Petrův 1:25
1 Petrův 4:11
1 Petrův 5:11
2 Petrův 3:18
1 Janův 2:17
2 Janův 1:2
Judův 1:13
Judův 1:25
Zjevení Janovo 1:6
Zjevení Janovo 1:18
Zjevení Janovo 4:9
Zjevení Janovo 4:10
Zjevení Janovo 5:13
Zjevení Janovo 7:12
Zjevení Janovo 10:6
Zjevení Janovo 11:15
Zjevení Janovo 14:11
Zjevení Janovo 15:7
Zjevení Janovo 19:3
Zjevení Janovo 20:10
Zjevení Janovo 22:5

aiōn

Matouš 12:32
Matouš 13:22
Matouš 13:39
Matouš 13:40
Matouš 13:49
Matouš 21:19
Matouš 24:3
Matouš 28:20
Marek 3:29
Marek 4:19
Marek 10:30
Marek 11:14

2 Korintským 9:9
Galatským 1:4
Galatským 1:5
Efezským 1:21
Efezským 2:2
Efezským 2:7
Efezským 3:9
Efezským 3:11
Efezským 3:21
Efezským 6:12
Filipským 4:20
Koloským 1:26
1 Timoteovi 1:17
1 Timoteovi 6:17
2 Timoteovi 4:10
2 Timoteovi 4:18
Titovi 2:12
Židům 1:2
Židům 1:8
Židům 5:6
Židům 6:5
Židům 6:20
Židům 7:17
Židům 7:21
Židům 7:24
Židům 7:28
Židům 9:26
Židům 11:3
Židům 13:8
Židům 13:21
1 Petrův 1:23

aiōnios

Lukáš 1:33
Lukáš 1:55
Lukáš 1:70
Lukáš 16:8
Lukáš 18:30
Lukáš 20:34
Lukáš 20:35
Jan 4:14
Jan 6:51
Jan 6:58
Jan 8:35
Jan 8:51
Jan 8:52
Jan 9:32
Jan 10:28
Jan 11:26
Jan 12:34
Jan 13:8
Jan 14:16

Matouš 18:8
Matouš 19:16
Matouš 19:29
Matouš 25:41
Matouš 25:46
Marek 3:29
Marek 10:17
Marek 10:30
Lukáš 10:25
Lukáš 16:9
Lukáš 18:18
Lukáš 18:30
Jan 3:15
Jan 3:16
Jan 3:36
Jan 4:14
Jan 4:36
Jan 5:24
Jan 5:39
Jan 6:27
Jan 6:40
Jan 6:47
Jan 6:54
Jan 6:68

Jan 10:28
Jan 12:25
Jan 12:50
Jan 17:2
Jan 17:3
Skutky Apoštola 13:46
Skutky Apoštola 13:48
Římanům 2:7
Římanům 5:21
Římanům 6:22
Římanům 6:23
Římanům 16:25
Římanům 16:26
2 Korintským 4:17
2 Korintským 4:18
2 Korintským 5:1
Galatským 6:8
2 Tesalonickým 1:9
2 Tesalonickým 2:16
1 Timoteovi 1:16
1 Timoteovi 6:12
1 Timoteovi 6:16
2 Timoteovi 1:9
2 Timoteovi 2:10
Titovi 1:2
Titovi 3:7
Filemonovi 1:15
Židům 5:9
Židům 6:2
Židům 9:12
Židům 9:14
Židům 9:15
Židům 13:20
1 Petruv 5:10
2 Petruv 1:11
1 Januv 1:2
1 Januv 2:25
1 Januv 3:15
1 Januv 5:11
1 Januv 5:13
1 Januv 5:20
Juduš 1:7
Juduš 1:21
Zjevení Janovo 14:6

eleēsē

Římanům 11:32

Geenna

Matouš 5:22
Matouš 5:29
Matouš 5:30
Matouš 10:28
Matouš 18:9
Matouš 23:15
Matouš 23:33
Marek 9:43

Marek 9:45
Marek 9:47
Lukáš 12:5
Jakubův 3:6
Hadēs
Matouš 11:23
Matouš 16:18
Lukáš 10:15
Lukáš 16:23
Skutky Apoštola 2:27
Skutky Apoštola 2:31
1 Korintským 15:55
Zjevení Janovo 1:18
Zjevení Janovo 6:8
Zjevení Janovo 20:13
Zjevení Janovo 20:14

Limnē Pyr
Zjevení Janovo 19:20
Zjevení Janovo 20:10
Zjevení Janovo 20:14
Zjevení Janovo 20:15
Zjevení Janovo 21:8

Sheol
1 Mojžíšova 37:35
1 Mojžíšova 42:38
1 Mojžíšova 44:29
1 Mojžíšova 44:31
4 Mojžíšova 16:30
4 Mojžíšova 16:33
5 Mojžíšova 32:22
1 Samuelova 2:6
2 Samuelova 22:6
1 Královská 2:6
1 Královská 2:9
Jób 7:9
Jób 11:8
Jób 14:13
Jób 17:13
Jób 17:16
Jób 21:13
Jób 24:19
Jób 26:6

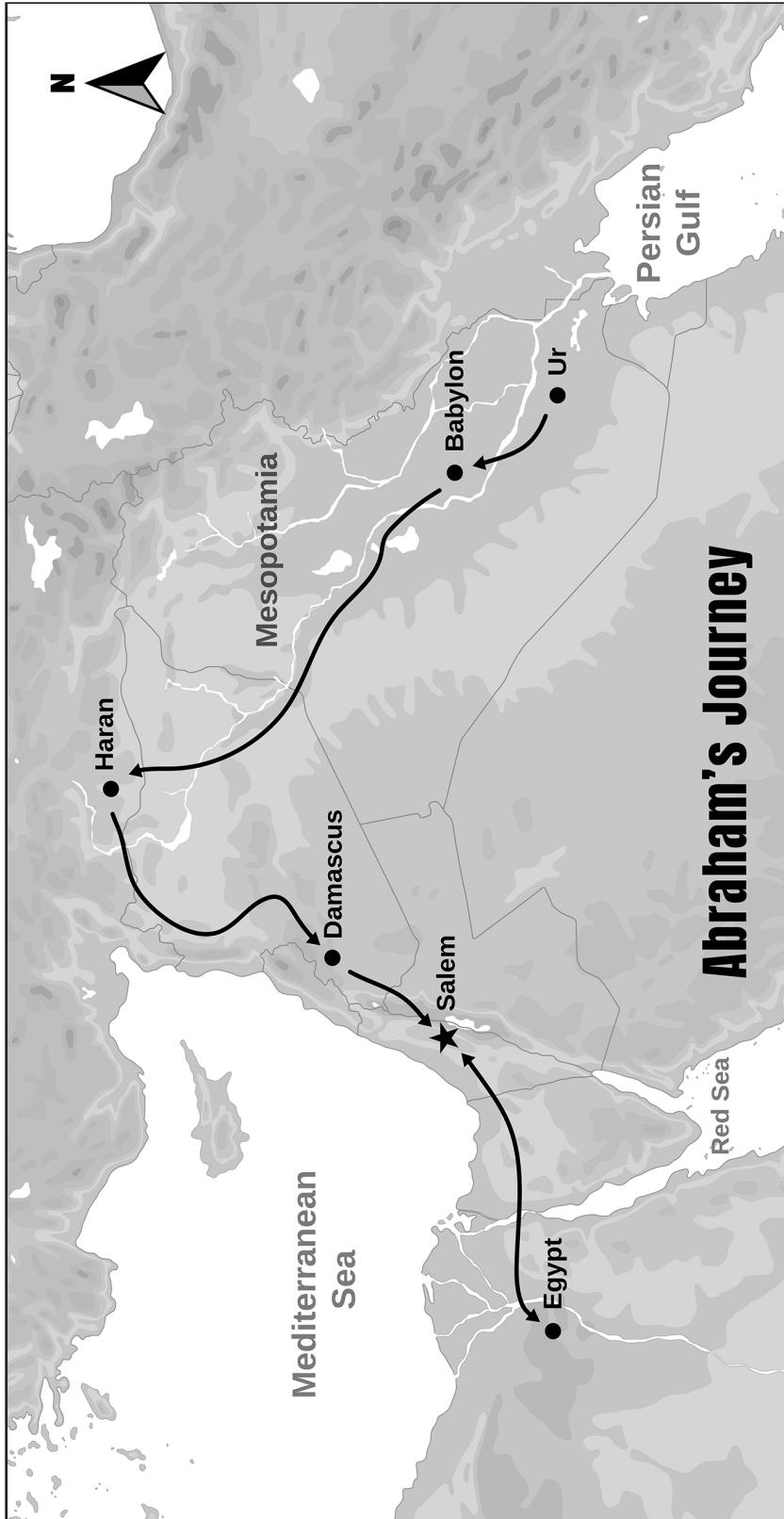
Žalmy 6:5
Žalmy 9:17
Žalmy 16:10
Žalmy 18:5
Žalmy 30:3
Žalmy 31:17
Žalmy 49:14
Žalmy 49:15
Žalmy 55:15
Žalmy 86:13
Žalmy 88:3
Žalmy 89:48

Žalmy 116:3
Žalmy 139:8
Žalmy 141:7
Příslovia 1:12
Příslovia 5:5
Příslovia 7:27
Příslovia 9:18
Příslovia 15:11
Příslovia 15:24
Příslovia 23:14
Příslovia 27:20
Příslovia 30:16
Kazatel 9:10
Piešed 8:6
Izaiáš 5:14
Izaiáš 7:11
Izaiáš 14:9
Izaiáš 14:11
Izaiáš 14:15
Izaiáš 28:15
Izaiáš 28:18
Izaiáš 38:10
Izaiáš 38:18
Izaiáš 57:9

Ezechiel 31:15
Ezechiel 31:16
Ezechiel 31:17
Ezechiel 32:21
Ezechiel 32:27
Hozeáš 13:14
Ámos 9:2
Jonáš 2:2
Habakuk 2:5

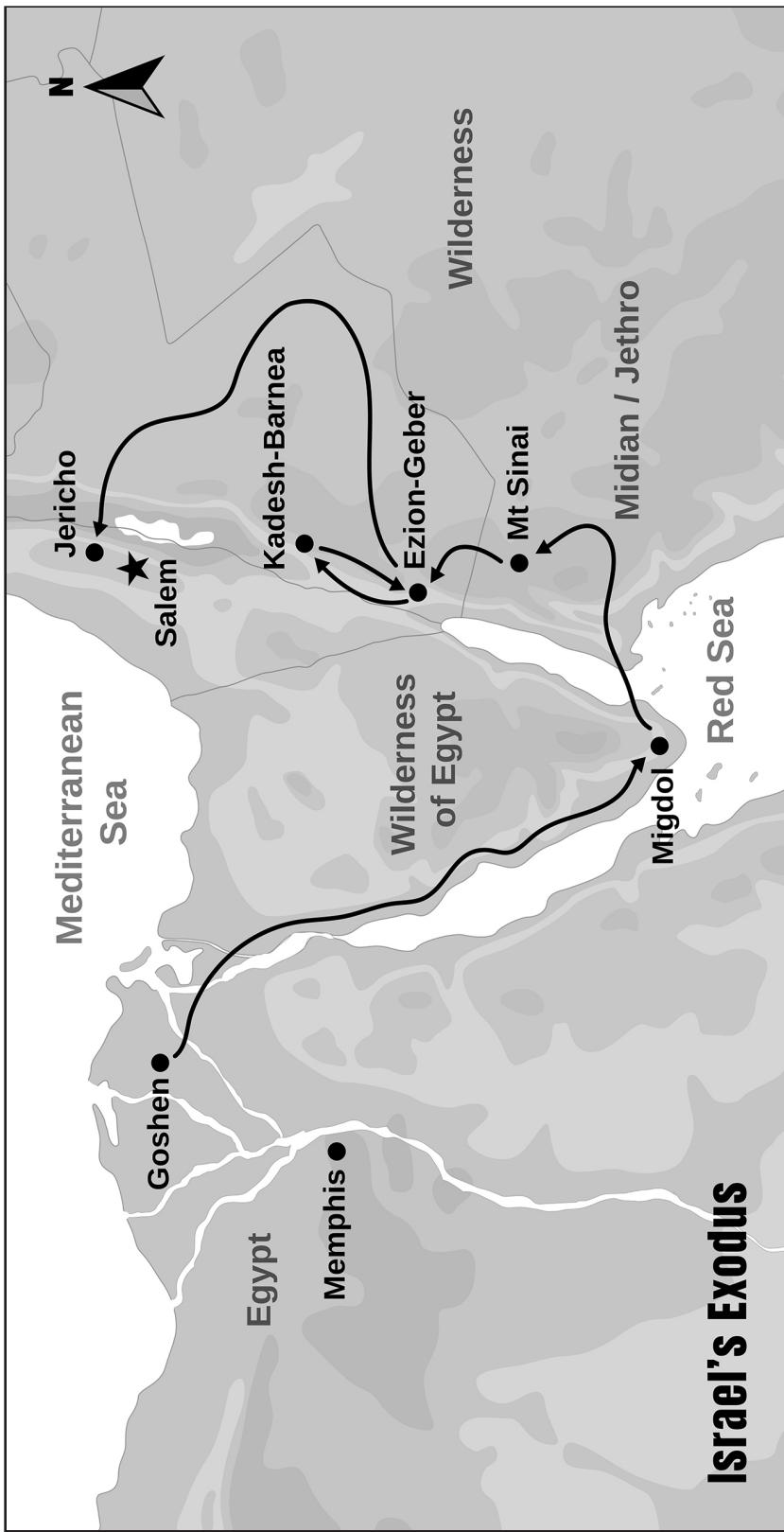
Tartaroō
2 Petruv 2:4

Questioned
Izaiáš 30:33
2 Petruv 2:17

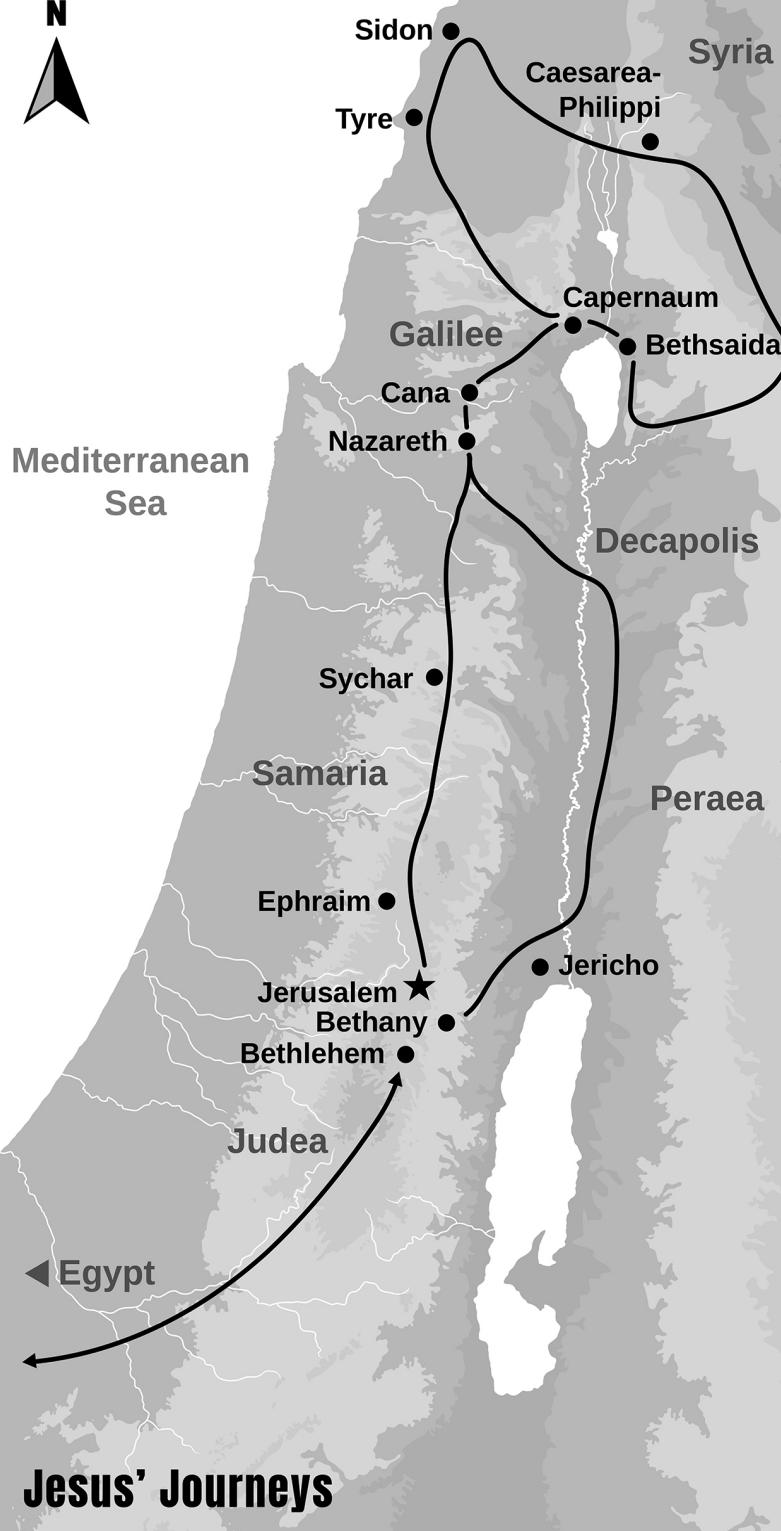
Abraham's Journey

Věrou, povoláním a poslechem Boha, aby odšel na to místo, kteréž měl vztíti za dědictví, i šel, nevěda, kam přijde. - Židům 11,8

Israel's Exodus

Stalo se pak, když pustil Farao lid, že neverl jich Bůh cestou země Filistinské, ačkoliv blížeš byla; nebo řekl Bůh:
Abyste nepykali lid, když by uzel, an válka nastává, a nevrátli se do Egypta. - 2 Mojžíšova 13:17

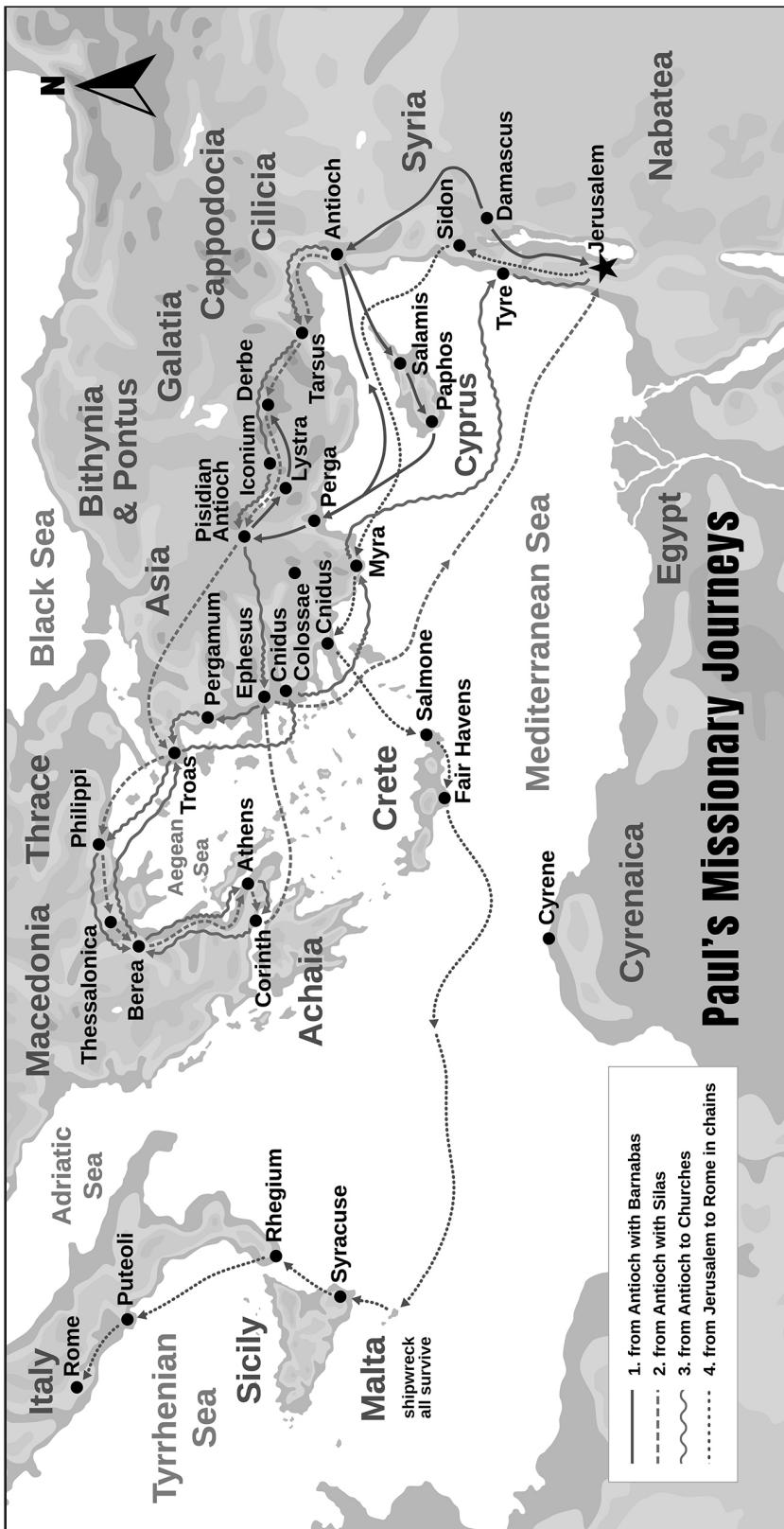

Jesus' Journeys

Nebo i Syn člověka nepřešel, aby mu sloužil, ale aby dal ducha svou na výkoupení za mnohé. - Marek 10:45

Paul's Missionary Journeys

Pavel, služebník Ježíškristův, povolaný apoštol, oddělený k kázání evangelium Božího, - Římanům 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Osud

Čeština at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Pratož jdouče, učte všecky národy, Kříčce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, - Matouš 28:19

